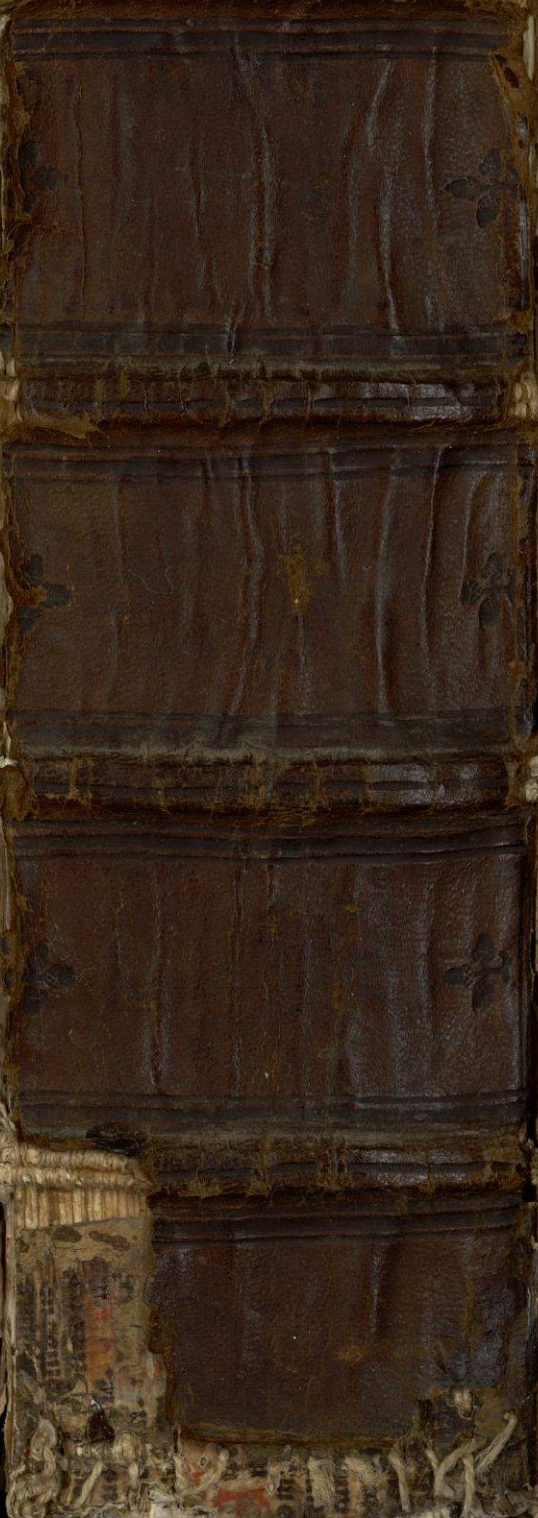

I
00329

3815
19

BIBLIOTECA
DE LA
Universidad de Salamanca.
2.º Est. 12 Tab. 6 Núm. 73

Questiones

Antonij Andree super .xij. libros metaphysice no-
uissime diligentí examine recognite: ac nouis
additionibus textuū: alijsq; q̄z pluribus
postillis in margine decorate. Ad-
dita tabula alphabetica: que
oēs principales qōnes: ⁊
icidētes propositio-
nes recto ordine
monstrat.

Ad Lectorem.

Antonij andree in libros prime philosophie profundissimas questiones: que impressorum vitio hactenus mendosissime habebantur: cum corrigendas suscepissem lector studiosissime: arbitratus sum maliuolentissimos non defuturos: qui me temeritatis plurimum redarguerent: tamquam imparem longe bu meris meis provinciam subierim: ut minimus ego inter Scotistarum sectatores illius scripta recognoscere ausim: qui cum omnibus: qui in Aristotele ad mentem doctoris subtilis scripsere: certare videatur: nemini quidem: ut mea fert opinio: cedat. Verum quoniam opus artificem laudat: speremque lucubrationum mearum premium non solum a recte philosophantibus: sed etiam ab impijs obrectatoribus consequi: onus ipsum non detrectavi. Precibus igitur Amadei Scoti viri profecto integerrimi: cuius studium sibi et maioribus suis semper fuit: ut aliquem novum libellum ab inferis: ut ita dicam: graui impensa reuocatum: ad publicam utilitatem in lucem propalarent: suisque impressoribus vendendum traderent. Vel plerisque ab alijs minus diligenter impressos alicuius docti viri examini subijcerent: libentius Antiochum Andream recognoscendum accepi. Ratus iniuriam Scotice doctrine fieri: si tanti doctoris questiones mendis coinquinatae circumfererentur. Collatis igitur quibus pluribus exemplaribus: et precipue preceptorum meorum: quibus per decennium continue operam dedi: a fronte ad calcem totum opus castigavi. In quo emendando: quid egerim: quantum laborauerim vnusquisque facile videre poterit: qui omnes alias impressiones vbi que locorum excussas: et que in posterum imprimuntur nostris comparandas duxerit. Testor meam conscientiam me in plerisque locis plures integras lineas addidisse: literam inuersam mutasse: deprauataque infinita loca: ita ut nullus sensus elici posset: in pristinum candorem restituisse. Addidi preterea quibus plures remissiones ad doctorem nostrum: necnon aliorum scribentium opiniones in margine representavi. Textus quoque Aristotele per commenta adieci: et omnia ad intelligentiam operis necessaria apponenda curavi. Si quid ergo bene elucubratum et perpolitum inueneris: non mihi: sed deo optimo maximo gratias agas. Sin vero quippiam minus eruditum offenderis: illud totum imperitie mee ascribere velis. Vale.

Brandini Scoti Veneti carmen.

Certa manent Firmo magne preconia laudis.
Nec minus ingenio Lucide docte tuo.
Qui prior Antoni celestia scripta polisti
Andree: quem mox Scotica turba colit.
Innumere quibus scaterent vndique mende.
Nitida nunc fulgent candidiora die.
Tantum docta cohors debet tibi Lucide quantum
Utile diuinum seculis extat opus.
Hij faciant eques longevi Nestoris annos.
At valeas melius fortia facta sequi.

Tabula in Antony Andree metaphysicem alphabetice optime disposita.

Abstractio duplex. scilicet ad subiectum et ad superpositum. lib. 3. q. 3. fol. 3.

Ab B et ab illo moueri potest abstracti vniuersi conueniunt moueri per se primo demonstrabile de aliquo subito tanquam passio. lib. 1. q. 7. fol. 2.

Ab eodem obiecto sunt actiones alterius speciei. lib. 2. q. 3. fol. vltimum.
Ab habitu ad operationem quomodo est transitus vel motus. lib. 10. q. 4.
Accidens intentionalia possunt esse plura in eodem subiecto. lib. 2. q. 5. arti. primo lib. 5. q. 5. conclusionem. 1.

Accidens realia respectu solo numero differentia possunt esse plura in eodem subiecto. lib. 5. q. 8. conclusionem. 2.

Accidens absoluta noneducta de potentia materiae numero differentia possunt esse plura in eodem subiecto. lib. 5. q. 8. conclusionem. 3.

Accidens sunt non entia quomodo intelligitur. lib. 4. q. 1. fol. 2.

Accidens realia absoluta solius numero differentia noneducta de potentia materiae per motum plura possunt esse in eodem. lib. 5. q. 8. conclusionem. 4.

Accidens realiaeducta de potentia materiae per motum non possunt esse in eodem. ibidem conclusionem. 5.

Accidens cum sit concretum: potest sumi. scilicet pro per se significato et pro denominato. lib. 7. q. 1. articulo. 1.

Accidentis ratio per essentialia assignari potest: sed illa non esset differentia. lib. 7. q. 1. fol. 4. conclusionem. 3.

Accidens quomodo dicitur separabile. lib. 7. q. 3. fol. vltimum.

Accidens est forma simplex simplicitate opposita compositioni ex re et re. lib. 8. q. 5. arti. 2.

Accidens non est forma simplex simplicitate opposita compositioni ex realitate et realitate. ibidem.

Actio tripliciter accipitur: scilicet pro respectu: pro actione immanente: et pro actione transeunte. lib. 9. q. 4.

Actio pro respectu transmutantis ad transmutans est in genere actionis est in agente subiectiue non in passio. lib. 9. q. 4. arti. 1.

Actio pro operatione transeunte absoluta vel respectiua est in passio subiectiue. ibidem.

Actio et passio approximatis quomodo non semper sequitur actio. lib. 9. q. 1. fol. 2. principali.

Actus duplex primus: scilicet et secundus. lib. 1. q. 2. arti. 3.

Actus et generationes omnes circa singulare sunt quomodo sit intelligenda hec propositio. lib. 1. q. 7. ad. q.

Actio duplex scilicet actio respectus et actio acti. ibidem.

Actus vniuersalis respicit obiectum in acti. ibidem.

Actus a quo specificatur. lib. 4. q. 2. fol. 3.

Actus quomodo est prior potentia. lib. 9. q. 3.

Actus et potentia quomodo opponuntur relatiue non mutuo. ibidem.

Actus potentie sensitivae et vegetatiue quomodo non sunt praesens. lib. 1. q. 11. articulo. 1. conclusio. 2.

Admirans et expius quomodo differunt. lib. 1. q. 5. arti. 2. circa finem.

Agens agit pro fine quomodo sit intelligendum. lib. 5. q. 2. fol. 3. q. 3.

Agens liberum cuiusmodi est deus potest voluntate antiqua causare quocumque de nouo sine sui mutatione. lib. 5. q. 3. fol. vltimum. q. 1. et lib. 6. q. 5. soluendo. 3.

Agens non largitur multitudinem: sed perfectionem quomodo intelligitur. lib. 7. q. 11. ad Commentatorem.

Agens naturale approximatum passio non potest non agere. lib. 9. q. 2. fol. 3.

Alietas conceptuum sufficit ad precognoscere et concludere. lib. 7. q. 1. fol. primum principale.

Alteratio duplex pura: et non pura: prima non est annexa: generatio simpliciter: secunde non sic. lib. 8. q. 1.

Animal a qua forma habet unitatem. lib. 7. q. 17.

Anima habet duplex officium respectu corporis. scilicet informandi et mouendi. lib. 8. q. 4.

Animus non potest esse verum vel necessarium sine intellectu. lib. 3. q. 2. ad primum.

Approximatio vel remotio a suo contrario non est causa suscipiendi magis et minus. lib. 8. q. 6. arti. primo.

Appetitus triplex. scilicet naturalis animalis et liber. lib. 1. q. 2. articulo. 1.

Appetitus animalis respectu quorum sit. ibidem articulo. 2. conclusionem. 2.

Appetitus ad actum primum et ad secundum. an sit idem. lib. 1. q. 2. arti. 3.

Argumentum a commutata proportione quomodo valeat. lib. 7. q. 13. fol. 1.

Ars ex experimentis generatur. libro primo. q. 5. arti. secundo.

Ars et prudentia conueniunt et differunt. lib. 1. q. 6. fol. 1.

Artifex perfectus: ex quo quis dicatur. lib. 1. q. 6. fol. 2.

Artifex quid primo intelligat. lib. 7. q. 13. fol. 2.

A sensibilibus an sit expectanda sincera veritas. lib. 1. q. 8. fol. vlt.

Attributio sola non potest unitatem vniuocatiouis. lib. 4. q. 1. fol. 7.

Auditus quomodo faciat ad scientiam. lib. 1. q. 3. fol. primum.

Aureo. arguit contra diffinitionem praxidis. lib. 1. q. 11. arti. primo pbando. scilicet logicam et rhetoricam non esse speculatiuas.

Bonum speculatiuum est nobilius bono practico. libro primo. q. 12. ad primum.

Causa prima et secunda in causando differunt. lib. primo q. prima. ad primum principale.

Causa quomodo est per se quomodo per accensum. lib. 2. q. 4. arti. primo.

Causa quomodo sunt essentialiter ordinate: quomodo non accidentaliter. ibidem.

Cause per se et per accidens differunt a causis essentialiter et accidentaliter ordinatis tripliciter. ibidem.

Causa quomodo sunt eiusdem ordinis: quomodo alterius ordinis. lib. 5. q. 1. arti. 1.

Causa eiusdem ordinis quomodo sunt totales: quomodo partes. ibidem.

Causarum quomodo eiusdem generis: quomodo alterius generis. ibidem.

Causa efficiens per motum habet duplicem effectum: vniuersi mediatum alterius immediatum. lib. 5. q. 3. arti. primo pro opinione Egidij.

Causa in actu et effectus quomodo sunt et non sunt. ibidem scilicet opinione Egidij et per veritatem. arti. 2. et sol. argumens. per quomodo.

Causa in potentia et effectus non simul sunt et non sunt secundum opinionem Egidij. lib. 5. q. 3. arti. primo.

Causa voluntaria siue libera sine sui mutatione potest aliter se habere ad effectum per solam alterationem effectus. lib. 5. q. 3. fol. vlt. q. prime: et lib. 6. q. 5. fol. 3.

Celum non est compositum ex materia et forma scilicet Ari. lib. 8. q. 4. scilicet. 1.

Celeste corpus non est animatum et secundum viam Ari. ibidem.

Celum habet compositum ex materia et forma secundum theologos: non tamen est animatum. ibidem.

Celum primum a quo moueatur. lib. 1. q. secunda.

Cerebrum in duas diuiditur partes. lib. primo. q. 5. articulo. primo.

Circulus quomodo contingit in demeritate. lib. 5. q. 2. fol. 3. p. 3. q.

Cognitiue virtutis officium et organum. lib. primo. q. 5. arti. primo.

Cognitio dupliciter. scilicet simpliciter et secundum proportionem. lib. 5. q. secunda fol. 4. et 2. q. secunda ad. q.

Cognitio intellectiua duplex. scilicet principiorum et conclusionum. et vtraque est duplex complexa. scilicet et incoplexa. lib. 1. q. 2. arti. 2.

Cognitio vltima quomodo est particulari perfectior. lib. 1. q. 9. ad. 2. principia.

Cognitio practica quomodo extendit ad praxidem. lib. 1. q. 1. arti. 2.

Cognitiouis materialium et immaterialium difficultas. lib. 2. q. secunda.

Cognitiouis sensitivae sex sunt gradus: quibus correspondent alij sex gradus cognitionis intellectiue. lib. 2. q. 3. articulo. 3.

Cognoscibile perfectius dicitur dupliciter. scilicet in se vel secundum perfectionem. lib. 7. q. 4. fol. argumenta.

Conclusio quomodo cognoscitur. lib. 1. q. 5. articulo. secundo.

Conclusio practica non sequitur ex principio speculatiuis. lib. 1. q. 6. fol. 3.

Conceptus entis est vnus realiter. lib. primo. q. prima arti. 3.

Conceptus aliquis quomodo dicitur perfectus et imperfectus. eadem. q. respondendo ad primum principale.

Conceptus entis formaliter nec est finitus: nec infinitus. ibidem.

Conceptus triplex. scilicet simpliciter simplex: quidditatiuis: et per accidens. lib. 7. q. 13. conclusionem. 3.

Conceptus generis est in se vnus. lib. 7. q. 14. arti. secundo.

Conceptus generis est alius a conceptu diuino. lib. 7. q. 14. articulo. 2.

Concretio duplex. scilicet ad subiectum et ad superpositum. lib. 3. q. 2. ad. 3.

Conditiones praxidis que sunt et quot. lib. primo. q. 11. articulo. primo.

Conditiones primi principij. lib. 4. q. 4. ad. q.

Corruptibile dicitur potentiam propinquam et remotam ad corrupti, lib. 7. q. 12. ad primum prime opinionis.
Corruptibile et incorruptibile an differat generis: et quomodo differat in genere physico: non autem generis logico, lib. 10. q. 7.
Considerare abstracta secundum esse proprium metaphysici, lib. 1. q. prima. fol. 2. principale notabili. z.
Continencia virtualis duplex, lib. 1. q. 1. fol. 3. principale.
Continens dupliciter potest capi, scilicet materialiter et subiective, lib. 20. q. 13. fol. 1. 2. q. 17. fol. 1.
Continuum quomodo est diuisibile in potentia, lib. 5. q. 10. fol. 3.
Continuum habet in se duo de ratione eius, scilicet unum diuidi in semper diuisibilia: aliud quod habet unitatem, ibidem fol. vlti. in fine.
Conuenit aliquid alicui dupliciter, scilicet per se primo: et per se non primo, lib. 5. q. 17. articulo primo.
Compositum ex materia et forma dicitur formaliter entitatem distinctam ab entitate suarum partium, lib. 7. q. 18. 2. clone prima.
Compositio est duplex, scilicet totalis essentialis et partialis, lib. 10. q. 5.
Compositio essentialis totalis est duplex, ibidem.
Compositio duplex, scilicet rei et rei et compositio realitatum, lib. 8. q. 5. ar. 2.
Compositum generatur per se primo: et quomodo declaratur duabus conclusionibus, lib. 7. q. 9. articulo secundo.
Contingit scire in vltimo ignorando in particulari, li. 4. q. 4. fol. vl.
Contradictoria inesse eidem secundum quid non est impossibile, lib. 4. q. 4. fol. 1. prime vie.
Contradictiois due sunt conditiones, li. 4. q. 6. fol. 1. circa finem.
Contradictorium semper alterum dicitur de vnoquoque in incoplexis, lib. 4. q. 6. fol. vltimum.
Contradictoria non est necessesse predicari de quolibet eorum re duplicatione, ibidem.
Contraria immediata habent sub medio, li. 4. q. 6. arti. 2. fol. 4.
Contraria quomodo habent eadem materiam, li. 5. q. 6. fol. vltimum.
Contraria quomodo dicuntur aliqua, lib. 10. q. secunda.
Contraria quomodo sunt termini motus, lib. 10. q. 4. ad finem.
Contrarietas dupliciter sumi potest, lib. 10. q. 6.
Contrarietatis conditiones que sunt, ibidem.
Denibilo ly de potest notare habitudinem termini vel subiecti, li. 7. q. 11. arti. 3. fol. 1.
Denominatio duplex, lib. 7. q. 14. fol. 2.
Demostriationes sancti Thome probantes a priori proponunt Aristoteli omnes homines natura scire desiderat coincidunt, lib. 1. q. 2. arti. 3.
Demostriatio potissima est per causas finales, li. 5. q. 2. fol. 4. q. 4.
Dependere potest aliquid a termino respectus et non dependere a respectu, lib. 7. q. 1. fol. 3. contra 3. conclusionem.
Dependens a pluribus causis est vel potest esse perfecti de pedente a paucioribus, li. 8. q. 5. fol. 2. ad confirmationem.
Dependentia essentialis: vel non essentialis respectus ad fundamentum non est ratio quod terminus talis respectus vel dependentie ponatur in diffinitione fundamenti, lib. 7. q. prima fol. 3. contra tertiam conclusionem.
Desiderium respectus cuius sit, lib. primo. q. 2. fol. 3. principale.
Desiderium naturale sciendi quod sit, ibidem fol. primo principale.
Destruo quocumque inferiori denominatiua predicatio non sequitur destructio superioris, li. 4. q. 6. fol. 4. principale.
Deos non esse plures concessum est ab Aristotele, lib. 12. q. 3. conclusio. z. 2. q. vltima eiusdem probatur sex viis.
Deus et creatura sunt se non totis distincta in realitate: sed non in conceptu reali: et quomodo intelligatur, lib. 1. q. 1. respondendo ad primum argumentum principale: et lib. 4. q. 1. fol. 6.
Deus est efficiens immobile, lib. 3. q. prima articulo. z.
Deus sine mutatione vult quicquid vult, li. 5. q. 3. fol. vlti. q. prima.
Deus non est illa substantia: que est metrum et mensura intrinseca omnium eorum: que sunt in predicamento subiecti, li. 10. q. primo.
Deus est intellectus infinitus: voluntas infinita: bonum infinitum: potentie infinite: necesse est et omnipotens, li. 12. q. vlti. arti. primo.
Dy sunt isti: proponis subz claudit dictionem, ibidem fol. primo.

Dictiones quare dicuntur cathegorematicae et sine cathegorematicae pulcherrime nota, lib. 7. q. 6. ad medium. q.
Diffinitio nugatoria esse non debet, li. 7. q. 15. fol. 2. pro opi. et fol. 3. ibidem.
Diffinitio quomodo dicat totam quidditatem diffiniti non comprehendit: sed explanatiue, lib. 7. q. 18. fol. 2. principale.
Diffinitio est quoddam totum habens partes, ibidem.
Diffinitio traditionis, scilicet dicitio est oppositio cuius secundum se non est dare medium: quomodo intelligat per postea, li. 4. q. 6. arti. 2.
Diffinitio est notius partibus diffinitibus, lib. primo. q. 10. ar. 2. 2. ne. 8.
Difficultas cognoscendi res est ex parte intellectus, lib. 2. q. 2. ibi: aliter ergo dicendum.
Differentia inter causas in actu et in potentia respectu effectuum proportionaliter acceptorum non est accipienda quantum ad ipsas relationes cause ad effectum, lib. 5. q. 3. articulo. z.
Differentia inter causas in actu et in potentia: et effectus sibi proportionatos non est intelligenda de fundamentis reorum in quantum fundamenta sunt, ibidem.
Differentia ista supradicta non est intelligenda de fundamentis absolute acceptis sub relationibus, ibidem.
Differentia inter generationem et generationem, lib. 7. q. 11. arti. 3.
Differentie acceptis determinatus, lib. 7. q. 4. primo dubium.
Differentie accepti quod cor respodet, li. 7. q. 11. fol. 2. dubium.
Differentia superior non includitur in inferiori, lib. 7. q. 15.
Differentia quam assignat Aristoteles inter potentias rationales et irracionales est conuenienter assignata, lib. 9. q. 2. articulo. primo.
Distancia duplex dimensionum et perfectiua, lib. 2. q. 4. fol. 2. et lib. 4. q. 6. arti. secundo. fol. 2. principale.
Distancia dictionis est infinita, lib. 4. q. 6. arti. 2. fol. 2. principi.
Distinctio scientiarum per principia est prior distinctione per obiecta, lib. primo. q. prima fol. 2. principale.
Distinctio scientie metaphysice ab aliis penes quod attendit, ibidem.
Distinctio formalis tollit negationem in his que sunt idem realiter, lib. 4. q. prima fol. 2. pro opi. Avicen.
Diuersitas vel unitas quecumque obiecti vel actus non diuersificat potentiam vel identificat, lib. primo. q. 7. fol. primo.
Diuisio vnius, scilicet formalis et fundamentalis, scilicet metaphysice, textu cometi, 12. q. 6. ad q.
Diuisio que presupponitur diffinitioni vnius: quod conuertitur cum ente: que nam diuisio sit, lib. 10. q. 3.
Diuisibile et indiuisibile quomodo relative opponantur, lib. 10. q. 3.
Diuisibilitas in partes eiusdem rationis non est essentialis ratio quantitatis, lib. 5. q. 10. arti. secundo.
Diuisio generis aliqui sit per diuersas proprie dictas: aliqui per passiones circuloquentes diuersas essentielles, ibidem fol. primo 2. 2. nem.
Diuisibilitas in partes eiusdem rationis est propria passio quantitatis, ibidem.
Efficiens est principium unde motus quomodo intelligatur, li. 5. q. 4. fol. 2.
Efficiens immobile aliud a primo causa est efficiens per motum, li. 3. q. 1. ar. 2.
Efficiens duplex quoddam per motum: quoddam sine motu, li. 2. q. 1. ar. 1.
Effectus substantie separate non dicuntur in perfectam notitiam cause, lib. 2. q. 3. fol. 1. opinio.
Effectus magis est a fine quam a causis intrinsecis, lib. 5. q. scda fol. 4. q. 4.
Effectus ad habet quod sit necessarius quod requiritur, lib. 5. q. 4. arti. primo.
Effectus incoplexus nullus est simpliciter necius, ibidem arti. scdo.
Eiusdem effectus possunt esse plures cause eiusdem generis et totales, lib. 5. q. prima articulo. secundo.
Eiusdem effectus potest esse plures cause alteri generis et totales, ibidem.
Eiusdem effectus possunt esse cause eiusdem generis et ordinis: si sint cause partiales, ibidem.
Eiusdem effectus esse plures causas totales eiusdem generis et eiusdem ordinis est impossibile, ibidem.
Ens est: unum est propositio immediata et quomodo, lib. 8. q. 7. ad q. Ens prima

Repertorium

Ens p^o diuisione quo diuidit. lib. 1. q. 1. in declara. tituli. q.
 Ens inquit ens est p^o subm metaphysi. lib. 1. q. 1. arti. 3.
 Ens qd est subiectu metaphy. bz veras passiones. ibidem.
 Ens no predicat in quid de omnibus. ibidem respondendo
 ad p^oimum argumentum contra. 4. conclusionem.
 Entis pncipia sunt dupliciter d^oia. ibidem sol. 7. pncipale.
 Ens descendit per modos in inferiora. lib. 1. q. 1. prima. sol. 1.
 Entis equiuocatio impugatur. lib. 4. q. 1. prima arti. primo.
 Ens coiter sumptu est vniuocum omnibus entibus vniuoc
 catione p^oifica. lib. 4. q. 1. prima arti. secundo.
 Ens coiter sumptum est vere vniuocum omnibus entibus
 vniuocatione logica. ibidem.
 Ens coiter sumptum est vere vniuocum vniuocatione me
 taphysica. ibidem.
 Ens quare non potest esse genus. ibidem. sol. 3.
 Ens quo descendit in decem g^oia. ibidem sol. 4. 2. lib. 5. q. 7. sol. 1.
 Ens est obz adequu intell. li. 4. q. 1. sol. 1. 2. lib. 1. q. 1. arti. 3.
 Ens predicat de omnibus: lz non qddatiue. lib. 4. q. 3. ar
 ticu. secundo contra Auicennam.
 Ens nec est vnum: nec non vnum formaliter. ibidem articu.
 3. sol. 2. contra. 4. conclusionem.
 Ens an distinguitur in predicamenta fm diuersos modos
 predicandi. lib. 5. q. 9.
 Entis diuissio in decem genera est p^oima. ibidem.
 Ens qd uenit enti reali z roni est equiuocu. ibidem sol. vlti.
 Entiu quedam sunt realia: quedam pure ronalia: quedam p^oim
 sic z partim sic. lib. 5. q. 9. ibidem.
 Ens p accidēs dicit dupliciter. s. vt p^oinat p^oseitate in se z
 in ordine ad alterum. lib. 6. q. 5. articu. primo.
 Entis per accis p^omo mō tāqz de quo pprie: nō est scientia
 vna vnitare speciei specialissime. lib. 6. q. 4. arti. secūdo.
 Entis p accis p^omo mō nō pprie: s. cōcomitater accipiēdo
 nō pōt esse scientia vna vnitare speciei per se. ibidem.
 Entis per accidēs p^omo mō pprie accipiēdo pōt eē scientia
 vna vnitare generis vel proximi vel remoti. ibidem.
 Ens p accidēs accipit vno modo p ceptu: que p se impoz
 tatalio modo pro re substrata. ibidem. q. 5. sol. 1.
 Entis per accidēs scdo mō z reduplicatiue accepti nō pōt
 esse scientia. ibidem. q. 5. articu. secūdo.
 Entis p accidēs scdo mō nō reduplicatiue pōt eē scia. ibidem.
 Ens p accidēs pōt esse a causa naturali. ibidem sol. 2.
 Ens p p^oicipationē reducitur ad ens p eētia. li. 12. q. vl. so. 2.
 Ens verū non est de consideratione metaphysici fm vna
 opinionem. lib. 6. q. 8. arti. primo.
 Ens in potētia d^o duplr. s. obriua z subiectiua. li. 9. q. 6.
 Ens dupliciter d^o. s. per se z p accidēs. lib. 7. q. 7. articu. 2.
 Entitas compositi alia ab entitate partium est entitas abso
 luta. lib. 7. q. 1. prima conclusionē secūda.
 Entitas compositi est forma totius. ibidem conclusionē 3.
 Ens dicitur multipliciter p^omo p^oifico: contra Parmeni
 dem z Dellium. lib. 4. q. 1. prima sol. 3.
 Equalitas duplex. s. pro equalitate determinati generis z p
 equalitate essentiali. lib. 5. q. 13. sol. 4.
 Equinitas est tū equinitas. lib. p^omo. q. 7. sol. 2. ad obiectio
 nem contra solutionem terty pncipalis.
 Esse z nō eē dupliciter. s. simpliciter z fm quid. lib. 4. q. 6.
 articu. 3. solu. 1. in oppositum.
 Esse simpliciter z non esse simpliciter quid sit. ibidem.
 Esse nobilius alicuius dicitur dupliciter. lib. 5. q. scda arti. 3.
 Esse de essentia alicuius z esse idem realiter: vel essentialr
 differunt. lib. 7. q. 1. prima arti. primo.
 Esse forme quomodo acquiritur. lib. 7. q. 9. solu. 2.
 Esse compositi quomodo acquiritur. ibidem.
 Estimatiue virtutis officiu z organu. lib. 1. q. 5. arti. primo.
 Ex duobus entibus in actu quomodo fiat vnu per se. lib. 7.

7. q. 17. solu. vlti. z libro. 8. q. 7. sol. 1.
 Ex materia z forma fit per se vnum z quare. lib. 8. q. 7.
 Ex subiecto z accidente quare non fit per se vnum. ibidem.
 Experimentalis cognitio lz coadiuet ad artem in nobis ge
 nerandam: non tamen est sufficiens cā. lib. 1. q. 1. sol. 1.
 Expertus quo arguit per simile. ibidem sol. secūdo.
 Expertus certius operatur artifice. lib. primo. q. 6.
 Experimentum dupliciter. lib. primo. q. 6. sol. 1.
 Expertus perfectus quomodo dicitur. lib. primo. q. 6. sol. 1.
 Expertus bz habitum in potentia motiua. ibidem.
 Ex necessarius non nisi necessarium sequit. lib. 1. q. 7. sol. 4.
 Ex per se potest sequi non per se. ibidem.
 Extensio scientie practice: in quib^o p^osistat. lib. 1. q. 11. arti. 2.
 Extrema cōtradictionis possunt vniuocari in aliquo cōmu
 ni. lib. 4. q. 1. sol. 1.

Fantasia vel sensus cōis organuz: in qua capitis par
 te sit. lib. 1. q. 5. articu. primo.
 Finis ad infinitu nō est proportio cōmensurationis: sed est
 p^oportio cognoscentis ad cognitū. lib. 2. q. 3. sol. p^oimum.
 Finis duplex. s. p^o motū z sine motū attigēdus. li. 3. q. 1. ar. 1.
 Finis reperitur in aliquo dupliciter. ibidem.
 Finis ratio quomodo reperitur in p^oima cā. ibidem articu. 2.
 Finis est duplex. s. quo: z gratia cuius. lib. 5. q. 2. arti. primo.
 Finis gratia cuius aliquando per operationem in esse pro
 ducitur: aliquando non fm p^osuppositum. ibidem.
 Finis est pncipiū. lib. 5. q. secūda arti. 2. z sol. p^oimum p^oime. q.
 Finis est causa. ibidem z sol. 2. p^o 2. q.
 Finis est causa efficientis. ibidem z sol. 3. p^o 3. q.
 Finis est maxima causa. ibidem z sol. 4. q. 4.
 Finis quomodo dicitur nobilitoz. lib. 5. q. secūda articu. 3.
 Finis est id a quo scientia practica denominatur fm vnam
 opinionem. lib. 7. q. 1. prima articu. secūdo.
 Finis quomodo est causa. lib. 6. q. 1. prima articu. secūdo.
 Finis gratia cuius est causa finalis: non finis quo. lib. 6. q.
 1. prima articu. secūdo sol. 1. secūde opinionis.
 Formalitas diffinitur. lib. 4. q. secūda articu. primo.
 Formalitas penes quid attenditur. lib. 4. q. scda sol. 3.
 Forma duplex. s. forma partis: z forma totius. lib. 5. q. 5.
 Forma est p^oior materia z magis ens. lib. 7. q. 3. ad. q.
 Forma est p^oior composito: z quomodo. ibidem.
 Forma non est magis ens composito. ibidem.
 Forma in cōposito habet duplex esse. s. esse sibi p^opprium:
 z esse communicatum sibi a composito. ibidem.
 Forma potest existere sine materia z ecōtra. ibidem. sol. 4.
 Forma sumitur dupliciter. s. pro forma partis z pro forma
 totius. lib. 7. q. 7. articu. secūdo.
 Forma nullo modo est terminus per se p^omo generationis.
 ibidem. libro. 7. q. 9. articu. secūdo.
 Forma est terminus formalis quo generationis. ibidem.
 Forme separate nunquid sint necessarie ad generationem:
 sicut posuit Plato de ideis. lib. 7. q. 10. ad. q.
 Forma est principiu quo: z non qd. ibidem sol. 1.
 Forma generationis a quo producitur: si non a femine. lib.
 7. q. 11. ad. dubium.
 Forma facit cognoscere materiam: z vtrūqz simul faciunt
 cognoscere compositum. lib. 7. q. 12. ad scdm prime opi.
 Formarum quomodo d^o q^oquid erat esse. lib. 7. q. 12. so. 2.
 Formarum pluralitas in animali. est necessaria. lib. 7. q. 17.
 Forma totius non est aliquid ipsi^o totius perfectius consti
 tuens totū: nec est aliquid medium vniens mām forme:
 nec est aliqd vltra formā ptis pficiēs mām z formā: sed
 est tota nā: siue qdditas p^ostmes totā entitatē: non q^o sit
 forma informans: sed forma qua suppositū est ens qddi
 tatiue alia realiter a forma partis. li. 7. q. 18. in illis qnqz
 dictis post tertiam conclusionem.

Forma nō suscipit magis & minus s̄m dīspōnē subitū: v̄l s̄m q̄ est in subitō: remanēte ei⁹ eēntia imutata. li. 8. q. 6. ar. 1.
Forme radicatio maior & minor in mā non est cā q̄ ipsa suscipiat magis & minus. lib. 8. q. 6. arti. primo.
Forma specifica quō ē diuisibilis & i diuisibilis. ibidē arti. 2.
Forma suscipiēs magis & min⁹ quomodo habeat gradus. ibidē. 2. lib. 11. q. prima articu. secundo.
Forma seu quidditas specifica s̄m q̄ exprimitur per dīffinitionē abstrahit ab omni gradu. ibidē 2. sol. vlti. p̄ncipa.
Forme medie p̄rariōrū non sunt compositē compositione essentiali ex partib⁹ realiter dīstinctis. lib. 10. q. 5.
Forme medie contrariōrum sunt compositē compositione essentiali totali ex p̄ribus formalr dīstinctis. ibidē.
Forme medie p̄rariōrū nō sūt cōpositē cōpōne p̄riāli. ibidē.
Forme medie: vt supra qualē simplicitatē hēant. p̄s ibidē.
Forma substāntialis introducūt in instanti. lib. 11. q. prima.
Forma substāntialis naturalis est actū ostēsa habens partē extra partem. lib. 11. q. prima articu. secundo.
Frigus quomodo facit ad calozem. lib. 9. q. scda sol. vltimū.
Genus entium abstractozum ponit subm s̄m Lōmē. lib. primo. q. prima articu. secundo.
Generalissimum lz habeat quid: non t̄n h̄z quidditatē improprie dictam. lib. primo. q. 1. sol. 5. p̄ncipale.
Genus nō predicat per se de differentia. lib. 3. q. 2. sol. q.
Genus quō pdicat de dīa p̄ accēs. ibidē sol. vltimum.
Genus & differentia non sunt alij conceptus s̄m vnam opinionem: que impugnantur. lib. 7. q. 14. arti. primo.
Genus & differentia differunt s̄m modum concipiendi s̄m eandem opinionem. ibidē.
Generis p̄ceptus determinatus. lib. 7. q. 14. arti. 2. dubio. 1.
Generis p̄ceptui qd̄ consideret. lib. 7. q. 14. sol. scdm̄ dubium.
Genus nihil est p̄ter species quomodo intelligitur. lib. 7. q. 14. sol. p̄imum p̄ncipale.
Generis p̄ceptus est p̄riālis cū pdicat de toto. ibidē sol. 3.
Genus quō dīstinguit p̄ dīam. lib. 7. q. 15. sol. vlti. p̄ncipale.
Genus duplex. s̄. p̄hysicam & logicam. lib. 10. q. 7.
Generatio est trāsmutatō totius in totū nullo sensibili remanente quomodo intelligitur lib. 7. q. 6. circa medium.
Generata per putrefactōnē & per propagatōnē sunt eiusdē speciei. lib. 7. q. 8. opinione. 3.
Generata per propagatōnē & ex pueri materia nō sunt eiusdem speciei s̄m Aueroim: cui opponitur totaliter in alio extremo opinio Avicenne. ibidē.
Generatio ad duo comparatur. s̄. ad subiectum & ad terminum. lib. 7. q. 9. articu. primo.
Generatio quomodo dicitur naturalis. ibidē sol. 2.
Generatio vniuoce saluatur etiam in putrefactis & quomodo. lib. 7. q. 10. sol. 3.
Genitū hoc aliqd̄ pōt esse a pura forma. ibidē soluēdo. 4.
Generata dupliciter generantur. s̄. sine semine & cuz semine. lib. 7. q. 11. articu. secundo ad dubium.
Generationis modus naturalis: sine naturalitas ḡtationis penes quid attenditur. ibidē arti. 3. sol. 2.
Generatio vni⁹ est corruptio alteri⁹ quō intelligit. lib. 8. q. 3.
Generabile & corruptibile dicitur dupliciter. s̄. per se: & p̄ accidens. lib. 8. q. 5. ad p̄imum.
Generatio & motus contracte quomodo differunt. ibidē.
Generatio forme substāntialis est successiua. li. 11. q. 1. arti. 2.
Generatio est a non subiecto in subiectum quomodo intelligitur. ibidē sol. 1. in oppositum.
Gradus generationis vniuoce sunt quatuor. lib. 12. q. p̄ma.
Gradus forme qualiter sint dābiles. lib. 8. q. 6. arti. secundo.
Gradus forme quid sit. ibidē.
Gradus sunt multiplices. ibidē.
Graduū pluralitas quomodo in conceptu speciei. ibidē.

Habitus quomodo est ratio cognoscendi rem. lib. primo. q. 9. ad vltimum p̄ncipale.
Habitus intellectus duplex. s̄. proprius & cōmunis. ibidē. lib. 6. q. 3. articu. primo.
Habitus intellectus quid sit. ibidē.
Habitus intells est vnus triplici vnitate. s̄. specifica & generica generis propinqui: & generica ḡnis remoti. ibidē.
Habitus in vniuersali non est respectu propriozum nisi in potentia. lib. 6. q. 3. articu. 3.
Habitibus presentibus in materia cessat motus: quomodo sit intelligendum. lib. 5. q. 3. sol. 1.
Homo non potest naturaliter attingere beatitudinem. lib. 3. q. 3. sol. 4.
Idem simile & equale sunt relationes: possunt tamen sumi transcender. lib. 4. q. 3. sol. vltimum.
Idem quandoq; concipitur confuse: quandoq; dīstincte. li. 7. q. 7. articu. secundo.
Idem agere in seip̄s est impole. lib. 9. q. 1. p̄clusionē p̄ma.
Idem non pōt agere in seip̄m causando formā in se substāntialem. ibidē conclusionē secunda.
Idem non potest agere in seip̄s quacūq; vniuoce actione. ibidē conclusionē tertia.
Idem mouere se quotiēs p̄tingit. ibidē post tertiā p̄clonē.
Idem ad diuersa comparatum est p̄rius & posterius. lib. 4. q. 5. articu. primo. 2. lib. 5. q. secunda sol. 3. p̄o. 3. q.
Idē numero quomodo refertur ad aliud. lib. 5. q. 13. sol. 3.
Idē ad plura referri non inconuenit diuersimode. lib. 5. q. 13. sol. 1. 2. q. 14. sol. 2. 2. q. 17. articu. secundo.
Idē p̄ se p̄mo referri ad plura est impossibile. lib. 5. q. 17. ar. 2.
Idē relatum ad duo per se p̄mo & non p̄mo supponitur per se p̄mo: & per se non p̄mo. ibidē.
Idēntitas respectus ad fundamentum vel non idēntitas nō est causa: q̄ terminus talis respectus ponatur in dīffōne fundamenti. lib. 7. q. 1. sol. 3. contra tertiā cōclusionem.
Ideas quare posuit Plato. lib. 7. q. 16. articu. primo.
Ignis est corruptibilis ista p̄positio est in secundo modo dicendi per se. lib. 7. q. 12. ad secundū prime opinionis.
Illa sunt vnū nūero: quozū mā est vna. lib. 5. q. 5. 2. 6. sol. 2.
Impossibile est idem simul esse & non esse est principium firmissimum: habet enim oēs condiciones conuenientes tali principio. lib. 4. q. 4. ad. q.
Impossibile est idem simul & non est simpliciter p̄imum principium. ibidē. q. 5. arti. secundo dicitur p̄imum in comparatione ad quedam alia. ibidē solu. argu.
In eo qd̄ est equiuocū. lib. 7. q. 1. sol. 1. p̄tra tertiā p̄clonē.
In genere latent equiuocatiōes. lib. 4. q. 1. sol. 1. p̄ opione.
Immobilia sunt in duplici genere. lib. 3. q. 1. articu. primo.
Imperfectum quō reducitur ad p̄fectū. li. 12. q. vlti. sol. 2.
Imperfectum dicitur dupliciter. s̄. includens limitationem: & non includens. ibidē.
In immobilibus non est motus terminatiue: lz sit motus subiectiue. lib. 3. q. prima articu. tertio.
In immobilibus est motus effectiue. ibidē.
Indeterminatio duplex: scilicet ex defectu & ex superabundantia sine illimitatione lib. 9. q. 2. arti. secundo.
In dictis s̄m accidēs nō est idem qd̄ quid est cum eo: cuius est: quomodo sit intelligendū. lib. 7. q. 7. arti. secundo.
In dictis s̄z se quō est idē: qd̄ qd̄ est cū eozū est. ibidē.
In indiuiduo albedinis est tria p̄siderare. s̄. naturā: gradū: & hecētatē. lib. 8. q. 6. arti. secundo.
In mā rerū nāliū aliqd̄ forme p̄existit ante gnōnem s̄m vnāz opionē h̄ritē quinq; modos dicendi. li. 7. q. 11. ar. 1.
In materia nunqd̄ ponatur forme inchoatiuum. ibidē.
In materia nunqd̄ sit ratio seminalis. ibidē arti. secundo.
Inherētia ē duplex. s̄. actualis & aptitudinalis. li. 7. q. 1. ar. 2.
Inherētia

Repertorium

Inherentia nec actualis nec aptitudinalis est de essentia accidentis: siue absoluti siue respectiui. *ibidē* arti. sc̄do.
 Inherentia aptitudinalis est idēz realiter accidenti. *ibidēz*.
 Inherentia actualis nō est idēz realiter accidenti. *ibidē*.
 Inherentia actualis accidentis est accidēs per accidens. *libro*. 7. q. 1. *solu*. vlti. cōtra tertiam conclusionem.
 Inherentia actualis est eadē realr accidenti relatiue. *ibidē*.
 In causis essentialiter ordinatis est impossibilis simpliciter infinitas. *libro*. 2. q. 4. arti. 2.
 In causis accidentaliter ordinatis est impossibilis infinitas nisi ponat status in essentialiter ordinatis. *ibidē*.
 Infinitas in causis est simpliciter impossibilis. si ad huc negaret in eis essentialis ordo.
 In natura est duplex p̄cessus. vnus ascensiuus: alius descensiuus et resolutoiuus. *libro*. 7. q. 11. arti. sc̄do.
 Infinitum an possit diffiniri. *libro* p̄mo. q. 5. *solu*. z.
 Infinitū sumi pōt tripliciter. *libro*. 2. q. 5. arti. z.
 Infinitum dupliciter. q. eadem articulo eodem.
 Infiniti cognitio octo conclusionibus ostenditur. *libro*. 9. articulis eiusdem.
 In singulari est nā et hecēitas. *lib*. 1. q. 8. ad questionem.
 In singulari sunt multa preter naturā cōmunē et sic hecēitatem. *libro* p̄mo. q. 6. *solu*. sc̄do.
 Instans non idem in toto tempore: sed aliud. *libro*. 3. q. 3.
 Intellectus noster pro statu isto non per se intelligit singulare sub propria ratione singularitatis. *libro*. 7. q. 13. arti. 2. conclusionē sc̄da.
 Intellectus noster pro statu isto intelligit singulare per lineā reflectēā reflectendo ad phantasmata. *ibidē* p̄clōne. 3.
 In intellectu aliqd potest esse dupliciter: scilicet subiectiue et obiectiue.
 Intellectus et volūtas comparari possunt: vel ad actus proprios: vel ad actus aliarum potentiarū. cōparatio prima essentialior. sc̄da v̄o accidentalior. *lib*. 9. q. 2. arti. z.
 Intellectio p̄mi mouentis nō est aliud ab essentia sua. *libro* sc̄do. questione. 4. conclusio. 4.
 Intellectus p̄mi est idem siue essentia. *ibidē*.
 Intellectus p̄mi mouentis intelligit semper et necio oia intelligibilia: et quō. *lib*. 12. q. 4. conclusio. 6.
 Intellectus diuinus velle sceret. si intelligeret aliqd aliud a se: quomodo intelligitur. *ibidē* *solu*. p̄mū.
 Intellectus p̄mi entis: quomodo et se et alia se intelligat. *libro*. 12. q. 4. ad finem.
 Intelligentie alie a prima non possunt esse virtutis infinite. *libro*. 12. q. 3. conclusio prima.
 Intellectus est p̄ncipalis causa respectu notitiē: et quomodo. *libro* p̄mo. q. 5. *solu*. p̄mū.
 Intellectus intelligens aliquid sub ratione vnus: aut intelligit illud sub ratione communicabilis: aut incommunicabilis. *libro*. 5. q. 6. ad q.
 Intellectus refertur ad intelligibile et intelligentem: non t̄m per se p̄mo. *libro*. 5. q. 17. *solu*. vltimum.
 Intellectus extēsiōne sit practicus: quomodo sit intelligentum. *libro*. 6. questione prima articulo sc̄do: et precipue soluendo p̄mum opinionis.
 Intelligibile creatum et increatum quomodo distant. *libro* sc̄do. q. 3. *solu*. contra p̄ncipale.
 Intellectio duplex: scilz abstractiua et intuitiua. *libro* septimo. q. 13. articulo p̄mo.
 In complexis non est effectus simpliciter necessarius. *lib*. 5. questione. 4. articulo p̄mo.
 In entibus rationis vāntur gradus. *libro*. 8. q. 6. ad questionem. ad sc̄dam instantiam.
 Intentio prima quid sit. *libro*. 7. q. 16. articulo sc̄do.
 Intentio secunda quid sit. *ibidē*.

Inter contradictoria: quomodo potest dari medium. *libro* 4. q. 2. *solu*. sc̄da.
 Inter contradictoria: quomodo nullo modo datur medium. *libro*. 4. questione. 6. articulo sc̄do.
 Inter esse simpliciter et non esse simpliciter datur medium fm quid. *ibidē*. *solu*. p̄mum in oppositum.
Logica non est scientia practica: sed speculatiua. *libro* p̄mo. q. 11. articulo p̄mo.
 Locus nō est in genere cōtinitatis. *lib*. 5. q. 16. *solu*. 5.
Magis eligendo magis fugiendum opponit. *libro*. 1. q. 13. *solu*. vltimum.
 Magis alio dicitur vel fm perfectionem: vel fm independentiam. *libro*. 7. q. 5. ad Aristo.
 Magis et minus maius et minus quomodo differūt et cōueniunt. *libro*. 8. q. 6. articulo sc̄do.
 Materie si essent plures: non negaretur in eis forte infinitas. *libro* sc̄do. q. 4. solutione prima.
 Materie non habent rationem realem efficiendi: nec cum motu: nec sine motu. *libro*. 3. q. p̄ma arti. z.
 Materie ordinantur ad finem. *ibidē*.
 Materia nunqd sit p̄ncipium indiuiduationis. *lib*. 5. q. 5.
 Materia et forma quomodo opponuntur. *ibidē*.
 Materia est ens: et quomodo. *libro*. 7. q. 6. ad q.
 Materia: nec est quid: nec quale: nec quantum: quomodo intelligitur. *ibidē*. *solu*. p̄mum.
 Materia dupliciter sumitur: scilicet pro materia partis et p̄ materia totius. *libro*. 7. q. 7. articulo sc̄do.
 Materia est ex qua fit aliquid cum insit: quomodo intelligitur. *libro*. 7. q. 8. *solu*. p̄mum.
 Materia generatur et corrūpit sub iectiue. *lib*. 7. q. 9. arti. z.
 Materia nō generat: neqz corrumpitur terminatiue. *ibidē*.
 Materia non est pars quidditatis fm vnam opinionē: que improbat. *libro*. 7. q. 12.
 Materia quomodo est ignota et que materia sit ignota. *lib*. 7. q. 12. *solu*. z. prime opinionis.
 Materia nō contracta: que est pars potentialis accepta. ab solute et v̄litaris p̄inet ad q̄dditatez. *ibidē*. opi. z.
 Materia contracta per indiuiduationē p̄tinet ad quidditatem simul totius. *ibidē* conclusio sc̄da.
 Materia accepta pro parte integrali remota p̄tinet ad quidditatem rei non pp̄ie. *ibidē*. conclusio. 4.
 Materia contracta per existentiam p̄tinet ad quidditatem simul totius. *ibidē*. conclusio. 3.
 Materia contracta per accidens non p̄tinet ad quidditatem. *ibidē*. conclusio. 5.
 Materia contracta quocūqz modo non est de ratione quidditatis specificē. *ibidē* ad finem. q.
 Mater nihil actiue operatur ad generationem p̄olis fm Aristo. lz bene fm Auicennam. *lib*. 8. q. z.
 Mater est agens minus p̄ncipale. *ibidē*. *solu*. p̄mū.
 Materia quomodo est diuisibilis et indiuisibilis. *libro*. 11. questione p̄ma. articulo p̄mo.
 Medium demonstrationis: lz sit proprium vni conclusioni: potest tamen esse cōmune pluribus alijs. *lib*. 1. q. 1. articulo. 3. in responsione ad 2^m quinte p̄clōnis.
 Medium inter aliqua potest esse dupliciter. s. fm formam vel fm subiectum. *libro*. 4. q. 6. arti. p̄mo.
 Medium summi potest negatiue et positiue. *ibidē*.
 Medium dī interpositionis et p̄suppositionis. *ibidē*.
 Medium adequatum ad probandum aliquod non habere magnitudinem. *lib*. 12. q. 3. ad sc̄dam auctoritatem.
 Medicina quomodo distinguitur in practica et speculatiuam. *lib*. 6. arti. z. q. 1. *solu*. p̄mū opinionis.
 Meliora sunt ponenda in vniuerso quomodo intelligitur. *libro*. 12. q. vltima. *solu*. 3.

Memoratiue virtutis officium et organum. lib. 1. q. 5. art. 1.
 Mensura duplex: scilicet mensurans per replicationem: et per perfectionem. lib. 5. q. 10. arti. primo. ibidem.
 Mensura duplex. scilicet intrinseca et extrinseca. lib. 5. q. 11.
 Mensura intrinseca non distinguitur realiter a mensurato. ibidem. solu. 3.
 Mensura extrinseca distinguitur realiter a mensurato. ibidem.
 Metaphysicus quomodo considerat causas altissimas. libro primo. q. 1. solu. 6. principia.
 Metaphysicus considerat omnem quidditatem in quantum habet secundum unam opinionem. libro primo. q. 9. ad. q.
 Metaphysicus considerat omnem quidditatem: ut habet etiam quo ad per se accidentia secundum aliam opinionem. ibidem.
 Metaphysicus considerat solum in vniuersali. ibidem.
 Metaphysica non ordinatur ad amorem: qui sit actus illius voluntatis. libro primo. q. 11. solu. primo.
 Metaphysica quomodo ordinat alias scias. ibidem. solu. 2.
 Metaphysica est nobilior omnibus scientiis. ibidem.
 Metaphysicus est nobilior omnibus scientiis: et quomodo. lib. 1. q. 12. ad. q.
 Metaphysicus quomodo dicat scia diuina. lib. 2. q. 3. ad. 4. autem.
 Motus reperitur in aliquo triplici. lib. 3. q. 1. arti. primo.
 Motus est diuisibilis per accidens secundum unam opinionem: que etiam impugnatur. lib. 5. q. 10. solu. 5.
 Motus effectiue quantus a magnitudine: in se tamen formaliter: est formaliter diuisibilis.
 Motus duplex. scilicet cõis et primus: scilicet spãlis et scõari. lib. 5. q. 11.
 Motus mensuratur tempore: et quomodo. ibidem ad finem.
 Motus duplex. quidam dicitur deperditius: quidam vero acquiritius. libro 10. q. 4.
 Motus dupliciter. scilicet comuniter et tractate. lib. 11. q. 1. arti. 1.
 Multiitudo dupliciter considerari potest. lib. 10. q. 3.
Natura cõis habet vnitatem minorẽ vnitatem numeralem. lib. 1. q. 7. solu. 3. et 7. huius. q. 16. arti. 2.
 Natura comunitis quomodo est apta nata predicari de pluribus. libro primo. q. 7. solu. primo.
 Natura est primus motus et getis quomodo intelligitur. lib. 7. q. 11. solu. 3.
 Natura quomodo non intendit primo vniuersale.
 Necessarium in necessarium conuertitur: sed per se in per se non conuertatur. lib. 3. q. 2. ad. primum et secundum.
 Necessarium et per accidens stant simul. ibidem.
 Necessaria sunt in duplici genere. lib. 5. q. 4. arti. primo.
 Necessarius duplex. scilicet simpliciter et secundum quod. ibidem. arti. 1.
 Necessaria complexa habent causam sui in se. lib. 5. q. 4. arti. 3. et quomodo. ibidem. solu. vltimum.
 Necessarium effectiue et formaliter. ibidem. solu. primum.
 Necessitas causarum. scilicet in eõdo et in cãdo. lib. 5. q. 4. arti. 1.
 Necessitas duplex: scilicet consequentis et pãtie. ibidem.
 Negatio non habet distinctam formalitatem ab affirmatione: quam includit. lib. 4. q. 2. arti. 2.
 Negatio habet distinctam formalitatem ab affirmatione quam destruit. ibidem.
 Negatio quomodo cognoscitur. ibidem. solu. primo.
 Negatio alicuius per quot potest concludi. libro 12. q. 3. ad secundam auctoritatem.
 Nihil intelligitur nisi abstrahendo a pbãta. lib. 2. q. 3. solu. 1.
 Nihil est in intellectu quin prius fuerit in sensu: quomodo intelligitur. libro primo. q. 5. arti. 2.
 Notitia sensitua quomodo preacquiritur ad omnem intellectiã cognitionem. libro primo. q. 5. arti. 2.
 Non omnia considerata in scia sunt subim scie. lib. 1. q. 1. solu. 2.
 Numerus est duplex: scilicet in genere quantitatis et transcendens. lib. 4. q. 3. arti. 3.
 Nullum intelligere respectu cuiuscumque obiecti potest esse accidens essentie prime. lib. 12. q. 4. conclusionem. 5.
 Numerus in gramatica non est talis modus significandi:

quales sunt alij modi gramaticales. lib. 12. q. vlti. solu. 1.
Obiectum visus est prius obiecto tactus: et quomodo. lib. 1. q. 3. solu. 4.
 Obiectus sensus qualem vnitatem habeat. libro primo. q. 7. solu. 1. argumentum: et q. 8. ad. q.
 Obiectum ad primum quomodo est proportio sit. lib. 2. q. 3. solu. 2. p. opione.
 Obiectum motuum intellectus dicitur habere. 3. conditiones. lib. 4. q. 2. arti. 1.
 Obiectum habet nunquam excedit obiectum primum. lib. 4. q. 2. solu. 3.
 Obiectum intellectus ad que se extendat. ibidem.
 Obiectum metaphysicum et obiectum intellectus et formalitas sunt equalis ambitus. ibidem.
 Obiectum primum intellectus non potest esse aliquid nisi formaliter: vel saltem realiter et essentialiter includatur in quocumque per se intelligibili. lib. 6. q. 7. articulo primo.
 Obiectum intellectus non determinatur per aliquid posterius ente. ibidem ad finem.
 Obiectum intellectus quoddam est primo intellectum: quoddam vero non primo. libro 7. q. 13. articulo primo.
 Officium virtutis visus. libro primo. q. 5. arti. primo.
 Omnes homines natura scire desiderant: quomodo sit itel ligenda habet proportio. lib. 1. q. 2. arti. 2.
 Omnis nostra cognitio oritur a sensu: siue sensitua: siue itel lectiua fuerit. libro primo. q. 5. arti. primo.
 Omnia opposita sunt formaliter in genere relationis: fundamentaliter vero non. lib. 4. q. 6. solu. 3. principale.
 Omne constitutum ex proprio genere et propria differentia nunquam sit perfecta definitio: et quomodo. lib. 7. q. 3. solu. 1.
 Operatio duplex. scilicet transiens et imanens. lib. 1. q. 7. ad. q.
 Opinio ponentium substantias imateriales non esse a nobis cognoscibiles secundum suas quidditates. lib. 2. q. 3. arti. 1.
 Opinio ista impugnatur. ibidem articulo secundo.
 Opinio eorum que ponunt instans esse idem secundum substantiam. lib. 3. q. 3.
 Opiniones ponentium metaphysicum considerare quidditates in particulari destruntur. lib. 1. q. 9. ad. medium. q.
 Opinio Commentatoris de difficultate cognoscendi res impugnatur. lib. 2. q. 2.
 Opinio Auicenne de ente et vno stat in tribus dictis. libro 4. q. 3. articulo primo.
 Opinio Commentatoris contra Auicennam. ibidem arti. 2.
 Opinio ponens vnum non dicere aliquid positum. ibidem conclusionem 4.
 Opinio Egidy nunquam causa particularis in actu et effectus sibi correspondens simul sint et non sint. lib. 5. q. 3. arti. 1.
 Opinio ista Egidy impugnatur. ibidem.
 Opinio philosophi est in rebus repiri effectum necessarium. lib. 5. q. 4. arti. 2.
 Opinio eorum qui ponunt quod ens distinguitur in decem genera secundum diuersos modos predicandi. lib. 5. q. 7. improbat.
 Opinio tenens diuisibilitatem non esse propriam rationem quantitatis. libro 5. q. 10. arti. primo.
 Opinio ista impugnatur. ibidem.
 Opposita vno modo considerata possunt non esse opposita alio modo considerata. libro 10. q. 2.
 Oppositionis diuersas species in eodem concurrere non inueniuntur. ibidem.
 Organum virtutis visus in qua capitis parte sit. lib. 1. q. 5. art. 1.
 Ordinare scientiam contingit dupliciter. lib. 1. q. 12. solu. 2.
Passionum entis ordo. libro primo. questione prima. articulo 3.
 Passio diuisa realiter et quomodo ad illud quod significat est vnicam. ibidem in responsione ad 3. et 5. conclusionem.
 Passiones entis diuisa circuloquuntur nobis passionem vnicam. ibidem.
 Passiones quantitatis quatuor assignantur a philosopho. lib. 5. q. 10. solu. 1. in oppositum.
 Passiones transcendentes ex principijs notis via sensus

Repertorium

sunt demonstrabiles de generibus generalissimis.
 Passiones eēntia quō p̄cognoscant. lib. 7. q. 1. fol. 2. p̄ncipale.
 Per accidens ⁊ necessarium stant simul. lib. 3. q. 2. solu. 2.
 Perfectius ⁊. s. p̄missiue ⁊ p̄sitiue. lib. 1. q. 1. fo. 3. p̄ncipale.
 Perfectio duplex. s. p̄ma ⁊ sc̄da. lib. 1. q. 2. articulo. 3.
 Perfectio cognitionis p̄t esse dupliciter: vel s̄m p̄portio-
 nem: vel simplr. lib. 2. q. 2. ad. q. ⁊ lib. 5. q. 2. fol. 4. q. 4.
 Perfectiora in entitate non habent perfectam cognitiōē
 simpliciter. lib. 2. q. 2. ad primum argumentum.
 P̄s naturalis nō p̄t probare deum esse. lib. 1. q. 1. arti. 2.
 Potentia duplex. s. essentialis ⁊ acc̄talis. lib. 1. q. 2. artic. 3.
 Potentiarum alie dispate: alie subordinate. lib. 1. q. 8. fol. 2.
 Potētia alie eiusdē generis: alie diuer̄oz generū. ibidez.
 Potētia eadē ⁊ obm idē h̄z actū eundē. lib. 2. q. 3. solu. vlti.
 Potentia duplex: quedam abiciens actum: quedam stans
 cum actu. lib. 5. q. 10. solu. 3.
 Potētia actiua ⁊ passiuā dupliciter p̄t accipi. lib. 5. q. 14.
 Potentia obiectiua numeratur ad numeruz actuu: subiecti-
 ua nō minime. lib. 7. q. 6. ad finem.
 Potentie rōnalis ⁊ irrationalis differentia quō sit intelligē
 da. lib. 9. q. 2. articulo p̄mo.
 Potētie actiue p̄ distinctio penes qd attēdit. lib. 9. q. 2. art. 2.
 Potentia actiua duplex. ibidem.
 Potētia rōnalis ⁊ p̄t sumi. s. cōplete ⁊ incōplete. ibidem.
 Potentia rationalis: quō potest in opposita simul. ibidem.
 Potentia passiuā est potentia contradictionis: ⁊ quomodo.
 ibidem. solu. 3. ad confirmationem.
 Praxis quid sit. libro p̄mo. q. 11. articulo p̄mo.
 Praxis est actus elicius volūtatis vel iperat. ibidē. p̄ne. 2.
 Praxis p̄t recte ⁊ nō recte elici. ibidem. p̄ne. 3. ⁊ 4.
 Practicum ⁊ speculatiuum sumi possunt dupliciter. s. pro
 aptitudine ⁊ pro ratione intrinseca. lib. 6. q. 2. arti. p̄mo.
 Practicum ⁊ speculatiuum quomodo sunt differentie eēn-
 tiales scientie: ⁊ quomodo non. ibidem articulo sc̄do.
 Predicari in qd contingit dupliciter. s. formalr ⁊ denomina-
 tiue. libro. 7. q. 15. ⁊ solu. 2. p̄ncipale.
 Primitas duplex. s. p̄fectionis ⁊ adequatiōis. lib. 1. q. 1. ar. 1.
 Prima cognitiōe de re qd cognoscit. lib. 1. q. 9. ad vlti.
 Primo p̄ncipio aliqd est notū in falsitate. lib. 4. q. 4. ad. q.
 Primum p̄ncipium est negatiuum in voce: s̄z affirmati-
 uuz in re. lib. 4. q. 4. solu. p̄ma sc̄de vie.
 Primum mouēs est formalr intelligēs. lib. 1. q. 4. p̄ne. 1.
 Primum mouens est formaliter volens. ibidem.
 Primitas duplex. s. ḡnitionis ⁊ p̄fectionis. lib. 7. q. 4. art. 1.
 Primo dupliciter dicit. s. s̄m totum: ⁊ vt dicit causalitatz.
 Primum p̄mū est firmissimū. lib. 4. q. 4. ad. q.
 Principia sunt duplicia: scilz complexa ⁊ incompleta. lib.
 11. q. p̄ma solu. 7. p̄ncipale.
 Principia complexa quō cognoscunt. lib. 1. q. 5. art. 2.
 Principia complexa quanto vniuersaliora tanto notiora.
 lib. 1. q. 10. arti. 2. conclusione p̄ma.
 Principiorum notitia non inest nobis a natura. lib. 2. q. 1.
 arti. 1. an nō insint nobis aliquo mō a nā. ibidē. arti. 2.
 Prius tempore quomodo sit intelligendum: dum dī suba
 est prioz tempore omni accidente. lib. 7. q. 2. arti. 2.
 Prioritatis nature ordo duplex. s. auz causalitate ⁊ sine cau-
 salitate. lib. 7. q. 5. ad Aristo. solu. vltimum.
 Prius alio dicitur dupliciter. s. s̄m perfectionez ⁊ s̄m inde-
 pendentiam. lib. 7. q. 5. ad Aristo.
 Priuatio quomodo cognoscitur. libro. 4. q. 2. solu. p̄mū.
 Priuatio duplex. lib. 10. q. 4.
 Priuationem non semper p̄cedit habitus. ibidem.
 Priuatio quomodo est posterior habitu. ibidem.
 Productio potest esse vniuoca in vno gradu: ⁊ equiuoca in
 alio. libro. 12. q. p̄ma.

*Propositio affirmatiua dicitur identica: negatiua nō diuer
 sifica: ⁊ quare. lib. 4. q. 5. arti. p̄mo.
 Propositionum est ordo in p̄mitate. ibidem.
 Propositio dupliciter. s. s̄m fundamenta realia: ⁊ s̄m fun-
 damenta intentionalia. lib. 5. q. 6. ac. q. in fine.
 Prudentia duplex: scilz proprie dicta: ⁊ metaphorice dicta.
 libro. 1. q. 4. respondendo ad. q.
 Prudentia in bzuris respectu quozum sit. ibidem.
 Prudentia quid sit. ibidem.

Qualiter potest sumi dupliciter. vno mō vt est res
 determinati generis. alio modo pro quali-
 tate essentiali. lib. 5. q. 13. solu. 4.
 Qualitates actiue nō attingūt terminū gnōnis. lib. 7. q. 10.
 Quāntitas est diuisibilis ista p̄positio est per se in sc̄do mō.
 libro. 5. q. 10. articulo sc̄do.
 Quantitatis quatuoz assignantur passiones. ibidem.
 Quantitatis p̄tes diuise quō differūt. ibidē. fol. 1. in oppo.
 Quantitas discreta non est diuisa actu: sicut nec p̄tinua. ibi-
 dem. solutione sc̄da.
 Quantum: potest intelligi dupliciter. s. vel in quantum ma-
 thematicum: vel in quantum naturale. ibidem. solu. 3.
 Quantitas duplex. s. p̄fectionis ⁊ mollis. lib. 5. q. 13. fol. 4.
 Quantitas triplex. s. dimensionis: p̄fectionis: ⁊ virtualis.
 libro. 8. q. 6. articulo sc̄do.
 Quasi aliquoties distrahitaliquoties affirmat. libro. 1. q.
 prima articulo. 3.
 Quidditates substantiarum abstractarum quomodo sunt
 a nobis cognoscibiles. lib. 2. q. 3. arti. 3.
 Quidditas rei materialis non est per se obiectum intelle-
 ctus nostri. lib. 2. q. 3. solu. 2.
 Quidditas duplex. s. specifica ⁊ individualis. lib. 8. q. 6. art. 2.
 Qd mouet est qd ḡnat nō mouet: quō itellr. li. 7. q. 6. fo. 2.
 Qd quid est colligē ex predicatis in quid: ⁊ est substantia ⁊
 non nisi sube s̄m vnam opinionem. ibidem.
 Quod quid est: quō sit idem ⁊ non idem cum eo: cuius est
 s̄m eandem opinionē. ⁊ conclusionibus declaraf. ibidē.
 Quod qd est aliquoz est per se p̄mo: aliquoz nō per se: s̄z
 nō p̄mo. lib. 7. q. 7. arti. 2. ⁊ in resolone argumentorum.
 Qd qd est: quō sit idē ⁊ nō idē cū eo cui⁹ est s̄z vitatē. ibidē

Ratio quā facit Lōmentator. ⁊ meta. p̄ intellectionem
 subaz abstractarū i probaf. lib. 2. q. 3. solu. 1.
 Ratio Aristo. contra Platonē de ideis. s. qd si idee vel for-
 me separate sunt cause generantes: genitium non erit hoc
 aliquid nunquid valeat. lib. 7. q. 10.
 Ratio seminalis quid sit. lib. 7. q. 11. articulo sc̄do.
 Ratio seminalis non ponitur vt sit principium productiui
 forme substantialis: sicut nec semen. ibidem. artic. 3.
 Rō itellndi se est idē nāe p̄. lib. 1. q. 4. p̄ne. 4. correlari. 2.
 Reduplicatiua dicitio tenetur duplr. s. reduplicatiue ⁊ spe-
 cificatiue. libro p̄mo. q. p̄ma.
 Relatiuoz modi sufficiēter a p̄ho assignātur. libro. 5. q. 12.
 arti. 2. q. 13. ⁊ 14. ⁊ 15. ibidem.
 Relationum distinctio penes quid attenditur. ibidem.
 Relatio non est idē realr fundamēto semp ibidē. fol. 1.
 Relatiua referri ratione generis: s̄z sint per se non tamen p̄.
 ibidem. solu. 2. q. 13. solu. p̄ma.
 Relatiua cōparant duplr. vno mō vt comparant ad se in
 nicē. alio mō vt cōparant ad diuersa. lib. 5. q. 13. solu. 2.
 Relatio p̄t fundari sup aliā relonē. lib. 5. q. 14. solu. 1.
 Relatiua nō sunt in eodem genere p̄physico. s̄z bene logico.
 libro. 5. q. 15. solu. p̄mum.
 Relatiua non habent mediū. ibidem.
 Relatiua tertij modi non referuntur mutuo relatione rea-
 li. libro. 5. q. 15. solu. 2.
 Relatiuoz modi: sup qb⁹ fundant. lib. 9. q. 16. ibi dōz alr.

Antonij andree

- Relationes reales oppositas fundari in eodez fundamēto quomodo contingit. lib. 9. q. 1. solu. 3.
- Relatiue opposita dupliciter intelligi possunt: scilicet mutuo et non mutuo. libro. 9. q. 3.
- Repugnātia formarum substantialium non est repugnātia contrarietatis. lib. 10. q. 6. arti. z. conclusione sc̄da.
- Repugnātia formarum substantialiū est repugnātia cōtrarietatis large sumpte. ibidem conclusione sc̄da.
- Res dicitur causata dupliciter. scilicet aliquando in sua causalitate: aliquando in suo esse. lib. 5. q. z. articulo p̄mo.
- Respectus duplex: scilicet intrinsecus et extrinsecus adueniens. libro. 9. q. 4. articulo p̄mo.
- Resolutio vsqz ad materiam primam fit in omni generatione et corruptione simpliciter. lib. 8. q. 3.
- Rhetorica non est scientia practica. lib. 1. q. z. artic. 1.
- Semper** nunqd attingat terminum formalem generationis. lib. 7. q. 1. artic. z.
- Sensūs ē equoc^{us} ad po^{tem} et ad actū sentiēdi. lib. 5. q. 10. sol. z.
- Sensus quomodo fundat relationem. ibidem.
- Sensus quomodo est singularium. lib. 7. q. 13. solu. p̄ma.
- Sicut se hz oculus noctue ad lucē solis: sic intellectus noster ad manifestissima in nā. lib. z. q. 3. sol. p̄mū p̄ncipale.
- Similitudo duplex. scilicet pro re determinati generis et p̄ similitudine essentiali. libro. 5. q. 13. solu. 4.
- Simile nō est oīno idēz. lib. 8. q. 1. sol. 1. cōtra 3^{am} p̄clonem.
- Similitudo realis alia formalis: alia virtualis. lib. 12. q. 1.
- Similitudo formalis z^{us}. scilicet p̄m spēm et p̄m aliqd cōius. ibidem.
- Similitudo p̄m species duplex. scilicet in forma: et modo essendi forme: et in modo essendi forme t̄m. ibidem.
- Simplex duplex: scilicet vt opponitur compositioni totali: vt opponitur compositioni partiali. lib. 10. q. 5.
- Simplicitas essentialis duplex. ibidem.
- Simplicitas partialis duplex. ibidem.
- Singulare quomodo hz qd qd est. libro. 7. q. 13. solu. z.
- Singularitas nō est rō formalis sentiēdi. lib. 1. q. 8. ad. q.
- Singulariū cogniciones quō sunt p̄pe sensib^{us}. ibidē. sol. 1.
- Singulare est primūz cognitūm cognitione sensitiua. libro p̄mo. q. 10. articulo sc̄do conclusione 3^a.
- Singulare est nobis simplr p̄mo notūm. ibidem p̄clone. z.
- Singulare magis vniuersalis est notūm. ibidem p̄ne. 6.
- Singulare est triplex. scilicet vt abstrahit ab existentia: vt sc̄tum per existentia: et vt includit accidentali. lib. 7. q. 13. arti. 1.
- Singulare quolibet modo sumptūz est per se intelligibile. lib. 7. q. 10. articulo primo.
- Singulare q̄lz mō sumptū est p̄ se. p̄m itelligibile. ibidem.
- Singulare quocūqz modo sumptūm est per se intelligibile a nobis pro statu isto. ibidem articulo sc̄do.
- Singulare nō est per se obm sensus. lib. 1. q. 7. ad vltimum.
- Simpliciter quō itelligit. lib. 1. q. 1. in declaratione tituli. q.
- Scia pōt sumi vel p̄ habitu p̄ntis: vel p̄ quacūqz determinata notitia p̄ cām per se: lz nō neciūz. lib. 6. q. 5. arti. 1.
- Scientia est in genere qualitatis: et nō in genere relationis. libro. 5. q. 16. solutione vltima.
- Scientia a quo causatur. lib. 6. q. p̄ma artic. p̄mo.
- Scientia practica est nobilior speculatiua quomodo fit intelligendum. articulo. z. ibidem.
- Scientia a quo dicitur practica: scilz ab obiecto: an a fine. ibidem articulo. z. pro opinione doctoris.
- Scientie tot sunt quot sunt p̄clusiones demonstrabiles p̄m vnam opinionem. lib. 6. q. 3. articulo. p̄mo.
- Scientia est vna specificē: que est circa subiectum vnūz ad quod alia attribuntur p̄m aliam opinionem. ibidem.
- Scientia dicitur vna triplīcī vnitate: scilz specifica generica: generis propinqui: et generica generis remoti. ibidem.
- Scientie trimembz diuisio assignata ab A. z. 6. metaphy. sic: quō fit intelligenda. lib. 6. q. 3. arti. z. per totum.
- Scientie diuisio est sufficienter assignata. ibidem articulo. 3.
- Scia pōt eē de aliq̄ duplr. scilicet cōiter et p̄prie. lib. 6. q. 5. arti. 1.
- Scia distiguit vel p̄m vnitate sp̄ei sp̄alissime: vel p̄m vnitate ḡnis p̄ximi vel remoti. lib. 6. q. 3. arti. 1. z. q. 4. arti. 1.
- Scientia nō solū circa subiectūz: sed circa causas et p̄ncipia subiecti versatur. lib. 1. q. 1. in solutione sc̄di p̄ncipalis.
- Scientie denominatio non semper fit a subiecto: sed a nobiliori parte subiecti. lib. 1. q. 1. sol. z. p̄ncipali in fine.
- Scientie subalternatio penes quid attenditur. ibidem solutione quarta p̄ncipali: et soluti. z.
- Scientia in nobis dupliciter habetur. scilicet aut per doctrinam: aut per inuentionem. lib. 1. q. 3. articulo. p̄mo.
- Scientia habita per inuentionem est prior. ibidem.
- Scientia in nobis fit sicut sanatio. ibidem.
- Scientia eadez considerat superius et inferius. lib. 1. q. 9. sol. 3.
- Scientia metaphy. ad que se extendit. lib. 4. q. z. solu. 1.
- Scientia in actu et sc̄tum in actu quō simul sint et nō sint: quomodo ad vnicūm referantur. lib. 5. q. 3. solu. 3.
- Scia duplex. scilicet practica et speculatiua. lib. 5. q. 16. ad dubiū.
- Scia practica duplex. scilicet ordinatiua et operatiua. lib. 1. q. 1. z. lib. 5. q. 16. ad dubiū. et lib. 6. q. 1. arti. z. in sol. 1. opinionis.
- Scire practicum duplex. libro p̄mo. q. 6. solu. 3.
- Scire operari est pure practicum: scire hō ordinatiūz ad operari accedit aliquo aliter ad speculatiuum. ibidem.
- Scibile et scientia possunt summi dupliciter. scilicet vniformiter vel difformiter. scilicet vel vt ambo in actu: vel potētia: vel vt vnum in actu et altera in potentia. lib. 5. q. 15. sol. z.
- Sylls ex oppositis nihil p̄bat. lib. 4. q. 4. sol. z. sc̄de vie.
- Syllogismus circularis nihil probat. ibidem.
- Sigs oīa entia vocet quō itelligit. lib. 1. q. 1. sol. 5. p̄ncipali.
- Substātie imāles nō p̄tinent ad p̄siderationē alicuius sc̄te p̄ticularis nobis note nālr. lib. 1. q. 1. in solu. z. p̄ncipalis.
- Suba quō p̄sideratur a metaphy. ibidem solu. 8. p̄ncipali.
- Substātie immateriales sunt cognoscibiles a nobis pro statu isto. lib. z. q. 3. articulo. z.
- Substātia potest sumi dupliciter. scilicet vt est res determinati generis: et pro essentia rei. lib. 5. q. 13. solu. 4.
- Suba duplex. scilicet corporea et incorporea: quarū p̄ma p̄siderat a metaphy. altera hō et a nāli et a metaphy. lib. 6. q. 3. arti. 3.
- Substātia aliqua in genere substātie est mensura intrinseca illius generis. lib. 10. q. p̄ma.
- Substātias non esse plures potentie infinite cōceditur ab Aristo. lib. 12. q. 3. conclusione sc̄da.
- Substātia incorporea est a nobis cognoscibilis: sed nō p̄ statu isto. lib. 6. q. 3. solu. p̄ma.
- Substātia est prior oīum accidentiū tempore quō intelligitur p̄m opionē Lōmentatoris et alioz. lib. 7. q. z. arti. 1.
- Substātia potest dupliciter cōsiderari. scilicet vt becz inq̄uz substātia. ibidem opinione sc̄da.
- Substātia est prior omni ente diffinito quomodo intelligitur. lib. 7. q. 3. ad. q.
- Substātia non est primum entium cognitione primitate generationis. lib. 7. q. 4. articulo sc̄do.
- Substātia est primum omnium entium cognitione p̄mitate perfectionis. ibidem.
- Sube spēs nō multiplicantur cum sp̄e accētis. ibidem.
- Substātie ratio que fit. lib. 7. q. 5. solu. 3.
- Substātia prima quare dicitur maxime suba. ibidem.
- Suba quō suscipiat magis et minus. lib. 11. q. 1. ar. z. ad finē.
- Subiectū et passio quō sunt ibidē. lib. 1. q. 1. sol. 6. p̄ncipali.
- Subiecto quid p̄mo occurrit. lib. 6. q. 3. articulo. 3.
- Subiectum scientie quō fit inueniendum. lib. 6. q. 3. arti. 3.
- Subm quare ponit in diffōne accētis. lib. 7. q. 3. sol. z.
- Subz quō manet idē sub vtroqz termino: et quō nō. lib. 8. q. 1.

Repertorium

Superior potentia si habet plurium species: plura cogno-
 sci. libro primo. q. 9. ad ultimum.
Supposita plura esse in eodē quomodo est possibile. lib.
 7. q. 17. solut. 6. principali.
Scutum: cuius vna medietas est alba: altera nigra: nūquid
 sit simpliciter albū vel nigrū. lib. 4. q. 6. arti. 2. solu. 4.
Scutum: cuius vna medietas est alba: altera nigra: nō eē
 coloratum conceditur. ibidem solu. 4. principali.
Species ad plura refertur: et quō. lib. 5. q. 17. solu. 2. 3.
Species in phantasia: ad quam intellectus se cōuertit: qd
 primo representat. lib. 7. q. 13. conclusionē. 3.
Species eadem representat vniuersale et singulare: sed di-
 uersimodē: et quomodo. ibidem.
Specularium et practicum dupliciter. lib. 6. q. 2. arti. 3.
Specularium et practicum quomodo sunt differentie essen-
 tiales scientie: et quomodo non. ibidem articulo. 2.
Lactus est duarum contrarietatum. libro primo. q.
 1. stione. 3. solu. 3.
Tempus et motus quomodo distinguuntur. lib. 5. q. 11.
Tempus est duplex. scilicet cōmune et speciale. ibidem.
Tempus quomodo sumitur in illa ppōne Aristot. substā-
 tia est prior tempore. lib. 7. q. 2. articulo. 2.
Tempus accipitur dupliciter. ibidem.
Tempus accipit p passioē pmi mobilis et p mēsurā. ibidē.
Termini principiorū quō cognoscuntur. lib. 5. q. 5. arti. 2.
Termini cōclusionum quomodo cognoscuntur. ibidem.
Termini generationis se habent: sicut habitus et priuatio.
 lib. 4. q. 6. articulo. 2. solu. 1. in oppositum.
Termini generatiōis possunt comparari vel ad subiectū
 vel ad ipsam generationem. ibidem.
Terminare aliquid contingit dupliciter. scilicet vt quō: et vt qd.
 lib. 7. q. 9. articulo primo.
Termini motus sumuntur dupliciter: quidam primi. qdā
 concomitantes primos. lib. 10. q. 4. et lib. 11. q. 1. arti. 1.
Termini generationis quō opponunt. lib. 11. q. 1. arti. 1.
Totus sumitur dupliciter. scilicet categorematice et syncathe-
 gorematice. lib. 7. q. 6. circa medium.
Tribus propositionibus complexitur Cōmētatoris opi-
 nio contra Auicē. de subiecto metaph.
Tria dicta Cōmētatoris impugnantur. ibidem.
Tria requiruntur ad hoc qd aliquid moueat intellectum.
 lib. 4. q. 2. articulo primo.
Verum est primum obiectus intellectus fm vnam
 opinionem. lib. 6. q. 8. arti. pmo.
Veritas duplex. scilicet in rebus et in intellectu. ibidem arti. 2.
Veritas in rebus dupliciter. scilicet absolute fm rem: et per cō-
 parationem ad intelligentem. ibidem.
Verū per cōparationem ad intellectū vī triplr. ibidē.
Veritas in rebus dicitur tripliciter. ibidem.
Veritas in itellu est duplex fm ei⁹ duplicē opōnē. ibidē.
Veritatum istarum differentia. ibidem.
Veritas 2^a. scilicet cōplexa et icōplexa et vtracq; qd sit. ibidē.
Veritates iste nūquid sint relationes reales: vel rationis.
 ibidem. ibi dubium tamen est.
Veritas in intellectu fm operationem cōplexam non est
 de consideratione meta^a. ibidem de scōo principali.
Veritas in rebus quomodo sit de consideratione meta^a.
 ibidem conclusionibus secūda tertia et quarta.
Vltus quomodo faciat ad scientiam. lib. pmo. q. 3. solu. 1.
Vltus est vnius contrarietatis. ibidem. solu. 3.
Vltus in pāa et in via bz diuersa lumia. lib. 2. q. 3. sol. vlti.
Violentum est cultus principium est extra: passio nō conse-
 rente vim: quomodo intelligitur. lib. 7. q. 11. solu. 3.
Vltum preter formā animalis bz formā cōem corporis
 mixti: et pter formā mixti bz alias formas spāles speci-

fice distinctas: tot quot organa. lib. 7. q. 17. solu. 4.
Voluntas quomodo reducitur ad actum: cum sit ex se in-
 determinata. lib. 9. q. 2. articulo secundo.
Voluntio primi mouentis non est aliud ab essentia sua. lib.
 12. q. 4. conclusionē tertia.
Ut potest sumi specificatiue et reduplicatiue in hac ppo-
 sitione: ens vt vnum.
Unitas duplex. scilicet perfectionis et indiuisibilitatis. lib. 7. q.
 17. solu. 5. principali.
Unitas totū nō ponit in nūm. li. 7. q. 18. sol. vlt. pncipali.
Unitas duplex. scilicet vniōis et idētūatis. lib. 8. q. 7. solu. 2.
Unum quomodo opponitur multitudini: et quomō non.
 lib. 10. q. 2. et lib. eodem questione tertia.
Unum est prima passio entis. libro pmo. q. pma. arti. 3.
Unum est de ente indemonstrabili. ibidem in responsio-
 ne ad primum contra quintam conclusionem.
Unū sumit duplr. scilicet simplr: et fm qd. eodem arti. rīdēdo
 ad 3^m cōtra 5^m cōclusionē: et melius. lib. 4. q. 3. arti. 3.
Unitas quecūq; vel diuersitas obiecti: vel act⁹ nō diuer-
 sificat potentiam: vel idētificat. lib. pmo. q. 7. solu. 3.
Unitas realis minor vnitare numerali necessario ponit.
 ibidē: et 7. huius. q. 16. arti. 2. q. 2. et 5° huius. q. 6. sol. 1.
Unum qd est passio entis non est de genere quantitatis.
 contra Auicēnam. lib. 4. q. 3. articulo secūdo.
Unum dupliciter sumitur. scilicet vt est passio entis: et vt est pnc-
 ipium numeri. ibidem articulo tertio.
Unum proprie sumptum non dicit eandem naturam cuius
 ente. ibidem conclusionē prima.
Unū et ens nō dicūt foialr et gddiratiue eādē nāz. ibi. cō. 2.
Unum et ens dicunt eandē nām realiter. ibidē cō. 3.
Unum qd est passio entis dicit foialiter aliud positū.
 ibidem conclusionē quarta.
Unū cū sit quo nō pōt eē qd. ibidē sol. 1. 3. quartā qnem.
Unum dicitur multipliciter. scilicet numero: specie: genere: et p-
 portionē. lib. 5. q. 6. et q. 13. eiusdem solutione. 3.
Unius diuisio: an sit fm intentiones logicas: an vō fm fun-
 damenta. ibidem.
Unum est equiuocum. ibidem solutione secūda.
Unitas scie penes quid attendatur. lib. 6. q. 3. articulo. 3.
Unitas idētūatis maior nō arguit maiorē pscicaz pstitū-
 tionē fiēdā ex his qd sic sunt vniū. lib. 7. q. 17. sol. 3. pncipali.
Uniuersale in actu a quo causatur. lib. 1. q. 8. ad 2^m.
Ute 2^a. scilicet in cādo et in pdicādo. lib. 1. q. 10. ad q. arti. 1.
Uniuersale in causando penes quid attenditur. ibidem.
Uniuersale in predicando penes quid attenditur. ibidē.
Utius in cādo est min⁹ notū. ibidē arti. 2. q. 2. pma.
Utius in pdicādo quō est notū nobis. ibidē q. 2. 7.
Ute et singulare referuntur adinucē. lib. 5. q. 6. ad q.
Uniuersale an sit aliquid in rebus. lib. 7. q. 16. per totū.
Uniuersale pro prima intentione dupliciter. ibidem.
Uniuersale quomodo est aliquid in rebus pluribus con-
 clusionibus declaratur. ibidem.
Uniuocatio triplex. scilicet pbyfica: metaphyfica: et logica. lib.
 4. q. prima. articulo secūdo.
Uniuocatio pbyfica quid sit. ibidem.
Uniuocatio metaphyfica quid sit. ibidem.
Uniuocatio logica quid sit. ibidem.
Uniuoce generationis gradus qui sint et quot. lib. 12. q. 1.

FINIS.

Explicit Tabula in Libros metaph. Antony andree al-
 phabeticē disposita: que quantum vtilis sit vnicuiq; pa-
 tere poterit: qui conclusiones in ea cōtentas ipsi libro cō-
 ferre voluerit.

Altissimi doctoris Antonij andree seraphici ordinis minoru qones subtilissime super duodecim libros metaphisice Aristotelis, feliciter incipiunt.

Quia secundum doctrinam Aristoteli primo poste...

Eligyrus

circuini sola. Eccle... siastici. 24. Scdm doctrinam Arist. et eu coter sequentiu: scientia metaph. q theologa phoz: et sapia noiast: verfat circa totu ens: et si gnater circa subas sepatas: vt circa nobiliores partes sui subti pmi. Et id qz

est circa nobilissima entia: nobilissima scia est inter oes scias naliter adinuetas. Nobilitas. n. sciaru ex nobilitate orit subroz ex p de aia. 36 in psona hui scie pgrue pot dici. Hyru celi rē. Ubi describitur ei dignitas admirada quatū ad quoz. s. qtu ad amplexu ambitionis magnifice. Influxu correctionis aucterice. Actū ingitio nis amplifice. Et gradu platidōis mirifice. Primū pbat ipso gyri pūctū gūalis cū pmittit gyru: ad instar eni cuiuslibet gyri vel circuli: q est figura capacissima p geometricos: scia metaph. oia ambit. Nā vt dicitur p huius in plogo. sapiētis. i. meta. est oia scire vt ptingit. Scia. n. metaph. gyrat oia entia: siue sint mobilia et incorruptibilia: siue mobilia et corruptibilia: inquatū in eis reperit rō entis: pro quo pot itelligi illud Eccle. 43. Vide arcu: et bndic q fecit illu: valde speciosus est in splēdore suo: gyrauit celū i circuitu glie sue. Dabit qdē metaph. est qdā arcus misticus iaciēs sagittas veritatis hostes falsitatis: id est qsi arcus refulgēs iter nebulas glie. Eccle. 50. Vide igit ipz: et bndic q fecit illū. Nā gyrauit celū. i. totā vniuersitatē entiu: et spāl r entiu: quoz hitatio est in celo. Scdm pbat ipso ifluētia vtuālis cū addit celi. Sicut eni celū influit i bec oia iseriora: sic scia metaph. in oēs alias scias humanas: vt pote q hnt istā sciam: oēs alias: et earum principia possunt corrigere virga veritatis: defendere hasta pbitatis: approbare et roborare norma equitatis: sicut innuit Arist. in primo poste. parū ante illud capitulum. Difficile est aut nōscere. Idcirco de hac sciētia pot etiā intelligi illud Eccle. 43. Altitudinis fundamētū pulchritudo eius spēs celi in visione glie. Tertiu probat efficacia regularis cū subiungitur circuini. Circuit quidem inquirēdo de omnibus veraciter sine deceptione. Et plurimū efficaciter sine defectione et generaliter sine exceptione: ideo in figura ipsa est ille fluuii p bison: de quo dicitur Genesis scdo: q ipse circuit oem terram euilath: vbi nascitur auruz. i. sapientie: et aurum terre illius optimum est. Euilath interpretatur stolidus: cuiusmodi sunt oēs scientie hūane de se metaph. excepta. Quartuz probat eius eminentia solitaria cū concluditur sola. Inter omnes enim scias humanas ista sola precellit: et oibus principiatur: ipsa enim sola est: cui nulla alia assimilatur. Sola enim est cui omnis alia famulatur. Sola est: quā omnis alia admiratur: vt admiratiue dicere possim illud Tremozū primo. Quomodo sedet sola ciuitas plena populo rē. certe sedet vt regina omnium scientiarum.

Questio. 1.

T. c. 2.

Aide in oib qonibus istis originalr sco tu i sua mca.

Arguit pmo Aeri est accē pido reale. vt dicit dnoia tionē extrinse cam.

Propozitiō liter itellige si fm genas hā bitus vnus: si mliter et acc si fm spēm: si mliter et acc

Scdo.

Aide i repoz tatis in p. q. i. r. a. l. s. conditioes. T. c. 3. 8. T. c. 2.

T. c. 2.

Tertio.

Ca. 10. r. seq.

Cōtinens vtr ualr est perfc cius pnto.

Quarto. Aide. 3. di. 1. q. 2. art. 1.

T. c. 22. T. c. 1. r. 2.

Quinto. T. c. secundā.

Ubi de subro opz pūpponere: qz est: et qd est. Idcirco ad expositionē libri metaph. manū extēdēs fidēs de dūi bonitate de subro metaph. talē pfero qdō. Utrū ens simplr sumptū: qd est cōe deo et creature: sit scie metaph. subtuū p pmitate adeq̄tionis. Et arguit q nō. Nā vnus scie realis est vnu subm reale: s; ens acceptū vt cōe deo et creature nō est aliqd vnu reale: metaph. aut est vna scia realis: p; g ens sic cōe nō ē subz metaph. maior pbat: tū qz pūctū git vno hitū vti vno acui: vni act est vnu obm. g vni hitus est vnu obm: p; sic p pars: tūz qz nō maioris entitatis est effect q cā: et mēsuratū q mēsurā: s; obm cāt sciam: et mēsurat: g si est scia realis: obm nō est ens rō nis: s; ens reale: et sic p; scōa ps. Minor pbat: qz q sunt se totis distincta nihil cōe reale hnt: in quo pueniūt: oppositū pdicati infert oppositū subcti: s; deus et creatura sūt se totis distincta: alr de nō eēt sūme simplex: qz haberet quo pueniret: et quo differret a creatura. g ens cōe deo et creature nō est aliqd vnu reale. Illud quo scia foalr distinguit: et a quo foaltr denoiat est eius subm p; sed ens sic cōe nō est h; re scie metaph. g rē. Maior est euidēs: be eni sūt pditiōes subti pmi. l. q. de nominet sciaz foaltr: et q distinguat eaz a qualibet alia. Scie eni secant quēadmodū et res: ex 3o de aia. Minor pbat: pmo qstū ad pā pte de distōne: qz 6o metaph. caplo p distinguit Ari. tres pres scie speculatiue: dicens: pbyfca eē circa inseparabilia: et mobilia: mathematicā circa inseparabilia et mobilia: p mā xō p hā circa sepabilia: et imobilia: cuiusmodi sūt sube sepate. Si g bec distō sciaz sit pueniēs: v; q sit p subta ppria ipaz. 2o pars minoris de denoiatiōe p; ex 6o hui: vbi vocat hāc sciaz theologā: qd pbat dupl: tūz qz si alicubi dūū existit: in tali nā existit: B est in imobili et sepabili de q pdixit hāc sciaz p; dērare: tū qz honorabilissimā sciaz opz eē circa honorabilissimū gen: sed ista scia est honorabilissima: vt ex plogo hui: et gen subarū separataz est nobilissimū. g rē. Cōfirmat: qz in plogo hui: vocat p h; hāc sciaz diuinā: qz est diuoz. Si ens sic cōe est subm metaph. g in speculatiōe entis sic cōis p; s; hit felicitas nālīs. p h; ē falsuz. g r a n;: pbatio n; e: p; Arist. 10o ethi. felicitas nālīs p; s; hit i actu metaphali: vel sapiali: qd idē est. Tūc sic. Notitia subti in scia virtualr cōtinēt totam notitiā illi scie. g est pfectior q cūq; alia in illa scia: qz qd p; tiner virtualr aliud est eo pfectius: si g felicitas consistat in aliquo actu sapie vt metaph. maxime erit circa actū cognoscēdi subm metaph. qd est ens p se cū ille actus sit pfectissim in metaph. falsitas aut pntis p; ex hoc: qz notitia entis vt ens est simplr impfectissima. Si ens sic cōe est subm p scie metaph. g scia metaph. subalternat sibi oēs alias scias. p h; est falsuz. g r a n;: p; batio pntie: qz tūc subm vnus sciaz scie eēt sub subro metaph. bec eni est pditiō scie subalternate: vt p; ex p poste. falsitas pntis p; 6. metaph. vbi Arist. distinguit tres pres eēntiales scie speculatiue: qd nō eēt: si oēs alie subalternarent metaph. pbo: qz scie subalternate vel ponūt in numerū: vel nō. si sic. g plures essent q tres: cū multe sint scie subalternate amplius q tres: si nō ponūt in numerū. g pbyf. et mathe. nō subalternant metaph. De subro scie opz notū esse si est: et qd est ex pmo poste. caplo p; 3 in ista scia nō est notū de ente qd est. g ens nō est subm in ista scia. pbo mi. tūz qz ens est equo tū: vt ait Porphy. ca. de spē. si qz rē. Equocū aut nō bz

qd: ut qz dato qz sit vniuocū est cōissimū: nō hñs gen^o supra se nec dñam: nec p^o nñs diffōne. g^o nec qd: qz diffini- tio dicit qd est esse rei ex p^o topi. ¶ De subm scientie bz passiones de ipso demfables ex p^o poste. sed ens non est hō pbo minorē dupl: ut qz passio differt eēntialiter a subto: ens aut nō est hō: qz ens est de eēntia cuiusl: tū qz passio p̄dicat denoiatiue de subto: r subm de passioe nō nisi p accñs: qz p̄dicationes p se nō puertunt ex pmo poste. ens aut p̄dicat de quolibet in qd: vt videt. ¶ De subm cuiusl: scie bz pncipia ppria: r ptes: ex p^o poster. ca. illo. certior aut: s; ens cōe sic nō est hō. g^o rē. pbo mi- tū qz ente nihil ē pus: pñ^o ar ē pus pncipiatō: tū qz si ens inq̄tū ens: r vt sic cōe hēret pñ^o. g^o qd; ens hēret pñ^o: sic n. arguit p̄hs p^o c. de reduplicatiōe: si iustitia eēt bo- nū i eo qz bonū: oē bonū eēt iustitia. pñs est falsus: qz tūc eēt p̄cessus i iustitiā i pncipys r pncipias. ¶ De suba est p̄mū subm hui^o scie. g^o nō est ens. pñā pz: qz eiusdem scie nō p̄nt esse plura subta p̄ma. añs pbat p Aristo. 4° metaph. c. p. g. ait. Ubizq; hō p̄mi pprie est scia: ex quo alia depēdent: r pp qd dñr. g^o si hoc est suba subaz opz pñ^o r cās hēre p̄mū p̄mū: tū ex. 8. metaph. c. p. subarū querunt cāe r pncipia: sed illud: cuius cāe r pncipia q̄r tur in scia: est subm p̄mū illius scientie: tū ex. 4. meta. ca. z. tot sunt ptes p̄hie: quot sunt sube: p qd inuenit: qz fm diuisione sube: vt subti p̄mi distiguit scia ista. ¶ Cōtra Ari. 4. metaph. est scia: q̄ specular ens inq̄tū ens: r illa nō est aliqua particularis: vñ fm Cōmē. loquit de me- taphy. cui^o tibi stauit subm. ¶ De suba. p metaph. ca. z. p̄mū subiectum hui^o scie est ens inq̄tum ens.

Respondeo in ista qōne sic pcedā. P̄rio qōnis titulū breuif declabo. Scōo qdā opī. quā nō teneo ptractabo. Tertio ad qōnē alr: r ad argumēta respondebo.

Quātū ad p̄mū sciendū est: qz in titulo qōnis ponit: vtrū ens simplr: p ly simplr intelligo vlr: r abstracte: fm qz ens p̄siderat cōissime r p̄cise inq̄tū ens: r sub p̄cisa r ppria rōne entitatis: abstrahēs a qua- cūq; rōne entis sp̄alis. ¶ Scōo ponit cōe deo r creatu- re. Ad cui^o euidētiā est nōndū: qz diuisio entis in x. p̄di- camēta nō est p̄ma entis diuisio: sed alia est p̄or ista. s. q̄ ens diuidit in ens finitū: r in ens infinitū: r accipiēdo al- terū mēbrozū. s. ens finitū diuidit z^o diuisione in x. p̄- dicamēta: ex qbus pz correlarie: qz deus cadit sub altero mēbro p̄me diuisiois: r x. p̄dicamēta sub alio: oē. n. ens p̄dicamētale est finitū: iō de^o est extra oē gen^o. Qd g^o ac- cipit ens vt diuidit p̄ma diuisioe: r nō vt diuidit secūda diuisione: ideo positū est ens: qd est cōe deo r creature. ¶ Tertio ponit p̄mū p̄mitate adequatiōis: vñ nōndū est: qz q̄tum ad pñs sufficit: duplex est p̄mitas. s. p̄mitas p̄fectionis: r p̄mitas adequatiōis: p̄mitas p̄fectionis in q̄- cūq; scia p̄seqt gradū entitatis rei: vt illud dicat p̄mū talī p̄mitate: qd est nobili^o ens q̄cūq; alio ad illā sciam p̄tinet: sicut in p̄posito ponit p̄mū ens: qd est de^o: qz est nobili^o ens fm gradū entitatis quocūq; alio ente ad p̄- derationē scie metaphy. p̄tinet: sed p̄mitas: siue p̄prio- tas adequatiōis notat equalitatē p̄cīas subti ad scias: qñ s. scia non excedit subm: nec e^o. Sed qz qd cadit aliquo mō sub p̄sideratione scie: cadit sub rōne formali subti: r e^o: qz qd p̄cipat rōnē formale subti: cadit sub cōsidera- tione illi^o scie. x. g. si ens inq̄tū ens ponit subm p̄mū metaphy. talī p̄mitate: qz qd p̄cipat rōnē entis vt sic: ca- dit sub p̄sideratiōe metaphy. r qz qd metaphy. p̄siderat: sub rōne entis p̄siderat. ¶ Est ergo sensus qōnis. Vtrū ens cōissime sumptū: vt sub se p̄tinet omne ens finitū r infinitū: r sub ppria r formali rōne entitatis. i. ens inq̄-

tū ens: sit subiectū p̄mū scie metaphy. sic adequatus: qz nihil subterfugiat cōsiderationē huius scientie: vt parti- cipat rationem entis.

Quantū ad 2^m est vna opi. Cōmē. s. qz de^o r intel- ligēte: siue illud qd est genus subarū se- paratarū: est subz p̄mū hui^o scie: vñ 5. An. q. postuit subz esse ens: inq̄tum ens: dicit sic p̄ p̄hys. cō. vlti. g. dicit: qz p̄ma p̄hia nitit. p̄bare entia separabilia esse: peccat: ge- nus entis entū separatorū esse nō demōstrat nisi in scia nālī: bec enī entia sunt subm p̄me p̄hie: r impossibile est aliq̄ sciam demfare suū subm esse: sed p̄cedit ip̄m esse: aut qz est manifestū p̄ se: aut qz est demonstratū in alia scia. Vñ peccauit Auic. q. d. p̄mū p̄hm demōstrare p̄m p̄ncipiū esse. bec Cōmēta. ¶ Dec aut opi. tria ponit vt p̄z inuenti. p̄mū dictū est: qz nulla scia probat suū subm esse. Scōm est: p̄ma p̄hia nō posse probare deū esse: sed tū nālē. Tertiu est: qz genus entū separatorū est p̄me p̄hie subm p̄mū. ¶ Pro ista opione arguit p̄ secūdam rōnē positā in pede qōnis. Illud quo scia foialr distiguit rē. ¶ De hoc in p̄logo pbat Aris. qz bec scia ē spe- culatiua circa p̄^o p̄n^o r p̄mas cās ex descriptiōe sapientis: hō aut sunt sube separte. ¶ De sube separte nō sūt oīno nobis ignote: cū de ip̄s multa signa hēam. g^o cognitiō eaz tradit in aliqua scia nō nālī: vel mathema. p̄z g^o in ista: cū tūmō sint tres ptes scie speculatiue ex 6° meta- phy. ¶ De scia p̄sideras aliqua plura attributa ad ali- qd vñ p̄mū: maxime p̄siderat illud p̄mū tanq̄ pprius subm: ad qd aliq̄ attribunt: sed p̄mū ens. i. p̄ma causa est: ad qd oīa entia attribunt. g^o de illo p̄ maxime est bec scientia vt de p̄prio subto. Maior est euidēs ex 4° me- taphy. ubizq; vere pprie p̄mi est scientia: ex quo alia de- pēdent: r propter qd dicant. ¶ Sed bec opio non pla- cet: iō arguit p̄tra ip̄as. ¶ Cōtra p̄mū dictū sic. Omnis scia vñ vel p̄t vñ demfatione. ga. g^o probat vel potest probare suū subm eē. Ma. est euidēs: qz sicut p̄ cām p̄- bat effectus pp qd: ita e^o p̄ effectū pbat cā ga. p̄na oñ- dit sic. De. s. oīs scia ga. demfāt suū subm esse: qz p̄ effe- ctū demfāt aliqd de cā. s. esse: ex hoc enī qz effect^o nō p̄t esse sine tali p̄ditiōne in cā: effectus nō p̄t esse sine esse cāe. g^o si effect^o est: cā est. ¶ Cōtra firmat: qz appet inducti- ue qz scia aliqua p̄t demfare suū subm eē: r hoc a poste- riori: sicut in lib. elenc. demfāt sylm sophysticū esse per silē: pz ibi. Silr. p̄riscianus lib. 3. r̄structionū ostēdit oīo- nē p̄structā eē per simlē modū hñdi lraz. ad dicitōes: r dicitōnū ad oīones. ¶ Aduertēdū tū: qz nulla scia de- mōstrat suū subm esse demōstratione pp qd: r a p̄ori: qz ip̄m subm est p̄mo cognitiū p̄rioritate nāe: p̄t tū de- m̄rare suū subz esse demfatione ga. sic itelligēdo qz scia q̄ p̄supponit p̄ceptū aliq̄: puta qd nois apud intellectū de subto: r de illo p̄ceptū p̄ effectū arguit p̄ qz sit. scōo qz alia sibi insint. ¶ Cōtra 2^m dictū arguo p̄ qz vtraq; tā p̄hia p̄ma q̄ ē nālī p̄t p̄bare deū eē sic. Dis pprie- tas cōsiderata in effectū: quā ipole est sibi inē: nisi ē cā sit: p̄cludit cās eē demfatione ga. Sed tā proprietās cō- siderata in scia metaphy. sic: qz ē in nālī de effectū nō p̄t sibi inē: nisi p̄mū mouens: r p̄mū ens sit. g^o vtraq; scia p̄t ip̄z p̄bare esse demfatione ga. ¶ De scōo qz hoc magis possit p̄ma p̄hia q̄ nālī: arguit sic. Scientia p̄siderans cōditiones effectus: que ducit in cognitiōes excellētiore cāe: magis p̄t demfare cām esse: sed p̄ma p̄hia est hui^o: respectu nālī. g^o rē. Ma. est euidens: sed minor pz ex hoc: qz ḡiales proprietates entis: que consi- derant in scia metaphy. magis ducit in cognitiōne possi- tiuā p̄mi entis p̄ excellētiā q̄ sp̄ales p̄ditiōes cōsidera- te in scia nālī: in^o enī excellēs vñ p̄mitas mouēdi tū: quā probat

Sexto. Capitulo. 4. I. c. 43.
Septimo. I. c. 34. exp̄l. s. I. c. 35. I. c. 43. r. 42.
I. c. 35.
Octauo.
I. c. 2.
I. com. p̄mi
I. ex. com. 4.
In oppo. p̄o I. ex. com. 1.
Secundo.
Ari. p̄mū.
Terminozuz declaratio.
Entis diuisio hec ista est p̄ma.
Correlariuz.
P̄mitas duplex. Vide in post p̄dicamentis r q̄nto meta. de p̄rio.
Dōis sensus. Vide hūc in exp̄one text^o in. 4. in p̄nci

plō: qdō nō p̄t in q̄ntū.
Ari. cap. 2. Cōmē. cap. 5° meta. cap. 1° te secundo.
p̄ meta. te secundo. Explanatō r roboratō opī. Cōmē.
Aide. 6. exp̄l.
I. ex. com. 1.
A. 1. p̄mū
A. 1. illa.
I. ex. c. 1. sc̄o
Cōtra oppo- situm.
A. 1. p̄mū.
Aide p̄ p̄o.
Aide Scoti sup lib. elem. q. 3. Ais p̄hys in p̄mū p̄mū elec. r ē scōo p̄lo p̄mū ca. Ais p̄ficiam i m̄nozi volū mine. l. 1. in p̄mū vbi ponit illā r̄ hūc dicit em. Aide idē arg. in p̄logo. p̄. s. hūc r̄. q. 2. tērie q. ad secūda argū.

quā pbat pbs nālis. s. pbyfi. q̄ esse primū ens simplr:
 qd̄ probat p̄mus pbs. ¶ Tertio arguit: q̄ pbyfi. nō p̄
 probare deū eē sic: q̄ si sic. q̄ pbyfi. sic est simplr p̄
 metaphy. p̄ns est euidenter sim. q̄ a nā. p̄batio p̄ne: m
 p̄ns deū esse p̄mū cognitū: r̄ p̄mū nouū in ista scia:
 r̄ esse nobis p̄cognitū ex aliquo medio nāli. Si q̄ p̄ns
 deū eē simplr p̄cognitū ex tali medio: r̄ p̄ p̄suppositū
 in q̄ntū est sit p̄cognitū. q̄ scia nālis simplr est p̄or ista: q̄
 notissimo hic est aliqd̄ ibi simplr notū. ¶ Cōfirmatur:
 q̄ tūc illa: q̄ est simplr q̄ in pbyfi. s. deū esse: esset hic p̄
 p̄positio simplr in demōstrabilis: r̄ ita pbyfi. eēt p̄ior
 metaphy. ¶ P. Seḡ: q̄ salte q̄ntū ad istā p̄nem deum
 eē: metaphy. subalternat̄ pbyfi. siue p̄bia nāli: sic chi
 rigia subalternat̄ geometrie q̄ntū ad istā p̄ne: q̄ vulne
 ra circularia tardūis curant̄: s̄ oīno nō sit file hic: r̄ ibi
 vt p̄. ¶ Cōtra 3^m deū arguit sic. Uni⁹ scie ē vniū subz
 ex p̄ poste. si q̄ de⁹ r̄ intelligētie sūt hic subm: opz assigna
 re illis aliqd̄ cōc r̄ vniūcū: a quo hz ista scia vnitatem:
 illud vel est ens: vel suba. Nihil enīz aliud v̄ eis posse
 assignari cōc vniūcū. Cū ens imediate diuidatur post
 p̄mā diuisionē in .x. genera: r̄ suba imediate p̄ corporeaz
 r̄ icorporeaz. si illō. cōc sit ens. q̄ habeo p̄positū: q̄ ens
 erit hic subm: r̄ p̄ns nō t̄m̄ sube imāes imo māles: r̄
 ḡualiter oē ens subycif̄ p̄siderationi scie hui⁹ vt subm.
 Ens enīz cōc non magis abstrahit a substantys mālib⁹
 q̄ immālibus. Si aut̄ illud cōmune sit suba. Cōtra mul
 tipliciter. Tum: q̄ deus caderet in genere p̄ se: r̄ p̄ns
 eēt distinctibilis. Cū: q̄ vt sic metaphy. nō magis erit de
 substantys imālibus q̄ mālib⁹: cū suba equaliter abstra
 hat ab vtriqz. ¶ Cōfirmat̄: q̄ scia cōis nō magis ē de
 vna specie q̄ de alia: p̄z q̄t̄ ex dictis: q̄ in nullo spālī: ma
 gis vniūcūcat̄ deus: r̄ sube separate q̄ de⁹: r̄ sube corpo
 rea. q̄ si p̄ aliqz vniūcū: vel virtutē sit totū illud genus
 entū ponēdū vniū subm: pari rōne r̄ gen⁹ subaz corpo
 rearū. ¶ Ulterius d̄opi. istā faciūt oēs rōnes posterius
 ponēde: q̄ ens in q̄ntū ens est subm p̄mū meta. q̄ si sic. q̄
 nō gen⁹ entū separatoz: cum vni⁹ scie sit t̄m̄ vniū subm
 p̄mū: nec rōnes cogūt. ¶ Ad p̄m⁹ positū: in pede. q̄ dicit̄
 r̄idēdo ad rōnes p̄ncipales. ¶ Ad 2^m cū d̄i q̄ hic in p̄
 logo pbat: q̄ hec scia est speculatiua circa p̄m⁹. Dico
 q̄ hoc nō pbat subas separatas esse hic subm p̄mū. hāz
 quilibet scia p̄siderat̄ p̄ncipia sui subiecti: r̄ passiones:
 p̄ns: r̄ multa alia p̄m q̄ diuersimode ad subm p̄mū
 b̄nt attributionē. ¶ Ad 3^m cū d̄i. sube separate nō sūt
 nobis totalr̄ ignote. R̄ideo sicut dicit̄. s. lib. de substan
 tys separatis sūt multe p̄prietates cognoscibiles q̄ntūz
 est ex p̄te illarū: sed nō a nobis via sensus: iō aliqua scia
 speculatiua est polis hēri de eis: s̄ nō a nobis: p̄prietate
 res aut̄ q̄ sūt scibiles a nobis via sensus de illis substan
 tys: sūt sole passiones entis. Cū verum est: q̄ ille sube
 sūt subm alicui⁹ scie speculatiue polis intellectū potē
 ti cognoscere ipsas: sed nō nobis: r̄ iō q̄ntū ad ea: que sūt
 scibilia de eis: cadunt sub cōsideratione metaphy. nō vt
 subm p̄mū: sed vt aliqd̄ p̄tū sub subro p̄mo: qd̄ est ens
 vt p̄. ¶ Ad 4^m cū d̄i: scia p̄sideras aliq̄ plura r̄. Ista
 rō p̄t̄ reduci s̄ p̄mā assumpta maiorē addo istā mi
 norē: s̄ suba est: ad quā oia entia attribuntur. ¶ In meta
 vbiqz nō p̄mū p̄prie r̄. q̄ de suba est maxie ista scia: r̄ p̄
 p̄ns nō de deo: vt de ḡie entū separatoz. ¶ Ad formā
 argumētī: p̄cedo maiorē cū ista specificatione: si illud ta
 le hz oēs conditiones req̄sitas ad subm p̄mū: tūc minor
 est falsa: vt p̄z ex p̄dictis: q̄ illud genus nō est aliqd̄
 vniū ab ente: vel substantia: r̄ tunc vt prius.

Quantum

ad tertij articulū d̄m: q̄ ens in q̄ntū
 ens: qd̄ est cōc deo r̄ creature: ē subz

p̄mū metaphy. Ad cui⁹ euidētia declaro aliq̄s p̄nes: s̄z
 gnqz. ¶ Prima q̄ sit ista: ens qd̄ est cōc deo r̄ creature
 dicit̄ vniū p̄ceptū p̄p̄riū aliū a p̄ceptū dei: vel creature.
 Vācōne ostēdo sic. Impole ē euidē p̄ceptū euidē intellectui
 simul eē certū: r̄ dubiū: sed aliq̄s intells cert⁹ de aliquo
 q̄ sit ens: p̄t̄ dubitare: vtrū sit de⁹: vt creatura. ergo iste
 intells hz vniū p̄ceptū entis aliū a p̄ceptū dei: r̄ creature.
 Maior videt̄ euidēs ex terminis: q̄ negare p̄dicatum
 est negare subiectū. Minor pbat: q̄ fidelis disputans
 cū infidelī: vtz. a. sit deus: nō dubitat: vtz. a. sit ens: imo
 est cert⁹ tā ille q̄ aduersarius: mā vterqz supponit tanq̄
 vepz: r̄ certum q̄. a. sit ens: r̄ t̄m̄ dubitat: an. a. sit de⁹: vel
 creatura: als eēt vana eoz disputatio. ¶ P. Impossibi
 le est aliq̄ plura in eodē vno p̄ceptū p̄uenire: r̄ differre:
 s̄ de⁹ r̄ creatura p̄ueniūt in ente: vel cōceptū entis: quia
 vtrūqz vere est ens: differunt aut̄ p̄p̄riū p̄ceptibus: sic
 pa. q̄ nō est idē p̄cept⁹ dei: r̄ creature. q̄ p̄ceptus entis ē
 ali⁹ a cōceptū dei: r̄ creature. Ma. p̄z: nō enī est intelligi
 bile: oppositū. ¶ P. Tertū est: q̄ ens p̄dicat̄ de deo r̄ de
 creatura. q̄ vel fm̄ aliū cōceptū: vel euidē. si fm̄ eundez:
 sic erit p̄dicatio eiusdē de seipso. q̄ fm̄ aliū cōceptū: r̄
 ille ali⁹ est vn⁹ in se: alioq̄n tot eēt entia cōmissima: q̄nt
 inferioria. ¶ Cōfirmat̄: q̄ vel cōceptū entis est idē cū
 cōceptū dei r̄ creature: vel ali⁹. si alius habet̄ p̄positū.
 si idē: vel idē alteri: vel vtriqz. si alteri. q̄ nō p̄dicabit̄ de
 altero: r̄ sic de⁹: vel creatura nō esset vere ens: qd̄ est ab
 surdū. Si enī est idē vtriqz. q̄ r̄ illi sūt idē inter se: quia
 que sūt idē vni⁹: inter se sūt idē eo mō: quo sūt idēz
 illi 3⁹. Cū igit̄ cōceptus dei r̄ creature sit vn⁹: r̄ idē: per
 p̄ns sequit̄: q̄ p̄cipiēdo deū: p̄cipit̄ creatura: r̄ es: qd̄ est
 absurdū: vt p̄z. ¶ P. Cōcept⁹ entis est p̄or nāliter p̄ce
 p̄tū dei r̄ creature. q̄ alius. an̄s p̄z: q̄ ille p̄ceptus nāliter
 est p̄or: a quo nō p̄uenit̄ subsistendi. p̄na ex libro p̄dica
 metoz: r̄ ex. s. metaphy. ca. de p̄or: sed p̄cept⁹ entis est
 h̄z: q̄ sequit̄: est deus. q̄ ens: r̄ nō es. Si r̄ sit est creatura.
 ergo ens: r̄ nō eōder̄ so. q̄ p̄ceptus entis est nāliter p̄or.
 p̄batio p̄ntie: p̄ns in suo p̄or: non dependet a posteriori:
 nec q̄ntū ad esse: nec q̄ntū ad cognoscē: q̄ vt sic: non repug
 nat̄ sibi esse sine posteriori. ergo est aliud a posteriori.
 ¶ P. Inter p̄ceptus q̄dditatuos solus p̄ceptus entis
 est simplr̄ simplex. q̄ ali⁹ a quocūqz p̄ceptū entis inferio
 ris: cuiusmodi sūt de⁹: r̄ creatura. an̄s suppono p̄o nūc.
 p̄na p̄z: q̄ ipole est euidē p̄ceptū esse simplr̄ simplicē: r̄
 nō simplr̄ simplicē: nullus p̄ceptus entis inferioris est
 simplr̄ simplex oīno. ¶ Ex p̄dictis concludo correla
 tiū: q̄ p̄cept⁹ entis est vniūcūc deo r̄ creature: q̄ si ali⁹
 r̄ vnus. q̄ vniūcūc: de qua vniūcūcōne dicit̄ amplius
 in. 4. hui⁹ ostēdo p̄cedēte. ¶ Secūda q̄ sit ista: p̄cept⁹ entis
 cōis deo: r̄ creature est vnus realiter: hāc ostēdo sic. Dis
 conceptus: q̄ p̄dicat̄ in qd̄ de aliq̄bus p̄dicatione ostē
 te. s̄ est hoc: est vnus cōceptus realiter: s̄ p̄ceptus entis
 est h̄z. q̄ r̄. Ma. ē euidēs: q̄ oppo^m p̄dicatū: i. ferr̄ oppo
 sitū subū. Dato enī q̄ nō sit vn⁹ realit̄: nō p̄dicabit̄ in
 qd̄ de plibz: nullū enim ens rōnis p̄dicat̄ de ente reali
 essentialiter: r̄ in quid. Minor pbat̄ sili mō: quo arguit̄
 Ari. p̄topi: q̄ illud p̄dicat̄ in qd̄ de aliquo: p̄ qd̄ r̄idetur
 ad interrogatōne factā p̄ qd̄ de eo: h̄z est ens: q̄ si que
 ras: qd̄ est deus: respōdet̄ q̄ ens: similr̄ est de creatura.
 ¶ R̄idēt̄ forte: q̄ ens nō hz cōitātē aliq̄z realē: s̄ solū
 q̄ntū ad quādā indifferētā: p̄cipiēdi: cū ergo dicit̄: q̄ p̄di
 cat̄ in qd̄ nō est itelligēdū: q̄ sit aliqd̄ cōc reale: qd̄ p̄di
 cet̄ in qd̄ de plurib⁹: sed sub vno mō p̄cipiēdi p̄ntentur
 plures res: quarū qualibet p̄dicat̄ de hoc: de illo. s̄
 ostēdit̄: quālibet realitas dei p̄tēta sub vno mō p̄cipiēdi ens
 i cōi p̄dicat̄ d̄ deo: r̄ realitas creature p̄tēta sub alio mō

Ens cōc deo
 r̄ creatur̄ s̄z
 p̄mū meta.
 Vide in theo
 rema.
 Ad argumē
 tū. s. d. q. 2. r̄
 s. d. q. 2. p̄rē.

Ca. de p̄or
 ex. cō. 16.

Vide. s. d. r.
 Vide fra. 11.
 4. q. 1. r̄
 1. d. 1. s. 1. s.
 1. d. 1. s. 1. s.
 1. d. 1. s. 1. s.
 1. d. 1. s. 1. s.
 1. d. 1. s. 1. s.
 1. d. 1. s. 1. s.
 1. d. 1. s. 1. s.

Ens rōnis n̄
 p̄dicat̄ in qd̄
 de ente reali.
 Cap. 4.

Aurcoli op̄

1. d. 1. s. 1. s.

Considera in
natura ex. 24.
dist. secundi.
capit. 1. secundi

Considera in
natura ex. 3. q.
quo. art. 1.

Realis rela-
tio non potest fun-
dari in ens ratio-
nis.
I. com. 20.
Ibidem in caplo
de suba i pdi
ca. 7 in caplo
de simul ip
pdica. 7 ali-
bi.
I. com. 22.

Ena deo 7
creature coe:
subm pms
metaphysice
scientie.
I. com. 2.

I. com. 3.

I. com. 4.

I. com. 5.

De pncipiis
re creatur
est ee. d. 1.
q. 4. 2. in ap.
I. de. 4. meta-
phy. I. co. 5.
Iude equoca-
tione huius
mini pmo in
Secro. d. 2. q.
10. scdi. ad se-
cudu argu. 7
ira li. 7. q. 9.

I. com. 11.

Coeditio pmi
subi passio-
nis.

De hinc

I. com. 2.

scipledi ens pdicat de creatura. Contra. qz si sicutine
predicatio entis de deo no eet pdicatio superioris de infe-
rioris: sicut de seipso: sicut 7 de alijs: qd nullus sane me-
tis diceret. ¶ Ad pncipale vni potetie vnu est oby-
adequu: sed ens coe deo 7 creature: est pmi obm intelle-
ctus fm aut. p metaphy. ca. 5. ens 7 res pma impressioe
imprimunt in aia. g. ens sic coe: est aliqd vnu: no vnum
fm rone. g. vnu realr. pbatio assumptio: obm potetie pce-
dit naliter actu potetie. g. no est vnu p intellm: qz in suo
poti est aliqd vnu. ¶ Circu scripto oi intellectur: deus
7 creatura hnt aliqz puenientia: qz plus pueniunt qz ens 7
nihil. g. illa puenientia est realis: 7 ita fundametu ista co-
uenientie est reale: qz nulla relatio realis pot fundari sup
ens ronis: no eni maioris entitatis est res fundata qz fun-
das: fundametu illi puenientie est vnu: cu sit relatio de
pmo mo relatiuozu ex. 5. meta. ca. de ad aliqd. ergo de
7 creatura hnt aliqz vnitatem reale: 7 hec est vnitatis entis: i
quo pueniunt de 7 creatura. ¶ Intellectus intelligens
ens coe deo 7 creature: aut est verus: aut est falsus. si est
falsus: nihil ad ppositu. si verus. g. sic opz esse ex pte rei:
qz aliqd realr sit coe: tuc eni intells est verus qm intelli-
git sicut se hz in re fm Ari. 9. meta. ca. vlti. ¶ Cosfirmat:
qz alr vltas entis eet qd da fictitiu: vt chimera: nisi intel-
lectus a pte rei cogeret ad sic abstrahedu vnu aliqd coe:
vni opz qd oi vnitati alicui veri pceptus corruideat aliqz
vnitas ex na rei. ¶ Tertia s sit ista. Ens coe deo 7 crea-
ture est subm pmi metaphysice scie: 7 hec s est directe
ad qone. Hac ondo sic. pmo auctoritatib. 7 ronis. Au-
ctie sic. Aris. post qz distinxit. 6. meta. tres ptes scie spe-
culatiue: mouet dubitatione: vtru pma phia sit vltis: aut
circa aliqd genus determinatu. Et vt soluere qz sit vltis:
vni circa finem solonis dicit de ente in qtu ens: bui vtiqz
erit speculari. ¶ Ibidem in. 6. dicit qz si no est altera
suba pter nas pntes: tuc phya erit prima scia: qz phya
ca tunc eet de oibus entibus: sicut nuc est de oib. naliib.
qz tuc oia entia essent nalia: sed nunc est ita de omnibus
naliibus: qz primu subm eius est aliqd coe oib. naliibus:
7 no aliqd primu: ad qd oia attribuant: sicut. Auic. vult
pmo metaphy. c. 2. 7 Cometa. 4. metaphy. co. primo
ergo subm pme scie est aliqd coissimu: alr pna Aris. nul-
la est: 7 illud comunissimu no est nisi ens. ¶ Me-
taphy. pnsiderat primas causas: vt pbat in plogo meta.
ergo debet considerare effectum pmax causaz: qz eiu de
scientie est considerare cam: 7 effectum: prime aut cause
sunt p se 7 fm se cae entiu in qtu sunt entia. ergo ens in-
quatu ens pnsiderat in ista scia vt subz pmi. ¶ Doc-
expesse dicit Cometa. in pbemio terty meta. qz subm
vriusqz scie. I. metaphy. 7 disputatiue est ens inquantu
ens. ¶ Ad pconone ista arguit et p rones. Primo sic. Il-
lud est subm cuiuslibet scie: cui per se pmo sunt passio-
nes: que considerant p se in illa scia: sed nihil aliud ab en-
te est b: qz passiones metaphy. sunt p se pmo illius. g.
ens: 7 nihil aliud est subm pnum scie metaphy. Maior
est euident accipiedo ly pmo: vt accipit Aris. p poste-
caplo de vlti. qd. Lineat sibi fm qz ipm: 7 no p aliud: sed
omni aly inest p ipm. Hec eni est pditio pmi suba cuius-
libet passionis: sed mi pz qtu ad vtrazqz parte: qz passio-
nes metaphy. puta: vnu: bonu: veru: vnu 7 multa: actus
7 potetia 7c. no sunt alicui inferioris entis per se pced
cuiusqz inquantu ens: ma als non puenirent omni entis. g.
sunt p se pmo passiones entis in qtu ens. Istas rones po-
dero. ¶ Si ens in qtu ens non est subm pmiu scie
metaphy. g. opz dare quatuor scias speculatiuas eentiali-
ter distinctas. pns est falsus: 7 d. p. h. in. 6. b. u. 9. g. ponit
tm tres. ergo 7 ans. pbatio pue: ens in qtu ens est scibile

7 habet proprias passiones demrabiles de ipso: vt dicez
infra. ergo in scia aliq: no phica: nec mathe. nec in ista p-
te. ergo in aliqua alia. g. quatuor: qz illa eet speculatiua: 7
no practica: qz speculatio entis in qtu ens non est dire-
ctiua in aliqua vera paxi: vt hz declarari infra. 6. b. u. 9.
¶ Si scia metaphy. est de aliquo gne determinato:
7 non de ente in qtu ens. g. aliq scia erit por 7 superior ad
ista. pns est falsus: qz iaz ista improprie dicere ab Aris.
6. b. u. 9. 7 pmo de gnone: 7 alibi frequeter pma phia: ga-
nibil est pus pmo. pbatio pue. illud gen. determinatu:
de quo esset metaphy. b. i. et aliqd supius ad ipm: qd b. i. et
aliqz passione demrabile de ipso in alia scia. g. eade pas-
sio eet demrabilis de subto b. u. 9. scie: accipiedo pzo me-
dio illud subm supius: cui eet p passio: sicut here tres
demrat de isochele accipiedo p medio triangulu: quod
est subm b. u. 9. passiois pmiu: arguedo in terna figura sic.
Dis triangulus hz tres angulos: aliqz triangulus est isochele-
les. ergo isocheles hz tres. Sicut et in proposito: ita illa
scia de subto coiozi demrabit aliqd tanqz pconone: qd ac-
cipietur hic pro principio: 7 sic simplr illa scia erit por 7
superior qz ista. ¶ Maxime scia est circa maxime
scibilia fm Ari. hic in plogo. sed metaphy. est maxima
scia fm eude ibide. ergo est circa maxie scibilia. Maxi-
me scibilia aut dnr duplr: vel qz pmo oiz sciunt: sine q
bus no pnt alia sciri: aut rmodi sunt coissima: vt ens in-
quatu ens: 7 quicqd psequit ens in qtu ens: vel dnr ma-
xime scibilia: qz sut certissima cognoscibilia cuiusmodi
sunt pma pncipia 7 cae: 7 tanto fm se certiora sunt: qz to
sunt pora: ex illis. n. depedet tota certimdo posterioruz.
ergo ista scia pnsiderat maxime scibilia vtroqz modo
no seozum ppter vnitatem scie pferuad. ergo sub aliq
rone coi: hec est ratio entis inquantu ens: 7 nulla alia.
¶ Cosfirmat. na istam sciam vocam metaphysicam:
qz a metaphy. qd est tras: 7 physis: qd est scia: qst tran-
scedens scia: qz est de trascedentib. ¶ Quarta s est ista.
ens qd est subm metaphy. scie hz veras 7 proprias pas-
siones. Hac ondo sic. Aris. in. 4. meta. in principio est
scia que speculatur ens inquantu ens: 7 que hinc sunt fm
se. ¶ Ibidem cap. 3. qd incipit: phi 7c. vult expse: qz
ens inquantu ens hz pprias passiones: vni dicit sic. qm si-
cut sunt numeri: 7 in qtu numerus pprie passioes: vt
paritas 7 imparitas: comensuratio: equalitas: excedentia 7
defectio: hec fm se adinice in sunt numeris. Sicut aut
7 de solido: 7 mobili 7 mobili: 7 leui 7 graui sunt alia p-
pria: sic 7 enti inquantu ens sunt qda ppria: 7 ea sunt: de
quib. phi est perferuari veritate. hec Aris. qd planius:
hoc ide vult Aris. 7 Comen. in. 4. 7 alibi frequenter.
¶ Qd est pfectionis in quacuqz scia simpliciter no
est negandu in scia pfectissima 7 nobilissima: s. hie pro-
prias passiones est pfectionis in quacuqz scia: na omnis
scia realis considerat pprias 7 reales passioes circa subz.
g. h. no est negadu in scia metaphysice: que est nobilis-
sima. ¶ Cosfirmat: na sciencia proprie sumpta est hitus
pns demostrare ex pmo poste. demratio no concludit
ppria passionem de subto: quo mo g saluabit metaphysi-
ca esse vera sciam: si no hz pprias passiones scibiles vt
demrabiles de subto: ¶ Sed ista on arguit sic. Si
ens inquantu ens: 7 fm sua tota coitate hz aliqua ppria
passione: sit aut sic. si ens hz passionem. a. g. a. est nihil.
pns est falsus. g. 7 ans. falsitas pns pz: qz nihil non est
passio vera alicui. pbatio pue. o. e. subm est ex essentiaz
passionis: cu cadat in distone eius vt addit. vt habetur
ex 7 metaphy. sed qd est ex eentia entis est non ens:
7 p pns nihil: segt etiaz: qz ens fm sua tota coitatem no
pdicet in qd d quolz. ¶ Si dicas: qz ens aliquo mo
pdicetur

q. primo.

I. c. 2. 1. 3.
I. com. 14.

Barie scib
lia duplicia.

Metaphysi-
ca vni dicitur.
Ens veras e
pprias pas-
sioes habet.
I. c. 1.

I. c. 5.

Ibidem.

I. c. 5.

Instat contra
pconclusionem.

I. c. 19. 7. 4.
7 15.
D. 5. 7 falsus.
4. metaphy.

pdicet de a. in qd. g. a. erit passio sui. pns est falsum: quia
 nihil est passio sui. pbatio pne. qd est passio superioris
 est passio inferioris p se: est pmo superioris. si g. ens pdi-
 cat in qd de a. g. a. est iseri ad ens. si g. a. est passio entis
 eet passio sui: p pns eet demfabilis pp qd de seipso p
 ens taq p mediu: qz passio: q est pmo superioris: est demf
 strabilis pp qd de quolibet inferiori p illud supius taq
 p mediu: sic hie tres est demfabile pp qd de isochele p
 triagulu taq p mediu. g. a. est simplr notu de ente qz
 de seipso: sic eet qreere pp qd. a. est. a. qd est d. phm. 7.
 meta. c. vltimo: qreere pp qd ipm est ipm: nihil est qreere.
 C. P. Aui. p meta. dicit: qz vnu z multa sut qsi passioes
 entis: sic suba z qntitas sut sps. Tuc sic. qd est qsi tale:
 no est vere tale: sz ens hz qsi passioes. g. no hz vere pas-
 siones. C. Sz iste rones no cogut. Ad pma nego pns:
 qz. a. no eet simplr nihil. Ad pbone cu d: qz de subz est
 extra centia passiois: si p esse extra centia itelligis ee est
 pceptu formale alicui: sic pcedo: na subm distinguit for-
 maliter a sua ppria passioe: sic cadit in ei diffone: vt
 additu: si aut p ee extra centia itelligis distone reale: q
 est inter re z rem. sic nego. na ppria passio no distinguit
 a subto realr: p pns. a. est ens realr. z no nihil: no tn est
 ens formalr. Est eni dare mediu inter ens foaliter: z ni-
 hil. s. alig: qd nec est hoc: nec illud: tn inter ens realr: z ni-
 hil: no est dare mediu. Qd addit: qz tuc ens fm sua tota
 coitate no pdicat in qd de oibus: no habeo p incouentie
 ti: imo p necio: qz ipole est ens pdicari de vltimis diffe-
 rens: vel de pprijs passionib: vel de suis pprijs zhen-
 tibus: qbus hie ad ens creatu: vel increatu: sicut onday
 deo date in 4. meta. C. Ad z. nego suppositum: qz ens
 aliquo mo pdicet in qd de a. z p pns tot. pcessus ronis
 nullus est: qz ruinoso z falso inite fundameto. Ad Aui.
 dico: qz xba sua sunt ista. ex pntibus ens inquatm ens
 qda sunt ei qsi sps: vt suba: quantitas: qualitas: z qda sut
 ei: vt accntalia ppria: vt vnu z multa: potetia z actus zc.
 becille. p3 qz no dicit qsi passioes. Sed dato qz diceret
 qsi: ad formā ronis: dico qz ly quasi no semp e additio
 distrahens: imo aliqñ est distraciua: aliqñ confirmatiua.
 Exeplu pmi Eccl. 24. Ego qsi vitis fructificau zc. ly
 qsi: dicit similitudine: no pprietate: z id quodamō distrahit.
 Exeplu scdi. Joānis p. Vidim? glia ei: gloria qsi vnige-
 nita a pte. i. illi? q est vere vnigenit? pns: sic in proposito
 ens hz qsi passioes. i. ens hz veras passioes: stat g. pclo.
 Quinta s sit ista: ens qd est subm pmo meta. hz veras
 z proprias passioes demfabilis de ipso. Hac ondo sic:
 fm phz in plogo meta. sapia est certissima scia: certior
 aut est scia pp qd qz qz pmo poste. g. metaphica: que est
 pprie sapia ex prolo. metaphy. est scia pp qd: sz omnis
 scia pp qd demfat passionē de subto et demfatione po-
 tissima vt p3. C. P. U. s. arguit: qd est pfectionis in qli
 bet scia: no est negadu in scia pfectissima: sed pfectionis
 est in quacuqz scia: qz demfret proprias passiones de
 subto: qz fm Ari. p poste. vna scia est vnus generis subie-
 cti partes z passiones eius considerans. ergo hoc non: est
 negadu in scientia nobilissima. Confirmat: qz sciera est
 demfationis pntet passionē demfatā d subto. Vñ mul-
 ti vñr vilificare metaphica: q negat ea posse demfate:
 maxime cu ipsa considerat pma pncipia demfatio-
 nis: qb? vunt alie scie demfantes: vt p3 ex 4. z 6. me-
 taphy. C. Sed s ista pnt arguit: na in demonstratione
 potissima opz sumi pro medio aliqd mediās inter subz
 z passionē: sed inter ens z sua passionē no cadit mediu.
 ergo de ente no pot aliqd demfari demfatione potissi-
 ma. pbo minozē: inter subm: cui pcept? est simpliciter

simpler: z sua passionē no pot esse aliqd mediu: sed con-
 cepuis entis est simplr simplr. g. zc. pbatio maioris p
 fili: na illud mediu: aut est diffō passionis: aut diffinitio
 subti: aut mistū ex diffōne hui? z illi: sz subm z passio: q
 hie pceptū simplr simplicem: cuius modi sunt ens: z sua
 passio: no pnt diffiniri. g. inter ens z sua ppria passionē
 nullū demfatiuū mediu pot assumi. C. P. Dis demon-
 stratio est ex pncipys pprijs ex p poste. Vñ in demon-
 stratione potissima vnu tm mediu est ad vna pclusionē:
 augent eni pclones vel demfationes no p media: sed in
 post assumendo ex p poste. sed qcuqz pnsiderata a meta.
 sunt coia z no ppria. g. zc. C. P. Nullū subm est in po-
 ptradictionis ad suas passiones demfstrabiles de ipso:
 sed ens est in potetia dictionis ad ea: que ponunt pas-
 siones demfabilis de ente. g. illa. que ponunt passiones
 entis: no sunt passiones entis demfabilis de ipso. Ma-
 ior p3: qz alr passio ptingenter inestet subto: z p pns non
 esset demfstrabilis: nec scibilis de subto. Minor pba-
 tur inductiue. pmo in passioib? distinctis: puta actus z
 potetia: ca z catu: ptingens vel neciu zc. Na potetia in-
 cludit negationē actus z e. g. si ens est in actu vel poten-
 tia: pot ee in actu z no in actu: po? z no potetia. C. Se-
 cūdo ondo in passionib? vnicijs: puta in vno: vnu enim
 dicit vno mo vnu pntitate ex. 5. metaphy. c. pmo. Con-
 tinuū aut ee est diuisibile: z pot fieri plura: z p pns non
 vnu. g. vnu z no vnu. C. P. Nulla passio demfstrabi-
 lis de subiecto pdicat in qd de subto: nec de aliquo pten-
 to sub subto: p3: sed aliquid qd ponit passio demfstrabi-
 lis de ente: puta vnu: pdicat in quid de cōtētis sub en-
 te. ergo zc. pbatio minoris. 10. metaphy. c. 3. in fine dicit
 Aristo. qz sicut ens pdicat eandē nam: z non aliam de
 quato: z quali zc. ita z vnu de his: de quibus pdicatur:
 sed ens ita pdicat nāz decē pdicameto: z q pdicatur de
 eis in qd. g. z vnu de his de qbus pdicat: si siliuando Aris-
 valet. Et nota qz iste due vltime rones eq vel magis cō-
 cludūt qz qra snt sicut qntā: vt p3 intueri. C. Sz iste
 rones no cogut. C. Ad pmi no cogit scieri arte demon-
 stradi: cu d: qz in demfstratione potissima opz sumi zc.
 pcedo maiorē: sz minor est falsa. Ad pbationē est odm
 qz diffō est duplex: qda dices qd e: qda pp qd e: mediu
 aut demfationis no est diffō dices qd est simplr: sed dif-
 finitio dicens pp quid. Ad ppositū iter ens z passiones
 entis pot sumi diffinitio dicens pp qd ipsius passionis:
 no obstat: qz passio beāt pceptū simplr simplicē. Ad cu-
 ius euidētiā notādū est: qz subm hīs plures passioes sic
 se hz respectu eaz: qz ipse passiones fluūt ab ipso subto
 fm ordinē quēdā nālē: qz vna mediāte alia: ita qz prior
 passio est cā pp qd inherēte scde: z pot sumi p medio
 ad demfstrādū scdas de subto. Exeplu: hie angulū ex-
 trinsecū egpollētē duob? rectis inrinsecis oppositis: z
 hie tres āgulos eqles duob? rectis sut due passioes triā-
 guli hites se ad triagulū fm ordinē nālē: qz vna inest
 mediāte altera: z vna pot sumi p medio ad pbandum
 aliā demfstratiue. Na p hie angulū extrinsecū pbatur
 triagulus hie tres. Sed nūqd hie angulū extrinsecum
 est diffinitio habere tres: est vtiqz diffinitio eius: no di-
 cens qd: sed pp quid. Na diffinitio dices pp qd est me-
 diū demfationis: z isto mo ois cā est dices pp quid esse
 ctus: vñ Aris. z. poste. iuxta pñm air: idē est mediu z cā:
 z ibidē iuxta mediu libri ondit quō poēs cās contingit
 demfate. C. Itē. 7. hui? ca. vltimo ondens Aris. qz qd
 pp quid/ semp qrit aliqd de aliquo dicit sic. Palā igitur
 qz querit cām: hoc aut est qz qd erat esse: vt est dicere lo-
 gice: qd in qbusdā qdē est: cui? causa. i. finis: vt forsan in
 domo aut lecto: in qbusdā ho qd mouit pmo. i. causa ef-

Dicit hoc pp dicitur ad opti niones.

T. c. 5. r. 21.

T. c. 29. Et inde e qz subm est ca est fides passio nu. vide 3. d. p. q. 7. ad argumeta scde opinionis. Vide. o. metaphyice de hac potentia.

T. c. 11

T. c. 8.

Diffinitio du plex. Que diffini tio demftra tiois mediu.

Dico inter passioes subet

Ena passio mediu d. mo stradi aliam.

Considera in stitias.

Slide p? po? ste. c. 21. T. c. 1. T. c. 11. T. c. 59.

Eae extrinse
ce pntent ad
qd qd est rei.

Considera in
stantia hic.
Z.com.8.

Prima pas
sio vel inde
mstrabilis:
vel p diffone
demfrabilis.

Conceptu sim
plr simplex
diffone caret.
Z.c.vltimi.
Etio et.7.me
taphy.t.c.vl.
z.4.mca.t.
co.9.z.alibi.
Passionum
entis oido:vi
de Sco.d.39
p.umi.vbi v
velle q passio
nes emis sal
tez coes ime
diat infunt:
z dnr de ente
S3 cōsidera.
Z.com.3.
Et.1.vbiqz.
Et.1.lectoz.

Hic in.2.d.
12.q.1.idem.

Hic hic op
tim d passio
nib vnicis z
disiunctis.

Et.1.q.

Z.c.13.2.42

Rñho ppria

ficiens. Un expresse dicit: q logic loquedo/cause etiaz
extrinsece pntent ad qd qd est rei: z pñs q qlibz ca pos
sit esse mediu demfrationis: sumedo qd qd p ppter qd.

Ad ppositu cu entis sint plures passiones: non opz
qrere diffinitione qd est: ad pbadu passionē de ente: vt
arguit rō: s3 sufficit diffinitio pp qd: hec aut est vna pas
sio respectu alterius. f. pōz respectu posterioris. Sic enī
diffinitio: vel rō a. f. pmi termini. i. passionis: est medium
demfrationis: vt d. z. poste. qd intelligēdum est de oi de
mōstratione potissima demfrante passionē de subto: ex
cepta pma passione: q vel nō est demfrabilis: vel demon
strat de subto p diffone subtri: passioēs g entis hnt que
dā ordinē ad ens: z vna pōt sumi p medio ad demfrā
dū aliā: esto q ens: z ppria passio qlibet entis sit indiffi
nibilis diffone dicēte qd est: qz pceptus simplr simplex
nō est diffinibilis: vt pz p Aris. 8. meta. contra Platonē.

Sed hic est vnu dubiu: q passio sit pōz: z q posterior
in passionib⁹ entis: vt sic vna possit aliam demonstrare.

Rñdeo: saluo meliori iudicio: qd sit de alyis passio
nibus: qz nimis plixū z difficile eēt videre hoc de oib⁹
passionib⁹ entis: tñ vī q vnu sit simplr p⁹ passio entis:
tuz qz de ea spāliter pbat Aristo. q signat eadē nāz cuz
ente. 4. meta. ca. z. z ibidē dicit: q eedē sunt pres entis z
vni⁹: tuz qz in. 11. metaphy. ca. 3. dicit: q nihil differt oia
entia reducere ad ens z ad vnu: cū idē significēt pueri
bilr: vñ ibi videt qñ loqui vni⁹ formiter de ente z vno.

Post vnu videt eē z⁹ verū. 3. aut bonū. Nā rō verita
tis videt esse pōz ex nā rei rōne bonitatis: sicut intells
nāliter est pōz volūtate: sic pōt dici de alyis passionibus
pnter qd subtiliori doctozī relinquo: qd si ita est: ipsum
vnu pōt sumi p medio ad pbadu z demfrandū ens eē
verū: z verū ad pbadu ens eē bonū: z sic de alyis. Pm
aut vnu remanet indēmstrabile de ente: vel pp dese
ctū medy: vel qz ipm inesse enti est p se notū: vñ ppter
vtrūqz. Ad 2. dico: q pprietas medy demfrationis
est re⁹ hnis demfrande: vt vni⁹ hnis sit tñ vnu mediu:

sed aliqd esse pprū vni: z cōe pluribus alyis fm aliam
rōnē: nō repugnat: cōsiderata g a metaphy. sunt ppria
sibi: z cōia alyis sciētys: pportionabilr cuilibet. Ad
3. cū dicit nullū subm est in potētia dictionis zc. d. ad
maiorē: q vera est loquedo de passionibus vnitis: z nō
disiunctis: z sic mi. est falsa. Cōtra: qz passio disiuncta vel
est vna: vel due. si est vna. g necio inest enti: z cuilibz en
tī inferiori. g oē ens: vel est in actu: vel in potētia: cā vel
cātū: ptingens vel neciū: z sic nullū ens eēt alterū deter
minate: qd est absurdū. Si sint due: idē qd p⁹: imo ab
surdus sequit: q cū qlibet passio supioris sit passio infe
rioris: qd libet ens non solū esset ptingens vel neciū sub
disiunctione: imo determinate qd libet ens esset neciū:
z qd libet ptingēs simul. Dices q passiones disiuncte
nō sunt pprie passiones illi⁹ cōis: cui⁹ assignant: sed p
prie inferioris. Exēplū par z ipar dnr passioēs numeri:
nō tñ sunt pprie passiones ipsi⁹ numeri in cōit: qz nullus
numerus est: g simul sit par z impar: sed sunt passiones
disiuncte: z seoz sum inferiorū numerorū. Silt in pposit
to in passionib⁹ disiunctis ipsi⁹ entis. Cōtra. Dis talis
ppria passio h3 aliqd sub3: cui inest p se: sic qd nō inest
illi fm rōnē alteri⁹: s3 oī aly p rōnē ei⁹: ex p post. sed pas
sio disiuncta siue ponat vna: siue due: nō h3 aliqd tale p
subm: nisi ipsuz cōe: qz nulli alteri cōuertibiliter inest. pz
ergo q illud cōe est eius sub3 p mū: z tūc idē est qd p⁹.

Aliter g dōm est: q passio disiuncta realiter: vel qm
ad illud qd signat: est vnica: qz entz illa passio vnica est
ignota nobis: nō possumus eā noiare vno nomine: s3 cir
cūloquimur eā per aliqua duo nomina disiuncta: eo mō

quo loquitur Aristo. 10. metaphy. de medio dicitur innoia
to: qd circūloquimur p abnegationē vtriusqz: vt qd nec ē
bonū: neqz malū. Dico ergo: q p ptingens z necessariū
circūloquimur vna passionē: que sit. a. z ad. a. nō se bz h3
in potētia dictionis: imo necio oē ens est. a. silt d aly.
Si arguas. g oē ens est neciū vel ptingens simul. Dico
q si p hec duo intelligis ipm. a. pcedo: aliter nō: z sic ni
bil mali seqt: nō tñ oē ens ē ptingens vel necessariū: ac
cipiendo necessariū z contingens fm pprū signatuz.
Ad aliud qd addit: q idē ens: puta continuum aliqñ
est vni⁹: aliqñ multa z nō vni⁹. Dico q vni⁹ accipit du
pliciter: vno mō simplr: alio mō fm qd. p mō est passio
vnica: nec opponit multitudini: imo ipsa multitudo est
aliquo mō vna: sicut z ens. z mō est passio disiuncta: z
opponit multitudini: multitudo enī cōparata ad vnum
nō est vni⁹ simplr. Primo mō ens nō est in pō dicitio
nis: pz. z mō dōm est: sicut dictū est de alyis passionib⁹
disiunctis. Ad 4. dōm: q illa similitudo non currit q.
tuoz pedib⁹: verū quidē est: q sicut ens significat eandē
nām realiter cū quolibet: de quo p dicit: sic z vnum: qz
vnu cū sit ppria passio entis nō differt realr a quocūqz
ente: sed est diffile: qz ens est idē formalr cuilibet inferio
ri: de quo p dicit: z iō p dicit in qd: non sic vni⁹: iō non
predicatur in quid sed in quale: z venoariue: sicut passio
de subto: passio entz est idē realiter cum subiecto: tñ
est sibi nō idē formaliter: vt dicit plixus. 4. huius.

Ad argumenta

principalia in oppo^m facta.
Ad qōnem maiorē concedo
q vni⁹ scie realis est vni⁹ subiectū reale: sed nego mino
rē: qz ens vt est cōe deo z creature dicit vni⁹ conceptum
reale: vt pbat ut supra pclone z. Ad probationē dico
q deus z creatura sunt seipsis totis distincta in realita
te: sed nō in cōceptu reali: s3 quo mō hoc est pole: sciēdū
est ad huius euidētiā: q qñ intelligit aliqua realitas cū
mō suo intrinseco: iste conceptus nō est ita simplr simplex:
qn possit concipi illa realitas absqz mō isto: sed tūc est
pceptus impfectus illi⁹ rei pōt ēt pcepti sub isto mō: z tūc
est pceptus pfectus z adequatus illi rei. Exēplū: si esset
albedo in tertio gradu intētionis: posito ēt q esset oino
simplex in re: possit tñ cōcipi sub rōne albedinis tante:
z tūc pfecte pcepterē pceptu adequato ipsi rei: vt posset
pcepti pcepte sub rōne albedinis: z tūc pcepterē pceptu im
perfecto z deficiēte a pfectione rei. Conceptus aut iste im
perfectus posset eē cōis albedini isti z aly: pceptus autē
perfectus eēt proprius: requirit ergo distinctio iter illō:
a quo accipit pceptus cōis: z illud a quo accipit pcept⁹
pprius: nō vt distinctio realitatis z realitatis: s3 vt distin
ctio realitatis: z modi intrinseci eiusdē realitatis: que di
stinctio sufficit ad habēdū cōceptū perfectū: vel impse
ctū de eodē: quorū impfect⁹ sit cōis: z pfect⁹ sit pprius.

Ad ppositū: pceptus entis cōis deo z creature descē
dit in cōceptū dei z creature nō p aliā z aliā realitate: s3
per modos intrinsecos alterius z alteri⁹ realitatis. f. per
finitū z infini^m: ita q sic pcept⁹ albedinis abstrahit a tāto.
vel tāto gradu albedis z est cōcept⁹ impfectus: z inade
quat⁹ buic: z illi albedini: ita qdē pceptus entis respectu
dei z creature. deus g z creatura sunt se totis distincta in
realitate: z in cōceptu reali pfecto z adequato realitati
cuiusqz: s3 hoc nō obstāte pueniūt in aliquo pceptu rea
li impfecto z in adequato realitati: cuiusmodi est pceptus
entis: qui vt sic abstrahit ab omni mō intrinseco realita
tis dei: z creature: g sunt finitū z infinitum. Unde pcept⁹
entis formaliter nō est finitū: nec infinitū positū: sed
cōis vtriqz abstrahens ab vtroqz. Ad 2. cū dicit: q
illud quo scia formalr distinguūt zc. dico q ista maior
non est

Z.c. 19. dicitur
comē. 16. vbi
exemplificat
cō. de peron
ta.

Enū dicitur
vide in p
o. 2. 4. 2. 3.
optima.

Ad argumē
ta principalia.
Ad pma.
Hic dicitur
q 3. foliū
tertiū argu
mentū
principale.

Hic dicitur
p. 4. 2.
Et q tangit
hic pceptū
litatū ma
gis p hōmā.

Hic dicitur
poni de vno
pno obisio
dic cantu.

Hic dicitur
creaturā
pna qdō pna
niūt z qdō
stingunt.

Entis pcept⁹
nec finit⁹ nec
infinit⁹ posit⁹
eius totalr.

no est vlr vera. Ad cuius evidētia sunt duo notanda. Primum est: qd scia nō solū vī eē circa aliqd tāq; circa subz pncipalr p̄sideratū: s; ēr circa cās subri. Exē in phica tractat de nā. quāuis nullus ponat nāz eē subm illi: scie: s; aliqd ei nā est p̄m. Silr i lib° de aia tractat de diffōne aie r passioib° r p̄tib° ei: q̄uis subz illi scie ponat corp° aiatū: cuius aia est p̄m: r sic de multis alijs. Cōsilr est in p̄posito: nā circa cās altissimas est p̄sideratio huius scie: cuius sūt sube imāles: nō tanq; circa subz pncipales: nā in p̄m sexti huius dicit qd p̄m r cāe q̄runt entius: inq̄tū entia sūt: s; tāq; circa p̄m r cās subri. Unī in p̄m q̄rti metaphy. oñdit hāc sciaz eē circa ens: ex eo qd est circa p̄mas cās: qz ille cāe sūt cāe f̄m se effect° p̄mi: qd est ens inq̄tū ens. Jō p̄cedit: qd p̄me cāe cānt entitate in effectū. Alie aut cāe scōe cānt determinatā entitate vltalitate entis. Cōsiderat ḡ metaph. cās altissimas: vt p̄m sui subri. vel ēr alr cōsiderat eas vt pncipaliores pres sui subri p̄mi: nā sunt nobilissima entia. Cōsido est nōm: qd sube imāles r immobiles nō p̄tinēt ad p̄siderationē alicuius scie p̄ticularis nobis note ex puris nālibus: nō nālīs: qz nō sunt mobilia: nō meta: qz nō sunt q̄ta: s; eaz cōsideratio p̄tinet ad aliq̄ sciam supiozes: cuius p̄sideratio abstrabit a motu: r q̄to: hēc aut est metaphy. Unī in ista scia nō solū p̄siderant tanq; cāe sui subri: s; tanq; pncipales pres subri: q̄ f̄m eē sunt abstracte illa abstractioe: q̄ p̄ria est huic scie: q̄ abstractio f̄z p̄siderationē vel rōnē competit alijs p̄sideratis in hac scia. Quicqd. n. p̄siderat hīc: cōsiderat nō inq̄tū q̄tū: aut inq̄tū mobile. Et iō qdlibz hīc p̄sideratū abstrabit f̄m p̄siderationē r a q̄to: r a motu: r p̄ p̄ns p̄cipue cōsiderant hīc illa: que f̄m esse abstrabit ab vtroq; hīs sūt sube sepate: nō qd p̄siderent sub rōne qua tales sube: s; semp sub rōne entis cōsiderat metaphy. q̄cqd p̄siderat. Tunc ad rōnē r autē p̄m. 6. meta. de diffōne scie speculative dōm: qd f̄m hāc. p̄ poste. cap. illo. Tertio: aut scia. altera aut scia est ab altera: quozuicq; p̄m neq; ex eis dē: neq; ex alterutris sunt. Distinguunt igit scie nō solū penes diuersa suba: sed ēr penes p̄m diuersa: r forsan hī diffictio p̄m est prior r eentialior q̄ illa: que est per suba: q̄p̄ per suba aliquid fiat diffictio: vt p̄bat illa autētas tery de aia. Secāz rē. Sic igit itelligi pōt illa diffictio vel diuisio sciaz speculative. 6. metaph. Quia hī duaz. f. phice: r mathe: ponat ibi subiecta diffictio: nā hīc scie est circa sepabilia r imobilia nō tanq; circa suba: s; tanq; circa pncipales pres subri: q̄ nō p̄ici p̄t rōnē subri alicuius alterius scie. Per idē r̄ndē ad aliā p̄tē minoris de denoiatioe: hēc. n. scia pōt dici theologia nō a subto: s; a cā: sic nālīs scia dicit nā: qd nō est subz illi scie: s; p̄m illi subri. p̄z ḡ ex p̄dictis: qd illa maior nō est vlr va: s; aliq̄ fit vera. Ad p̄firmationē: qd ista scia dicit diuina: dicit vt pus. Ad 3. nego p̄m. Ad p̄bonēz: dico qd aliqd eē p̄fecti pōt eē duplr: vel p̄missiue: vel p̄positiue: p̄ mō q̄to vltius tāto p̄fecti. z. mō. oē iferi est p̄fecti suo supiozi: qd ēr icludit aliqd p̄positiue: qd addit supra supi. Exē: aial est p̄fecti musca p̄missiue p̄ tāto: qd aial pōt eē in aliq̄ p̄fectiozi q̄ musca: puta in hoie: s; musca est p̄fectior aiali p̄positiue inq̄tū icludit aial r

aliqd aliud: qd addit supra aial. Ad p̄po notitia subri in scia est p̄fectior p̄missiue r vltualr: nō aut opz qd sit p̄fectior p̄positiue: p̄fectior. n. est cognitio q̄ scit qd p̄m ens itelligit p̄ eētia sua: qd p̄b. r. z. meta. q̄ scire qd ens in q̄tū ens est vnū. Cū ḡ aut hāc. 10. ethi. qd i actu metaphyicali p̄sistit felicitas: hī hī vitatē p̄ q̄to sube imāles sūt de p̄sideratōe metaph. mō p̄p̄positio: in q̄rū p̄tēplatio nē p̄sistit felicitas nālīs f̄z ip̄suz: h. n. est p̄fectior notitia p̄positiue q̄ notitia entis inq̄tū ens: nō obstatē qd illa sit p̄fectior vltualr r p̄missiue. Cōtra. oē vltualr p̄tētiū alicuius p̄fecti eo ēr p̄positiue: s; notitia subri p̄tinet vltualiter oēm aliā notitiā in illa scia. ḡ rē. R̄ndeo p̄tē vltualr aliqd pōt eē z: vel vltualr actualr: vel vltualr p̄tētiā. p̄ p̄tētiā arguit maiorē p̄fectionēz p̄positiue. z. solū p̄missiue. sic est in p̄posito: maxie de vna scia vltimate ḡnis p̄imi vel remoti: de q̄ dicit in. 6. huius. Ad 4. mō argi: qd si sic: tūc meta: oēs alias subalternatē sibi. nego p̄m. Ad p̄bonē dico qd p̄cedit ad iufficiētia: nā ad sciaz subalternatā nō suffic hīc subz sub subto: s; plura alia regunt: iter q̄ est vnū: qd. f. subm scie subalternatē addat aliq̄ dōiaz accitālē supra subz scie subalternatē: q̄ mō se hī musica ad arithmetica: r p̄spectiua ad geometriā nō sic i p̄posito. Unī caueat illi: qd ens mobile ponit subz scie nālīs: qm nō poterūt euadē: gn scia nālīs subalternatē meta: cū mobilitas sit q̄si dōiaz accitālīs. Ad 5. mō dicit qd subto opz scire si ē: qd est rē. cōcedo: s; minor est falsa. Ad p̄mā p̄bonē: cū dicit qd ens nō est vniocū: dico qd flm est: vt hī declarī. 4. huius: r ibidem dicit ad p̄p̄m: entia. n. et si equocant realr r phice loquēdo: nō tū equocant in p̄ceptū entis logice r metaph. loquēdo. Ad scōaz p̄bonē cū dicit qd ens nō hēt qd: cū sit cōssimū r trāscēdēs: dico qd hī p̄cludit ḡialr r eq̄lr de oi gnālissimo: qz nullū gnālissimū hīz qd dicit p̄p̄ dicit: r tū qd hīz qd: qz als non p̄dicatē in qd de aliq̄. vñ p̄p̄ ista est iufficiēs. f. qd si nō hīz diffōne p̄p̄ dicit. ḡ nō hīz qd: nō. n. seq̄ nisi de qd dicit sp̄it: cuius est p̄p̄ dicit: s; ḡ ens nō hēt qd: qd exprimit p̄ diffōnez: sic arguit p̄bō illa: tū hīz qd eo mō: qd hīz essentia: opz. n. in diffōnibus deuenire ad aliqua simplr indiffinitibilia: qz nō est p̄cessus in ifinitū in rōnibz f̄m p̄h. 4. meta. Ad 6. mō dicit qd ens hīz p̄p̄ias passiones dem̄ribiles de ipso: vt p̄z ex 4. r 5. hīz. Ad p̄m p̄bonē cū dicit qd p̄slo differt eētiā a subto: dico qd falsū est: nisi p̄ ly eētiā r itelligas idē qd formalr. Subm. n. r passio sūt idē essentialr r realr: hīz hēant nō idēitātē formalē: vt dicit 4. huius. Ad scōaz p̄bonē p̄cedo: qd passiones entis p̄dicant denoiatiue de ente: r ens de passionibus nō nisi p̄ accidens: r cūz dicit qd ens p̄dicat in qd de quolz: dico qd falsū est: vt iāz dixi in corpe qōnis. Ad 7. mō dicit qd ens inq̄tū ens nō hīz p̄m: dōm qd p̄m subri p̄it itelligi in duplici ḡie: vel cōplexa: vel icōplexa: r vtroq; mō ens hīz p̄m: nā pncipia icōplexa entis inq̄tū ens sunt p̄me cāe. f. sube imāles. nā ipse sunt cāe p̄mi effectus: qd est entitas. Dabet ēr p̄m cōplexa. i. p̄m p̄p̄ietatū: per que sue p̄p̄ietates sibi inherēt: qz de ipso pōt eē dem̄fatio p̄p̄ qd: vt iāz p̄reōnīz est. Tūc ad p̄bonē: cū dicit qd ente nihil est pus. p̄m aut est p̄ius pncipiato: dico qd si fit sermo de pncipio icōplexo ens cōv̄t sic non habet p̄m: qz cū sit cōe cause r causato abstrabit ab vtroq; r neutroz icludit in sua qd dicitatiua rōne: sed bene ens hīz pncipiū: vt p̄seruat in suis inferioribz: nā plura sunt entia: qd p̄uenit p̄m hīc r eē pncipiata: r hī mō ens hīz aliqd pus se. Si fit sermo de pncipio cōplexo: p̄cedo qd tale pncipiū nō est pus ente: sed p̄p̄ietate entis: cuius est p̄m: vt p̄dictū est. Ad scōaz p̄bationē qd. f. tūc oē ens

Ter. cō. 51.

Corinere vltualr duplr.

Ad quartum

Ad sciaz subalternatam q̄ p̄ditiones rē.

Reprehendit ponentes ens mobile subna phice nālīs.

Ad quintum

Ad Joānes canonicum in hac materia.

Ad de libro diffōnuz rē. metaphy. ter. c. 9. r. 26. Ad sextum. 2. secunda. Quō passio nes de ente r ens de passio nibus p̄dicē

Ad septimū Subri p̄m r duplici dōia r que p̄ncipia habent ens.

Marginal notes on the left side of the page, including references to other works and philosophical concepts.

Hic in quo lib. q. 3. Considera an specificat rō nē entia i cōi vel i pnculari

Hic hunc in expōne lfc. 4 huius. i. i.

In q̄tū r q̄l3 dictio reduplicatiua pōt accipi dupl'r: v' 3^a vide 3oā. de magistro. 4. q. scōi p̄p.

Cōsequētiā valere r non valere ab in q̄tū ad vlc.

Tex. cō. 10.

Hic i re pōz. dif. 21. ad hoc

Tex. cō. 35.

Ad octauum

Tex. cō. 4.

Tex. cō. 5.

Arguit pmo

haberet p̄m vel p̄ncipia: si entis inq̄tū ens essent p̄ncipia. R̄ideo si loquimur de p̄m incompleto: sic dico q̄ ens inq̄tū ens h3 p̄m: accipiēdo ly inq̄tū/ specificatiue: r nō reduplicatiue: r tūc est sensus entis inq̄tūz ens: id est entis s̄m suā entitatē: sicut dicimus: hō inq̄tū albus v' id est s̄m suā albedinē: r tūc cuz inferi. q̄ q̄libet ens h3 p̄m. negāda est p̄ntia: qz p̄ntia nō valet ab inq̄tum ad vlc: nisi q̄i inq̄tū tenet reduplicatiue eo mō: quo loquit̄ Az. p̄ p̄ioz: vt allegatū est de iustitia. Si nō loquamur de p̄ncipio cōplexo: q̄ sunt p̄pōnes imediate ad p̄bādū passiones de subiecto: sic dico q̄ entis inq̄m ens sunt p̄m: et accipiēdo ly inq̄tū/reduplicatiue: r sic oē ens h3 p̄m: qz passioēs entis sunt demōstrabiles de quolibet ente p̄ncipia cōplexa: nā ois passio superioris est passio inferioris cuiuslibet p̄ se: nō p̄ se p̄mo: ergo p3 q̄ arg^m accipit̄ minozē falsaz. Et Notandū autē ad euidētiā predictoz: q̄ ly inq̄tū/ r quelz alia dictio reduplicatiua dupl'r accipitur: aliq̄i specificatiue: r aliq̄i reduplicatiue. Reduplicatiue accipit̄: q̄i denotat illud cui inungit̄ esse formalē cām p̄ncipiaz: r p̄pziā inherētie p̄dicati ad subm. Exēplū hō inq̄tū homo est risibilis: hic. n. ly inq̄tū/ denotat q̄ hō: qui sequit̄ imediate ly inq̄tūz: r cui cōiungit̄ ly inq̄tū: est cā p̄ncipia p̄pziā r formalis quare risibilitas inest subiecto: qd est hō: nā risibilitas inest hōi s̄m p̄pziā rōnē humanitatis: vt per cām: r tūc valet p̄ntia ab inq̄tū ad vlc: nā si hō inq̄tū hō: est risibilis. q̄ ois hō. Accipit̄ autē specificatiue: q̄i nō notat talē cām: sed solū illud: cui addit̄ accipit̄ s̄m rōnēz formalē. Exēplū. hō inq̄tūz hō est albus: est sensus. hō inq̄tū hō. i. illud qd est hō: est albus: solū enī specificat: r nō reduplicat sic accipiēdo ly inq̄tū: r tūc non valet p̄ntia ab inq̄tū ad vlc: nō enīz seqt̄: hō inq̄tū hō est albus: ergo ois hō est albus: s̄ etiā modo accipit̄ Arist. 3^a p̄hys. r est exēplū aptius ad p̄positū: vbi diffiniens motū dicit̄: q̄ motus est actus entis in potentia inq̄tūz in potentia: cum enīz mobile habeat in se duas rōnes: qz est ens in actu: r ens in potentia: motus est actus ei³, nō p̄mo mō: sed scōdo mō: r isto mō significat ly inq̄tū/ q̄i accipit̄ t̄m specificatiue: qz si reduplicatiue. inferret vlc. ergo oē ens in potētia mouet̄: qd est falsum: quo mō ait Arist. p̄ p̄ioz: q̄ si iustitia est bonū: inquantūz bonū: iustitia est oē bonū: qd est falsuz. Sic in p̄posito: p̄mo mō accipit̄ reduplicatiue p̄pziā: scōdo mō mīnus p̄pziā. Ad 8^m cū arguit̄: q̄ suba est p̄m subiectū. ergo nō ens. nego añs. r ad oēs auctoritates: que addit̄ cūf̄ oīm: q̄ nihil vult plus dicere p̄hs: nisi q̄ de suba est p̄ncipalior intētio metaph. sicut de p̄iozi nobilitoz: r notiozi parte sui subiecti p̄mi. Sic enīz querunt̄ p̄ncipia substantie nō vlc: sed p̄ncipal'r: r isto mō intēdit̄ Az. pbare in p̄m septimi metaphys. vbi pbat̄ subam esse p̄iozē oī ente triplici p̄iozitate: quare de substantia p̄ncipal'r est agendum: r sic qd sit subm metaphy. p3.

Omnes homines natura scire desiderant. Questio. II.

Aeritur Utrū dicta p̄m p̄positio sit vera. Et v' q̄ nō: nā si sic. ergo oēs hoies nāliter sciunt se scire. p̄ns est falsuz. q̄ r añs. falsitas p̄ntis p3: tūz qz nō oēs hoies sunt sciētes: nec p̄ p̄ns sciūt se scire: tūm qz scire se scire est actus reflexus: nō artem oēs hoies reflectunt se supra actum rectū sciēdi: vt sic sciunt nāliter se scire: tūm qz multi credūt se scire: r non sciunt. si autē nālr sciēnt se scire: nunq̄z deciperent in tali opinione: qz act³ nālis semp est rectus. p̄ntia p3: quia

nihil desiderat nisi cognitū s̄m Augu. 9. de trini. Inuisa inq̄ diligere possumus: incognita nequaquā. Et Ad p̄ncipale: si sic. ḡ oēs hoies amoto ipedimēto scirēt. p̄ se quēs est falsuz: qz aīa nostra est sicut tabula rasa: in qua nihil depictum est ex 3° de aīa: et oī extrinsecō impedimēto amoto. p̄ntia p3 in oib³ nālib³: nā ignis: qz nālr inclināt sursum: statim mouet̄ sursum: si sit extra locū illū amoto ipedimēto. Et Si sic. ergo oēs hoies nō hnt sciam: vel salte hnt nō desiderat. p̄ns est falsuz quātūz ad p̄mā p̄te euidenter: nā videmus: qz multi hnt sciam: quātū ad scōaz p̄te: est etiā falsum/ aliter p̄pō non esset vlr vera: r sic habet̄ p̄positū. p̄ntia t̄m pbat̄: qz desiderū nō est nisi respectu rei nō habite. si ḡ desiderant: nō hnt: vel habens nō desiderat. Et Aliqui desiderant ignorantiā. ergo nō omnes nāliter desiderant scientiā. p̄ntia est euidens: sed añs pbat̄: qz est aliqua ignorantia affectata. Contra est Arist. hic in litera.

Respondeo In ista qōne sic pcedā. pmo pze mittā vnā distinctionē. 2° ostēdaz triplicem p̄clonem. 3° quedā dubia pertractabo.

Quantum ad p̄m notādū: q̄ triplex est appetit³ vel desiderū in rebus. Quidā enim est appetitus nālis. Quidā sensituius siue aialis. Quidā intellectualis: siue rōnalis. Dicit̄ appetit³ nālis inclinatio vel tendētia qdā: qua vnaqueqz res tendit: r inclināt ad finē suū: r p̄fectionē. Appetitus autē aialis dicit̄ qui cōsequit̄ sensuz: s̄m que quilibet sensus tendit r inclināt ad oīm cōueniēs: r fugit discōueniēs. Sed appetitus rōnalis dicit̄ ipsa volūtas p̄ns ipsuz intellectū: sicut appetitus sensituius sequit̄ ipsuz sensuz. Et nota: q̄ isti appetitus differūt adinuitē: p̄mo qz appetitus rōnalis est formal'r liber: nō sic appetit³ aialis: vel nālis. Scōdo qz appetitus rōnalis r sensituius aliq̄i noiant potētiāz: aliq̄i actū elicitū: appetit³ autē nālis nec noiat potētiāz: nec actū elicitū: sed est qdā tēdētia p̄ns nām rei nō dīferens real'r ab ipsa nā rei: nāz q̄cūqz res se ipsa inclināt ad suuz finē r p̄fectionē. Tertio appetitus sensituius se h3 in plus q̄ intellectuius: nā vbiq̄m qz reperit̄ intellectuius: reperit̄ r sensituius: r nō e3: r hoc in mortalib³: vt dicit̄ 2° de aīa: s̄lr appetit³ nālis se h3 in plus q̄ sensituius vel intellectuius: nā vbiq̄m qz illi repiunt̄ r ipse: r nō e3: vñ et ipsemet appetit³ sensituius: r intellectuius: vt sunt qdā nāe: hnt appetitū nāle: r inclinationē quādā: r tendētiā: qua tēdūt in suū finē r p̄fectionē. Uñ appetitus rōnalis in mortalibus est inferior: r in pauciozib³ s̄m p̄lr: r post ipsuz appetit³ aialis: s̄m p̄lr autē pōz potētiare cōitatis: r in plus se hnt: est appetit³ nālis. Quarto dīferunt: qz appetit³ aialis: r rōnalis in suis actib³ semper p̄supponūt actū pōzē alteri³ potētiare cognitiue: puta volūtas actū itells: r appetitus sensituius actum sensus. Appetitus autē natural'r nullū actū alicuius potētiare p̄supponit. N. g. graue appetit centrum appetitū nāli. Quem aliū actū p̄supponit: videt̄ q̄ nullum.

Quantum ad 2^m sit ista p̄ma 3. Ista p̄pō. Oēs hoies. r. nō est intelligēda de appetitū: vel desiderio rōnali. Nāc sic oīdo. ois talis appetitus rōnalis p̄suppōit actū itells: s̄ appetit³: q̄ oēs hoies nālr scire dīsiderāt nō p̄supponit actū itells: ḡ r. maior p3 ex p̄cedētib³. minor: pbat̄: qz appetit³ r si est aliq̄i re³ habitū: nō t̄m necio est re³ bitū: dicta autē p̄pō supponit eē vlc: r necia: si autē iste appetit³ supponeret necio actū itells: cū act³ itells sit scire: iste appetit³ esset necio re³ bitū. Et Dis appetit³ rōnalis est foial'r liber: s̄ appetit³: q̄ oēs hoies nā scire desiderāt nō est foial'r liber: ḡ r. p̄bō minoris: qz si sic. ḡ possent nō dīsiderare scire:

Cap. 2. r. 8. caplo. 4. Secundo. Tex. cō. 14. Tertio. Primo p̄. r. cō. 31. Quarto. Sic sit hypo crite n̄t p̄ns. Ad qōnem. Appetitū pler. Aide. 1. 4. d. 49. q. 10. ad p̄positum. Appetitū oīa multip̄. Tex. cō. 13.

Et sic dicta p^o nō eēt necia: s; p^o gēs. ¶ 2° s; sit ista: q^o p^o ista. Des hoies rē. nō est itelligēda de appetitu v^o desiderio aiali. Hāc oīdo sic. Dis appetit^o aialis est t^o resp^u sensibiliū: s; appetit^o: quo oēs hoies scire deside- rāt nō est h^o. g^o rē. maior est euidēs: q^o appetit^o aialis: r sensitiū seg^o adeq^ue ip^o sensuz. minor p^o: q^o nō t^o ap- petit^o scire sensibilia: imo ē itensibilia: r plus. Confir- mat^o: q^o tūc bruta appeterēt scire: cuz appetitū sensitiū hēant. ¶ 3° s; sit ista: p^o. Des hoies rē. itelligēda est de appetitu nāli. Doc p^o p^o locū a dīsiōe: q^o nō restat ali^o appetit^o. g^o oēs hoies scire desiderāt nālī. nālī ap- petitū: q^o vnaqueq^o res tēdit: r inclinā ad suū finē r p^o fe- ctionē. nā Az. 2° p^o hico. pbat nām agē pp finē: alr. n. nō accidēt ibi error: nec frustratio: nā g^o itēdit finē: g^o bz ap- petitū: r t^o nō cogit: g^o ē aliq^o appetit^o sine cogne: r cū p^o fectio sit aliq^o mō finis p^o fectibilis ex 2° p^oby. q^o ē est si nis mor^o: iō ponit appetit^o siue desiderū nāle in oibus ordianis ad finē aliū a ser^o p^o fectibilib^o p^o fectioē dīferē te ab eē^o sua: q^o dico ad excludendū p^o ens: r isto mō dī graue appeterē centrū: r mā formā: r sic de alyis.

Quantum

ad 3° p^oncipale est p^o dubiū. Utrū illa p^opo: quā ista Arist. pbat a po- steriori r a signo: possit ēr a cā: r a p^ozi declarari. ¶ Ubi sciēdū. q^o qdā expositor nitit eam a cā declarari triplr. ¶ 1° p^orio sic. De iperfectū nālī appetit^o suā p^o fectione. ex p^o p^oby. ca. vlti. aia aut hois de se est ip^ofecta fm itelle- ctuā potētia: cū sit sic tabula rasa: in q^o nihil d^o pingit. ex 3° de aia. g^o nālī desiderat scire: q^o est p^o fectio ei^o fm po- tentiā itellectiū. ¶ 2° Secō sic. Unūq^oq^o iclinā ad suā p^oria opōnē: sicut calidū ad calefaciēdū. opō aut hois inq^ontū hō est itelligē: p hoc. n. distinguit ab oib^o alyis. g^o hō nālī desiderat: r iclinā ad itelligere. ergo r ad scire. ¶ 3° Tertio sic. Unūq^oq^o nālī appetit p^oigi suo p^o n^o: hō aut p^oigif substantijs sepatis p itelligere: sicut pbat Az. 1° ethico: p^o in speculatiōe vitatis hō maxie assimila tur substantijs sepatis: r ibi cōcludit: r pbat beatitudinē nīam cōsistere. g^o hō nālīter appetit scire. Sed iste pba- tiones eo mō: quo valēt vīr coinciderē: r abinuicē non distingui. ¶ Ad cui^o euidētā notādū: q^o sicut est duplex act^o. s. p^o r scōs ex 2° de aia: ita est duplex p^o fectio. s. p^o r scōa. p^oma est foza vel habitus. scōa ip^osa operatio p^ois formā: vniūq^oq^o aut nālīter appetit vtrāq^o p^o fectionē. cū opatio sit finis habitus. Ista g^o p^opositio: vniūq^oq^o ap- petit suā p^o fectionē: ostēdit p^opositū tā de scia: de q^o p^oce- dit p^o rō: q^o de itelligere: de quo p^ocedit 2° rō: r sic 2° co- cidit in idē cū p^o. ¶ 4° Tertia rō nō vī dīsticta a scōa: q^o hō nō est nar^o cōiungi suo p^o n^o nisi p opōnē: nec vī eē alia rō desiderādi opōnē: nisi pp talez iunctionē: r iō eodē appetitū appetit hoc: r illud: cū ergo scōa coicidat cū p^oma: r tertia cū scōa: p^oma erit eadē cū scōa r tertia: r sic sunt reālī vna. ¶ Ex istis ergo trib^o rōnib^o pōt col- ligi vna rō sic. Unūq^oq^o nālīter appetit suā p^o fectionez taz p^oma: que est formā: q^o scōa: q^o est p^oria opō: p quā ēr pōt cōiungi suo p^o n^o. g^o hō nālīter appetit sciam: q^o est p^o p^o fectio: r itelligere: q^o est scōa p^o fectio: per quā cō- iungit suo p^oncipio. ¶ Scōm dubiū est circa p^odicta: cū hō nālī appetat vtrāq^o p^o fectionē. s. p^oma r scōa. vniūq^o eodē appetitū: vel vniuoce dicto appetat vtrāq^o: v^o ap- petitū equoce dicto. ¶ Et v^o q^o equoce. naz sic potētia dī equoce de po^o eēntiali: q^o est ad formā: r de accūntali: q^o est ad opōnē p^ontez formā ex 2° de aia: ita vī equocum esse desiderū illd qd est ad formā: r illud qd est ad opa- tionē p^ontez formā. ¶ Ad qd pōt dici: qd pōt eē vniuo- cus: r equocus alr r alr sumpt^o: sicut r ip^osa po^o: vniuo- ce qd ē: q^o eodē desiderio: vel saltē vniuoce dicto appe-

tū scia imediate: itelligē aut mediate: q^o mediate scia: qd qdē desiderū corrūdet po^o essentiali: q^o nō hīs for- mā est in po^o eēntiali ad actū p^o r 2°: r est eadē poten- tia respectu vtriusq^o act^o. Silr eodē appetitū r deside- rio eēntiali pōt appeti for^o: r opō: s; diuersimode q^ontuz ad mediate: r imediate appeti: r hoc qū neutruz hī: sed vtrūq^o deficit: forte ēr eodē appetitū r desiderio eēntia- li pōt appeti ime^o opatio vt finis: r ipsa forma p^oter- finē: nō curo siue sic: siue e^o. ¶ Pōt ēr dici: q^o dīderio equoce dicto appetit^o vtrāq^o p^o fectio: qd p^o: q^o p^ont sepa- ri. nā habita foza est appetitus ad opōnē: nō ad formā: r si sicut scia appetit ime^o: r itelligere ime^o: q^o dībet suo p^orio appetitū. Primus appetit^o corrūdet potētie essentiali: r pōt dici appetitus ad formā: r appetit^o eēn- tialis. Scōs corrūdet potētie accidētali: r pōt dici ap- petit^o p^ois formā: r appetitus accūntalis. Utrāq^o via est p^ohabilis: sed p^oma magis: q^o pluralitas nō vī ponenda esse sine necessitate. Et sic p^o ad questionē.

Ad argumenta

sciūt se scire. nego p^ontiaz: p^ontia. n. teneret: si illud desiderū sciēdi eēt act^o elicitus voluntatis: de quo loq^o Aug. vbi allegat: tali. n. desiderio nihil desiderat: nisi cognitū: s; nō est ita hīc. Illud enīz desiderū sciēdi est qdā inclinatio nālīs ip^osi intells ad sciēdū: sic q^olibet po^o h^o nālē iclinationē ad suā p^o fectio- nē: r tale desiderū nō p^oerigit necio cognitionē in ip^oso desiderato: graue. n. desiderās centrū: quā notitiā h^o de centro: ¶ Ad 2° cū dī. g^o amoto ipedimēto oēs scirēt. nego p^ontiā. Ad p^obōnē notādū: q^o vt dictuz est in corpe qōnis: duplex est appetit^o: eēntialis: r accūntalis. eēntia- lis p^ocedit formā r p^o fectionē p^oma. accūntalis est p^ois for- mā. De p^omo appetitū: dico q^o nō est v^oz: q^o amoto im- ipedimēto necio illd hēat ad qd est iclinatio: q^o exigit agēs extrinsecū iducēs formā. De 2° appetitū p^ocedo: q^o saltē pōt hīs. n. formā: r bitū amoto ipedimēto pōt exi- re in actū habit^o: sine ēr aliquo extrinsecū agēte: de p^omo appetitū itelligēda est p^opo: nō de scōo. ¶ Ad ex^o qd ponit de igne: dico q^o ignis appetit sursum appetitū ac- cidētali: q^o hīs p^o actū. s. formā leuis pōt exire in actū amoto ipedimēto: nō. n. appetit appetitū eēntiali: vt p^o: r iō nihil mali seg^o. ¶ Ad 3° cū arguit. g^o oēs non hūt sciaz: vel hīs: nō desiderat. nego p^ontiaz q^ontū ad vtrūq^o p^ois: r ad p^obōnē cū dī: q^o desiderū nō est nisi respectu nō hīti: dico q^o falsuz est: imo pōt eē ēr respectu hīti: vt pbat p^o quādā glosaz supra p^oma canonicā Petri super illud. In quē desiderāt angeli p^opicere: ponit. n. deside- riū respectu habitū: ne fastidiū generēt: glosa tū illa loq- tur de desiderio: qd est actus elicitus voluntatis: r illud forte nō manet desiderato hīto iuxta illud Augu. 9° de trinitate. Appetitus inhiātis fit amor tenētis: vel fruen- tis: q^o qd tū sit de isto desiderio: desiderūz nāle: de quo est sermo: non corrūpit habitū ip^oso desiderato: q^o tunc esset p^oncipiū appetēdi suā corrūptionē: sicut de puatio- nē arguit p^omo p^oby. vī idē vī oīno desiderū nāle: r dilectio nālīs: qd ex hoc p^o: q^o Arist. pbat dictā p^oo- positionē p dilectionē nāle sensitiū: quos nō appetimus tū v^o habitos: sed habitos amam^o. Alr dī: q^o p^opo intel- ligit de oi homine fm se p^osiderato: sicut aia de se semp est nuda ab omni cognitione: r sic p^ois est veruz: q^o oēs hoies nō sciūt fm se p^osiderati: sed p^oma solutio verior est. ¶ Ad 4° cum dī: q^o aliq^o desiderant rē. dico: simul- stat: q^o hō nālī desiderat scire desiderio nālī: r tū accū- taliter: r voluntarie velit p^otrariuz: voluntas. n. in nobis ex sua libertate pōt moueri i nālem inclinationē: nūq^o tū se vult nō scire: sed p accidens: puta: q^o aliqd aliud

Ad p^ontiam.

Ad secundā.

Ad t^ortiam.

Ad quartam.

Caplo. 1. v. 1. v. 2. v. 3. v. 4. v. 5. v. 6. v. 7. v. 8. v. 9. v. 10. v. 11. v. 12. v. 13. v. 14. v. 15. v. 16. v. 17. v. 18. v. 19. v. 20. v. 21. v. 22. v. 23. v. 24. v. 25. v. 26. v. 27. v. 28. v. 29. v. 30. v. 31. v. 32. v. 33. v. 34. v. 35. v. 36. v. 37. v. 38. v. 39. v. 40. v. 41. v. 42. v. 43. v. 44. v. 45. v. 46. v. 47. v. 48. v. 49. v. 50. v. 51. v. 52. v. 53. v. 54. v. 55. v. 56. v. 57. v. 58. v. 59. v. 60. v. 61. v. 62. v. 63. v. 64. v. 65. v. 66. v. 67. v. 68. v. 69. v. 70. v. 71. v. 72. v. 73. v. 74. v. 75. v. 76. v. 77. v. 78. v. 79. v. 80. v. 81. v. 82. v. 83. v. 84. v. 85. v. 86. v. 87. v. 88. v. 89. v. 90. v. 91. v. 92. v. 93. v. 94. v. 95. v. 96. v. 97. v. 98. v. 99. v. 100.

Tex. cō. 8r. In prologo. Al. l. dēam^o

Ad quartam

vult magis actu elicitio: vt pigris: vel nō hie remorsū
p̄scie: q̄ scire: ad qd̄ est inclinatio nālis: equocat̄ ḡ in argu
mento de appetere nālis: et appetere volūtario: seu libe
ro: aliqd̄. n. appetit̄ nālr: qd̄ volūtarie oditur.

Udic maxie sensuuz cognoscere nos facit:
et multas differētiās demōstrat. Qd̄. III.

Uale dubiū
ac ordinaria
q. vide idē in
expōne lfe.
Cap. 1. ad fl.
Arguit pmo

Secundo.
Quere dñica
in albia.
Tercio.

Quarto.
L. c. 8. r. 107
L. c. 7. r. 16.

Quinto.
Capto. 21.

Uide. 3. de aia
ad finē.
Ad p̄mum et
ad questionē.
Uide Scotuz
p̄ repoz. d. 16
r. 112. angli.
dis. 42. q. 2. r.
14. di. 3. q. 2.
ac et. d. 1. q. 5
r. p̄ p̄ber. q.
ij. r. sequē. de
votib̄ signifi
catis ad p.
positū.
Scia duplici
ter acquir̄.
Ter. cō. 88.
idem hē. 3. de
aia exp̄ssus
ter. cō. 68.

Ad secunduz
Uide. 3. di. p.
q. 4. ar. 2.

Ad tertium.
Quere scotuz
sup lib. de aia
q. prima.
Uide p̄m de
sensu et sensu
ro. vbi supra.
Q. 4.
Obm̄ visus in
plib̄ ḡ alte
rimo p̄ obm̄
reperit̄.

Queritur Utrū inter oēs sensus: vi
sus faciat nos magi scire.
Utrū vtrū q̄ nō: qz dicit p̄hs in lib. de sensu
et sensu. qz ceci nati h̄ntes auditū sunt magi
sapientes: q̄ surdi nati h̄ntes visum. ḡ si sen
sus magis diligit: qz magis cognoscitū: fm̄ qz cog
nitio ordinat̄ ad sciaz: seq̄t qz auditus sit magis diligen
tus. **C. P.** Leo i fm̄ de pasche p̄fert tactū Thome vi
sui quo ad certitudinē cognitiōis: vñ palpās clamauit:
dñs meus: et de⁹ meus. **C. Itē** hoc: qz dicit: visuz p̄les
dñas dem̄rare: nā tact⁹ p̄les dem̄rat: qz sensus: ḡ est dua
rū d̄ictatū p̄les dñas dem̄rat: q̄ ille: ḡ est vni⁹ tñ: sed
sensus tact⁹ est duaz d̄ictatū. s. calidi et fridi: humidū et
siccū: visus aut̄ est vni⁹ tñ. s. albi et nigri ex 2⁹ d̄ aia. ḡ rē.
C. P. Az. 2⁹ de gnōne. p̄me q̄litates sūt p̄ se tāgibiles: s̄
posteri⁹ nō iuenit̄ sine porū. ḡ vbiqz iuenit̄ q̄litas vi
sibilis: iuenit̄ et q̄litas tāgibilis: et nō e⁹ ḡ p̄les dñas no
bis dem̄rat tact⁹ q̄ visus. **C. P.** Lōtra h̄: qd̄ dicit: qz sen
sus visus magis diligit: p̄bo qz nō. nā illū sensuz ma
gis diligit: cui⁹ oppo^m magis odim⁹ ex 2⁹ p̄oz capto
illo. qñ aut̄ extremitates quertant̄: in vltima regula d̄:
qz magis eligēdo magis fugiēdū opponit̄: s̄ magis odi
mus oppo^m tact⁹: q̄ oppo^m visus: qz oppo^m tact⁹ destruit
aial: nō aut̄ oppo^m visus. ḡ tactū magis diligit q̄ visus.

Rūdeo Utrū prudentia sit in bru
tis. **C. Et** vtrū q̄ nō. nāz pu
dentia est recta rō agibilū. ex 6° ethic. bruta
nō h̄nt rōne. ḡ nec prudētiā. **C. P.** Pru
dentia includit puidētiā de futuris cū me
morā p̄terito: qd̄ nō p̄t esse sine collatione p̄teriti
ad futurū. p̄ferre aut̄ est actus rōnis: sed bruta non h̄nt
rōnes. ergo nec prudētiā. **C. P.** Bruta nihil cogno
scunt nisi p̄ sensus. sensus aut̄ nō est p̄ se nisi sensibiliuz
pprioz: vel cōiuz: s̄ prudētia est circa nociū et vtilē: q̄
non sunt sensibilia: nec cōia: nec ppria. patet ḡ qz bruta
nō h̄nt prudētiā. **C. Lōtra** Aristo. in litera.
Respondeo Duplex est prudētia. pprie dicta.
et metaphozice dicta. hoc supposi
to dico duo ad qōnē. **C. Primo:** qz in brutis nō est pru
dētia pprie dicta: sic h̄nt p̄bat p̄ 2⁹ rō ad oppo^m. **C. 2⁹**
dico: qz in brutis est prudētia metaphozice dicta. Circa
qd̄ dicit vñ⁹ expozito: qz in brutis ē prudētia metapho
rice dicta: h̄ re^m illoz: q̄ nāli istictu p̄sequunt̄. vñ fm̄
eū: prudētia in aialib̄ alyz ab hoie est nālis estimatio
de pueniētib̄ p̄sequēdis: et nociuis fugiēdis: sic agn⁹ se
quit̄ m̄rem: et fugit lupuz: et sic de alyz: puta h̄rido fa
cit nidū: et formica colligit grana d̄ biemē. **C. S̄ 3⁹** fm̄
Aristo. hic in lra. memoria est ps prudētie brutoz: nam
prudētia est. puidētia de futuris ex memoria p̄teritoz:
s̄ formica gn̄ata in estate nō meminit h̄emis: qz nūqz
vidit h̄yemē: et tñ colligit grana. ḡ prudētia nō est in eis
respcū eoz: ad q̄ h̄nt nāles instinctū. **C. P.** Prudentia
est habitus p̄siliatū. 6. ethic. p̄siliū aut̄ nō est de fine:
s̄ de his: q̄ sūt ad finē: nō circa necia: s̄ circa p̄tētia: q̄
p̄nt alr se h̄re. ḡ prudētia i brutis d̄z poni circa ea q̄ p̄nt
sic: vel alr agere: s̄ ea circa q̄ se h̄nt ex nāli instinctu nō
sunt p̄tētia hoc mō: qz cū p̄sequant̄ totā sp̄m: ita ne

puta tangibiles: audibiles: et h̄o: iō visus plures res de
mōstrat: et magis facit ad sciaz: iō magis diligit. **C. Ad**
illud de scōo de gnōne dicit p̄oz: qz h̄z vitates: qñ pus est
de eēntia posterioris: sicut aial de eēntia hois: s̄ nō sic
in p̄posito: qz iste q̄litates p̄me nō sunt de eēntia lucis:
s̄ h̄z iste q̄litates tāgibiles nō sūt simplr p̄me: s̄ sūt p̄me
respectu susceptiui eaz: cuiusmodi sunt hec inferiora: vñ
et male allegat̄ illa auctoritas: dicit. n. sic: qñ igit̄ queri
mus sensibilis corpis p̄m: hoc aut̄ est tāgibile: iō sole cō
trarietates fm̄ tactū faciūt sp̄s corpis: et p̄m corpis sen
sibilis: de quo ibi itēdit: et seq̄t: qñ visus sit p̄oz tactū:
q̄ p̄ et subz pus. s. obz: s̄ nō est corpis tāgibilis passio s̄z
qz tangibile: s̄ fm̄ qz aliud: et s̄ p̄uenit pus nā. i. s̄z aliq̄
nām cōem corpi gn̄abili: de quo itēdit: et corpi celesti:
cuiusmodi forsan est nā p̄spiciū: p̄z ḡ qz auctas est ad
oppo^m: qz obm̄ visus iungit eē pus. s. p̄ozitate cōitatis:
et iō est in plus. **C. Ad** vltimū de illa regula scōi p̄oz:
obm̄: qz fallit p̄ exēplū in terminis: nā meli⁹ est h̄i viue
re q̄ viuerē: et tñ magis odim⁹ oppo^m viuerē q̄ oppo^m
h̄i viuerē: qz oppo^m viuerē destruit viuerē: et h̄i viuerē.
vñ Aristo. 7. topic. glosat illā p̄pōnē sic. nisi cū alteruz
infert altez: et vult qz illa regula nō tenet qñ magis eli
gendū includit minus eligēdū: sicut in exēplo p̄posito: h̄i
viuerē includit viuerē: s̄ h̄i in p̄posito: sensus visus iclu
dit sensuz tact⁹: et oppo^m tactus destruit visuz et tactum.

Utrū prudentia sit in bru
tis. **C. Et** vtrū q̄ nō. nāz pu
dentia est recta rō agibilū. ex 6° ethic. bruta
nō h̄nt rōne. ḡ nec prudētiā. **C. P.** Pru
dentia includit puidētiā de futuris cū me
morā p̄terito: qd̄ nō p̄t esse sine collatione p̄teriti
ad futurū. p̄ferre aut̄ est actus rōnis: sed bruta non h̄nt
rōnes. ergo nec prudētiā. **C. P.** Bruta nihil cogno
scunt nisi p̄ sensus. sensus aut̄ nō est p̄ se nisi sensibiliuz
pprioz: vel cōiuz: s̄ prudētia est circa nociū et vtilē: q̄
non sunt sensibilia: nec cōia: nec ppria. patet ḡ qz bruta
nō h̄nt prudētiā. **C. Lōtra** Aristo. in litera.

Respondeo Duplex est prudētia. pprie dicta.
et metaphozice dicta. hoc supposi
to dico duo ad qōnē. **C. Primo:** qz in brutis nō est pru
dētia pprie dicta: sic h̄nt p̄bat p̄ 2⁹ rō ad oppo^m. **C. 2⁹**
dico: qz in brutis est prudētia metaphozice dicta. Circa
qd̄ dicit vñ⁹ expozito: qz in brutis ē prudētia metapho
rice dicta: h̄ re^m illoz: q̄ nāli istictu p̄sequunt̄. vñ fm̄
eū: prudētia in aialib̄ alyz ab hoie est nālis estimatio
de pueniētib̄ p̄sequēdis: et nociuis fugiēdis: sic agn⁹ se
quit̄ m̄rem: et fugit lupuz: et sic de alyz: puta h̄rido fa
cit nidū: et formica colligit grana d̄ biemē. **C. S̄ 3⁹** fm̄
Aristo. hic in lra. memoria est ps prudētie brutoz: nam
prudētia est. puidētia de futuris ex memoria p̄teritoz:
s̄ formica gn̄ata in estate nō meminit h̄emis: qz nūqz
vidit h̄yemē: et tñ colligit grana. ḡ prudētia nō est in eis
respcū eoz: ad q̄ h̄nt nāles instinctū. **C. P.** Prudentia
est habitus p̄siliatū. 6. ethic. p̄siliū aut̄ nō est de fine:
s̄ de his: q̄ sūt ad finē: nō circa necia: s̄ circa p̄tētia: q̄
p̄nt alr se h̄re. ḡ prudētia i brutis d̄z poni circa ea q̄ p̄nt
sic: vel alr agere: s̄ ea circa q̄ se h̄nt ex nāli instinctu nō
sunt p̄tētia hoc mō: qz cū p̄sequant̄ totā sp̄m: ita ne

Ad quatuor
hora resp
limitatione.
Analit qual
tate q̄m
gibiles intell
gi debet
qualitatem.

Ad 1. C. 1. 1. 1.

Ad quatuor

Capto. 21.
In alia lra
ponit vni
cor. l. 1. q. 2.
gradat cogit
tionem aial
buenit̄ in i
expōne tenus
buenit̄ doc.

Ad p̄mum
Capto. 6.
Secundo.

Tercio.
Formit̄ vel
p̄cipatione.

In oppo
ad qōnē.
Prudentia

Ad p̄mum
Capto. 6.
Secundo.

Ad p̄mum
Capto. 6.
Secundo.

Ad p̄mum
Capto. 6.
Secundo.

Ad p̄mum
Capto. 6.
Secundo.

cessario psequunt illa. q ad ista magis necessitantur: et magis agunt q agant: q re talium non est prudentia in istis.

C ddm q alr: q in brutis est prudentia metaphorica: non in re illoz: ad q inclinant ex instinctu nali: s resp cu prigitu: ad q sic se pnt hie. vel alr: puta q formica grana greget: vel reponat in b loco: vel in illo: et accipiat ex h cumulo: vel ex illo: et h ex memoria loci: vbi pmu granu posuit: et cumuli: vni p grana sustulit. It e ex prudentia aranea facit tela: vbi est maior copia muscaruz: et birudo facit nidu. vbi difficilius est accessus. prudentia g non est poneda in brutis re: eoz: ad q nlr inclinant: et necessario. v. g. in formica re: hui: qd e aggregare grana simplr: s resp cu eoz: ad q se hnt xtingeter. puta aggregare grana in hoc foramine: et non in illo. vel accipe de b cumulo: et non de illo: et h e memoria loci: vbi posuit pus et vni accepit. sllr d alyz.

C Ad ar in oppo. illa diffz. est de prudentia ppe oca: q tm e i boie no i brutis: s pter ista pot ee alia metapho: q non requirit rone: et illa pot ee in brutis. **C** Ad 2^m pcedo: q prudentia est puidetia suuoz cu recordatioe pteritoz: et h est in brutis: et cu oz: q b no fit sine collatioe: dico q bruta expimeti paz participat: vt di: in lra: et sic hnt aliq mo expimentu: et collatione aliq: s non illaz: q appropriat roni: q est p discursu a noto ad ignotu: talis. n. collatio e i boie: de q pcedit arg. alia est iproprie supra: put aliqs ex memoria vni: facit illud: et non aliud: et ista non necio requirit rone: et h est in brutis.

C Ad 3^m di: q p cognitionem sensitua iterioze: puta p estimatiua pot aliqd cognosci: qd no cognoscit p sensuz exteriorz: lz forte spes illi sit in sensu exteriori: sic ponit de cognitioe sube p intellm qua nullus sensus cognoscit: lz fm eos suba multiplicet spem sua cu spe accntis: q aut sensus no cognoscit spez illa: q tm est in ipso sensu: h est pp defectu vtutis sensu ue no spei repntatis: sic mediu no videt colorz: lz i medio sit spes coloris: qcad sit de suba. Exempla. n. ponim? no vt ita sint ex p ppoz: tm pbabile v: q cu spe accntis sil comultiplicet spes nociui: et vtilis: lz no pcpiat noi cuu et vtile sensu exteriori pp defectu sensus illi: tm pci pit a sensu iterioz: puta ab estimatiua: q sub itetionib? sensatis subfodit itetioes no sensatas s3 An. sic. n.ouis videt lupu statiz appbedit inimicitia lupi: et h mo pot hie actu prudentie circa talia. s. fugiedo vel psequedo.

C boibus aut scia et ars p expimetu emenit: experientia quide. n. arte fecit: vt ptholo. recte dicens: s3 in inexperientia casum. Q. V.

Queritur Urū expimentis gnet ars. Et vñ qd nā s3 p h3 in lra. hie qdē acceptionē in multis singularibus: expimētū est: hie aut in oib? artis est: s3 ex multis nō pot cludi oia: qz eēt fallacia pntis: q ex expimētis nō gnat ars. **C** P. Habet ex lra sequēti: qz expi sciūt qz solū: s3 artifex pp qd ex cognitione aut ga nō cludif cognitio pp qd: qz nobili? oz eē inferēs qz illatu: et gnāns gñato: saltē nō iperfectu: qz rē.

C P. Si ex expimētis fit ars: opz q ly exp dicat circumstantia alicui? cāe. qro cui? nō finalis p3: qz finis est posterior in eē eoz: q est finis. expimētū aut pcedit artes: nec foialis: vel mālīs: qz foia et mā sunt pres rei: et inexistunt rei: cognitio aut expimētalis est singulariū: qd nō est ps cognitiois vltis: q habet p arte: nec dicit bitudinē efficiētis: qz vel vniuoci: vel equoci: nō p mo: qz tūc causati efficiēs eēt eiusdē spēi: qd est fallum: nec scdo mo: qz tūc eā efficiēs eēt nobilior suo effectu: qd est fallum in pposito: qz ars nobilior est expimento. **C** P. Ars et

scia insunt nobis a nā: q nō gnāt ex expimento. pntia est euidēs. anī pbat a platone: ipse. n. plato quesuit ab vno puero de geometria directe: q nūqz didicit eā: q recte interrogat? de pncipys geometricis et qnibus recte respōdit ad oia. tunc sic. nullus recte interrogat? recte rīdit ad ea: q ignorat. s3 iste puer recte interrogat? recte rīdit: et tm nūqz didicit. g a nā habuit. **C** P. Sicut ex vna memoria nō gnat vnu expimētū: nec ex vno expimēto ars: vt p3 in lra. g necessario ex multis: s3 multa experi mēta sunt multe cognitiones eiusdē spēi: qz multoz singulariū in vna spē: s3 multa accntia eiusdē spēi nō pnt ee in eodē subo ex. s. hui. g nec multe tales cognitioes in eadē po? experimētatiua: siue illa sit cogitatiua: siue alia quecūqz. g nūqz gnat ars ex expimētis: qz nō pnt esse plura sil. **C** P. Aug. in lib. 83. qd. q. 9. dicit: q a sensibilib? nō est expectāda sincera vitas: qd pbat: qz oē sensibile est ptime mutabile: s3 de talib? nō ē certa ap p bēsto sensitua: et p oīs ex talib? nō hī arsq est certa notitia. **C** Cōtra. p h3 hic in lra: et scdo posteriorio.

Rūdeo In ista qōne. primo premitam aliqua necia. scdo dicam ad questionem.

Quantum ad p m pmitto vni. s. q ars: vel scia: duplr h3 in nobis: vel p inuētionez: vel p doctrinā: oē. n. qd quis nouit: aut discens: aut inueniens nouit p poste. **C** Circa qd dico tria p ordinē. Pri mo dico: q scia hita p inuētione est simplr prior. p ro batio huius: nullus. n. docet: nisi qd didicit p doctrinam ab alio: vel p inētionē. si p inuētione: h3 ppositū. si p doctrināz ab alio. qrif de illo alio: qz vel habuit p doctrinā: vel p inuētione: et tūc vt pus: vel q erit pcessus in infinitū. vel stabif ad hntē sciaz p inuētione. **C** Scōz dictū est. q de istis modis sciēdi est sic de sanatioe: qn3 eni nā est ita potēs: q sine adiutorio extrinsecō iducit sanitatē: qn3 aut pp sui debilitatē idiget adiutorio extrinsecō: et a se nō sufficit. h3 p3 ad sensuz: tūc ē illud regitū extrinsecū est tāqz instrz. ipsa aut nā adiuta est pncipalr sanās. sllr in pposito. nā in qbusdā māle lumē itells est ita potēs q ex se sufficit. q applicet pñ ad hnes: et tunc dī scia gñari vel acqri p inuētione: qn3 aut a se nō pot: et tūc iuuat ex qbusdā signis sensibilib? sibi a docēte. p postionē: p q docēs expmit applicationē pncipioz ad cō clusiones qz apud se h3: et addiscēs pcpit: et in vntu luminis ppz itells hni assentit: quā videt eē deductā ex pncipys sibi pus notis: ita q illa signa se hnt: vt instrm: s3 lumē itells se h3 vt agēs pncipale iducēs sciaz. et tūc scia dī acqri p doctrinā. **C** Tertū dcm est: qd sequitur ex scdo. q scia habita per inuētione assimilāt pme sanationi: qz nō idiget extrinsecō adiutorio. habita aut p doctrinā scdo sanationi. p3 de se. **C** Scdm qd pmitto est. q oīs nra cognitio: siue ptnet ad sensitua iterioze: puta imaginatiua: memoriā: sensuz cōem rē. siue ad intellectiua: que oriū a sensu. **C** De sensitua iteriozi q mo de pēder: rōrif a sensu: pot colligi ex dictis Auic. sexto nālūz. et in libro de vīa spūs et aīe. **C** Ad cuius euidētia nōm. q sic colligif ex dictis libris. cerebrū aialis diuidif in duas ptes. anteriorē: q maior est. et posteriorē: q minor est. Et in pte anteriori sunt duo vētriculi. vnus altioz alio: et an alium. In postrema pte est vnus tm: et quasi inter istas duas ptes est vnus ventriculus medius hūs duas ptes. vnā supioze: et aliā iseriorē: ita q est vna sita sup aliā: et iter illū mediū vētriculū: et pte posteriorē est qdā corpus ad modū vermis: et claudif et aperif: cum opus fuerit rememorari. et vergit vsus pte posteriorēz. **C** De istis g p ordinē dicam. A p g ventriculo p ptis pcedūt septē paria neruoz: quoz vnum deseruit vnti

Et p poste.

Quinto.

Ter. co. 15.

Ter. co. vlt. Ad qōnem.

Bulup h3 in nobis ars et scia rē. Mō hēat for malr ex ter.

Parte. r. ca. vlti. et pte. 4. ca. 1. et infra. Mō h de potē tīs rōbis sen suū interior. Quere Aut. p pmi et ali. bi. nā hāc di uisionē cōbr nō ponit expf se. s3 bñ rāgt 6. nālū: hāz auctor de vīa spūs et aīe ip sam expfilius: qre ē Alib. et Tho. et alios.

ppm
Ad 2^m
Ad 3^m
C. 6. 4. p.
Bulup h3
Mō hēat for
malr ex ter.
Bulup h3
in nobis ars et
scia rē.
Mō hēat for
malr ex ter.
Bulup h3
in nobis ars et
scia rē.
Mō hēat for
malr ex ter.
Bulup h3
in nobis ars et
scia rē.
Mō hēat for
malr ex ter.

visus: et oris vntus neruis a dextera parte illi pmi ven-
 triculatus a sinistra: et q oris a sinistra tendit ad dexte-
 ra: et q dextera ad sinistra: ita q pcurrit et iterfecat se
 ad modu crucis: pcedunt aut isti nerui et elogant quo-
 usqz recipiunt in suis orificijs ipsos oculos. Nota et
 q in illo cocursu est qda cocauitas: p qua pot ee trāsire
 ipsius ipus ab oculis vsqz ad illu primu vetriculu pri-
 me pris cerebri: et ab illo est via vsqz ad vetriculu me-
 diu: et ab illo vsqz ad posteriorē. Dis pmissis notan-
 du. q in illo cursu neruoz duoz est organu vntus vi-
 sius: cui est colorz apphēdere: qz si alibi visus iudica-
 ret de pbros: cu recipiat duas spēs in duob oculis: semp
 iudicaret vnū ee duo. Virtus aut sensitua iterior p
 pingoz vntu visus est sensus cōis: cuius organuz est in
 pmo vetriculo anterioris pris cerebri: cui offm est ap-
 prehēdere oia sensibilia sensuū particulariū: et iudicare
 dīas eoz. vt h̄ 2° de aia: et ad hūc sensuz vntu occurrere
 organa sensuū piculariū: sic ad centrū: vel ad pūctū: vt
 ait Az. ibidē: hec ē vt vocat phāstia. vñ idē est dicē
 phāstia: et sensuz cōez: de hoc sensu loq̄t Aui. 6. nāliū
 lib. 4. ca. p. Post sensuz aut cōez est imagiatio: cui
 organu est posterior vetriculus anterioris pris cerebri:
 cui offm est retinere illud qd sibi tradit a sensu cōire-
 tinet enim spēs illoz q apphēdunt tā a sensib^o par-
 ticularib^o q a sensu cōi: nō tñ discernit: vt dicit Aui. 6.
 nāliū. lib. 4. cap. p. discernere aut vuenit ipsi sensu cōi:
 et particulari: et cuius suo mō. Post imagiatiua est vt
 cogitatiua: cui organu est inferiori pte vetriculi me-
 dy: offm ei est facē cōpōnē iter ea: q pseruant in ima-
 ginatione: vt vult Aui. lib. eodē. ca. p. phāc po^{am} possuz
 cogitare vel cognoscere solē viridē: vel mōiē aureū: et
 nō viderē ea iuncta: tñ spēs solis et viridis habeo seoz
 suz in imagiatio: forte hec est vis expimētatiua: de q
 nūc est sermo in qōnē. Post cogitatiua est estimati-
 ua: cui organu est in supiori pte vetriculi medy: offm
 ei est apphēdere itentiones nō sensatas: q. s. nūqz ceci-
 derūt sub apphēsiōe aliaui? sensus picularis: tñ apphē-
 dit eas sub itentionib^o sensatis: q. s. ceciderūt sub picu-
 lari sensu. Per hāc vntē apphēdit ouis inimicitia lupi
 vidēs lupū: et nō apphēderit spēs inimicitie p sensum
 picularē: et iō vidēs lupū fugit estimās eū ee inimicū.
 Et hoc vult Aui. vbi. s. ca. eodē fm eū ibidē: p hāc vntē
 apphēdunt aliqñ itentiones sensate: q. s. sensus pti-
 cularis nat^o est apphēdere: et nō apphēdat: puta cū vi-
 dem^o aliqñ ceruleū: iudicam^o et existimam^o illō ee mel-
 et dulce: hoc eni nō oñdit nobis sensus. Ultio est vis
 memoratiua: cui organu est in vetriculis posterioris
 pris cerebri: offm ei est retinere ea: q apphēsa sunt per
 estimationē. vñ sic sebz ad estimatiua: sicut imagiatio
 ad sensuz cōem: sicut. n. sensus cōis apphēdit que sibi
 reddunt a sensib^o picularib^o: et nō retinet aliqd nisi for-
 te p modicu tps: vel qdū est in actu sentiendi: imagi-
 tio aut illa retinet et pseruat. sicut vis memoratiua reti-
 net et pseruat ea: q in estimatiua nō remanēt: nisi qdū
 est in actu apphēdēdi: et h̄ dicit Aui. 6. nāliū. ca. 6. lib. p.
 Ex pdictis pz euidenter: qz ois cognitio sensitua inte-
 rior oris a sensu exteriori. S3 circa pdicta est vnum
 dubiū. nā Arist. de somno et vigilia lib. p. cap. 3. vult qz
 p^m sensitua: qd vocat sensuz cōem: est situ in corde: eo-
 dē et lib^o oñdit: qz oēs sensus radicant^o i corde: pbat. n.
 ibi qz mor^o et sensus in aiali hnt p^m a corde: et tñ organa
 oium sensuū assignata sunt mō esse in cerebro. L3 de
 hoc sint multe opiones: tñ pnt pcordari. Idcirco dōm^o
 qz oēs sensus sunt a corde radical^o et original^o vt dicit
 Az. tñ foial^o et qñ subine sūt i organis situatis iuxta ce-

rebuz mō p̄exposito: sicut et ipse Ari. p̄cedit de visu
 auditu odoratu de sensu et sensato. li. p. ca. 2. l3 de tactu
 et gustu asserat h̄e organū circa cor. De cognitione
 itellectua pz et q oris a sensu: siue sit hita p inuentionē:
 siue p doctrinā. De habita p inuentionē pz: de habita ē
 p doctrinā pz idē: l3 aliqd dicat d̄riū. nā addiscens non
 pot cognoscere nisi cognoscat ad qd istituta sunt signa
 q pponit docēs: et illa apphēdit p aliqū sensum. vñ si
 cecus a natiuitate doceret ab aliquo de colorib^o nunq
 h̄et de eis habitū sciētificū: sed tñ habitū fidei: vel cre-
 dulitatis: qz possēt credere docenti: qz color est tale ens:
 vel forte nō h̄et nisi cōceptū nois: vel habitū vocalē: et
 iō dicit Arist. p̄ poste. qz deficiēte sensu: deficiat scia que
 h̄t de sensibilib^o illius sensus: quā ipole est accipe. ois g
 scia oris a sensu. nam si illa scibilia sunt sensibilia: pz. si
 aut nō sint sensibilia: puta sube imales: et itentiones nō
 sensate: et h̄tunc et talia cōcipiunt ab intellectu p actu
 itell^o nō sine apphēsiōe sensibilib^o: ex qz cognoscunt:
 vel p discursuz: vt forte suba: vel qz multiplicat speciez
 suā cū spēs^o sensibilib^o: vt itentiones non sensate: et suba
 fm aliā opinionē. g nullo actu itellectus cognoscat ali-
 qd a nobis: nisi p̄cesserit cognitio sensitua in sensu.

Quantum ad 2^m pncipale notādū: qz ois cog-
 nitio itellectua: vel est pncipioz: vel
 est p̄lonū: et vtroqz mō diuidit^o: qz vel est notitia incō-
 plexa puta de terminis pncipy vel p̄clusionis: vel est no-
 titia cōplexa de cōplexione. s. huius: vel illius.

His dictis rideo ad qōnē. Et sit ista prima qz
 qz ad habedā notitiā incōplexā de
 pncipis: q est de terminis simplicib^o: necia est cognitio
 sensitua: seu expimētalis: hoc pz ex pdictis: naz p̄xite
 cogitiōe piculari sensitua gñant p̄r cognitions po-
 sterioris in sensu cōi: q phāstia or: et sic vltiori: et qz illi
 lud qd existit in vntē phantastica: vt ibi existit: est ipzo
 portionatū ad mouendū itellm polem fm quosdā: iō
 attribuit sibi aliq̄ foza ab itellu agēte abstrahēte qd
 sit illa forma: vntē cui pot mouere itellm polem: et sic
 itelligit terminos cōplexos. 2° sit ista. Ad h̄idū de
 pncipis notitiā cōplexā non est necia simplr cognitio
 sensitua seu expimētalis: bñ tñ est vtilis et coadiuans:
 vt cōploni pncipy citius assentiat. P̄ia pz p̄lonis de-
 clarat sic. nam ipse itellectus cept^o mō p̄xponit ter-
 minis simplicib^o pot vntē pp̄ia ipsos cōponere vel
 diuidere: ita qz cōceptus tales cōplexi si sint pncipiozū
 p̄moz cognoscunt esse veri lumine nālī itell^o: qz p̄n^o co-
 gnoscim^o: inq̄tū terminos cognoscim^o h̄ poste. et iō co-
 gnitio sensitua. vel expimētalis nō est simplr necia p
 tali cōplexa cogne de pncipis h̄ida. Scda ps declarat
 sic: qz tales cōcept^o cōplexi pnt cognosci: qz veri sūt ex
 frequēt cogitiōe sensitua et memoratiua et expimēta-
 li: q̄ten^o p eas cognoscim^o terminos talis pncipy in suis
 singularib^o in re cē iunctos: sic sensus frequēter videt
 hāc totalitatē: et hāc maioritatē p̄ungit: ex h̄ itell^o citi^o
 assentit huic p̄n^o: oē totū mai^o est sua pte. sic g pz ex pdi-
 ctis: qualr cognitio expimētalis valet ad cognoscendū
 illud qd est p̄n^o artis et scie: de quo h̄ 2° poste. qz et p̄
 cognitionē simpliciu: q cognitione sensitua apphēdunt
 tur: et pp cognitionē veritatis in cōpōnē mō p̄exposito.
 Nota dū ad maiorē declarationē vitatis duarū cō-
 clusionū dictaz: qz q̄tū ad cognitionē terminoz de p̄n-
 cipis nō est cognitio expimētalis: seu frequēs acceptio
 sensibilib^o necia: et aliq̄ apphēsiō sensibilib^o est ita necia:
 qz sine illa ipole est ab itellu p̄cipi: vel apphēdi qd est
 termin^o pncipy: vel ipm cōpō^m: qd ita v̄z est de p̄nē:
 sic de p̄n^o: vt dicit. Quātū aut ad conitionē cōplonis
 pncipy

De reliqs. 6.
 partib^o et offi-
 cijs eoz vide
 in locis palle-
 gat: v3. 6. nā-
 liū Aui. et au-
 ctore de dīa
 spūs et ac nō
 longe a p̄n^o.
 Vide appoll.
 sup. 2. de aia.
 qz vlt. vbi gn-
 qz varios mo-
 dos dōi reci-
 tat de nūō ha-
 rū potētiaz
 vbi p̄la notā-
 da habeo.
 Ec. c. 145. et se-
 quētib^o.
 Vide Auer.
 3. de aia. cō. 5.
 et 6. ad p̄po-
 situm.
 Phāstia: et
 sensus cōm-
 nis idem.
 A. l. Parte.
 A. l. Parte.
 Imaginatio
 nō discernit.

A. l. Parte
 prima.
 Cognitio sen-
 situa interior
 ab exteriori
 oritur.
 Quo in cor-
 de: et cerebro
 sint sensus.

Intellectua
 cognitio a sen-
 su oritur.
 Et dicitur
 posse. expo-
 toro.

Cecus a nati-
 uitate de colo-
 rib^o nō scit
 h̄ fide habere
 re posse.
 Ec. cō. 37.

Subiecta
 quomō.

Intellectua
 cognitio mul-
 tiplex.

Ad qōnē p̄n-
 micie p̄p̄ia
 p̄ia cōplo.

Idcirco.
 Vide. d. c.
 21. c. 15. qd.
 quoll.
 Scda cōplo.

A. l. cogiti-
 o.

Ec. cō. 6.

Ec. c. vltimū.

principij uuat cognitio experimetalis: vt citi⁹ assentiatu
 p⁹ affirmatio si p⁹ sensum cognoscat p⁹ iunctio extremo
 tu in singularib⁹ negatio si in sensu sit diuictio: s; nō
 est simplr necia: nec ipsa: nec aliq⁹ sensitiua: s; n. nūq⁹ p
 aliq⁹ sensuz videat⁹ iunctio: vel sepatio i re: s; tñ ex sen
 sib⁹ apprehēdunt⁹ termini: itells cōponat vel diuidat
 ipse ppa vntate assentiet: imo vbi sensus pcpit iunctiōē
 singulariū terminoz i re: ad huc cert⁹ adhereret p⁹ per
 lumē nāle itells: q⁹ p⁹ aliq⁹ apprehēsiōē sensus: si. n. in
 apprehēsiōē sensus nō error: ad huc itells circa illd p⁹
 nō erraret q⁹ tū ad vntatē cōpōnis: r iudicaret et sensum
 errare circa h: nō obstat: q⁹ a sensu errate accipet noti
 tiā simpliciu: r illa cōponeret ex sua vntate. ¶ 3° celo sit
 ista. Ad hūāā notitiā incōplexā de hōe q⁹ est notitia ter
 minoz: necia est cognitio sensitiua: seu experimetalis. Ista
 declarat sic p⁹: r ei⁹ p⁹ bō p⁹ ex pcedētib⁹: q⁹ nihil est in
 intellu: q⁹ p⁹ fuerit in sensu aliquo mō: q⁹ v⁹ p⁹ se: vt co
 loz. vel p⁹ ptes suas: vt mōs aure⁹. vel in suo remisio: vt
 albedo intēta. vel in suo silu: vt antebz. vel in suo effe
 ctu: vt itelligētia. vel aliquo alio mō. ¶ 4° s⁹ sit ista. Ad
 hūāā de hōe notitiā cōplexā uuat cognitio sensitiua: r
 experimetalis: mō tñ ē necia simplr. Doc sic p⁹: nā cog
 nitio experimetalis inuat ex frequēti memoria genita: q⁹. s.
 celo ista vera est: q⁹ p⁹ sensuz v⁹ iunctio hōis in terminis
 singularib⁹: vltē⁹ cū itells assentit hōi: q⁹ vera ē ex fre
 quēti cognitioē sensibiliū: r cogitit illd cui assentit nō ēē
 per se notum: nec est p⁹ mūm principium cognoscat illud
 eē vepz: r h⁹ q⁹ h⁹ cāz: r sic icitat ad ingredū pp qd illius
 veri: vñ expū de celone q⁹ est: vñ se hēz circa illā: sicut
 admirātes ad huc cās ei⁹: qd cognoscut: q⁹ vepz ē: r ex h
 icipiūt p⁹ filosofari: r cām ingreret: p⁹ in lra: s; dōia ē in
 ter admiratiōē r expimētū: q⁹ admiratio min⁹ est q⁹ co
 gnitio experimetalis: q⁹ admiratio pōt esse ex vñico actu
 sentiēti: r expimētū nō. ¶ Ex p⁹ dicit p⁹ hōis q⁹ hōis:
 q⁹ ex experimētis gūat arsitue q⁹ ad p⁹: siue q⁹ ad hōes:
 q⁹ cognitio experimetalis: seu notitia sensitiua q⁹ tū ad no
 titiā cōplexā nō est totalis cā: nec necia simplr: verūm
 est vtilis r coadiuuās mō p⁹ dicit: est tñ necia simplr q⁹
 tū ad notitiā incōplexā. Sic ad questionem.

Ad argumēta. Ad p⁹ cū d⁹: q⁹ ex multis non
 p⁹ p⁹ cludi oia: d⁹ vno mō: q⁹
 fm Ari. s. topi. inducēt in multis singularib⁹ opz v⁹le cō
 cedere vel iferre instātia: aliogn p⁹teruit rīdēs: exp⁹
 aūt h⁹z notitiā de multis: r in nullo ifert⁹ istātia. q⁹ pōt ac
 cipere: q⁹ sic ē d oib⁹. ¶ 3° d⁹ q⁹uis p⁹cludat rīdēt oia
 letice fm artē nūc dicit: tñ scia nō gūat p⁹ h⁹ nā lz ita sit
 in multis: nō tñ necē est ita eē i oib⁹: s; nesciat q⁹ inferre
 istātia: r q⁹ dū nō est necē ita eē in oib⁹ nō est firma ad
 hēsiō: q⁹ sit ita in oib⁹. ¶ Alr q⁹ dōm: q⁹ argumētū bene
 pbat: q⁹ cognitio experimetalis q⁹ tūcūq⁹ frequēs nō ifert
 neciō: ita eē in oib⁹: s; tñ pbabilr: r ex h⁹ seq⁹: q⁹ nō est
 sufficiēs cā ad cāndū artē: vel sciaz: s; tñ coadiuuans: r
 occasionalis: qd p⁹cessuz est in corpe qōnis. ¶ Ad 2° cū
 d⁹: q⁹ ex cogne: q⁹ nō ifert⁹ cognitio pp qd. Dōz vt p⁹ q⁹
 ex experimēto nō seq⁹ pp qd notitiā sciēntificā: s; ex expi
 mēto cogitēt: q⁹ est: dat occasio ingredī cām: r sic inue
 stigādī pp qd: r p⁹ hōis: q⁹ ita sit in oib⁹: nā exp⁹ p⁹ singu
 laria arguit p⁹ silē: q⁹ sic est de vno singulari: ita ē de plu
 rib⁹: r sic est de multis: ita r de oib⁹: ex multis enī singu
 larib⁹ cū bac p⁹ pōne: nā agit vniformiter: vt in plib⁹ nisi
 ipediāt: seq⁹ v⁹lis: r si nō sit cā ipediens: seq⁹ simplr q⁹
 sic sit in oib⁹. ¶ Ad 3° dōm: q⁹ ly ex pōt ibi noiare cāz
 efficiētē nō pncipalē: sed instrālē: nec talē: q⁹lis est notitia
 pncipioz respectu hōis: s; minoz: q⁹ occasionalē mō p⁹
 expōsio: efficiēs aūt pncipale in oi acq⁹ sitione sciētia bic

q⁹ ē hū ex pncipys est ipse itells vntate luminis nālis: p⁹
 ppositio hō allegata de efficiēte: q⁹ vel est pfectius effe
 ctū vel nō min⁹ pfectū vera est de cā pncipali r totali h⁹
 Cōmē. r. r. meta. ¶ Ad 4° nego aūis: q⁹ scia nō inest no
 bis a nā. Ad p⁹ bōne Platonis: dico q⁹ Plato docuit pue
 rū in illa itterogatione: sicut r oēs alij docētes: nihil enīz
 pōt docēs facere quo ad assentūz p⁹ bēdū cōplexis: nisi
 debito ordine pponere pncipia nota discipulo: r talia se
 quētia ex illis in illo ordine quo sequunt⁹: r ipse discipu
 lus p⁹ p⁹ia vntate itells acq⁹escit illis sic ordinate pposi
 tis: q⁹ syllogism⁹ pfect⁹ nulli⁹ idiget ex p⁹ pōz. ¶ Ad 5°
 de plib⁹ experimētis r dicit⁹ est in corpe qōnis: quō co
 gnitio sensitiua sufficit ad notitiā pncipij: si vltra itells
 abstrabat r cōponat. Ad notitiā at hōis plus valēt mul
 te memorie: r pla experimēta: vt faciētes cognoscere q⁹: r
 ingreret pp qd: cū aūt d⁹: q⁹ multa accūa eiūsdē spēi non
 pnt eē sil in eodē: dico q⁹ nō est vepz vlr: nec in pposito.
 Ad Ari. dicit⁹ in qnto quō itelligēdus sit. ¶ Ad vltimū
 Augusti. Dōz: q⁹ nō oia sensibilia sūt p⁹tinue mutabilia:
 nec in fieri: vt dicit⁹ in 4° bui⁹ s⁹ Veraclitū. Sed ad au
 ctoritātē Aug. saluādā pōt dicit⁹: q⁹ sincera veritas nō co
 gnoscat a sensitiua: q⁹ sensus cogitāt imutabilitatē veri
 tatis: nec obm inq⁹ tū sic immobile nisi p⁹is: r dū est p⁹is:
 nō aūt semp est p⁹is: pposito ē q⁹ semp p⁹tinuaret vifio
 mea circa obm aliq⁹: qd sit. a. sicut in p⁹ instāti nō p⁹icipio
 imutabilitatē. a. p⁹ sensuz: q⁹ p⁹ tūc nō p⁹icipio: nisi quō. a. se
 h⁹: vt tūc: q⁹ nō p⁹icipio ipm nisi vt est tūc p⁹is: ita ē in to
 ta vifioē q⁹ tūcūq⁹ p⁹tinua nūq⁹ p⁹icipiā imutabilitatē. a.
 s; p⁹ oī nūc p⁹icipiā quō se h⁹: p⁹ tūc: nō sic est de intellu: q⁹
 possuz itelligere rē fm q⁹ ipsa imutabilis est: r ipiaz rei
 imutabilitatē. Alr d⁹: q⁹ a sensibilib⁹ nō ē expectāda sin
 cera veritas tāq⁹ a cā pncipali effectiua: tñ a cognitione
 sensitiua tanq⁹ ab occasiōē acq⁹rit⁹ sincera vntas r imu
 tabilis: q⁹ ois nostra cognitio icipit a sensu: s; ab eo non
 hēat totalē cālitatē. ¶ Alr d⁹: q⁹ Augusti. loq⁹ de q⁹ daz
 cognitioē supiozi i diuinis vel regulis eternis i qbus so
 lū v⁹ pfecte vepz: r ad istā nō attingit cognitio sensitiua.

Ad agere quidem igitur experientia nihil ab arte differre videtur: sed r expertos ma gis proficere videmus sine experiētia ratio nem habentibus. **Questio. VI.**

Veritur Utrū verū sit: q⁹ exp⁹ nō hōis artē cert⁹ opat⁹ artifi ce in exp⁹. U⁹ q⁹ nō: q⁹ sicut prudētia ē ba bit⁹ cognitū⁹ circa agibilia: ita ars circa fa cribilia ex. 6. ethi. s; nullus cert⁹ agit circa agibilia q⁹ prudens. ergo nec circa factibilia q⁹ artifex. ¶ 1° Agēs p⁹ cognitionē q⁹to cert⁹ cogitāt tāto certius opat⁹: s; artifex cert⁹ cogitāt q⁹ exp⁹ ex lra: q⁹ cogno scit cām r pp qd: exp⁹ tñ ga. g. r. ¶ 2° Qui pfectius scit q⁹ dditatē alicui⁹: pfect⁹ scit illud: s; artifex pfectius sit qd est sanare q⁹ exp⁹. ergo pfectius sit sanare. p⁹ bō minozis: q⁹ dditas sanatiōis est v⁹le: r p⁹ se etiā respicit obm v⁹le: v⁹le aūt magis scitur ab artifice q⁹ ab experto. ergo. ¶ Contra Aristo. in litera.

Respondeo planū ē: q⁹ exp⁹ cert⁹ opat⁹ arti fice in exp⁹. Cui⁹ rō est quā ponit p⁹ h⁹: q⁹ cognitio experimetalis est p⁹ se singularis: circa qd p⁹ se est opatio: cognitio aūt artis est v⁹lis a p⁹mo r p⁹ se: q⁹ si est singularis: hoc est ex p⁹nti: r p⁹ accūs: q⁹ g⁹ exp⁹ p⁹fe ctius cognoscat opabile q⁹ artifex: iō pfect⁹ opat⁹: r hoc est qd ait Aristo. hic in lra: si igit sine expimento q⁹ rō nē hēat: r v⁹le qd cognoscat: in hoc aūt singulare ignozat: multotiens quidem in curatione peccabit.

Cā efficiens duplex.

T. c. 40. Ad quartuz.

Cap. i. Ad quintum

Ad sextum. In expōne li cere t. c. 22.

Quō a sensibilibus hēat sincera vntas.

Argut pmo

Ca. i. r. 5.

Secundo

Tertio

Ad qōnem.

Ad primum
Et ambo sicut
habetur practi-
ci.

quis prudens.

Est ratio do-
ctoris.
Experimentum
duplex potest
sumi.

A. I. loquitur
Ad secundum.

Tunc quod sic.
quod cum sit ma-
gis ens quod vult
igitur magis
intelligibile.

A. I. contingit
Capit. 20.

Titulus, s. quod
nis.

Uide. 2. phy-
sico. 7. 2. 7. 3.
ethico.

Ad tertium.

Uide in plo-
go. p. q. d. pra-
xi et practica.

Ad argumēta. Ad 1^m dōm: q̄ in aliquo ē sibi
nudo. s. q̄ sicut prudētia ē ha-
bitus cognitivus circa agibilia: ita ars circa factibilia: s; ē
diffinitio in alio: q̄ prudētia non ḡiatur in nobis nisi ex
actibus n̄is: iō nullus est prudēs: q̄n fuerit exp̄: ars autē
nō ḡiatur solū p̄ exp̄mētū: s; ē p̄ doctrinā sine exp̄imen-
tis: p; r iō pōt aliq̄s hēre artē: q̄ nō est exp̄tus: quare mi-
nus certe coḡscit opabile p̄ se q̄ exp̄tus: r iō incertū opa-
bit q̄ exp̄tus. **C**ōtra h̄ dicit Ari. q̄ ars ḡiatur ex exp̄i-
mētō: nō ḡ pōt ḡiari p̄ doctrinā sine exp̄mētō. **C**R̄i-
deo: dictū p̄hi nō est vlr verū: sic enī est verū: q̄ ex exp̄i-
mētō ḡiatur ars: s; nō ois ars. **C**Alr pōt dici: q̄ exp̄imē-
tū duplr pōt sumi: vno mō p̄ cognitioē exp̄imētali ad-
hibito ope exteriori: alio mō nō adhibito ope exteriori
exercitatio: sc̄do mō ois ars ḡiatur ex exp̄mētō: p̄ mō
nō op; nō sic de prudētia: q̄ op; exercere actus pruden-
tie si hō debeat eē prudēs: sic aut loquitur in proposito.
CAd 2^m de agēte p̄ cognitioē dīcēdū: q̄. s. argumētū
p̄cederet si artifex certū cognosceret singulare: circa qd̄
est opatio p̄ se q̄ exp̄tus: qd̄ falsū est: q̄ artifex certū
cognoscat vlc: exp̄tus aut certius singulare: circa qd̄ est
opatio p̄ se. **C**ōtra: q̄ tūc v; sequi: q̄ artifex nō cognos-
cat p̄ticulare: qd̄ est h̄ multos: vel si sic: tūc argumētū p̄-
cedit: q̄ tūc cognoscat p̄ticulare p̄ qd̄: sicut vlc: qd̄ nō fa-
cit exp̄: r p̄ n̄is certū cognoscat opabile: r tūc illud qd̄
p̄us. **C**R̄iideo q̄ qd̄ sit de cognitioē p̄ticularis: vtrūz
p̄ se possit intelligi r cognosci: de quo forte dicit 7° hui?
tū p̄cedat p̄ nūc: tūc ad formā rōnis dī vno mō: q̄ arti-
fex ex hoc solo est artifex p̄fect: q̄ h; bitū p̄fectū in vlc:
quē h̄re pōt nō applicādo ad p̄ticulare: vnit enīz scire
in vlc ignorādo in p̄ticulari 2° p̄ op; pole est igit̄ artificē
eē p̄fectū: r tū nō p̄ se cognoscere p̄ticulare: circa qd̄ est
opatio. **E**xptū aut est ipole esse p̄fecte exp̄tū: nisi p̄fecte
cognoscat singulare: q̄ cognitio exp̄imētalis p̄ se est ip̄
singularis: artifex ḡ ex eo q̄ artifex nō op; q̄ ita cognos-
cat opabile: sicut exp̄tus: tū ex hoc nō seq̄ q̄n pole sit
artificē ita p̄ se r p̄fecte cognoscere singulare: sicut exp̄tū
si applicet cognitionem vlem: quā h; ad ip̄m singulare.
Est ergo intelligēdū dictū Ari. de his habitib; p̄cise p̄si-
deratis in respectu ad illa: quoz sunt p̄n^o cognoscēdi ex
se: nō aut de his: q̄ p̄nt cognosci p̄ applicatiōē horū ha-
bitū ad alia. **C**Alr dī: q̄ in singulari: circa qd̄ est opa-
tio p̄ se: sunt multa p̄ter nām cōez: q̄ multū diversificant
actionē: nā alr op; agere circa hūc isfirmū in hoc loco: r
hoc tempore quā circa illum infirmum eadem infirmi-
tate in sp̄e laborāt in alio loco: r in alio tempore. **I**sta
aut annexa cognoscat exp̄tus ex multa frequentatione r
cognitiōē singulariū: r q̄tū ad se: r q̄tū ad annexa: q̄ nō
op; cognoscere artificē vt artifex est: q̄ lz de singulari
possit cognoscere p̄ se p̄ qd̄ si applicet: nō tū cognoscat
annexa p̄ bitū artis: iō exp̄tus certū opat. **C**Alr dī: q̄
qd̄ sit de cognitioē artis r exp̄imēti: q̄ exp̄tus ex frequen-
ter agere h; bitū in potētia motiua: q̄ exegit opōnē: vel
forte in mēbro quo agit aliū ab habitu potētie exp̄imē-
tatiue interioris sensitiue: vt cytharedus h; quēdā bitum
in manu: q̄lē nō h; artifex in exp̄tus: r q̄ iste habitus mul-
tū facit ad expedite agēdū: iō exp̄tus h̄is talē bitū expe-
ditius r certius opat. **C**Ad 3^m cū dī: q̄ p̄fectius scit rē.
dōm: q̄ maior est vera de scire speculatio: r mi. s. l. r: sed
p̄clo nō pōt sumi: nisi p̄ scire practico: q̄ ly scire p̄struēt
cū infinituo sanare qd̄ ex cōi mō loquēdi signat opōnē:
iō rō nō valet: q̄ p̄ practica nō seq̄ ex p̄missis specula-
tūis. **C**S; 3: q̄ artifex in q̄tū talis nihil cognoscat spe-
culariue: cū ars sit habitus practicus. ḡ minor est vera de
cognitiōē practica: maior aut de vtraq; q̄ quacūq; co-

gnitiōē: siue practica: siue speculatio perfectius cogno-
scitur quid est aliquid: eadē perfectio cognoscitur illud:
ergo p̄clo est vera de cognitioē practica. **C**P̄. Sciētia
practica cū sit habitus itells est circa obm vlc: qd̄ est obz
intells. ḡ magis est circa obz vlc q̄ circa p̄ticulare: r tūc
seq̄ p̄positū: q̄ p̄fectioē sciaz practica h; q̄ p̄ se cogno-
scit vlc: cuiusmodi est artifex: r p̄ n̄is perfectio opatur.
CR̄iideo ad 1^m dico: q̄ scire practiciū est duplex. s. scire
re opari: r scire ordinatiū ad opari. 1^m pprie est practi-
cū r stricto mō. 2^m nō minus pprie r cōiter dī practiciū.
1^m scire est exp̄tus: ḡ immediate opat. 2^m est artificis: cui
est ordiare potētia exequētē opōnē: r iō artifex media-
te r remote opat: hic nō immediate: ois ḡ artifex scit pra-
ctice: nō p̄mo mō: sed sc̄do mō. **S**cire aut sc̄do mō pōt
dici speculatiū respectu p̄mi: cū aliquotr recedat a p̄-
p̄ssime scire practico: r sic accedit ad speculatiū: q̄n
enī sunt duo extrema opposita: q̄n aliqd̄ recedit ab vno
v; accedere ad aliud. **S**ic ḡ intelligēda est solutio data:
q̄ rōnis est p̄p̄ssime practica: minor aut est practi-
ca: sed nō pprie: r iō est speculatio respectu rōnis: p̄clo
aut practica nō seq̄ ex ambabus p̄missis speculatiūis.
CAd 2^m dōm: q̄ scire practiciū p̄mo mō est p̄ se circa
singulare: r nūq̄ acgrit nisi ex experientia: vñ est eiusdē
potētie: cuius est cognitio exp̄imētalis: puta cogitatie
for: san: sed scire practiciū 2° mō pōt esse circa vlc: r est in
intellectu extendente cognitionem ad vniuersale opera-
bile: circa quod non est operatio actualis.

**Actus autēz r omnes generationes circa
singulare sunt rē.** **Questio. VII.**

Queritur **U**tr oēs actus: r gnōnes
sint circa singulare. **C**Et
v; q̄ nō: q̄ si sic. ḡ act^o itells est circa singu-
lare. n̄is est falsum. ḡ r āns. falsitas n̄is
p; q̄ act^o intelligēdi nō est circa singulare:
sed circa vlc p̄ se nā ex 2° de aia: singulare dū sentit: vlc
dū intelligit. p̄bbatio n̄is: q̄ act^o intelligēdi est p̄p̄ius
actus artis r scie: ergo aliq̄s actus. **C**P̄. Si sic. ḡ singu-
lare est p̄ se subm motus r gnōnis: r talis passio n̄is
est falsum. ḡ r āns. n̄is p; sed q̄ n̄is sit falsum p̄bo: q̄
tūc tales passiones cū p̄ se insint singularib; nō poterūt
demfari de subto i aliq̄ scia cū singulare nō sit p̄ se subz
alicui^o artis vel scie: nā singularia relinquēda sunt ab ar-
te p̄m Porphyriū. **C**P̄. Si sic. ḡ ex numerali distōne
obiectoz seq̄ numeralis distinctio potētie. n̄is est fal-
sum: q̄ eodē vlc videm; **B** albū: r illud. p̄bbatio n̄is: sic
ex vnitare p̄ se obri vel diuersitate est vnitatis vel diuersi-
tas act^o: ita ex vnitare vel diuersitate act^o est vnitatis vel
diuersitas potētie. ḡ si singulare est p̄ se obm actus: seq̄
q̄ ali^o est act^o circa singulare hoc r illud: r per n̄is alia
potētia: sicut ḡ est alius r alius actus: quo v; hoc albuz:
r illd̄: sic alia r alia potētia. **C**P̄. arguit logice sic. **S**or-
tes p̄ se sanat: sortes p̄ se est hō. ḡ hō p̄ se sanat: s; hō nō
est p̄ se singulare. ergo nō oēs act^o sunt p̄ se circa singu-
laria. **C**P̄. Si sic. aut circa hoc singulare trī: aut circa
singulare abstractū ab h; r ab illo. si p̄m. ḡ ita circa h; q̄
nō circa illud: quare potētia visiva ita erit circa hoc al-
bū: q̄ non circa illud qd̄ est absurdū. si sc̄dū def. ergo
circa vniuersale: q̄ abstractū ab hoc: r ab illo est vniuer-
sale. **C**Contra Aristo. hic in litera rē.

Respondeo **D**uplex est act^o: vel operatio: vna
transiens in agēte: sicut
edificare: alia est manens in agēte: sicut itelligere: r vel-
le: de quo dōm est amplius als. **C**Dis p̄missis dīcēdū
p̄mo: q̄ ppō Ari. vera est de actibus trāscūtib;: r hoc
fm q̄

Practici scire duplex.

Uide in plo- go. q. 4. i. ii.

Quod scire practici circa singula r vlc r cū p̄p̄ssime

Arguit p̄mo

Uide. 6. ides p̄ post. ac. cō. 40. r. 2. p̄. ste. ad. sing. Secundo.

Uide p̄mo post. r. 7. me. r phy. ca. 2. sp̄cie. Tertio.

Uide. 2. p̄ anima.

Quarto.

Quinto.

In oppositio

Actus r opa- tio duplex.

Uide. 9. meta. phy. ca. 16. in nono libro.

fm q̄ existit extra in rebus: r̄ habet eē existētie: nō fm q̄ p̄siderant ab intellectu: r̄ habent eē cognitum. Itaqz duo dicunt̄ in glofando p̄pōne p̄hi. p̄rimū dicit̄ est: q̄ p̄pō p̄hi est intelligēda de actu trāseūte in mām extra. 2° dicit̄ ē: q̄ p̄pō nō ē intelligēda de actu imanēte. p̄rimū dicit̄ p̄bat sic. nullū singulare existit in subto vltis: s̄z singulari: s̄z actus trāsies extra est p̄ se singularis: r̄ existit in aliquo: sicut in subo cū sit accūs. q̄ illud in quo existit: est nēcio aliq̄d singulare: r̄ nō vltis: s̄z illud est subm: vel obz circa q̄d. ergo. ¶ S̄z p̄tra: q̄z ois actio est in agēte: vt in subto: sed obm act^o nō est agēs. q̄ actus nō est in eo: q̄re rō nōnihil p̄cludit. R̄ñdeo duplex est actio: actio respectus: r̄ actio acta: p̄^o vtiqz est in agēte: q̄ nō dicit aliud q̄ respectū quēdā agētis ad passum: vt trāsmutat̄is ad trāsmutat̄is. 2° actio est ipse mor^o: vel forma: q̄ terminat motū: r̄ p̄ducit p̄ motū: r̄ ita est in passio: sicut r̄ mor^o in mobili ex. 3. p̄physi. de 2° logmur nō de p̄^o: q̄re tenet rō. Dixi aut̄ vt existit in reb^o extra: r̄ nō fm q̄ p̄siderant ab intellectu: q̄ act^o vltis vt p̄siderat^o ab itelli respicit obz vltis: vt inferi^o dicit^o: q̄cūqz sit actus ille. Scdm̄ dicit̄ p̄bat p̄ oppositū: nā actus imanēs existit in agēte: sicut in subto: r̄ nō in obto: sicut intellectio lapidis est subiectiue in intellectu: nō in lapide: r̄ iō talis act^o est singularis: q̄ existit in subto singulari: sicut p̄z de intelligere: s̄z obiectū circa quod est sit per se vniuersale.

Ad argumēta. Ad p̄mū p̄z: q̄ p̄cedit de actu imanēte: de quo nō intelligit̄ p̄positio. ¶ Ad 2° d̄z: q̄dlibet moueri existens in nā est in aliquo p̄ticulari: t̄m ab h̄ moueri r̄ ab illo p̄t abstrahi vnū cōe moueri: r̄ p̄t eē passio p̄ se p̄mo dem̄a/bilis de aliquo subto cōi in aliq̄ scia: aut̄ est subm nālis p̄hi. p̄batio hui^o: q̄z q̄d inest multis vniuoce: r̄ nō vni p̄ alterū: opz q̄ p̄ inest vni cōi illis: p̄ cui^o nāz inest illis multis: ois eni act^o vt vltis: r̄ in p̄sideratione intells existens est circa obm vltis: r̄ nō singulare: vt p̄dixi. ¶ Ad 3° nego p̄nāz. Ad p̄bōne dico: q̄ nō ex q̄cūqz vnitatē: vel vniuersitate obtri: vlt act^o seq̄t vnitatē: vel diuersitas potētie: s̄z ex vnitatē vel diuersitate fm gen^o. Cōfirmat̄ a s̄llinā sicut potētia receptiua mae respectu formaz est eadem respectu oium formaz eiusdē ḡnis p̄physi. sic r̄ po^o cognitiua respectu oboz. Cōfirmat̄ 2° p̄ Ari. 2° poste. dicit̄: q̄ sensus est vltis: vt hois: nō callie hois: sentire r̄o singularis. ¶ Cōtra hāc rōne arguit̄: nā sequunt̄ tria incōueniētia. p̄mū: q̄ si sic. q̄ aliqd fm rōne vltis eēt p̄ se obm sensus. p̄batio p̄nē: q̄z obm fm vnitatē ḡnis est p̄ se vltis: falsitas p̄ntis p̄bat: q̄z tūc nō distigueret̄ sensus r̄ itells penes obta s̄z rōnes formales: q̄z vtraqz potētia eēt circa obm vltis. 2°: q̄ si sic: vltas p̄cederet oēm actū itells: q̄d est 3° d̄mē. q̄ vltis: q̄ itells facit vltatē in reb^o. p̄batio p̄nē: q̄ q̄d est p̄us p̄ore: est p̄us posteroze: s̄z act^o sensus p̄cedit actū itells: obz aut̄ sensus p̄cedit actū sensus: ergo r̄ p̄cedit actū itells: si q̄ obm sensus h̄z vnitatē generis: vt tu dicit̄: cū ista vnitatē sit vnitatē vltis: seq̄tur q̄ vltas p̄cedit actū itells. 3°: q̄ si sic. q̄ potētie cognitiue: puta sensus: est aliqd p̄ se obm fm aliq̄ rōne: fm quam ipse est illā potētia illud p̄ se obm cognoscere. p̄ntis est euidēter falsus. p̄batio p̄nē: q̄z sensus nihil cognoscit nisi sentiēdo: sentire ē soli^o singularis p̄ se: vt p̄cedit ē r̄ñsoz ex 2° poste. ¶ R̄ñdeo sicut p̄babit̄ in 7° opz dare p̄ter vnitatē vltis in actu aliq̄z vnitatē realē minozez vnitatē numerali: q̄ est p̄oz ex nā rei vnitatē vltis: a q̄ mouet̄ in intellectu ad cāndū aliq̄d cōe abstractū ab h̄ singulari r̄ illo eiusdēz sp̄i magis q̄z diuersarū: alr vltis eēt pura si cto: r̄ p̄batur ēt vnitatē rōne p̄ nūc: q̄z circūscriptio omni intellectu hēc albedo magis p̄uenit cū hac albedine q̄z cūz

aliquo alterius sp̄i: vel generis ista cōueniētia cū sit de p̄mo modo relatiuozū fundat̄ super vnūz. q̄ ista vnitatē est realis: q̄z relatio realis nō p̄t fundari supra ens rationis t̄m: sed hēc vnitatē nō est numeralis: p̄z. q̄ erit aliq̄ minor. Un̄ dico: q̄ istud vnū reale p̄cedens actū itells nō est vnū in multis q̄tū est de se: s̄z est vnū p̄ter multa: vel de multis p̄ intellectu abstrahētē: r̄ p̄dicatē illud de multis: r̄ tūc est actu vltis: r̄ nō p̄us: q̄z ambe p̄ditiones requirunt̄ ad vltis p̄ poste. ¶ Dicit̄ dū ḡ ad icōueniētia ad ducta: q̄ vnitatē obtri sensus: quā dixi vnitatē ḡnis: nō est aliqua vnitatē vltis i actu: de qua p̄cludit̄: s̄z est aliqd vnū vnitatē p̄ore: q̄ est vnitatē realis: minor t̄m vnitatē numerali. Sed p̄tra illud vnū est aptū natū p̄dicari de plib^o: ergo est actu vltis. ¶ S̄z illud vnū vel est vltis: vel est singularis: q̄ nō est dare mediū: nō est vltis per te. q̄ singularis: r̄ tūc redat̄ argumētū: q̄ respectu diuersoz singulariū sunt vel erūt diuerse potētie. ¶ R̄ñdeo ad p̄^o r̄ d̄ico: q̄ illud vnū reale est aptū natum p̄dicari de plibus ap̄itudine remota: sed sit aptū ap̄itudine p̄pinqua per intellectu. p̄^o ap̄itudo nō sufficit ad vltis actu. sed scda est nēcia cū p̄ma: r̄ iō illud vnū reale nō est vltis actu. ¶ Ad 2° dico fm Aui. 5° meta. q̄ equitas t̄m est equitas: nec est vna: nec plures: nec est vltis: nec particulare r̄. sed abstrahit a q̄cūqz tali p̄ditione: r̄ iō est mediū iter vltis r̄ p̄ticularis p̄ abnegationē vtriusqz. ¶ Notādū t̄m q̄ Aui. nō negat vnitatē simplr de q̄dditate cū ait: q̄ nō ē vna: neqz plēs: sed negat vnitatē numeralē: r̄ multitudinē sibi oppositā: ad quā q̄dditas est de se indifferens: r̄ de se ad neutrū determinant̄: nec ad vltis: nec ad singularis: vt sic in se p̄siderata sine vtroqz illozū est obz sensus: h̄z t̄m semp vnitatē sibi cōpetētē: nā oē vnū est vnū vnitatē sibi p̄pria: hēc est vnitatē minor vnitatē numerali: aut p̄oz vnitatē vltis in actu vt p̄dicit̄ ē. ¶ Ad 4° p̄ncipale: q̄d est argumētū logicū r̄ñdeo: q̄ accepit duas singulares ex q̄bus nihil seq̄t: sicut nec ex duab^o indefinitis. ¶ Alr d̄z q̄ argumētū est in 3° figura: vbi semp est p̄clo p̄ticularis: cū igit̄ p̄cludit̄. q̄ h̄o p̄ se sanaf: ly h̄o h̄z supponere pro p̄ticulari: r̄ sic nihil h̄ p̄positū: imo magis p̄. ¶ Cōtra: ly h̄o eodē mō supponit in p̄clone: quo p̄dicat̄ in minoz: sed ibi p̄dicat̄ vt vltis: cū d̄z: sortes p̄ se est h̄o. q̄ s̄it in p̄clone. ¶ R̄ñdeo nego maiorē: nā alr ex vltis^o non posset p̄cludi p̄ticularē in tertia figura: q̄d est falsus: p̄z in p̄mo: r̄ in scdo mō nō. q̄ opz q̄ eodē mō supponat in cōclusiōe: quo p̄dicat̄ in p̄missa. ¶ Aliter d̄z: q̄ lz ex neces sarys nūqz seq̄at nisi nēciū sicut ex veris: nō nisi verū: t̄m ex p̄ se p̄t sequi nō p̄ se. ¶ Ratio p̄mi est: q̄z aīs nō p̄t esse nēciū: nec verū: nisi ēt tale sit p̄ntis: aliq̄n posset esse verū sine illo: p̄misse aut̄ se h̄nt vt aīs: p̄clo vt p̄ntis. ¶ R̄o scdi est: q̄z aīs est separabile a p̄ntis q̄tū ad cālitatē: q̄z aīs p̄t eē cā p̄ntis: nō eō: ista autē cālitatē est in p̄positionib^o veris p̄ se: q̄z subm p̄t hēre cām in se: q̄re p̄dicatū sibi inest: nō aut̄ eō: r̄ iō p̄positio p̄ se nō p̄uertitur in p̄ se ex p̄^o poste. alr vltis affirmatiua p̄ se eēt simpliciter p̄uertibilis: q̄z p̄positio p̄ se egpoller vltis in argumēto. q̄ est fallacia accūs: q̄z nō valet: si duo p̄ueniūt in vna cā. q̄ vnū est cā alteri^o sic in p̄posito ista. q̄ p̄clo seq̄t q̄ est p̄ accūs. q̄ h̄o sanaf. ¶ Ad vltimū dico: q̄ hēc act^o est circa hoc singulare: r̄ act^o singularis i cōi est circa singulare in cōi: r̄ actus fm nām circa obm fm nām: r̄ act^o vltis circa obm vltis: r̄ pro tāto est verū illud scdi poste. sensus est vltis: sentire singulare: q̄z qlibet vn^o act^o sentiēdi est circa vnū singulare t̄m: multi aut̄ circa multa: r̄ oēs illi actus sunt ab eadē potētia: ex quo p̄cluditur: q̄ nullū vnū singulare est p̄mū obm potētie: sed aliqd vnū in multis: q̄d est q̄dā vltis mō exposito: s̄z aut̄ q̄dlibz sen

Ad vltis rōne duc p̄ditiones requiruntur.

T. c. 25. r. 15 r scdo poste. r. c. 16.

Capl. r. Aude. 3. o. se. cūdi. q. 1. ois que hic tagatur.

A. l. maior: Ad quartuz.

De hoc ista. r in. 3. q. 2.

A. l. vel.

T. c. 34. ex p̄missis t̄m. r. c. 35. Aude in. p̄a. q. 1. hui^o

Ad quintuz.

T. c. 27.

tire sit tñ circa singulare: nō tñ vt circa p̄mū obm: sed est circa illud vnū reale: qd̄ est in singulari: de quo amplius in septimo: et in questione sequente.

CAmplius autem sensuum neqz vnum sapientiam esse ponimus: cuz his singulorū cognitiones maxime proprie sint: sed ppter quid de nullo dicunt. **Questio. VIII.**

Veritur vtrū obm per se sensus sit aliqd̄ sub rōne singularitatis: ita qz singularitas sit formalis rō obtrua sensus. Vt qz sic: nā dicitur p̄s p̄ meta. qz cognitiones singulariū sūt maxie pprie sensibus. ¶ **S. 2.** de aia: singulare dū sentit: vlt dū intelligit.

Cōfirmat: qz alr idē fm eādē rōne erit obm sensus et intells: nā si singularitas nō est rō obtrua sensus. ḡ erit ipsa nā subiecta singularitati: s; nā talis est obm intells: quō ḡ ponet dōia sensus et intells: cū diuersaz potētiā diuersa sint obta: nō vī. ¶ **S. 1.** est actus: eius est potētia fm Aristo. p̄ de somno et vigilia iuxta p̄m: s; sentire est ipsius singularis: vt singulare est. ḡ et ipse sensus. pbatio minoris s; p̄m 2° poste. sentire est singulare.

Sed contra est Aristo. 2° poste. sensus est vniuersalis vt bois: sentire nō singularis. ¶ **S.** Sicut se habet potentia receptiua materie respectu formaz: sic potē cognitua sensitua re^a obtoruz: sed potētia receptiua m̄ae est eadē respectu oīuz formaz eiūsdē gēis physī. qz inter oēs formas tales est transmutatio ex. 10. meta. trāsmutatio aut nō est nisi iter formaz: q̄ h̄nt idē susceptibile: et idē gen^o physī. qd̄ idē est. ḡ idēritas potētie sensitue indicabitur respectu vnitate obtrū s; gen^o. ¶ **S.** Singularitas: vt sic est eiūsdē rōnis in colore: et in sono et c. ḡ singularitas nō est formalis rō obtrua. pbatio p̄ter: qz p̄ formalē rōne obtrua distinguntur potētie: vel oīdunt esse distincte. ḡ si sic: eadē potentia eēt respectu soni: et coloris: qd̄ est manifeste falsum. ¶ **S.** Vel hec singularitas est formalis rō subtrua: vel abstracta ab hac et ab illa. nō p̄ mō: qz tūc aliqd̄ singularē nō sentiret. si 2° mō illa singularitas est cōis et vltis.

Respondeo et dico: qz singulare sub rōne singularitatis nō est obm p̄ seipsū sensus: sed obm p̄ seipsū sensus est aliqd̄ reale vnū p̄ vnitate vlt: et min^o vnū qz vnū numero: vt p̄dixi iā. ¶ **Ubi** notādū: qz in singulari est duo p̄siderare. s; ipsaz singularitatis: qd̄ pōt vocari beccetas: et nām subiectā singularitatis: qd̄ de se est indifferēs ad eē b; et vt sic indifferēs p̄cedit ipsaz singularitatis: et in illo suo p̄ori quo p̄cedit: b; illā indifferētia: et vnitate reale minorē vnitate numerali: cū ergo sentit singulare: ipsa nā suba singularitati est formalis rō obtrua: s; totū singulare sentiat: vt qd̄. ¶ **Si** q̄ras quō se hēat ipsa singularitas: vel beccetas ad obm: cuz nō sit rō formalis obtrū. Dico qz se h; ad modū quo cā sine qua nō. Sic intelligēdo: qz ipsa pprietas indiuidualis nō est rō agēdi: sed bñ est p̄dino agētis: ipsa enī nā est rō mouēdi: et agēdi in sensu: sed nō sine singularitate: obm ḡ sensus est ipsa nā idifferēs: nō tñ sentit sine singularitate: vt p; in silī: qz color non vī: nisi sub q̄ritate: s; q̄ritas nō sit formalis rō ipsū obtrū: est tñ rō sine qua non.

Ad argumēta. Ad p̄mū obm: qz p̄ tāto cognitiones singularium dīr pprie sensibus: qz rō singularitatis est req̄sita ad actum sensus nō vt rō formalis obtrū: s; vt cā sine qua nō. ¶ **Ad** illud 2° de aia p̄ idē. ¶ **Ad** cōfirmationē de distinctione sensus et intells p̄ obta dico: qz si fm vnā opionē vlt in actu esset per se obm intells possibilis et cāreut ab intellectu

agēte: tūc nō sequeret incōueniēs: qz nā que est obm sensus nō est actu vlt. **S.** Nō dicat fm aliā opionē: qz intellectus agēs nō cāt vlt: sed intells potis p̄siderans istam ḡdditate illimitatā causat in eā vlt: ita qz vlt actu nō est p̄ se obm intells: sed p̄sequit ēr actionē p̄mā intellectus possibilis: ita qz quidditas fm se: sicut est obm sensus: vt p̄cessitū est: ita et intellectus si sic dicatur: tūc argumentum haberet apparentiam. Si potentie distinguatur p̄ obiecta tūc respōdeo: qz potētiarū quedā sūt disperate: quedam subordinate. Si disperate: tūc dico qz etiā habēt obiecta disperata. **Exēplū** potētie sensitue particularis ideo vnus sensus: puta visus nō pōt in obiectis aliterius: puta auditus si sunt subordinate: vel sunt eiūsdē generis: puta si ambe sūt cognitue: vel alterius generis: puta si vna est cognitua: altera appetitiua: si sunt subordinate et eiūsdē generis: habent etiā obiecta distincta subordinate fm cōmuniū: et minus cōmune: et tamē potentia superior potest in omne in qd̄ pōt et inferior. **Exēplū** sensus cōmuniū: et sensus particularis: qz sensus cōmuniū est potētie superior: et habet obiectū cōmuniū: vnde potest in omne illud in qd̄ pōt visus: et ad huc plus patet scōo de anima. Similiter de potētys subordinate alterius generis: nam si potentia cognitua est cōmuniū qz appetitiua habebit obiectum cōmuniū si sint equalis ambitus: vt in qd̄cūqz pōt vna: potest et reliqua: tūc habēt idem obm ambe: et sub eadem ratione: q̄tum est ex parte obiecti: sicut habent se vt credo intellectus: et voluntas: de quo alias. ¶ **Ad** propositum intellectus et sensus sunt potētie subordinate: et eiūsdē generis: quia ambe cognitue: distinguunt ergo penes obiectū cōmuniū et minus cōmune: vnde in quodcūqz pōt sensus: potest et intellectus: sed non conuertitur: eadem ergo natura indifferēs: et nondū actualiter vltis poterit cognosci ab vtraqz: et nihil mali sequitur. ¶ **Ad** illud de somno et vigilia: cuius est actus: eius est potentia: dicitur vno mō qz verū est subtrua: nō obiectiue: ita qz cuius subtrua est potentia: eius subtrua est actus: ex hoc enim probat Ari. ibi: qz sicut actus sentiēdi est cōpositiua et potentia: et non anime tñ. ¶ **Potest** etiā dici in proposito: qz eiūsdē est actus et potentia etiam obtrua: ita qz sicut potentia sensitua h; pro obiecto illā naturā sic indifferētem: sic et actus: qd̄ probatur: tuz qz aliter nō esset idem obiectū potētie et actus: cum qz alis potentia sensitua haberet aliqd̄ per se obiectū fm aliquā rationē: fm quā impossibile esset illam potētia cognoscere actu obiectū illud: qd̄ est absurdū: et qz sensus cognoscat obiectum fm nās cōmuniū: et nō s; singularitatis: probatur sic: qz omnis potentia cognitua cognoscat obiectū sub illa vnitate: sub qua distinguit ipsum ab omni alio: qd̄ nō est vnum ista vnitate: sed sensus: puta visus actu videns obiectum: nō distinguit ipsum ab omni alio: qd̄ nō est vnum vnitate numerali et singulari. ergo non cognoscat ipsuz sub vnitate numerali vel singulari. ergo sub aliq̄ alia: illa est vnitas nāc realis minor vnitate numerali. pbatio minoris: qz s; radius in medio cōtinuo mouetur: sit alius et alius numero: visus tamē nō distinguit: sed indicat ipm quasi vnū continue permanentem. Similiter si per diuinā potētia fierent duo corpora simul in eodem loco eiūsdē q̄ritatis et coloris: nūqz sensus distingueret inter illa: s; iudicaret vnū corp^o numero se sentire: hec est vna rō ad pbādū illā vnitate inter illas potētiās. 7. meta. ¶ **Sicut** ḡ negādū est de potētia sensitua: qz sit p̄ se: et circa singulare: ita negādū est de actu. Cū dicitur 2° poste. sentire est singulare: et quecūqz silia adducunt: eadē h̄nt veritatem: quatenus singularitas est ratio: sine qua non.

¶ Itaqz

Arguit p̄mō
In pbemio.
L. c. 60. et alibi.
ubi supra.
q. p̄cedenti.
Arguit 2°.

Arguit tertio
capit. 1.
L. c. 27.

In oppositū
L. c. 27.
Primo.
Secundo.

L. c. 12.
Sensu physī
cum quid.
Tertio.

Quarto.

Al. l. aliquid.

Ad q̄nem.

In singulari
duo p̄siderat

Obm sensus
duplex quo.
s. et quod.
beccetas cō-
ditio agētis:
et non rō agē-
di est.

Ad p̄mum

Ad secundū

Est opio cō-
mētariū.
Vide in p̄di

cabillib^o et
o. secundū.
Alc a quod
tur.

Dicitur p̄s
potētie obtrū
gunt p̄ ob
de quō p̄
cōs veniēda

Potentie
multiplicat
ferentia.

L. c. 12.
infra

Et dicitur
p̄

Ad veritatem.

Et dicitur
bzo. q. 10.
ad hoc.
Et dicitur
cōp. q. 27.
sup. 3. meta.
q. 4.

Al. l. singulari
rem.

Est.

Al. l. aliquid.

Itaque primum existimamus sapientes oia maxime scire vt contingit etc. Q. IX.

Meritur virtus ad metha. in quibus talis se pincat cognoscere oes qdditates reru in pnculari. Et vt q sic na fm phm o huius iuxta pn nulla alia scia facit p consideratione de ipso qd qd est. g ista bz cognoscere oes qdditates. pna pbat : qz qdditates rez sut note. si g in nulla alia scia sequitur q in ista. Cognitio tm in vli est impfecta: eo q p fusa r indistincta. g si meta. no cognoscit quidditates reru in pnculari: sed tm in vli est impfecta scies: r alij pfecte: qd est h phm bic in plogo. C. S. Ili scit est in potetys ordinaris: sic est in hitib: s; sic est in potetys ordinatis: q potetia supior pot oes rone apprehendere: qua pot inferior. g habit supior cognoscet oia q cognoscunt in hitib inferioibus: s; habit inferiores cognoscunt in pnculari. ergo r supior meta. est habitus supremus. g r.

Contra si sic. ergo omnes alie scientie supflueret: qd est absurdum dicere.

Respondeo vt q sic: s; sunt duo modi dicendi: vnus modus est: q ad meta. pincet cognoscere qualibet qdditate: fm q qdditas est: r s; q bec qdditas: no tm fm oem rone cuiuscunqz accntis huic qdditati: s; p pertinet ad alias scias. C. Pro isto mo arguit p sic. qdditas bic e por cognitio: diffone: r tpe: motu: r qntitate: r quocunqz alio accnte ex 7 huius. g pot pferari absqz illis accntib: qz pus i suo poro no depedet a suo posteriori nec qntu ad ee: nec qntu ad cognosci: alr ia no eet pus: sed qdditas: vt sic no pferat in scia nali: qz illa no abstrahit a motu: nec in mathematica: qz illa no abstrahit a qnto. g relinqt q in metaphy. C. S. Si bec qdditas pncularis no pferant a meta. g ab aliquo alio. pns est falsus. pbatio: qz illa scia quocunqz sit: r subalternata metaphy. qz cu metaphyca pferat qdditates in coi: si illa pferat in pnculari bz subz sub subto: qd est diffio scie subalterne. C. S. Si no. g supius r inferi p se ad eade sciaz no pntinebut. pns est falsus: qz euide scie e pferare numeru: r binariu triagulu: r isochelem etc. pna pz: qz bec qdditas est inferior ad qdditate in coi. C. S. p cognitio de re pincet ad metaphyca: qz est pm scies: sed p cognitioe de re cognoscit sua qdditas. g r. minor pbat: qz illud qd est de re oino ostensibili cognoscit de re p cognitioe h e qdditas ppria: q habet p diffone s; illud septimi metaphy. ca. vltimo: qre re eni qre ho est homibil est qre. Un ibi ofidit Ari. qd est rei bz rone cae: r pncipy idemostabilis: nec pot de eo formari qd pp qd. C. Alii modus dicendi tenes eade pne est q qdditas bec r pncularis est por accntib: r accntia p se respectu illi qdditatis sut ppria accntib p accns: s; g qdditas fm q bec pncularis: r et qntu ad se p accntia p tinet ad meta. tm inquatu mobile: vel h q sut accntia p accns. i. vt formalt itellecta sub aliquo accidete p accns pincet ad alia sciaz: qz sic est posterior seipfa itellecta sine illis accntib: q sunt accntia p accns. Ambo isti modi pueniut i b: q alie scie no pferat qdditate: nec hac qdditate in se: s; tm accntia sibi. S; differunt qz pmus modus dicit: q metaphyca pferat qdditate: r hac qdditate tm: vt qdditas est. Scds modus dicit: q metaphyca pferat qdditate: r hac qdditate: no tatu vt qdditas e: s; et qntu ad p se accntia. C. S; illud in quo pueniut: arguit: qz si sic. g oes alie scie pferant de ente p accns. pns est falsus: r h Aristot. o meta. g r. ams. pna est euides: qz qdditas cu accnte p accns pstituit ens per accns fm

phm s meta. ca. de ente: r vno. Laueat g illi q dicit: q d corpore mobili in qntu mobile est scia nalis: r q mobili tas sit formalis ro subtiua: nec habeant cedere: q nalis scia sit de ente p accns: de quo als. s. in p qone libri phy sicoz. plixius recolo me dixisse. C. C. S. r firmat ro: qz necesse est p cognoscere de subto qd est ex pmo poste. sed ens p accns no bz qd: qz o e hns qd: vel est gen: vt in genere: sed ens per accidens no est in gncimo distinguit oia gna o meta. C. C. S. r illud in quo scds modus distinguit a p arguit sic: qz si sic. g oes alie scie erut sciencie metaphyice subalterne. pns est falsus: vt et ipsi dnt. g r ams pbatio pns: qz tuc nulla passio remanet pferanda in alyz scietyz: qz sola metaphyca pferat pprias: r pmas passioes: alie aut accntia p accns: r per pns nulla alia demrat pma passionem inesse: s; supponit demostrari in alia: s; pto vbi demostat p passio: est pn in inferiori scia: vbi demostat posterior passio: vt aliqd aliud: sed bec est p dicio scie subalterne: r subalterne. g oes alie scie sunt subalterne scie metaphyice. C. Alr ergo dicendū: q ad metaphyca: in qntu talis: no pincet pferare oes qdditates in pnculari: s; i vli tm: r sub rone entis: r hoc pbat ro facta ad oppositu: qz alr oes alie supflueret. Un r Ari. multu teperate dicit: sic decet: vt cotingit: q sapientis no est scire oia quocunqz mo: s; vt pntingit. i. in coi: r in vli: nec rones alterius opionis cogunt. C. Ad pmu dico: q qz qdditas no est por oi accnte: sed sola qdditas sube: no aut qdditas qntitatis: vel qntitatis: qz si sic: ee pus seipfa. C. Contra ad huc stat argumetu: qz qdditas ignis est por oi motu: r qntitate. g vt sic no cofiderat a nali: nec a mathematica. g a metaphyca: r habet ppositu. C. R. r deo: mobilitas no est foialis ratio subtiua subti nalis: vt als dixi. Cui vna est ro p nuciqz subm sub rone subti pus est nali passioe. g in suo priozi passio no est formalt ro cognoscendi ipsuz: ex quo posterior est: mobilitas aut est passio in scia nali. C. Dicendū g q qdditas ignis cu illo: qd appropat ipz qd sit illud: vt ppriu subz mot: pferat i scia nali. g talis qdditas vt qdditas pferabit a pbo nali: illud no qd appropat ipsuz: vt sit subm mot: no est mot: qz pus nali bz rone illa q sit subm mot. C. Ad 2 cu inferi: qz illa est subalternata metaphyca dico: q pot reduci eos: na s; eos illa alia bz subm sub subto: r vltra adderet dia accnta. lem ad subm metaphyice: na qdditas s; te qntu ad accidena p accides pferat ab alia scia: bec est aut vna d p dicioib scie subalterne: q addat diaz accntalem. Ad forma pcedit ab insufficienti. Ad cui euidentia notadu: q vna p dicio scie subalterne est: q suu subm sit sub subto scie subalterne. Alia q sciat qz: vbi supior scit pp qd: r a supiori accipit sua pn ad pbadu nes. Alia q subz addat diaz accntale: sicut son addit numero: r vltuale linee. Ad ppositum i: nalis r mathematica habeant subm sub subto metaphyice: qz illa pferat qdditate in coi: iste qdditate in pnculari. i. in spali: no tm addit differetiam accntale: s; eentiale: puta hac qdditate sup qdditate. C. Ad 3 dnm: q ad eade sciaz pntinet pferare superi r inferi genus r spem fm rone supiozis: sicut pz i exeplo q adducit: qz arithmeticus pferat de numero r binario fm rone numeri: r sic metaphyca fm rone entis in coi pferat de oi ente: tm de supiozi r inferiozi pot ee alia r alia scia fm alia r alia rone ppria: vn si binariu heret aliqs passioes pprias demrabiles de ipso no per rone nferie: ei pferatio pntinet ad alia sciaz ab arithmetica: sic dicendū in pposito. C. Ad vltimu dnm: q p cognitio de re vel est vli: vel est pncularis: pma vli cognoscit illud: qd pmo inest sibi in vli: sicut ens: r h p

T. c. 7. r. 13. alibi.

Contra optima tes corp mobile ee subm in scia nali. T. c. 2. T. c. 4. Contra oppositu dnam.

Ad qone s; mere pprias. Et de instantias in plogo. p. q. 3. in fi. r. 2. d. 1. q. 2. r. 3. d. secudi. q. 1. r alibi sepe. vide fran. in plogo. coflatus. q. 14.

Mobilitate subti nalis sciencie formalis rone no esse ostendit.

Que p diones subalterne sciencie sint.

Pria rei cognitio duplx

Ad particulari cognoscit pmo: qd sibi inest i particula...

Ad primū argumentū

Ad secundū

Que cognitio perfectior an in vli an i particulari...

Arguit pmo Ad hanc m3 3. d. 1. q. 2. in Scotio. Tex. cō. 2.

Tex. cō. 3. p. pbr. t. c. 4. Secundo.

p. pbr. t. c. 5.

In pma pte animalium. Tertio. A. I. sunt. Quarto.

Ad qdne fm mte ppriaz.

Ulc duplex.

T. c. 25. Ides 2. poste. ad finē. vide pmo periberm.

Ad primū principale de 6 meta. dico: qd solū intē...

Fere at 7 difficillima sūt hoib' ad cogno scendum...

Utrū magis vlia sint diffi cillora ad cognoscēdū. Et vī qd nō: nā inata est nobis via pcedere ex...

Respondeo. Primo pmittā vnā distōne. 2. oñdā...

Quātū ad p' dico: qd q'ntū p nūc sufficit: duplex est...

Quātū ad 2' si q'rat de vli fm cālitatē: sit ista p'...

bilis. Nōndū m: q' ista 3 nō ē itelligēda de pncipis...

Principia in duplici dō. T. c. 1. Cognitio mlti plicz t' q' in genere. Quia cogitōe singl' q' vlt' sit nobis notius. Singl' p se vlt' p acciōe sentiat. An singl' ab inulla pcepta...

di: q' diffinitu est minus notu q' diffinitia: s' diffinitia sunt magis vlia q' diffinitu. g' r'c. C' L'ofirma: quia diff' est p' simplr' p'ora ex 6' top. s' p' te talia sunt min' nota nobis. g' p'ora s'ut nobis min' nota: qd' v' absurdu. C' R'ideo: q' diffinitia in q'tu diffinitia sunt nobis magis nota r' p'ora: q' diffinitus: r' h' q'tum ad distincta cognitionem diffinitus: qualis est cognitio diffinitiva: de tali loquitur Aristo. 6. et bicoz.

Ad argumenta. Ad p'ma q'tuor: p'z ex p'ce/ detib': na arguit de cogni tione p'fusa magis v'lis c'opati ad min' v'le: r' faciut p' 7' p'ne. C' Ad vltimu: p' qd' p'bat min' v'le esse magis notu nobis: d'bz: q' vez est de cogne p'fusa: r' idistincta. C' Ad illud in oppo'm dico: q' Az. h' in l'ra logi' de ma gis v'lib' p'z c'alit'at' r' tale v'le est min': r' difficilr' nobis notu: vt p'z ex p' p'ne. C' Ex h' p'z in'etio hui' r' r'at'is: de q' b' h' in p're ista in'tedit Az. q' de primis causis r' p'nci p'ys incoplexis: cuiusmodi sunt substantie separe.

Opz enim hanc primoz principiorum r' causarū esse speculatiuam. Qd. XI.

Meritur Utrū meta. sit scia practi ca: vel speculatiua. Et v' q' practica: na ois scia q' ordina't ad bonū mo ris est v'e practica meta. est h'z: q' est vt bo ni fiam: ordiat. n. imediate ad felicitatē: q' est sumū bonū n'z. g' est v'e practica. C' P. Ordinare est act' scie practice: s'z meta. ordina't als: vt p'z h'ic in l'ra in p'cedeti caplo. Sapiētis est ordiare ex 6' p'ditioe sapiē tis. g' meta. est practica. C' P. Sicut se h'z theologia ad p'ficiēdū nos in'cē sup'nāli: sic meta' ad p'ficiēdū nos in eē nāli: s'z illa ponit practica: q' p'ficiet nos p' amorē cha ritatis: q' est eē sup'nāle. g' meta' est practica q' nos p'fici cit in eē nāli. C' P. Meta' ē cōis ad practica: r' specu latiua: q' v'lis re' oiu'z. g' nec ē speculatiua: nec practica. C' Contra. Aristo. hic in litera.

R'ideo. In ista qōne suppono vnu qd' ab oibus g'ialr' p'cedit. s' q' hitus seu scia practica aliq' mō extēdit ad p'axim: sic r' ipse itells iuxta illud tertu de aia: itells extēsiōe fit practic': h' supposito sic p'cedā. P'rio declabo qd' sit p'axis: ad quā d'z extēdi scia practica: r' a qua d'z practica. S'cdo q'lr' cognitio: seu scia practica extēdit ad p'axim. Tertio dice' ad qōnē.

Quantū ad p'm' pono talē rōnē. P'axis ad quam d'z extēdi scia practica: est act' alteri' p' o' q' itells nāl'r' postior itellectioe: natus elici p'formiter itellectu r' d'c' ad h' q' sit rect' act'. Quatuor p'dōnes ponunt in descriptioe. P'ria p'ditio est: q' est act' alteri' p' o' q' itells h' p'z: q' stādo p'cise in actib' itells nō ē ex tēsiō itells: q' extēdē est e' se tēdere: sic aut itells nō ē se tēdit act'. n. itells: vt est e' nō respicit actū alteri' p' o' tētiē. Si dicas vnu actū itells extēdi ad aliuz: quē diri git: sic act' cog'nis logice dirigit in actib' discernēdi r' ar gumētād'i: g' ēr sunt act' itells dico: q' nō pp' h' scōs act' est p'axis: vt mō loqm'r de p'axi: a qua. s' d'z scia pra ctica: nec p' p'ns p'm' erit cognitio practica. C' Ex his cō cludo correlariū: q' logica: vel rhetorica nō est scia pra ctica. C' S'z h' istō correlariū arguit Aureolus p' sex rō nes: q' logica sit scia practica. P'rio sic. Ois hit' actiuus est practic': sed taz logica: q' rhetorica sunt hitus actiu' g' practici. maior v'z va: s'z minor p'bat: p' de rhetorica: q' p' et bicoz ca. 1. s. r. 19. vocat eam p'hs quādā v'tutē: vbi Lōmen. Eustachius dicit. q' est q'dā v'r: r' q'dā p'o'. Et de logica p' b' q' rhetorica est assecutiua dialectice. si g' rhetorica est hit' actiu': multo plus logica r' dialectica,

C' P. 2° sic. Dabit' q' nō caret resp'ū p'oritatis: r' p'or mitatis: actiu'itatis: r' directiu'itatis nō est simplr' specu latiū: q' iste v'nr p'dōnes hit' practici: s'z logica est h'z. g' nō est speculatiua. minor p'z de p'oritatis: q' icōueniēs est sit q'rere sciaz: r' modū sciēdi. i. logicā: r' id logica p'cedit notitiā oiu'z aliaz sciaz. De p'formitate: r' alyz p'z: quia oēs alie v'unt: r' regulant p' logicā. C' P. 3° sic. Dabit' cui' finis p'p'ri' nō est act' p'p'ri': est hit' practic': logica est h'z. g' r'c. minor p'z: q' ordina't ad als scias. C' P. 4°. Dabit' q' extēdit ad act' alteri' hit': est practic': s'z lo gica est h'z. g' r'c. maior p'bat: q' itells extēsiōe fit practi cus. C' P. 5°. Dabit' q' diuidit in docētē: r' vtētē: est pra ctic'. Exē'm de medicia: logica ē h'z. g' r'c. C' P. Nullus hit' speculatiū facit obz sui: s'z logica facit. g' r'c. maior p'bat ex d'ia: q' est iter hit' speculatiuos: r' actiuos poss tos 6° meta. minor p'bat: q' logica fac' o'iones p'ceptuū exp'ssuas: r' syllos r' h'z: q' s'ut subm' in logica. C' Ex his oib' isert regulā talē. ois ille hit' est practic': q' nō solu h'z p' fine actū quē elicit: s'z ēr actū: quē dirigit in q'cūq' potētiā. C' S'z iste rōnes: q' oēs ex vna radice p'cedūt: nihil c'cludūt: sicut patebit r'ndendo: r' reducendo eas. C' Ad p'mā reduco eā sic. ois hitus actiu' est practicus: h' est maior: s'z ois hitus itellectualis est actiuus. g' ois ta lis est practic': qd' est falsuz euidēter: q' tunc nulla scia ēr speculatiua. minor p'bat: sic tua: q'z ois talis hit' est facilitas: r' q'dā v'tus fm' Ari. 6° et bico. g' sapiam: r' sciam enumerat iter v'ntes itellectuales. C' Ad formā dico: q' maior est vera: si sit hitus directiuus in p'axis: r' tunc minor falsa: q' nec logica: nec rhetorica dirigunt in p'axis: s'z solu in actuz itells: vel speculationis: qd' idēz est. C' Confirmat: q' v'z fallacia p'ntis est v'tus. g' practica: sunt. n. v'ntes multe speculatiue: vt dictū est. C' Ad 2° d'om: q' maior vera est: si ille hitus sit directiu' in opō nem: q' est p'axis: r' alterius generis a speculatione: r' sic minor est falsa: q' logica nō est h'z: non. n. dirigit nisi in actū rōnis: que nō est v'a p'axis: de qua loqm'r. C' Ad 3° per idē: q' maior est vera: si beat' p' fine actū alteri' generis a speculatione: r' sic minor est falsa. C' Alr' d'z: q' minor est falsa simplr': q' q'qd' sit de logica vtētē: n' logica docēs: vt sic: v'z h'ic actū p'p'riū p' fine. C' Ad 4° per idē: q' si logica extēdat ad actū alteri' hitus: nō t'n ad actū g' est p'axis: de quo nūc loqm'r: r' sic rō nō va let. C' Ad 5° reducit: assumpta maiori: addo minoz: s'z meta. diuidit in docētē: r' vtētē. g' est practica: c'lo est euidenter falsa. g' maior: q' minor ēr p'cedit ab ipso. p'bat ēr: q' oēs alie scie v'unt meta. spāl'r' quātū ad p'ncipia cōia: que sunt dignitates quas accipiunt oēs scie a meta. fm' p' h'm v'ndecimo huius. 3° caplo. C' Ad 6° minor est falsa: q' q'qd' sit de logica vtētē: n' logica do cens p'supponit obm' suū: puta dicibile incoplexū in li bro p'dicamētoz: r' sic de alyz. C' Aliter: data maiore: r' minore. p'cedit ab insufficiētū: q' illō nō sufficit ad sciaz practica: nisi sit directiua vere p'axis: nā i hoc stat sciaz esse practica: vt dicet: qd' de logica nec pōt dici. C' Ad illā regulā: quā infert dico: q' est falsa: utz q'z insufficien ter docet cognoscere p'axis: p'z. tum q'z si quelibet talis extēsiō sufficeret ad habitū practici: p'ncipiū in specula tiuis ēer practici: cū extēdat ad hitū c'clonū: qd' absurdus: stat ergo p'ma cōditio: q' p'axis sit actus alterius potētiē q' itellectus: vel qd' idēz est: alterius generis a speculatione: r' per p'ns nec logica: nec rhetorica est scia practica. vadant ergo iste rōnes p' vias suas: q'z p'ra p' positū nō faciūt. C' S'cda cōditio est: q' est nāl'iter po steriori itellectione: hoc p'z: nāz actus nō hitus ordinē ad itellectuz: vt ordinabiles: r' regulabiles: cuiusmodi

2. meta. e. c. 15

Ter. cō. 1. A. d. c. 6. e. p. l. vide istos pa r'ntificas de sub'co logice.

Qd' logica nō sit practica v' de bic.

Caplo. 19.

Logica 2°

Secda cōditio

Qui actus potest dici praxi et non de multiplicata potentiarum.

Correlarium

Tertia conditio.

Caplo. 3.

Slide. 14. de trinitate. ca. 8. 7. 10. de trinitate. expressius.

Magis in p voluntione qz est actus pmo voluntatis: cōsidera.

Quarta conditio

Secōs articulus.

Duplicē aptitudinalem respectu habitus practicus ad praxim hz. Caplo. 3.

Caplo. 3.

Que scia vere practica.

Tertius articulus.

Tex. cō. 1.

sunt actus vegetatiui: vel et nāliter precedentes intellectiōe: vt actus sensitiui: nō dñr praxes: nec ad eos extēditur practica cognitio: vt sunt priores itellectione. Si militer actus potētie appetitiue sensitiue: quatenus pre cedit actū intellectus nō est praxis: nec respectu ipsoz actū est cognitio practica: nisi pro q̄to est aliquo mō moderatiua istoz actū: 7 isti actus sequunt itellectionē moderatiua: vt p ipsas sunt moderati. **Ex** duab' cōditionibus supradictis sequit correlarium: qz praxis ad quas extēdit habitus practicus: nō est nisi actus voluntatis elicius: vel ipeatus: nam nullus alius actus a volitione est posterior essentialr itellectione: qz q̄cuqz ali' act' def: aliqz eiusdē rōnis cū isto posset eē pōr: sic p3 discurredo p act' oīuz potētiāz. **Sz** 3: qz aliq' itellectio est act' ipeatus a volūtate. q̄ erit praxis: qd est 3 p̄mā cōditionē. anis p3: qz voluntas ipeatur et itellectui. **Rñdeo** argumētū peccat p fallaciā p̄ntis: h. n. vez est: qz oīs praxis est act' volūtatis elicit': vel ipeatus: 7 nō ouertit: 7 q̄ aliq' itellectio sit ipeata a volūtate: ex hoc nō sequit: qz sit praxis. **Tertia** cōditio est: qz praxis est actus ap̄us nar' 7 formiter elicit itellectui recto: hoc pbat tū ex 6° ethic. vbi dī: qz electio recta necessario regit rōnē rectā: 7 si hoc est vez de electione q̄ est actus elicitus volūtatis: pari rōne de actu ipeato. **Tuz** ex dicto Aug. 15. de trinit. cap. 7° qz intell's intelligit sibi: 7 alijs: sicut q̄ pōt iudicare de actu suo: ita de actib' aliarū potētiāz q̄ sunt posteriores: 7 p̄ oīs si recte iudicet: op3 ip̄uz actū: q̄ est praxis 7 formiter elicit: si debeat eē rect'. **Ex** duab' cōditionib' vltimis ip̄tus praxis sequit: qz act' ipeatus a volūtate nō est p̄mo praxis: 7 q̄ sit p̄ actū: qd p3 ex hoc: qz nō est p̄ posterior itellectioe: nec p̄ natus elicit' 7 formiter rōni recte: op3 galitū actum: esse p̄ praxim: iste nō est nisi actus elicitus volūtatis: q̄ est volitio vel nolitio: qz per volitionē vel nolitionē hz dictas cōditiones actu actus ipeatus: 7 ipsa nō p̄ aliud. **Et** hec est rō eius: qd est esse p̄ ex p̄ posterior caplo de vli. **Tūc** vltra: qm aliqd est p̄ tale: cōiunctū cū aliq' posteriori: ad huc esset tale: si posset ab illo separari. ergo si actus volūtatis posset separari ab actu alteri: potentie: erit praxis et ab illo separatus: sepat. aut circa qd cūqz obm: circa qd pōt esse actus volūtatis: 7 nō act' alteri' potētie inferioris cuiusmodi sūt oīa imālia. q̄ circa oē tale solus act' elicitus volūtatis est praxis. **Quarta** cōditio est talis: qz praxis est act': qui pōt recte: 7 nō recte elicit: 7 hoc significat: cū dī: ad hoc qz sit rectus: nā si nō posset recte: 7 nō recte elicit: frustra poneretur respectu eius scia practica directiua: non enī idigeret directiua. **Ad** 2^m p̄ncipale dico: qz ista extensio scie practice ad praxim: vt regule ad regulatū cōsistit in duplici respectu vel relatione aptitudinali. s. 7 formitatis: 7 positatis nālis de positare: p3 per illud 6° ethic. qz electio recta regit rōnē rectā: nō aut necessario eā regeret: nisi esset pōr. **De** 7 formitate hī et ibidē: qz veritas cōsiderationis practice est cōfesse se habens appetiui recto. **Dixi** aptitudinali: qz neutra relatio requirit actualis: qz enī praxis actualiter sequat cōsiderationē: cui sit 7 formis: h̄ oīno accidit cōsiderationi: si ab actuali: nāz si ab extensione diceretur practica nulla scia eēt necio practica: 7 eadē qm qz practica: qm qz speculatiua: qd est ipole. sufficit q̄ 2° extēssio aptitudinalis. **Ex** his cōcludo correlarie: qz nulla scia est vere practica: nisi sit directiua alic' vere p̄ris mō p̄xp̄sio. **Ad** 3^m dico: qz metaphysica est scia speculatiua nō practica. **Probat**: tū ex aucte Ari. hic in lra. 2. 6° meta. **Probat** et p̄ rōnem:

ois scia practica est directiua alic' vere praxis 7 duplicem respectū p̄dicū: 7 meta^o nō est h̄z. q̄ 2°. maior p3 ex p̄cedētibz. minor probat: qz cognitio entis in q̄stūm ens nō est nata dirigere in aliquaz vere praxim: p3 discurrendo p̄ actus oīum potentiariū: qui p̄nt eē praxes 7 m descriptionem positaz in p̄mo articulo q̄ōnis. **Ad** argumenta. **Ad** p̄mā data maiore: ad minorē dico: qz 7z opi. Arist. felicitas consistit in speculatione dei: qd nō est praxis: vt p3 ex p̄ articulo: 7 iō 7z meta. ordiat ad felicitatē: tū ex hoc nō eē cōsēda practica: qz ex h̄ nō extēdit ad praxim. **Si** dicas: qz et meta^o ordiat ad amorē vltimi finis. **Dico**: qz nō ordiat ad aliqū amorē: q̄ sit act' elicit' voluntatis: maxie 7z 7z q̄ re^o vltimi finis nō posuit aliqz praxis: 7z ille amor est qdā dilectio nālis: vel amor nālis: q̄ nō est rect': 7 p̄ oīs nō est praxis: q̄re meta. q̄ ad talē amorē ordiat nō p̄ h̄ erit practica. **Ad** 2^m p̄cedo: qz ordiare in rōne directiui: vel regulatiz est scie practice: 7z sic mior est falsa: cū dī: qz meta^o ordiat rōne pietatis eē ordiare. **Dico**: qz vez est in rōne finis: 7 sic itelligit Ar. 7z h̄ nō sufficē ad practica sciaz: scia. n. practica nō solū ordiat i rōne finis: 7z et i rōne efficiētis. **Ar** dī: qz si dirigit ē effectiue: nō tū in praxi: qz actus aliaz sciaz: in qb' dirigit nō sunt alteri' q̄m a speculatione. q̄ nec praxis. **Ad** 3^m qd est a silico: dico qz nō currit quatuor pedib': qz 7z sit file in h̄: qz sic theologia supnālis pficit nos in eē supnāli: ita meta. in eē nāli: tū est distille: qz theolo^o dina pficit nos in amore charitatis: q̄ est act' elicit' volūtatis: 7 p̄ oīs vā praxis: meta^o at pficit nos in actu amoris nālis: qd nō est praxis cū sit necio act' rectus: 7 nō pōt recte 7 nō recte elicit: q̄re relinquif qz illa sit practica: ista nō non. **Ad** 4^m dōm: qz 7z meta. sit cōis oī scie rōne subitū: qd est ens cōe oī entitū modus cōsiderādī nō eē cōis: 7z p̄p̄ius. s. speculatiuus: nec in mō cōsiderandī abstrahit ab viraqz: 7z solū q̄stū ad subm. **Ad** maxime nō p̄ncipalis sciaz 7 magis p̄ncipalis sub seruiēte est q̄ cognoscit cui' cā sunt agēda singula 7c. **Qd.** XII. **Veritur** **U**trū speculatiua scia sit nobilior p̄tica. **Uidet** qz nō: nā cui' finis nobilior est: illa scia est nobilior: 7z finis practice est bonū eē: finis speculatione vez scire: p̄m aut nobili' est 2° p3: qz practica est nobilior speculatione. **Scia** ordiatiua alteri' est nobilior ordiata: sed scia ciuiliū: q̄ est practica ordinat speculatione: vt dī p̄mo ethico. q̄ 2°. **Contra** **A**risto. hic in litera: sed expressius 7. 6. 7. metaphysice. **Rñdeo** **S**cōs viā p̄ h̄: oī practica est aliq' speculatiua nobilior: 7 iō speculatiua eē simplr nobilior practica. **p̄batio** hui': qz practica est grā vltis: speculatiua at grā speculādī vez: 7z 2° eē nobili' p̄. **p̄bō**: illd est nobili': p̄ qd p̄uenim' cū nobilissimo: 7z p̄ itellectionē vitatis p̄uenim' cū subys sepatiz: q̄ sūt entia nobilissima: nō. n. faciūt: sic nos nec agunt aliq' cōia nobil' cū. q̄ 7z speculatiua est nobilior: h̄ aut itelligo: nisi practica excedat speculatiua i nobilitate obm: qd dico p̄p̄ vtrā theologā: tenēdo qz sit practica. **Cōtra** theologā supnālis est nobilior meta. 7z illa est vere practica: vt suppono tanqz vez. **Rñdeo**: vez est: qd ergo dicit ad Aristo. dī: metaphysica est nobilior oib' scientijs humanijs adiuuentis: de talibus enim loquitur. **Ad** argumenta. **Ad** p̄mā qd dōm: qz bonū sim plr nō est finis practice: de

qua **Az**. log^r: s3 bonū opis: nobilius autē est bo^m specu-
latiū q̄ bo^m opis: scia. n. practica est: vt boni simus: nō
simplr: s3 s3 vites: r illō nō est bo^m simplr: qz s3 p̄h3
ordinat ad magis bo^m nr̄s. i. vt speculemur subas sepa-
tas: r getemur in speculatiōe eaz: ista autē speculatio est
sūmū bo^m nr̄m: qz est felicitas s3 **Az**. 10. etbi. ¶ **Ad 2^m**
negomino: em. **Ad** pbationē dico: q̄ aliud est ordinare
scias in se: aliud ordiare q̄s eā legere debeat: vel docere:
vel audire: ciuilis autē ordiat nō istā: s3 q̄s audiat: aut do-
ceat istā. 2^m p̄tinet ad practiciū: p̄ nō. Un̄ aliud est ordi-
nare vsuz alicui: r q̄s d3 legere r exercere: qd̄ facit ciui-
lis. Aliud est ordiare ipsas scias in se: qd̄ nō facit practi-
cius. **Exercitiū** q̄ ciuilis sic ordinātis est meli⁹ nō sim-
plr: s3 in aliquo sensu: r fm̄ qd̄ mō p̄p̄posito: quare rō
nō p̄cludit. ¶ **Et** hec de primo metaphysice.

Quare sic v̄ h̄e: vt p̄uerbialr̄ dicim⁹: in
forib⁹ q̄s delinquet r̄c. **Libri. II. Qd̄. I.**

Arca initiū scōi libri metaphysice.
Querit^r p̄mo. **Utrū** p̄^o p̄n^o cō-
plexa: sic de quol3 affirmatiuo r̄c. r̄ oē
totū est maius r̄c. sint nobis nāl̄r cog-
nita. **Et** v̄ q̄ sic. nā **Lōmē. 2° meta. cōmē.**
p̄: sup̄ illud: nullus ignorat locū ianue in
domo: dicit^r q̄ p̄^o p̄n^o sunt nobis nāl̄r co-
gnita in q̄l3 ḡie entiu. ¶ **P̄. Prima** p̄n^o cōplexa nō sūt
nobis cognita p̄ inuentionē: nec p̄ doctrinā. q̄ sūt nāl̄r no-
ta. p̄ntia p̄: qz nō sūt plures modi coḡscēdi q̄ istī duo.
p̄batio aīnis: qz oē cognitū p̄ doctrinā: vel p̄ inuentionē
coḡscit^r p̄ aliq̄d p̄us notū: p̄ illud p̄ poste. ois doctrina r̄
ois disciplina r̄c. sed p̄mis p̄ncipys nihil est p̄us notū.
q̄ nō sūt cognita p̄ doctrinā: nec p̄ inuentionē.

Contra p̄hs 3° de aia dicit^r q̄ aia de se est sicut ta-
bula rasa: in qua nihil depingit^r. q̄ s3 suā
naturam: r̄ ex se nullam h3 cognitionem.

R̄spondeo dico duo. Prīmū q̄ notitia p̄moz p̄nci-
pioz nō inest nobis a nā. p̄batio hui⁹:
qz ois nra cognitio intellectiua h3 oriuz a sensu: r̄ p̄ntis
nō inest a nā: sed cognitio p̄moz p̄ncipioz est intellecti-
ua. p̄: vñ respectu p̄moz p̄ncipioz ponit^r bitus: qz oī in-
tellect^r. q̄ r̄c. maior declar^r: qz aia nra nullā h3 cognitio-
nē nāte ex nā sua: nec simpliciū: nec cōplexoz: s3 ois co-
gnitio eius ori^r a sensu. p̄mo. n. motu mouet^r sensus ab
obto simplici nō cōplexo: r̄ a sensu moto mouet^r itells:
r̄ intelligit^r simplici: q̄ est p̄mus actus intellectus: deinde
post app̄hensionē simpliciū seq̄t^r ali⁹ act⁹: q̄ ē cōponē sim-
plici adiuicē: r̄ post istā cōponē h3 itells ex lumie nāl̄i:
vt assentiat illi vitari cōplexo: si illō cōplexū sit p̄m^o p̄n^o.
dicim⁹ est: q̄ notitia p̄moz p̄ncipioz
oī nobis inesse nāl̄r: q̄ntenus ex lumie
nāl̄i itells sunt in nobis nota: bita notitia simplici ter-
minorum: quia p̄ncipia cognoscimus in q̄ntum terminos
cognoscimus ex p̄mo posteriorum.

Secundū Ad illud **Lōmētatoris** di-
cendū: q̄ p̄ tato dicuntur
nobis nāl̄r nota p̄ q̄to facta cōponē terminoz simpli-
ciū: statim ex lumie nāl̄i itells adheret illi vitari: r̄i co-
gnitio terminoz acq̄rit^r ex sensib⁹: vñ habit^r p̄ncipioz:
quo adherem⁹ p̄mis p̄ncipys oī itells. ¶ **Contra** si sic:
tunc oēs boies illis p̄ncipys equalr̄ assentirent. n̄s est
falsuz. q̄ r̄ aīis. p̄ntia p̄bat^r: qz qd̄ seq̄t^r boiem vel itellm
nr̄m s3 nām suā equalr̄ repit^r in oib⁹ hoib⁹: vel in oib⁹
h̄ntibus itellm. falsitas p̄ntis p̄z p̄ **Lōmē. q̄ sup̄ scōo**
p̄hys. in p̄n^o dicit^r: q̄ aliq̄ p̄ p̄ntitudine negauerint p̄
p̄ncipia: r̄ exēplificat de chr̄ianis: qui negāt illud: ex ni-
bilo nihil sit. ¶ **Adm** q̄ r̄nsio data intelligēda est de p̄n

cipys simplr̄ primis: cuiusmodi sunt. **Impole** est idem
sil esse r̄ non esse: oē totuz est maius sua pte: r̄ h3: circa
que ipole est errare fm̄ p̄hm 4° huius: nō autē p̄cedit
de bis q̄ p̄nt eē p̄clones respectu p̄moz p̄ncipioz: tali-
bus. n. p̄t vnus magis q̄ ali⁹ assentire: r̄ de talib⁹ log^r
Lōmētator vbi supra. ¶ **Ad 2^m** p̄ncipale oīm: q̄ co-
gnitio p̄ncipioz q̄ntū ad simplicia acq̄rit^r ex sensibus: r̄
sic aliquāl̄r sunt nota ex p̄sistenti cognitione: euz autē
oī: q̄ nō sunt nota p̄ doctrinā: nec p̄ inuentionē. Dico q̄
v̄z est q̄ntū ad cognitionē cōplexā: r̄ ista diuidūt acq̄-
sitionē scie: que fit per prius nota: nō sic autēz est de in-
tellectu: qui ponitur habitus p̄ncipioz: r̄ hoc modo
est dare tertium modum cognoscēdi.

Forstā autēz r̄ difficultate duobus mo-
dis existente: non in rebus: sed in nobis est
eius causa.

Questio. II.
Queritur **Utrū** difficultas cognoscē-
di res sit ex pte intellectus
nr̄i cognoscētis: vel ex pte rez cognoscibi-
liuz. ¶ **Et** v̄ q̄ sit ex pte rez: nā res sūt co-
gnoscibiles in q̄ntū sunt in actu: r̄ certe in se
r̄ determinate fm̄ p̄hm 9° huius caplo vltimo: s3 mul-
te res sūt de se potētiales: vt mā: r̄ multe incerte: vt tps
r̄ motus: multe indeterminate: vt infinitū. q̄ difficultas
cognoscēdi tales res est ex pte ipsarū rerū: non ex pte
intells nr̄i. ¶ **Lōfirmat** p̄ **Lōmētatorē** 2° metaph.
cap. p̄: q̄ dicit^r: q̄ difficultas itelligēdi formas māles: est
ex pte ipsaz formaz: r̄ nō ex pte intells nr̄i. ¶ **P̄. Sic**
se h3 mā sūme disposita ad susceptionē forme: itel-
lectus sūme disposit^r se h3 ad intellectionem rei: sed q̄ntū
mā est sūme disposita ad susceptionē forme: nō est dif-
ficultas recipiēdi formā ex pte māe: sicut p̄z de lumine
in medio: q̄ n. mediū q̄ntū est de se est sūme dispositū:
iō difficultas recipiēdi lumen nō est ex pte medy. q̄ sicut
se hēbit itells sūme disposit^r ad itellectionē rei: s3 intel-
lect^r noster est sūme disposit^r de se ad cognoscēdū res:
cū in eo nō sit nisi sola p̄uatio cognitiōis: r̄ nō aliquid
āriū cognitioni rerū: qz si sic in pte intellectiua cēt p̄pria
alteratio: qd̄ negat^r p̄hs 5° r̄ 7° p̄hys. ¶ **Item** per hoc
differt sensus ab intellectu: qz sensus corrupit^r ab excellē-
ti sensibili: itells autē magis habilitat^r r̄ cōfortat^r ab ex-
cellēti itelligibili. **Lui⁹** rō est: qz sensus est potētia orga-
nica: nō autē itells. q̄ si itells nō p̄t itelligere: iste de-
fectus erit ex parte rerum.

Contra est p̄hs hic: qui dicit q̄ difficultas: vel
causa difficultatis non est in rebus: sed in
nobis: qd̄ p̄bat^r q̄ sicut oculi noctue r̄c.

R̄spondeo. Una opinio est **Lōmētatoris**: q̄
rerū quedā sunt māles: r̄ quedaz
imāles. Dicit^r q̄ ex pte intells nr̄i est difficultas cog-
scēdi subas sepatas: r̄ nō ex pte eaz: sed in itellectiōe
sube mālis est difficultas ex pte rei. **Lui⁹** rō assignat^r: qz
vñ qd̄qz est cognoscibile s3 q̄ est in actu: qz ergo sube
imāles sunt oīno in actu: māles nō non sunt simplr̄ in
actu: idcirco nō h̄nt imāles de se: q̄ difficulte cognoscā-
tur: māles autē h̄nt de se difficultatē cognoscēdi. ¶ **S3**
p̄tra hoc: qd̄ dicit^r de subys mālibus arguit^r sic. Si in re-
bus mālibus est difficultas ex pte eaz. q̄ hoc idēz erit
cōparando illas res ad oēm intellectum. ¶ **Sequens** est
falsum: sicut p̄z respectu intellectus diuini. ergo r̄ aīis.
p̄batio p̄ntis: qz da oppositū. s. q̄ difficultas cognoscē-
di nō sit respectu cuiuscūqz itells: sed respectu intells
alicui. ¶ **In** r̄ntū sic: cū iste sube sint eedē ad quēcūqz
itellm cōparent^r: seq̄t^r q̄ nō est difficultas ex pte eaz: s3
ex pte intells nr̄i: cui cōparant^r. ¶ **Alr** q̄ oī: q̄ totū

P̄ria p̄n^o in
duplici oīa.
T. cō. 8. r. 9.

Ad secunda

Arguit p̄mo.

T. cō. 21. r. 16.

Cap. 2.

Secundo.

Ter. cō. 18.

Ter. cō. 20.

Tertio.

Uide scōo de

aia. r. cō. 123. r.

20 de aia. r. cō.

7. r. 67. r. 68

Lur sensus

corruptū ab

excellēti sensu

bilis: intellect^r

antez minime

ab itelligibili.

2. meta. c. 1.

Ad qōnē fm̄

Lōmēta. opti.

no. 10.

quid p̄mo

Secundo.

Ter. cō. 1.

oppositū

Ter. cō. 14.

Ter. cō. 18.

Ter. cō. 20.

Ter. cō. 21.

Ter. cō. 22.

Ter. cō. 23.

Ter. cō. 24.

Ter. cō. 25.

Ter. cō. 26.

Ter. cō. 27.

Ter. cō. 28.

Ter. cō. 29.

Ter. cō. 30.

Ter. cō. 31.

Ter. cō. 32.

Ter. cō. 33.

Ter. cō. 34.

Ad qone An
meu ppriam
Dic in lra.
Eide. 35. dis.
reporationu
Scou optie.
sz magis. 36.
q. 2.
Lur vna res
pfectus fit q
alia. Eide in
plogo pimi
fniarum. q. de
paxi. q. 1. sol
nedo quartuz
pncipale. vid
instantia infra
lib. 5. q. 2. ad
fin. 2. in lib.
7. q. 4. 7. i p
fniaz. ol. 3. q.
2. art. 2.
Lex. co. 4.

difficultas cogitandi re est tñ ex pre intells nri. vñ Az.
q vñ inuere duos modos istius difficultatis locutus est
dubitatur: qz dicit forsan: id subdit qñi determinando
se: qz nō in reb: sz in nobis est cā hui' difficultatis. ¶ Si
queras: qre g pfecti' cogit' vna res qñ alia. Rñdeo: q
difficultas nō est ex pre rei: sed pfectio cognitionis pōt
intelligi duplr: vel fm pportione: vel simplr: p mō ita
pfecte intelligunt res mōles: sicut imōles: vna res: sic
alianam fm pportione ita pfecte mouent intellm res
hñtes paz de entitate: sicut hñtes multū. Exēplū: puus
ignis fm pportione sue virtutis ita pfecte comburit cō
bustibile: sicut magnus. Sed scdo mō non eque pfecte
cognoscunt oēs res: sicut magn' ignis pfecti' cōburit q
puus simplr loquēdor: ceteris parib'. Rō hui' est: qz
cogitabilitas seqt entitate vel re: fm q res est ens: qz p
idē est ens z cognoscibile: nā sicut res se hz ad cē: ita ad
cognoscibilitatē z veritatē ex scdo hui'. Lōcedo ergo: q
difficultas cognoscēdi vel cōtū ad mōlia: vel cōtū ad
imōlia est ex pre intells nostri: mōlia. n. nō sunt eque in
actu: sicut imaterialia: ideo simplr nō ita pfecte cogno
scunt: cognitio tñ que pōt de illis hñ eque facilliter ha
bet fm pportione: sicut de imaterialibus: qz ita facillr
mouet intellectū mōle sicut imōle fm cognoscibilitatē
suam: nō tñ eque intente simplr loquendo: sicut exēplū
ficatū est de igne magno z paruo: quoz vierqz fm p
portione caloriz sui eq facillr calefacit: sz nō simplr.

Ad primum
Ad secundū
Intellige ista
fm ea q dñr i
pma. q. plogi
fniaz.
Ad tertium.

Ad argumenta. Ad pmo dico: q vnum qd qz
cognoscit in cōtū ens: illa g
que sunt ipfectiora in entitate nō hñt ita pfectā cog
nitionē simplr: tñ cognitio eaz pportionata ita facillr est
de eis cōtū est ex pre sui: sicut de qbuscūqz alijs cōtū
est ex pre ipso: nec plus cōcludit rō. ¶ Ad 2mo dico: q
minor est falsitā: cū dicit: q intellectus noster est sume dis
positus ad itellectionē rei. Ad pbōnē dōm: q ista indit
positio nō est pp dñū: sicut oculus noctue nō hz dñū
lunini solis: sed hoc est pp debilitatē vñtis sue in com
prehēdēdo. ¶ Ad 3mo de vña iter sensuz z itellm dōm:
q difficultas ista nō est in itellū: qz debilitat p organū:
sz qz vñs itells debilis est in cogitēdo: sensus aut habz
vriuz ipedimētū. Itā ex pre organi: ad cui' corrupzio
nē debilitat qz ex pre debilitatis virtute cognitiua.

Debitas co
gnoscēdi cō
tingit duplr
z alr in intella
z alr in sensū

Sicut enim nicticozorum oculi ad lucez
diei se hñt: sic z aie nostre intellectus ad ea
que sūt oiuz nāe manifestissima. Q. III.

Arguit pmo
Lomē. 1. scōi
metaphy.

Secundo
L. cō. 11. 18. 7
vidēz. 1. 6. 4.

Vetur Urus sube imōles pos
sint cognosci f3 suas gd
ditates ab itellū viatoris. ¶ Videt q sic
pmo p Comētorē: g in loco isto dicit sic
q hoc exēplū Az. nō demfāt res abstra
ctas intelligē eē ipole nobis: sic est ipole vespsioni aspi
cere solē: qz si ita eēt nā ociose egiffen: qz fecisset illud qd
in se nālre est intelligibile nō eē intelligibile ab aliquo in
tellectu: sicut si fecisset solē nō apphenfuz ab aliq visu.
¶ S. Intells nihil intelligit nisi sub rōne imōlis ex 3o
de aia. g maxie intelligit simplr imōlia: pñtia pz: qz vbi
maxie est rō foialis obñ illd est maxie apprehēbile a
po. pbatio añtis: ga pp h actio itells agentis ponit: vt
obz mōle fiat aliq mō imōle: vt sic fiat natū ad mouen
dū itellm possibile. Cōfirmat: qz Comētorē 3o de aia
recitat opi. Auēpace: qui vult qz intells pōt abstrahere
formale a mōli: z sic gdditatez sube mōlis a singulari
bus: qz si in gdditate sic abstracta adbc remanet aliqd
mōle: ad hnc pōt vltierus abstrahere formale a mōli:
quousqz tandē deueniat ad gdditatem simplr imōle: z

Cō. 30. 7. 35.

hanc cogit: qz hāc abstrabit a singularibus. ¶ De
subto demfationis opz eē notū qd est ex p posse. sed de
subijs abstractis multa a phis demfāt: sic pz 12o hui'
de itelligētia pma. qz sit sempiterna: qz moueat sicut
appetibile z itelligibile nō morat: qz est vita: qz semp
actu intelligit: qz seipsaz intelligat sicut obm pñtia eē
pbat ibi numerū itelligētiāz iuxta numerū orbium
celestiū mobiliū. g gdditates oiuz istoz pñti coquerūt.

Contra Az. hic in lra. Sic se hz oculus nicticoza
cis ad lucez diei: sic intells nri ad ea: qz sunt
manifestissima in nā: cui' sūt sube separte: sz pñtia ē ipole.
g z 2m. ¶ S. Plus distat itelligibile icreatū ab intellū
creato: qz itelligibile creatū a sensu: sz itelligibile creatū
nō pōt apprehēdi a sensu. g multo minus itelligibile in
creato ab itellū creato. ¶ S. Non plus se extēdit po
passiua qz potētia actiua sibi corrēdes: sz po actiua in
tellectus: qz est itells agēs: nō se extēdit vltra phāta sm
ta z sensibilia. g nec itells poliz: qz ē po passiua. ¶ S.
Si sic. g hō posset nālre ad bitudine attingē. pñs est fal
sus. g z añs. vñtia pbat ex. 10. ethico. vbi dicit pñs: qz
felicitas cōsistit in speculatione istaru subaz.

In ista qone sic pcedā. pmo pmittā vnam
opionē. 2o subiūgā ei' iprobōnē.

Quantum Ad pmo est opio: q aia pñtia corpi
nō pōt itelligē subaz abstractaruz
gdditates. Lū' motiua sunt duo. Primū est: qz aia cō
iuncta corpi nihil intelligit: nisi abstrahēdo a phāta sm
tibus: sz sube separte nō faciūt phāta smata: nec pñt
cognosci ex his q faciūt phāta smata. g zc. pbat maior: qz
leso organo phāta sic itells ipedit ab additēdo cog
nita: a speculādo cognita: qd nō eēt nisi in vtraqz opōne
phāta smarib' id gneret: qz cū volum' aliqd itelligē
formam nobis idolū: quo id aspiciam: vñ 3o de aia dñ:
q sic se hñt phāta smata ad itellm: sic sensibilia ad sen
sus: minor hz duas pres. p' pbat sic: qz phāta sic ē mot'
fact' a sensu fm actu ex 2o de aia: sz sube separte nō sūt
sensibiles. g nec phāta smata. 2o ps pbat. Tū qz effe
ctus: q nō adeq' po' cāc: nō iducit in cogē gdditanis
cāe: qz gdditas talis cāe excedit effectū illū: sz sube sepa
rate: si cognoscant p illa: q faciūt phanta smata a nobis
tñ cognoscant p effect' hō: g. i. nō adequat po' sue cāe.
g zc. Tū qz finiti ad infim nulla est pportio. g nec aliq
effect' sensibilis est pportio ad gdditate dei. si g gddi
tas dei q est p' cā effect': nō pōt cogit' p effectū: multo
minus gdditas alteri' sube separte: cū qlz alia min' cāe
qz p' fm pñtia pōnē de causis. ¶ 2o motiū est: qz
gdditas sube mōlis est pñtia obm itells nri poliz. g ni
hil poterit p se itelligi a nobis: qd nec est mōlis gdditas
nec cognoscibile p tale gdditate: sz sube separte sūt hō.
g zc. p' manifestū ē de gdditate subaz imōliū. 2m pb':
vt pus p inadequionez z iproporione. maior ofidit: qz
obz pportioneat potētie cui' est: itells aut est po' exñs
in mā: nō tñ opat mediāte organo. g obz eius erit exñs
in mā: nō aut pñderat in qñuz exñs in mā: talis aut est
gdditas sube mōlis abstracta p itells agētē. Cōfirmat:
qz nisi gdditas mōlis eēt obm itells poliz: nō videret
nece ponē actionē itells agētis circa obz itells poliz.

Quantum ad 2m istā opionē arguit p gñqz
rōnes. ¶ pmo sic. oēs hoies scire
desiderāt: ex pmo metaphy. ergo maximā sciaz maxie
desiderabūt: sicut ē in plogo arguit pñs: maxia autē
scia est circa maxie scibilia: cuiusmodi sunt pñte cause:
que sunt sube separte. g scia pñmaz causarū maxie desi
derat ab hoie nālre: sed desiderū nāle non est ad ipole

Tertio.
Lex. co. 1.
L. c. 30.
Lex. co. 35.
Lex. co. 36.
Lex. co. 37.
Lex. co. 38.
Lex. co. 39.
Lex. co. 40.
Lex. co. 41.
Lex. co. 42.
Lex. co. 43.
Lex. co. 44.
Lex. co. 45.
Lex. co. 46.
Lex. co. 47.
Lex. co. 48.
Lex. co. 49.
Lex. co. 50.
Lex. co. 51.
Lex. co. 52.
Lex. co. 53.
Lex. co. 54.
Lex. co. 55.
Lex. co. 56.
Lex. co. 57.
Lex. co. 58.
Lex. co. 59.
Lex. co. 60.
Lex. co. 61.
Lex. co. 62.
Lex. co. 63.
Lex. co. 64.
Lex. co. 65.
Lex. co. 66.
Lex. co. 67.
Lex. co. 68.
Lex. co. 69.
Lex. co. 70.
Lex. co. 71.
Lex. co. 72.
Lex. co. 73.
Lex. co. 74.
Lex. co. 75.
Lex. co. 76.
Lex. co. 77.
Lex. co. 78.
Lex. co. 79.
Lex. co. 80.
Lex. co. 81.
Lex. co. 82.
Lex. co. 83.
Lex. co. 84.
Lex. co. 85.
Lex. co. 86.
Lex. co. 87.
Lex. co. 88.
Lex. co. 89.
Lex. co. 90.
Lex. co. 91.
Lex. co. 92.
Lex. co. 93.
Lex. co. 94.
Lex. co. 95.
Lex. co. 96.
Lex. co. 97.
Lex. co. 98.
Lex. co. 99.
Lex. co. 100.
Lex. co. 101.
Lex. co. 102.
Lex. co. 103.
Lex. co. 104.
Lex. co. 105.
Lex. co. 106.
Lex. co. 107.
Lex. co. 108.
Lex. co. 109.
Lex. co. 110.
Lex. co. 111.
Lex. co. 112.
Lex. co. 113.
Lex. co. 114.
Lex. co. 115.
Lex. co. 116.
Lex. co. 117.
Lex. co. 118.
Lex. co. 119.
Lex. co. 120.
Lex. co. 121.
Lex. co. 122.
Lex. co. 123.
Lex. co. 124.
Lex. co. 125.
Lex. co. 126.
Lex. co. 127.
Lex. co. 128.
Lex. co. 129.
Lex. co. 130.
Lex. co. 131.
Lex. co. 132.
Lex. co. 133.
Lex. co. 134.
Lex. co. 135.
Lex. co. 136.
Lex. co. 137.
Lex. co. 138.
Lex. co. 139.
Lex. co. 140.
Lex. co. 141.
Lex. co. 142.
Lex. co. 143.
Lex. co. 144.
Lex. co. 145.
Lex. co. 146.
Lex. co. 147.
Lex. co. 148.
Lex. co. 149.
Lex. co. 150.
Lex. co. 151.
Lex. co. 152.
Lex. co. 153.
Lex. co. 154.
Lex. co. 155.
Lex. co. 156.
Lex. co. 157.
Lex. co. 158.
Lex. co. 159.
Lex. co. 160.
Lex. co. 161.
Lex. co. 162.
Lex. co. 163.
Lex. co. 164.
Lex. co. 165.
Lex. co. 166.
Lex. co. 167.
Lex. co. 168.
Lex. co. 169.
Lex. co. 170.
Lex. co. 171.
Lex. co. 172.
Lex. co. 173.
Lex. co. 174.
Lex. co. 175.
Lex. co. 176.
Lex. co. 177.
Lex. co. 178.
Lex. co. 179.
Lex. co. 180.
Lex. co. 181.
Lex. co. 182.
Lex. co. 183.
Lex. co. 184.
Lex. co. 185.
Lex. co. 186.
Lex. co. 187.
Lex. co. 188.
Lex. co. 189.
Lex. co. 190.
Lex. co. 191.
Lex. co. 192.
Lex. co. 193.
Lex. co. 194.
Lex. co. 195.
Lex. co. 196.
Lex. co. 197.
Lex. co. 198.
Lex. co. 199.
Lex. co. 200.

ex sebo meta. nā als esset frustra. g̃ pole est boi hie sciaz
 de p̃mis causis: q̃ sunt sube abstracte vel separe. ¶ S̃.
 S̃co: q̃ p̃hs. 10. ethico. p̃bar: q̃ felicitas hois cōsistit
 in speculatione vitatis: r̃ cludit in fine capti: q̃ sapiēs
 erit vtiq̃z felicissim⁹: r̃ h̃z ip̃z in. 6. ethi. sapia est circa al-
 tissimas cās. g̃ in speculatione altissimaz cāz cōsistit
 felicitas hois: ad felicitatē aut̃ hois cuz sit finis p̃zius
 hois nō est pole boi p̃tingeremā vt d̃z z° hui⁹: nullus co-
 nat̃ ad terminū nō futur⁹ venire: nā dedit boi necia ad
 attingēdū hūc finē: sicut p̃ot̃ p̃bari a fili de stellis: sicut
 ponit̃ z° de celo r̃ mūdo: q̃ si stelle p̃ se moueri possent
 motu p̃gressiuo: nā dedisset eis instra r̃ organa ad mo-
 tū. ¶ R̃ndet̃ ad istas duas rōnes: q̃ pole est boi scire
 sciam maxie scibile q̃tū ad p̃mā rōnē: r̃ speculati altis-
 simas cās q̃tū ad scōz: nō t̃n in hac vita: sicut oēs des-
 rant in hac vita britudine f̃m Aug. 13. de trini. ad quaz
 nō possūm⁹ p̃tingere in hac vita. ¶ Cōtra: felicitas: de
 qua loq̃t̃ Az. 10. ethi. h̃i p̃ōt̃ in hac vita: dicit. n. sic: q̃re
 erit vtiq̃z felicitas speculatione q̃dā: opus aut̃ erit r̃ exte-
 riori p̃speritate: nō. n. p̃ se est sufficiens nā ad speculati:
 sed opz corpus sanū eē: r̃ cibū: r̃ reliquū famulatū exi-
 nere r̃c. sed certū est: q̃ illa nō h̃nt nisi in hac vita. Ld̃
 firmat̃: q̃ nō est certū: tū ex it̃erone p̃hi: q̃ ponat aliā
 vitā eē: q̃ in diuersis locis: vt in z° de aia: r̃. 12° hui⁹ ṽz
 loq̃ dubitative: sed certū est f̃m ip̃z felicitatē eē finē ho-
 minis: r̃ p̃ ñs possibilē attingi. g̃ hoc z° p̃oni in aliquo
 statu: quē certū sit illū certitudinalr̃ posuisse. ¶ S̃. Cō-
 tra r̃ r̃nsonē in se arguit̃ p̃mo sic. Potētia ip̃oportiona-
 bilis alicui obiecto nō p̃ōt̃ p̃ aliquē habitū aduenientē
 sibi cognoscere p̃ se illud obm. g̃ si p̃ōt̃ intellectiua aie cō-
 iuncta corpi sit ip̃oportionabilis q̃dditati sube separe:
 p̃ nullū habitū: quē reciperet: quū eadē remanebit sepa-
 rata: poterit fieri p̃oportionabilis. g̃ itells sepatus nō co-
 gnoscet illas subas sepatas: sicut nec p̃iunct⁹ p̃batio ma-
 ioris: q̃ ois bitus receptibilis in aliq̃ p̃ōt̃: vel respicit p̃
 obto p̃prio obm istius potētie: puta si sufficiat ad eliciē-
 dū oēm actū illius potētie: in rōne p̃ximi p̃ncipy r̃ for-
 malis elicitū: vel respicit p̃ obto p̃prio aliq̃d p̃tula-
 re p̃tentū sub obto: p̃ōt̃: sicut p̃z de diuersis habitib⁹ p̃ōt̃
 intellectiue. Exēplū p̃mi: habitus metaphisicus forsan.
 Exēplū scōi: habit⁹ geometricus vel arithmeticus: nūq̃
 ñ bitus respiciēs p̃ obto aliq̃d ip̃oportionabile potē-
 tie poterit recipi in tali p̃ōt̃. ¶ S̃. Si itells sepatus co-
 gnoscet aliq̃d obm per se: q̃d mō nō p̃ōt̃ cognoscere:
 puta q̃dditatē taliū subaz. g̃ nō eēt eadē p̃ōt̃: tūc: r̃ mō
 q̃ eiusdē potētie est idē obm ex scōo de aia. ¶ S̃. Ter-
 tio ad p̃ncipale sic: p̃hs z° hui⁹ arguit̃ sic. Si fines eēt
 finiti: nullus esset agēs p̃ itellm. p̃ntia illa nō valet nisi
 agēs per itellctū intēderet nō solū finē p̃ximū: sed oēs
 fines essentialr̃ ordinatos. nullū aut̃ agens p̃ itellm in-
 tendit agere p̃p finē: quē nō cognoscit. g̃ agens p̃ itellm
 cognoscit nō solū finē p̃ximū: sed et̃ oēs essentialr̃ ordi-
 natos in vltimū. si g̃ nō posset illū vltim⁹ cognoscere non
 est agens p̃ itellm: q̃d p̃hs negaret. ¶ S̃. Quarto sic.
 in z° hui⁹ arguit̃ p̃hs sic. Si cāe eēt ifinitē: nihil p̃tin-
 geret cognosci: illa p̃ntia nō valet nisi ad cognitionē cu-
 iuslibet effect⁹ oporteat cognoscere oēs cās ei⁹: si g̃ non
 p̃tingit intelligere p̃mā cām que est maxia cā cuiuslibz
 effect⁹: nullū effectū p̃tingit intelligere. ¶ S̃. Quinto sic.
 Veritas rei aut̃ est p̃formitas rei ad p̃pziā mēsurā: aut
 nō est sine illa p̃formitate. g̃ si p̃tingat intelligere verita-
 tē alicui⁹ rei nālis: pole erit intelligere p̃formitatē illius
 rei ad p̃pziā mēsurā: illa mēsurā est p̃pziē idea in mē-
 te dina: s̃z p̃formitate ad ideā nō p̃tingit intelligere nō in-
 tellecta idea: cū respect⁹ nō intelligit̃ sine termino. g̃ si est

aliq̃ veritas a nobis itelligibilis: p̃ p̃ns r̃ idea. ¶ R̃n-
 det̃ ad oēs istas q̃nqz rōnes: q̃ nō cludunt: nisi q̃ co-
 gnoscimus de subys sepatis: q̃z sunt: vel inq̃tū sunt cāe
 oium istoz iferioz: nō aut̃ p̃p qd: cū effect⁹ deficiēs nō
 sufficiat ad cāndū notitiā de qd est cāc. ¶ Alr̃ r̃ndet̃:
 q̃ cognoscim⁹ de illis subys: q̃ nō sunt: q̃a. s. nō sūt ali-
 qd istoz iferioz: p̃ B. n. cognoscim⁹ ip̃sas eē cās excedē-
 tes re⁹ hoz: nō aut̃ cognoscim⁹ qd sūt: B̃ cludit̃ dicte
 rōnes: r̃ nō plus. ¶ S̃z 3. p̃ 3 vtrāqz solonē s̃i: naz f̃m
 p̃hm 4° hui⁹ r̃ō quā signat̃ nomē est diffō: diffō autē
 exp̃mit̃ qd rei. q̃ vbiq̃qz itelligim⁹ rōnē quā signat̃ no-
 men: ibi possum⁹ itelligē qd est res: sed vbiq̃qz iponi-
 mus nomē ad signandū: ibi possum⁹ itelligē rōnē: quā
 signat̃ nomē: nullus. n. signat̃ p̃ vocē: qd nō itelligit̃: sub-
 stāty aut̃ abstractis vel sepatis iponim⁹ noia p̃pziā si-
 gnificatiua ip̃saz: qd p̃z: qz de nullo sūt vā illa: q̃ de deo
 affirmant̃: nisi de illa suba sepata: cui B̃ nomē iponim⁹.
 g̃ possum⁹ itelligē qd sūt. ¶ S̃co 3 p̃m r̃nsonē sp̃alr̃
 arguit̃ sic. Nā f̃m p̃hm z° poste. ca. illo. Itēz aut̃ spe-
 culādū: vbi tractat̃ de cognitionē si est: r̃ qd est: vult̃ exp̃s
 se: q̃ q̃ cog̃scit̃ si est p̃ se: tūc cog̃scit̃ qd est: q̃ aut̃ co-
 gnoscit̃ si est p̃ acc̃s: nec cog̃scim⁹ si est: neqz qd est: cū
 g̃ de subys sepatis cognoscim⁹ si est: f̃m temō t̃n p̃ acc̃-
 dēs: qz B̃ nō est cog̃scere si est: seq̃t̃ q̃ de ip̃sis possum⁹
 cog̃scē qd est: maxie de deo: vbi idē est si est: r̃ quid est.
 ¶ S̃. Impole est cog̃scē cōpōnē aliquoz: nisi cognit̃is
 termis vel extremis: qz f̃m p̃hm p̃ p̃iber. cap. de vbo:
 eē signat̃ q̃dā cōpōnē: quā sine cōpositis nō est itellige-
 re: sed eē imediate inest q̃dditati illaz subaz. g̃ si cog̃-
 scimus subas sepatas eē: r̃ p̃ ñs eē q̃dditati eaz inest.
 seq̃t̃ de necessitate q̃ cog̃scim⁹ q̃dditates eaz. ¶ Ter-
 tio 3 r̃nsonē scōz arguit̃ sp̃alr̃ sic: qz in oi p̃pōne nega-
 tiua est aliq̃ p̃pō affirmatiua p̃oz. g̃ si cog̃scat̃ de suba
 sepata qd nō est: opz cog̃scē qd est. aīz p̃z ex z° p̃iber.
 cap. vlti. vbi dicit̃ p̃hs: q̃ illa p̃pō: bonū nō est maluz:
 est vera: qz hec affirmatiua p̃oz est vā: bo⁹ est bo⁹: r̃ 4°
 huius dicit̃ p̃hs: notior itaqz est dictio q̃ opposita ne-
 gatio. Itant̃ g̃ dicte rōnes ip̃obātes dictā opinionem.

Quantum Ad 3^m est oēm ad qōnē: q̃ sube se-
 parate p̃nt̃ itelligi f̃m q̃dditates p̃-
 prias ab intellu viatoris f̃m modū qui dicit̃. Cōclusio
 ista p̃z: tum ex ip̃obatione dicte opinionis: tum ex p̃ō hui⁹
 cap. vlti. vbi dicit̃ q̃ ignorātia de illis nō est i nobis: s̃c̃
 cecitas: s̃z talis est in nō h̃ntib⁹ itellm: tum qz si effect⁹
 ducit̃ in cognitionē cause. g̃ magis in cognitionē magis
 cāe: qz magis dependet ab illa: magis. n. ducit̃ in cogni-
 tionē efficiētis q̃ m̃ae: qz deus posset facere illum sine
 m̃ā: nō aut̃ posset facere sine efficiente: magis et̃ ducit̃
 in cognitionē efficientis remoti: qz minus p̃ōt̃ fieri sine
 illo. ¶ Ad vidēdū aut̃ quo mō iste sube a nobis cogno-
 scant̃ notādū est: q̃ sex sunt gradus cognitionis sensiti-
 ue: q̃b⁹ corrūdet̃ aly sex gradus cognitionis itellectiue.
 Prima cognitio est intuitiua: q̃ respicit obm vt p̃ns est.
 z° est abstractiua: q̃. s. est p̃ sp̃z nō intuitiua: s̃z p̃ōt̃ eē in
 ab̃ntia obri. 3° est p̃ acc̃s corrūdēs p̃me cognitioni. s. p̃
 puationē p̃ se cognoscibilis: puta cognitio obri p̃ntis op̃
 positi obto p̃ mō. 4° est cognitio p̃ acc̃s. s. p̃ puationē
 cog̃scibilis p̃ se z° mō: puta cognitio alic⁹ obri oppositi
 obto scōe cognitionis: qd in ei⁹ ab̃ntia cog̃scit̃: p̃ sp̃z t̃n
 genitā ab opposito. 5° ē cognitio p̃ cōpōnē sp̃ez diuer-
 soz sensibiliū. 6° est cognitio alicui⁹ p̃ acc̃s: puta alic⁹:
 cui accidit̃ obm p̃ se. Exē^m p̃mi: visus videt̃ colorē. Exē^m
 scōi: phātafia imaginat̃ colorē visum. Exēplū terty:
 visus videt̃ tenebrā. Exēplū quart: phantasia imaginat̃
 tenebrā. Exēplū q̃nti: phantasia imaginat̃ montē aureū.

Et si idea: erit
go rocus.

Thomas.

T. c. 38. p̃mo
topic. c. 6.

Quia signare
est itellm co-
gnoscere p̃
p̃ibermentis.

Ter. cō. 3.

Hic scōa d̃.
p̃. Scotum.

Si p̃pōne ne-
gatiua est ali-
qua affirmati-
ua p̃rior.

Ter. cō. 16.

Ad qōnē f̃m
mentē p̃pziā
T. cō. vltimū.

Et t. ergo ma-
gis in cogni-
tionē cāe effi-
cientis: qz ma-
gis dependet
ab illa.

Sex gradus
tā cognitionis
sensitiue q̃ in
itellectiue.

B. l. obiecto.

Hic scōo de
aia. t. cō. 103.
Quere et̃ ex
positoze.

Exemplū sexti: hō vī p figurā: r colorem: r cetera alia: que sibi accidunt. ¶ Sicut et cōrudēter dicunt sex gra- dus cognitionis intellectiue. Prīa cognitio est intuitiua: q̄ dī notitia visionis: que est de obto pñi: ut pñs est in sua exītia. Scōda cognitio est abstractiua: que est obri pñi in sua spē genita ab obto: q̄ dī pōt ee absens in sua exītia. Tercia est cognitio obri oppositi obto pmi mo- di. Quarta est cognitio obiecti oppositi obto scōdi modi. Quinta est cognitio alic⁹ ex ceptib⁹ aggregatis. Sexta est p accñs: cū aliqd cognoscit p spēm illius: q̄ dī sibi ac- cidit. Exēplū p̄mi: cognitio beatorū in p̄ria: illa cog- nitio visionis est nobis forte impolis p statu isto: de quo alias. Exēplū scōdi: cū intelligo rosas absente. Exēplū terti: cū intelligo aliqd oppositū h̄ie: vel forte p̄uatiue obto intuitiue vīso: ut cū intelligo nō vīstis obm intuitiue. Exēplū q̄rti: cū intelligit opp^m h̄ie vel p̄uatiue obto ab- tractiue. Cognitio: puta cū intelligo nō rosam abstractiue cognitā. Exēplū q̄nti: cū intelligo aliqd esse ens infinitū: nec cū: sempiternū. Exēplū sexti: sibi intelligit p spēz accñtis h̄z vñā opionē. ¶ Ad ppositū dico: q̄ dī gdditas subaz separatay nō intelligit nec pmo: nec scōdo: nec ter- tio: nec quarto: sed quinto mō. s̄ in cōceptu aggregato: r aliquall⁹ sexto mō. s̄ per effectus suos: substantie enī sepa- rate cognoscunt p hoc: q̄ multa app̄rehēsa sil p̄cipiunt: que oīa nunq̄ ali bi inueniunt: r nulli aliy pueniunt: r ille est ceptus aggregat⁹: puta de deo: q̄ est ens infini- tus nec cū: r p̄m r c. que oīa nulli pueniunt sil accepta nisi deo: r sic de alys intelligētis. ¶ Et sic p̄z ad q̄dōnē.

Confidera de rapm pauli.

Uide pmo re portationum Scotum. q. 1. quot modis cognoscit de. Uide. 12. mer. ter. cō. 39. vbi sic p̄ba descri bit deum.

Ad argumē ta alteri^o opt.

Ad argumenta.

Ad p^m fundamentū cū dī: q̄ nihil intelligim^o: nisi ab- strahendo a phantasmatis: aut intelligit: q̄ nihil intel- ligimus: nisi cuius cognitionē accipimus a phantasma- tibus: aut intelligit: q̄ nihil intelligimus: nisi cuius spēz s̄m se prius fuit in p̄bāstia: pmo mō deī maior: s̄z mi- nor est falsa: s̄c. n. de substantijs separatis postūm^o intel- ligere qd sunt: sicut p̄z ex p̄cedētib⁹: s̄ intelligit scōdo mō: sic illa maior est falsa: q̄ tūc nihil eēt p se intelligibile: nisi p se sensibile: q̄ nihil aliud facit p̄p̄ia spēz in phan- tasia: q̄ est falsū: r p̄tra oēs: nā aīa multas rez qd dita- tes intelligit: q̄ nō faciūt p̄p̄ia spēm in phantasia: vt in corporea. Item aīa seipsaz cognoscit. Vñ aīa diffinitur z^o de aīa. cognoscit et suas potentias: r suos actus: r in- tentiones scōdas: r multa alia: quoz nullū facit p̄p̄iam spēm in phantasia: p̄z et quo mō oīa intelligim^o p abstrac- tionē a phantasmatis: q̄ nec in tertiā: nec in quartaz: nec in quintā: nec in sextā cognitionē veniret intelligi: nisi p̄cesset p̄ma vel scōda: nā multa nō cognoscit pmo mō: nec scōdo mō: r ita nō abstracta a phantasmatis: sed co- gnoscit ea p abstracta: q̄ cognoscit ea alys modis sequē- tibus. ¶ Ad illud de lesione organi: dico q̄ cā ibi non est eqlitas oboz virtūqz potētie: sed cā est ordo nālīs potentiaz p statu isto: q̄ itell̄s nihil pōt intelligere: nisi p̄bāstia p̄us p̄bāstia et circa illud. ¶ Ad illud de ido- lo formato: bñ vez est: q̄ inde icipit cognitio: sed vltra itell̄s p̄gredit ad nō hñtia idola: respues idola. ¶ Ad illud qd adducit de inaequatione effect⁹. Dico q̄ non plus occludit nisi q̄ effectus sube separe non ducunt in cognitionē p̄fectā sue cāe: sed hoc nō obstāte p̄it duce- re in cognitionē aliq̄ ip̄fectā. ¶ Ad illud qd additur de ipropōtione finitū ad infinitū. Dico q̄ lz finitū ad in- finitū nō sit aliq̄ p̄portio cōmensurationis: pōt nī eē p̄portio cognoscētis ad cognitū: q̄ p̄portio magis req̄- rit dissimilitudinē q̄ similitudinē: vt dicei. ¶ Ad z^m fun- damentū opionis vdm: q̄ illa p̄batio: f. qd dītas mālis est p se obm itell̄s: est falsa: si intelligit obz p̄m: sub cui^o

Ter. cō. 6.

Cur vide. 3. di. p̄mi. q. 3. Scotam.

P̄portio duplex.

In sequēti so- lutione. Al. p̄portio

rōne oīa alia intelligunt: q̄ ostensuz est multa alia per se: r s̄m suā qd dītatē itelligi a nobis: q̄ nō nullū est suba mālis. ¶ Ad p̄bōnē de p̄portione obri ad potētā. Di- co: q̄ illa p̄portio est mouētis ad mobile: q̄ magis req̄- rit dissimilitudinē q̄ similitudinē: q̄ p̄baf: q̄ alr itell̄s an- gelicus: q̄ nō est itell̄s in corpore: nec in mā s̄m eos non pōset itelligē qd dītatē sube mālis: q̄ est in mā. ¶ Itē itel- lectus noster nō pōset itelligere qd dītatē rose ipsa non exīte: cū talis qd dītas nō sit tūc mālis. ¶ Itē s̄m Auic. p̄ meta^o. ens: r res p̄ma ip̄esside ip̄zumū in aīa: q̄ tñ nō sunt qd dītates māles: r sic de multis alys pōset vari- instantia. ¶ Vdm ḡ: q̄ inter obm r potētā nō req̄rit p̄portio in esse: nec in mō essendi: nec in nā: vel eēn^o: q̄ tūc oculis corruptibilis quo mō videret solē incorru- ptilibē: q̄ rē stella vel luna nō cognoscit solē: req̄rit ḡ p̄portio dissimilitudinis que est inter motiuū r mobile: si aut corpus pōt mouere itellecū. ergo multo magis incorporeū: cuiusmodi sunt sube separe.

Ad primum

pncipale de illa similitudine ad ve- speritionē p̄z qd vdm sit fm ex- positionē Lōmētatoris positā in opponēdo: q̄ illd exē- plū Aristo. nō dem̄at res abstractas itelligere eē ipole nobis: sicut ispicere solē eē ipole vesperitione: q̄ si ita eēt: nā ociose egisset: q̄ fecisset illud qd de se nāl̄r est in- telligibile: nō eē ab aliq̄ itellū itelligibile. ¶ S̄z rō- nē Lōmētatoris dī satis p̄babil^o: q̄ in suo argumento est fallacia p̄ntis: nō. n. seq̄: si nā fecisset itelligētas nō intelligibiles a nobis. ḡ nec ab aliquo. Est et aliū dese- ctus in argumēto: q̄ frustra dī: q̄ ad finem ordinat: ad que nō pōt p̄tingere: sicut h̄z z^o p̄physicoz. cap. de casu r fortuna: sed sube separe s̄m suā itelligibilitatē nō ordi- nant ad itellectionē n̄am: vt ad finē. ḡ nō sunt frustra itelligibiles: s̄z nō possint itelligi a nobis. Exēplū: sol. n. nō est frustra: s̄z nō possit videri a vesperitione. ¶ Ideo dī alr: q̄ similitudo illa itelligit de po^o recipiēdi p̄p̄iam spēm obri genitā ab obto: p̄ quā fit scōda notitia: q̄ dī ab- tractiua: r tūc est ipole vtriqz: sed in vesperitione est im- possibilis simplr. in nobis aut nō simplr: sed s̄m istū statū: in q̄ tñ recipimus spēz a sensibilib⁹. ¶ Alr dī: q̄ similitudo itelligēda est de q̄nto gradu notitiē itell̄s q̄nī ad difficultatē: nō q̄ntū ad ipolitātē s̄m Lōmen. ¶ Ad z^m cū dī: q̄ plus distat itelligibile increatū r c. vdm est: q̄ vez est in esse: nō tñ in cognoscibilitate: nec in p̄por- tione obri. ¶ Ad 3^m dī: vno mō: q̄ maior est falsa de il- la po^o actiua: q̄ tñ est vni^o: passiua aut est h̄ioz: nisi lo- quamur de po^o actiua p̄ma. ¶ Alr pōt dicei: cōcessa ma- iore: q̄ itell̄s in actu polis nō dī ampli^o passiuus: r vt fa- ctus in actu circa effect⁹ subaz imāliū: quos app̄hendit p sensus: querit vlteri^o eaz cognitiones mō p̄p̄posito. ¶ Ad 4^m cū dī: q̄ hō pōset nāl̄ter attingere b̄titudi- nem. nego p̄ntiaz: cui^o rō est: q̄ b̄titudō p̄stitit in notitia intuitiua eaz: q̄lis nō hī a nobis p statu isto: vt dcm̄ est supra. ¶ Cōtra. eiusdē potētie circa idē obm est eadez actio spē. ḡ cognitio n̄a p nūc nō differt spē ab illa vi- sione: r tūc oēs esse mus beat̄: s̄z illi qui sūt in p̄ia eēt beatiores: sicut et inter eos vn⁹ beat⁹ clari^o q̄z ali^o videt deū. an̄s p̄z: q̄ siue actio specificet ab obto: siue a po^o: vtriqz est idē spē: r actio est eadem spē. ¶ R̄ndēo illa cognitio differt spē: a n̄a cognitiōe. Ad p̄bōnē vdm: q̄ vez est: q̄ po^o est eadē: r obm idē: r s̄m eudē modum agūt: r adiuicē se h̄it: alr pōset actio specificet variari. Exē^m: aq̄ idē obm isfrigidat: r humectat q̄ sūt actiōes al- terius spē: ignis et cōburit lignū ppe positū: r non re- motū: sed tñ calefacit. Itē ista variatio pōt eē pp̄ me- diū. Exēplū: alr videt vīstis p aquā: r alr p aerē: et sol videt

Uide in 3. q. 9. sol. dō. mēnti dī de triplē q̄ dī q̄ facit ad Uide in go Scot. r in. 4. q. 2. r 3. p. Est sol. cap. de dēman. Uue p̄ inter obri. Ad arg. cōpalā p. p̄ntiaz q̄ dī. Uide in r. sol. dō. mēnti dī. Uue p̄ntiaz q̄ dī. Uue p̄ntiaz q̄ dī. Uue p̄ntiaz q̄ dī.

¶ alr in mane q̄ in meridiē ppter mediū vaporosum. Itē ista variatio pot̄ eē pp lumē: nā alr v̄ obm aliq̄d in lumine cādele: r aliter in lumie solis. Itē ē variatio pot̄ esse pp rōnē cognoscēdī: nā alr v̄ aliq̄d p spēm ppriaz rectā: alr p reflexā: vt pz de obto viso in speculo reflectē te. Ad propositum: ista visio: que est in via: r illa que est in patria: habent diuersa lumina representatiua obiecti: que adinuicem specie distinguuntur.

¶ Et manifestum est: q̄ res habent p̄ncipium: r q̄ cause reruz entū non sunt infinitē rē.

Questio. III.

Veritur Utrū sit ponere statum in oī ḡie cārū. Et videt̄ q̄ nō: qz motus nunq̄ inceptit maxime circularis ex 8. p̄y. r si hoc ḡ nec ḡiatio vnq̄ inceptit ex 2° de gnōne: r p̄ n̄is fuerit īfinite ḡiatio nes: sed q̄libet ḡiatio h̄z p̄riā cām efficiētē p̄riā: r si nē: r māz in his q̄ ḡiant p̄ p̄pagationē. ḡ oēs cāe fuerūt īfinite. ¶ Inter p̄m efficiens: r q̄libet efficiens: r sic de alyz cāis: māli: formali: r finali: est distātia īfinita. ḡ p̄nt accipi media īfinita. aīz pz spāliter de p̄mo efficien te: q̄d est īfinitū: r alio efficiēte finito: s̄ iter finitū r īfinitū est īfinita distātia. ḡ rē. p̄bō p̄ne: quāto aliq̄ magis distāt: tāto inter illa possunt esse plura media. ḡ si distāt in īfinitum: īfinita possunt esse media inter illa.

¶ Contra. P̄hilosophus hic in litera. In ista q̄ōne p̄ aliq̄ distōnes p̄mit tenē. 2° d̄nes alique adducentur.

Quātū ad p̄mū sit ista p̄a distīctio: q̄ cārū q̄dam sūt p̄ se: q̄dā p̄ accīs. Uoco cām p̄ se: q̄ fm p̄riā nām caufat: r nō fm aliq̄d sibi accīs: s̄z cām per accīs uoco: q̄ nō fm nām p̄riā: s̄z fm aliq̄d sibi accīs cāt. exēplū p̄m: edificator edificat: r hō hoīez ḡiat. exē plū secūdi: musicū edificat: r albū ḡiat. ¶ Sc̄da distīctio sit ista: q̄ cārū q̄dā sūt eēntialr ordinate: r q̄dā acci dētaliter. Exēplū p̄m: vt homo r sol sūt cāe eēntialr or dinate hoīs ḡiari. Exēplū sc̄di: p̄ r auis sūt cause filij. ¶ Differt aut̄ ista distō cārū a p̄: nā aliud est loqui de cāis p̄ se: r p̄ accīs: r aliud est loqui de cāis eēntialr or dinatis: r accītaliter ordinatis: nā in p̄ est t̄m cōparatio vni⁹ ad vni⁹. s̄. cāe ad cāum: in 2° est cōparatio duarum vel pluriū cārū inter se: īq̄tū ab eis est cātū. ¶ Notan dū aut̄ q̄ cāe eēntialr ordinate differūt a cāis accītalr ordinate triplr. P̄ma d̄ia est: qz in cāis eēntialr or dinatis sc̄da īq̄tū caufat: depēdet a p̄: s̄z nō in esse: v̄n cā secūda nō agit nisi in v̄tute p̄me: sed in accidētalr or dinatis sc̄da nō depēdet a p̄ma: īq̄tū cāt: s̄z dependeat in esse suo: vel in aliquo alio: pz de filio: q̄ pot̄ ḡiare p̄ie mortuo. Sc̄da d̄ia est: qz ī cāis eēntialr ordinate est cālitas alteri⁹ ordis: r alteri⁹ rōnis: qz sup̄ior: semp est p̄ fection: sed in accītalr ordinate nō est sic. Ista d̄ia seḡ ex p̄ma: nā nulla cā depēdet eēntialr in cādo a cā eius dē rōnis: qz in cāōne alicuius sufficit v̄nū v̄nius rōnis. Ex ista d̄ia sequit̄ manifeste: qz cāe eēntialr ordinate sūt alteri⁹ ordinis r sp̄i: cāe aut̄ accītalr ordinate eius dē sp̄i. Tertia d̄ia est: qz oēs cāe eēntialr ordinate si mul necio p̄currūt: r requirunt̄ ad cāndū. Alioquin aliq̄ per se cālitas deesset effectū: sed in accidētaliter ordina tis nō necessario requirit̄ similtas oīum in cādo: r bec tertia d̄ia ex p̄ma r sc̄da sequit̄: si bene attendatur.

Quātū ad 2° oīdaz tres p̄clones. ¶ P̄ma p̄clo sit ista. In cāis eēntialiter ordinate est im possibilis simplr īfinitas. Danc probō sic. Cā vt causa habet rōnem p̄mi. si ergo cāe sūt īfinite: nō est dare

p̄mā: r p̄ n̄is necyltimā: r sic oēs erunt medie. tota ergo v̄litas cātoruz essentialiter ordinate: est cāta: vel ergo ab aliqua sui ordinis r v̄niuersitatis: vel ab aliq̄ cā q̄ nō est aliq̄d sui ordinis r v̄niuersitatis: nō p̄mo mō: qz tunc illa eēt cā sui: cū tota illa v̄niuersitas ponat̄ cāta. ergo est secūdo mō: nā tota v̄niuersitas depēdētū depēdet non ab aliquo illius v̄niuersitatis: illa ergo cā a qua depēdet erit p̄ma: r ē eēntialr ordinate: r sic habeo p̄positum.

¶ Si in cāis eēntialr ordinate est processū in īfi nitū. ḡ dabit̄ īfinitū in actu. p̄ns est falsuz: q̄d nullus po nit. p̄na pz ex 3° d̄ia supradicta: qz oēs cāe eēntialiter or dinate sūt fil: r p̄currūt ad effectū. ¶ P̄ius est: q̄d est p̄p̄inquius p̄ ex 5. meta. ca. de pot̄. ḡ vbi nullum est p̄mū: ibi nihil est eēntialr p̄ns. si ḡ cāe eēntialr ordina te eēt īfinite: nulla eēt pot̄ r eēntialiter ordinate: q̄d est d̄ie oppositū in adiecto. ¶ In eēntialr ordinate sp̄ sup̄ior est p̄fectione in cādo ex 2° d̄ia supradicta. ḡ si in īfinitū est sup̄ior: in īfinitū est p̄fectione: r p̄ n̄is īfinite p̄fe ctōis in cādo. ḡ nō cāns v̄tute alteri⁹: qz q̄dāz cāns v̄tute alterius est depēdēs ab alio: r ip̄fecte cāns: illa ḡ q̄ est īfinita p̄fectionis: est simplr p̄: r h̄z p̄positū. ¶ 2° p̄clo sit ista: in cāis accītalr ordinate est īp̄olis īfinitas: nisi ponat̄ status in eēntialr ordinate. Dāc oīdo sic: qz acci dētalit̄ īfinitas si ponit̄: h̄ erit nō simul: s̄z successiue t̄m: vt alterū post alterū. Tūc sic. oīs īfinitas successiua h̄z cām p̄petuātē ip̄az: q̄ cā in īfinitū durat. Illa cā p̄petuās nō pot̄ esse aliq̄d illius successiōis: qz oīa successiua sūt eiusdē rōnis. ḡ est aliq̄d p̄ns eēntialr: r alterius ordinis: a quo depēdet q̄libet cā illius successiōis. Et tūc illa cā erit p̄ma: r eēntialiter ordinate: r h̄z p̄positū. ¶ Maior p̄ bat: qz nulla difformitas p̄petuāt: nisi in v̄tute alicui⁹ p̄manētis: q̄d nihil est illi⁹ difformitatis: vel illi⁹ succes siōis. ¶ 3° p̄clo sit ista: qz si neget̄ in cāis eēntialis ordo: adhuc īfinitas in cāis est simplr īp̄olis. Dāc oīdo sic: certū est qz in entib⁹ aliq̄d est effectū. ḡ a se: vel ab alio: vel a nullomō a se: qz fm Aug. p̄ d̄ trini. nihil est: qz seip̄z ḡignat: vt sit: nec erit a nullo: qz a nullo nihil ē effectiue. ergo ab alio: illud aliud erit p̄ cā: r p̄ n̄is in illa erit sta tus. Si dicatur: qz illa agit in v̄tute alterius prioris. Lō tra. qz sic erit eēntialr ordiata: q̄d negabas. Sic ergo pz ad questionem: qz īfinitas in causis eēntialiter ordina tis est impossibilis simpliciter.

Ad argumēta. Ad p̄m p̄cedit: qz possit a gene ratione īfinita: qz cāe sūt in finite: sed sūt accītaliter ordinate: vt p̄dictū est. ¶ S̄z est dubiū de causa māli: v̄trū māe sūt īfinite. Respon deo: posito qz materie essent plures: forsan non esset in conueniens ipsas esse īfinitas successiue: sicut concedit̄ de alyz causis accidentaliter ordinate: tenēdo tamē cū p̄ho: qz t̄m vna est mā omnīū formarū: vt pz p̄ p̄physi corū: r p̄mo de generatione. Dico tūc: qz nō sūt īfinite: sed manet vna mā numero in generato r corrupto: qz ḡiatio vni⁹ est corruptio alteri⁹. r e. ¶ Cōtra. septimo b̄uius d̄: qz generās ḡiat aliud pp̄ māz. ¶ Respondeo: qz intelligit̄: qz alia est mā in generāte r genito: t̄m cū hoc pot̄ stare: qz sit eadē successiue ī generato: r in corrupto: r hoc in īfinitū. ¶ Ad 2° d̄m: qz duplex est distātia: q̄dā dimensiuā: r q̄dā perfectiuā: si loquamur de distan tia p̄fectiuā: sic p̄cedo aīz: qz inter p̄mū efficiēs: r q̄dlibz aliud est īfinita distātia: sed tūc nego p̄iam: sicut pz de p̄trarys: q̄ maxime distāt tali distātia: r t̄m aliq̄ sūt d̄ia nō h̄nta mediū: ad p̄bationem p̄ne pz: qz p̄cedit de di stātia dimensiuā: de qua antecedens est negandum: sicut patet de se: qz inter deum r creaturam non est distātia dimensiuā: sed p̄fectionalis.

poste. Nota dicit causato rū: r non cā rū: qz eēt fal sa: qz p̄ma cā nō est cāta.

T. c. 16. r. 12

2° p̄clo.

Et dicit. 2. 6. ge neratione in si ne p̄ r 2° ce. r. 8. p̄physico. r. 12. Dicit successi ua esse eiusdē rationis. Difformitas p̄petuāt v̄tute alicui⁹ per manētis. 3° p̄clo.

Resol. q.

Ad argumē ta ad p̄mā.

An māe sūt īfinite.

T. c. 67. T. c. 6. 1.

T. c. 6. 28.

Ad sc̄daz. Distātia du plex.

Sed si infinite eent pluralitate spes carum non esset ita cognoscere. Questio. V.

Argut pmo

q. 3. hui' scot

I. c. ij. r. 13. Secundo.

Tertio. I. c. 30. r. ifra r. 62. r. 63. r. 65.

Quarto. I. c. 27. r. 37. r. 55. r. 67. Vide p' de aia. r. 60. In oppositu I. c. 11. r. 13. I. c. 25.

Ad qone fm mēte altozū. Est opi. I. po me.

Al. l. vntca.

Vide. 4. phy. I. c. 25.

I. c. 13. r. 15.

Vide supra 9. 4.

Ad argumēta pncipalia fm opinionē I. home. Ad pimum

Ad secūda.

Duplex diffinitio.

I. c. 62. Ad tertium.

Veritur Utrū infinitū possit cognosci a nobis. Et videt q sic nā deus est infinitus: sed deū possumus cognoscere: sicut pbatū est supius. g infinituz cognoscitur a nobis. Cōfirmat: qz cognitio rei est p oēs cās fm p̄m hic in 2°. g p̄mā cās: s̄ p̄mā cā est infinita. g infinitū cognoscit a nobis. Cōfirmat: qz illud cui⁹ diffinitio r passioēs assignant a nobis: r ei nomen iponimus: itelligit a nobis: s̄ infinitū est h̄: sicut p̄z tertio phy. ca. de infinito. g rē. Cōfirmat: qz oēs spes quozūcūqz generū sunt itelligibiles a nobis: qz diffinitibiles: s̄ spes numerū r figure sunt infinitae: qz vltra vnā spēm datā potest accipi alia: r sic in infinitū. g p̄nt cognosci. Si dicas: qz iste nō sunt vere spes: qz nō exiūt. Cōtra. spes rose est vere spes: s̄ rosa nō existat. Cōfirmat: qz Aristo. 4° phy. cap. de vacuo arguit sic. si duo corpora p̄nt eē simul. g r infinita. g a fili: si due spes p̄nt eē fil' itellū: vt clarū est: qz sic. g r infinite: r q̄z est p̄ncipium cognoscēdi. g infinita possunt cognosci a nobis.

Contra 2° hui⁹: si cāe formales eent infinite: nihil p̄tgeret scire. Idē dī p̄ phy. 3° Anaxagorā ponentem p̄ncipia infinita: qz tūc nihil esset cognoscibile: rō p̄hi nō valet: si infinitum possit cognosci.

In ista qōne. Primo premittam vnaz opinionem. Scdo dicam aliter ad questionem.

Quātū ad p̄m dī: qz infinitū nō p̄t itelligi a nobis fm intētionē p̄hi in lra. Cōtra qua opione arguit sic. obz propriū itellū nri est qdditas rei mālīs. g nihil est a nobis cognoscibile: nisi sub rōne qdditatis rei mālīs: s̄ infinitū nō est aliqd mālē: nec cōtēntuz sub qdditate mālī. g nō est a nobis cognoscibile. Cōfirmat: qz Si infinitū possit itelligi a nobis: vel hoc eēt vnica itellēctiōne: vel plib⁹: sed neutro mō est a nobis cognoscibile: vt ostēdā. g rē. maior p̄z a sufficiētī diuisione. minor p̄bat: qz nō vnaz: qz tūc cognosceret p̄ spēm vnā genitam ab obro. Tūc sic. oē agēs agit fm qz est ens. g qd causat vnā spēm est vnū in actu. oē aut tale hz vnā formā: infinitū aut nō hz formā: qz forme est terminare: infinitum aut nō terminat. Cōfirmat: qz infinitū non posset plurib⁹ itellēctōib⁹ cognosci: qz si sic: tūc essent in intellectu plures spes simul: sed plures species itelligibiles sunt plures forme eiusdem rōnis: r per p̄sequēs sunt in cōpossibiles i eodē ex gnto huius. nō g possunt simul p̄ficere itellm. g rē. Cōfirmat: qz Obm r potētia proportionantur: sed inter finitū r infinitū nō est p̄portio. g itellēct⁹ noster cum sit finitus in essēdo: r p̄ p̄ns in opando non poterit itelligere infim. Cōfirmat: qz Dis p̄missis rīdet f̄z istā opinionē ad rōnes in oppo^m. Cōfirmat: qz Ad p̄m de deo dī: qz vtiqz de⁹ est ifinit⁹: r p̄t cognosci a nobis: nō tū sub rōne infinitū: qd pbat: qz de⁹ nō cogitit nisi p̄ effectū: nullus aut effect⁹ adequat ei: r p̄ns nō p̄t ducere in cognitionē ei⁹ fm qz ifinit⁹. Cōfirmat: qz Ad p̄m dī: qz p̄cā sit ifinita: nō tū cognoscit a nobis fm qz ifinita. Cōfirmat: qz Ad aliō dī: qz multis iponim⁹ noia: qz tū nō sunt itelligibilia. Exēplū: signam⁹. n. nihil: r tū nihil nō est itelligibile. Cū etiā dī: qz ifinitū diffinitū rē. dī: qz diffinitio est duplex: qdā diffinitio qd rei: qdā hō qd nois: p̄ bñ arguit diffinituz eē cogscibile: s̄ z⁹ nō: qz p̄t eē tā entis qz nō entis: r tū nō ens nō ē itelligibile: talis enī diffinitio ifinitū ē posita 3° phy. Cōfirmat: qz Ad aliud cū dī de spēs⁹ numerū r figure. Rñ det: qz sole ille spēs: qz in suis singularib⁹ p̄nt p̄ sentuz ap̄ p̄bedi: sunt a nobis cognoscibiles: tales aut sunt finite.

Ad vltimū cū arguit a fili dī: qz nō est file h̄: r ibiqz locus est termin⁹ corpis: r hz rōne forme i q̄tū terminas ipz corp⁹: corp⁹ aut locatū est sic mā: forme enī est terminare: r māe terminari: spes hō itelligibiles hnt respectū itellū modū foze iformātis r p̄ficiētis: itellū hō modum māe r p̄fectibils: nūc aut si vna foza p̄t terminare: r iformare duo: pari rōne ifinita: qz terminatio: r iformatio est a pte ei⁹: idē segt: qz si vn⁹ locus p̄t terminare r recipere duo corpora: pari rōne ifinita: r p̄ hoc illud aīis est ipole: s̄ si mā p̄t p̄fici a duab⁹ formis nō oppositis: nō p̄ hoc segt: qz ab ifinitis: qz h̄ argueret ipsi⁹ māe ifinitā capacitatē: s̄ g itellū possit iformari a duab⁹ spēs⁹ fil: nō p̄ h̄ segt: qz ab ifinitis. Cōfirmat: qz p̄na p̄hi est itelligēda: qz est tāta repugnātia respectu paucor⁹: q̄ta est respectu pluriū: sic est in p̄posito p̄hi: qz est tāta repugnātia ex parte loci: qz in eodem loco sint duo corpora quanta si sint plura: ideo sequitur qz si duo corpora p̄t sint eē fil. g ifinita: nō aut sic est de spēs⁹: qz nō est tanta repugnātia eē fil duos spes in itellū: sic plures: vel ifinitas. Cōtra istas solones arguit: r p̄ p̄mā: cum dī: qz de⁹ nō p̄t cognosci a nobis fm qz ifinit⁹. Cōtra: qz nos itelligim⁹ deū vt creatorē: s̄ vt est creator est ifinit⁹: qz potētia creatiua est ifinita. g itelligim⁹ eū vt ifinitum. Cōfirmat: qz De⁹ itelligit a nobis: vt est finis vltim⁹: s̄ vt sic est ifinit⁹. g itelligim⁹ eū vt ifinitū. p̄bō maioris: qz vt in h̄ 2° dī: oē agēs p̄ itellēctū cognoscit vltimū finē: vt vltimus ē: arguit enī ibi sic. si fines eent ifinitū. g nullū agēs p̄ itellēctū est: qz oē tale cogitit finē vltimū: p̄p̄ quē agit. p̄batio minoris: qz oī bono finito p̄tingit itelligere aliud magis bonū. si g de⁹: fm qz vltim⁹ finis nō sit bonū ifinitū. g possum⁹ itelligere mai⁹ bonū deo fm qz vltim⁹ finis. g aliqd aliud p̄ter deū erit vltimior finis: qd est bereticū: r absurdū. Cōfirmat: qz Dis cognitio complexa p̄luppo nri cognitionē terminozū: s̄ ifinitū attribuiū: deo: r remouem⁹ a creatura dicēdo: qz de⁹ est ifinit⁹: r creatura nō. g cognoscim⁹ ipm ifinitū fm qz est alterū extremuz illi⁹ cōplonis: r vt sic attribuit deo: r remouet a creatura. Cōtra scdaz: cū dī ad argum⁹: qz nihil signat: r tū nō est itelligibile. Arguit: qz voces sūt signa rez mediātib⁹ p̄ceptibus. g nihil signat: qz pus p̄cōcipiat: r p̄ntel ligat. aīis p̄z p̄ peribermēnas. voces sūt signa passionū: qz sunt in aīa: r ibidē dī: qz sicut voces sūt signa passionū: sic passiones sunt signa rez. Cōfirmat: qz 4° hui⁹ dī: qz si nihil itelligit: nihil signat. Cōfirmat: qz Impole est itelligere dīaz extremozū: nisi ipa extrema itelligant: s̄ nos itelligimus dīaz inter ens r nihil. g cognoscim⁹ ens r nihil. Cōfirmat: qz puationes r negationes sunt itelligibiles: cū de ipsis forment alique p̄pōnes: r tū puationes r negationes sunt formalr nihil. Cōtra tertā solonez de spēs⁹ numerū: vī qz possum⁹ itelligere numeros ifinitos: qz p̄ spēm vni⁹ vnitatis p̄t itelligi alia vnitatis: sic vult Augustin⁹: qz p̄ spēs vni⁹ solis possum⁹ itelligere quot volum⁹ soles: p̄ spēs. g vni⁹ vnitatis p̄nt itelligi numeri ifinitū p̄ replicationē vnitatis: nō dico fil: s̄ successiue s̄ sufficit. Cōtra solonē q̄rtā: s̄ enī s̄liūdo non valeat oino: tū nō vī esse aliq̄ repugnātia ex parte itellū: qz possint ifinite spes eē itellēctū in actu p̄mo: sicut cētrū p̄t terminare ifinitas lineas: p̄t enī itellū: vt videtur scire ifinita in b̄ia: s̄ eēt qz ip̄imeret ifinitas spes i ip̄o: verū est tū: qz itellū nō p̄t nāliter ifinitas spes acgrere. Cōfirmat: qz opz: qz acgreret illas spes ex actib⁹ suis: r p̄ p̄ns: qz p̄cederet actis ifinitis: qd est impole: tū qz itellēctus beat ifinitas spes p̄ infusionē nō vī incōueniēs: sicut forte habuit aīa ch̄i: de quo als: qz magis est alterius negotij: nec rōnes facte p̄ opione cogūt. Cōfirmat: qz Et tō ad p̄mā cū

Ad quoniam... In ista qone... In principio... I. c. 62... Cur itell...

pmā cū dī: q̄ ppriū obm̄ intells nri est q̄dditas rei mā
lis: dico q̄ falsus est: sicut on̄sus est supra q̄one de cogni
tione subaz̄ separatāz̄: p̄t̄ n̄i pro nūc on̄di vnica rōne
sic nullus habitus potentie p̄t̄ aliqd̄ h̄ie p̄ obto cōius
obto illi potētie: q̄ nūq̄ habit⁹ excedit potētia: cui⁹ est:
s̄z̄ habit⁹ meta. h̄z̄ p̄ obto ens inq̄tū ens: vt ipsemet p̄ce
dit̄ est alteri⁹ opionis: ens aut̄ inq̄tū ens est cōius qd̄
ditate māli. ḡ q̄dditas mālis nō est obz̄ adequatū itells.

Ad 2^m r̄ideo: q̄ infinitū p̄t̄ intelligi vnica itellectio
ne. Ad p̄bōnē cū dī: q̄ h̄iet cognosci p̄ vnā spēm: p̄cedo
q̄ p̄t̄ cognosci p̄ vnā spēm: nō t̄n̄ genitā ab eo: sicut p̄ba
tio p̄cedit: vel dato q̄ gigneret vnā spēm: nō seq̄t̄ ex hoc
q̄ infinitū esset terminatū: q̄ forma terminat illud in q̄
est: illa aut̄ spēs genita ab infinito nō esset in infinito: sed
in ipso intellectu finito cognoscēte. Cōtra illud ē q̄
dicit̄: q̄ nihil intelligit̄ a nobis vnica itellectio: nisi p̄
vnā spēm arguit̄ sic. Dē q̄ p̄t̄ esse vnū extremū vnū
cōpōnis apud itellectū: p̄t̄ itelligi vnica itellectioe sim
plici: sed pole est aliqua duo: quoz̄ due spēs s̄nt in intel
lectu: esse vnū extremū vnū cōpōnis apud itellectū.
ergo r̄c. maior p̄bat̄: q̄ itells t̄n̄ illud apprehēdit̄ sim
plici apprehēsiōne p̄mo: q̄ cōponit cū alio. p̄batio mi
noris: q̄ mons aureus nō intelligit̄ vnā spēm: cū nihil vnū
tale sit in re extra: q̄ vnā spēm facit in sensu: r̄ p̄ n̄is nec
in intellectu: r̄ t̄n̄ p̄st̄at q̄ mons aureus est extremū vnū
cōpōnis: vt si dicat̄: q̄ mons aureus est figmētū vel ali
quid tale. Cōtra. Multa possumus simul scire. ḡ s̄nt intel
ligere. p̄na p̄z̄: q̄ cuiusq̄ sciti in actu est spēs in intellu in
actu. an̄s p̄bat̄. p̄z̄: q̄ si p̄sidero vnā h̄nē p̄ spēm in actu: r̄
cognosco p̄ pole alias duas p̄clones in habitu: si nō h̄eo
spēs illaz̄ duaz̄ in actu: opz̄ ergo me ingrere spēs illaz̄
p̄clonū: s̄z̄ pono p̄ pole q̄ singulare nō sit extra in re: q̄
possit facere spēm in sensu: r̄ p̄ n̄is nec in intellectu: vel
tūc nūq̄ itelligit̄ illā p̄clonē: vel habeo illā spēm in actu:
sic de p̄ma p̄clone: nec ex v̄tute p̄bātastica p̄t̄ abstrahi
spēs illi⁹ p̄clonis: q̄ ibi nō p̄t̄ eē s̄nt̄ due spēs s̄z̄ te: sicut
nec in intellectu: nec est incōueniēs plura acc̄s: r̄ plures
spēs eiusdē rōnis r̄ ḡn̄is s̄m̄ eē in̄tentionale eē in eodem
subto s̄nt̄: sicut duo lumina s̄nt̄ in eadē parte medy: de q̄
dicit̄ ampli⁹ s̄ hui⁹. Cōtra 3^m de p̄portione obri ad po
tētia dōm̄ sicut p̄is: r̄ p̄t̄ sic argui s̄ ei: quero de q̄ pro
portione loquaris: q̄ vel de p̄portioe numerali: vel de
p̄portioe p̄fectiois: vel de p̄portioe finiti ad finitū: p̄
mō nō p̄t̄ itelligi: q̄ eadē po^o numero p̄t̄ in pla obra
numero: sc̄do mō nō: vt intelligit̄ p̄portio perfectionis.
q̄ aliquoties sumptū reddit aliud: v̄tus eniz̄ infinities
sumptus nō reddit solē: q̄ est alteri⁹ rōnis: tertio modo
nō: q̄ p̄portio potētie r̄ obri est p̄portio monetis r̄ mo
ti: r̄ t̄n̄ si aliqd̄ mouet̄ a finito: p̄t̄ ēt moueri ab infinito:
sicut celū p̄t̄ moueri a deo: q̄ nūc mouetur ab angelo.

Ad formā iam superius dictū fuit: q̄ illa p̄portio:
cum sit motiui ad mobile: magis requirit̄ dissimilitudi
nē q̄ similitudinē. Cōtra opinio ergo p̄dicta nō cogit̄ quāuz̄
ad rationes: nec valet̄ q̄tūm ad responsiones.

Quātū

ad 2^m p̄ncipale. p̄mo p̄mittā q̄ dā distōnes.
z^o on̄dā aliquas p̄clones. Cōtra 1° ad p̄m
sit ista p̄ distictio: q̄ infinitū p̄t̄ triplr̄ accipi. s̄ negatiue
p̄uatiue: r̄ h̄ie. p̄ mō dī infinitū: q̄ nō est aptū natū fini
ri: s̄z̄ repugnat sibi eo mō: quo dī 3° p̄by. q̄ p̄uati⁹ est infi
nitus: sicut vox inuisibilis. Infinitū p̄uatiue dī: q̄ p̄uat
finē: vel finitā in apto nato finiri: r̄ hoc sonat vocabu
lū. Infinitū h̄ie est: q̄ negat finitā p̄nēdo ei⁹ opposi
tū: r̄ isto mō loq̄t̄ Aristo. r̄ Boeti⁹ sup̄ p̄dicamēta: caplo
de qualitate: vbi dicit̄ sic p̄hs: qualitate inest h̄ie h̄ium:
sicut in iustitia dicit̄ iusticie: inuisus eni p̄trarie dī: eo q̄

habet habitū h̄ium ex actib⁹ generatū: sic infinitū cōtra
rie negat finitā cū positione cōtrary: puta infinitū ex
tēsus sine terminis: r̄ sic loquit̄ p̄hs p̄ p̄by. 3° Parmeni
dē r̄ melissum. Istud infinitū cōtrarie dicit̄ p̄t̄ duplr̄
itellegi. vno mō q̄ sit actu existēs sine terminis. alio mō
q̄ sit in potētia: q̄ diffinit̄ p̄hs 3° p̄by. s̄ infinitū est: cui⁹
q̄titate accipiētib⁹ semp̄ est aliqd̄ extra accipere: ita q̄
q̄tūciq̄z̄ accipiat̄ semp̄ est aliqd̄ extra: si t̄n̄ esset p̄uati
ue: vel negatiue nō semp̄ eēt aliqd̄ extra accipere. ḡ infi
nitū duob⁹ modis vltimis. s̄ p̄uatiue: r̄ p̄trarie semp̄ est
in q̄titate molis: vel v̄tutis: q̄titas aut̄ ois dicta p̄prie:
vel metaphorice est magnitudo: vl̄ mltitudo dicta p̄prie:
vel metaphorice. ḡ ois infinitas talis est i magnitudine:
vel multitudine p̄prie: vel metaphorica. Cōtra dicit̄
sit ista: q̄ infinitū p̄t̄ duplr̄ accipi: vno mō p̄ rōne infi
nitatis in se. alio modo pro substrato rationi infinitatis:
r̄ p̄ eo quod subest tali rōni. Aliud est eniz̄ querere de
rōne infinitatis in se: r̄ aliud de eo q̄ subest tali rōni in
finitatis: sicut aliud est q̄rere de ente p̄ acc̄s: aliud est
q̄rere de eo q̄ subest: vel est sub ente p̄ acc̄s. p̄hs eni
sexto hui⁹ p̄bat̄ q̄dā de ente p̄ acc̄s: ex quo seq̄t̄: q̄ de
ente p̄ acc̄s p̄t̄ eē scia: r̄ t̄n̄ ibi p̄bat̄: q̄ de ente p̄ acc̄s
nō p̄t̄ esse scia: p̄mū intelligit̄ de rōne p̄ acc̄s entis in
se. 2° de illo cui inest: sic in proposito dicit̄ de infinito.

De secundo

declarabo. 8. p̄clones. prima p̄clo
sit ista. Infinitū p̄trarie in magni
tudine vigoris vel p̄fectionis a nobis est itelligibile. h̄ac
on̄do sic. deus est ifinit⁹ p̄trarie in magnitudine p̄fectio
nis: sed de⁹ est a nobis itelligibilis. ḡ r̄c. maior p̄z̄: quia
deus est ifinit⁹: r̄ nō negatiue: nec p̄uatiue. ḡ p̄trarie. mi
nor est on̄sa superius. Cōtra p̄clo sit ista. Infinitū cō
trarie i multitudine nō p̄t̄ cognosci a nobis simul tāq̄
vnū obz̄. h̄ac on̄do sic. Intells qui includit̄ p̄tradictionē
est impolis: s̄z̄ itells itelligēs infinitū h̄ie in multitudi
ne est h̄o. ḡ r̄c. maior est euidēs: s̄z̄ minor p̄z̄ ex p̄cedētī
bus: tū q̄ nō est dare infinitū in re in actu: tū q̄ infinita
multitudine sunt itelligibilia ifinitis actib⁹: q̄ repugnat
itellectui n̄ro. Cōtra 3° p̄clo sit ista. Infinitū cōtrarie in
multitudine nō p̄t̄ itelligi a nobis successiue: puta itelli
gēdo vnū post aliud. h̄ac on̄do sic. Si infinitū i multitu
dine p̄t̄ itelligi successiue: ḡ p̄tingit̄ ifinitū p̄rāsire. p̄ns
est euidēter falsus. ḡ r̄c. maior p̄bat̄: q̄ si contingeret
intelligere infinitū in multitudine successiue: oporteret
torā istā mltitudinē p̄rāsire. Cōtra 4° p̄clo sit ista. Infinitū
p̄uatiue in magnitudine molis nō p̄t̄ itelligi a nobis. h̄ac on̄do sic.
Intells ḡcludit̄ p̄tradictionē est impolis: sed itelligere in
finitū in tali magnitudine includit̄ p̄tradictionē: p̄ q̄to
nō est dare tale ifinitū in re. ḡ r̄c. Cōtra 5° p̄clo sit ista.
Infinitū p̄uatiue in magnitudine molis nō p̄t̄ itelligi a
nobis: ista p̄bat̄ sicut p̄cedēs: q̄ nō est dare aliquā talē
magnitudinē q̄ sit apta nata finiri: r̄ nō sit actu finita: r̄
ideo itells itelligēs tale ifinitū repugnat rei. Cōtra 6° p̄clo
sit ista. Infinitū p̄uatiue in multitudine nō p̄t̄ itelligi a
nobis: hoc p̄z̄ sicut p̄cedens: q̄ nulla est mul
tudo q̄ sit apta nata finiri: r̄ nō sit actu finita: quare in
tellectus itelligēs multitudine infinita repugnat rei.
Cōtra 7° p̄clo sit ista. Infinitū p̄uatiue in multitudine nō p̄t̄
re subtrata: r̄ que subicitur rōne infinitatis. Cōtra 8° p̄clo
sit ista. Infinitū p̄uatiue in multitudine nō p̄t̄ itelligi a
nobis: hoc p̄z̄ sicut p̄cedens: q̄ nulla est mul
tudo q̄ sit apta nata finiri: r̄ nō sit actu finita: quare in
tellectus itelligēs multitudine infinita repugnat rei.

T. c. 15. r̄ infra

T. c. 63.

Alde Scoti
3. q. 4. quo.

Infinitū du
pliciter acci
pi p̄t̄.

T. c. 4. r̄ infra.
Quo de ente
per acc̄s est
scia: r̄ quo n̄.

Prima p̄clo

2° p̄clo
Secundi
Secda p̄clo

Tertia p̄clo.

Alde p̄o pos
r̄ 2° meta. r̄
2° de gnōnc.

Alde Fract.
in p̄hs. d. 43.
Alde Scoti
in q. d. 14.

4° p̄clusio.

5° p̄clusio.

6° p̄clusio.

2º pñano.

fit ista septima pñano. q. infinitu isto mo pot intelligi a nobis: qua sic oñdo. Impose est aliqd intelligere inesse: vel no inesse alteri: nisi ipz pus apprehēdat ab intellectu simplici: s; infinitu oi mo dictu possum? cognoscere ali cui inesse: vel no inesse. gñecio ipm infinitu vt sic pus est apprehēsus ab intellectu. Ex oib' pdictis pcludo correlatiue: q; infinitu acceptu p re substrata sic est ipole intelligi vel no intelligi: sicut est pole ee: vel no ee ex pre rei: vñ infinitu pfectione: sicut e de: est intelligibile a nobis. In finitu aut in magnitudine molis vel in multitudine fm actu no. Itē infinitu in eñtialr ordinatis: vel in actu: vel ipotētia: seu puatiue: seu hie no pot intelligi a nobis: cuius ro est: q; repugnat reit: si aut siue i multitudine: siue in magnitudine: siue in qbuscuq; accñtialr ordinatis: si i potētia accipiāt: pot intelligi a nobis: z B pporzionabilr acceptu: vt sic ip intells pformet rei. C 8º pñano sit ista. Infinitu negatiue pot intelligi a nobis: s; ipz sūt infinita negatiue. gñ infinita negatiue pñt a nobis cognosci. Ex pdictis patet quid sit dicēdum ad questionem.

Qs infinita e a nobis cognoscibile: et quod non.

8º conclusio. Que sunt in fi. negatiue.

Ad primum

Capitolo. 4.

Ad secundā

Ad tertium.

Ad quartum

Considera in pñano. scilicet. q. 3. ubi arguit de infinitis aia bus: et dic pñe quēter.

Ad qd dicitur in pñano. scilicet. q. 3. ubi arguit de infinitis aia bus: et dic pñe quēter.

Argut pmo

Aduerte: qd vident ad genº cāe mālīs reduci hmoi pñº: qre pº post. t. cō. 5. ad finem. T. cō. 3. r. 31. Ex. cō. 5. Secundo.

Immobilia in duplici dīferentia esse.

Efficiens duplex.

Ad argumēta. Ad pñº: et ad pñfirmationē pz: q; veru pcludit: q; arguunt de infinito i magnitudine pfectiōis: qd est de: vñ Damascenus pñiaz: q; B solū possum? scire de deo: q; est ifinitº: et incōprehēnsibilis. C Ad aliud cū arguit: q; ifinitu pot diffiniri: et passioēs de eo demñari dōm: q; pbat de infinito accepto nō p re substrata: s; p rationē ifinitu in se. C Ad aliud de ifinitate spērū nūeri et figure dico q; oēs sūt intelligibiles a nobis: nō s; s; successiue: tñ nō ptingit ptransire. C Ad vltimū cū arguit: q; si duo corpa rē. dicitū e q; ifinite spes pñt ee sil i tellu actu pñº: nālr: s; si a deo ifundant: sic supius tactū ē: r tñ nō legi q; itells i actu 2º possit intelligere ifinita. C Ad auctes pñi i oppositu dico q; intelligit q; ifinitas i mltitudine q; intelligit p diuersas spēs: nō pñt intelligi a nobis: esto q; itells hiet ifinitas spēs apd se: q; nō possit elicere sil ifinitos actº: et opōnes: nec possit intelligere vnū post aliud: q; non possit ea ptransire. C Et hoc de 2º metaphysice.

Amplius aut multis existētiū non insunt oibus oia: quo nāq; mō possibile est: vnde principium esse in immobilibus: aut boni naturam: et c.

Questio. I.

Inca tertiū libru meta. Querit vtz in immobilibus sit cā efficiens: et finalis. Et vñ q; sic nā mediū demñationis reducit ad genº cāe efficiētis: s; scie mathe. q; sunt de immobilib' vere demōstrāt. gñ in immobilib' est vere inuenire rōnē efficiētis. maior est nota. ex 2º pñysic. vbi pñs pñº demōstrationis enumerat iter cās efficiētis rōne medy. C Itē p post. dicit: q; pñº demñationis sunt cāe pñonis: mediū aut nō est cā mālīs: q; nō intrat pñe: nec est cā foālis: nec finalis: relinq; gñ sit cā efficiēs. C Pñ. Immobilia sūt entia. gñ hñt rōnem finis. añs pz: s; pñia pbat: q; qd hz rōnē entis: hz rōnē boni: cū bonū et ens puertant: finis aut et bonū sūt idē: vt dicit hic. C Contra Aristo. hic in litera.

Respondeo ad qñe. p pñmā aliq; distōnes. z oicam ad qñem.

Quātū ad pñº sit ista pº distīctio: q; mobilia sunt in duplici gñe: qdā sūt mobilia mouētia: vt deº et intelligētie. qdā q; nō mouēt nec mouent: vt mathe matica. C 2º distō sit ista: q; duplex est efficiēs: qdā dās ee sine motu: qdā dās ee cū motu. Ex pñi. deº q;

nō agit iterueniēte motu. ex pñi. oē agēs pñysicū. C 3º distīctio sit ista: q; duplex est finis. qdā q; attingit mediāte motu. qdā q; attingit sine motu: pñº finis corrūdet 2º efficiētis: scōs finis p. C 4º distō sit ista: q; motº repñt in aliquo triplr. s. vel effectiue: vel subitiue: vel terminatiue. ex pñi. deº et intelligētie. ex pñi. scōi: celū et qdā mobile. ex pñi. tertij: albedo: et qñlibz foza motū terminās. C 5º distīctio sit ista: q; finis repñt i aliq; duplr. vno mō: q; ipz ē finis. alio mō: q; ordinat ad finē. ex pñi. deº q; ē finis oīuz. ex pñi. scōi: creatura oīs: q; ad deū: vt ad finē ordinat. ad 2º vidēdū est. p de efficiēte. 2º de fine: de pñi sit sermo de immobilib' pmo mō: q; s. sūt mobilia mouētia: sic dico duo. pñº est: q; deº est efficiēs immobile sine motu. 2º dicitū est: oē efficiēs immobile aliō a pº cā est efficiēs p motū. Si aut sit sermo de immobilibus 2º mō: q; s. nec mouēt: nec mouent: vt sūt mathe. sic dico: q; nullo mō repñt in eis realr loquēdo rō efficiētis: nec cū motu: nec sine motu: nā mathe. vt talia nō hñt ee aliq; reale. C De 2º: qñum est de fine: si sit sermo de immobilib' p mō q; s. sunt mouētia: sic dico duo. pñº est: q; loquēdo de fine p mō: q; est ipz: qd ē finis: sic finis repñt in pº cā: qd est oīuz finis. 2º dicitū est: q; loquēdo de fine 2º mō: put finis repñt in aliq; q; ipz ordinat ad finē: sic dico: q; finis repñt in oi creatura: siue mobilit: siue immobili. C Si aut sit sermo de immobilib' 2º mō: sic pot dicit: q; in eis nō est finis aliquo mō realr loquēdo. Vel possit dicit: q; i eis est finis scōo mō: vt finis repñt in aliquo: s; q; ipm ad finē ordinat: nā mathe. eodē mō: quo sunt aliqd citra pñmā cām: ordinant ad ipsam: ad quā omnia entia: vt ad finem naturaliter ordinantur.

Quātū de pñi sit sermo de immobilib' pmo mō: q; s. sūt mobilia mouētia: sic dico duo. pñº est: q; deº est efficiēs immobile sine motu. 2º dicitū est: oē efficiēs immobile aliō a pº cā est efficiēs p motū. Si aut sit sermo de immobilibus 2º mō: q; s. nec mouēt: nec mouent: vt sūt mathe. sic dico: q; nullo mō repñt in eis realr loquēdo rō efficiētis: nec cū motu: nec sine motu: nā mathe. vt talia nō hñt ee aliq; reale. C De 2º: qñum est de fine: si sit sermo de immobilib' p mō q; s. sunt mouētia: sic dico duo. pñº est: q; loquēdo de fine p mō: q; est ipz: qd ē finis: sic finis repñt in pº cā: qd est oīuz finis. 2º dicitū est: q; loquēdo de fine 2º mō: put finis repñt in aliq; q; ipz ordinat ad finē: sic dico: q; finis repñt in oi creatura: siue mobilit: siue immobili. C Si aut sit sermo de immobilib' 2º mō: sic pot dicit: q; in eis nō est finis aliquo mō realr loquēdo. Vel possit dicit: q; i eis est finis scōo mō: vt finis repñt in aliquo: s; q; ipm ad finē ordinat: nā mathe. eodē mō: quo sunt aliqd citra pñmā cām: ordinant ad ipsam: ad quā omnia entia: vt ad finem naturaliter ordinantur.

Sed hic est vnū dubiū: vñ in immobilib' possit morº repiri. C Dōm: q; de motu subitiue alr est s; vñ pñialr s; vñ Theologi: nā s; pñm: nec deº: nec itelligētie pñt ee subz morº: s; sūt simplr immobiles. C S; s; vñ via theologorū oēs itelligētie pter pñmā pñt moueri etiā localr: q; moueri de loco ad locū non repugnat angelo. C De immobilibus aut mathe. pz q; in eis nullo mō est morº subitiue realr loquēdo. Si aut loquamur de motu terminatiue: simplr negādū est motū in immobilib' esse: de deo qdē pz: q; est oīno iterminabilis: de itelligētys ē pz: q; s; sint pducibiles in ee: nō tñ p motū: q; deus: a quo pducit sūt: nō pducit aliqd p motū. De mathe. aut pz: q; nō pducant in ee p motū. C Si aut loquamur d motu effectiue: sic dico: q; tā in deo: q; in itelligētys ē re perire motū: q; oēs mouēt vel mouere pñt. De mathe. aut pz: q; nec mouēt: nec mouent realr loquēdo: sic ergo pz ad qñe. C Ad pñº in oppositu dōz est: q; s; mediū respectu pñis dicit hēre rōnē efficiētis: nō tñ est h; realr loquēdo: et p motū: sic loq; hic pñs. C Cōtra. ga discursus demōstratiū vi esse qdā morº. C Rñdeo: q; nō est morº realis: q; sit p intellectu. C Ad 2º dōz: q; nō oē bonū hz rōnē finis: nisi illud ad qd oia alia ordinant mathe. aut s; aliquatº possint dicit ee ordinata ad finem extrinsecū: tñ i eis nō est finis: ad quē aliud ordinat: ita q; vnū sit finis alteriº pproprie loquēdo.

Ad aut est possibile genus existētiū vnū esse: neq; vnū: neq; ens: nā necesse differen tias cuiuslibet generis esse: et vnū esse quālibet: impossibile est predicari: aut species generis de proprijs differentijs: aut generis sine suis speciebus. Quare si est vnū genus: aut ens: nulla differentia: nec vnū: nec ens erit et c.

Questio. II. Queritur

Finis duplex

Finis reperit in aliquo dupliiter.

Ad qñe sit mēre. pñe. Quonā nō deus est efficiēs.

Considera qd esse reale non habent.

Et in immobilibus reperit motus. Hic. 2. in pñi. q. 3. r. 31. q. 3. r. 31.

Ad pñmā. Hic. 2. Bo. c. alios pº pol. vt supra. c. 2º pñi. Ad tērdā. Quātū bonū hz rōnē finis.

Immobilia in duplici dīferentia esse.

Veritur Utrū genus p̄dicat de dif-
 ferētia p̄ se. Et v̄ q̄ sic nā
 hō p̄ se est rōnalis. ḡ rōnale p̄ se est hō. ḡ ra-
 tionale p̄ se est aial. p̄ nā p̄ p̄bat: qz p̄posi-
 tio necessāria p̄uertit in neciā: ex p̄ p̄oz. ḡ p̄
 se in p̄ se. z p̄ nā p̄bat: qz hō p̄ se est aial. si ḡ rōnale p̄ se
 est hō. leḡt: qz p̄ se ē aial. (C. P. Hō p̄ se ē aial. hō p̄ se est
 rōnalis. ḡ rōnale p̄ se ē aial: ista illatio p̄bat: qz sicut ex
 p̄missis necys leḡt ḡ neciā: ita ex p̄ se p̄ se. (C. P. 7. hui⁹
 v̄: qz q̄n aliqd de alio p̄dicat p̄ se p̄ mō: vnu p̄dicat de
 alio ēt in abstracto. ḡ iste sūt vere: hūanitas ē rōnālitās:
 z hūanitas est aialitās: qz iste sūt p̄ se i p̄ mō: hō ē rōnal.
 hō est aial. ḡ leḡt qz rōnālitās ē aialitās: z tūc p̄cretū p̄-
 dicabit de p̄creto p̄ se p̄ mō: dicendo qz rōnale est aial.
 C. P. Si gen⁹ p̄ accis p̄dicat de dīa. ḡ p̄ accis p̄dicat
 de sp̄e. p̄is est falsus. ḡ z aīis. p̄batio p̄ne: qz q̄n aliqd
 p̄dicat de aliq̄ p̄ accis: p̄dicat p̄ accis de q̄cūqz in quo
 illud foialr icludif: dīa aut foialr icludif in sp̄e. ḡ si ge-
 nus p̄dicat p̄ accis de dīa: p̄dicat z de sp̄e p̄ accis.

Contra qz si sic. ḡ vnu aial erit multa aialia. p̄is
 est falsus. ḡ z aīis. p̄bō p̄ne: qz aial: z rō-
 nale icludunt in p̄ceptū sp̄e: pura hoīs: aut ḡ idē aiali
 ipozat p̄ gen⁹ z dīaz: aut aliud z aliū. si p̄m. ḡ erit nuga-
 tio i dīffōne hoīs. si z m. h̄z p̄pō: qz hō erit duo aialia.

Respōdeo qz gen⁹ nō p̄dicat p̄ se de dīa: qd̄ p̄z
 p̄ hūicēnā s̄ metaphy. dicētē: qz lz ge-
 nus: z dīa p̄dicent de toto. i. de sp̄e nō tñ significāt totū
 p̄ se: lz gen⁹ significāt māle: dīa aut formale: vtrūqz aut
 significāt p̄e sp̄e i modū totius: z sicut māle est extra
 formale: sic p̄ceptū ḡiūs est extra p̄ceptū differentie.

Ad argumēta Ad p̄m neganda est p̄nā: lz est
 fallacia p̄ntis: p̄seitas aut signi-
 ficat cāz p̄dicati ēē in subto: supius aut nō h̄z cām: quare
 iserit sibi insit: lz magis ē: in subto ḡ pōt eē cā inheren-
 tie p̄dicati: lz in p̄dicato nō sit cā: qz subm sibi insit. Ad
 p̄bōnē dico: qz nō valet siluādo de p̄pōne p̄ se: z neciā.
 Rō hui⁹ est: qz aīis nō pōt eē verū: vel necessārius: nisi
 ēt p̄is sit verū: vel neciū: aliq̄n possēt eē verū sine illo:
 p̄pō ḡ p̄uersa nō pōt eē vera: seu neciā que se h̄z: vt aīis:
 nisi p̄positio p̄uertēs: que se h̄z vt p̄is sit vera: seu neces-
 saria: verūtñ aīis pōt habere cām: qre p̄dicatū vel p̄is
 sibi insit: lz nō ē: vt dictū est: aliq̄n vltis affirmatiua cō-
 nterret simplr: qz p̄ se p̄supponit de oi: p̄pō ḡ p̄ se non
 neciō p̄uertit in p̄ se. (C. Ad z m. p̄idē: qz lz ex p̄missis ne-
 cessārius: qz se h̄z vt aīis in syllogismo: nō possit sequi ḡ
 nisi neciā: qz se h̄z: vt p̄is aliq̄n p̄missē possēt esse ve-
 re sine p̄clone: tñ ex p̄missis p̄ se pōt sequi p̄clone p̄ accis:
 lz necessāria. (C. Cōtra. p̄ poste. v̄. qz si p̄ accidēs. ḡ non
 neciū. R̄ndeo. illud est verū de accidētib⁹ cōparatis
 ad subm: p̄dicatio enim per accis generis de dīa non
 est aliq̄s modus p̄ accis: qz opponit ad necessāriū: de q̄
 p̄ accis h̄z p̄ poste. q̄n. s. p̄dicat accis de accidente: vel
 accidēs de subto: vel subm de accidēte: z de tali verum
 est: qz si per accis. ḡ non necessāriū: dīa aut nō est pro-
 prie accis generis: nisi accipiēdo accidēs alicui⁹: qd̄ est
 extra cōceptū q̄dditatiū z formale: z iō talis p̄dicatio
 p̄ accidēs pōt simul stare cū neciō. (C. Ad z m. dōm: qz p̄-
 missē sunt false. s. hūanitas est aialitās: z s̄lr hūanitas
 est rōnālitās. Ad p̄bōnē est sciēdū: qz duplex ē p̄cretio:
 z duplex est abstractio: vna p̄cretio est ad subz: puta q̄n
 aliquid denoiat aliud. qd̄ est extra suā eētā: alia est ad
 suppositū: puta q̄n aliquid signat aliquid p̄ modū deno-
 minantis aliquid p̄prie nāe. exēplū p̄mi: albū qd̄ deno-
 minat subm. exēplū sc̄di: vt hec albedo est albedo. S̄lr
 est duplex abstractio cōrespōdens: vna a subto: alia a

supposito p̄prio. exēplū p̄mi: cū albedo abstrahitur ab
 hoīe. exēplū sc̄di: cū albedo abstrahit ab hac albedine:
 z hō ab hoc hoīe. (C. Ad formā ergo rōnis dico: qz dictū
 p̄h̄i 7. hui⁹ verū est de p̄cretis z abstractis sc̄do mō: lz
 nō p̄ mō: vñ si hec est vera: hic hō est hō: hec ē vera: hec
 hūanitas est hūanitas: nō tñ sic se h̄z in p̄cretis: z abstra-
 ctis p̄ mō: nō enī valet: si hō est alb⁹. ḡ hūanitas est al-
 bedo. Rō hui⁹ est: qz in p̄dicatione p̄ se p̄ mō est p̄dica-
 tio rōne q̄dditatis: q̄n aut p̄dicatū est itra q̄dditatē subz:
 p̄cisiō quocūqz alio: adhuc est de intellectu subiecti:
 lz si sit p̄cretū ad subm: subm est extra: nec p̄dicatum est
 idē subto. Ad p̄positū dico: qz rōnale in p̄creto iō p̄dica-
 tur de hoīe: qz rōne suppositū signat p̄ modū totū: in ab-
 stracto aut auferit iste modus z significat p̄ modū p̄tis:
 pars aut nō p̄dicat de toto: qre iste ambe sunt false: hu-
 manitas est aialitās: hūanitas est rōnālitās. (C. Ad 4. m.
 nego p̄nāz: ad p̄bōnē dōm: qz ista maior est vera: si illū
 dat intelligere: z facit vnu p̄ accis cū alio: dīa aut cū ge-
 nere nō facit vnu p̄ accis: lz vnu p̄ se. (C. Alr d̄: z ē idē:
 qz si gen⁹ p̄dicat de dīa p̄ accis p̄prie nō est p̄dicatio
 p̄ accis: qz nō est in aliquo istoz triū modoz: qz ponunt
 p̄ poste. lz est p̄ accis largo mō: eo qz p̄dicatū ē ex rōne
 subz: z sic p̄ accis diuidit p̄ se p̄ vel sc̄do modo.

Similiter aut se habz circa nūc in tēpore:
 nō enim hoc contingit fieri z corrumpi: at-
 tamē videtur aliquid semp esse: non substā-
 tia aliqua existens zc. **Qu estio. III.**

Veritur Utrū idē nunc vel instans
 sit i toto tēpore. Et est vna
 opinio satis cōis: q̄ oritur ex hoc tertio: z ēt
 ex 4. p̄physi. caplo de tpe: qd̄ est idē fm sub-
 stātia in toto tpe: lz sit aliud z aliud f̄z esse.
 Qd̄ ostendit sic. substātia ipsius nūc cōrespōdet sube
 ipsius mobilis: variatio aut ipsi⁹ nūc fm eē: cōrridet va-
 riationi mot⁹: vñ fm defluxū mot⁹ variat nūc fm esse:
 lz māeat idē f̄z subz p̄ idēitatē mobilis i toto motū.

Sed contra ista opinione inq̄ritum verba vidē-
 tur sonare arguit p̄ duas rationes
 p̄h̄i 4. p̄physi. p̄ sic. Illa d̄nr sil que sunt in eodē nūc in-
 diuisibili. si ḡ idē est nūc in toto tpe. ḡ illa que fuerunt in
 millesimo anno: z q̄ sūt hodie: erūt sil: qd̄ ē f̄z enidēter.

Respondetur qz oia p̄nt esse in eodē nūc rea-
 liter: sicut vnu mobile realr p̄
 suū motū h̄z eē in oib⁹ p̄tib⁹ spaty: nō tñ oia sūt in eo-
 dē nūc fm rōne: sicut nec est idē mobile fm rōne: vt h̄z
 esse in diuersis partib⁹ spaty. (C. Cōtra: vniiformitas si-
 multatis accipiēda est cōrridēter idēitatē ipsius nunc:
 vt que sunt in eodē nūc realiter: sint sil realr: z q̄ sunt in
 eodē nūc fm rōne: sint simul f̄z rōne: si ergo in toto tpe
 est idē nūc realr: z alterū fm rōnem: sequit q̄ illa: q̄ sine
 runt in millesimo anno: z q̄ sunt hodie erūt sil realr: z f̄z
 veritatē: lz nō sint simul fm rōnem: qd̄ nullus sane men-
 tis diceret. (C. P. 2. cuiuslz p̄nti sunt duo termini di-
 stincti: sed tps est qd̄dā p̄ntium: cuius termini sunt ipsa
 nunc. ḡ ipsa nūc sunt distincta. Ista rō declaraf: qz ipm
 nūc fm subam est aliq̄d indiuisibile de genere q̄ntitatis:
 tūc q̄o: cuius continui sit terminus: vel cuius discreti sit
 ps: qz oē indiuisibile: qd̄ est p̄ se de genere q̄ntitatis vel
 est terminus continui: vel pars discreti: si ponit pars di-
 creti. ḡ tēpus ponit discretū: qd̄ p̄hs nō cōcederet p̄-
 prie loquēdo. Si ponit terminus cōtinui: habet ergo qz
 sit aliud z aliud: fm qz terminat aliā z aliā partē p̄ntiū:
 qd̄ est propositum. R̄ndet: qz vnu z idem nūc fm rem
 pōt terminare aliq̄d tps ex vtrāqz parte: sicut vnu z idē

Que p̄dica-
 tio in abstra-
 cto z cōcreto
 vera: z q̄ nō.
 z rō quare.

Alde. 4. topi
 corū. c. 2.

Ad quartuz.

Per acciē cō
 duplex.

Tex. cō. 35.

Dubia l'fale
 est: z est qd̄ oī
 dinaria.
 Tex. cō. 17.
 Tex. cō. 104.
 Alde ibidēz.
 tex. cō. 90.
 Totā hāc lite-
 rā h̄z Scot⁹.
 2. d. sc̄di sen-
 tētiap. q. 2.
 Tex. cō. 92.

Euasio.

Tex. cō. 91.

Euasio.

vnā nām ⁊ vniuocā: nō autē genus: sed latent equocatio-
 nes in gñib⁹: genus enī dī equocū equocatione opposi-
 ta vniuocationi phice eo q̄ nō corrdet sibi vna nā: vñ
 bypostasis extra seg plures: s; q̄ dicit Lōmē. ⁊ Themi-
 stius sup p̄m de aia. vniuocatio ista solū est in spē spālīf-
 sīma que vere dicit vnāz nām vnitāte reali: minore tñ
 q̄ sit vnitāte numeralī: sicut declarabit in. 7. Vniuoca-
 tio logica est vnitāte alicui⁹ realitatis vel itētōnis p̄me
 sub vna intentione logica concepte. ⁊ g. sub intentione
 generis vel dīe: vel alicui⁹ alteri⁹ scōe itētōnis. Lo-
 gicus enim cōsiderabit h̄ intentiones scōas adiunctas
 p̄mis. Ex quo p̄cludo correlative. p̄mo q̄ aliq̄ trāscē
 dens est p̄p̄ie vniuocū vniuocatione logica: q̄ lz nulla
 scōa itētō in gñe: puta genus ⁊ dīa cōpetit alicui trā-
 scendentī: ⁊ exñti extra genus: sicut p̄z: aliqua tñ cōpetit
 sibi: puta intentio vltimatis q̄ est logica: ⁊ z⁹ itētō. C̄z⁹
 cōcludo: q̄ aliq̄d esse vniuocū vniuocatione logica: ⁊ eq-
 uocū equocatione phica nō repugnat: p̄z. n. ex p̄dicātis q̄
 gen⁹ est equocū equocatione phica: ⁊ tñ est vniuocum
 vniuocatione logica. C̄ vniuocatio meta^{ca} est vnitāte
 alicui⁹ p̄me intentionis abstrahibilis per intellectum a
 pluribus ex nā rei: circūscripta quacūq; intentione z⁹
 vel logica: ⁊ hoc mō transcendentibus nō repugnat vni-
 uocatio: vt dicit. Ex quo p̄cludit correlative: q̄ aliq̄d est
 vniuocū meta. qd nō est vniuocū p̄p̄ie phice loquēdo.
 De scōo sit ista p̄. c̄clo. Ens cōiter sumptum non est
 vniuocū oibus entibus vniuocatione phica. banc ostēdo
 sic. Cōceptui entis cōiter sumpti nō rīdet vna nā in re
 extra. ḡ conceptus etiā nō est vniuocus vniuocatione phy-
 sica. añs est euidēs: q̄ cōceptui entis in cōi subsumt oia
 entia: de gbus certū est: q̄ nō dicūt aliq̄ vnā nāz. p̄ntia
 ē p̄z ex p̄cedentibus. C̄ z⁹ sit ista. ens cōiter sumptū
 est vere vniuocū oibus entib⁹ vniuocatione logica. hāc
 ostēdo sic. Illud qd dicit aliq̄ vnā realitatē vñ p̄mā itē-
 tione cōceptā sub aliqua intentione logica est vniuocū
 vniuocatione logica: sed ens cōiter sumptū est h̄. ḡ zē.
 maior p̄z ex dīfōne vniuocationis logice posite supe-
 rius. minor etiā est euidēs: q̄ lz ens cōiter sumptū non
 cōcipiat sub intentione gñis: vel dīe: vel alicui⁹ alte-
 rius scōe intentionis in gñe: p̄cipit tñ vel pōt cōcipi sub
 itētione vñs: que vñq; est itētō scōa vel logica. C̄ z⁹
 scōo sit ista ens cōiter sumptū est vere vniuocū oibus
 entibus vniuocatione meta. sic intelligēdo: q̄ ens dicit
 aliq̄d vnūz p̄ceptū reale abstrahibile ab oibus entib⁹
 participantibus ens q̄dditātiue: fm que p̄ceptū ens est
 p̄dicabile de oī ente vniuocē: ⁊ reali: ⁊ in qd. banc ostēdo
 sic. Oī intellectus certus de vno p̄ceptū: ⁊ dubi⁹ de duo-
 bus: in gbus ille certus q̄dditātiue includit h̄z cōceptū
 illū: de quo est certus aliu⁹ a cōceptibus de gbus est du-
 bius: ⁊ vniuocū illis: sed intellectus hoīs pōt esse certus
 de aliquo qd sit ens dubitando. vtrū sit deus vel creatū
 ra: suba vel accñs: ⁊ sic de alijs in gbus p̄cept⁹ entis qd-
 ditātiue includit: sicut p̄z. ḡ conceptus entis est ali⁹ a con-
 ceptibus dubijs: ⁊ vniuocus eis: ita q̄ ex se est neuter: ⁊
 includit in vtroq; isto. maior p̄bat: q̄ ipole est euidē
 cōceptū eidē intellectui sil eē certum ⁊ dubiū. ḡ vel est
 alijs ⁊ h̄z p̄positū vel nullus: ⁊ tūc nō est certūdo de
 aliquo cōceptū. est ḡ alijs: ⁊ si q̄dditātiue includit in il-
 lis: sequit q̄ nō tñ est alijs: sed ē vniuocus. minor de-
 clarat. p̄mo de deo ⁊ creatura: q̄z ḡz p̄hs antiquus fuit
 certus illud qd ponebat p̄m p̄m eē ens: puta vnus q̄ po-
 suit ignē p̄m: alius aquā: q̄z. n. erat certus ignē: vñ aquā
 esse ens: erat tñ dubiū. vtrū esset ens creatū: vel increa-
 tūz. p̄m vel nō p̄m: nō. n. erat certus qd esset ens p̄m: quia
 tunc fuisset certus de falso. falsum autē non p̄tingit scire:
 nec erat certus q̄ esset nō p̄m: q̄ tūc nō posuisset oppo-

sitū. C̄ z⁹ pb⁹ de suba ⁊ accñte. Nā p̄hi diuersi diuer-
 simode opinati sunt de lumine: quoz vnus ponit q̄ sit
 accñs: alius q̄ sit corpus ⁊ suba: ⁊ ille qdē q̄ ponit q̄ est
 suba est certus q̄ est ens: sed nō est certus q̄ sit suba: q̄
 tunc eēt cert⁹ de falso: nec q̄ nō est suba: q̄ oppositum
 ponit. C̄ Rīdet q̄ q̄z talis p̄hs habuit duos p̄cept⁹
 in intellectu suo p̄pinquos qui p̄ p̄pingtatē analogie
 vident esse vn⁹ p̄cept⁹: ⁊ p̄ istā p̄pingtatē q̄ vn⁹ vn⁹
 p̄cept⁹: vñ esse certus de vno hoc est de illis duob⁹ dubie
 p̄ceptis. C̄ Lōtra: q̄ ex ista euasione vñ destrui oīs via
 p̄bādi vnitāte vniuocā alicui⁹ p̄cept⁹. Si. n. dicit hoies
 h̄z vnū p̄ceptū cōdem ad forte ⁊ platonē: negabit tibi: ⁊
 dicit tibi q̄ sunt duo cōceptus: s; vñ vnus p̄p̄ magnāz
 p̄pingtatē ⁊ silitudinē. C̄ Lōfirmat rō p̄ncipalis: q̄z
 oīs p̄cept⁹ p̄dicabilis de plurib⁹ fm vnū nomē: ⁊ vnāz
 rōnē est vnus vnitāte vniuocatiōis: bec. n. est descriptio
 vniocū in antepredicamentis: s; cōcept⁹ entis est h̄z: nāz
 p̄dicat in qd ⁊ includit q̄dditātiue in entibus inferiori-
 bus de gbus dī q̄ p̄z: ⁊ p̄ p̄hs p̄dicat fm nomen ⁊ dīf-
 nitionē. ḡ cōceptus entis est vniuocus. C̄ p̄. Prima di-
 gnitas seu p̄mū p̄m nō est multiplex. ḡ nec ens: ⁊ p̄ p̄hs
 vniuocū. añs p̄z: q̄ p̄m p̄m nō est distinguēdū cū sit no-
 tissimū: ⁊ firmissimū ex 4⁹ huius. p̄ntia p̄bat: q̄ p̄mū
 p̄m cōstituit ex ente: q̄re si p̄m p̄m nō est multiplex. ḡ
 nec ens ex quo p̄stituit. C̄ p̄. Probat spāl̄ q̄ sit vni-
 uocū ad subam: ⁊ accñs sic. si ens nō est vniuocū sube ⁊
 accñti. ergo itells noster nō pōt h̄z p̄ceptū q̄dditātiū
 de suba. p̄ns est euidēter falsū. ḡ ⁊ añs. p̄batio p̄ntie: q̄z
 suba nō imutat imēdiate itellctū nrm ad itellectionēz
 sui: cū nō itelligit p̄ statu isto: nisi p̄ speciem accidentis
 sensibilis: sed nullus cōceptus q̄dditātius sube pōt ha-
 beri p̄ imutationē accñtis sensibilis: nisi possit abstrahi
 a cōceptū accñtis: ⁊ ille nēcio sic abstractus est vniuo-
 cus als nō esset abstrahibilis: talis autē p̄cept⁹ maxime
 vñ eē cōceptus entis: nā nullus alijs esset q̄dditātius.
 maior p̄z: q̄z q̄cqd p̄sens ⁊ imēdiate imutat itellctū il-
 lius absentia pōt nāl̄ ab intellectu cognosci: q̄n nō imu-
 tat: sicut appet in z⁹ de aia. q̄ vnus est perceptiuis te-
 nebre q̄ lux nō est p̄sens: nec visus imutat. ḡ si itells
 noster imutat a suba imēdiate ad actū circa sp̄z: seque-
 ret: q̄ q̄i suba nō eēt p̄sens: possēt eius absentia nāl̄
 cognosci: ⁊ ita possēt nāl̄ cognosci in hostia p̄secrata nō
 eē subaz panis: qd est manifeste falsū: nullus ḡ p̄cept⁹
 q̄dditātius h̄z de suba nāl̄ imēdiate a suba causatus:
 s; tñ causatus: ⁊ abstrac⁹ p̄ ab accidēte: ⁊ als nō est nisi
 p̄ceptus entis. C̄ p̄. Signū distributiū nō distribuit
 terminū equocū p̄ suis signatis: q̄ termin⁹ equoc⁹ non
 h̄z vnū p̄ceptū q̄ sit diuisibilis in p̄les: s; signū distrib-
 utiū additū enti ip̄z ens distribuit p̄ suis inferiorib⁹: segt
 enīz oē ens. ḡ suba. ḡ accñs. ḡ ens nō est equocū. C̄ p̄.
 Vni⁹ potētie est vnū p̄m obm: s; p̄m obm intellectus est
 ens vt cōe oibus. ḡ ens sic cōe est aliq̄d vnū: ⁊ per p̄ns
 vniuocū. maior p̄z: q̄z potentia mouet ab obto fm for-
 mā obm: ⁊ nisi heat vnā formāz nō mouebit: ⁊ idē dī 4⁹
 but⁹ q̄ itells q̄ nō itelligit vnū nihil itelligit. p̄batio
 minoris: q̄ illud est p̄m obm itells: sub cui⁹ rōne oia in-
 telligūt: sic p̄z de obto visus: s; nec rō sube: nec accñtis:
 s; sola rō entis repit in oibus itelligibilib⁹. ḡ ens est p̄m
 obz itells nri. C̄ p̄ro ista p̄ne faciūt oēs rōnes adducte
 p̄ p̄ ⁊ z⁹ p̄ q̄nib⁹ p̄ q̄nib⁹ isti⁹ scripti posite in p̄ li⁹. Et idē
 p̄ nūc iste rōnes sufficiāt: s; multe alie possent adduci
 alterius opinionis. C̄ Ad
 illō q̄nti meta. de sano zē.
 dico: q̄ p̄hs. 10⁹ meta. p̄cedit ordinē cēntiales iter spēs
 eiusdē gñis: nā ibi vult q̄ in q̄z genere est vnus p̄m: qd
 est mēsurā oīuz alioz: mēsurata autē h̄nt ordinē essēntia

Vide Scoti
2. in ap. di. 13
⁊ 2. de aia: ⁊
alibi.

Euaſio.

Contra euaſionem.

Caplo. x.

Tex. cō. 8.

Vide hic de
cognitiōe sub
stanti p̄ statu
isto.

Vide i p̄logo
p̄mi. q. 1. Scoti
⁊ in. 2. di. 3
⁊ sup libro de
aia: vide ifra
in. 7. q. 4. idē
confidera an
ista notitia sit
discursiua: ⁊ si
sit pondera
Scoti vñ p̄le
⁊ alios. 3. di.
p̄mi. 7. 3. di.
scōi. cō. 103.

Vide. 1. elem-
choz ⁊ in añ
p̄dicamentis.

Vide scōo de
aia vide supra
libro. 1.

Tex. cō. 10.

Tex. cō. 12.
Vide Scoti
in. 4. di. 12. q.
1. ⁊ in p̄o. ten.

Chm. S.
logica
Correlariuz
p̄p̄ie
p̄ntia
p̄mā
meta
Correlariuz
p̄p̄ie
p̄ntia
p̄mā
meta
Correlariuz
p̄p̄ie
p̄ntia
p̄mā
meta

Tex. co. 31.

Analogia realis et uniuocatio metaphysice calis stant in eodem.

Multiplicitas duplex.

Posset etiam negari ens. vide de. 25. dist. repositio. q. 2. Scotus et vide ibi q. re. grunt ad rationem generis.

Uniuersale duplex.

Ens esse transcendens.

Ens non in obiectibus formaliter includitur.

Hic habet rationem in scoto 8. dist. q. 2. pmi. sniaz.

lez ad mensuram: et tunc non obstat talis attributione: nullus negat conceptum generis esse uniuocatum: quod predicatur in quod de pluribus differtur in specie. Si. n. gen. non habet uniuocatum alium a conceptu: sed in specie: nullus conceptus diceretur in quod de pluribus: sed quod de seipso: et sic idem predicaretur de eodem: et non genus de specie. Confirmatur: quod philosophus 7. physicoz. ut iam allegatum est dicit: quod in generibus latet equuocatio: propter quod non potest esse copatio secundum genus: non tamen est ibi equuocatio in genere: quantum ad logicum: sed quantum ad reales physice. quod non est ibi unitas nature omnium. Sed antequam essent de illa materia: sive in meta. sive in phica post sententiam propter diuersitatem realem illoz. in quibus est attributio: cum qua diuersitate stat unitas conceptus abstractibilis ab eis: sicut patet de genere: concedo quod accensibus attributione essentiali ad subiecta: et patet quod ens est analogus ad ea: et tamen ab his: et ab illo potest abstracti uniuocatum conceptus: cuius uniuocatus: nam analogia realis: et uniuocatio metaphysice: realiter non repugnat in eodem conceptu. Ad illud quod adducitur de 7. meta. dicitur: quod arguitur de silio non clauditur pro tanto: quod est verum: quod accidentia sunt entia: sicut logici dicunt: non ens esse ens. et quantum iter subiecta et accensibus est analogia: sed perfectius et inspectus: cum quantum tamen stat in uniuocatio: ut dicitur est: uniuocatum ibidem dicitur. Quod talia non dicitur equuocari: sed ad unum. Ad aliud de philosopho 7. Parmenide et mellissio dicitur: quod philosophus loquitur de multitudinis supposito: quod non repugnat uniuocatio: ut est dicitur in exponendo. Iste dicitur. n. eos est accipere: quod ens multiplex dicitur: non equuocari: sed multiplex. i. de multis ad ingrediendum de quo intelligitur: sicut si diceretur: oia esse uniuocatum: sed eos esse distinguendum de aialiter: et quere de quo aialiter intelligitur. i. quere: ut patet oia esse uniuocatum: vel unus aialiter. Ad primam rationem. nego: quantum ad ens esse genus. Ad probationem dicitur: quod procedit ab insufficientia: nam aliquid deficit in ratione cuius non potest esse genus. s. quod ens de aliquo: cuius dicitur predicatur de illis. s. quod sumitur ab alia re: quod sit res a qua sumitur genus: tales. n. dicitur: sicut est forte rationale: includit ens quod dicitur: sicut habet etiam natus generis predicari. s. additatur de dicitur. Ad confirmationem de illis generibus: philosophus ordinat librum suum ad predicameta. sicut ipsemet permittit in philosopho: loquitur de illis pluribus: quod aliquid modo inueniuntur in linea predicametalis: preter illa est aliquid: quod est transcendens: quod non pertinet ad aliquid predicametalium. quod ens est esse transcendens predicatum in quod: nec tamen est genus: nec species: nec proprium. Ad aliud dicitur: quod ens descendit in decem genera per aliquid: sicut dicitur: propter quod non includit ens formaliter: sicut nec passiones entis: nec uel time dicitur: ut inferitur: ostendit tamen non sunt nihil: cum arguitur: quod non sunt entia: dicendum quod non sunt entia formaliter: sunt tamen entia realiter et essentialiter: quod aut illud quod non est ens formaliter: dummodo sit ens realiter: sit de intellectu entis: nullus est inconueniens: sicut rationale: quod non est aialiter formaliter: tamen de intellectu hois quod est esse aialiter. Ad aliud de extremis dicitur: dicitur: aut intelligitur quod illa sunt sub extremis dictionis totalis: sicut quod illa preter sunt extrema dictionis: et tunc minor est falsitas: quod deus: vel suba non est precise: sicut quod est esse non ab alio: accipiendo proportionabiliter: quoniam illa negatio dicitur esse de chimera: sic nec creatura est precise illa nego non necessesse esse: quod hoc est conuenit chimere: sed tamen de creatura: tamen suba quod accidens est aliquid: cui conuenit altere extremum dictionis. si ergo sic accipias ma. quod quibusque conueniunt extrema dictionis: ipsa non uniuocantur in aliquid: tamen illa maior est falsitas: nam oia diuidentia per se aliquid esse sunt talia: quod de ipsis dicitur extrema dictionis: et tamen uniuocantur in ipso: cui diuisio. Sicut in proposito: de re et creatura: suba et accidens preter recipit predicationem dictionis: et tamen habet aliquid substractum: cuius illis extremis dictionis ratione cuius preter habet aliquid esse. Ad aliud dicitur: sicut in primo questione pro

cipali huius scripti de deo et creatura: sed sunt per diuersa in realitate: quod in nulla realitate conueniunt: tamen sunt diuersa in conceptu: realiter: quod modo aut possunt esse conuenientia in conceptu: realiter: et non in realitate: dicitur sicut ibi. Quod autem dicitur: negatiua: in qua negatur uniuocatum generis generalissimum ab alio: non est immediata. nego: quantum ad probationem. Ad probationem cum dicitur: quod extrema esse in aliquo toto: dico quod non sunt in aliquo toto: quod possit esse medium in aliqua figura syllogistica: remouendo uniuocatum ab alio: cuius de utroque affirmatiue ipse ens predicatur. patet quod cum scienti arte syllogistica. Ad probationem de attributione: dico quod attributio sola non ponit unitatem uniuocationis: quod unitas attributionis. minor est unitate uniuocationis. minor autem unitas non arguit maiorem: tamen minor potest stare cum maiori: sicut quod sunt uniuocatum generis: sunt uniuocatum species: sed unitas generis sit minor unitate species. Sicut in proposito dico quod unitas attributionis non arguit unitatem uniuocationis: tamen cum unitate attributionis stat unitas uniuocationis: sed una non sit alia formaliter. Exple: species eiusdem generis habet essentialiter ordinem et attributionem ad primum in illo genere: ex 10. meta. et tamen cum habet stat unitas uniuocationis conceptus: ipsius generis re. Sicut in proposito in ratione entis: in quo est unitas attributionis ipsa attributa habet unitatem uniuocationis. Ad arguitur in proposito de propositione dicitur uniuocatum: quod ipse allegat aliu dicitur. Si quis dicitur: ita quod non uel logice intentione propria. Ad dicitur: quod uerum est: accipiendo equuocatum: sicut accipit apud physicum reale: sicut est genus realiter dicitur equuocatum: et de tali equuocatione loquitur Porphyrius. Contra. ipse fuit logicus: et ita logice uel loquutum fuisse. Rideo: quod multa dicitur in logica non logice: sicut in 2. meta. quod in oia moto est materia: tamen hoc considerare magis pertinet ad physicum quam ad metaphysicum. Queda. n. dicitur entia: quod sunt subiecta: et quedam entia: quod sunt passiones: et quedam accidentia: et quedam: quod sunt uia ad subiecta: aut ad relationem: aut quod sunt non ens. Q. II. Veritur. Utrius negatio habeat distinctam formalitatem ab affirmatione: cui opponitur. Et uel quod non: nam quod habet distinctam intelligibilitatem: non habet distinctam formalitatem: sed negatio est habet distinctam formalitatem: sed negatio est habet distinctam formalitatem. minoris: quod non ens non est obiectum intellectus: et patet non potest distincte intelligi: ens. n. est obiectum adequatum intellectus: illud quod subterfugit rationem entis: subterfugit rationem obiectum intellectus: sed nego non est ens. ergo non potest intelligi distincte. Confirmatur: quod puatio cognoscitur per hitum: et nego per affirmationem secundum doctrinam philosophi: uniuocatum affirmatio intellectus in negatione. Inter affirmatio et negationem non est dare medium: cum sint dictiones: sed si nego posset distincte concipi: quod opus procederet. si beat distinctam formalitatem: tunc affirmationi et negationi esset aliquid esse: et medium. s. posse concipi. Dis formalitas est aliquid posituum: quod actus intellectus: cui sit positum: non uel posse terminari ad obiectum: quod non est posituum: sed negatio non est aliquid posituum. ergo non habet propriam formalitatem. Contra. Illa dicitur habet distinctas formalitates ex natura rei: quod uniuocatum manet in aliquid altero non manente: sed illa negatio manet in boie ex natura rei: habet non est asinus: cuius opposita affirmatiua. s. habet asinus: non manet in boie: sicut patet quod illa affirmatio et negatio opposita distinctas habet formalitates ex natura rei. Respondeo. Primo premitta aliqua necessaria. Secundo dicam ad questionem. Quantum ad primum premitta rationem formalitatis: qua describo sic. Formalitas est ratio obiectualis in re apprehensa ab intellectu ex natura rei: qua non opus separare mouet intellectus: dummodo actus intellectus possit teriare. Quod dico per

Hic habet rationem in scoto ubi supra.

Hic dicitur ubi supra.

Liceat minus unitas esse maior: non ea arguitur. Tex. co. 2.

Ad arguitur in op.

Tex. co. 2. Dicitur ubi logicam in logic dicitur.

Arguitur in

Hic dicitur in 8. dist. q. 2. in 8. dist. q. 2. in scoto per se. Secundo.

Actus.

In opposita.

Quod dicitur distinctas formalitates ex natura rei.

Primo premitta aliqua necessaria.

Formalitas est ratio obiectualis in re apprehensa ab intellectu ex natura rei: qua non opus separare mouet intellectus: dummodo actus intellectus possit teriare. Quod dico per

tanto: qz lz aliqd possit terminare actū itells: nō tñ semp
 pōt itellectū ad sui itellectionē mouere: sic cōiter dī qz
 relationes nō mouēt itellectū rōne depēdētie: r qz non
 sunt aliqd absolutū: r tñ termināt actū itells. Silt pzo/
 prietas iditiduales ex eo q nō hnt rōne quid: iō non
 mouēt itellm: r tñ termināt actū ei: silt negōnes termi/
 nant: lz nō moueāt itellm: qten^o nō sūt entia. Itaqz tria
 regunt ad B: q aliqd moueat itellz. p^m q sit ens. z^m q
 sit absolutū. z^m q beat rōne qd: vl eētie: pp p^m remo/
 uent negōnes. pp z^m relones. pp z^m ois pprietas hypo/
 statica: vel pprietas psonalis in diuinis: r pprietas in/
 diuiduales: q oia: lz actū itells terminēt: nō tñ mouent
 itellm. C Ex ista descriptōe pcludo corrlarie: qz que/
 cūqz pnt distictē cōcipi p itellm: hnt distinctas foial/
 tates ex nā rei. C Sz vltimū positū descriptōe. lz q
 aliqd possēt terminare actū itells: qd nō pōt mouere itel/
 lectū: instat: nā visus vī moueri a relone: quā dicit: non
 posse mouere itellm: nā ex alio r alio ordine obiectōrū
 sūt alla r alia visio: qd nō eēt nisi ille ordo moueret vi/
 sus: ordo autē est relatio: sī g rēlo pōt mouere visus: pari/
 rōne r itellm. C P. Unius potētie: r act^o vni^o rōnis:
 est vna rō obiectalis r vni^o rōnis: lz oēs act^o itells sunt
 vni^o po^o: r sūt act^o vni^o rōnis: in rōne talis act^o. g eoz ē
 vna rō in obto: lz h nō pōt eē rō terminatiua disticta a
 motiua: qz sic eēt alie r alie rōnes obiectales. g ille rō/
 nes nō sūt sic distictē. qn eē obz terminās itellz moueat
 ē itellm. C P. Si rō terminādi sufficit ad obm itells.
 g vbi aliqd terminabit actū itells ex nā rei: illd eēt obm
 reale itells: sed scōe intentiones termināt actū itells: r tñ
 nullus diceret: q sūt obz reale itells. C Rūdeo ad p^m:
 q ille ordo nō mouet visus: lz extrema illi^o ordis q hnt
 rōne absolutū: lz ille ordo sit qdā rō cōnexa: r sine q nō:
 vñ ordo ille: cūz nō sit obm ppositū: nec cōsensus iō
 nō solū nō mouet sensus: lz nec ē termināt: vñ cognitio
 eius pūnet ad altiorē potētiā qūqz sit illa: siue sensus
 cōis: siue itells: vel dato q ille ordo aliq mō pcpiat a
 sensu: dico q ex hoc nō legē: q moueat sensus: lz sufficit
 q terminet actū ei^o. C Ad z^m dico: q rō obm nō est pci
 se mouere: lz accidit sicut p^m in po^o nutritiua r augmen/
 tatiua: r in alyis potētis mere actiuis: hnt. n. obz nō mo/
 tiuū potētie: lz terminatiuū tñ act^o po^o. cū g in oi obto
 sit rō terminatiua: legē q obm vt obm: hz rōne termi/
 nā dē: nō mouēdi: cui alludit nomē obm: nā obm vī signi/
 ficare illud qd obyci^o po^o: r circa qd terminat act^o alic^o.
 C Ad aliud de scōis itētiōib^o dico: q z^m itētiōes nō ter/
 mināt ex nā rei: nā ipse fabricant p actū itells negociā/
 tis: iō nō frustra posui q foialitas sit rō repra in re ex/
 nā rei. C z^m q pmitto est B: q distinctio foialis: siue p
 foialitates ipoztat nō idētitatē aliq p: qz vñ excludit
 aliud a suo pceptū foiali in p mō obī p se: vt oē illud dī
 distigui ab alio foialr: q non est idem sibi in p obī p se.
 C z^m qd pmitto est B: q negō cōpat ad duas affirma/
 tiones: q rū vñā icludūt: r p supponit: aliā rō destruit r
 excludit. g. g. hō nō est asin^o: respicit affirmatiuā istaz:
 hō est asin^o: r istā: hō est hō: p mā destruit sic p: scōam
 supponit r icludūt vtrualr in suo subto: nā p tāto ista est
 va. hō nō est asin^o: p qto hō est hō: negō aut distiguit r
 plurificat lz distōne r plificationē affirmatiōis quam
 destruit: r sic ē vna vni^o: lz p piber. t. c. s. qz vni affir/
 matiōi vna negō opponit: nō aut sic lz affir^o quā icl/
 cludūt: q nimo vni^o affir^o sint ples negōnes: vñ illi^o. hō
 est hō: sūt ille negatiue: hō nō est asin^o: hō nō est lapis: r
 sic de alyis qbuscūqz: in qb^o negat aliqd vere de boie.

etā foialitate: ab affir^o quā icludūt r supponit. Hāc oñ/
 do sic. qd nō hz distictā pceptibilitatē ex nā rei a pceptū
 bilitate alteri^o nō hz distictā foialitate a foialitate illi^o:
 lz negō est hō re^o affir^o quā icludūt r suppoit. g rē. ma/
 ior p3 ex pcedentib^o. pbatio minoris: nihil est distictē
 pceptibile ab eo qd icludūt in rōne sua itriseca: lz negō
 icludūt in sua rōne affir^o quā supponit: nā de rōne ne/
 gatiōis est nō tñ pdicatū negatiū: lz ē subz: qd ē vtrualr
 ipsa affirmatio supposita. C Cōfirmat: qz ipole est in/
 telligere negatiuā hāc. hō nō est asin^o: nisi itelligat hō: q
 subycit in illa ppōne nega^o: itelligēdo aut boiez itellr
 vtrualr q hō est hō: qre negō illa nō pōt itelligi sine illa
 affir^o: quā supponit. C z^m q sit ista. negō hz distinctaz
 foialitate ab affir^o quā destruit r excludit. hāc ostēdo
 sic. Illa quoz vñū dicit pfectionē simplr: r aliud ipfe/
 ctionē ex nā rei hnt distictas pceptibilitates r foialita/
 tes: lz in deo nō eē asinū: dicit pfectionem simplr: r sua
 affirmatio: quā excludit dicit ipfectionē ex nā rei. t. oē
 esse asinuz: r B ex nā rei: sic p3. g negō r affirmatio hnt
 distictas foialitates. C Silt pōt poni exēplū in crea/
 turis: nā ista negatiua: hō nō est asinus: dicit pfectionē
 in boie: affir^o aut opposita dicit ipfectionē. hō est
 asinus. C P. Illud qd nō est idē alteri in p mō dicēdi
 p se: distiguit ab eo foialr: r p pns hz distictā forma/
 litatē: lz negō est hō re^o affir^o quā excludit. g rē. maio/
 r p3 ex pcedētib^o. minor ē p3: qz nulla negō icludūt in cō/
 ceptū affirmationis: nec est sibi idem in pūmo modo.

Ad argumenta. Ad p^m dico: q minor est
 ens est obz adeq^o itells fm totū ambitū analogie sue:
 quā hz fm ordinē entū ad p^m ens: r bec est itentio pbi
 in hoc 4°: vbi ponit subm meta^o: ens vt ens: r oñdit B
 debere itelligi fm analogiā entū ad p^m ens: inter q enu/
 merat negōnes r puationes: q dñr entia lz aliqūa redu/
 ctionē ad p^m ens. C Ex q p3: q scia meta^o: extēdit se nō
 tñ ad entia positīua: lz ad negatiua r puatiua: qz ens
 qd est ei^o subm extēdit se ad vtraqz. Qz si iserius pbs
 distiguit ens a non ente: vbi logē de p pñ: qz ipole est
 idē eē r nō eē: itelligēdū est: q logē de ente: vt deter/
 minat ad ens positīuū: sic. n. ens r nō ens se excludūt.
 C Ad pfirmationē oōm: q si pbs dicit negōne cogsci
 p affirmationē: r puationē p bitū: h est vez: p qto per
 spēs hitus cogsci^o puatio: r p spēs affirmatiōis cogsci^o
 negō: nihilomin^o tñ nō legē: qn possint distictē cogsci.
 De negōne rō possēt dici spāl: q ipsa cogsci^o p affir/
 mationē quā icludūt: r ab illa nō cogsci^o seozuz. C Ad
 aliud dico: q iter dīctoria realr nō est mediū reale: lz
 est eis aliq rō cōis: r itētiō rōnis q dici pōt de vtroqz. l.
 posse pcpī ex pte obm: nec h est icōueniens: cū necē sit
 pcedere dīctoria posse itelligi quocūqz mō ponant.
 C Ad aliud dī vno mō: q nō opz: si act^o itells sit posi/
 tiuus: q illd qd terminat sit positīuū. C Cōtra: qz actus
 specificant ab obm. Rūdeo: lz act^o arguant distigui
 ex obiectis: tñ nō specificant: qz nihil specificat foialr
 p illd qd ē sibi extrisecū: vel dicā q specificant ex obie/
 ctis motiuis solū. C Alr dī q foialitas attēdit penes
 ipz pcpī abstracte sūptū: r illd ē qd positīuū: lz ipz sub/
 stracuū huic: qd est pcpī sit positīuū vel negatiuū: ita q
 in re: qd cōcipit: vel est positīuū vel negatiuū: lz hoc
 qd dico pcpī: penes qd attendit foialitas: abstrabit ab
 vtroqz: sic ens p sīderatū a metaphico: est ens positīuū:
 r tñ est cōe: saltē cōitate analogie entū positīuū r negatī/
 uo: qz vt hīc in lra metaphico: p sīderat negōnes r pu/
 tiōes: qd nō eēt vez: nisi pūnerent sub ente: qd est subz
 meta. als obz nō eēt adeq^o scie. C Ex q pcludo cor/
 rē.

Cōsidera in
 stantiaz in. q.
 sequētī arguē
 do ptra pbo
 mam.

Ad pūmum
 Aide Scotū
 in quoli. q. 3.
 idē. r. c. r.
 Dūo ens est
 subiectū me/
 taphyice.

Negatio per
 affirmatiōnes
 r puatio per
 habitu nō sū/
 catur.

Ad secundū
 Aide infra. q.
 vlti. huius. 4.
 r in postp dī/
 camentis.

Ad tertium.

Actus nō spe/
 cificari ab ob/
 iecto: et si ab
 obto: a quo.

Ene a meta/
 physico p sīde/
 rati est qd po/
 sitīuū r abstra/
 ctum ab eo.

Quantum C p^mia ē est ista. negō nō hz distictū

Obiecta habi- tus no excede re obiectu po- tentie.

Subiecti me- raphylice obz- intells r for- malitate esse ealis ambit.

Arguit pmo- L.c.6. r.13.

... h... ...

Ter. c. 3. In oppositiu

Primus arti- culus. Ad qones p- mentie Auic. 2° mca. c. 1.

... ..

... ..

relarie: qz obm hitus nunq̄ excedit obm potētie: id/ circo obm itells extēdit se ad ens positiuū r negatiuū: qre negōnes r puatiōes poterūt vtiqz distincte concipi ab itellu: cū nō subterfugiāt obm eius: cōcedo q̄ qz ois formalitas est aliqd positiuū: r tñ negō est itelligibilis: nō itellecta affirmatiōe: qz cū ex nā rei ab ea distiguat: iō cogit itells ad eā disticte p̄cipiēdū. ¶ Ex oib⁹ dictis p̄s: qz subz meta⁹ r obz itells: r foialitas sūt eqlis am- bit: r extēdētia se ad oē ens taz positiuū q̄ negatiuū. ¶ Si igitur ens r vnū idem r vna natura: eo qz se adinuicēz psequunt̄ sicut p̄ncipiū r cā: s; nō vt vna rōne oīsa: nil aut differt: nec si filr suscipiam⁹ s; r p̄opere magis: idē enī r vnus hō: r hō: r ens hō: r nō diuer- sum aliqd ostēdit fm dictionē repetitā hō: r ens homo: r vnus homo. Qd. III.

Meritur Utrū vnū: r ens significet eādē nām. Et videt qz nō: qz si sic ista erit vera: tñ vnū est ens. p̄ns est falsuz. q̄ r aī: falsitas p̄ntis p̄z ex pmo p̄by. vbi ip̄robat parmenides: qz posuit tñ vnū eē. probatio p̄ntie: qñ aliqd p̄dicat de aliq̄ p̄uerti- bilr: p̄dicat de eo cū dictione exclusiua: sic si hō r risibi- le cōuertunt̄: vey est: qz hō tñ est risibilis. ¶ P̄. Diuū dens nō signat eādē nām cū ente. p̄bat maior: qz da oppo- sitū: tūc vnū diuidēs: ex q̄ opponit cōdiuidēti: nō parti- ciparet diuū: si. n. rōnale diceret eādē nām cū aīali: irrōnale nō p̄ciparet aīal. Silr in p̄posito: cū vnuz r multa diuidant ens: si vnū signaret eādē nām quā ens: q̄ multitudo eēt nō ens: r sic vnū: r multa nō eēt diū- entis. ¶ P̄. Unū est determinati gñis: ens aut nō est de- terminati gñis. q̄ nō signant eādē nām: p̄batio maioris: qz cū⁹ spēs oēs sunt determinati gñis: ip̄z est determi- nati gñis s; oēs spēs vnus. f. sile r disticte: eāle r ineq̄le: sunt determinati generis: qz de genere relationis.

Contra P̄hs est in lra: qz dicit: qz ens hō: r vnus hō idē signant. Qd p̄bat dupl̄: tum qz nō sepan̄ in gnōne r corruptione: tum qz ens r vnū p̄dicant eandem naturam: r essentiaz cuiuslibet per se: r non p̄ accidēs. q̄ significant eandem nām.

In ista qōne sic p̄cedā. p̄mo qdā opinio p̄e- mittet. scōo eius ip̄robatio appo- netur. 3° ad questionem alr dicitur.

Quantū ad p̄m sciendū est: qz est vna opio Auic. cuius p̄clo est: qz ens r vnū signant aliā r aliā nām. ¶ In sua aut pōne dicit tria. Primū dictū est: qz ens r vnū p̄dicant de oib⁹ entib⁹. 2° qz nō sunt idē fm nām: s; sint idē subro: sicut passio r subm: q̄ sunt idē subro. 3° dictū est: qz vnū est determinati gñis. f. de gñe q̄ntitatis: r p̄ns nō cōuertit̄ cū ente. ¶ Primū dictū supponit tanq̄ vey. ¶ 2° dictū p̄bat tripl̄: tuz qz si vnū r ens significat eādē nām. q̄ multitudo nō est ens. p̄ntia p̄bat sicut p̄ns in opponēdo: tuz scōo: qz dicē do. ens vnū: esset nugatio: qd est falsuz. p̄ntia p̄z: qz tunc idē bis diceret̄: tum 3°: qz signat idē: alicui p̄dicat de eo in qd: s; vnū nō p̄dicat in qd de ente: s; tñ denoiatiue. q̄ rē. ¶ 3° dictū p̄bat sic. Dis vnitas est de gñe q̄ntita- tis. q̄ vnū nō est duertibile cū ente: nec dicit eādēz nām cū eo. aīis p̄bat: qz ois vnitas q̄ cū aliā cōstituit nume- rū: est de genere q̄ntitatis: sicut r ipse numerus p̄stituit: nā si cōstituit̄ est in genere q̄ntitatis: seq̄ qz p̄stituentia sunt in gñe q̄ntitatis: s; quecūqz vnitas est hō. q̄ rē. p̄ntia

p̄z: qz ens est trāscēdēs: quare nihil: qd est determinati generis: est idēz fm nām: nec cōuertibile cum ente.

Quantum Ad 2° sciendū est: qd 3° Auic. arguit suus emulus Cōmētator cōmento tertio. Si vnū nō dicit eādē nām cū ente: s; aliqd addi- tū: accipio istā qz hō est vnus. vnūqz aut est vnū sua vnitate: tunc sic. aut hō est vnus p se. aut p accīs. si p se: hō p̄positū: qz hō q̄ est qdā ens: est vnus nō p aliqd additū. si hō est vn⁹ p accīs. q̄ p aliqd additū: r tūc q̄rā de illo addito: qz vel est vnū p se: vel p aliū. si p se: pari rōne stādū est in p. si p aliū: q̄rāz de illo alio: sic p̄ns: r sic vel erit p̄cessus in ifinitū: vel stabit in aliquo: qd est vnū p se: r nō p aliqd additū. Sed q̄ qd sit de p̄clone: ista rō tñ nō p̄cludit: s; peccat dupl̄. p̄ p fallacia figure dictionis: mutando q̄ in qd: sicut hō est albus p se: vel p accīs. si p accīs. q̄ per aliud: r tūc queram de illo alio: vtrum sit albi p se: vel p accīs. si per accīs. q̄ p aliud: r tunc querā de illo alio: r sic p̄cedēdo: vt p̄ns: quare se- quit̄ qz hō sit albus p se. ¶ Iste modus arguendū nō va- let: qz p̄cludit euident̄ falsuz: mutat. n. q̄ in qd: nāz albe- do est p̄m quo hō est alb⁹: nō tñ hō rōne qd: qz albedo nō est alba. p̄p̄ie loquēdo: id dato qz hō sit alb⁹ p aliū: qz p albedine: nō tñ v̄z vlt̄er⁹ q̄ri. v̄rū albedo sit alba p se: vel p accidēs: nisi mutet quo in qd. Silr in p̄posi- to ip̄suz vnū: dato qz sit aliud ab ente: nō pōt queri v̄tz sit vnū p se: vel p aliud: s; mutat̄ quo in qd: nā ip̄z vnū sic hō rōne: quo ens est vnū: qz nō pōt hie rōne: qd vni- tas. n. nō est vna p̄p̄ie loquēdo: scōo peccat rō p equo- cationē: nā sicut p se oī dupl̄. f. p̄ mō: r scōo: ita ēr p ac- cidēs oī dupl̄. vno mō: vt opponit p se p mō: alio mō vt opponit p se scōo mō: ens q̄ denoiatū ab vno: est vnū p accīs: vt opponit p mō p se: nō tñ vt opponit 2° mō: nā vnū cū sit passio entis: p̄dicat de ente p se 2° mō. ¶ Si ergo iferas. si p accīs. q̄ p aliud. R̄ideo qz per aliud oī dupl̄. vno mō p aliū: ab vtroqz extremo: alio mō p aliud ab altero extremo tñ: ens q̄ est vnū p aliū nō p̄mo mō: s; scōo mō: sicut hō est risibilis: nō p aliud ab ip̄so hōie: s; p aliū a risibili: qz p formaz p̄p̄iā: q̄ in p̄posito. ¶ Dimissa q̄ ipugnatiōe Cōmēta. Alr arguo 3° Auicē. 2° p̄ 3° dcm: cū. n. dicit: qz ens r vnū p̄dicant de oib⁹: q̄ro: an p̄dicant de oib⁹ vnifor: miter: aut difformiter. nō vnifor: miter: qz vnū semp p̄dicat denominatiue: cū sit passio: ens aut p̄dicat q̄dditatiue: s; forsan aliqñ pos- sit denoiatiue p̄dicari. Si dicas qz p̄dicat difformiter: sic itelligēdo qz ens p̄dicat q̄dditatiue de oib⁹: vnū hō de oib⁹ denoiatiue. Cōtra p̄m instat: r arguit qz ens nō p̄dicat q̄dditatiue de vltimis diūz: qd p̄b⁹ dupl̄. p̄ sic. Sint due diūe. a. r. b. tūc vel. a. r. b. icludūt ip̄z ens q̄ddi- tatiue: vel nō. si nō: hō p̄positū: qz ens nō p̄dicat de eis in qd. Si vō icludūt ip̄z ens: cū nō sint oīno idē iter se: hnt q̄ pueniūt: r quo differūt. q̄. a. r. b. nō erūt p̄ diuerfa: nec vltie diūe: s; dīntes. q̄ differūt alyz diūz: sint ille alie c. r. d. tūc arguit de istis: sic de p̄oib⁹: qz vel icludūt ens q̄dditatiue: vel nō: r sic p̄cedēdo: vel erit ire in ifinituz in diūz: vel stabit ad aliq̄s oīno nō icludētes ens q̄ddi- tatiue: qd est p̄positū: qz sole ille erūt vltime. ¶ P̄. Se- cūdo p̄bat idē a filii: sic est in cōpōne realiūta est in cō- pōne conceptūū: qz sic ens cōponit̄ ex actu: r p̄o in re: ita cōcept⁹ cōposi⁹ p se vn⁹ cōponit̄ ex cōceptū potē- tiali: r actuali: seu determinabili: r determinate. Sicut q̄ resolatio entis cōpositi stat vltimo ad simplr simpliciā scilz ad actū vlti⁹: r potētiāz vltimā: que sūt p̄ diuerfa: ita qz nihil vni⁹ icludūt aliqd alteri⁹: aliogn nec h̄ eēt p̄o actus: nec illō eēt p̄mo p̄o: nā qd icludūt aliqd potētia

Seco ma- lus. Dicitur qd- bñius cō-

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

litatis nec est pmo actus nec e converso. Sicut opus est in co-
 ceptibus: quod ois conceptus compositus per se vno resoluitur in pce-
 ptu determinabilem: et determinate ita quod illa res solo stat ad
 conceptum simplicem simplicem. sed ad conceptum determinabilem tri-
 a nihil determinans includit: et ad conceptum determinate tri-
 a nihil determinabile includit: conceptus ille determinabilis
 est conceptus entis: conceptus autem determinans est conceptus vltie
 vltie: sicut conceptus erit per diversitatem quod vno nihil includit
 alteri: et sic ens non poterit predicari in quod dicitur vltimis dicitur.
 Si autem loquitur Avicenna de predicacione a parte entis: sive sit qd
 dicitur: sive denotativa: forte vix dicitur. Contra 2^m
 dicitur arguitur sic. Quocumque sunt idem realiter dicitur eadem natura:
 sicut ens et vniu: subiectum et passio sunt idem realiter. et per hoc mi-
 noris illa: quod separatio includit additionem sunt idem realiter: sed
 ens et vniu: subiectum et passio sunt hoc: quod eorum separatio includit
 additionem. et sic maior pars: quod sic ex separatione aliquid arguitur
 distinctione realis: alioquin pertingeret eadem si eadem non esse: quod
 est oppositum pmo principii: et ratio ex ipso separatione aliquid
 sine additione probatur eorum identitatem realis: probatur minor ex
 4° huius de vno et ente: quod se sequuntur in generatione et corrup-
 tione. Probatur et generaliter de ois passionibus: nam si propria pas-
 sio eorum separabilis a subiecto: tunc in se sibi pertingeret: et per hanc
 cum scia sit de necessitate: sicut claudens passionem de subiecto non
 eorum scientificus: quod est manifeste falsum. Contra 3^m omni
 arguitur multiplex: pmo sic. Si vnitatem eorum de genere quantitatatis.
 sicut quantitas erit posterior oibus aliis predicamentis. pns est fal-
 sum: tunc quod quantitas ponitur per oibus predicamentis accidentalibus:
 tunc quod immediatus inest subiecto aliquid aliud predicamentum.
 pntia probatur: quod quod est prius posteriori: sed cum vniu sit passio ois
 predicamentorum: et passio sit natura posteriori quocumque subiecto: sequitur
 quod oia alia sunt priora ipso vno: vniu autem ponitur prius ipsa
 quantitate: cum sit pns in genere quantitatatis: quare sequitur: quod alia
 predicamenta sunt priora quantitate. Contra 2^m. Subiecta posteriora est ois
 accente ex 7° huius. sed prius in suo posteriori est cognoscibile sine
 posteriori: sicut subiecta in suo posteriori est intelligibilis sine quantitate: et
 intelligitur vna: quod indiuisibile a se et diuisibile a quocumque alio: sicut
 talis vnitatem est sine quantitate. Contra 3^m. Nullum transcendens est
 determinati generis: sicut vniu est transcendens: quod peruenit cum
 transcendente. sicut cum ente: sicut vniu non erit alicuius determinati
 generis. Contra 4^m. Nihil vniu predicamentum est passio alteri: et illud
 predicamentum: vnitatem est passio ois entis: sicut non est alicuius
 determinati predicamenti. maior pars: quod passio est eadem realiter
 cum subiecto: predicamenta sunt realiter distincta: et ipermixta. ergo et c.

Quantum ad 3^m principale sic procedat. pmo p-
 mittat aliquas distinctiones. scdo ois
 daz aliquas plones. De pmo sit hec pma distinctio:
 quod vniu duplex dicitur: quod dicitur a. vniu: quod est pns numeri: et quod dicitur
 quod quertit cum ente. pns vniu est in genere quantitatatis. 2^m
 vniu est transcendens: et passio entis. Et quod quibus vniu est
 pns alicuius numeri: id sit ista scda distinctio: quod nume-
 rus est duplex vniu de genere quantitatatis: alius transcendens:
 pms numerus causat ex diuisione pntiu. scdo numerus
 causat ex diuisione: seu distinctione essentiali: pns pmi
 numeri est vniu de genere quantitatatis: pns scdi est transcen-
 dens: quod conuertit cum ente: et id pms numerus est quantita-
 tus: scdo est additatum. Tertia distinctio sit ista: quod
 vniu: quod quertit cum ente: potest accipi duplex: vno modo coniter
 large: et simpliciter: et sic est passio vnica entis conuertibilis
 cum ente simpliciter. Alio modo potest accipi stricte: determinate:
 et pns quod: et hoc modo opponit multitudinibus: et est passio en-
 tis: non vnica: sed distincta: et est passio quertibilis cum en-
 te: non simpliciter: sed cum distinctione. De scdo sit ista p-
 clusio: ens et vniu non dicunt eadem nam quertibiliter: si vniu
 accipiat proprie: stricte: et pns quod. si autem accipiat vniu co-

muniter et simpliciter: sic vniu et ens dicunt eandem nam con-
 uertibiliter. pma pars conclusionis probatur sic: quod si ens et vniu
 sic acceptum diceret eadem nam quertibiliter: de quocumque p-
 dicaret vniu: et alterum: sed ens predicat de multitudine. sicut
 et vniu: quod est falsum de vno sic accepto. Scda pars con-
 clusionis sic probatur: quod de quocumque predicat ens: de illo predicat vniu
 large et coniter superius. et hoc modo multitudo est vniu: sicut
 ens. Contra 2^m scda sit ista. ens et vniu non dicunt eandem nam
 additatum: et formaliter. Nam ostendo sic: tum pars: quod tunc esset
 negatio dicens ens vniu: sicut quod dicimus: hoc aial: vel
 econtra: tum scdo: quod predicarent de se in abstracto: et sic
 ista esset va. entitas est vnitatem: quod est falsum. pntia pars: quod
 que sunt idem additatum vident de se in abstracto predi-
 cari adinuicem: vt forte vix est dicere: humanitas est
 aialitas: non curo de exemplo. exempla enim ponimus et c. p-
 pars: tum tertio: quod ens et vniu non predicant de se inuicem
 in quod. nec dicunt eadem nam additatum: et formaliter. pntia
 pars: sed ante probatur: quod cum vniu sit passio entis predicat de
 ente per se in scdo modo: ens autem de vno per se nullo modo: sed
 per accens predicat: quod pns pns pmo posterior: predicatio-
 nes per se non conuertunt: tum quarto: quod illud quod non
 continetur in aliquo eorum: que diuidunt ens sufficienter:
 et includunt ipsum quidditatum: non includunt ens quid-
 ditatum: sicut vniu: et alie passiones entis sunt hoc. sicut vniu et
 alie passiones entis non includunt ens additatum. maior
 pars: sicut minor probatur: quod ens sufficienter vix diuidit tanquam in
 illa: quod includunt ipsa additatum in ens increatum: et in decem
 genera: et in pres entiales decem generibus: sicut vniu et passio-
 nes entis non est aliquid decem generum: vt pars: nec est ens
 ex se increatum: quod peruenit entibus creatis: nec est spes in
 aliquo genere: vel pns essentiali alicuius generis: quod ois tale in-
 cludit limitationem: nullum autem transcendens de se esse limi-
 tatum: alioquin repugnaret enti infinito: nec posset de ipso
 dici formaliter: quod est falsum: quod oia transcendenta dicunt perfe-
 ctione simpliciter: et conueniunt deo in summo: tum quinto: quod si
 vniu includit ens additatum: vel includit ipsum pntie: vel
 addit aliquid aliud. non pmo modo: quod tunc illud idem ens eorum
 passio sui ipsius. si 2° modo illud aliud: quod addit sit a. ergo
 idem a. includit ens: vel non. si includit. sicut vniu includit ens
 bis: et sic eorum pntie in infinitum: vel vbiusque scet: illud
 erit vltimum: quod erit de ratione vniu: si non includit ens: vocet
 a. tunc sic. vniu ratione entis non est passio: quod idem non est pas-
 sio sui. sicut illud aliud inclusus: quod est a. est passio entis p-
 et est tale: quod non includit ens additatum. pars ex predictis:
 quod ens et vniu non significant eadem nam formaliter et additati-
 ue: sicut est de aliis passionibus entis. Tertia sit ista.
 ens et vniu dicunt eadem nam realiter: sicut distinguant formaliter:
 vt ostendit est in predictis: hinc ista pars per pns in ista: tum
 quod non separant quantum ad generationem et corruptionem: tunc quod sunt idem
 realiter in 3°: de quo predicant per se: non per accens. sicut inter se sunt
 idem realiter. Quarta sit ista. Vniu quod est passio entis:
 dicit formaliter aliquid posituum. Ad cuius euidentiam sciendum:
 quod quod doctor 13 opp^m dices: quod vniu vt distinctum formaliter
 ab ente: non dicit formaliter aliquid posituum: sicut dicit formaliter du-
 plice negatione. pns negatio est sui ipsius: seu a seipso indi-
 uisio: et hec negatio fundat super identitatem eiusdem ad se: sicut
 qua. sicut ipsa est ipsa. Scda negatio est diuisio a quocumque alio: quod
 non est ipm: et hinc negatio potest dici non identitatem alteri: ita quod
 pma negatio est negatio diuersitatis: et scda identitatis.
 Pro ista conclusionem arguitur per sic. Illud posituum: quod di-
 cit formaliter ipsum vniu pns te: vt distinguit ab ente: vel est
 vniu: vel non vniu: non est ois quod non vniu: sicut vniu: tunc sic.
 vel est vniu: positue seipso: vel aliquid alio: si aliquid alio: de
 illo quod sit: et sic in infinitum: si seipso. sicut sua vnitatem non addit
 aliquid supra seipsum. sicut sicut dicit de ente. sicut seipso positue

Multitudo est vniu.

Quere ochas caplo. 4. Quis vniu: et ens de se inuicem predicant. 2. ex. co. 35.

In quo ens diuiditur.

Transcendenda maxie absoluta dicuntur perfectione simpliciter. Vide Scoti 3. dif. primi. et esset instantia contra istuz.

Thomas. 1. pte. q. 5. art. 1. vide Item.

est vnu: r p ois vnu vt formalr distinguit ab ente: no dicit aliqd posituu. ¶ S. Ens vt fm sua rone forma le distinguit ab vno vel est vnu: vel no: r opz dicere: qd est vnu: aliqgn fm sua rone formalr no distingueretur ab altero: tuc vt pus: si illa vnitas dicit aliqd posituu: qro de illo: r sic in infinitu: vel st adu est in b: q ens po situe seipso est vnu. g vnitas no addit supra ens aliqd posituu. ¶ S. Quocunqz in creaturis foialr distinguuntur: r qdiz est posituu distinguit et realr. g si vnu: r ens foialr distinguunt: r qdiz e posituu: distinguit et realr: s b est falsuz. g illud ex q seqt. maior pz: qz cuz neutrum istoz posituoz sit ifinitu ite sue: no includit p idetate realitate alteri. Et cofirmaf: qz alr ho no esset vn? fm subaz: vt dicit b lra. ¶ S. h ac opione arg: r p i hne in se: scdo reduco rones in ptiu. Contra hne sic. Nulla negatio est ide realr alicui p se posituu: s vnu p te est ide realr ipi enti. g vnu no est negatio foialr: maior p bat: qz alr ide eet realr posituu: r realr negatiuum: qd v i plicare d dictione. Scdo reduco rones d eum pmam sic. 2^m r vnu supra ens addit duplici negatione: accipio ea: tuc sic. vel illa vnitas siue duplex negatio est vna se ipia: vel alio. si seipia pari rone standu erit in p. f. q ens sit vnu sine duplici negone: r sic aliqd eet foialr vnum sine vnitate: qd videtur absurdu: si est vnu aliquo alio. quera de illo: r sic vel pcedet in ifinitu: vel stabit i aliq alio: qd e vnu seipso sine illa duplici negone: qd est manifeste falsuz. ¶ S. Illa ro peccat p fallaciaz figure di ctionis: murado q in qd. Un rideo ad forma: r dico q vnu addit supra ens aliqd posituu: qn d illud vel est vnu seipso: vel aliq alio: dico q vnu: cu sit pn^m quo: non dz dici pprie vnu: qz sic hiet rone qd: sicut albedo non est alba: s illud sit quo aliqd est albu: qn g dicit: q eo de mo erit de ente: no valet ille modus arguedi: mutar do q in qd: dicit. n. q illud posituu: qd dicit vnu foialr: no est vnu foialr: nec foialr: no vnu: sed est illud: q ens est vnu. ¶ Sed az rone reduco sic: qz quera de illo negatiuo: sic pus: r cludet d te. ¶ Ad forma rideo: q ens vt distinctu foialr ab vno: no est vnu foialr: nec no vnu: sed abstrabit ab vtroqz: si tu no vnu accipiat pos itue: vel hie no puatiue solu: vel negatiue: nam vtiqz ens: vt sic foialr acceptu: est no vnu: sicut cocept^m entis dz no ee finit^m vel ifinit^m foialr positue: s est nec finit^m nec ifinit^m. ¶ Alr pot dici: q ens: si accipiat vt disti nguif ab vno: r qrat vtru sit vnu: vel no vnu: pot dici q ly vt/vel accipit reduplicatiue: vel specificatiue. si pmo mo: sic ly ens: vt distinguit ab vno: nec est vnu: vel no vnu hie: vt dictu est. si specificatiue: sic ens: vt distingui tur: dz ee vnu: r est sensus: q ens: qd distinguit foialr ab vno: est vere vnu: s ex hoc nihil habes. ¶ Tertia rone reduco sic. fm te: ens r illa duplex negatio differut for malr. ergo r realr: qd est contra te. psequeta pbat fm te: qz cum neutrum sit ifinitu ite sue: no includit per idetate realitate alteri? nec refert dicere: vtru sint am bo positua: vel no: s hoc accidit: dum no neutru extre moz sit ifinitu ite sue: qz p te illa est ca p cisa: qre qcuqz differut foialr: differut r realr. ¶ Ad foiaz de maior: si intelligat realr. i. ex na rei: no tn sic realr distinguit: sicut res: r res: tunc pcedo arg^m: r sic esset in pposito. ¶ Alr possit dici: q ro no est ad ppositu: qz arguit de bis: q sunt in creaturis: ens aut r vnu: cu sint trascenden tia: abstrabunt a creato: r increato: r repiunt in vtroqz. ¶ Dimissa g hac opione. pbat 4^a pposita: p sic. qz vnu dicit pfectione simplr: s nego no dicit pfectionem simplr de se foialr. g ipz vnu no est pura negatio. ma ior pz: qz in quolz melius est ipz qz no ipz: h est descri

ptio pfectionis simplr: quas ponit Ansel. monologion 15° r pp hoc: suma vnitas attribuit pmo entici: cui nulla competit ipfectio. minor pz: qz puatio hz rone mali: vt sic: r silr negatio. ¶ S. Nunc in puationib⁹ aliq redur cunt ad p^m tale: qz no est dare sumu malu: sed sicut oia bona reducunt ad sumu bonu: ita oia vna ad p^m vnu. g vnu no hz formalr rone puationis. ¶ S. Nulla puatio suscipit magis r min⁹: sed vnu suscipit magis r mi nus: qz simplex est magis vnu qz copositu. g vnu non dicit sola puatione. ¶ S. Negatio no hz rone mesture: sed opz mestura ee aliqd posituu. vnu aut hz rone mesture in quolz gnter: 10° huius. g r. ¶ S. Impole est aliqd posituu coponi intrinsece ex puationibus: s n merus: q est aliqd posituu coponit intrinsece ex vnita tibus. g vnitates no sunt formalr puatioes. S; doctor q est alterius opionis: rridit ad istas rones dicendo: q vnu: r p ois numerus duo dicit. s aliqd posituu: qd est ip s; ens: vel plures entitates: r dicit aliqd negatiuu. s ipiaz vnitate: vel plures vnitates: quaz quelz dicit for malr duplici negatione: ita q vnu: s formalr dicit ne gatione: tn dicit fundametu posituu. s ipiaz ens: cui est ide realr. Dicit g q vnu est pfectio foialr: no simplr: sed rone fundameti qtu ad pma rone: r dicit q plura reducunt ad sumu vnu no formalr: sed rone fundameti qtu ad 2^m rone: r q vnu suscipit magis r min⁹ no formalr: sed rone fundameti qtu ad tertiaz rone: r q vnu hz rone mesture no formalr: sed rone fundameti qtu ad quartā rone: r q numerus qtu ad illd qd dicit posituu: coponit ex vnitatib⁹ rone fundameti: in qtuaz no dicit aliqd negatiuu coponit ex vnitatib⁹: vt dicit formalr aliqd negatiuu: qtu ad gntā rones. ¶ Sed h ista rnsione: s videat apparet arguit: na vnu est vera passio entis: vel rone fundameti: vel rone alicuius: ad dit supra ens. no pmo mo: qz ide foalr. passio. suimet. si scdo mo: vel illud additu est posituu: r sic habeo ppo sitiu: vel est negatiuu: r tunc ptra: tu qz nulla negatio: vel puatio est ide realr cu posituu: qz vt supra argutus est ide eet realr negatiuu r posituu: s passio q est vnu: est ide realr cu subito: qd est ens: tum qz negō e realr: r for malr nihil. si g vnu est negatio: seqt q nihil: r non ens: est realr passio entis: r sic q ide est realr ens: r realr no ens: r nihil: q vtr absurda. stat g xclo: q vnu addit ali qd foialr posituu supra ens. ¶ Ad rones Auicene in oppo^m. Ad pma. nego pntiaz: cuius falsitas pz ex tertia distone: r p^a hne: naz equocat de vno supro simplr: vel fm qd. ¶ Ad 2^m nego pntiaz. Ad pbone odm: q no repetit oino ide bis: qz cu idetate reali stat diuersitas foialis: vel distinctio formalis ex na rei q tollit nugatio ne: r io dicdo: ens vnu: no est nugatio. ¶ Ad 3^m nega tur maior: dum d sit iter illa distinctio foialis: r ex na rei pp qua distone passio non pdicat in qd de subito: r silr dico in pposito. ¶ Ad 4^m nego ans. Ad pbone odm: q duplex est numer⁹: sic pz ex 2^a diuisione: vnitas g q est pn^m numeri causati ex distoie pntiu: vtiqz est de gntē qntitatis. s de tali vno no loquim nūc: s de vno: qd est pn^m numeri causati ex diuisione essentiaz. Si inferas. g ois vnitas est de genere qntitatis: est fallacia pntis.

Ad argumenta

ncipalia cu iferf. ergo tm vnu est ens: pcedo: accipien do vnu pportionabilr cu ente. s si coiter: coiter. si puca lariter: piculariter: naz cu vnu sit passio entis: vnifoz miter accipit: sic ipz ens. Cu dz: q b iferf h parmenide pmo phys. odm: q parmenides posuit oia entia vnuz signatu: r picularare simplr: r hz res: que bn valet ipzo: batio pbi: s ego no pono sic. ¶ Ad 2^m odm: q vnum diuidens

Dicit h qz pot esse distinctio i ter negatiuus r posituu: te nedo q nega tio dicat disti cta foialitate. Hoc vi esse cotra illud qd dictu est. q. p. cedere de ne gatione r affir matione: qua includit: sed considera tu.

Anum addit ad ens posituu aliqd: q ens est vnuz.

Ho vnu 3°.

Et pot accipi duplr.

Distinctio rea lis duplex.

Prima ro p 4^a clusione. Anu no dicit puationem simplr.

Alde 5. r. d. scilicet. d. 50. d. 1. r. 7. scilicet. d. 4. illud.

Ter. co. a.

Negatione e realr r forma later nihil.

Ad rones Auicene.

Ad 1. distioe.

Ad primam argumentum.

Ad secundam.

divides ipm ens est vnu sumptu fm qd: z determinate: z de b arguit ro: de quo pcellsz est in p^a zne: qd no dic eade naz quertibile cu ente: sz b no obstate: vnuz sum pti simplr: qd est passio entis: dicit eade naz quertibile cu ente. ¶ Ad 3^m dōz: qd vnu no est dtermiati gñis: cu sit trascēdēs. Ad pbatiōez dōz: qd minor est falsa: ga lz idē silē: z egle dicant relones: z videant eē de genē relonis: nō possunt accipi trascēdēter: qtenus oē ens oi entī cōparatū vel est idē: vel diuersuz: vel silē: vel disti mile: equale: vel inēgle. ¶ Et sic patet ad questionē.

Hoc autem oium firmissimum est pncipiū. Tex. cō. nono. Questio. III.

Veritur Utrum istud p^m impole est: idē sil ēē z nō eē: sit firmissimū z nouissimū. ¶ Et arguit qd non triplici via: tuz ga est falsuz: tuz ga est aliō eo notius: tuz ga ptingit dubitare de eo: z p pñs errare. ¶ Ex p^a via arguit sic: ga aliqua opposita possunt eidē inē. g^o z dictiona. pñs p3. ga dictione telu dit in qualibet specie opponis: cu sit pma oppō: ex 4° huius. añs pbat z^o p de dñys que possunt eidē inē: ga cuiūqz inest genus: inest aliqua spēs eius: sed scutu: cuius vna medietas est alba: z alia medietas est nigra: est coloratus: g^o venoiatur ab aliqua specie coloris: qua autē rōne venoiatur ab albedine: pari rōne a nigredie. ergo simul erit albū z nigrus: que sunt dñia. z^o pbat idē añs de relatiue oppositis: ga idē est duplū: z dimidiū: scgaur enī si aliqd est duplū ad b. g^o est dupluz: ga opp^m añs nō stat cū ante: silr segi: si est dimidiuz ad b. g^o est dimidiū. g^o est duplū: z dimidiū. ¶ Ex 2ª via arguit sic. ppō affirmatiua est notior negatiua: qz notior est affirmatio qz opp^a negatio: vt dī in b. 4° infra: sed isto pñ^o est ppō negatiua: vt p3. g^o aliqd est notius isto pñ^o. ¶ In syllo ex oppositis accio dōz esse notior pze/missis in falsitate: sz in pmissis accipiunt opposita ddi ctoria: in hne autē negat idē a se. Exēplū. hō est aial. hō nō est aial. g^o aial non est animal. g^o aliqd in falsitate est notius qz sit oppositū pmi pncipy: z p pñs aliqd est notius in veritate pmo pñ^o. f. oppositū illius falsi notioris. ¶ Ex 3ª via arguit sic. Dis nra cognitio icipit a sensu: sed circa oēm cognitionē sensitīuā ptingit errare. g^o circa itellectīuā: sed illud pñ^m cogitāz cognitione itellectīua. p3. g^o zc. ¶ P. Cōtingit scire in vli: z ignorare in pti culari ex 2° pōz. c. z. ita qd ptingit opīari ī pculari op positū vli: sed illō pculare est dictioniū vli sciti: vt oēs mulā eē sterile: z hāc nō. g^o ptingit dictionia opīari.

Contra. Philosophus hic in litera. t. c. s. z. g.

Resposio. Ddm est cū pbo: qd pñm pñ^m est firmissimū: ex eo qd pueniāt sibi cōdī tōes pncipy firmissimū: tuz ga circa ipm nō ptingit er rare: nec dubitaretū qd nō est dditionale: tū ga nō ē ne/cesse venire in mēte hñti terminos ipst^o. z ste autēz sunt tres dditiones pncipy firmissimi. ¶ P^o dditione pbat. f. qd nō ptingit circa ipz dubitare: ga si sicutū posset opīari dñia inesse eidē: vt qd idē sit calin: z fridū: sic enī arguit Cōmēta. z pbs in textu. ¶ Sz hñta rōne arguit: z vī qd peccat: nā ois rō ad ipole: cui^o z nō ē in falsitate no/ tior qz pmissa iterimēda peccat: z sic est in. pp^o. qz pñs nō est magis icōueniens qz añs: nā si aliqs opīat ddi ctoria eē silmulto magis dñia. ¶ Rñdet z^o p qd pñs est magis ipole fm sensuz. z nā pbs dīc in fine huius 4°: qd nullus sensus dīc idē sil ēē z nō eē. ¶ Alr nīr: qd pbs h nō arguit dnegates pñuz pñ^m: sz ad recipientes ipm: pbatō qd sit firmissimū: not^o est āc in falsitate: qd dñe opiones de dñys sūt sil in aia qz qd pñ^m fm itel/

lectū est not^o: not^o est enī mibi fm itellm: qd dñe opi nides non pnt sil esse in aia mea qz qd istud pñ^m sit fir/ missimū: qre nō opz fugere ad aliqd notius fm sensuz. ¶ Un notādū. qd pbs z Cōmētator nō ducūt ad b icō/ ueniens: qd aliqs opinet dñe oppō^a: sz qd dñe opiones sint in aia ei^o: sic opiones dictionoz: lz Cōmētator ma/ gis videat ire ad ipsa opinata. ¶ z^o dditio pbat ex b: qd oēs ppōnes reducunt ad istā: quare nō est conditio/ nalis: p3. ¶ 3° pbat ex hoc: qd est prima dignitatum: quare nō potest acquiri p aliud. g^o statim cognoscit not/ tis terminis: sicut dictum est in exponendo lram.

Ad argumēta in opp^m. ¶ Ad p^m de p^o via: negando añs: cuz dī qd aliqua opposita possunt eidē inesse. ¶ Ad p^m pbationem de dñys dōm: qd illa dñia nō insunt scuto simplr: sz p3 qd: cū enī dī: qd cuiūqz inest genus: z aliq spēs: dico qd ve/ rū est: qd inest aliq ei^o spēs vel simplr: vel fm qd: sic est in pposito: ga scuto inest albedo z nigredo fm aliam z aliā pte: isto mō ēt. f. fm qd inē eidē dictionia non est impole: sicut dīcēt īferius in hoc eodē 4°: sic enim non insunt fm idem. ¶ Ad 2^{am} pbationē de relatiuis dōz per idē qd nō est fm idē: nā mons dī magnus z pñus: z idē duplū z dimidiū: non ad idēz: sz ad diuersa: ferre g^o idē esse simplr magnū z paruum: duplū z dimidiuz: est ignorātia elēchi. Cōsequētie nī ille que sunt Aristo. in pñtis. f. qd si aliquid est duplū ad hoc. g^o duplū zc. sūt bone: per hoc enim. pbat pbs magnū z parū non eē cōtraria: ga dicunt de eodē: nō nī simplr: sed fm quid: ga incōparatione ad diuersa. ¶ Ad pñuz de 2ª via dī co: qd illud pñ^m est realiter z formaliter affirmatiuum: qñis fm vocem sit negatiuum: sicut z ista. ppō. nō ipositi bile est hoīem currere: vñ valz ista. possibile est hoīem currere: silr etiā illud pñ^m. impole est idē simul esse et nō esse: idem valet qd ista. necesse est idēz non simul eē z nō esse: que est affirmatiua de mō: z tali negatiua nō est necessariū aliqz affirmatiuam esse notiorē. ¶ Ad aliud de eadē via dōm: qd pbs in libro pñuz docet multos syllos ex hypothesi: per quos nō ptingit aliqd probare: docet enī syllogizare ex falsis: fm que modū nūqz aliqnd pbat: silr de syllo circulari: fm quez nihil ptingit pbare: imo coipso qd est circularis: nihil pbat: simlr dīcēt in pposito de sylis ex oppositis. ¶ Aliter dīcēt: qd notius est iposibile esse aliqd simul eē z nō eē qz negatio eiusdem de se: que cōcluditur in syllo ex op positis: vnde lz forsan aliqs negaret: qd idē sit ipsum: nī nūqz concederet: qd idem sit ipsum z non ipsum: vnde notius est in falsitate: qd idem sit ipm z nō ipsum: qz qd idem nō sit ipsum: pma respōsto est melior. ¶ Ad aliō de tertia via dicendū: qd omnis deceptio que pōt fieri extra per sensuz non falsificaret primū pncipiū: nūqz enī aliqis sensus iudicat qd hoc sensibile sit: z nō sit in eodem instāti: vel dato qd sensus erraret circa ipstuz: nī per itellectū tāqz per potentā nobilitozem corrigere/ error sensus. ¶ Ad vltimū dōm: qd verū est: qd contin/ git scire in vli: ignorādo in particulari: cuius causa est: ga nō pertractat minor cuz maior: vnde fm pñm p posterioz. t. cō. 3. maior pōt sciri prius tēpoze qz minor vel pclusio: quādo. f. minor nō applicat cū maior: si nī applicet eodē tēpoze scit: z mior z maior z pclo. ¶ Ad formā cū dī: qd ptingit ignorare in particulari z scire in vli: dico qd verū est pp b: ga nescit illud pculare pti/ neri sub illo vli: sz pp b nō sciunt dictionia: nō enī opi/ nor dictionē: nisi opīoz hāc mulā eē pntā sub mu/ la: z b nō facio: vt supponit: qd si opīarer hāc mulam pñneri sub mulā: ipole est ignorare hāc mulaz eē steri/ le: nā applicata maiorī cū minorī statiz scit: vt dcm ē.

Alid. 2° pber. me. q. bñ pōe opīari albū z nigrum.

Ad p^m arg^m vide ista. q. sil nali hñt qñt oprime ad b. Alid in post. pñtis. c. d. oppōne in. q.

Alid Scott in. 4. d. 10. q. 2. z in. 2. d. 2. q. 7. Cap. de pti/ tate.

Alid in pñ^o in plogo. q. 1. in sine solonis.

Cōsidera in/ stāti in. q. se/ quenti: z dīc cōsequēter.

Alid p^o p/ bes. q. 8.

Error p sen/ sum nō falsi/ ficat pñ^m.

Cur pūgit sc/ re in vli: z du/ bitare in pti/ culari. Tex. cō. 3.

Natura naq; principuz & aliaru dignita tum hec omnium &c. Qo. V.

Argit pmo.

Verit Utru h pn impole est ide fit ee r no ee: simplr sit p. Et vi q no: ga est resolubile in alia pn poza: scz in terminos pprios: q sunt pn icoplexa: vnuq; q; eni resoluif i ea ex qb coponit.

Tex. co. 9.

Contra.

Phs hic in litera: qui dicit ipsum ee pri mum omnium dignitatum.

Art. p mus.

Respondeo.

Secundo dicam ad questionem.

Porop 2z qd affirmatiua r negatiua ppd. Et q 2z est idicitas in ppone.

Quantu

ad pn sit isto pn dcm: q qda ppones sut affirmatiue: r qdaz negatiue: ppd affir matiua vocat idendica. i. dicēs r notās idēitate pdica ti ad subz: siue sit idēitas accūtalīs: siue cēptialīs. Exē plū pmi. hō est alb. Exēplū scōi. hō est aial: ppd nega tiua vocat diuersidica. i. dicēs vel notās diuersitatē pdicā ti ad subz. Exēplū. hō nō est asinus. C 2m dcm sit istō: q in ppōnib istis: siue sint affirmatiue: siue negati ue est ordo in pmitate: nā qdā est p p: r qdā z p: qdaz 3o p: r sic p ordine f3 q plus vl min accedūt ad ppō nē p pma. Exm in affirmatiuis. hō est hō. est p p. hō est aial rōnale: est z p. hō est aial: est 3o p. hō est risibil: ē in 4o gdu. hō est alb: est in 5o gdu rē. pz eni q iste ba bēt ordine in pmitate: si cōsideret idēitas extremoz: silt est dare ordine in negatiuis: nā pōr est ista. hō nō ē equus: q; ista. hō nō est hinibilis. C 3m dcm est: q ides in cōparatōe ad diuisa ee pns r posterius nō est icōue niēs: sic pz in linea pdicamētalī: nā gen? subalternū est pns re? spēi spālissimē: r posteri? gñe gñalissimō. Silt in pposito: ppd z pma est prior re? ppōnis: que est 3o pma: r posterior ppōne: que est primo pma.

Ordo ppōnā affirmatiuar r negatiuar.

Ad qōnē fm mātē ppiaz.

Quantum

ad secundum dico: q istud pncipiuz impossibile est pnū sim pliciter. i. primo primū: hoc pbo sic: q illud pncipiū: cuius termini nō sunt pmo pmt: nec vltimo vltimū: nō est simplr pmo pmt: s; h pncipiū est hō. ergo rē. ma ior pz: ga ista duo sunt de rōne pncipiū simplr pmi: q sit p pmt in essendo: r vltimo vltimū in resoluēdo: mi noz pbat: r p de termino subto: qd est idē ens: pcept? eni ille nō est p pms: cū sit resolubilīs in duos alios conce ptus: quoz vnus est absolutus: alter respectiuus: cōce ptus aut silis includēs absolutū: r respectiuū: nō est eq prius: sic pcept? iclusi: in quos resoluif: iste aut pcept?: idē ens est hō: ga ly idē/dic pceptū respectiuū: ly ens/oi cit pceptū absolutū: vel saltē neutrū: r idifferētē ad ab solutū: r respectiuū. pbat ēr mior de termino pdicato: q est ee r nō ee: ille aut pcept? est aggregat? ex affirma tiuo r negatiuo. g est resolubilīs. g nō est p pms: nec vl timo vltimū. C p. Nulla ppō modalis est p prima: ga est resolubilīs in aliaz de inesse: sed istud pn impole est rē. est ppō modalis. g nō est p p. C Si g qrat: q est p pmt cōplexū simplr: r p primū: dico q istud ens est ens: istud eni pn hz terminos p pmos: r vltimo vl timos: r p pns: qui non sunt resolubiles in aliqs pōzes: imo ois resolutio pceptū stat ad cōceptū entis: vt ad simplr pmt inter pceptus qddatiuos. C Ad argm in oppositū odm: q phs vocat istud pn primū: non q sit simplr primū: sed ga est pmt respectu istoz. i. de q libet affirmatio vel negatio: omne totū rē. r si ab eqli bus rē. re? istoz hoc est primū: r dī dignitas dignitatū: sic eni totū r ps: equale r ineqle nō itelligunt nisi itelle cto ente: ita nec h pn: oē totū rē. de qlibet rē. r sic de aly nō itelligunt nisi intellecto hoc pn: cuius intelle ctus depēdet ex intellectu entis: ex quo cōponitur.

Pncipio p mū pn com plexum.

Et hoc nec contradictionis mediuz nihil ee ptingit: sed necessarium: aut dicere: aut ne gare vnum de vnoquoq; Qo. VI.

Verit Utru inter dictionia sit dare mediū. Et vi q sic. nā ee et nō ee sut dictionia: s; inter ee r nō ee ē me diū ipsa gñatio: vt dī z huius. g rē. C p.

Quāto mag extrema distāt: tāto sūt plura media iter ipa. g si ifi distāci: erūt me iter ipsa: sed dictionia distāt in ifim. g rē. pbatio mioris: ga oi finito ptingit itelligē mai: s; nō ptingit itelligē maiorē distāciāz q; q est iter dictionia: ga q; q; dare: illa caderet lb dicitōe. g rē. C p. Inter oia relatiua me est relos: s; dictionia adinice referunt: nā opponunt: r oppō ē qdaz relos. g iter dictionia ē media relos. C p. Inter dictionia est me p abnegationē vtriusq; extremi: nā scutum: cui? medietas est alba: r medietas nigra: nec ē albū: nec nō albū. C p. Si iter dictionia nō ē me. g d q; ē ve ra affir? vl nega? pns vi falsū: nā abe iste vñr false. ois hō ē alb?: r ois hō nō ē alb. g aīs ē falsuz: ex q seqt.

Contra.

Phs hic in litera.

Rñdeo

in ista questione pmitā triplicē distōnez. Secundo dicam ad questionem.

Quantu

ad pn sit ista p distō: q mediū iter aliq pt ee z. i. vl f3 for? vl f3 subz. Exm p i dūs mediatis: croceū eni est qdā media for? iter albū r nigrū. Exēplū scōi. in puatiue oppositē: lapis eni nō ē vidēs: neq; cec?. C 2o distō sit ista: q me pot ēr r alio mō accipi z: vt hz in ter. hui? capli. i. positue r nega. Exēplū pmi: rubedo est me iter albū r nigrū: r h me diū est eiusdē gñis cū extremis. Exm z: mediū: fm q accipit p abnegationē vtriusq; extremi: vt qd nec est egrū nec sanū: fm medicos eni ponit aliq for?: siue dis positio q ē me iter egrim r sanitatē: q dī neutralitas. C 3o distō sit ista: q aliq mō accipit me z: quia qdā ē me iter pōnis: qdā p suppōnis. Exm p: clau? cō iūgēs duos postes: r vis? seu glutē. Exm z: qritas isto mediat iter for? subalē r māz: for? eni subalis regrit: r presupponit mām quātā r dispositā: nō q qritas me diet iter formā r māz qñ qdā clauus r vis?: cū forma subalis attingit imediate māz: s; solū dī mediū p quāto p exexigit r p supponit ad itroductionē forme in māz.

Quantu

ad z dico istā pñe: q iter dictionia est mediū q; q; mō sumptū. Hoc pbo sic. Qñcūq; aliqd iest alicui p se: i? opp? nullo mō in esse pōt: nec p se: nec p accns: pz iducēdo: s; carere me inest dictionis p se fm illō p h p poste. dictionē ē op positio: cui? nō est dare me fm se. g dictionē nullo mō hz mediū. C S; dīffōnē illā pmi postē. arg: ga nō vi ppa: ga puenit dūs imediatas: q nō hnt me fm se saltē fm formas. C Rñdeo odm est: q dīffō data est multiplex eo q negatio pōt cadē sup ly fm se: vl p se: vt sit negatio pscitā: vl pōt ee ecōuerso: vt ly p se: ca dat sup negationē: vt sit pscitā negōnis: p mō nō acci pit in illa dīffōne: s; z mō: r est sensus q pscitā affir mat: r cadit sup negōnez: vt sic dictionē sit oppō cui? p se nō est mediū: ex quo sequit: q nullo mō hz mediū: ex quo carere mediō p se inest sibi: sed p mō pnt pscitā negat: r ē negatio pscitatis: sic carere mediō pōt cō uenire dūs imediatas: r ē puatiue oppositū: qten? car rēt mediō fm formā: nī h nō obstāte hnt mediū p accē dēs. i. fm subiectuz: nā carere mediō non inest eis p se: vt ly per se: cadit super ly non habere mediū: r est pscitā negatiōis: r ideo nō repugnat eis habere me diū: saltē per accidens modo p exposito.

Ad primū

Arguit pmo... T. c. 7. Alde... Secundo... Tercio... Quarto... Quinto... Alde. ro. me... caphy... Alde. r. ad... Secūdo... tū. q. r. o. m. e. medium.

Ad primū in opp^m cū dicitur qd eē r nō eē sunt dī
ctoria. dōz qd eē pōt z' accipi. vno^o
eē simplr. alio^o fm qd. r silr nō esse pōt accipi z' vno^o
simplralio^o fm qd. mō iter eē simpliciter. r nō eē sim
pliciter. bñ ē mediū fm qd. vt gñatio: r dico eē simplr
eē pfectū: r eē fm qd eē in fieri: vel sic eē accipit vno^o
p eē gñat: put icludit eē simplr. r fz qd: r nō eē p nō
eē simplr. r p mō sūt dīctoria: nec ē mediū iter ipa. z^o
xō mō nō sūt dīctoria: s; hñt mediū. s. ipz fieri: vel eē
lperfectū: nā iter nō ens simplr: r ens in actu r pfectūz
eē est mediū ens: siue eē lperfectū: r b z^o mō loquitur
p hz z^o metaph. vñ dicit sic. qd sic semp ē mediū iter eē
r nō eē. gñatio: ita exñtis r nō exñtis. i. entis r nō ens
est mediū qd sit: r pz p exēpla sua que ponit ibi. s. qd ex
addicēte sit scīēs: r ex puero vir. isto g mō nō dīctū eē
r nō eē. **Sz** d. ois p se mutatio mediat inter p se ter
minos: s; termini gnōnis sūt dīctory. s. eē r nō eē. g in
ter eē r nō eē q sunt dīctoria vere est me^m. pbatō mī
noris: nā gñatio est a nō subto in subm: r corruptio eē:
vt dī s^o phy. ibidē ē dī: qd gñatio r corruptio sunt dī
ctoria. **Cōfirmat:** qd hic in textu vt appuit parū añ.
p hz p bās qd nō sit mediū iter dīctoria. s. iter ens r
nō ens arguit sic. qd si sic. g est aliq mutatio media in
ter gnōnē r corruptionē: s; illa pñā nulla eēt: nisi termi
ni gnōnis dīcerēt. **Rñdeo** qd termini gnōnis non
sūt dīctory: s; se hñt sic habit^o r puatio: r isti sūt termi
ni pmi nō soluz in gnōnē: s; ēt in qdāq; alia mutatione.
Ad illō qd dī: de s^o phy. dōm qd p hz accipit p non
subz puationē forme: p subz habitū vel formaz. **Ad**
illō qd addit: qd gñatio r corruptio sūt dīctoria: p dī
ctoria itelligunt^r puatiue opposita: nā puatiue opp^m sūt
sicut dīctoria circa subz aptū natū qd ē subz mutatio
nis. **Ad pfirmationē** de 4° hui^o dōz: qd arg^m est a mi
noris. s. qd si est mediū iter dīctoria: multo mag iter q
cūq; alia opposita: r ita iter puationē r formā: r ideo ē
mutatio aliq media iter illa q terminant ad formaz q
est gñatio: r illa q terminant ad puationēz q est corru
ptio. **Sz** istā rñsonē arguit dīga vñ pcedere ppo
sitiū: nā fm te puatio r for^m sūt termini gnōnis: s; puatio
r for^m sūt dīctoria circa susceptibile ēt p te. s. g in
ter puationē r formā sit mediū: sequit^r qd iter dīctoria
sit mediū. **Cōtraria** imediata sūt dīctoria circa
subz: pari rōne sic puatiue opp^m. s. sic iter puationēz et
formā est gñatio r corruptio fm te: ita possēt eē iter dī
ctoria imediata. **Rñdeo** ad p^m qd termini gnōnis pñt
cōparari vel ad subz vel ad ipsaz gnōnē: si p mō sic ha
bēt rōnē dīctōis: nec hñt mediū isto mō: nā subz vel
necio est sub for^m: vel sub puatiōe: si z^o mō sic nō habēt
rōnē dīctōis: r iō hñt gñationē mediam: sic dcm est.
Ad z^m dōm: qd de rōne dīctōis sūt duo. s. qd altez
necie ist: r qd alterū nihil ponat: dīa aut imediata cir
ca subm aptū natū hñt vñā pditionē. s. qd alterū necio
inest: s; deficit z^o pditio: qd vtrūq; est aliqd ppositiū: r
illa duo regrunt ad gnōnē r corruptionē: vtrāq; āt cō
ditio est in puatiue oppositis: pz. qd nō est sile de his: r
dīz imediatis. **Ad z^m pñ^o dōm:** qd distātia est z^o: qd
dā est dimēsiua: r illa est ppe distātia: q est de gñe qñti
tatis: r qdā est distātia pfectina seu perfectiō: r illa est
trāsumptiue dicta: r trāssert ad alia: vt ad opp^m: tuz g
dī q qñto magis distāt extrema: tāto sūt plura media:
dōm qd illa maior est vera de distātia dimēsiua: r tunc
mior est falsa: qd dīctoria non sic distāt: maior aut est
falsa de distātia pfectiua r trāsumptiue dicta qd pz: qd
dīa imediata maxie distāt isto mō: r tñ nullū hñt me
diū: dīctoria g hñt distātia puatiua: p quāto vñū dī
ctory est puatio alteri^o: nō aut hñt distātia dimēsiua

uā: de q pcedit rō. **Ad illō qd addit in miori:** qd dī
ctoria distēt in ifinitū: dōm qd ibi nō regrit distātia ifi
nita: qd pbat: qd qñtūcūq; aliq parū distāt pōt esse dī
ctio iter ipa: qd de qz est verū alterū dīctory: quā
tūcūq; g distāt modicū aliqd ab vno dīctory: de eo
p dīcat aliō dīctory: cū g dī distātia dīctionis est ifi
nita: glōfanda est ppo ifinita. s. ideterminata: qd qñcūq;
minima distātia suffic: r maxia ēt in ifim pōt eē. **Un** dī
ctio minimā distātia ponit: r pmittit maximā: p maz
dicit ppositiue: sedaz xō pmissiue: vñ nō sequit: qd ibi sit
ifinita distātia ppositiua: pōt tñ ibi eē gñā māe alicuius:
puta si alterū extremū sit ifinitū ppositiue: vt de^o r non
de^o: vñ sic dcm est dīctio minimaz distātia regrit: r
maximā pmittit: ita qd idifferēter qñtū est de se saluat
in qñcūq;. **Ad z^m cū dī:** qd iter oia relatiua est me^m re
latio: dōm qd verū est de itētionib^o: sic eni est media re
latio: r b mō oia opp^m sūt in gñe relonis: qñtenus oppo
sitiō: q est gen^o coz: est in gñe relonis: r sic dīctoria fz
istā itētionē hñt vñq; mediū relonē ipsam: loquēdo tñ
de reb^o substractis itētionī nō est verū: qd referant: nec
pñs qd hēant mediū relonē: nā hō r nō hō non refe
runt adiuicē. **Ad 4^m de illo scuto dī vno:** qd nō est
incōueniēs illō scutū eē albū r nō albū: qd hō nō est fz
idēnā vñū dīctoryū inest p vna pte: r alterū p altera:
ideo neutrū inest simplr: s; vtrūq; fm qd. **Cōtra** qd
tūc mediū: ita est iter dīctoria: sic est iter dīa imedia
ta. **Rñdeo:** in dīz imediatis dāt subz mediū: cui
neutrū inest: neq; simplr: neq; fm qd: lapis eni neq; est
sanus: neq; est eger: neq; cec^o: neq; vidēs: s; iter dīctō
ria nō pōt dari aliqd mediū: vel subz cui neutrū ist v
simplr: vel fm qd: qd de qñcūq; dī alterū dīctory: r
vel simplr: vel fz qd: vt in pposito de scuto. In dīz āt
imediatis: r ēt in puatiuis est dare aliqd subz cui neu
trū inest nec simplr nec fm qd: vt pz in exēplo p dīctō
de lapide. **Aliter** rñdes qd cū querit vtrū tale scutū
sit albū vel nō albū: neutrū est dādūz: qd nihil denoiat
ab accēte nisi simplr ist: vñ scutū illō nō est albū sim
pliciter: neq; est nigrū simplr. **Cōtra** si b scutū non
est simplr albū: nec simplr nigrū: r sic de alys. g nō est
coloratū. pñs est euidenter falsuz. g r añs. pñā pbat: qd
qñqd denoiat a gñe denoiat ab aliq ei^o spe ex z^o topic.
Rñdeo: pñā nō valet. **Ad pbonē dōm:** qd ad destru
ctionē cuiusq; iferioris nō sequit destructio supioris in
p dīcatōe denoiatiua: nisi destruat qdāz iferius nō solū
in se: sed ēt in cōiūctōe cū alio opposito: vt dōo sic. nō
est albū neq; nigrū: neq; albū r nigrū sil. ergo nec colo
ratū: sic exponit illa p dīcatōe: sed in pposito nō ē sic.
qd lz qdāz inferius destruat in se: nō tñ in p iūctōe ad
aliō opp^m: tale eni scutū est albū r nigrū sil: r neutrum
seorsuz. **Vel** pōt exponi alr sic: denoiatū a gñe opz de
noiari a spe aliq: verū est aliq illarū denoiatiōnū: de q
bus est sermo ibi sic: qd est albū: vel hz albedinem: vel
huic inest albedo. primus modus nō est verus in ppo
sitiō: vt scutū illō dīcat albū vel nigrū: s; duo alij modi
sunt veri in pposito: nā verū est dicere: qd illō scutuz hz
albedinē: r sibi inest albedo: silr est de nigredie. **Alr**
dī: qd hec est simplr vera: qd illō scutū nō est coloratuz:
qd nullo colore: nō eni est albū vel nigrū: sicut duo hñt
tes vineā: neuter hz vineā: sicut dī s^o topicoz. **Ad vl
timū pñ^o dī:** qd dīctio nō est in terminis incōplexis: r
iō neutrū p dīcat de qz in talib^o. **Cōtra** qd s^o huius
dī qd alteruz dīctory: dī de qz: sed ppo cōplexa de
nullo p dīcat. ergo dīctio hz accipi fm terminos icom
plexos. **Cōtra** dō r nō hō sunt opposita nō dīctū ga
alterū nihil dicit ppositiue: tuz ga in suba nō est pzie dī
rietaz: vt dī in pñtis: nec opposita puatiue: qd non hō

Alde. r. q. p. r. r. q. qñti ad ppositum.

Cōtradictio minima distātia pōt r maxima pmutat

Ad tertium.

Alde in post pñtis. q. r.

Inter q relatiua ē mediū.

Alis. r. elico.

Lz iter dīa dāt subm mediū: nō aut iter dīctoria.

Laplo. 10.

In dnoiatina p dīcatōe: qd nō sequit destructio supioris ad destructiōnez iferioris.

Aluz possit dicit colorata i pñali: dīcas qd nō solū de notaret plurificatio forme: s; ēt subit: qd falsum est: qd vñū subz tñ. Cap. 28. Ad quartuz. Ex. cō. 15. Alde in isto 4. r. in. 10. ex pñtis. Cap. de suba

Et est ppta.

Et adfectio no pdicat de quolibet cum reduplicatio. ne. vis. i. po fierozum. Quia ab in- gni ad vte.

Tex. co. 2.

Et hinc Scoti 2. d. p. q. 1. et 3. d. q. 7. a q bus locis iste doctor acci- pit hac qone. Ista disto p- supponit ter- tia: recte q- ter- tia dberet po ni prima. Lac in multi plici dita. Quid ca- talis r paria lis.

Ad qones fz mte ppta. Pria pto.

Et i. factor. Tex. co. 3. r e qd icidatle.

Secunda.

Tertia.

Quarta.

Et i. pari.

di de eo qd no est natu esse ho: puta de lapide: ptiatio aut no sic: nec opposita relative pz. ergo relinquit q- d ditorle opponant. Aliter ergo dom: q- d ditorioz semp alteru di de vnoquoq in icoplexis: dumo termi nus de quo di no accipiat distributiue. Ro huius est: ga vni supposito pot inesse vni: r alteri alteru: vñ neu tra istaruz est vera. ois ho est albus. ois ho est no alb. Sciendu et q- d ditoria no est necesse pdicari de q- libet cu reduplicatioe: vñ vtraq istaru est falsa. ho in quantu ho est albus. ho inquantu ho est non albus: quia tuc de necessitate vel omnis ho esset albus: vel nullus homo esset albus. Et bec de quarto metaphysice. Accidit autez multoties dictis causis: r multas eiusdem ee causas: no fm accns: vt statue r c. Textu comenti scdi. Qo. I.

Arca quantum libru metaphysice. Querit p. Utrum eiusde est factus sint plures per se cause. Uidef q- no: ga si vna sufficit: alia supfluit: sed quelibet per se causa videt sufficere in suo genere sine alia. ergo r c.

Contra. pbs hic in litera. In ista qone p pmitta aliqs distin- ctiones. z osteda aliqs pclusiones. ad fm sit ista p- disto: q- caruz qda sunt eiusde ordinis: qda sunt alteri. Ille dñr ee eiusde ordis q sunt in eode gñe eque p: r eiusde spei. Sz dñr alteri ordis q in eode gñe sut eentia: r ordiate fm pus r poster: r sut alteri spei. Exm pmi: duo boies eque p trabetes nauis. Exm scdi. ho r sol in gnone bois. Cz disto sit ista: q- caruz eiusde ordis: qda sut totales: qda ptiales. Di aut ca totalis: q i illo gñe cae no idiget ad sua calitate aliq ca eiusde ordis secu pcausante: fz so la p se sufficit. Sz di ca ptialis: q in illo gñe cae no suffi cit ad causandū effectū: fz idiget alia ca eiusdem ordis secu pcausante. Exm primi. ignis generas igne. Exm se- cudi. duo boies trabetes nauē: quoz alter de se no suffi ceret ad tractionez. Cz disto sit ista: q- caruz: qda sut eiusde generis: r queda alterius gñis. Exm pmi. oes cause efficietes r formales r ho. Exm secudi. si accipia- tur cause diuerse: vna materialis: altera efficiens r c.

Quantu ad z- sit ista p- q- eiusde effectus pnt ee plures cause alteri: r alterius gñis et totales. Dec pz p- pfm in lra: ga es: r forma statue: et factio ipsi sut cae statue: qru qlibet in suo ordie est ca totalis hui statue: h ee exple hz 3o bui: z qone: vbi di cit pbs: q- ptingit eidē inee oes modos caruz vt dom: vñ qdē motus. i. ca efficiēs: est ars r edificator: cui? ho ca. i. ca finalis est opatio. i. vsus: puta habitatio r mā. i. ca mālīs: sunt terra: lapis: r ligna: spēs. i. forma: est rō. i. pportio siue cōpositio domus. Cz disto sit ista: q- eiusde effect- pnt ee ples cae eiusde gñis: r totales si sint alte- rius ordis: h pz p exēplū: ga de sol r ho pducit boies: quoz qbz est ca totalis r sufficiens in suo ordine: r qbz est de gñe cae efficiētis. Cz disto sit h: q- eiusdez effectus pnt esse ples cae eiusde gñis r eiusde ordis: si sint cau- se ptiales. Doc pz p exēplū: sic enī ples trabetes nauēz sut ca traci- nauis. Itē pz r mī sunt isto mō cae prolis. Cz disto sit ista: ipole est ples cās eiusde gñis r eiusdez ordis: r totalis ee eiusde effect-? Nāc pbo sic. ga si sic. g effectus no depēdet eentia: r ab aliq barū carū. pñs est falsus. g r aīs. pbatio pñe. Sint. a. r. b. totales cae ipsi? c. pz q. c. no depēdet ab. a. ga pot ee sine. a. nā sufficien- ter hz ee p. b. qd ponit totalis ca eius: r p idē pot hū q no depēdet essentialr ab ipso. b. ga hz ee sufficiēter per

ipm. a. qd ponit totalis ca eius. g ips. c. no depēdet nec ab. a. nec ab. b. essentialr. Sed bec rō nihil valet 3z- pñem: ga cause alterius ordinis: r totales no supfluit: quatenus rōne ordinis essentialis oēs simul requirunt: r sunt alterius rōnis: qd no est in proposito.

Ad argumentū in oppositū pz: q- seips sol- uit: arguit enim de causis totalibus eiusdem generis r ordinis: aliter non conclu- dit. Ad illud in oppositum: patet ex dictis.

Quapp r nā pncipiū: r elntū: r mēs: r volūtas: r suba: r qd cui? ca: multoz enī r cognitionis r motus pncipiū est bonū r malum. Textu comenti primi. Qo. II.

Ueritur Utrum finis sit principium. Arguit q- no: ga de ratione pncipij est ee p-: vt pz in. c. pcedēt: fz de ra- tione finis est ee vltimū: vt hz in cap. de pfe- cto. g finis no est p-: ga pñm r vltimū opponant.

Contra. pbs hic in lra i sine capli pcedēt. Cz iur- B qro 2o vtrū finis sit ca. Et vi q- no: ga vñ eet ca fm q- ens: aut fm q- no ens. no 2o mō: quia non ens nullū est ca: finis aut ponit ca entinec p mō: ga si nis no est ca: nisi fm q- mouet efficiētē ad agendū: sed qñ finis est no mouet efficiēs: fz cessat ab actioe: ga ha bitūb pñtib cessat mor- p de gnōne. Cz contra. pbs h in lra. Cz iuxta B qriē 3o vtrū finis sit ca efficiētis. Uf q- no: ga si sic seqrent tria icōuenientia. Cz primū: q- idē re- eiusde erit ca r caruz: r p pñs prius r posterius nāl: q- pz ex B ga et ipm efficiēs est ca finis: sic econ- uerso: vt di hic in textu. Cz scdm icōueniēs est: q- idē eet ca sui r pus seipo: qd pz sic: ga qd est ca cae. est ca causati: r qd est pus pozi: est pus posteriori. h g finis est ca efficiētis: r efficiēs ē ca finis: seqt q- finis est ca si nis: sñr pot argui de pōze: sic pz. Cz tertiu icōueniens est: q- in demōstratioe eet circulus: qd pz sic. nā dmon- stratio pp qd est pp cam. g cū efficiēs sit ca finis: pote- rit demfari sine. g et si finis sit ca efficiētis. g p sine po- terit demfari efficiēs: r sic erit circulus. Cz contra. pbs hic in lra. Cz iuxta B qriē 4o vtrū finis sit maxie ca. Et vi q- no: nā finis est ca extriseca. g no est maxie ca. pñs pz: ga mā r for- sūt cae itrisece: itrisecū aut vi mag- pferre ad ee rei q- extrisecū. g mā r for- erūt mag- cae q- finis. Cz p. Si finis eet max- ca: tuc nobilissima cau- sata bñent illā cam. pñs est falsus: ga imobilia sūt nobi- lissima cata: r nō hñt cam finalē: vt dic- pbs 3o bui: vbi assignat cam ex B: q- finis est alicu- actionis: actio aut est in motu fz imobilia non hñt motū. Cz p. Si si- nis eet maxie ca: tuc maxie certa cognitio eet p finem. pñs est falsus: nā maxie cogscimus qd ipm g est p for- mā: nā pbs vbiq- circuloqur qd p formā. Cz contra. Comētor caplo de principio r fine: dicit exple B.

Rñdeo. Circa istas qones sic pcedaz. p distōnes aliq pmittentur. z ad qones dicitur.

Quantu ad pñm sit ista p- disto: q- finis est z-: vt hz 2o de aia. l. finis gra cui? r finis quo: di aut finis gra cui? ipm obm: qd p opationez attingit: vt de? qui attingit a beatis p acuz itells r volūtatīs: sed finis quo di ipsa opatio q obz attingit: puta ipsa volitio seu itellectio. Cz disto sit ista: q- finis gra cuius aliqñ p opationē inee pducit aliqñ nō: fz p supponit. Exm pmi. de for- nāl: q- p motū vel gnōne pducit: vñ 5 bui cap. de nā: di q- finis gnōnis est for- r ille finis est obz: qd attingit actioe siue opōne trāseunte: p quā pducit in ee. Exm scdi. deus r iste finis est obm qd attingit opōne: seu actioe imanēte: puta p actū itells r volūtatīs: h et scdo

Tollit inhu- tiam.

Ad argumē- tum.

Arguit pñm

In oppo- sitū.

Tex. co. 3.

Tex. co. 2. Et hinc Scoti. Et hinc Scoti. Et hinc Scoti.

Tex. co. 2. Quara qo.

Tex. co. 3.

Comē. ad finem.

Et hinc Scoti. Et hinc Scoti. Et hinc Scoti. Et hinc Scoti. Et hinc Scoti.

sedo mo se hz obm sensus ad sensuz. C3^o distinctio ste ista: q ponit ab Aui. 5° meta. cap. 5. q res di ee caia z^o: na res dz aliqn causata in sua causalitate: aliqn i suo ee. pmo mo ca finalis pcedit oes alias in causalitate: quia mouet agetem: z ages ex appetitu finis mouet ad age du: vt attingat finem: efficiens autem hz rone m causati respectu finis: non quantuz ad suu esse pater: sed qum ad causalitate. 2° aut mo ipse finis est causus: sicut for^o causari dicitur quantum ad suum esse: pater.

Quatuor ad z^m dico ad oes quoz qones: z teneo parte affirmatiua: que pbat: p auctorita tibus: na Aui. 5. cap. eodē circa finē dicit: q si de vnaquaqz carū eēt scia: de cā finali esset nobilior: z ipsa eēt sapiētia z nobilior alijs pib^o illi^o scie: vñ fm eū cā finalis eēt cā carū. Itē Comētator in fine capli de p^o dicit: q illd p^o .i. finale itēdit ad sciēdū in hac scia: z illd est cā finalis: oēs aut cause nō sūt p^o nisi pp illd. Item Aris^o z^o phy. dicit: q sic est p^o in speculatiōib^o: sic finis in agibilib^o: vñ oēs cālitates reducunt ad cālitatem finis: vt ad primum: nam extrinseca prius causant: quia enim extrinseca causant: ideo z intrinseca causant: z nō e^o. extrinsecorum autē pus causat finis: ga eni ille mouet efficiētē rōne amat: iō agēs agit: z nō e^o. Si hō qras q cālitatē istarū. i. mae z for^o sit pōz dōz: q cālitatē forme: qd eni ppingus est p e pus: s; cālitatē for^o est hō: qten^o est ppingoz efficiētē z finis: est hō ille ordo q p^o cālitatē ex nā rei sit finis. 2° est efficiētis. 3° est for^o. 4° mae. Arguit^o ē rōne ad ppo^o sic. oē p se agens agit pp finē. q finis hz rōnez pncipy: sic itelligēdo q finis ē cā carū: vt p dicitū est: nā p venit in mētē agētis sub rōne boni appetibilis: nā est bonū z optimū alioz: vt dicit in lra: agēs at motū a fine pducit formā: q pducta cōtēat mae: z vltro seqt: q mā sustētet formā ex qb^o p^o q in toto isto pcessu finis hz rōne pncipy. aīs rōnis pbat: tur sic: ga oē agēs in cui^o actōe pōt accidere error agit pp finē: s; oē agēs p se est hō. q oē agēs p se agit pp finē: dico agēs p se ad remouēdū casuz z fortunā: cum oē agēs per se: siue agat nāl: siue a pposito agit pp finem: vt pbat z^o phy. pbatō maioris: nā z^o phy. dicit illa actio frustra ēē que nō psequit finē itētū. si q nullus finis sit itētus nullū agēs ageret frustra: nec erraret. q oē agēs qd pōt errare agit pp finē: tale autē est agēs nāle qd pōt errare: z hō est verū de agente p intellectu.

Sed est dubiū cū finis pducit ab efficiētē hēat nō bñl^o eē exis ex in re qz exis ex in intellū tm: nā p^o est eē reale. z^m itērdiale vñ q magis sit cā p mō qz z^o mō: nā nobil^o est eē cāe inqū cā: qz cāe inqū tū cātū. C^o Dm: q eē nobil^o pōt intelligi. i. vel simplr vel hz qd: p mō eē rei factibilis nobil^o est in mētē artifi cis qz in se: sicut lapis nobil^o hz eē in mētē dei simplr qz in ppa nā: sicut archa in mētē artificis: nā p^o eē imāle z incorpale rōne ei^o in q est: s; z^m est mālē z corpale: sicut p^o. Si hō loqmur de eē hz qd: sic lapis vel archa hz nobil^o eē in se z in sua nā: qz in mētē cuiuscūqz artifi cis: vt in se hz reali^o z veri^o eē lapidis vel arche qz in mētē dei vel artificis. Ad ppositū finis vt hz eē in intel lectu z i mētē agēt hz nobil^o eē simplr qz i re ex: z vt i semō tm eē hz qd vt arguit rō. hz q p^o eē hz rōne cāe: z sic nobil^o eē simp^o rñdet finis: vt eē cā qz finis vt est cātuz z pductū. C^o Ex p dicit colligit p^o affi^o cuiusqz illaruz qonū: s; mixim sit posita quodā mō veritas illaruz.

Ad argumēta. Ad p^o p^o ex p dicitis: nā finis est p^o hz q est in mētē artifi cis: z vltimū hz qz in re ex. p mō est p^o p^o. z^o mō nō: s; mag est pncipiātū. C^o Ad z^m p z^o qōne dico q finis est cā hz q est ens pntatū in mētē siue itētōe agēt: sic

enī mouet agēs sub rōne diligibilis. C^o Ad illd pmi d gnōne dico q p^o hz loq de termino motus qn est reali p^o s: z pduct^o iā p motū: tūc enī cessat mor^o: nō tm vt est p^o s in itētōe: finis aut vt est cā hz eē in mētē: z nō in re ex. C^o Ad z^m p z^o qōne nego pntiā ad qd hz illorum triū icōueniētū que iserunt: cū enī iserit p^o q idē respe ctu eiusdē eēt cā z cātū pus z posterius: dōm q ille qz tuoz cāe sūt eque p in suo gñe: z tm vna pōt eē pōz alia: sic in alijs: oia gñalissima sūt p^o gñā simplr: z tm vnum pntūm est pus alio: vñ pōzitas in causis est equoca: sic cālitatē: tūc ad formā dico q nō est iconueniētē idē esse pus z poster^o cā z cātū: pōzitate z posterioritate: z cāli tate diuersimode dca. In eodē tm gñe cālitatē z pōzitatē est ipole: vñ efficiēs est cā finis: z p p^o s p^o in rōne cāe efficiētis: finis at est cā efficiētis: z p p^o s pōz in rōne si nis z dōsiderabil. C^o Cū hō iserit z^o q idē eēt cā sui ipsi^o: dōm q cūz dicit q qd est cā cāe z c. in illa pōne acci piunt tres cāe: s; tm variat cā p^o re^o medic^o z me^o respe ctu vltimē: dōm q cōmittit fallacia accitit. p^o enī cā acci pit in gñe cāe efficiētis cū dicit q qd est cā cāe: s; z^o sit mīe in gñe cāe finalis: quū addit est cā cātū: vñ in tali bus sic variatē non est pōz vera. Si hō vna cā sit p^o re^o z^o in gñe cāe efficiētis: z illa z^o re^o z^o in eodē gñe cau se: tūc est pōz vera. C^o Ad illd de pōzitate dōm p idēz: cū enī dicit q idē eēt pus seipso nō valet: ga mutat pōzi tas: sic pus cūz iserit z^o q eēt circulus in demōne. nego pntāz. Ad pōne dōz: q nō est circulus in demōne: nisi qn est vtrobicqz idē gen^o demōnis: qd nō est in pposi to: nā sic cā est equoca: sic z demōnes: opz q ad circulū demōnis: q idē gen^o p p qd sit in vtraqz demōne: nāz aliter nō eēt circulus. C^o Alr pōt dici ad arg^o: q finis nō est cā finalis efficiētis: s; effect^o: vñ cū dicit q agēs agit pp finē: nō est itelligēdū pp finē suū: s; pp finēz sui effect^o: z tūc p^o q tūc nihil mali seqt ex p dicitis. C^o S; 3. p^o hz hic in lra dicit: q efficiēs z finis sūt libinueniē m cāe. C^o Rñdeoz: verū est in cādo: vel fm cālitatē: non fm id qd sunt: ga enī efficiēs amat finē: iō efficit effe ctuz: illud tm qd est finis nō est cā ei^o: qd est efficiēs: nec etiā efficiēs est semp cā ipsi^o finis: saltē re^o finis gñā cu lus: ga ille p supponit nec producit ab efficiētē. C^o Ad p^o 4° qōnis cū dicit q cāe intrinsece sūt magis cāe: dōm q saluz est: ga illa que est p^o cālitatē oīuz est vltior: z līs est cālitatē finis: nā oēs alie cālitatē depēdēt a fine: vt postēstuz est: vñ verū est q effect^o est a causis itel/ cis imēdiat^o z p^o mīs: tm nō magis simplr. C^o Ad z^m pcedo: q nobilissima cāta hnt finalē cām: cū aut addū cit^o p^o hz 3° bui^o: dōm q illa auctoritas nō multū cogit: ga ibi in 3° pcedit mō disputatiuo: vt ibi declatuz sūt in scripto: z dēmiatū qualr in mobilib^o iueniat rō si nis z efficiētis: z cūz pbat q oīs finis est finis alicuius actōis: dōm q z^o est actio. i. imanēs z transiēs: s; g nei get ab imobilib^o rō finis q attigit actiōe trāseūtē q p prie hz rōne mor^o: sicut loq^o p^o hz: nō tm negat finis q attigit actiōe imanēte. C^o Ad z^m cū iserit: q maxie cer ta cognitio eēt p finē: dicit vno mō q verū est: vñ omnes cāe pnt p finē demāri: iō potissima demātio z certissi ma est p finē: ga sic p^o in speculabilib^o: ita finis in agi bilib^o. g sic p^o p^o sunt certissima: sic z finis: cūz q dicit q maxie cogitimus p formā ipm qd gdest: dico q saluz est: nā qd quidest rei: z diffō pōt accipi ab oi cā. C^o Alr dicit q cognitio rei pōt accipi z^o i. simplr z fm pportio ne vt dcm sūt in z^o z in p. dico q qd aliq cert^o cogitū fm pportione cogitū: z tm nō sūt notioza simplr: sicut mālia sūt notioza nobis hz pportione qz imālia: z tm i mālia sūt notioza simp^o. C^o Silr i p^o: cognitio p finē est simplr notio: tm cognitio de illa re fm pportionez

P^ois duplr.
Ad tertium.
P^ois dicitur duplex.
A. I. prius.
Quicqd eē cā cause z exple natur p^o.
P^ois expōnē nō hz Scot^o in metaphy. suavsqz ibi to tidē i talib^o.
A. I. d. p. z alibi.
Quo efficiēs z finis sūt si bituicē cāe.
Ad primum quart. q.
Ad secunduz.
Actio duplex.
Ad tertium.
Potissima demātio per finem.
A. I. d. phy. 7. q. 10.
A. I. d. sco. i p^o dist. 3. q. 2. idē. 7. i. in fl. lib. 7. q. 4. 1. c. 30. 7. 42.

suā est notior per formā: ga forma est p̄ximior causa q̄
finis: vñ p̄ postero. d̄: q̄ cognitio p̄ cam̄ p̄pinquas est
p̄pter quid: sed per remotā ga. C̄ Ex oibus p̄dictis pz
vñū correlariū. l. q̄ finis est cā carū quātū ad cāres: vt
bz eē in mēte: sed efficiēs quātū ad esse reale extra.

Dicitur simo
de finis et effi
cies cāe sunt
cārum.

Differunt autem intātū q̄ agentia quidē
et singularia simul sunt et non sunt et ipsa et
quorum cause et c̄. **Questio. III.**

Aerit Utrūq̄ cā p̄ricularis et in actu
s̄l sit et nō sit cū effectu p̄ricula
ri in actu. C̄ Et vñ q̄ non: ga si sic. ḡ in p̄n̄
mor̄ cessat mor̄. q̄ns est euidenter falsum. ḡ
et āns. p̄batio p̄ntie. habitib̄ p̄ntib̄ cessat

Argf pmo

Tex. cō. 55.

Secundo.
Tex. cō. 25.

Tertio.

Quarto.

Tex. cō. 3.

Tex. cō. 37.

Questio. 4.
lateralis.

mor̄: p̄ de gnōne. accipiat ḡ aliq̄d efficiēs p̄ morū: cer
tū est q̄ in p̄n̄ mor̄ est efficiēs in actu. ḡ et effect̄ erit in
actu: s̄ ex̄te effectu in actu cessat mor̄. ḡ cessat in p̄n̄
C̄ P̄. Nouēs nātr̄ pus est moto et si adinice referāt:
nihil min̄: vt d̄ 4. huī. ḡ mouens p̄t esse sine moto:
sic pus sine posteriori. ḡ cā i actu erit sine effectu i actu.
C̄ P̄. Scitū in actu est cā scie in actu: s̄ scitū in actu p̄
eē sine scia. ḡ cā in actu sine effectu in actu. p̄batio mi
noris: ga referunt 3. mō relatiuoz: vbi nō est cēntialis
ordo: nec muua depēdētia: ga scia dependet a scito vel
scibitū: nō eē. C̄ P̄. De' est semp cā in actu. si ḡ cā in
actu et effect̄ in actu s̄l sunt: leḡ q̄ effect̄ dei semp su
isset in actu: et sic mūdus ab eterno est q̄d est hereticus:
q̄ aut de' sit semp cā in actu: pz. ga si prius fuisset cā in
po: et postea in actu: per q̄ns mutaret. C̄ Contra p̄hs bic:
et 2. physicoz. C̄ Juxta h̄ q̄rif 2. vtrū cā in po sit s̄l
et nō sit cū effectu in po: vñ q̄ sic nā relatiua s̄l sunt: et
nō sunt: s̄ cā in po et effectus in po referunt 2. mō re
latiuoz: vt calefactū et calefactibile: in quo nō est mu
ua depēdētia essentialis sic in p̄: et per h̄ distinguunt a
3. mō. ḡ cā in po et effect̄ in po s̄l sunt: et nō sunt.

Contra. Philosophus bic in litera.

Rūdeo Circa istas duas q̄nes p̄ quādā opionē
practabo. 2. aliter respondebo.

Quantū ad p̄m est vna opio q̄ vñ Egidij super 2.
p̄hy. q̄ cā efficiēs p̄ motū bz duplicē ef
fectū: vñū immediatū. l. ipz fieri: aliū mediātū. l. factū eē.

C Ex h̄ dic ad q̄nē duo. p̄m d̄m est q̄ ista ppō est ve
ra de cā in actu et de effectu immediato. l. ipz fieri: h̄ p̄ba
tur: ga q̄n cā est in actu: nūc mouet: et q̄n mouet ipm fie
rit: nūc est in mobili: et iō s̄l s̄t cā mouēs et ipz fieri siue
moueri. C̄ 2. d̄m est: q̄ ista ppō nō est vera de cā in
actu et effectu mediato: q̄d p̄bat sic. ga si sic oia eueni
rent de necessitate supposito illo q̄ oia bzient cās p̄ se.
q̄ns est falsū: vt pz 6. huī. q̄na p̄bat sic. Sit aliq̄d fa
ciēdū 3. die: et vocet. a. s̄. a. fiet ab aliq̄ p̄ se cā: sit illa cā
b. s̄. b. h̄eat aliā cām sit. c. et sic reducēdo ad aliq̄d quod
nūc est: sit. d. q̄d est cā ipz. c. nūc sic. si. d. est cā in actu: et
est necia: et ipm. c. est necio in actu ex hypothesi: et si. c. ḡ
b. et si. b. ḡ. a. ḡ oia necio euenirēt. Sic enī arguit p̄hs 6.
huī caplo 3. vñ iste due ppōnes nō s̄t s̄l vere. l. q̄ cu
iusz siēdi sit dare aliquā p̄ se cās: et q̄ posita cā in actu
necius sit ponere effectu in actu: nā ex his duab̄ ppō
nib̄ leḡ 3. ipolis mō p̄dicto. l. q̄ oia erūt de necitate:
nō pp̄ p̄mā ppōnē: ga ccessa illa tāq̄ vera: adhuc 3. se
queret pp̄ scōaz. ḡ 2. est impolis. C̄ De 2. q̄nē d̄ ab
istis q̄ cā in po nō opz q̄ sit s̄l cū effectu: nō est: ga cā
in po est por effectu: ga p̄t esse sine eo. S̄ 3. ista opio
nē arguit reducēdo rōnē p̄m 3. eos de fieri: q̄d ponit ef
fectū immediatū: nā posita p̄ ppōnē: quā ccedūt: et banc
quā ipz dicit q̄ posita cā in actu necio sit ipm fieri in
actu: arguo vt pus: ga. d. ex̄te in actu: necē est. c. fieri et

Ad q̄nē 3.
mētē Egidij
efficiēs p̄ mo
tum duplicēz
effectū h̄ic.

Lōmen. 7. et
alibi.

Tex. cō. 7.

Ad q̄nē se
cū d̄ 3. cū d̄
p̄ra Egidij.

H. l. ponunt.

ex. c. b. et ex. b. a. fieri. ḡ oia futura fierent de necessitate.
C̄ P̄. Cōtra ipz p̄m d̄m in se vt opponit nō vñ verū. l.
q̄ cā p̄ricularis et effect̄ immediat̄ s̄nt s̄l: ga ponam: q̄
s̄nt multe cause agētes nō p̄ motū: si cā existēte in actu
necē est: est immediatū effectu esse in actu. ḡ oia p̄ducibi
lia a talib̄ causis de necitate euenirēt: q̄d falsum est: ga
p̄nt illa p̄tēter cāre: sic cāe agētes p̄ motū: et magis ē
vt pz de mouēte p̄ volūtate. Ad forma rōnis dōm: q̄
ibi est fallacia fm qd et simplr: secōdo enim q̄ q̄n cā in
actu causat: necio leḡ q̄ effect̄ est in actu. Si aut infe
ras. ḡ necio est effect̄ nō valet: ga cā est in actu contin
gēt: vñ p̄ntia nō valet: effect̄ necio necitate p̄ntie est
in actu: si cā sit in actu. ḡ effect̄ necio est: nisi poneret q̄
eēt cā necio in actu: nūc enī ex necitate p̄ditionalis: se
quit necessitas p̄ntis: nisi āns sit necessariū: s̄ nō est ita
in p̄posito si sit cā in actu p̄tēter. C̄ Contra illd̄ q̄d d̄
cūt: q̄ntū ad 2. mō q̄nē de cā in potētia et effectu in potē
tia: videt enī q̄ simul sint et non sint: ga referunt scō
modo relatiuozum: que mutuo dependent.

Quantū ad 2. mō dico tria. P̄mū est q̄ illa d̄ia i
ter cās in actu et in po re effectuū p̄por
tionabilr acceptoz nō est accipiēda q̄ntū ad ipsas rela
tiōes cause ad effectu: ga sic s̄l est cā in potētia et effe
ctus in potētia: sicut cā in actu et effectus in actu: nā oia
hec referunt vno genere relatiuoz. l. 2. mō. Sed veri
tas huius dicti accipiēda est in fundamētis relonuz vt
sit sensus q̄ relatio cause in actu et effect̄ in actu nō p̄nt
fundari nisi in ente in actu: et iō sicut relones s̄l s̄t et nō
sunt: ita et fundamēta earū: s̄ relones cause in potētia
et effectus in potētia nō regrūt fundamēta in actu: et iō
nō opz fundamēta eoz simul eē: s̄ relones s̄l s̄nt: nāz
si relatio cause in po fundaret in ente in actu: sicut ista
edificator est: nō opz relonuz effectus in po sibi corri
dentē fundari in aliquo ente in actu: non enī opz s̄l exi
stere edificatorē et edificabilē: ga edificabile p̄t funda
ri in ente in po. C̄ 2. mō d̄m est: q̄ illa d̄ia non est itelli
gēda de fundamētis relonuz in q̄ntū fundamēta s̄t: ga
sicut vtriq̄ relationes s̄l sunt: ita et fundamēta s̄l sunt
i. in actu sunt in q̄ntū fundamēta: B est actu sunt sub illis
relationib̄. S̄ 3. est itelligēda de fundamētis cōparatis
ad ex̄ntiā: ga in cā et effectu in actu: si vñū fundamētūz
existit in actu et aliud: nō sic de cā et effectu in po. C̄ 3. mō
d̄m ē: q̄ illa d̄ia nō ē itelligēda de fundamētis abso
lute acceptis: s̄ sub relonib̄: nō enī leḡ q̄ si vñū fun
damētū existat. l. cāe in actu: q̄ fundamētūz effectus in
actu existat: ga fundamētū absolute existē p̄t in actu
sine relone: s̄ si fundamētū cāe in actu est sub relone in
actu: fundamētū relonis effect̄ in actu existit sub relo
ne in actu. C̄ Est ḡ in sūma d̄ia sic accipiēda h̄ncide
nō qdē iter relones: ga sic vtriq̄ necio s̄l s̄t: nec iter
fundamēta relonū in q̄ntūz fundamēta: ga ēt illa vtriq̄
necio s̄l sunt: cū sine illis vt sic nō sint relones: nec iter
ea que sunt fundamēta fm se cōsiderata: ga sic neutro
biz necio s̄t s̄l in actu: nec necio s̄l in po. S̄ 3. intelli
gīt d̄ia de fundamētis actu ex̄ntib̄ sub relonib̄ com
paratis ad ex̄ntiā nō absolute: sed ad ex̄ntiāz sub relo
nib̄: vt sit sensus: q̄ si est cā in actu: illa relo est in actu.
ḡ necesse est aliqd existē. in quo fundatur relo cause in
actu et effect̄ in actu: sed si est cā in po: sicut edificator:
nō opz aliqd ens in actu esse in quo fundet illa relo in
po: sed sufficit h̄ic aliqd fundamētū ens in potētia.

Ad argumēta. Ad p̄m d̄m: q̄ p̄ntia non t̄.
Ad p̄bationē dico q̄ eo mō
quo agens p̄ motū est in actu: effect̄ est in actu. l. mō p̄
exposito. S̄ 3. d̄m mor̄ est ipz agēs nō est cā in actu ipz
factū eē vsq̄ ad vltimū istas: accipiēdo vñ effectuū respe
ctu cuius

Ad q̄nē p̄m
mētē p̄ntie
p̄ntiū d̄m

Secm d̄m

Tertius d̄m

Ad q̄nē respo
ditio.

H. l. 1. 1.

Ad p̄m d̄m
p̄ntia non t̄
Ad p̄bationē dico q̄ eo mō
quo agens p̄ motū est in actu: effect̄ est in actu. l. mō p̄
exposito. S̄ 3. d̄m mor̄ est ipz agēs nō est cā in actu ipz
factū eē vsq̄ ad vltimū istas: accipiēdo vñ effectuū respe
ctu cuius

em cuius est motus actu ille effectus est in actu. s. ipse fieri: ga du mouet no est ca in actu: nisi ipsius fieri: sed in ultimo istati est ca in actu facti ee: r tuc ca r effectus sunt sil in actu: vñ si ca est in actu in fieri: sil erit effectus in fieri: si est in actu in facto ee: erit sil effectus in facto esse: qñ g dñ qz habitibz pñtibz cessat motus: dñm qz pñte habitu siue effectu in facto ee: cessat motus no alr rē. sic aut est tñ pñs in fine motus. ¶ Ad 2^m de 4° huius dñm: qz motus est sil nā cū effectu: accipiēdo ista vt sunt sub relo: nibz mō pñctio: nī res suba mouenti est pōr re in q̄ fundat relo effectus. pñs aut loqr de fundamētis nō de re latibz: vñ ibidē dñ qz sensibilia pñt ee nō exñtibz sensibz: ga sensibilia r sensus dñr relatiue 3° mō: dñm ē at qz oīa illa itelligēda est: nō de fundamētis absolute: s: vt sūt sub relo: nō. ¶ Ad 3^m dñm: qz scitū in actu r scibile nō co qz salum est nisi accipiēdo sciaz in actu r scibile nō scitū: vñ sciēdū qz scibile fm se r eñtialr referē ad sciētia in po^a: r scia in po^a r scibile sil sūt r nō sūt: nec accidit sibi qz sciat in po^a: accidit tñ lapidi: sic accidit 30° anni qz sit pñ: non tñ accidit pñ qz sit pñ: vñ sicut scia in po^a eñtialr depēdet a scibile: ita e^o: r scia in actu depēdet a scito in actu: r e^o. qñ g dñ qz accidit scibili qz sciat: tur est itelligēdū de re subra. l. lapide vel ligno. pbatio huius: ga scibile nō est scibile: nisi ga eius pōt ee sciētia: sciamā si eēt scibile: r eius non eēt sciētia in potētia: esset scibile r nō scibile. g in rōne scibilis: vt scibile est: inclūditur sciētia in potētia: sicut sūt per se correlatiuus. De hoc amplius in. c. de ad aliqd. ¶ Ad 4^m de deo. negat aīcedens: ga deus semp fuit: non tamē semp fuit causa in actu: quādo dicit qz eēt mutatus: dico qz nō valz: ga agens voluntariū cuiusmodi est deus: voluntate antiq̄ nō mutata pōt causare quādo sibi placet sine mutatiōe sui. Exēplū: sicut si ego vellem mō sedere cras: sine mutatiōe volūtatis mee possem sedere cras. Silr de deo: ga qzgd facit: vel facturus est: r scit: r voluit se facturū voluntate antiq̄: r ab eterno: r ideo facit qzgd facit sine mutatiōe sui: facta solū mutatiōe ex parte effectus: h aut determinare quō se beāt: magis pñet ad ne gociū theologiciū: sed h p nūc sufficiat: ga effectus nouus pōt ee causa nō mutata. ¶ Ad arg^m pro scda qōne p3 quid dñm sit ex his q̄ dicta sunt in corpore qōnis.

Horum quidez vtriqz altera causa essendi necessaria: horuz autem nulla: sed propter bec alia sunt ex necessitate rē. **Q. III.**

Verit^r Utrū necessaria habeant causam sui ee. ¶ Uidei qz non pñt. ¶ Anicē. p̄ metaphys. cap 6°: cuius rō est ista: quia oē habēs cām amota vel circūscripta cā pōt nō esse. g sequit qz nullus effectus sit necessarius: ga posse nō ee repugnat necessario. ¶ S. Cā efficiēs est pñ^m vñ motus: sed in immobilibus non est motus. g immobilia que sunt necia nō hñt cām efficiētē: r pñs nec aliquā aliā cām. Cōfirmat. ga 3° huius dñ: qz de immobilibus nō est efficiēs neqz finis.

Cōtra. 2° huius dicitur: qz necessarioz r sempiternoz sunt cāe. Idē dicit hic in lra.

Respōdeo. In ista qōne p̄ qualdā distōnes premitā r declarabo. 2° qdā dubiuz tangam r remouebo. 3° dicam ad questionem.

Quantū ad primū sit ista prima distincio: qz necessaria sunt in duplici gñe: qdā sunt cōplexa: quedā incōplexa. Exēplū p̄mi. ppositio necessaria: siue sit pñ^m: siue p̄clusio. Exēplū scōi. deus r intelligenētia fm viā p̄hoz: qui posuerunt ea necessaria esse.

Scda distincio sit ista: qz necessitas est duplex: qdā est necessitas simplr: quedā fm quid. p̄ dicit necessitas pñtis: puta quando tā anis qz pñs sunt in se necessaria. Exēplū. si hō est aial: necessario est sensibilis. 2° vocat necessitas pñtie: puta qñ pñs nō est necessariū nisi posito ante: sic tñ qz tā anis qz pñs sunt in se continētia. Exēplū. si homo currit: hō mouetur. ¶ Tertia distincio sit ista: qz ad hoc qz effectus sit necessarius: opz causas esse necessariaz in essendo: r in causando: ga altero istoz deficiēte pōt effectus nō esse. Exēplū. sit. a. causa. b. si. a. nō est necessarius in causando: nec. b. ei^o effectus erit necessarius: ga nō causante. a. nō erit. b. silr si a. non est necessarius in essendo: nec ipsum. b. ga non existente. a. non erit. b. vtrūqz istoz est in cōplexis: pñ^m enī in se sunt necessaria: r necessario causant p̄clusiones: ga ratio cause necessario causantis est: qz destructo effectu illa destruat: sic est de p̄ncipys respectu cōclusionis: ga ad falsitatē p̄clusionis arguit falsitas p̄missaruz.

Quantum ad 2^m est vnū dubiū. Utrū in rebus sit aliqs effectus necius. ¶ Rñdeo r dico qz sic fm viā p̄hoz: nā hz eos agēz 2° cā: p̄ma cā necessario agit: posuerit enī ordinē r cōnexionē caruz esse necessaria. Tūc sic. in causis essentialr ordinatis vna necessario causante: alia necessario causat: sed cāe reruz sunt essentialiter ordinate: r aliqua cā in rebz necio causat. g r oēs alie: r per pñs p̄ cā. maior p3: ga bec est vna dñā inter causas essentialr ordinate: r accidentalr ordinate: vt dñm fuit 2° huius: qz cāe essentialr ordinate sil cōcurrūt ad causandū: r nō sic accidentalr ordinate. minor p3 quātū ad p̄m p̄tē ex hypothēsi. p̄hoz: r ēt verū est: ga multē sūt cāe eñtialr ordinate. 2° ps minoris pbat ex dñā inter causas nāles r a p̄posito: ga causa nālis necessario causat: s: cā a p̄posito p̄tingenter. ¶ S3 tenendo viā theologoz dixi in cōplexis de qb^o nūc est sermo: nullus est effectus simplr necessarius. pbatio huius: qz in causis eñtialr ordinatis p̄ma cā causante p̄tingenter: oēs alie causant p̄tingēter: sed p̄ cā: qui est deus causat p̄tingēter: ga oīs actio dei ad extra est p̄tingēs. g oēs alie causant p̄tingenter. maior p3: sed minor pbat: nam effectus necessarius regit cām necessariā: r quātū ad causalitatē: r quātū ad esse: vt dñm est: sic qz destructo effectu cā destruit. si g p̄ma causa causaret aliqñ effectū necessariū: ad destructionē effectus necio arguit destructio cāe p̄: r ita eius entitas nō eēt oīno idēpēdēs r absoluta: qd est absurdum. ¶ Pro ista p̄ne sunt multe alie rōnes: r etiā pro opinione p̄hoz: que cā breuitat p̄o nūc dimittant: sunt enī p̄xiōz r altioz negocy: nec rō posita a p̄his cogit: nam secūda ps minoris est falsa: cū dicit qz aliqua cā causat necessario: cum pbat ex dñā cause nālis ad cām a p̄posito. ¶ Dñm: qz necessitas est duplex. l. necessitas simplr: r necessitas fm quid: causa ergo nālis necessario causat necessitate fm quid r sub p̄ditio: puta si cā sit pro eo qz cā p̄ma nālis ex nāli colligātia ad effectū necessario dū: st causat illū: sed illa causatio est p̄tingens simplr: sic r illa cā cōtingēter est. ignis ergo dū est necessario calefacit: tñ ga ignis p̄tingenter est: ideo simplr p̄tingenter causat: sed nec sic est necessitas in p̄ma cā: ga tūc eēt simplr necessitas: cū illa p̄ditio sit simplr necessaria. l. qz deus sit: qd enī necessarius est ex sup̄pōne necessaria est simplr necessarius: hoc enī est necessitas pñtis: illud autē sup̄pōne in alijs causis naturalibus non est simplr necessarius: p̄ illam ergo necessitatē conditionatā: r fm qd differt cā nālis a causa a p̄posito: ga agens a p̄posito: sup̄posito qz sit: non sequitur: qz necessario agit: sed potest non agere ex eo qz agit ex libertate voluntatis.

Secunda. Accūs 2°.

Uide in. 4. d. 10. q. 1. artic. 7. ad p̄po^m.

Tertia. Cā necia 2°.

Secda artic. An det effectus necessarius in rebz. Uide. 2. dñ. 8. p̄mi. r. 7. q. quo. r. 36. d. p̄mi.

Uide vbi. 5. De^o ad extra p̄tingēter causat.

Necitas 2°.

Qua necessitate cāt cā naturalis.

Uide. S. d. p. ad si. op̄ime

2. l. necia.

2. l. hoc.

Per qd dñ cā nālis a cā a p̄posito.

Ad gōne pmi
māe ppiāz.

Quantū ad 3^m dico: qd necia cōplexa: puta pnes
hnt cām sui eē: vt dcm est: fm ēr phos
multa necessaria icōplexa: puta corpora celestia ⁊ itel
ligentē: ⁊ alie a prima: forsan fm eoz mentez hnt cau
sam sui esse: lz fm vīam veroz theologozum aliter sit
dicendum: vt patet ex predictis aliquo aliter.

Ad p̄mum
Necessariū 2°

Ad rōnes in opp^m. **Ad p̄mā** dcm: qd duplex
formalr ⁊ p se necessariū. Effectiue dī qd p se excludit
oēm aliā priorē cāz efficiētē a qua pducatur: ⁊ sic solus
de^o est necessarius effectiue: seu in gñe cause efficiētis:
sed necessariū per se formalr nō excludit quin ab alia
possit eē effectiue: seu pncipiatiue: sicut dicimus de plo
nis pductis in diuinis: nā verbū diuinū lz sit qdā ne
cessariū formalr: nō tñ excludit quin sit ab alio: puta a
pze pncipiatiue. **Ad 2^m** dcm est qd loqur de ne
cessario effectiue: cū g arguit qd amota vel circūscripta
cā cātū nō esset necessariū ex se: verū est in genere cau
se efficiētis: tñ ga effectus necessarius regit cāz neces
sariā: nō tñ in causando: sed ēt in eēdo: ideo posito ta
li effectui nunq̄ posset eius cā realiter circūscribi. talis
ergo effectus eēt necessarius de se formalr: lz depēde
ret ab alio efficiētē vel effectiue. **Ad 3^m** dico qd non
est simplr de rōne efficiētis: qd sit p̄m^m: vñ motus: quia
accidit efficiētē p̄z qd h̄z qd agat p motū: ga efficiēs pōt
āgere sine motū: tñ ga in nālib^o cōiter est veruz: qd effi
ciēs agit p motū: iō dī qd illa descriptio efficiētis: qua
dī p̄m^m: vñ motus est a posteriori ⁊ a notiori: qd ad nos
in imobilib^o ḡ est p̄m^m efficiēs: non tñ vñ motus: ⁊ p̄
idē pōt r̄nderi ad p̄firmationē que adducit. **Ad ar
gumētū** in opp^m qd vī facere 3° opinionē theologozuz
dī vno qd phs z^o h̄nt^o loquit de necessariis cōplexis
de qb^o cessuz est: qd p̄t h̄re cām sui eē. **Ad 3°** ista r̄
fio nō est tenēda: ga h̄nt^o fuit ibi dcm. Dico ḡ alr: qd lo
quit via phoz qd nō est mō recipiēda in p̄posito: cum
repugnat veritati theologie. **Ad iudēdū** tñ qd lz in in
cōplexis nō sit aliq̄ effect^o simplr nece sari^o: nec p cō
sequēs necia cā simplr: tñ sicut est effect^o necessari^o fm
qd: ita sunt cause necie fm qd: vt dcm fuit: ⁊ h̄ mō dici
posset qd in incōplexis necia h̄nt cām sui esse eo modo
quo sunt necessaria. nō simplr: sed fm quid.

Ad secūda
p̄m eē d rōne
efficiētē vt sit
p̄m^m vñ mot^o

Ad arg^m in
oppositū.

Dubiū lfale.

Op. Thome
Lex. cō. 12.
Aide Sco. in
2. o. 3. distate
⁊ in. 7. meta.
q. 13.

Sp̄alr. 2. de
generatione.
L. cō. vltimū.
Lex. cō. 49.
t. c. 34. ⁊ ide.
L. cō. 6. ⁊ 9.

Lex. cō. 26.

Numero qdē quoz mā vna. Qd. v.

Uerit Urū mā qd est altera ps com
positi sit cā idiuatiōis. **Et**
arguit qd sic. nā qnto metaphy. dī illa sunt
vñ nio: quoz mā est vna. **Ad 3°** illam
opionē arguit: ga si mā est cā idiuatiōis/
nis: vbi eadē est mā/ibi idē est idiuatiōis: lz eadē est mā
in gñato ⁊ corrupto. ḡ gñatū ⁊ corruptū erūt idē idiu
atiōis: qd est falsuz. **Ad firmat.** si p̄ aq̄ gñet ignis: ⁊ z^o
ex igne gñet aq̄: p̄z qd aq̄ p̄ corrupta ⁊ z^o gñata h̄nt eā
dem māz: ⁊ sunt eiūdem sp̄ei. ḡ aq̄ prius corrupta ⁊ z^o
gñata erūt vna numero: qd est falsuz: ga tūc p̄ nāz cor
rupta possent redire eadez nio: qd est 3° Aristo. vbiq̄.
Ad 3° qd est cā idiuatiōis/ est cā distōnis: lz mā nō
est causa distōnis: ga actus est qui distīgnit ex 7° h̄nt^o.
mā aut nō est actus. ḡ zc. **Ad 3°** mā est de eētia sp̄ei:
vt p̄bat 7° ⁊ 8° h̄nt^o: lz qd est cā sp̄ei nō est cā idiuatiō
tiōis: ga tūc sp̄es eēnt idiuatiōis. ḡ nō est cā idiuatiōis/
nis. **Ad firmat.** ga h̄nt^o est ex nām illi^o qd h̄nt^o: lz
mā est de rōne sp̄ei. ḡ sp̄es seu nā specifica nō pōt per
māz h̄nt^o ad hanc idiuatiōnez seu beccitatem: nec
auctoritas hic posita cogit: nā eguocat de materia.

Ad cuius euidētia est sciēdū: qd mā ⁊ for^o oppo
nunt relatiue ex 2° p̄by. qd aut modis

dī vñū correlatiōis: tot modis dī ⁊ reliquū ex p̄ topi.
Forma at̄ q̄tū spectat ad p̄pō^m z^o accipit. s. vel p for^o
pris: vel p forma totū qd est ipsa gdditas. Sicut mā cor
respōdēt dī z^o: ga qdā est mā qd opponit forme p̄tis:
⁊ hec est mā qd est p̄m^m eēntiale rei p̄stitūtes rē cū for^o:
vñū ens per se: qdā est mā que opponit for^o totū: ⁊ ipsū
gdditari: ⁊ per p̄tis est ex rōnez gdditatis formalr: lz
est mā qd est oīa sen p̄prietas indiuidualis qd est cā p̄pa
beccitatis ⁊ indiuiduatōis qd dici pōt beccitatis. **Ad 3°**
ḡ dicit phs qd illa sunt idē nio: quoz mā est vna: logē
de mā nō p̄ mō dicta: lz z^o mō qd p̄pē ⁊ p̄p̄ue vocatur
mā: q̄tenus p̄stituit rē in eē vltio subycibili ⁊ mātmon
aut in eē formalr: ga vt dcm ē nō p̄tinet formalr ad for
malē gdditatē rei: ⁊ ista expō p̄sonat lfe phs. Subdit
enī qd illa sūt vñū sp̄e: quoz rō est vna: rō qdē sumit p̄
gdditate qd dī forma totū respectu eē indiuidualis.

Amplius autem: alia fm numerum sunt
vnum: alia fm speciem: alia fm genus: alia
fm analogiam.

Questio. VI.

Ueritur Urū z^o diuisio vni^o qd dī
logica qd tāgīf in lra: sit que
niēs. **Ad 3°** qd nō: ga vel est eadē cū p̄: vel
nō. nō eadē: ga eēt iūficiens: cū p̄^o habeat
gnque mēbra: ⁊ illa q̄uoz tñ. nec est alia:
ga duo mēbra illi^o diuisiōis coincidūt cū duob^o alteri^o
diuisiōis. s. vñū gñe: vñū sp̄e. **Ad 3°** illa diuisio vni^o vñ
est diuisio vni^o vniuoci: vel eguoci: nō est diuisio vniū
ci: ga tūc multū qd sibi opponit: nō diceret tot modis
quoz ipm vniū: cū^o opp^m p̄z: ⁊ inuif in lra. p̄tia p̄bat: ga
q̄n aliqd vniūoci dī multis modis: nō opz suū oppo^m
tot modis ⁊ eqlib^o dici: p̄z de rōnali ⁊ irrōnali qd non dī
uidunt ineq̄ualta: ga de plurib^o dī irrōnale qd rōnale:
nec est diuisio eguoci: tū ga ois p̄pō in qd poneret vnuz
vel multa eēt distīguēda: tū ga ad vñū mēbrū nō pos
set seq̄ aliū: cū^o opp^m dī in lra. s. qd vñū mēbrū diuisiōis
p̄uenit oib^o mēbris: nā in eodē caplo dī: qd vñū esse est
p̄m^m nūi eē. ḡ oē vñū est p̄m^m nūi: ex quo p̄z qd vñū nio
qd est vñū mēbrū illi^o diuisiōis est cōe oib^o mēbris.
Ad 3° Cōtra p̄tes diuisiōis arguit: nā dī vnuz nio esse
cū^o mā est vna nio: qd si sic: nullū imāle eēt vñū nio.
p̄tis est falsuz: ga sicut vntas p̄z ifert vntatē posterior
rez: vt dī in lra: ita p̄ opp^m de multitudine: ga multitu
do posterior ifert porē: lz in imālib^o est multitudo spe
cifca. ḡ ⁊ multitudo numeralis: ⁊ per p̄tis vnum nume
ro. **Ad 3°** Sequeret qd h̄nt^o eēt vnum numero: ga co
rū mā est vna numero ex p̄mo de generatione.

Contra. Philosophus hic in litera.

Respōdeo. In ista questione duo dico. **Ad 1°** p̄
mum dicitur est: qd illa secunda diui
sio est fm intētiōes logicas: ⁊ fundamēta intentiona
lia: p̄ma autē diuisio est fm fundamēta realia: ⁊ iō mo
di secūde diuisiōis fundant super modos p̄me: eo mō
quo intētiōes fundant in rebus: ⁊ ideo prima diuisio
dī realis: ⁊ scda logica. **Ad 3°** dcm p̄tinet ad suffi
entiā scde diuisiōis declarādā que sic h̄nt^o p̄tē: ga itel
lectus itelligēs aliqd sub rōne vni^o: aut itelligit illū sub
rōne incōicabilis: aut sub rōne cōicabilis ⁊ p̄dicabilis
de plib^o. si p̄mo mō: sic est p̄mus modus. s. vnuz nume
ro. si z^o: aut est cōicabilis plurib^o differētib^o numero: ⁊
tūc est vntas sp̄ei: aut plurib^o differētib^o sp̄e: ⁊ tunc est
vntas gñis: vltra aut illā vntatē vel silem qd dico p̄
cōitatem entis qd nō est p̄prie species: neq̄ genus non
est inuenire aliquem conceptum vnum predicabilē de
pluribus predicatiōe quidditatiua: tñ cōparādo vni
ceptum cōissimū alyz cōissimis: si simlir se habeant

Cap. 22.
Sōz ⁊ māt
p̄nt accō
q mā ē d
tia rōz q
Lex. cō. 12.
Aide Sco. in
2. o. 3. distate
⁊ in. 7. meta.
q. 13.
Lex. cō. 49.
t. c. 34. ⁊ ide.
L. cō. 6. ⁊ 9.
Lex. cō. 26.
Lex. cō. 12.
Aide Sco. in
2. o. 3. distate
⁊ in. 7. meta.
q. 13.
Lex. cō. 49.
t. c. 34. ⁊ ide.
L. cō. 6. ⁊ 9.
Lex. cō. 26.
Lex. cō. 12.
Aide Sco. in
2. o. 3. distate
⁊ in. 7. meta.
q. 13.
Lex. cō. 49.
t. c. 34. ⁊ ide.
L. cō. 6. ⁊ 9.
Lex. cō. 26.

respectu suoz iferioz in pdicaco in qd de eis iuenitur
 vnitas pportiois: siue analogie: sic diuisio e sufficiens.
 ¶ S3 dicitur dicitur ista sic. ga si z diuisio dat fm inten
 tiones: seu fundameta itentionali: tot eent vnitates quot
 fundameta: z e s. s3 b est falsuz: ga pla sunt fundameta
 itentionalia q illa qmor. s. gen: differetia: pziuz: z accis.
 ¶ Si sic. g ille vnitates erit nihil: qd vi falsum. p
 batio pne: ga oe min: ens ente itentionis est omo no ens:
 s3 passio fundata in ente ronnis est min: ens ipso ente ra
 tionis: ga ois passio est minoris entitat: q sit subm. g ille
 vnitates fundate sup fundameta itentionalia erit no ens
 z nihil. ¶ Contra z dicitur arguit: q repugnat p dco: na
 duo mebra no sut accepta fm fundameta itentionalia:
 vnu est qtu ad p modu fm q d: q vnu nio est: cui
 ma est vna: s3 ma no est in p dicatione itells: s3 est ens
 reale. z mebru est qtu ad 4 modu: ga aliq est ppor
 tio no exite itellu: na tuc filr se bient octo ad quoz: si
 aut sex ad tria. g vnitas pportiois no causat ab itellu.
 ¶ S3 ille istate no cogit. ¶ Ad p dco: vno: q il
 la diuisio vni: dat s3 q vnitas itentionalis fundat in q
 cuq: p dicatione vt qd: s3 pdicata in qd no sut nisi quoz
 enumerata: illa aut alia: de qb: ista pdicant in quale.
 ¶ Alr d: q illa diuisio assignat: s3 q vnitas cuiuslibet i
 telligit in se no vt coparat ad alia: z s3 diuersos g d us
 vnitatis: p p dco: excludit pziuz z accis: ga si in se p d
 ren: reducunt ad vnu spe vel gne: ga oe pziuz vt sic e
 ide gne vel spe. Similr est de accis: per z excludit
 vnitas diffonis: z dicit q vt vi fm diuersos g d us copar
 rant ad illa de qb: dicit. p dco: na tuc r nio melior vi. ¶ Ad
 z dicitur ista dco: q sic est dare g d us in entib: realib: ita
 in entib: ronnis: z id maior est falsa: no eni opz q q d
 est min: ens ente ronnis: sit no ens: na lz illa res ronnis: q
 subycti alteri rei ronnis: sit magis res aliq mo: no tñ se
 qui: q res fundata sit nihil. ¶ Ad aliud dicitur dco: expo
 nit mebru p: de q ista sic: qd d: vnu nio no pdicat d
 plib: z bec est vnitas singularis: sic fundametu ei est
 singularis: qd est fundametu itentionale. p dco: hui: ga vlt
 z singulare referunt adiuicē: s3 vlt est itentionale. g r sin
 gulare: ga sut fil na: res aut p itentionis z z no sut simul.
 ¶ Contra ista expō p illd qd h: 3 hui: q. 3. lz vnuz
 nio dicat: aut singulare nihil differt dco. ¶ Ad aliud
 de pportioe dco: q z accipit pportio. Vno: s3 funda
 meta realia: sic i nueris. Alio: s3 fundameta itentionalia:
 sic pdicati z subti: p dco: e sine itellu: z de illa arguit
 rō. z no pot e sine itellu cu pdicari: z subycti p dco: e
 ad actu itells: z de illa loq hie p dco: ga pdicata habet
 hac pportioe in pdicando in qd de ptentis sub se.

Ad primū p dco: q z diuisio est alia a p dco: nec
 coincidit: ga nec z dco: nec p dco: diui
 dit vnu s3 rōne vni. s3 rōne idiuisiois: s3 fm funda
 meta: sup q pot vnitas fundari: z tuc h diuisio differt a
 p dco: fm fundameta diuisa: ga p dco: fundameta sut realia: z
 aut sut itentionalia. ¶ Contra. na res p dco: itentionis no fundat
 tur in reb: z itentionis: s3 vnitas q est in gne qritat: puta
 vnu p dco: itentionis: est vnitas p dco: itentionis: z sic de alijs vnita
 tib: g talis vnitas no pot fundari sup fundametu iten
 tionale: vt vi dicitur r nio supponēs: vt vi rōnez vni: vt
 vnu est e reale z p dco: itentionis: fundameta aut posse esse
 nuc realia: nuc itentionalia. ¶ Alr d: q vnitas diuisa p
 est realis: s3 z diuisa est ronnis: z filr se hnt fundamenta
 earū corrūdet: tuc p q duo mebra. s. vnu gne: z vnu
 spe no coincidit: nec pueniūt b z ibi. ¶ Ad cui: euiden
 tia nōn: q sic iaz dco: est in p dco: z in z ampli: dicit
 ois vnitas cāta ab itellu bz vnitate in rea q originat:
 sic ignis gnat ignē sibi filz in spe: nullo ē itellu exite:
 z p dco: illa gnatio pcedit p dco: z ex illa vnitate in

re mouet itells ad iueniēdū vnitate itentionale: q in illa
 vnitate reali fundat: z h vnitas realis est in p dco: mē
 bris p dco: diuisiois: vnitas aut ronnis q fundat in tali vni
 tate est in z diuisioe. ¶ Ad z dco: posset dicit: q vnu h di
 uisuz equoce d: ab vno pus diuisio: tñ istd vnu in se: z il
 lud in se no sut equoce dicta: q ad suos modos: s3 vnitas
 h in suis modis: z ibi in suis differat s3 mag z min: cu
 g arguit: q multū no sic d: dico q falsuz est: ga sic vnu
 d: s3 magis z min: de aliqb: sic z suū opp: qd e mltū
 d: tot modis: no tñ opz opp: diuidi in tot inferiora: sic
 aliud opp: sic tu arguis de ronali z irrōnali: qñ g d: p
 topicoz: q q modis d: vnu opp: zc. no ē itellnduz
 de multitudie suppo: s3 sigtoz: cu g dicebat q tunc
 ppō in q ponit vnu eēt multip: z distiguēda: pcedo ac
 cipiēdo vnu qd est cōe vtriq: diuisio: no ē itellnduz
 seozuz in hac diuisioe vl illa. ¶ Ad aliud p dco: vno: a
 Lōmē: q e dicit iter vnu nio: z vnu qd est p dco: nioz:
 ga vnu nio est in mā: z id tale vnuz no est in reb: imā
 lib: s3 vnu qd est p dco: nioz: no est in mā: z id tale vnu
 est in imālib. ¶ S3 dicitur dco: q vnu qd e p dco: nioz:
 no ē in mā: ga illd dco: vl egpoller vli nega: vl p dco:
 lari nega: si p dco: g nulluz vnu p dco: nioz: erit in mā:
 qd est falsum. p dco: ga aliq nio est in mā: g. s. catur
 ex diuisione p dco: g z aliqd p dco: nio est in mā: ga qd s
 diuisuz est vnu nio. si at nullū vnu p dco: nio eēt in mā: g
 nullus nio eēt in mā. Si egpoller p dco: nega: ita
 q loquat de vno qd p dco: eēt cu ente: qd ponit eē aliud
 ab vno: qd est p dco: nio. ¶ Contra. ga illd vnu no tñ p dco: e
 in reb: imālib: s3 ē i imālib: ga p dco: est vnu nio eē
 in mālib: g in oib: pot eē vnu p dco: nioz. ¶ P. Arguit
 de z mebro: ga aut dicit quā ponit nulla est aut bz itel
 ligit: qd vnu nio est in mā: s3 b est falsuz: na in imālib
 bus est aliq vnitas maior vnitate spē: s3 nulla alia est
 maior q vnitas nialis. g vnu nio est in reb: imālib:
 maior p: ga aliq angelus est ita vno: q no pdicat de
 plib: puta gabriel. g est magis vnu q vnu spe. ¶ Alr
 exponit qdaz expozitor: q vnitas nialis catur ex vna
 mā fm q substat dimēsiōib: termiatis: z id negat in i
 mālib: plitarē idiuiduo: sub vna spe. Sicut p dco: ridet
 ad aliud de hys: ga dicit non hnt vna mām talē simul.
 ¶ S3 dicitur arguit: ga no soluit: ga in imālib: ē s3 eū
 est vnu nio: z tñ ibi no est talis mā q substet talib: di
 mēsiōib: termiatis. ¶ Contra z dco: ga si similtas hnti
 vna māz regrit: illa erit similtas tps: tunc abstracta
 a tpe no poterūt hie illā vnitate: s3 p dco: est falsuz: ga
 mathematica sut abstracta a tpe: z tñ in mathematicis
 sut multa nio eūfdes spē: vt dicitur sicut p dco: z huius.
 ¶ Alr d: q vnitas nialis no diffinit p dco: q dicit: q
 est illa: cui: mā est vna nio qd p dco: ga ens z itentionis:
 qñs est ista vnitas vt dco: est: no diffinit p ens p dco: iten
 tionis: cuiusmodi est mā ē accepta p dco: idiuiduali q
 est p dco: cā vnitatis nialis z idiuidualis: nec est circū
 locutio p dco: quertibilia: accipiēdo māz q est altera p dco: cō
 positā z eētalis: na multa sut vnu nio q carēt tali mā:
 puta imālia: s3 accipiēdo sic mām: erit qdā expēlica
 tio p dco: exēplū magis manifestū: q manifestior est nobis
 vnitas māliū q imāliū: no tñ excludit: quin vnitas nu
 meralis sit etiā in imālib. ¶ S3 tñ iuxta mētez p dco:
 prius dictā accipiēdo materiā pro illa hecitate: seu
 dicit indiuiduali dco: q lz illa notificatio non sit p dco:
 diffinitio: est tñ descriptio quedā: seu circūlocutio etiaz
 per quertibilia: na oe vnu numero bz talē mām: z e s.
 ¶ Ad illud ē de p dco: dco: est: q lz habēt eandē
 mām successiue: accipiēdo māz p dco: subto motus vl mu
 tationis: no tñ habēt eadē hecitate: seu dicit indiu
 dualē: nec p dco: erit vnu numero: vt p dco: pdicis.

Quot modis
 de vnu oppo
 sitoz zc.

Ad secundus
 Lōmē. 12. in
 hoc quinto.

Ad Sco. 5.

Thomas. vi.
 de Sconz in
 2. d. 3. q. 6. et
 7.

Ter. co. 18.
 Rñio ppia

Hic de
 vnitate nume
 rali.

Secundum se hoc dicuntur esse quaecumque significant figuras predicationis: quotiens enim dicitur, quotiens esse significat etc. Q. VII.

Arguit primo

Tex. co. 10.

Tex. co. 14.

Et dicitur

In oppo.

Tho. in sua expon. Predicatus potest se habere diversimode ad subm. Dico et sufficientia predicatoz: quam et vide in antiphris optie.

Primi modi predicandi duo.

Capo. 3. Alia quod predicata quatuor. Quid. x. pbr.

Cap. 3.

Intentiones secundum eandem non variant ad variationes primarum.

Modus predicandi 2.

Meritur Utrum ens distinguat in decem p[ar]tia s[ed] diversos modos p[re]dicandi. **U**idet q[uo]d sic. na[me] ens no[n] pot[est] hab[ere] ad aliq[ui]d d[er]minat[um] p[er] d[iv]as: sic gen[us] h[ab]et ad species: na[me] ut arguit 3° huius: ille d[iv]e e[ss]e[n]t no[n] ens et nihil: cu[m] nulla d[iv]a p[re]cipet suu[m] gen[us]: y[et] cui[us] est d[iv]a d[iv]isiva seu d[er]ivata: si gen[us] no[n] h[ab]et ad d[iv]a g[ra]m p[er] d[iv]as: relinq[ui]tur q[uo]d h[ab]et s[ed] d[iv]isus mod[us] p[re]dicandi: q[uo]d seq[ui]t[ur] d[iv]ersum mod[us] e[ss]endi. **C**onfirmat p[er] p[ro]p[ri]a i[n] l[et]ta q[uo]d d[ic]it[ur]: q[uo]d q[ui]es d[iv]is[us] d[iv]is[us] ens: toties e[ss]e s[ig]n[ificat]: et p[er] ea in q[ui] d[iv]idit[ur] p[er] ens: d[ic]it[ur] tur p[ar]tia: q[uo]d distinguunt s[ed] d[iv]ersum mod[us] p[re]dicandi.

Contra ga modus predicandi sequitur modum e[ss]endi: ergo distinctio per modos predicandi no[n] est prima de qua erit questio.

Respondet Dic est vna opio tenes p[re] affirmatiuam p[ro]p[ri]as positas in pede: d[ic]it[ur] eni[m] q[uo]d p[re]dicatu[m] pot[est] se habere ad subm. **U**no^o vt est id[em] q[uo]d est subm: vt d[ic]it[ur] obo fortes est aial: et h[ab]et p[re]dicatu[m] s[ig]n[ificat] subaz. 2° mo: vt p[re]dicatu[m] sumat ab eo q[uo]d est in subto: q[uo]d q[ui]es inest ei absolute: vt p[ri]us m[od]us: et sic est q[ui]es: vel vt p[ri]us for[ma]: et sic est rel[ati]o. 3° mo: vt p[re]dicatu[m] sumat ab eo q[uo]d est e[ss]e s[ig]n[ificat] q[uo]d est 2°. **U**no^o vt sit e[ss]e s[ig]n[ificat] subz oino: q[uo]d q[ui]es si no[n] sit m[od]ura subti p[re]dicat p[er] mod[us] habit[us]: vt fortes e[ss]e calcia tus: si aut[em] sit m[od]ura e[ss]e extrinseca: vel est ip[s]e: vt est loc[us]: ex p[ar]te ip[s]is est q[ui] ex p[ar]te loci est ip[s]e: vbi no[n] p[ro]siderando ordine p[ri]u[m] in loco quo p[ro]siderato erit p[ri]u[m] sit. **A**lio^o vt ill[ud] a quo sumit p[re]dicatio s[ed] aliq[ui]d sit in subto de q[ui] p[re]dicat: et si q[ui]es s[ed] p[ri]m[us] sic est agere: na[me] p[ri]m[us] actionis in subto e[ss]e agere: si aut[em] s[ed] terminu[m] sic p[re]dicabit: vt patiens: na[me] passio terminat in subm patiens: et h[ab]et mo assignat p[re]dicatoz dist[inct]o[n]e. **S**ed illa opione arguit: na[me] p[ri]m[us] modi p[re]dicandi simpl[iter] no[n] s[un]t nisi duo. s[ed] in quid: et in q[ui]es: nec s[un]t nisi quatuor p[re]dicata ex p[ar]te topicoz: nec s[un]t nisi quique vlt[ima] s[ed] p[ro]p[ri]a. **S**ed penes mod[us] p[re]dicandi non p[ro]t[est] dist[inct]ui p[re]dicam[en]ta: ponedo q[uo]d s[un]t decem. **E**t sic. cu[m] e[ss]e q[uo]d s[ig]n[ificat] p[re]dicatio[n]e alicui[us] de aliq[ui]d s[ed] s[ig]n[ificat] toties quoties s[un]t p[re]dicata e[ss]enti[al]ia: seq[ui]t[ur] q[uo]d in o[mn]i p[re]dicatio[n]e est nugatio: ga co[m]positio t[er] se ex p[ar]te p[re]dicati: ga cu[m] d[iv]is[us] es suba: ly e[ss]e s[ig]n[ificat] te e[ss]e subaz: et id[em] exprimit in p[re]dicato: et sic id[em] bis dicere[ss]e. s[ed] ip[s]m p[re]dicatu[m] q[uo]d s[ig]n[ificat] esse aliq[ui]d: et ip[s]e e[ss]e co[m]p[os]it[us]: q[uo]d est ex p[ar]te p[re]dicati. **E**t sic. esse s[ig]n[ificat] q[ui]es d[iv]a co[m]p[os]itio qua sine extremis no[n] est itellig[er]e ex p[ar]te p[re]dicati. s[ed] illa co[m]positio canit ab itell[ig]e[n]t[ia] q[uo]d illud e[ss]e: et per p[ri]us e[ss]e s[ig]n[ificat] aliq[ui]d 2° it[er]itiois: sed ens 2° it[er]itiois no[n] d[iv]ersificat p[er] dist[inct]o[n]e reru[m] p[er] it[er]itiois: nec e[ss]e q[uo]d p[ri]ma q[uo]d s[un]t p[ri]ma it[er]itiois no[n] distinguunt s[ed] dist[inct]o[n]em talis e[ss]e: vel modi p[re]dicandi q[uo]d est res 2° it[er]itiois. p[ro]batio assumpt[is]: ga genus q[uo]d est 2° it[er]itio s[ed] ead[em] r[ati]o[n]em d[iv] de subaz: de q[ui]litate q[uo]d s[un]t res p[er] it[er]itiois. g[ra] 2° it[er]itio no[n] variat ad variatione[m] reru[m] p[er] it[er]itiois. **S**il[icet] aial: q[uo]d s[ed] se est res p[er] it[er]itiois no[n] variat ad variatione[m] g[ra]tis vel sp[eci]e q[uo]d s[ed] s[ed] attribuant ab itell[ig]e[n]t[ia]: put ponit gen[us] subalternu[m]: ga est gen[us] re[al] inferioz: et sp[eci]es re[al] supioz: et sic p[er] res p[er] it[er]itiois no[n] variat[ur] p[er] variatione[m] reruz sec[un]de intentionis. **R**esponde[ss]e: q[uo]d modus p[re]dicandi est duplex: quida[m] it[er]itio[n]alis: et quida[m] qui se tenet ex parte rei. **D**icunt ergo q[uo]d no[n] q[ui]libet modus it[er]itio[n]alis p[re]dicandi distinguit p[re]dicam[en]ta: sed illi soli qui s[un]t modi ip[s]ar[um] rerum p[re]dicam[en]toz: ga alium mod[us] p[re]dicandi h[ab]et quantitas et qualitas ex na[me] rei: puta ga qualitas p[re]dicat[ur] per mod[us] infor[m]antis: et quantitas per mod[us] men-

surantist[us] aut[em] arguis de mo itentionali: puta de ipso esse: sive co[m]p[os]itio p[ro]p[ri]as que est 2° it[er]itio. **C**o[n]tra. si d[iv]ersus modus p[re]dicandi ex natura rei ponit dist[inct]o[n]em p[re]dicam[en]toz: g[ra] in q[ui]l[is] g[ra]t[is] vno erit duo g[ra]t[is] g[ra]t[is] ma. p[ro]batio p[ro]p[ri]a: ga ali[us] modus p[re]dicandi s[ed] istu[m] mod[us] est abstracti. ali[us] p[ro]p[ri]a: q[uo]d p[er] ga modi it[er]itio[n]ales p[re]dicandi: q[ui]s excludit no[n] causant falsitate[m] in p[ro]p[ri]a: sed isti modi abstracti et p[ro]p[ri]a faciunt falsitate[m] in p[ro]p[ri]a: d[ic]endo albu[m] est albedo: illa aut[em] est vera: albedo est albedo. g[ra] isti modi duo s[un]t ex p[ar]te rei. **S**ed d[iv]isus modus p[re]dicandi realis est in d[iv]ersis g[ra]t[is] g[ra]t[is] accit[us]: et t[ame]n no[n] co[m]p[er]it eis nisi in co[m]p[ar]atio[n]e ad subaz: ga co[m]p[ar]ado eas ad p[ro]p[ri]as sp[eci]es: et ad p[ro]p[ri]a inferiora: vni[us] for[m]e modum h[ab]et p[re]dicandi. s[ed] in q[ui]d: si g[ra] p[re]dicam[en]ta distinguunt penes modos p[re]dicandi illa q[uo]d d[iv]ersimode p[re]dicant: de suba erit p[ri]ma d[iv]ersa: sed h[ab]et s[un]t accit[us] in p[ro]p[ri]a: ga accit[us] d[iv]is in abstracto no[n] p[re]dicat de suba. g[ra] ip[s]m q[ui]le erit p[re]dicam[en]tu[m] et no[n] q[ui]litas q[uo]d est falsu[m]: et 2° h[ab]et 3° p[ro]p[ri]a sue cap[ut] 2°: vbi p[ro]bat: q[uo]d si aliq[ui]d h[ab]et r[ati]o[n]e g[ra]t[is] inquam p[re]dicat in q[ui]d: q[uo]d verius p[re]dicat in quid: verius est genus: sed talia s[un]t abstracta. **S**ed si d[iv]ersis modi p[re]dicandi distinguerent genera: aut illa dist[inct]io sola sufficit: aut cu[m] hoc requirit d[iv]ersitas eoz que p[re]dicant: si p[ri]ma sufficit. **C**o[n]tra. t[er]t[io] ga p[re]dicam[en]ta no[n] erunt d[iv]ersa entia realiter: et per se: t[er]t[io] ga negatiua in qua negabitur vnu[m] p[re]dicam[en]tu[m] de alio non erit p[ri]ma negatiua. p[ri]us est falsu[m]: et 2° p[ro]p[ri]a in p[ro]p[ri]a posterior. cap[ut]. **S**igurat[us] aut[em] p[ro]batio p[ro]p[ri]a: veritas negatiue est ex d[iv]ersitate extre[m]o[rum]: sicut veritas affirmatiue ex id[em]itate: vbi g[ra] maior d[iv]ersitas: ibi verior negatio: sed d[iv]ersitas que est in re est maior q[uo]d d[iv]ersitas in mo p[re]dicandi soluz: sed ista. h[ab]et non est afinis: est d[iv]ersitas in re. g[ra] ipsa erit verior prior: et imediatior q[uo]d ista subst[an]tia non est quantitas: vbi s[ed] te est t[ame]n d[iv]ersitas in mo p[re]dicandi. **S**ed aliud membru[m]. s[ed] cu[m] d[iv]ersitate in mo p[re]dicandi: requirit d[iv]ersitas reru[m] que p[re]dicant: seq[ui]t[ur] q[uo]d dist[inct]o p[re]dicam[en]toz s[ed] d[iv]ersos modos p[re]dicandi no[n] erit prima: q[uo]d est p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a: et 2° eos. p[ro]batio huius: ga res que p[re]dicat est prior q[uo]d modus p[re]dicandi. g[ra] aliq[ui]d dist[inct]o ip[s]a genera p[ri]us q[uo]d modus p[re]dicandi. **E**t p[ro]p[ri]a dist[inct]o colligit: q[uo]d o[mn]es vie d[iv]isive ad ost[en]deduz sufficientiam p[re]dicam[en]toz: vident[ur] dupl[ic]iter peccare: t[er]t[io] p[ro]p[ri]a ga ostendunt oppositum p[ro]p[ri]a. s[ed] q[uo]d d[iv]isio entis in decem g[ra]t[is] no[n] sit p[ri]ma. **S**i eni[m] p[ri]us fiat d[iv]isio in ens per se: et in ens no[n] p[er] se: et vlt[ima] vnu[m] me[m]bru[m] subdiuidat: vel ambo erit multe d[iv]isiones subordinat[is]: et sic ens non imediate diuidit in decem genera: t[er]t[io] ga no[n] p[ro]bat d[iv]isio[n]e illa sic debere fieri et no[n] aliter: op[er]z eni[m] p[ro]p[ri]a q[uo]d d[iv]isum sic diuidit: et q[uo]d d[iv]id[er]ia sic p[ro]p[ri]a generalissima: et et q[uo]d p[ro]p[ri]a sic diuidit: et no[n] aliter. **D**os g[ra] q[uo]d tenedo d[iv]isio[n]e esse sufficiente: ipsa d[iv]isio entis in decem generalissima est p[ri]ma: nec est alia trim[em]bris: aut bim[em]bris p[ro]p[ri]a: t[er]t[io] q[uo]d ens descendit in decem g[ra]t[is]: no[n] per d[iv]ersos modos p[re]dicandi: sed per modos e[ss]endi dist[inct]os ex na[me] rei: quoz q[ui]bet h[ab]et r[ati]o[n]e co[n]tractiu[m] respectu entis: et p[ro]p[ri]a respectu alicuius p[ri]m[us] nam sicut ens p[ri]ma sui d[iv]isio[n]e simpl[iter] descendit per finitu[m] et infinitu[m] in ens creatu[m] et increatu[m] t[er]t[io] q[uo]d per modos it[er]itio[n]ales: sic ens finitu[m] et creatu[m]: cuius est d[iv]isio in decem genera: s[ed] bitur et descendit p[ri]ma et imediata d[iv]isio[n]e in decem g[ra]t[is] per p[ro]p[ri]os modos e[ss]endi: s[un]t. a. z. b.

Ad argumenta p[ro]p[ri]a. **A**d p[ri]m[us] d[iv]isio[n]e q[uo]d no[n] h[ab]et p[ro]p[ri]as p[ro]p[ri]e sumptas: h[ab]et t[ame]n p[ro]p[ri]as aliquos modos e[ss]endi: ga largo mo: l[is] ip[s]o p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]a d[iv]isio[n]e d[iv]isio[n]e inferit q[uo]d e[ss]e[n]t no[n] ens: p[ro]cedo formal[iter] loquedo: q[uo]d semp[er] d[iv]isio[n]e e[ss]e r[ati]o[n]e for-

Modus p[re]dicandi abstractiue et p[ro]p[ri]a car[acter]e falsitate[m] p[ro]p[ri]a.

Tex. co. 11.

Correlatium notandum.

Alia p[ro]p[ri]a.

Alde. 10. me. ra. co. 5. op[er]e me ad hoc.

male hibilis si vltra i feras. g erūt nihil. nego pñtiam
 ga erūt ens reali: s; nō formalr: est enī dare mediū iter
 ens formalr r nihil. f. q; est ens reali: sed non formalr
 nec nihil: sic ēt fuit declarū 4° buius de passioib⁹ ent: r
 de vltimis differētys. ¶ Ad aliō de p^o hō dōm: q; esse
 est eguocū. f. ad eē p^o itētionis: r z^o itētionis: eē aut qd
 p^o dīcat est eē p^o itētionis: dīcēdo hō est. i. hō est ex^ois: eē
 aut qd est z^o itētionis. f. qd est eē vniēs: seu esse p^opnis
 nō p^o dīcat: cū g dīc^o p^o hōs: q; quotiēs diuidit⁹ ens: totiēs
 esse signat: dōm q; illud eē nō est eē p^opnis: qd est cō-
 positio: sed eē p^ome itētionis dēi denoiatice ab ente: et
 illud eē significat idē vnicuiq; cathegozice: nā ens non
 diuidiatur in decē genera: que sunt decē p^odicamēta en-
 tium: sicut vox in significaciones: cū ens nō sit eguocū
 ad decem genera: vt ostensum fuit 4° buius.

¶ Quētiq; in eadem substantia entia diffe-
 rentiam habent. **Questio. VIII.**

¶ Querit Utrū possibile sit duo accñia
 dñia tñi nūo eē in eodēz subie-
 cto. ¶ Uidet q; sic. naz multe spēs eiusdē
 speciei sūt in eadē pte medy: r in eodē ocu-
 lo: sed ille sunt quedā accidentia. g rē.

¶ Cōtra. p^o hōs hic in l^{ra}. tex. cō. 15. vel seq. potius.
¶ Respōdeo Ut apper qualr ppō quā p^o hōs hic
 in l^{ra} ponit sit intelligēda: dclarabo
 gñque pñes. ¶ P^oria q; sit ista: nō implicat dictionez
 duo accñtia intētionalia dñia solo nūo eē in eodē. Dāc
 ostēdo per rōnē positā in pede sic: q; ga in eadē parte
 medy rē. que differūt solo nūo. g duo accñtia itētiōa
 līa dñia solo numero eē in eodē nō icludit dictionez.
 pñtia est euidēs: ga hō spēs sunt entia intētionalia fm
 eodē modū loquēdi. anō pbat: ga si ponant multa al-
 ba in medio: oculus ex^ois in quocūq; puncto medy po-
 terit videre ipsa. g pōt hīc spēs eozum: r disticte videt
 ea. g hōz distinctas spēs. Silr in virtute imaginatiua sūt
 due spēs eiusdē spēi vel ratiōis: qd pbat per eadē rō-
 nem. ¶ Rūdet: q; nō in eadē pte medy sūt spēs hui⁹
 albi r illius: r silr de oculo q; sunt in diuersa parte ocu-
 li. ¶ Cōtra. ponat hīc vnū album tātū. f. onum: spēs il-
 lius erit in toto medio illuminato quātū durat virtus
 eius: ponat etiā aliud albū: tūc spēs eius erit in eadem
 pte medy cū specie alteri⁹ albi: aut seq^o illud aliud
 nō videbit ab oculo disposito: cū fm te non possit gi-
 gnere spēm suā: qd est s sensuz manifeste: aut q; erunt
 in eadē pte. ¶ S; dices: q; gignēdo spēm suā corrūpit
 spēs alteri⁹ albi. ¶ Contra. ga pono q; sit debili⁹ alio:
 aut g erit sil spēs eius cū spē alteri⁹: aut corrūper: vt di-
 cis: s; non pōt corrūpere cū sit dōbilis ex h^o hypothesi: r
 sic p; q; ille spēs erūt in eadē pte medy. ¶ Similr p^o
 bat: q; sint in eadē pte oculi vel p^obatasie: nā si nō: orga-
 nū vltus vel p^obatasie: cū sit satis parū quantitate cito
 eēt occupati spēb⁹: puta duab⁹ vel trib⁹: r tūc nō pos-
 set sentire de notio aliq; obrū nouiter repñtatuz: cum
 spēs ei⁹ nō possit recipi in organo vltus vel p^obatasie: s;
 illd pñs est manifeste s sensuz. g falsum est illd: ex q; se-
 quit⁹. ¶ Alr rūdet: q; due spēs p cōparatōez ad obta:
 quoz sūt effectus sunt duer^o rōne hō medy: in quo sunt
 subitue sunt vnū. ¶ Contra z^o: tum ga talis spēs si est
 vna: est itēfior altera feozuz: r p pñs illa talis vna spēs
 in medio vel in oculo nō ducet in albedinē remissaz: q;
 multiplicauit vnā spēs: r eadē rōne: nec in alterā: ga il-
 la spēs cōposita ex vtraq; est ipropozitiōabilis vtraq;
 repñtatib⁹ g aliquā itēfiorē r pfectiorēz vtraq; istaz: r
 sic ille albedies nullo mō videbunt ab oculo: tum ga
 ex q; illa spēs cōposita est vna nūo: nō repñtatib⁹ duas

albedines disticte: s; aliq; vnū itēfior: vt pñs. ¶ Cō-
 firmat: ga disticte actio est disticte entis. si g spēs rep-
 sentet duo disticte obta: seq^o q; erūt disticte r nō vna.
 ¶ C^o z^o q; sit ista: nō est impole duo accñtia realia respe-
 ctua: dñia solo nūo esse in eodem. Danc ostēdo sic: iste
 vnus p^o hōz multos filios. g in eodē sunt multe rēfones
 reales: puta plures pñtates que sunt eiusdē spēi p^oba-
 tio pñtie: p^o dñ: ga genuit ex 5° buius caplo de ad aliq; d.
 g si multis actibus genuit multis paternitatib⁹ est pa-
 ter. ¶ Respōdet. q; nō sunt multe paternitates sil: s;
 pater eadē paternitate refertur ad multos filios: vñ p^o
 non est p^o: ga genuit hūc filiuz signatū: sed ga genuit fi-
 liū in cōi. Silr fundamētū paternitatis nō est iste act⁹
 signatus: s; actus in cōi: r sic est vna paternitas p se: q;
 aut sūt ples fily B accidit. ¶ Contra. ga pñtates in isto
 p^ore ad hūc filiū signatū dicit maiorē vnitatē q; sit vni-
 tas spēt: aliogn nō eēt maior vnitates pñtatis cū seipsa
 q; cū aliq; alia: puta cū pñtate Platonis: qd euidēter
 apparet falsum: s; maior vnitates vnitatē spēi nō est nisi
 vnitates pñticularis. f. bec pñtates. g in isto p^ore ad hūc fi-
 liū est bec pñtates: sed p hāc non refert ad ples filios:
 p^obatio hui⁹: ga destructo B filio destruit bec pñtates:
 si p eandē ad aliū filiū refert: illo alio filio exiūte exi-
 stit bec pñtates: nā rēfones mutuo sil sūt r nō sūt. g bec
 pñtates sil erit r nō erit: qd est dictionē māifeste. ¶ P.
 Rūfio supponit falsuz: q; actus gñandi sit fundamētū
 paternitatis: ga in eo qd nō est nō pōt aliq; fundari: s;
 illo actu trāscunte paternitas manet. ergo rē. de B etiā
 dicit infra caplo de ad aliq; d. ¶ C^o z^o pclusio sit ista: nō
 est impole: duo accñtia realia absoluta: nō educta de
 potētia materie: differētia solo numero esse in eodem.
 Dāc ostēdo sic. nā fm p^o hōm in p^o hētio ex multis me-
 morijs sit: r gñat vnū experimētuz: sed ille multe me-
 morie sunt cogñes eiusdē speciei: quia de singularibus
 eiusdē spēi fm ipsuz in l^{ra}: r sunt accñtia realia r ab-
 soluta sicut p; g nō est impole talia accñtia solo nume-
 ro dñia eē in eodē. Nec posset dici: q; ille plures cogñi-
 tiones sint in diuersis p^orib⁹ organi: vel potētie: dato enī
 per impossibile q; species obiectoz singulariū eēt in
 alia: r in alia parte organi: tñ cogñitio est in tota potē-
 tia cogñoscētis: dato q; per formā: que hō esse in pte: co-
 gñoscat. ¶ P. Memoria est ex diuersis spēb⁹ simul in
 memoria sensitiua: sed ille plures memorie sunt plura
 accñtia realia r absoluta: p; etiā q; sint eiusdē spēi: ga
 supponitur: q; sint de singularibus eiusdē spēi. g rē. p^o
 batio maioris: si nunc memoroz vel imaginoz de illo al-
 bo prius viso: habeo spēm r cogñitiōē eius in memo-
 ria: statim etiā imaginoz de alio albo viso. g habeo spe-
 ciem r cogñitiōē illius: sed cū hac specie in cogñitiōe
 manet prior spēs: vel cogñitio albi prioris: aliogn non
 possem iterū imaginari de prior alboni: nisi iteruz vide-
 renr illud: r sic acgrerez spēm illi⁹: cui⁹ opp^o expimur
 quotidie. ergo opz q; maneat sil. ¶ C^o 4° p^oclo sit ista:
 nō est ipole duo accñtia realia r absoluta: educta de po-
 tētia materie: si nō per motū educant: dñia solo nume-
 ro eē in eodem. Dāc ostēdo sic. duo lumia disticte sūt
 in eadē pte medy: s; duo lumia disticte sūt accñtia rea-
 lia absoluta educta de po^o materie nō p motū sicut p;:
 ga in instanti mediū illuminat ab vtroq; g plura talia
 accñtia nō est ipole eē in eodē sil. pbat maior. ponan-
 tur due cādele: vna hic: r alia ibi: ponat ēt corp⁹ mediū
 densuz fiet due vmbze: si g amoueatur illud corp⁹ me-
 diū lumē vtriusq; cādele icedet icessū directo vsq; ad
 locū vbi fuerit corp⁹ dēfus: r ita erūt duo lumia i eadē
 pte: nā vmbza est puatio lumis. g amoto obstaculo lu-
 mē vtriusq; cādele erit: vbi vmbza p^ofuir: ga hic⁹ r pri-

Et de. 5. d. ter-
 tij r alibi.

Tex. cō. 20.

Eufio.

Et de. 1. d. 15.

Et de. 1. d. 4. 9
 alibi.

Excludit ens
 finem.

Et p^o hōs p^o hōs
 dicit opz pñr
 pcedē q; illa
 mīatio medij
 nō sit motus.

Et de p^o p^o spe-
 ctue p^o hōs
 sepuma.

Abstrac-

Abstrac-

Abstrac-

Eufio.

Eufio.

Eufio.

Abstrac-

uatio circa idē fuit. ¶ Rñdeñ: q̄ duo lumina p̄ cōpa-
 rationē ad sub̄. s. ad me^m sūt vnū lumen: r̄ duo p̄ cōpa-
 rationē ad cādelas: a q̄b⁹ sūt effectiue. ¶ Cōtra: ga si il-
 la lumina eēnt vnū sub̄to: r̄ duo p̄ cōparatiōez r̄ p̄cessus
 a cādelis seq̄t: q̄ isti duo rady eēnt geometriaci r̄ nō vi-
 suales: nā fm̄ rōnē linee eēnt ibi duo rady: s̄z nō f̄z ali-
 quā q̄litate nālē supadditā linee visuāli: r̄ tunc q̄nes p̄
 spectiue de itersecatiōe radioz r̄ p̄siles: q̄ d̄pēdet ex di-
 uersitate radioz: eēnt tñmō vere f̄z geometriaci cōsi-
 derationē: nō fm̄ p̄spectiua: ga p̄spectiū p̄siderat lineā
 vel radiū: vt ē i mā sensibili. ¶ Cōtra: q̄ sit ista. ipole ē duo
 accētia realia absoluta: educta de po⁹ māe p̄ motū nā-
 lē: d̄tia solo eē in eodē. hāc oñdo sic: ga mor⁹ nō est
 nisi in mobili disposito: siue dispōne oppo⁹ for⁹ iducen-
 de: vt d̄tia vel media: nā ois mor⁹ ē iter d̄tia vel me^m ex
 3° p̄physi. s̄z si agēs iueniat in mobili formā eiusdēz sp̄ei
 for⁹ siue nō iuenit ip̄z sub dispōne oppo⁹. q̄ nō mouet
 ip̄z simplr iducēs aliā formā: sed augebit p̄xntē imo-
 bili. ¶ Cōtra: Et ē q̄si idēz arg^m: q̄cūq; for⁹ nō ē iducibilis
 nisi post aliā formā icōpōlez: tūc corrupta sp̄a tñ p̄t
 eē vnica i vno susceptiūo: s̄z ois for⁹ iducibilis p̄ motūz
 vl̄ mutationē necio termināre motū ad ipsaz necio ad
 sui iductionē p̄xigir i susceptiūo formā icōpōlez tunc
 corruptā. q̄ q̄cūq; talis for⁹ ē vnica i vnico susceptiūo.
 p̄batio maioris: ga illa for⁹ iducta manēte nō iducetur
 aliā: postq̄ illa ē iducta: si sit eiusdē sp̄ei: ga illā scōdam
 nō p̄cederet alia icōpōlis: tā eni in iductiōe p̄ q̄z icōm-
 polis ē expulsa. Itē nec due tales. neq; siles s̄l̄ induce-
 ren̄: ga vl̄ b̄ eēt ab eodē agēte: vl̄ a diuiso. nō ab eodē:
 ga si efficiēs ē vnū: r̄ mā vna: effect⁹ erit vn⁹: vt h̄z d̄
 hū: nec a diuersis: ga si illa sint approximata diuersis
 partib⁹ mobilis: p̄ta vn⁹ ignis ad caput: ali⁹ ad pedes
 agit in diuisas p̄tes p̄: r̄ iducēt vnā formā: q̄d p̄bat: ga
 itē forē q̄ alter solū iduceret: q̄n nō sil agūt. Silr si po-
 nant in eodē situ re⁹ eiusdē p̄tis passi inducerēt vnā
 formā itē forē sic p̄tis. p̄bō maioris: ga ois mor⁹ nālis ē
 iter terminos icōpōlez: ita q̄ ad aduētū terminū ad quē
 corrūp̄t for⁹ d̄tia: q̄ fuit termin⁹ a q̄: ita q̄ nullū agens
 nāle mouet vel mutat mutatiōe termināte motū aliq̄d
 mobile: nisi h̄ns formā sue for⁹ icōpōlez: r̄ iō nō possūt
 p̄tes eiusdē sp̄ei s̄l̄ eē p̄ motū: nec p̄ mutatōez p̄ se ter-
 mināte motū. ¶ Cōtra p̄n⁹: ga duo d̄tia p̄nt esse s̄l̄ in
 eodē sub̄to in eē remissio. q̄ r̄ duo accētia eiusdē sp̄ei ē
 educta p̄ motū. anis ē etidēs: s̄z oñ p̄a minor: ga mi-
 nus repugnāt duo accētia eiusdēz sp̄ei q̄ duo d̄tia ē r̄
 missā. ¶ Cōtra: nego p̄n⁹: ad p̄bationez nō valz: nā repu-
 gnātia vel nō repugnātia nō est cā in p̄posito icōpōli
 tatis duoz accētiū eiusdē sp̄ei: s̄z ē cā: ga p̄ motū indu-
 cunt: vt postensuz est: iō agēs iducēs scōdaz formā intē-
 dit primā: r̄ sit vnica itē forē: s̄z d̄tia manēt s̄l̄ in eē re-
 missio distincta ex eo: q̄ ex duab⁹ formis cōtrariis nō est
 apta nata fieri itē forē vna: manet autē simul ex eo: q̄
 vnū d̄tiuz agēs non h̄z plenū d̄tiūm supra aliud: r̄ iō
 remittit̄ se inuicem: r̄ nō totalr se corrumpunt.

Al. sub dis-
positione.

Tex. cō. 4.

Obuatio 2^a.

Aide. 2. d. se-
cundū. q. 4.

Tex. cō. 12.

Obiectio.

Ad arg^m in
oppositū.

Ad arg^m in
oppositū.

Ad argumētū in oppo⁹ dico: q̄ itētiō p̄hi ē
 f̄z hāc d̄nē 5^m: nā p̄ motū nō
 p̄nt iduci for⁹ due eiusdē sp̄ei: vn̄ oēs forme h̄ntes d̄tia
 in sub̄to eodē: si inducant p̄ motū necio differūt sp̄ei: tñ
 de alijs nō iducis p̄ motū nō itēdit p̄hs: nec est neciū
 mō dōc in q̄tuor d̄nib⁹ p̄mis. ¶ Arg^m ad aliā p̄e p̄clū-
 dit p̄ prima p̄clusionē: sicut p̄z. sic q̄ p̄z ad q̄onem.
 ¶ Priora r̄ posteriora dicūt q̄dā q̄dē tāq̄
 exite aliquo p̄rio r̄ p̄cipio in vnoquoq; q̄
 gnet: q̄d p̄pinqus q̄dē p̄cipio aliquo deter-
 miato: aut simplr: aut nā: aut ad aliud: aut

ubi: aut ab aliq̄b⁹: vt b̄ q̄dē fm̄ locuz i eñ-
 do p̄p̄iqui⁹: aut nā alicui loco d̄terminato:
 vt medio: aut vltio: aut sic euenit. Q̄d. IX.

Aerit Utrū h̄ sit rō cōis r̄ p̄pe assi-
 gnata d̄ pozī. s. p̄zius est: q̄d est
 p̄n⁹ p̄p̄ingus. ¶ Utrū q̄ nō: nā in tpe ē dare
 pus r̄ posteri⁹: cū ips sit nūis mor⁹ f̄z pus r̄
 posteri⁹ ex 4° p̄phy. s̄z i tpe nullū ē p̄n⁹ fm̄
 p̄hm. ḡ r̄. ¶ Cōfirmat: ga in gnōib⁹ p̄ p̄pagatiōe
 vnū gnans est pus alio: dato q̄ gnatio fuerit sine p̄n⁹: ḡ
 p̄n⁹ nō dicit: q̄d ē p̄n⁹ p̄p̄ingus. oñia t̄z: ga ibi nullū est
 p̄n⁹ posita hypothesi. anis p̄z: ga abduc au⁹ eēt pus ge-
 nerās q̄z p̄: r̄ p̄ q̄z s̄l̄. ¶ Cōtra: Si pus ē: q̄d ē p̄p̄ingus:
 ḡ p̄n⁹ nō ē pus p̄ncipiato. oñis v̄z falluz. oñia p̄bat: ga si
 p̄n⁹ est pus: b̄ erit re⁹ alicui p̄ncipiy. ḡ p̄n⁹ erit p̄nci-
 py per te: r̄ sic in infinitū: q̄d est ip̄ossible. ¶ Cōtra: d̄z h̄
 in l̄ra: q̄ aliq̄d d̄z p̄zius: ga remotius a p̄nti nūc: vt i p̄e-
 ritis: r̄ tunc vt̄mor p̄nti nunc: vt p̄mo: vt d̄z in l̄ra. ḡ nō
 oē p̄zius est p̄n⁹ p̄p̄ingus: sed aliquādo posteriuz.

¶ Contra. p̄philosophus hic in litera.

Rñdeo r̄ dico: q̄ illa rō seu diffinitio cōis poris ē
 b̄n assignata r̄ ueniēs: tñ ē aduertēdū: q̄
 alr uenit porib⁹ eēntialr ordiat̄is: alr accētiāl̄ ordiat̄is:
 nā in eēntialr ordiat̄is ē vera d̄pēdētia posterior ad p̄n⁹
 simplr: vn̄ i causis eēntialr ordiat̄is nihil causat sine p̄
 simplr: nō sic ē in accētiāl̄ ordiat̄is: ga accidit huic re-
 uolutiōi celi: q̄ alia p̄cesserit: nā potuit fuisse ēr p̄ ipole:
 si p̄ nō fuisset. ¶ Cōtra: p̄ eēntialr ḡ ordiat̄is d̄z pus in re⁹ ali-
 cui p̄mi simplr: s̄z i accētiāl̄ ordiat̄is p̄ cōparatiōez ad
 aliq̄d p̄n⁹ nō simplr: s̄z fm̄ qd: vt re⁹ illius q̄d ponit esse
 p̄zius: r̄ b̄ accidit p̄p̄ q̄d p̄z: q̄ in vtrūq; est pus r̄ poste-
 rius in cōparatiōe ad aliq̄d p̄mū vel simplr: vel f̄z qd:
 r̄ sic itelligēdo ueniēs est diffō: siue rō p̄rioris.

Ad primū in oppo⁹ p̄t dici: q̄ p̄tes t̄pis sunt ac-
 cidētialr ordiate: accidit eni diei p̄nti
 q̄ h̄sterna p̄cesserit: vt d̄nē iō i tpe nō ē p̄n⁹ simplr:
 s̄z fm̄ qd: ita q̄ pus in tpe: r̄ silr p̄n⁹ sūt ex assignatiōe
 n̄ra: r̄ nō simplr: dato q̄ t̄pis esset eternū: vt p̄bat ratio.
 ¶ Cōtra: ga si sic: ḡ t̄pis nō eēt in gnē q̄ntitat̄is: oñis ē fal-
 luz: r̄ b̄ p̄hm in p̄ntis. oñia t̄z: quia tūc t̄pis nō eēt reale
 ens: cū pus r̄ posteri⁹ in tpe d̄pēdeat ab aia: r̄ ab assi-
 gnatiōe n̄ra. ¶ Cōtra: Sequit̄ tunc: q̄ vel p̄mis mor⁹ eēt sine
 tpe: vel q̄ ille mor⁹ d̄pēderet ab aia: quoz vtrūq; ē fal-
 luz: p̄ qdē ga t̄pis est passio p̄mi mor⁹ ex 4° p̄physi. 2^m
 etiā ga est ens reale r̄ ex aiaz. ¶ Rñdeo: q̄dā sūt entia
 pure realia: vt sūt entia nāe: q̄dā pure rōnis: vt z̄ intē-
 tiōis: q̄dā partiz sic: r̄ p̄z sic: vt v̄lia q̄cludūt aliquid
 rei: r̄ aliq̄d rōnis tale est t̄pis: nā t̄pis mālis est ens reale:
 cū sit idē q̄d mor⁹ mālr: q̄ est ens reale: formalr tñ r̄ vt
 h̄z rōnē nūi fm̄ pus r̄ posteri⁹ ex 4° p̄phy. h̄z eē ab aia.
 Si ḡ accipit̄ t̄pis mālr: sic vn̄q; est in gnē q̄ntitatis: sic
 r̄ mor⁹: fm̄ d̄o q̄ d̄c cōpōnē ex mālr r̄ formalr: nō est
 in gnē cū sit q̄dā ens cōpositū p̄ accēs ex re r̄ itētiōe.

¶ Sic ḡ est itelligēdū q̄ in tpe est aliq̄d p̄n⁹: nō tñ
 sine aia: nō qdā simplr p̄n⁹: s̄z re⁹ alicui p̄rioris r̄ poste-
 rioris: p̄ta ista dies icipit a mane: r̄ p̄ hora d̄z p̄pe ma-
 ne: r̄ alia hora est 2^a: r̄ sic deiceps cōparādo vnā p̄tem
 t̄pis ad aliā. ¶ Cōtra: si in tpe fm̄ se nō ē p̄n⁹: s̄z i aliq̄
 p̄te eius re⁹ alteri p̄tis: tūc t̄pis nō h̄z fm̄ se pus r̄ poste-
 ri⁹: s̄z solū re⁹ aliquariū p̄tiū: s̄z b̄ est icōueniēs: ga diffō
 uenit p̄ se toti: p̄tib⁹ aut p̄ accēs: s̄z diffō t̄pis est q̄ re-
 pus est nūis mor⁹ fm̄ pus r̄ posteri⁹. ¶ Cōtra: t̄pis est d̄-
 nūū. ḡ nō est ibi aliq̄d nūc in actu de se q̄d ē pus: respcū
 cui⁹ dicat̄ alia ps posterior: s̄z solū in po⁹ q̄ntū est ex p̄e
 t̄pis: p̄batio p̄sequētie: ga si sic eēt de se d̄scontinuum.

¶ Rñdeo

Respondeo ad p^m: q^d si ly fm se accipiat p^r toto tpe: veze est: q^d fm se nō hz pus r poster^r: s; ex h nō seq: qn tpi insti pus r poster^r: qz fm ptes hz pus r posterius ex assignatiōe nra. **A**d aliud bñ pcludit: q^d in tpe nō sit ali qd nūci actu q̄tū est de se: r sine p̄sideratiōe nra. Sic n. est idē qd mor^r: r p̄ n̄s p̄tinuū: tñ in p̄sideratiōe aie hz rōnē nūeri: r p̄ n̄s discōtinuū r discreti: r h mō ē ibi da re aliqd nūc in actu fm n̄az p̄sideratiōe: r sic pus r posterius mō p̄dicto. **A**d p̄firmatiōe nō plus pcludit nisi q^d nō eēt ibi p̄n^m simplr: eēt tñ fm qd r in respectu: nā tres ḡnantes accitralr d̄minat bñt quartū p p̄n^m: re^m cuius d̄nr inter se p̄ores r posteriores. **A**d aliud vno mō pcedit p̄ns. s; q^d p̄n^m nō ē pus: s; est p̄^m absolute: dif finitio aut dicta dat de p̄ori nō de p̄. **A**lr d̄: q^d illa rō seu d̄scriptio: seu d̄ffō ponit de illis q̄ sūt post p̄n^m: r nō pprie de p̄n^m. **A**d vltimū d̄m: q^d h nūc p̄ns non est p̄n^m: respectu cui⁹ dicat pus r poster^r in p̄terito: nisi me diare aliquo nūc p̄terito p̄ori: qz est aliqd nūc pus: respe ctu cui⁹ illa in p̄terito dicant p̄ora vel posteriora: vt qd est p̄pingus illi dicat pus: r qd ē remoti⁹ dicat poster^r: nō est ḡ simplr pus r poster^r in p̄terito re^m p̄ntis: nisi vt respicit nūc p̄cedēs: r sic intelligenda est litera phi.

Quātū hō d̄i qd ē diuisibile in ea q̄ insūt: quoz vtrūqz aut singulū vnū aliqd: r hoc aliqd natū est esse rē. **Questio. X.**

Veritur **U**trū ppria rō q̄titatis s; ḡnālissimū sit diuisibi litas. **U**t q^d non: qz si sic. ḡ ptes post diuisiōes differūt iter se. p̄ns est falsuz: qz quero q̄lraut eni differūt foialr: aut p acc̄is. nō p acc̄is: qz q̄titas eēt diuisibilis p acc̄is: idē eni est p̄n^m di uisiōis r distōnis p̄tū diuisiaz. nō foialr: qz v̄ia foialis est specificā. ḡ ptes diuisiōe differūt specificē: qd est falsuz: in q̄tū sūt ptes q̄titatiue. **P**. Propria rō ḡnīs eq̄lr est in oib⁹ sp̄eb⁹: sic gen⁹ eq̄lr p̄dicat de oib⁹: s; diuisibi litas nō est h̄ in p̄posito. ḡ rē. p̄bō minoris: qz q̄titas p̄tinua ē diuisibilis in po^r: discreta aut diuisa in actu: nā si est actu senari⁹ duo ternarij sūt actu ptes eius: r p̄ns ipse senari⁹ ē diuisus actu: vñ ē ifra in caplo de colobō d̄: q^d nūerus hz ptes aliq̄ mō diuisibiles: sic gnari⁹ bina r̄i r ternarij: ex q̄ p̄: vt v̄: q^d nūerus nō sit tñ ex vnica tib⁹: r iō idē qd pus: s; idē hz 7⁹ Euclidis ppōne 4⁹: vbi d̄: q^d ois nūerus mīno: est ps maioris. **P**. **L**ui⁹ ē po^r ei⁹ est act⁹ libro p̄ de somno r vigilia. si ḡ diuisibilitas ē ppria rō q̄titatis: puenit oī q̄titati. ḡ actu diuidi puenit oī q̄titati: qd falsuz est: qz diuidi i actu repugnat p̄tinuo: nā qd diuidit nō est in actu p̄tinuū s; q^d diuidit. **P**. Si sic. ḡ diuisibilitas puenit oī q̄to. p̄ns est falsuz: qz est dare minimū ḡnātū in q̄titatib⁹ nālib⁹. s; minimā carnē r minimū os ex p̄ phy. ḡ aīs ē s̄lm: ex q̄ seq̄. **P**. Si sic. ḡ cuiqz inesser diuisibilitas: illud eēt p se sp̄es q̄ti tatis. p̄ns est falsuz. ḡ r aīs. p̄na p̄: s; falsitas p̄ntis appa ret: qz locus nō numerat hic inter sp̄es q̄titatis: num qz tps r motus sunt quedā diuisibilia: r tñ ponuntur hic inter species quantitatis per accides.

In ista qōne p̄mō vna opinio recitabitur. secūdo ad questionem aliter dicitur.

Quātū ad p̄^m est vna opinio: q^d diuisibilitas nō ē p̄ ppria rō q̄titatis: s; magis rō mēsure: nā sic q̄litas ē dispō sube: ita q̄ntitas est mēsure sube. **P**ro ista opi. arguit: qz d̄i p̄dicamētis: q^d oīo est q̄ntitas: mē surat eni syllabas. ḡ mēsurare est ppria ratio q̄titatis. **P**. Probat: q^d sit magis ppria rō q̄ diuisibilitas: nā illud ex cui⁹ distōne assignat distō in sp̄eb⁹ q̄titatis: est magis ppria rō q̄titatis: s; rō mēsure est h̄: r nō diuisi

bilitas. ḡ rē. p̄batio minoris: qz sup̄ficies: r locus sunt di stincte sp̄es q̄titatis q̄nt⁹ distinguunt in rōne mēsure: qz locus est mēsure extrinseca: sup̄ficies intrinseca: nō tñ distinguunt i rōne diuisibilitatis: sic p̄. **C**ōtra istā opio: nē arguit: nā rō ḡnīs eque p̄ inest oib⁹ sp̄eb⁹: nā gen⁹ eq̄ liter de oib⁹ d̄: s; rō mēsure nō uest eq̄lr p̄tinuis r discre tis: s; discretis magis: p̄tinuis aut nō: nisi in q̄tū p̄cipiāt rōnē discreti vel nūeri: sic d̄ in. 10. h⁹ caplo 2⁹. ḡ rō mē sure nō est ppria rō ḡnīs q̄titatis. **P**. Si sic. qd max time hēbit rōnē mēsure: p se maxie erit q̄ntitas: s; vnitas p se maxime erit sp̄es q̄titatis: qd est euidenter falsuz: qz nō est i ḡnē: nisi p reductionē. **P**. Rō mēsure puenit oī ḡnālissimō: qz in oī ḡnē est vnū p̄^m: qd est mēsure oīuz illi⁹ ḡnīs ex. 10. hui⁹. ḡ nō est ppria rō q̄titatis. **D**i ces duplex est mēsure: qdā mēsure mēsurās p replica tiōe: q̄ est aliquoties ducta reddit suū totū: qdā ē mēsu ra s; p̄fectionē r cognitiōe: qdō albedo mēsurat colo res: r illud qd dicit in cognitiōe alteri⁹ d̄i mēsurare illō p̄ma mēsure ē pprie q̄titatis. 2⁹ hō nō: s; cōpetit alyz ḡnerib⁹. **C**ōtra: qz adhuc stat p̄ rō: qz mēsure p repli cationē nō eq̄liter puenit p̄tinuis r discretis: nā in discre tis est simplr minimū reddēs p replicationē totū: nō sic in p̄tinuis: vt h̄. 10. hui⁹: qz nihil est ibi minimū nisi pun ctus: qd nūq̄ reddit totū p replicationē. ḡ rō mēsure nō erit rō ppria q̄titatis: cū nō pueniat equaliter omnibus sp̄ebus. **N**ec rōnes p prima opinione cogunt: soluz enīz probāt rōnem mēsure cōpetere q̄titati: nō tñ q^d sit ppria rō dicta equaliter de omnibus speciebus.

Quātū ad 2^m declaro tres p̄nes. p̄ sit ista diuisibi litas in ptes eiusdē rōnis nō ē eēntialis rō q̄titatis. hāc ondo sic. **N**ullus respect⁹ foialr est eēntia lis rō alicui⁹ absolute: s; diuisibilitas est foialr respect⁹ eius: qz dicit q̄dā aptitudinē ad diuisiōe. ḡ nō erit eēn tialis rō q̄titatis: qd est ens absolutū. maior p̄z ex 4⁹ bu ius: vbi p̄hs ponētes oia apparētia v̄ra ducit ad h̄ in cōueniens: q^d oia tūc eēt foialr ad aliqd. **P**. Potenti a r act⁹ sunt eiusdē ḡnīs r eiusdē eēntie: qz diuidit oē ens: s; actu diuidi nō est eēntiale q̄titati: qz tūc ois q̄ti tas eēt actu diuisa. ḡ nec po^r ad diuidi est de eius eēntia: eē aut diuisibile dicit potētiā ad diuidi. **C**ōtra hanc p̄nē istā: nā illa rō s; quā ē distō specificā vñ eēntialis generis: s; diuisibilitas est h̄: vt p̄z in l̄ra: vbi fm diuer sum modum diuisibilitatis: puta fm vnam diuisiōem v̄l s; duas rē. ponit p̄hs diuerfas sp̄es q̄titatis. **P**. **I**n p̄dicamētis d̄: q^d q̄ntitas p̄tinua est: cui⁹ ptes copulā tur ad vnū terminū cōem: discreta hō cui⁹ ptes nō copu laf. ergo de ratione vtriusqz est habere partes: s; omne habens partes est diuisibile. ergo rē.

Respondeo ad p̄^m: diuisio ḡnīs aliq̄ sit p̄ d̄ias pprie dictas: aliq̄ p passiones cir cūloquētes d̄ias eēntiales: q̄ sunt ignote nobis. ex^m p̄mi aīal diuidit p̄ rōnale r irrōnale. ex^m scōrens diuidit p potētiā r actū: numerus p par r ipar: q̄ nō sūt d̄ie: s; ma gis passioēs: sic ē in p̄posito: nā diuisibilitas est passio/ q̄titatis: r sic fm diuerfuz modū diuisibilitatis distiguit p̄hs diuerfas sp̄es q̄titatis. **A**d 2^m bñ concludit: q^d eēntiale ē q̄titati h̄ie ptes: nō tñ diuisibilitas: q̄ p̄seq̄ ha bere ptes: vt qdā passio: q̄ nō est eēntialis rō q̄titatis. **C** 2⁹ p̄ sit ista: q^d diuisibilitas i ptes eiusdē rōnis ē p̄pa passio q̄titatis. hāc ondo sic. **I**llud qd inest alicui p se p r fm q^d ipm: vñ eē ppria ei⁹ passio: s; diuisibilitas inest q̄titati isto mō. ḡ rē. mīoz p̄z: qz diuisibile eē uest oī q̄ti tati: ip̄i qdē q̄titati uest p se p̄: s; sp̄eb⁹ p se nō p̄: cuiqz ē inest diuisibilitas i ptes eiusdē rōnis: h̄ est p q̄titate: vñ si suba corpea b̄at pprias ptes eiusdē rōnis: s; b̄at

Mēsure du plex.

Tex. cō. 3.

Tex. cō. 2.

T. c. 2. r seq.

H. l. sumpta. Mēsure du plex. vide. 4. p̄p. r. 3.

Tex. com. 3.

Ad qōnē fm m̄cē ppiaz. p̄ p̄clusio.

Diuisibilitas foialr respect⁹ eius: vñ d̄ frā cūcū in. 4. q̄ ponit q̄ntate eē respectuz. Tex. cō. 26.

Tex. cō. 18. H. l. oīmēho nem. Ca. de q̄ntate.

Generis diui fio duplex.

5. ē eēntialis quātitati.

2⁹ p̄clusio.

Vide p̄ pol.

Correlarij. Vide Scoti in pdicamentis caplo de quantitate.

3° conclusio

Passiones quantitatis q^o tuor.

Ordo passio ni q^ontatis.

L.c. 35. r in fra. t. c. 15. Capl. de q^ontitate. A. l. dicit. Tex. co. 2.

Ad primum

Ad primum

A. l. pncipia Individuaria A. l. pncipia Vide Scoti d. 4. r. 3. scd ad hoc. Ad secundum

Quoniam mo nias minor e pars numeri maioris. Vide in quo. q. 5.

Ad tertium. Vide supra li bzo. i. q. 3. Potentia du plex. Vide in pdi cabilib^o cap. de genere. A. l. ad cor ruptionem. Effet instatia qz sicut risibi litas e passio: ita diuisibilitas: s; vide in p^ontis cap. de q^ontate: r i. 2° d. 2. q. 9. Ad opposi tu ad hoc. Ad quartum. Quatum du plex. Ad quintum.

eas de se extelas r diuisibiles i po^o: m actu extelas r di uisibiles bz p q^ontate. (Ex h^o cludo correlarie: qz ista ppositio: q^ontas e diuisibilis: p se z^o mo: sic iste color est visibilis: vii sic visibilitas est respect^o qda in colore p comparatione ad visuz: sic diuisibilitas est respect^o i q^ontate: r dicitur in ordine ad diuisione: vii notificatio p hi d q^ontate posita in pn^o bui^o capli est notificatio p ppriaz r prima passione ei^o: r no est ppe diffinitio. (C^o 3° pclo su: ista diuisibilitas i pres eiusde ronis: est p^o passio q^ontitatis. (Ad cui^o euidetia est sciendu qz q^ontas a p^oho as signant qtuor passioes. p^o est diuisibilitas i pres eiusde qd est finitu p^osupponit aliqd qd dz finiri: r illd nescio p^o intelligit diuisibile. 3° est eqle r ineqle: q^o seq^o r p^osupponit scdaz. s. finitu r infinitu: sic p^o. 4° est ro masure: q^o et p^osupponit teruana: ois matura p^ontelligit eqlis vl ieq/ lis masure: qz eniz est eqle vl ineqle: io masure: r no e s. (Un ex his p^o ordo istaz passionu q^ontitatis: qz di uisibilitas est p^o passio simplr: p^o due copetur q^ontati in se: s; alie due in respectu ad aliud: p^o de se de p^o passioe h^o hic in lra: r 3° p^ohy. ca. de infinito: de scda h^o pmo p^ohy. s. vbi dz qz finitu r infinitu soli quantitati p^ogruit: de 3° ha bet in predicamentis: vbi dicit qz p^ontiu est q^ontati fm ea equale vel ineqale esse: de quarta habetur plane de cimo huius capitulo scdo. sic ergo ad questionem.

Ad primum in oppo^o di: qz pres q^ontatis diuise dnt p accns: qz. s. p pres sube in gbus fut. (C^otra: qz q^ont de p^o sube: vel dnt p se: vel per accns: si p se r foialr. g^o specificice: qd falsuz e. si p accns. g^o p aliud: r sic in infinitu: qz illud aliud no pot ee q^ontas: qz sic eet circulus. (C^otra: R^o stan: qz si pres diuise dnt per accns. g^o toru fut diuisibile p accns: vt argueba. (C^otra: D^oz g^o alr: qz pres q^ontatis diuise: dnt seipsis foialr: p p^o indi uiduatiua de g^ontate. g^o illa ps eet bec: r s^o illa est bec p suu p^o idiuuans: r m no seq^o qz differat specificice: na no ois dila foialis est specificice: nisi eet p d^ontas speci ficas r eentiales. (Ad z^o m^o odm: qz minor est falsa. Ad pbone d^oz: qz q^ontas discreta no est diuisa actu: sic nec p^ontia: s; solu in potetia: nec actu duo ternary sunt pres senary: s; solu in po^o: als ex distinctis sp^o: r actu distin ctis sp^o fieret vnu sp^o: qd est falsuz: na eade rone binari^o ternari^o eent pres gnary. dico g^o qz pres nueri fut vnitates. cu g^o adducit Euclides r philo. infra caplo de colo bon: fut sic glosandi: qz nuerus minor e ps maioris. i. vni tates in nuro minoru fut pres males in nuro maioru: vt sic pres nueri dicant diuisibiles: p q^oto pot accipi ps maior r minor in nuro: puta qz bz duas vnitates: r qz bz tres vnitates. (Ad 3° m^o cu d^oz: qz cui^o est po^o: ei^o est act^o: odm: qz duplex est potetia: qda abuyies actu: qda simul stas cu actu. Ex p^o p^onti: corruptibile est in potetia ad corruptione: r m nuqz illa potetia sit est cu actu: qz adue niere actu subz est i corrupto ee: r non in potetia ad cor rupedu. Ex p^o p^onti: scdi. h^o est risibilis: na si actu ridet: ni bilomin^o est apr^o ad ridedu: qz illa aptitudo: qz est risibi litas: est ppria passio hois: r passio nuqz derelinqt subz. Ad ppositu: q^ontiu est diuisibile in potetia pmo mo: qa qn actu diuidit: ia no est p^ontiu: cui^o g^o est potetia: ei^o est act^o: successiue qde p mo: sil aut z^o mo. (Ad 4° m^o di coi ter: qz q^ontiu dupl pot itelligi: qz vel i q^ontu mathematici: vl i q^ontu nate: p mo est diuisibile in ist^o: nec e dare mini mu. z^o mo e dare minimu: q^ont^o foia nalis requit subm dterminatu: qd si vltari^o diuidat: no pt ibi reseruari for ma nalis: s; corrupe^o incotinens: hoc mo log^o p^ohy pmo p^ohy. s. hic aut log^o de q^onto: vt q^ontu est. (Ad 5° m^o di: qz lo cus no est in g^ontate p se: m qz no est diuisibilis p se: s; p accns. i. ad diuisione supficiat: na loc^o m^olr e ipa

supficies: m^oz qz est ens p accns copositum ex supficie: r qda respectu imobilitatis. Sic eni diffinit 4° p^ohy. qz lo cus est p^ontis vltimu imobile p^o. (C^otra: in predica mentis ponit in sp^o q^ontatis. (R^ondico: qz illa que p^ohy dicit in pdicamentis no sut oino vera: nec log^o fm inten tione p^ontia: sed famose fm opione alioz. (De motu ho: r d tpe dz a qda: qz fut q^onta r diuisibilia p accns: qz mor^o est foialr q^ontis p magnitudine: r tps p motu: vt vi dicere p^ohy hic in lra: tuc sic. fut q^onta p aliud. g^o p accns. (C^otra: qz illud qd bz pres eiusde ronis distinctas rea liter a p^onti alteri^o: bz ppria diuisibilitate alia a diuisi bilitate alteri^o: s; motus r tps: r magnitudo sunt bz inter se. g^o r. pbatio minoris: m^oz qz pres tps r mor^o fut pres: qz no pnt esse simul: cu sint de g^onta successiuoz: pres aut magnitudinis in oi instati sil succu magnitudo sit de ge nere pmanetiu: tu qz pres tps r mor^o sunt fm p^ontis r po sterius: s; pres magnitudinis sunt oes sil. g^o diuisibilitas bec: r illa no erit eade. (C^otra: Dic in lra d^oz: qz ppria pas sio q^ontatis est fuscipere magis r min^o tuc sic. qd bz pro p^ontiu magis r minus aliud a maiori r minori r alterius bz ppriu diuisibilitate: r distincta a diuisibilitate alte rius: sed mor^o bz respectu magnitudinis. g^o r. pb^o mi noris: qz magnitudine exite tata pot motus ee maior: si tr^ost mobile tardu: r mior si tr^ost mobile velox. (C^otra: L^ontiu est: cui^o pres copulant ad aliq^o terminu coez: tuc sic. cuius pres copulant ad alium terminu coem bz alia p^ontitatis: sed ad aliud indiuisibile copulant pres motus. s. ad mutatu esse: pres aut magnitudinis ad pun ctu. g^o alia est p^ontitas hui^o: r ill^o. (C^otra: Arguit sic p^onta rone eoz: cu dicunt: sunt q^onta p aliud. g^o p accns: p^o an s sic: qz si sunt q^onta p aliud: aut illud aliud est ipz mobile: vel termin^o mot^o: vel spatiu: no est ipm mobile: vt dicit plane in lra: nec est termin^o mot^o: qz tuc alteratio no eet p^ontia: cu forma qz est termin^o alteratiois no sit q^onta: vl diuisibilis nisi p accns ex 7° p^ohy. nec est spatiu: qz vt dz 5° p^ohy. sup spatiu oiscotinuu pot ee mor^o p^ontiu: sicut p^oz ex motu facto sup chordas citare pulsate. Scdo d^o p^ontiaz qz no valet. arguo eni sic. Musica est musca p aliud: qz est suba ab alio effectiue. g^o musca est p accns i g^onta sube. p^ontis est euidenter falsuz. (C^otra: D^oz g^o p^ontiaz sit ab alio effectiue suba: est m foialr suba fm se. Silr est in p^onti sto motus est effectiue q^ontas a magnitudine: r formalr de se. L^ocedo g^o pp tres rones supradictas: qz motus est formalr q^ontis: no q^ontate magnitudinis: r qz motus r te pus sunt foialr q^onta a seipsis. (C^otra: s; eoz. p^ontia no va leat: p^ontiaz m saluare an s pp p^ontiaz: hic dicit: qz motus r tps sunt q^onta p aliud: r ad aliud: qd arguit d^ontiaz: qz de rone p^ontiu fut duo: vnu est diuidi i semp diuisibilia: aliud est: qz habeat vnitate ex hoc: qz pres copulant ad terminu coez: quo ad p^ontiu pot ccedi: qd motus psequit magnitudinis: ita qz motus diuidit ad diuisione magni tudinis: r tps ad diuisione motus: r sic intelligit p^ontiaz: s; quo ad vnitate no op^o: qz no regit tata vnitas i magni tudine: sic in motu: qz mor^o pot ee p^ontiu: r vn^o: s; magni tudo sit discotinua: vt arguebat: qz g^o mor^o no est diuisi bilis de se: s; p aliud: io ponit q^ontas p accidens.

Cl^ohec aut vt motus r tepus: etenim huius modi q^onta quedā dicunt r cotinua: eo qz il la diuisibilia sunt quozu sunt he passiones. Bico aut no quod mouetur: sed quod mo tum est: nam per esse q^ontum illud r motus est quantus: tempus ho per ipsum mo tu m rē. Questio. XI. C^ontio qz motus bz aliam q^ontatem r diuisibilitatem formaliter

formaliter a quantitate magnitudinis restat dubium co-
parando tempus ad motum.

Meritur ergo. Utrum tps sit ides cuz
motu realr: sit q' q'ntitas q'
motus est quatus formaliter: sit ip'uz tps.

Bicendū q' tps est idē mā liter qd
motus: distinctū tñ foza

liter: r p'ns q'ntitas qua motus est quatus fozaliter est
ip'uz mālr: nō tñ fozalr. **Cōtra:** nā cui' ptes copu-
lant ad aliū terminū: hz fozaliter aliā p'ntitatē r q'nti-
tatē: s; ad aliū fminū copulāt ptes tps: r ptes mot': qz
ptes tps ad nūc: ptes āt mot' ad mutatiō eē. **Cōtra.** Nō
hz p'pziū magis r min' aliud a maiori r minori alteri':
hz distinctā p'ntitatē r q'ntitatē ab aliā: sed tps est hz: re-
spectu motus: qz in minori tpe est maior mot': si mobile
sit veloci: r i maiori minor: si sit tardū mobile. **Cōtra.** Re-
latiua realia differūt realr: s; tps r motus sunt hz: q' rē.
p'batio minoris: qz mēsurā r mēsuratū referunt realr:
s; tps est mēsurā motus. q' quāntitas mot' nō est tps rea-
liter. **Cōtra.** Dis motus est de se fozaliter successiue: s;
nō ois mot' hz in se tps: sed solū p'mus mot'. q' successio
cui'libet mot' nō est tps. **Cōtra.** Uidet q' p' istas rōnes: q'
q'ntitas qua mot' est q'ntitas est aliā: nō solū a magnitudi-
ne: s; ē a tpe: ita q' tres sunt spēs q'ntitatis p'manentis. s;
corpus: superficies: r linea: r due successiue: scilicet motus
r tps: s; ille rōnes nō cogūt. Ad cui' euidentiam p'mit-
to tres distōnes. p' est: q' duplex est mot'. s; cōis r p'mus
scz motus p'mi mobilis. aliud est mot' spālis r scōarius:
puta oēs aly a p'mo. **Cōtra.** Secūda distinctio sit ista: q' tps
est duplex. s; cōis: r spāle: de p'mo tractat 4° p'p'f. caplo
de tpe: vbi dicit p'hs q' idē est tps oium in celo: r in ter-
ra: r in mari: r illud rīdet motui p'mo p mēsurā: de scōo
pōt intelligi: qd ibidē dicit: q' tps est numerus mot'. s; hoc
sit cōe vtiqz tps: r tale tps spāle est p'p'ia mēsurā mot'
inferioris: ita q' quot sunt motus p'p'iares tot sunt tpa
hō spālia. **Cōtra.** Tertia distinctio sit ista: q' duplex est men-
sura: qdā intrinseca: qdā extrinseca. Ex^m p'mi ipsa duratio
rei: r vltima superficies corp'is. Exēplū secūdi: locus.

Tunc ad p'mo dico: q' minor est falsa: r iō dōm: q' sic
tps est idē realr cū motu: ita r nūc cū mutato
eē: tñ cū illa idēntate reali stat aliqua distinctio ex nā rei:
v' saltē hz rōne: p' quā diuersa noia sortiunt'. **Cōtra.** Ad 2^m
dico: q' minor est falsa: si mot' r tps vniiformiter accipiā-
tur. s; motus p'mus: r tps cōe: motus inferior: r tps spāle:
rō tñ accipit tps cōe: r motū aliqū inferiorē: sic enī v'p
est: q' p'm velocitatē r tarditatē mobilis in maiori tpe
erit minor mot': r in minori maiori: r sic nō plus cludūt
nisi q' tps cōe: qd est passio p'mi mot': distinguūt realr a
motu inferiorē: qd p'cedo: tñ hō nō obstāte: qdlibz tps ē idē
realr cū p'p'io motu: cui' est passio p'p'ia: r mēsurā.
Cōtra. Ad 3^m cū dicit mēsurā r mēsuratū referunt realr: dī-
co q' verū est de mēsurā extrinseca: r sic cōparādo tps
cōe ad motus inferiorē: quozū est mēsurā extrinseca: dī-
fert vtiqz ab eis realr: tñ si tps cōe cōparet ad motū p'm:
cuius est mēsurā intrinseca nō differt ab eo realr: nec sic
referūt realr ad ip'm. Sīlr est de tpe in spāli si cōparat
ad motū inferiorē: cuius est intrinseca mēsurā. **Cōtra.** Ad 4^m
dōm: q' hz nō ois motus hēat in se tps cōe: sed solū p'm
motus: s; bilomin' qz motus hz suū tps p'p'ziū: qd est p'
p'ria r intrinseca mēsurā ei'. Ex his p' ad 5^m arg^m: q' mo-
tus r tps nō ponunt q'ntitates p se: q'nt' hūt diuisibilita-
tem per aliud: quia motus per magnitudinē: r tempus
per motum modo p'p'p'osito.

Cōtra. Ad aliqd dicitur alia p se: vt duplū ad bi-
midū: r triplū ad terriā partē: r totaliter

multiplicatū ad multiplicari partē: r conti-
nens ad contētū. Alia: vt calefactiū ad ca-
lefactibile r sectiū ad secabile r oino acti-
uuz ad passiuū. Alia vō vt mensurabile ad
inensuram: r scibile ad scientiam r sensibi-
le ad sensum.

Questio. XII.

Meritur Utrum p'hs pueniēter assi-
gnet: r sufficiēter tres mo-
dos relatiuozū. Et v' q' nō: nā isti tres mo-
di fundāt sup diuersa g'ialissima. q' nō sūt
relones vni' gen'is: sed in diuersis g'ialif-
simis sunt: qd v' absurdū. p'batio p'nc: qz relatio vel est
idē cū fundamēto: vel aliud. si idē hz p'positum: qz sicut
fundamēta sunt in diuersis p'dicamētis: ita r relones. s;
relones sunt aliud a fundamēto: tñ cū accipiet spēs r di-
stinctionē a fundamētis: tāta erit distinctio in relonib'
q'nta est in fundamētis distinguētibus: s; fundamēta di-
stinguunt g'ie. q' r relationes. **Cōtra.** Aliq' sunt p se relati-
ua: q' nō pueniūt sub aliquo isto r modozū. q' isti modi i-
sufficiēter sunt assignati. p'nc est euidēs: s; p'bat' aīns: ga
multa sūt relatiua hz genus: sic medicina referūt: qz scia:
r sunt relatiua p se: qz q'qd est de itellu g'nis est de intel-
lectu spēi. Si q' genus depēdet ad aliqd: sequit' q' similit'
r spēs: hō autē relatiua p'm genus non continentur sub
aliquo isto r modozū.

Cōtra. Philosophus hic in litera.
q' isti tres modi sunt hz r sufficien-
ter assignati: vbi sciēdū est: q' q'uis
relones hēant distōnes specificas p'm p'p'ias differen-
tias: sicut r alia: tñ qz latent nos: r sūt ignote nobis: acci-
pimus distōnes eaz p fundamēta: p que circūlogmur
earū dīas specificas: que forte propter earū modicam
entitatē latent nos: ita q' ex fundamētis inotescit nobis
distinctio eaz relationū: siue effectiue: siue materialiter:
ita q' illa distinctio sit extrinseca.

Respondeo in oppositum: nego p'nciam. Ad proba-
tionē dicēdum: q' relatio nō est idem
cū fundamēto realiter: s; sit verū de q'busdā: de quo als:
cū q' arguit: q' tāta est distinctio in relonib' q'nta in fun-
damētis: dico q' falsus ē ex eo: q' fundamēta sūt distin-
guētia extrinseca: in q'bus nō est verū: q' eglis sit distin-
ctio in distincto: sicut in distinguēte. exēplū: aia r vermīs
distinguunt iter senō tñ sicut sol. p'ducēs vermē effecti-
ue: r deus creans aiaz. Sīlr ē: nec est neciū loquēdo de
distinguētib' intrinsecis: nā due spēs spālisime distinguūt
tur: nō tñ se totis: qz pueniūt in g'ie: r tñ dūe specificē di-
stinguunt se totis. Sīlr i p'posito fundamēta p'nt distin-
gui in g'ie: relones tñ erūt eiisdē g'nis: vñ sic vltitas pōt
fundari in re cuiusqz g'nis: ita nō repugnat qn sup duo di-
stincta g'ialissima possit fundari relo eiisdēz g'nis: imo
eiisdē spēi. **Cōtra.** Ad 2^m dōm: q' aīns est falsus. Ad p'bōnē
dico: q' relatiua p'm gen': s; nō p'nciāt directe sub istis
modis: tñ reducūt ad aliqū isto r. Alr dicit: q' est q'nt' idē:
q' p'hs logē de relatiuis p se p'illa vō que referunt rō-
ne g'nis nō referūt p: s; solū p se: ipz aut gen' qd referūt p
se p'ntinet sub aliquo isto r triū modozū: sicut p'z de scia
q' referūt tercio mō: vñ ad ipz gen' cōe: qd sic referūt redu-
cunt ipsa relatiua p'm gen': sic possunt p'nciāre ad eundē
modū: s; nō eque p'mo: qualiter aut teri' modus distin-
guat a p'mo r scōo: r scōs a primo: dicit' infra.

Bicunt aut prima qdē p'm numerum: aut
simplr: aut d'ermiate ad ipsos: aut ad vñū:
vt duplū qdē ad vñū vt numerus determi-

Argut p'mo

Secundo.

Ter cō. 20.
Ad q'ntē hz
mētē p'p'iaz.

Qualis disti-
ctio relonū
p fundamēta

Ad prima

Ad 2. d. 1.
Quāto reg
rit tāta distin-
ctio in distin-
ctis q'nta in dī-
stinguētibus.

Fundamēta
distincta g'ie
fundant rela-
tiones aufdez
g'nis r eiisdē
speciei.
Ad secūda.
A. l. 2.

scibilibz: q' sciat in po: nā scibile nō est scibile: nisi qz eius pōt eē scia: qz si eēt scibile: r ei' nō eēt scia: i po' eēt scibi le r nō scibile: r iō i rōne ei' icludī scia i po': sic suū p se core: vt nō solū scia depēdeat a scibili: s; et eō. S; i' e de scia i actu r scibili i actu. 2° aut mō accipiēdo ipz nō hz mutua depēdētia: nā scibile i po' nō depēdet a scia i actu: qz p' eē scibile i po': cui' nō erit scia i actu. **C** Contra quō g' ille modus distinguit ab alyz duob' supradi ctis: nā p' hz p' b' distinguit istū modū ab illis: qz i illis ē mutua depēdētia: isto aut nō. **C** Rū' q' i illo 3° mō ē sic i alyz mutua depēdētia: s; nō ē mutua depēdētia rea lis: s; i vno extremo ē realis r i alio rōnis: scia. n. realr re ferit ad scibile: scibile aut ad sciaz s; rōnē: ē igit' dīa: qz in p'mis duob' est oīno mutua depēdētia realis: in 3° nō: r p' b' dī: q' relatio iter deū r creaturā est in 3° mō: q' te nus creatura ad deū realiter referit: deus aut ad creaturam non nisi f'm rationem.

C Scdm numerū qdē igit' r potētā dca ad aliqd oīa sūt ad aliqd: eo q' ipsuz qd est al terius dicit: ipsum quidē: sed nō eo q' aliud ad id: mensurabile nō r scibile: r intellectua le: eo q' aliud ad ipsuz dicitur ad aliquid dī cuntur rē. **Questio. XVI.**

Querit' Utz 3° modus distinguit a duo b' p'mis. Arguit p' q' nō: r spā liter q' nō a p' mō: nā mētura r mēturatū re ferūt 3° mō: referunt ēt p' mō. 3° modus nō distinguit a p'. p' bō minoris: qz p'tinēs ē mētura p'terit: r duplū mēturat' dimidiō: q' sūt relatiua p' modi. g' rē. **C** P. Qz nō distinguit a 2° arguit sic. nā sen sus r sensibile ponūt relatiua terty modi: s; sensus r sen sibile referūt s; p' mō actiua r passiua: qz se hnt: sic mo uēs r motū ex 4° h' vbi dī: q' sensibile ē motiū sensus: r mouēs ē p'us motū. g' sensus r sensibile referūt 2° mō: r p' nōs terti' nō distinguit a 2°. **C** Cōfirmat: qz sensus ē in po' passiua 2° de aīa. g' fundat relonē 2° mōi: sensus etiā ponit relatiū terty mōi. g' rē. **C** P. Scia ē p se in g'ie q'litatis. g' nō referit ad scibile: vt dī hic i lra. c'na p'z: qz q'litat' cū sit absolutū nō depēdet f'm se ad aliud. **C** Contra: p' philosophus hic in litera.

Rūdeo. Dic' eyn' modus dicēdi: q' fuit tractat' su pra exponēdo lras: q' ille 3° modus sic di stinguit a p' nā mētura ē duplex: qdā q'ntitatiua: r illa p' tinet ad p' mō: qdā p'fectiōis: r illa p'inet ad 3° mō: dū: als nō differet a p' sic itelligēdo: q' i p' mō relatiua se hnt: sic excedēs r excessus: ita q' excessus aliq'ties sūptū reddit ipz correlatiū: qd ē excedēs. Ad dī ē: q' mētu ra p'fectiōis q' p'inet ad 3° modū fundat sup eēntā oēs: q'tenus oīs eēn' ē sensibils vel scibils potēs actiue mē turare sensuz vel sciaz. S; mēturari passiue fundat sup ipz bitū sciētificū: q' ē de g'ie q'litatis. **C** Cōtra p' mō dicit' arguit sic: nō oē p'terū mēturat' p'tinēs q'ntitat' i e. aīis p'z de q'busdā nūeris: nā gnari' nō mēturat' q'ternario: s; p'tineat ipz. g' excedēs r excessus nō se hnt p' mō: vt dice bat'. **C** P. P' mō mēturat' motū mētura q'ntitatiua p'tinē te ad p' mō: tñ ipz nō excedit motū: nec aliquotiens sūptū reddit ipz si mot' sit ifinū' s; viā p'hi. **C** Con tra illud: qd addit appropriaō istū modū obto r bitū cognitiūo: arguit: nā i oī g'ie ē aliqd p' mō: qd ē mētura oīuz i illo g'ie ex. 10. b'. g' circūscripto oī alio bitū de g'ie q'li tatis ē aliqd i g'ie sube: qd mēturat eēntā oīuz illi' g'nis s; i' r alyz g'ntib'. **C** Dōz g' alr: q' 2° modus distinguit sic a p': qz relones p' mōi fundant p' se supra rē de g'ie q'ntitatis: relones nō 2° mōi fūdant sup rē de g'ie actiue

nis r passiois: r sup p'n' agēdi r patiēdi: q' pnt eē i mltis g'ntib': r nō solū de g'ie sube: nā oēs foze pnt eē actiue: p' terqz q'ntitas r foza relatiua: relones aut terty modi fun dant in oī re cuiuscūqz g'ntis: ēt sup idēā in mēte dīna p' q'nto est mētura r p'fectio ideati: pnt ēt fundari sup res diuerforū g'nterū p' q'nto oēs res cuiuscūqz g'ntis est intel ligibils r scibils: r pōt mēturare bitū cognitiūū: q' est d' g'ie q'litatis. P'z g' ex dictis quō 3° modus distinguit a duob' p'mis: nā nō distinguit ab eis p' mutua depēden tiā: vt nō mutua: vt oīn' ē: s; p' fundamēta: qz p'm' mōi dus fundat p' se supra rē de g'ie q'ntitatis. Scōs aut sup rē de g'ie actiōis r passiois: vel sup p'n' agēdi vt patiēdi: q' sūt po' actiua vt passiua. 3° nō sup rē cuiuscūqz g'ntis: p' q'nto in oī g'ie est dare vni p' mō: qd est mētura oīuz alio rū: pōt ēt fundari sup res diuerforū g'nterū mō p' p'po'.

Sed est vni dubiū: q' r scia mētura ē scibili. Ubi est sciēdiū: q' scia est duplex: qdā speculatiua: qdā dam practica: practica ēt est duplex: vt dicit' fuit in p' lib. r ēt b' 3° de aīa ca. de mouēte: qdā ordinatiua ipsi' opari: r bec ē p'ctica vliis: qdā ē opatiua imediate: r bec ē p'ctica p'ticularis: puta scia artificialis loquēdo de scia practica r speculatiua p' mō ipz scibile mēturat sciaz: p' q'nto talis scia causat a reb': sed loquēdo de scia opatiua ibi ipsum scibile hz rōnē mēsurabilis: r ipsa scia rōnē mēture ex eo: q' artificialia cānt a scia practica: q' est ars: vt dicit' fuit terty hui': r supra in eodē g'nto ca. de cā: hoc mō se hnt oīa nālia ad sciaz dei: sicut artificialia ad sciam no strā: qz sciētia dei est causa rerum sicut mētura.

Ad primū in opp' p'z ex dōis q' mētura r men suratū alr se hnt i p' q' 13°. **C** Ad 2° mō: q' sensus est equocus ad ipaz potētā nāle sensitiua r ad ipz actū sentiēdi: sensus p' fundat relonē scōi modi: r sic p'cedit rō ad oppo' r sua p'firmatio: sic enī est po' passiua: sensus aut 2° mō fundat relonē terty modi: s; i' intelligēdū est de itellu: r sic sensus mēturat a sensibili: r itellu ab itelligibili. **C** Ad aliud p'cedo: q' scia est in g'ie q'litatis: r nō p se in g'ie relonis: qz diuerforū genez r nō rē. nihilomin' tñ scia q' est bitus est p'ximū funda mētū relonis terty modi: r sic ē in g'ie relonis denotiati ue: sicut quaternarius qui est de genere q'ntitatis fundat duplicitem: que est in genere relationis.

C Nō est aut intellectio ad bec: cui' est itell's: bis. n. idē dictū vtiqz erit: s; aut r alicuius visus est visus r nō cui' est visus: q'uis h' verū sit dicere: s; ad calorē aut ad aliqd ta le: illo nō mō bis idē dicere rē. **Q. XVII**

Querit' Utrū idē referat ad duo vel ad pla p se. U' q' sic. nā idē cō tinēs dī ad mltia p'terā: sic vn' numerus cō tinet mltos: s; i' vna po' actiua referit p se ad ipz agē: r ad po' passiua: s; i' idē p'z dī p se ad p'les filios. **C** P. Ad q'qd depēdet vt referit ge nus: ad idē depēdet vt referit spēs. g' spēs referit ad suū p'pūū correlatiū: r ad correlatiū g'ntis: r ad vtrūqz p se. **C** P. Duplū: qd est spēs multiplicis referit ad suū sub multiplex: qd est correlatiū multiplicis: r ad dimidiū: qd est p'pūū correlatiū. **C** P. Spēs p se referit ad ge nus s; p'z p'z p'z: s; spēs p se referit ad idiuidua. g' idē p se referit ad pla. p' bō minoris: spēs p idiuidua diffiniē cū dī spēs est: qd p'dicat de p'libus differētib' numero. i. de indiuiduis: qro vel idiuidua ponunt in dīffōne spēs: sicut genus: vel sicut subm: vel sicut correlatiū nō v t genus vel subm. paret ergo sicut correlatiū.

C Contra qz tunc idem bis dicere: qd p' hz hz pro inconuenienti bic in litera.

q. 13. ad finē. Que forme actiue q' nō.

Penes quid distinguit ter ti' modus a p' r 2°. S; vide inflātā 13. q. quo.

Scia duplex Scia practi ca duplex. Ex. cō. 86. r infra.

Ad primū Ad scōdū. S; i' uo r itel lectus duplex.

Ad tertium. Ad Scō. in p'dicamē. ca. de q'litare: r 13. q. quo.

Argut p'mo Uide in p'di camētis Scō ti hāc opi.

Secundo.

Tercio. In oppositū Ex. cō. 20.

Rñdeo. In ista qōne: p̄mittā vnā dīstōnē. 2.º onī dā triplicē conclusiōnem.

Aliquid conuenire alicui contingit dupliciter.

Quātū ad p̄m sciēdū: q̄ aliqd̄ uenire alicui cōpetit 2.º vno p̄ se p̄ alio p̄ se nō p̄. Illō d̄petit alicui p̄ se p̄ qd̄ cōpetit ei p̄ suā spēs 2.º p̄p̄riā rōnē specificā. S; illō cōpetit alicui p̄ se nō p̄: qd̄ cōpetit sibi p̄ cāz i se: nō tñ p̄p̄riā rōnē specificā: 2.º hinc est: q̄ illud qd̄ inest p̄ se 2.º p̄: iest adē q̄re: 2.º q̄ ip̄z: nō at̄ qd̄ iest p̄ se nō p̄. Ex^m p̄mi habere tres inest sic triāgulo. exemplū scōi: habere tres inest sic isocheli.

Prima rēlo rñua ad qd̄ nem.

Quātū ad 2.º sit ista p̄ 2.º. Impole est idē referri ad pla p̄ se p̄. Dāc ondo sic. qz si sic. ḡ vna rēlo est eēntialr p̄les. p̄ns est falsuz. ḡ 2.º añs. p̄bō p̄ne: qz nō ē eadē bitudo p̄ se p̄ ad pla: s; rēlo ē bitudo s; se. ḡ rēlo q̄ eēt rō referēdi vnū ad pla p̄ se p̄: eēt neciō p̄les eēntia liter. C Dices: q̄ essent p̄les rēlones: ita q̄ referē ad pla dīstictū 2.º p̄p̄rys rēlonib;: 2.º ad qd̄lz p̄ se p̄. Cōtra: vnū rēlatiū ē vnica rēlone rēlatiū: sic vnū albū ē vnica albedine albū. ḡ si penes p̄les tales rēlones iā nō erit idē rēlatiū: nisi mālr 2.º subriue. C P. Ad p̄ncipale: qz si sic: tūc idē b̄iet p̄les dīstōnes p̄pas. p̄ns est falsuz. ḡ 2.º añs. p̄bō p̄ne: qz ēt p̄vtrūq; cōrēlatiū eā p̄ dīstictū: nam s; p̄p̄hy. i. rēlatiū opz i vtrōzūq; rōnib; vtrūq; vti. falsitas p̄ns ē euidēs: 2.º p̄bat: qz tūc possēt coḡci p̄ vnā dīstōnē: 2.º nō coḡci p̄ alia. C P. Si sic. v̄l idē rēlatiū ē pla rēlatiua: v̄l idē sil erit 2.º nō erit. p̄ns ē euidēter falsuz q̄tū ad vtrūq; p̄t. p̄bō p̄ne dēt q̄. c. referat̄ ad. a. 2.º ad b. ad vtrūq; p̄ se p̄: tūc destructo. a. p̄t referri ad. b. 2.º de structo. b. ad. a. qz ḡ cōrēlatiua sil sūt 2.º nō sūt: v̄l dabis q̄ ip̄z. c. ē duo rēlatiua: v̄l q̄ destructo. a. sil ē 2.º nō ē nā dīstictur destructo. a. 2.º māebit manēte. b. C 2.º s; sit ista: nō ē ipole idē referri ad pla p̄ se nō p̄. Hoc apper p̄ duo v̄lra arḡ^{ta} posita i pedē: nā ad dīmī^m referē duplū p̄ se p̄: v̄t p̄p̄riū cōrēlatiū: s; ad cōrēlatiū sui ḡiis. s. ad subml̄tiplex referē p̄ se nō p̄: silr spēs referē p̄ ad gen;: v̄t ad p̄m cōrēlatiū: s; ad idiuindua p̄ se nō p̄: sic ḡ itellinda ē ista 2.º: q̄ idē p̄t referri ad diuerfa nō p̄: qz p̄ 2.º p̄ se ad cōrēlatiū p̄p̄riū: 2.º p̄ se nō p̄ ad cōrēlatiū sui ḡiis: v̄l ad aliqd̄ aliō.

Euaio.

La. de specie

2º conclusio.

3º conclusio.

Et hoc id qz destructo submultiplici destructo multiplex: qd̄ est p̄ se p̄mo cōrēlatiū eius 2.º destructo multiplici destructo: quū sit gen; eius: igit a p̄ ad vltimum 2.º. Ad p̄mum

C 3.º s; sit ista: qñ referē idē ad duo: ad vnū p̄ se p̄: 2.º ad aliō p̄ se nō p̄: posito illo ad qd̄ referē p̄ se p̄: neciō ponit cōrēlatiū p̄ se nō p̄: nō tñ ē neciū e;: s; p̄t eē p̄ se cōrēlatiū sine p̄ cōrēlatiō. Dāc ondo sic: qz si nō. ḡ vnū extremū cōrēlatiū sil ē 2.º nō ē. p̄ns ē falsuz. ḡ 2.º añs. p̄bō p̄ne. cōrēlatiua sil sūt 2.º nō sūt: referat̄ ḡ. a. ad. b. p̄ se p̄: puta duplū ad dīmīdiū: 2.º ad. c. p̄ se nō p̄: puta ad subml̄tiplex: tūc exite. b. i. dīmīdiō: neciō ē. a. i. duplū: e; p̄ se p̄ cōrēlatiū: s; destructo. c. i. submultiplici: qd̄ ē p̄ se cōrēlatiū: duplū 2.º nō p̄ dīstictū. a. i. duplū. si ḡ. b. i. dīmī^m posset eē n̄ exite. c. i. submultiplici sil eēt 2.º nō eēt ip̄z. a. i. duplū. qz eēt ad eē dīmīdiū: 2.º destrueret p̄ se ad destructionē p̄ se cōrēlatiū: qd̄ est subml̄tiplex: 2.º iō nō p̄t eē. b. destructo. c. verūtū: qz ip̄z. c. i. subml̄tiplex: qd̄ ē p̄ se cōrēlatiū ponit tñ eē ḡiis: 2.º nō ponit neciō aliqd̄ posteri^o ip̄o ḡie: iō ip̄z. c. i. submultiplex: qd̄ ē p̄ se cōrēlatiū p̄t eē non existēte. b. id est dīmīdiō: qd̄ est p̄mum cōrēlatiū.

Ad p̄mū in oppo^m de p̄tinēte 2.º p̄tēto: 2.º de po^a actiua i cōparatiōe ad passiua 2.º agē: 2.º de p̄te dco ad p̄les filios: p̄z ex bis: q̄ dca sūt supius: nā p̄tēs: s; sit idē mālr 2.º subriue ad pla p̄tēta: ad q̄ referē p̄ se p̄t tñ p̄lā p̄tētia foal: nā p̄p̄rys 2.º dīstictis rēlonib; p̄tētie referē ad qd̄lz illoz. Silr dōz ē de p̄te dco ad p̄les filios: de po^a aut actiua dcoi ē: q̄ referē ad po^a passiua p̄ se p̄: s; ad agē p̄ se nō p̄: 2.º b̄ nō ē incōueniēs: v̄t p̄z ex 2.º p̄ne. C Ad aliō p̄ idē: nā v̄t p̄z ex p̄dictis: spēs referē p̄ se p̄ ad suū p̄p̄riū cōrēlatiū: v̄t duplū ad dīmīdiū: s; referē ad cōrēlatiū sui ḡiis p̄ se nō p̄: s; ad mul-

tiplex. C Ad 3.º dōz p̄ idē: q̄ spēs referē p̄ se p̄ ad gen;: s; ad idiuindua p̄ se nō p̄. C Ad aliō in oppo^m de p̄bo dōz: q̄ si itells p̄ se eā p̄ diceret̄ ad itelligētē: 2.º ad itelligibile idē bis diceret̄: vel dato q̄ referat̄ ad vtrūq;: nō tñ eā p̄: vel nō rēlone eiūsdē ḡiis: nā respect^o q̄ accūs depēdet ad subz ē respect^o extrīsecus adueniēs: v̄t dī in 7.º h^o nec ē respect^o de ḡie rēlonis s; se. C Et bec de 5.º meta.

Qm̄ v̄o p̄hysica scia ē circa gen; qd̄ dā en tīs: nā circa talē est substātiā in qua est p̄ncipiū mor^o 2.º stat^o in ea palā: qz nec actiua: nec factiua est: factiuarū enīz in faciēte p̄ncipiū: aut itells: aut ars: aut potētia quedā: actiuarū v̄o q̄ in agēte p̄ herēsis: idē enī agibile 2.º eligibile 2.º. Libri Sexti. Qd̄. I.

Circa libzū 6.º metaphysice. Que- riat̄ suū eē p̄cticiū ex ordine ad finē: q̄ est p̄axis: vel ex obto. C Ut q̄ ex si nē: nā 3.º de aia dī: q̄ itells extēsiōne sit p̄cticiū: 2.º differt a speculatiōe sine. C P. p̄io h^o dī: q̄ p̄ctica ē min^o nobilis q̄ speculatiua: qz ē ḡfa v̄tus: s; aut argū^m nō vale- ret: nisi v̄tus eēt p̄ se finis p̄ctici bitus. C P. 2.º huius dī: q̄ finis speculatiue est veritas: p̄ctice v̄o opus.

Contra. p̄hs hic in litera: qui distinguit sciaz p̄cticā tā actiua q̄ factiua: a speculatiua pe nes obiectum vel subiectum.

Respondeo. In ista qōne p̄mo aliq̄ supponē tur. 2.º ad questionem dicetur.

Quātū ad p̄m opz hic supponere aliq̄ q̄ i p̄ lib. sunt onsa i p̄logo h^o: 2.º et in 5.º. C p̄mū est: qd̄ sit p̄axis. C Scōz ē: q̄ duplex ē finis. i. finis ḡfa cui^o: 2.º finis quo: de quo dcoi est i 5.º lib. C Silr 3.º q̄ extēsiō: q̄ scia p̄ctica extēdit ad p̄ximū: stat in duplici rēlone: vel respectu ap̄titudinali. i. in respectu p̄tēntis nālis: 2.º in respectu p̄formitatis. C Quarto opz p̄suppōere q̄ scia causat̄ ab obto 2.º a po^a mediāte actu: v̄t a duabus causis p̄tialib; integrātib; vnā totalem cām effectiuam.

Quātū ad 2.º ē vna opio: q̄ dīc q̄ illd̄ a q̄ scia dicit p̄ctica ē finis: q̄ ē ip̄a p̄axis. p̄zo q̄ opio- ne arguit p̄ auctates positas i pede. C P. p̄ rōnē sic. scia nō dī: p̄ctica ex obto. ḡ ex fine. p̄na ē euidens. p̄bō aūtis 2.º p̄: qz itells extēsiōne sit p̄cticiū 3.º de aia: qd̄ nō ē v̄ez: nisi de eodē itellū p̄us speculatiū: 2.º postea extēsiō ad op^o. ḡ circa idē obz p̄t esse p̄sideratio speculatiua 2.º p̄ctica: 2.º p̄ns nō erit p̄ctica ex obto. C 2.º sic. qz medici na diuidit̄ in p̄ctica 2.º speculatiua: 2.º tñ ipsa ē de aliq̄ eodē subto sic: vel sic accepta. s. de sanitate vel cozpe sana- bili. C Ali^o doctor p̄ eadē opione arguit sic: rō q̄ dditā- tiua rei accipit a p̄ se cāis ei^o: ex q̄b; h̄z eē p̄ se 2.º eēntialr s; finis p̄ se notitiē p̄ctice ē p̄ se cā ei^o. ḡ rō q̄ dditātiua no titiē p̄ctice accipit a p̄ se fine ei^o: q̄ est opus seu p̄axis ex 2.º h^o. C P. Notitia p̄ctica ē illa: q̄ p̄formiter se h̄z appetitū recto ex 6.º ethi. ḡ rō notitiē p̄ctice accipitur ex appetitū recto: sic ex regula: appetit^o rectus est appe- titus finis: v̄t intēti 2.º amati. C Cōtra istā opione arguit sic: si scia dī: p̄ctica p̄ extēsiōne ad finē: q̄ rō: aut p̄pter extēsiōne actualē: aut ap̄titudinalē: nō p̄p̄ actualē: qz tūc eadē scia aliqñ esset p̄ctica: aliqñ nō: cū aliqñ extē- dat: aliqñ nō: tūz qz faber nō intēdens opari: vel nō ope- rans actu nō h̄eret cognitionē p̄cticā: qd̄ est falsum. ḡ erit p̄ctica p̄ extēsiōne ap̄titudinalē: tūc sic: nūq; ap- titudo conuenit vni nāe: 2.º repugnat alteri: nā p̄ aliq̄ absolutū in tali nā intrīsecū: qz. n. bec nā est talis: iō p̄- nit sibi

Ad verbum Ad illi...

Et de alio...

Et de...

Et de...

Et de...

Et de...

Et de...

Et de...

Et de...

Et de...

Et de...

Et de...

Et de...

Et de...

Et de...

nit sibi talis aptitudo. q̄ p̄supponit in ipsa scia aliq̄ p̄ditio in iseca: pp̄ quā uenit sibi aptitudo talis: ista at̄ p̄dō scie est ab aliq̄ cā ei⁹ p̄ore: cāe aut̄ p̄ores ei⁹ sunt itells r̄ obz. q̄ practicū eē uenit scie ab obto: r̄ ab itellumō q̄ a fine. ¶ Cōtra: qz finis ē cā p̄ qz An. 6.º meta. q̄ a fine p̄ scia eē talis nāe: vt ei ueniat talis aptitudo. ¶ R̄ndeo finis nō ē cā nisi in q̄: amar⁹ r̄ desiderat⁹ mouet efficiēs ad agēdū: aptitudo aut̄ oca p̄uēit scie: siue finis sit amatus: siue nō: nā p̄t eē in itellu dicta scia: q̄ l̄rcūqz voluntas se hēat: et si uolūtas p̄ ipole nō eēt p̄iucta intellectui. Exe. scia scribēdi ad huc ē practica: siue uolūtas amet opus: siue nō: talis q̄ aptitudo nō uenit scie a fine tāq̄ a finali cā: qz nihil ē ab aliq̄ cā illa cā non cāte. ¶ Dices qz finis ē apr⁹ nā amarī anq̄ aptitudo ista iūt scie practice: ita qz illa practicabilitas est a fine: nō vt amatus: s; vt amabilis. ¶ Cōtra effect⁹ nō hz a cā aliq̄ in q̄tū ipsa est apta nata cāre nisi actu causet: sed finis vt amabilis tr̄ ē in aptitudine cādi. q̄ nō cāt aliq̄ nisi vt actu amar⁹ mouet efficiēs ad agēdū. ¶ S. Ad p̄ncipale sic. Si finis facit sciaz eēt practica: vt B est vt elicit⁹ est: r̄ hit⁹ in re ex: vel vt ē cognit⁹: vel vt ē itē: nō vt elicit⁹ r̄ hit⁹ iā in re ex: qz sic est posterior scia: r̄ effect⁹ ei⁹ aliq̄ mō: effect⁹ aut̄ nō distinguit: nec specificat suā cāz. si vt cognit⁹: hz p̄positū: qz sic hz rōne obri. si aut̄ vt in reus: hz iā ip̄obatu est: qz nāl̄ anq̄ finis itēdat: iā scia est talis. s. p̄ctica: nec rōnes hui⁹ opionis cogunt. ¶ Ad autē tertū d̄ aia dōz: qz loq̄ d̄ sine vt cognit⁹: nā itells rōcinās pp̄ aliq̄ rōcinat pp̄ finē cognitū: a q̄ sumit p̄ncipiū dem̄strationis practice: sic aut̄ finis hz rōnem obri. ¶ Ad aliō de p̄ meta. dōz: qz practica nō est gr̄a vsus: vt p̄ se finis: hz tr̄ aliq̄ aptitudinē ad vsus: hz qz vsus ē p̄ se obz ei⁹: vel aliq̄ v̄ualr̄ icludēs vsus: q̄le p̄hs non possunt aliq̄ ens: nisi ens ad finē: oē at̄ tale obz est ignobilis obto speculari: r̄ iō talis ordo ad praxim arguit ignobilitatē practice re. ¶ Ad aliud de 2.º meta. dōz: qz speculariua r̄ p̄ctica h̄nt diuersos fines: loquēdo ēt de p̄ se fine intra gen⁹ cognis: tr̄ illi fines nō p̄ distinguūt ipsas: s; p̄z distō sciaz est ab obris. ¶ Ad p̄mā rōne nego anscū p̄bat: qz itells extēsiōe sit practice: dico qz itells speculariua r̄ practice nō sūt circa idē obm: nec itells speculariua q̄cūqz extēsiōe sit practice. hz aut̄ ponit tres gradus itells: quoz p̄m⁹ est p̄siderare tr̄ speculariua. scōs est p̄siderare agibilia in vli nō dictādo p̄seq vel fugere. tertius est iaz p̄seq vel fugere: vel dicere p̄secutionē: vel fugā in p̄culari: itells q̄ ext̄s in scōo gradus in q̄ est ip̄fecte practice extēdit se ad tertū: r̄ sit p̄fecte practice dictādo se velle p̄seq vel fugere: ita qz illa extēsiō est itells ip̄fecte practice ad cōsiderationē p̄fecte practice: puta ab app̄hēsiōe terribiliū ad dictamē cōpletū de eis p̄cipiēdo fugā: vel p̄secutionē: dato qz ēt itells speculariua fiat practice: nō ē ad p̄positū: qz speculariua r̄ practice sūt diē actūales itells: s; sūt cēntiales scie in cōi: sicut dicitur in sequēti q̄one: r̄ iō scia speculariua nō extēdit: nec sit practice: ita qz ipole est circa idē obm eē sciaz practice r̄ speculariua. ¶ Ad aliā p̄bonē de medicā dōm: qz q̄ accipit aliq̄ mediū iter duo extrem: q̄to plus recedit ab vno extremo: tāto plus accedit ad aliō extremū: nō scia pure speculariua r̄ scia pure practice: q̄ immediate nata est esse p̄formis praxi eliciēde: q̄ est practice p̄cularis: sūt q̄dā extrema iter q̄ est media scia practice v̄lis: q̄. s. non est nata eē immediate p̄formis praxi eliciēde: r̄ iō p̄t dici aliq̄ mō speculariua re. scie practice p̄cularis: q̄ immediate dirigit i praxi eliciēda: ita in p̄posito p̄t distingui medicā in theorica: seu speculariua: q̄. s. est de v̄lib⁹ causis r̄ curis: r̄ in practice: q̄ est de p̄cularib⁹ p̄pingorū

bus praxi: s; fm vitatē illa v̄lis q̄ respectiue d̄ speculariua est practica simplr: qz v̄ualr̄ icludit p̄cularē: r̄ est directiua praxi s; mediate. ¶ Ad p̄mā rōne alterius doctoris reducū ē eū: nā assūpta maiori addā minores: sic: s; finis p̄ se notitie speculariue est scire. q̄ rō q̄ddita: tiue notitie speculariue accipit a p̄ se fine: q̄ est scire: r̄ nō ab obto: qz nullus sane mētis diceret: r̄ ipse t̄z oppositū. ¶ Ad formā dico: qz finis q̄ nō ē cā finalis: s; finis gr̄a cui⁹: q̄d est ip̄z obz est cā finalis: r̄ ipse est q̄ cāt notitiāz practice: nō aut̄ finis q̄: nisi q̄ten⁹ hz rōnez obri: r̄ vt est cognit⁹. ¶ Ad aliud nō valet: nō. n. est itelligēdus: sicut vt accipe arg. qz scia practice se hēat ad appetitūz re: ctū p̄formiter passiuē: s; se hz p̄formiter actiuē: nā hz rationē directiua r̄ regulatiua: nō non valet. ¶ S; est alia opio: quā teneo. s. qz scia practice sit practice ex obiecto. Qd̄ p̄bat autē p̄hi 6.º ethi. vbi distinguit rōcinatiūz a scientifico penes obm neciūz r̄ p̄tingēs. ¶ T. Tertio de aia assignat p̄hs obz practice bonū: nō qd̄cūqz: sed agibile r̄ p̄tingēs. q̄ scia est p̄ se practice ex obto: nō q̄ ex praxi: vt ex fine. ¶ S. Arguit rōne sic. Illud a quo scia practice hz duplicē respectū. s. p̄positiua nālis: r̄ p̄formi: tatis: est illud a quo est scia practice: obm est hui⁹. q̄ rē. maior est euidēs: nam eē practicū stat in duplici re: vt ostēsus fuit in p̄ hui⁹. minor p̄z. p̄mo de p̄formitate: nāz ipsaz hz ab obto: qz obz: vel est rectitudo praxi: vel aliq̄ d̄ v̄ualr̄ icludēs ipsaz rectitudinē: iō. n. ipsi scie practice est praxi p̄formabilis: vt sit recta: qz scia practice ē talis obri. Scōo declarat minor de re. p̄positiua: hūc eniz respectū hz scia practice: nō solū ex rōne potētiāz ordi nataz nāl̄: quaten⁹ itells est p̄z volūtate: r̄ praxi est act⁹ volūtatis elicit⁹ vel ip̄erat⁹: s; hoc hz ab obto: eo qz nō semp̄ illa scia r̄ itellectio p̄z est practice: nisi sit d̄rer minatiua rectitudis ipsi⁹ praxi fozalr̄ vel v̄ualr̄: r̄ hoc hz ex obto. ¶ Cōfirmat: qz a quo res hz eē effectiue ab illo hz tale eē p̄zū: s; scia hz eē effectiue ab obto. q̄ ab obiecto hz esse: qz sit practice: vel speculariua: non dico formalr̄: sed effectiue: prima enim diuisio scientiarum est ex obiectis. Sic ad questionem.

Coincidit in scia cā efficiēs māl̄s s; nālis qz obm habz oēs tres istas cās respectū habi⁹: d̄ uer̄simode tū Sco. opinio.

Cap. 2. Tex. cō. 51.

Al. practice.

Determinatio duplex.

Esse practice duplr̄ p̄tingē

Arguit p̄mo

Ad q̄onē fm nientē p̄iaz

Speculariua r̄ practice p̄nt duplr̄ accipi.

Ad auctoritates in oppositū r̄isuz est r̄iū dēdo ad arg. p̄ opionis.

Quare si ois scia aut actiua: aut factiua: aut theorica: p̄ctica theorica q̄dā ē r̄ c. 2. II

Veritur Utrū practice r̄ speculariua sint diē essentielles scie in cōi. Uidef qz nō: qz affirmatio r̄ negatio nō sūt diē cēntiales alicui⁹ p̄positiui: sed practice r̄ speculariua se h̄nt sicut affirmatio r̄ negatio: nam practice dicit extēsiōe ad praxim: sed speculariua negat illam. ergo r̄ c.

Contra p̄hs hic in litera. vbi diuidit sciam p̄ma diuisione p̄ practice r̄ speculariua: sed p̄ma diuisio videt esse per diēas essentielles.

R̄ndeo p̄mo premitam vnam distinctionē. Scōo ostendā duplicē cōclusionem.

Quantum ad p̄m dico qz practice r̄ speculariua duplr̄ p̄nt accipi: vno modo: vt practice accipiat pro esse aptitudinali directiua: seu p̄ illo duplici re. aptitudinali: de quo d̄cm̄ est supra r̄ speculariua accipiat p̄ negōne illius duplicis respect⁹: seu extē sibilitatis ad praxim. Alio p̄t accipi practice: siue praxiabilitas p̄ rōne q̄dā: siue p̄dōne intrinseca ipsi notitie: que qd̄ est sibi rō fundādi talē respectū r̄ aptitudinē: speculariua aut̄ vel speculariua p̄ illa rōne intrinseca: p̄ q̄ repugnat tali notitie aptitudo: seu respect⁹ aptitudinalis p̄dicat: ipole. n. est aliq̄ aptitudinē puenire vni

Secda artic.

Hoc nō loq
tur Sco. in p
logo pmi. q.
de practi.

Cōsidera in
stantia. 13. q.
quoll.

Considera in
stantia in Gran
cisco. dif. 48.
cōstantis. q. 3.
Ad argu.

Pōt reduct
ad bimebrē
vide Chauri
tū hybernā
Secū in por
phy. q. 1. in. 2.
articulo.

Tenuit Be
rardus oddo
nus sup pmo
cibi. q. 3. q lo
gica esse: pra
tica.

Tex. cō. 1.

Tex. cō. 16. 2
infra.

Tex. cō. 2.
Aide Arist. in
lib. de intelli
gētis: 7 Boe
n^o de trini. 7
Pibol. in al
mag.

Arnc. pmas.
Thomas.

Tex. cō. 5.

nāe: 7 repugnare alteri: nisi rōne alic^o p dōnis intrinsece.
Quantum Ad 2^m sit ista pma pclo: speculatiuū
7 practiū p mō nō sunt dīe eētia/

les scie in cōi. Danc oīdo sic. Nullus respectus foialr:
vel negatio respectus est dīa eēntialis alicui^o absoluti:
sed scia est qdā ens absolutū: qz qūtas: practiū aut p
mō dicit foialr respectū: speculatiuū No negōne eius. g
practiū 7 speculatiuū p mō nō sunt dīe eēntiales scie
in cōi. ¶ Si querat: qd g erūt: Dōm: qz sūt qdā passio
nes distūcte scie in cōi: eo mō quo dicim^o par vel ipar
esse passiones distūctas numeri. Sicut. n. numerus est
par vel ipar: sic scia est practica vel speculatiua. ¶ 2° 3
sit ista: practiū 7 speculatiuū scōo mō dicta sunt dīe
eēntiales in cōi. Hāc p̄luadeo sic. Illa q̄ faciūt differ
re eēntialr spēs p̄tentas sub gñie: sunt dīe eēntiales ei:
sz speculatiuū 7 practiū sunt hō 2° mō dicta respectu
scie in cōi. g. 2c. minor p3: qz ex quo practica: 7 specula
tiua sunt due spēs p̄tente sub scia in cōi: vt sub gñie opz
dare dīas eēntiales qbus distinguunt: illas voco cōdi
tiones: seu rōnes intrinsecas eaz: p̄ quas vni conuenit
duplex respectus p̄dictus: 7 alteri repugnat.

Ad argumentum in oppo^m dōm: qz pra
ctiū: 7 speculatiuū
p̄mo mō dicta se hñt sicut affirmatio 7 negatio: 7 p̄ mō
nō sunt dīe eēntiales: 7 tūc argumētū cōcedit: 7 facit p
p̄ma conclusiōne. Si aut̄ practiū 7 speculatiuū suman
tur scōo mō: vtrūqz est aliqd positiuū: 7 tunc argumen
tum nihil facit: qz accipit minorem falsam.

**Quare tres erūt p̄hie theorice: mathema
tica: p̄fica: theologia.** 26. III.

Veritur Utrū trimembz diuisio
speculatiue scie: que est in
p̄fica: mathematica: 7 dīnas sit p̄ueniēs.
Videt qz nō: tūz qz diminuta 7 insufficientes:
tum qz supflua. Pro p̄^a via arguit sic. Lo
gica est scia speculatiua: 7 tñ nō p̄tinet sub aliq̄ istarū.
p3 g q̄ ista diuisio sit diminuta, p̄ntia est euidēs. aīs p
bat: qz logica nō est circa factibilia: nec circa agibilia: 7
p̄ p̄ns nō ē practica. ḡ speculatiua. ¶ 2ª Ense q̄l̄r diui
dit̄ in decē gñia ex 5° hui^o. ḡ cū vñū diuidēs. s. q̄ntitas fa
cit sciaz spālē: puta mathematicaz eadē rōne 7 qd̄libet
alioz: 7 sic erunt plures q̄ tres. ¶ 3ª Suba corpea fa
cit sciaz spālē. ḡ 7 incorporea. ḡ erūt plures q̄ tres. aīs
p3: qz de suba corpea est scia spālīs. s. p̄fica 7 nālis: in q̄
cōsiderant̄ pp̄rie passiones eius. p̄batio p̄ntie: qz suba
incorporea hz pp̄rietates 7 passiones: alias a passionibus
entis: sicut 7 corporea hz ē p̄fectiores passiones: q̄ ten^o
est ens p̄fectū. ḡ si de suba corpea est scia spālīs preter
metaphy. multo magis de suba incorporea. ¶ Ex 2^a via
arguit sic. metaphy. p̄siderat qd̄ditates oīum entium. ḡ
7 oīuz passiones: 7 p̄ p̄ns nulla est alia scia ab illa: qz su
perflueret. p̄ntia est euidēs. p̄batio aītis p3 p̄ p̄hm
in ista hic in p̄n^o sexti: nulla inqt̄ alia scia rōnem facit de
qd̄ qd̄ est subit̄: sed p̄supponit qd̄ qd̄ est sui subit̄: vel. s.
ex sensu: vel accipit aliunde. ¶ 3^a De q̄ntitate non tñ
tractat mathematicus: sed ē metaphy. 7 nālis: vt p3 ex
2° p̄hy. ḡ mathe^a nō distiguit ab eis: 7 p̄ns supfluit.

Contra Arist. hic in litera. 7 Auicē. primo me
taphysice sue.

Rūdeo. In ista qōne p̄mo ingraz de sciaz distō
ne. 2° de Arist. itētū. 3° de qōnis solone.

Quantū ad p̄^m est vna opio: qz cū scia sit habitus
p̄clonis ex p̄mo poste. tot erunt scie disti
cte specificae: quot sunt p̄nes dem̄fables. ¶ Pro q̄ opi
nōne arguit sic. Dabitur innotescunt p̄ act^o: sz respectus

diuersarū q̄nū sunt diuersi act^o sciēdi distincti specificae.
ḡ habit^o sunt diuersi spe. minor p̄bat: qz act^o sciēdi cir
ca diuersas p̄nes sunt distincti plus q̄ numero. ḡ speci
fica. p̄ntia p3: qz dīa maior q̄ dīa numeralis est speci
fica. p̄batio aītis: qz si nō. ḡ tales act^o circa diuersas cō
elusiones nō plus distinguēnt q̄ act^o sciēdi: circa ean
dez p̄ne frequēter elicitus: nā oīs dīa numeralis est eq̄
lis. ¶ 2° 3: qz si sic. ḡ ipsa geometria: vel quecūqz alia
scia nō est vna: nisi vnitāte aggregatiōis ex multis sciē
tijs. p̄ns est falsū: 7 2° 3. p̄ 7 scōo poste. p̄ntia p3: quia
geometria p̄tinet multas cōclones specificae differētes.
¶ Cōfirmat: qz si sic. Scia mathe. 7 nālis possent dici
vna scia aggregatiōe: sed hoc est incōueniens. s. qz tan
tas vnitatem habeant inter se scientie: que ponunt sim
pliciter diuerse: quantam hz vna earum in se.

Alia est opinio que dicit qz scia est vna specificae:
que est circa subm vnum ad qd̄ oīa attri
buunt̄ hñs vñā rōne formalē p̄siderandi oīa q̄ cōside
rat: tñ scia est vna numero in vna aīa ex multis actib^o
itelligēdi gñata: eo mō quo in vno appetitu est vna tē
perātia ex multis actibus gñata: differunt tñ hic 7 ibi:
qz forma recipiens magis 7 minus aliq̄n inducūt vno
actu. vel plurib^o p̄formibus: vt tēperātia aliq̄n inducūt
pluribus difformibus: vt scie: in quaz gnōne talē p̄ces
sum ponūt. s. p̄m ordinez acq̄rendi sciam: ipsa. n. gñat̄ p̄
ex actib^o cognoscēdi p̄^m p̄^m vni^o scie: 7 tūc hz totū esse
illius habit^o sciētifici: sz in gradu infimo: 7 tūc ille hñs
dī eē itells illi^o p̄ncipy: vteri^o cognoscēdo alia p̄n^o au
get ille hñs: 7 dī itells plurū p̄ncipioz. Uteri^o ex p̄n
cipijs deducēdo p̄nes ampli^o auget: 7 dī eē scia istarū
p̄nū: semp tñ idē habit^o manēs nō hñs dīas nisi tñ rō
nis. Hoc p̄bat sic: qz p̄n^o p̄fecti^o cognoscit q̄n ex ipso p̄
deducit: qd̄ nō esset nisi hñs p̄ncipy itēderet. ḡ nō ge
nerat̄ ali^o: sz auget̄ p̄p̄ns. ¶ 2° 3: hāc opi. arguit. Nā
qm̄ ipsos act^o nāl̄r sunt gnātiui hñs p̄ qz nāl̄r relin
quūt suā s̄t̄itudinē in passio: sz agētū dīuz specificae p̄m
pp̄rias rōnes sunt reales s̄t̄itudines specificae distīcte.
ḡ actus distincti spe: cui^o sunt itellectiones diuersoz p̄n
cipioz 7 diuersaz p̄nū: nā gñabūt eudē hñū spe. ¶ Cō
firmat: qz vbi est eadē cā: est idē effect^o: sed act^o dīntes
morales: vt tēperātie: 7 iusticie: gnānt diuersos hñū spe
ex eo: qz hz pp̄rias rōnes specificas ip̄rimūt potētie s̄t̄i
tūdines nāles differētes specificae. ḡ s̄t̄r erit in p̄posito:
vñ. n. ex rōne: qd̄ hñū gñat̄ ex actib^o vniformib^o: 7
qd̄ ex difformib^o: poterit. n. dici eadem rōne: qz nō sit
nisi vna vñus moralis q̄ gñat̄ ex quocūqz actu: 7 deinde
auget̄ nō tñ p̄ act^o s̄t̄es: sz ē p̄ difformes. ¶ 3° Arist.
6. eib. distinguit itellm a scia: sicut hñū alium spe: sz sit
eiusdē gñis p̄pingozis q̄ sit alterū eoz cū opione 7 pru
dentia. ¶ Cōfirmat̄ ista rō: qz vep̄ in q̄ntum euidēs est
aptū natū causare in itellu hñū cognitiuū sui: sz simplr:
alia est rō euidētie in p̄n° 7 in p̄clone: qz in p̄n^o pp̄ ser: 7
ex terminis: in p̄ne aut̄ pp̄ aliud: 7 p̄ discursū: ḡ ali^o eri
bit^o in itellu: ḡ est p̄ns ab illo ḡ est p̄ncipy: nec rō oppo
sita cogit. Cū. n. dī qz p̄n^o magis cogit̄ q̄ p̄ que ex ipso
deducit: hoc si vep̄ est nō cōcludit qn sit ali^o bit^o p̄ns:
nā sz sit ali^o: hñs tñ p̄ncipy itēdit̄ pp̄ speculationem
p̄ncipy in se. ¶ Alia est opio iter istas medians: quā te
neo. Dī. n. qz cū hñū itells sit qd̄dam q̄ntas gñata ex fre
quētū p̄sideratiōe vel ex vnica p̄fecta iclinās itellm
ad p̄similē re^m cōplexi speculādī: p̄p̄t̄ poni duplex bit^o.
Unus pp̄ri^o qz formalr iclinat ad speculationē ei^o p̄tanq̄
nālis s̄t̄itudo ex ei^o p̄sideratiōe derelicta. Ali^o cōis qui
vñualr iclinat ad speculationē eniz iclinādo foialr ad
speculationē alteri^o: in quo tale cōplexū vñualr contine
tur. p̄mo mō p̄t̄ p̄cedi p̄ma opinio: qz tot sint scie quot

Dis dīa nu
meral vt nu
meralis est q̄
lis. Tex. cō. 48.

Ad m. quoll.
9. 4.

Et habita.
Disti. babi
tus in illis ab
habitu appo
tius.

Caplo. 4.

Euidētia in
p̄ncipio alia
ad euidētia in
p̄clone.
Et. 1. q̄n p̄clo
ex ipso.
Opio pp̄ri.
Habit^o quid
Aide Arist.
2. eib. co.
Aide Scotū
in hac. q. p̄
totum.

Quia itaque multipliciter dicitur ens: primum de eo: quod secundum accidens est dicitur quod nulla est circa illud speculatio: signum autem: nulla scientia enim neque actiua: neque factiua studiosa est de eo: neque theoricarum. **Questio. III.**

Lex. co. 4.

De hoc ente p accis vid. 5 hui. c. de ente. c. de vno. 7. hui. vbi ne gat identitas et cu qd e. Lex. co. 5. Lex. co. 4.

Meritur Utrum de ente p accis primo modo possit esse scia. **U**t sic. na de quocumque potest esse demeratio: potest esse scia: quia demeratio est syllis faciens scire per posse. sed de ente p accis primo modo demonstrat hic **Az.** aliquid sicut p. 3. g. 2c. **C. 3.** Scia subalternata est de ente p accis primo modo. g. d. tali ente p accis potest esse scia. ista est evidens. et ans pbat: tum inducendo in prospectu: musica: et astrologia: na de linea visuali multa pbat prospectu: que p sola ratione linee non insunt: aliogen prospectu: ut est pure geometria: sicut ostendit multa q p sola ratione visualitatis non insunt: aliter est pure naturalis. g. qd est subiecti eius includit ambo: qd est non constituit nisi vni p accis: tuz qz quelz talis scia subalternat duab: qz vtriusqz conclusiones continent in ea p principis: qd non esset nisi subz includeret substantia ambarum.

Lex. co. 4.

Contra. phs hic in litera. **R**ndeo In ista questione. primo premita aliquas distinctiones. 2o ostenda aliquas conclusiones.

Artic. 1. mu. Ens p accis duplex.

Quantu ad primo sit illa p distinctio: q ens p accis in entitate rei p se accepta. **A**lio dicitur: vt ly p accis puat p seitate in entitate rei non in se: s; in copone ad aliquam cam: pter cuius intentione euenit modo p dicit in exponendo lras. **C. 2.** distinctio sit ista: qd est sciam de aliquo dicitur duplici. s. pprie et stricte et large: siue coiter. **P**roprie qd de illo dicitur scia: de q aliquid scit: sicut est subm: de q scit passio. **L**arge autem coiter dicitur scia de illo: qd scit: vt dicitur: seu de passione scita de subro: tuc. n. magis pprie dicitur scia eius qd de ipso. **C. 3.** distinctio sit ista: qd scia potest distingui vel s; vnitate spei spalissime: vel generis intermedy et propinqui: vel etiam generis remoti: sicut dictu fuit in questione precedenti.

Artic. scds et est ad qonem responso.

Quantu ad 2o pma q sit ista de ente p accidens primo modo accipiendo: de quo ppe non potest esse scia p se vna vnitate spei: hac ostendit sic: vni scibilis isto modo est vna p se ca: sed tale ens p accis non potest esse vna ca p se. g. 2c. pbatio minoris: qz curz toru illud non sit aliqd vni ens non poterit esse p se ca aliquid vniuis passionis: et io de tali nihil demonstrat nisi p alteru pceptu: que includit: et io illi pceptui p se inest tale demonstratum: non autem toti copposito nisi p accis. g. scia vna spe q est conclusionis demonstrare non est p se nisi de altero pceptui in tali ente coplexo. **C. 2.** q sit ista de ente p accis primo modo accipiendo non pprie: sed coiter non potest esse scia vna vnitate spei p se: s; apparet sicut ratione: qz de tali non potest accipi pceptu mediu ad ipz demonstradu: nisi p pceptu alteri: et ita non scit nisi p accis. **C. 3.** q sit ista: q de ente p accidens primo modo accipiendo pprie potest esse scia vna vnitate generis primi vel remoti. hac ostendit sic. **U**nus intelligibilis plures passiones continentis potest esse scia vna vnitate generis primi vel remoti: s; ens p accis primo modo est h. g. 2c. pbatio minoris: na tale ens est aliq modo vni intelligibile vni actu intelligedi: non tñ ita simpliciter: et p se vno actu accipiendi accipit h. albus sic h. d. tali g. enti nat est considerare huius p se ex talib' actib' gnatus: s; ille habitus non sit ita vni: sicut ille g. est alteri pti tñ: tale qd totu potest multas passiones includere: quas sicut neutra ps p se includit: nisi h. alteri pti: vt dictu est supra. g. habitus pceptu istius totu vniualr inclinatur ad oes istas passiones

Quona mo d ente p accidens est scia: et qno non. Scda pclo.

Tertia pclo.

Ens p accis est vni intelligibile.

sciones sciendas de illo toto: qre oes iste scie vniualr pntent in habitu: q est p se corrndes enti p accis: et ita hnt vnitate in gne primo: s; no tantaz sicut illi q includunt in habitu corrndere vni pceptui qdditatio. **C** Dices q linea visualis non est intelligibilis aliq vno actu: s; diuersis: ex qd diuersi habit' relinquunt: alter lineal: alter visualitatis: quoz vterqz vniualr inclinatur ad speculadu illa de suo pprio obto: q in illo obto vniualr includunt: vt sic: sicut nec vna scia est de toto nisi per accis: sic nec vni vniualr includit illas scias: q snt de vna pte et alia. **C** Contra: qz si sic dicat non video qualis vnitas possit assignari scie subalterne: vt musice vel perspective nisi vnitas aggregationis: qd videt inconueniens: et potest cauere si via supraposita de scia vna genere teneatur.

Euafo.

Ad primu in oppositu ddm: q ens p accidens potest vno modo accipi p pceptu que p seipozat h. qd est ens p accis. alio p illa re substarta cui uest: et de q denoiatur pdicat. 2o modo accipiendo itelligendū est dcm **Az.** no p modo: arg' aut non pcedit nisi p modo accipiēdo. **E**x 2o a sili: si ostendat q de ist' et de vacuo non e scia: h. no itellr de pceptu ipozato: na de infinito et de vacuo multa demrat **Az.** 3o et 4o pby. s; itelligi potest de illo substracto: qd itellr dnoari a tali pceptu. **C** Ad 2o p 3 ex solone qonis quo de ente p accis primo modo potest esse scia eo modo q ibi expozitu est: et alr nequaqs auctas **Az.** ad ppositu facit: naq intelligit fm pma et scdas pconē.

Ad primu. Ens p accis duplr potest accipi: s; fm quoz accipiōne est et non est scia de eo.

Ad secundu.

Qd autem scia non est accntis palq: scia naqz ois: aut est eius qd semper: aut eius: quod fm magis et c.

Meritur Utrum possit esse scia de ente p accis 2o modo dicto. **U**t q sic na de quocumque potest esse demeratio et scia: qz demeratio facit scire ex p posse. s; de ente per accis 2o modo dicitur **Az.** hic aliq sic p. 3. g. 2c. **C. 3.** Qd hz cam determinata potest pilla sciri: s; ens p accis 2o modo est h. g. 2c. pb. minoris: qz fm phm hic in lra tale ens p accis puenit a ca nali: q est vt in plib: et no a ca: q est ad vtrulz: s; ca nalis e determinata cu pducatur ex necessitate: et h. distiquit a voluntate. g. ens per accis hz caz dterminata. **C. 2.** Quicqd venit a ca uariabile e neciu: et p ois scibile: s; ens p accis e h. g. 2c. maior: pb: qz no vni effect' qnqz enere: et qnqz no: nisi qz ca qis e hz sic: vt alr ad ipz: qd no vni posse esse sine mutabilitate cae. s; g. ca sit imutabilis: et effect' erit imutabilis et neci: et p ois scibile. pb. mi. qz a p ente puenit qz effect' possitiu: et p ois ens p accis: s; 2o eius non sit ens p accis. p' aut ens est imutabile ex octauo pbyli.

Artic. scda h. et com. Quere scia pbyli. Argut pmo. Lex. co. 5. Lex. co. 5. Secundo. Lex. co. 5. 1.

Tertio.

In ista questione premita aliquas distinctiones. scdo ostenda aliquas conclusiones.

Quantu ad primo supponedo tres distones positas in pcedeti qone. **S**it ista 4o disto. scia potest 2o accipi. vno modo p habitu conclusionis: puz. l. est notitia habita p cam neciaz. alio modo accipit p quacumqz dterminata notitia p cam p se: s; no neciaz. **C. 5.** disto sit ista: qd aliqd potest sciri 2o vel absolute vel reduplicatiue.

Lex. co. 45. infra. Lex. co. 6.

Artic. pmo. Scia accipit duplr potest.

Quantu ad 2o sit ista pma q de ente p accis 2o accipit p se: reduplicatiue. s. in q' ens p accis non potest esse scia: s; appet p ratione **Az.** qz oē illud de q est scia est sp: vel vt frequenter: s; ens p accis in q' tu p accis non est h. g. 2c. minor: p. 3. qz ens p accis 2o modo dicitur in copone ad alia caz: pter cui' itentione euenit qnqz: no tñ sp: nec frequenter: et io vt scitale ens p accis non est scibile. **C. 2.** q sit ista: d. ente p accis 2o non reduplicatiue suppo: s; absolute potest esse scia. hac ostendit sic. **D**e illud qd hz cam veter

Coningit ab qd scit 2o. Scda artic. Et est rñho ad qonem. Et de primo post. i. c. 7. e. infra et a. c. 20. Et. l. aliquam

est primus obm intells: ita r voluntatis de quo als. ad 2^m pmo pmittat aliqs distones.

Quantum ad 2^m addam aliquas hnes. De p sit ista p^a disto q^o veritas est duplex: qda est in reb: qdaz in intellu. C^o 2ª distictio sit ista: q^o vitas in reb^o sumitur duplr. vno mo absolute fz re. alio p copone ad itellu genti: r cognoscete. p mo sumit triplr. vno vt dicit absolute pformitate pducti ad pducens: alio mo vt dicit determinate pformitate pducti ad pducens fz imitatio ne. tertio mo: vt supra ista imitatione addit adequatio ne. p^mus modus istoz triu: lz videat esse cois scdo r 3°: tñ si nomen iponat ad signandū qdūqz istoz triū fm ppria rone esset equocū. Scds modus iuenit in crea tura: q^o imitat exēplar diuinū vel creatū: q^o illi a q^o p^o ducit assilat aliqno mo. Tertio iuenit in filio dei q^o est vitas in q^o est suma similitudo ad p^m pducens fz Aug. bec eni est pformitas cū adequatione. C^o Scdo aut mo pnci pali. s. vt est vitas in reb^o p copone ad itellm dī res va triplr. vno in q^o tñ est d se manifestatiua sui: cuiusqz in tellectui potēti manifestatione cognoscē. alio mo: qz est assilatiua itells sibi assilabilis: puta mediante actu: vel aliq spe: qlis nō est nisi itells creatus. alio: qz facta manifestatione vel assilatione res est in itellu sic cogni tū in cogscēte. C^o Et est sciendū q^o iste scds ternari^o dī, stinguat a p: qz bitudo ad pducēte: r ad itelligēte alia r alia est: lz qñqz idē sit itelligēs r pducēs: pñt. n. separi: nā si p ipole de^o eēt. pducēs alicui^o pñtis: r eqlis: r fm imitatione: r nō eēt itelligēs essēt p^m modus triplis sine scdo: silt r ecōuerso. si eēt ali^o de^o itelligēs creaturas: r nō pducēs: quō ēr distinguant ptes vtriusqz ternari^o iter se pz intellu. C^o 3ª disto sit ista: q^o vitas in itellu est duplex fz ei^o duplicē opōne: quaz vtraqz nat^o est itel lect^o cōformari obto: vt mēsuratū mēsure ex 5° hui^o ca^o de ad aliqd: vna vitas dī incōplexa: alia cōplexa: est at iter istas vitates dīa vna: qz vitati incōplexe nō opponi tur falsitas: fz ignorātia tñ: r sic itelligit illud terti^o de aia. q^o itells circa qd qd est: semp est verus: sicut sensus circa ppriū obz: r itelligēdū est p^ose circa pceptū sim plr simplicē: qz circa pceptū nō simplr simplicē: lz non possit eē formalr falsus: nī pōt eē vtuāl^o falsus apphen dēdo aliqd sub determinatione sibi nō pueniēte. vñ 5° hui^o caplo de falso: dī q^o est aliq rō in se falsa nō solum de aliquo falsa: r tñ ista rō in se falsa est intelligibilis simplici apphensione: lz ipsa nō expmar aliqd qd: nisi forte qd nois: scde aut vitati. s. cōplexe opponit ignorā tia p^ouatiue: r falsitas dicit: qñ. s. vniunt: que in re nō sunt vnitā. C^o 2ª dīa est in mō eēndi vitatis in hac opōne r illa: lz. n. in vtraqz opōne itells sit. pprie vitas. p^a tñ nō est ibi obitue: sed formalr. scda aut est ibi fozalr r obie ctive: neutra. n. est in itellu obitue: nisi reflectēte se super actu suū cōparādo illū ad obm: que reflexio. s. in cogno scēdo: q^o act^o talis est filis vel dissimilis obto nō est nisi in cōpōne r diuisione. C^o Ad cuius maiore euidētia est notādū q^o veritas incōplexa est habitudo pformitatis r similitudinis actus simplicis ad obm simplex. intelligi bile: veritas aut cōplexa ad obm cōplexu: veritas p^a subiectiue r formalr est in actu simplici. scda vō in actu cōplexo: q^o est cōpositio r diuisio: neutra aut est in intel lectu obitue nisi in itellu se reflectēte sup actu suū: r cō parante ipm ad obm: vtrū sit sibi filis r cōformis vel nō: r tunc cognoscit ista pformitatē r similitudinē que est formalr ipsa vitas: bec aut reflexio r cōparatio nō est sine compositione r diuisione: quare sequitur q^o in sola operatione complexa est veritas obiectiue.

Secds artic^o. Veritas 2^a. Vide hūc p^o piber q. 3. vbi h3 hec cadē.

Vide in scoto

Res vera dī tripliciter.

In itellu vi tas duplex. Tex. cō. 20.

T. c. 26. r. 51 Idē 9° meta. ad finem.

Vide. 3. di. p. q. 3. scorum. Tex. cō. 34.

Vide. 4. mer. t. cō. 27. r p^o piber.

Pōt deponi r pōt stare il lud ibi: vt p3 speculanti.

Veritas incō plexa quid r complexa.

An veritas cō plexa q^o icō plexa sit rea.

Dubium tñ est vtruz bec veritas r illa sit rela tio realis vel rōnis. C^o De vitate icō.

plexa obm: q^o cū sit de tertio mō relatiūoz: q^o sit realis ex pte opōnis: qz opatio ista eēntialr dependet ex obto: vt mēsuratū ad mēsurā: fz est rōnis ex pte obit: us qz obm vt sic h3 esse diminitū: nā esse cognitum distabit ab ente: tum qz obiectū est mēsurā: quare nō dependet eēntialr ab opōne mēsurata. C^o De vitate complexa dōm est eodē mō: si ipsa sit illa cōformitas opōnis ad obm: vt p^odictū est: si aut vt qdā dicunt: veritas cōplexa sit cōformitas inter ptes obit: puta inter p^odicatū r subz tunc vtrūqz erit relo rōnis: qz extrema vt sic sunt entia rōnis super quoz bitudinē fundat ista pformitas que est veritas formalr. C^o Si aut detur vtraqz opinio: rñ dendum est: sicut patet ex predictis.

De secundo pncipali sit ista p^a p^octo. Veritas in intellectu fm operatione complexa nō est de cōsideratione meta. rō bui^o est: qz talis veritas: vel est relatio realis: vel solum rōnis fm duas opiniones. si est realis p^oinet ad cōsiderationē libri de aia: vbi agit de potērys aie: ex nā. n. act^o itells cogno scit: quō est fundamētū realis relationis. C^o Si est rela tio rōnis fm aliā opinionē: tñ p^oinet ad p^osiderationēz logici: cui^o est p^osiderare verū r falsū: pole r ipole: r oēs alios modos cōpōnis: silt r dōm est de vitate incōplexa itells. C^o 2^a p^o sit ista. Veritas in reb^o pmo mō sumpta scilz p cōparationē ad pducēte p^oinet ad p^osiderationē meta. hanc oīdo sic. Illud reale verum qd nō pbit ens ad q^otū nec ad motū p^oinet ad p^osiderationē meta. s3 ve rum reale dicitū isto mō est h3. g. rē. pbatio minoris: qz vt pz ex p^odictis: tale verū inuenit in diuinis: vbi nec est motus: nec q^ontitas. C^o 3^a p^o sit ista. Verū reale sūptū per cōparationē ad cognoscentē pmo mō illoz triū p^oinet ad cōsiderationē meta. pbatio huius: naz tale verū cō uertit cū ente. g^o p^oinet ad meta. sicut r ens cū quo puer tit. aīs pz: qz oē ens q^otū est de se est manifestatiū sui cuiusqz intellectui potētie cognoscere ipsuz. C^o 4^a p^octo sit ista. vep^o reale sūptū p cōparationē ad cognoscen tes 2° r 3° mō istoz triū non p^oinet ad cōsiderationem meta. rō pzo 2° mō est: qz tale verū nō p^ouertit cūz ente. pz: nā pbit ad actū determinatū vt pz: ergo nō p^oinet ad meta. qui determinat de ente. Rō p^o tertio mō est: qz tale verū est ens diminitū: r actū ad ens logicū: vñ oēs scde intentiones de tali ente p^odicant: r ideo pprie vt sic excludit a metaphico: cōuertit tñ cū ente aliq^o r: qz logicus considerat oia aliqualr vt meta. sed modus cōsiderationis est alius. s. p qd reale: r per intentionem 2° mō: sicut etiā est p^ouertibilitas entis simplr: r diminitū: qz neutruz alterum excedit in cōmunitate: nam quicqd est simplr ens potest esse ens diminitū: quatenus oē ens pōt esse cognitum aut intellectum.

Ad argumēta in oppositū: lz p^m supponit fal suz in minori: vt pz ex pmo ar ticulo: pōt tñ rīderi ad oia simul q^o nullū est cōtra dca: arguit eniz de vero reali mō p^oposito: dicitur aut pbi precise excludit a cōsideratione meta. vep^o in intellectu cōplexo: qd est in cōpositione r diuisione: sicut exp^ose pz in litera eius. C^o Cōtra. a quo nō excludit p^osideratio cause: nec effectus: sed illa veritas in intellectu est effe ctus entitatis realis: iuxta illud in p^odicamentis in eo q^o res est vel nō est: dicit oratio vera vel falsa. C^o Rñdeo maior est vera de cā totali non sic est in p^oposito: nam veritas triplex exclusa oino a meta. dependet ab intel lectu: ita q^o res ex se nō est sufficiens cā alicuius istarū: lz ad illam requiraf: vt pbat auctas allegata: ita q^o lz in eo q^o non dicit causam precifam veritatis in intel lectu: sed requiritur intellectus componens predicatum cum subiecto. C^o Et bec de 6° metaphysice.

C^o Nihil

lle vel rō... quoli... Scda p^octo... Terna p^octo... Quarta p^octo... Ad argumēta in oppositū... In hoc dicitur argumētum post oppo^o... Caplo de libe stantia...

Nullum enim ipsorum est: nec secundum se aptum natura: nec separari possibile a substantia. Librum septimi.

Questio. I.

Contra. Circa librum septimum. Queritur Utrum inherencia sit de eentia accitit. Ut quod non: nam eentia passiois pconoscit in demfatioe: cu sit mediu i demfatioe vt dicitur. z. poste. sed inherencia ei non pconoscit: s; pcludit i demoftratioe. q; inherencia non est de eentia passiois. C. P. Si sic. q; dicendo: accitit inherens: puta albedo inherens: eet nu gatio. pns est falsus. ergo rans. probatio pnter: q; addere aliquid ei: de cuius essentia est: est nugatio.

Contra. q; si non. q; inherencia alia differens ab accitit. dete: vel eet suba: vel accitit: no suba: p; nec accitit: vt q; tuc inhereret: r sic ei? esset aliq; inherencia differens: r sic in infinitum. C. Confirmat: q; fm Boetium accidentis esse est inesse.

In ista qone pmo pmitta aliquas distinctiones. z ostendam aliquas pclusiones.

Quantum ad pmo sit ista p? distinctio: q; cu b no me accitit sit nome pcretu: pot duplr sumi: sic qd; nome pcretu. Uno mo p se signato no minis: q est pcept: que accitit nalt ipozta: q est ipsa acci detalicas siue ipsa accia: qd vt sinono cu b: qd d; inherencia. Alio mo pt sumi p illo sbrato: qd dnoiat b pcretu accitit: qd est aliqd ens dece pdicameto: siue sit ab solutu: siue respectiu: puta q; titas: vt q; titas: vt relo r. C. z disto sit ista: q; inherencia e duplex. s. actualis: r aptitudinalis: actualis e ipa vno accitit exntis cu ipo subto exntie: vt qd a actus: r pfectio cu potentali pfectibili. In inherencia aut aptitudinalis est ipsa depedentia: siue eentia: lis ordo accitit fm sua qdditate ad subm fm sua qdditate: differunt aut dec inherencia: r illa: na q est actualis cir cu scribit a demfatioe: demfatio eni abstrahit ab exntia r pntib? re in qtu existit: alioq; no eet necioz. z aut i inherencia. s. aptitudinalis: q est passiois ad subm demfat: ex q; p; q; illa z? est alia a p? na ista p? est exntia: vt pdictio p; p; exntie: vt p? no sp inest accitit. z? no sp inest: siue subto exntie: siue no exntie. C. z disto sit ista: q; aliqd est aliqd ee de eentia alicui? puta. a. r ee eentia: vt realiter ide ipsi. a. pmo qd fert z? s; no e? q; de eentia. a. p; est illud qd icludie in pceptu qdditatu. a. r io pnt in rone ei? qdditatu: no vt additi: sic aial ee de eentia boi: pot aut aliqd ee ide realr: r eentia: r alicui: s; sit ee ei? pceptu fozalet r qdditatu: puta vntas: r veritas r. q; snt passioes entis: bec eni snt ee pceptu fozalet entis: r m no dnt alia re ab ente: vt pbatu fuit 4? b? p? est idetitas fozalet. z? est idetitas realis r eentialis.

Quantum ad z? sit ista p? neutra inherencia est de eentia accitit z? mo sumpti. s. acci piendo accitit p eo qd b noie denoiaf: r b siue sit accitit absolu tu: siue respectiu: hac ondo p qtu ad pma pte spalt sic: nullus respect? est de eentia absoluti: s; vtraq; inherencia est fozalet respect? q; r. ma. p; q; alr oia eent fozalet ad aliqd: qd taq; incoueniens pcludit pbs 4? b? opionez de veritate apparatu. C. P. Qtu ad z? pte arguit sic: q; sudametu respect? e aliqd pter respectu: q; nihil sudat seipm: vñ fm Augu. li. de tri. oe qd relative d;: est aliqd pter relone. q; inherencia no est de eent? accitit z? mo sumpti: in q fundat. C. P. Q; si sic. q; titas: q; lita: r relo: r sic de alyz no erit gualissima. pns est falsus. g rans. p; batio pnter: q; inherencia vt ee eiud? ronis in q; titate: q; lita: r alyz accitit. q; si est de eentia vriuq;: pot ab vtroq; abstrahi pcept? cois dicit in qd de eis: inferior

qd pceptu entis: r supior eis: ois talis est pcept? gnis: r ita q; titas: r q; lita r. no erit gualissima: q; berent ali: qd supra se veniens gen? p? ro pbat p accite absoluto: due alie p vtroq;. C. z? s; sit ista. inherencia z? s. aptitudi nalis est ide realr: vel eentia: r accitit z? mo sumptio: siue sit absolutu: siue respectiu: hac ondo sic: q; nulla aptitudo nalis alicui? distinguit realr ab illo ente: cui? est aptitudo: s; inherencia aptitudinalis est qda aptitudo nalis talis accitit. g. C. P. Passiones entis dicte de inferioribus no dicunt aliud realr ab ente in eis: s; ee in se ens: r ee inherens snt qda passiones entis dicte de inferioribus. s. de suba r accite. g. nec ee i se ens dicit aliud a suba: nec ee inherens p eode accitio: sic ee pus r posterio: pus aut r posterio diuidit ens vt passioes. C. z? s; sit ista: inherencia actualis no est ide realr accitit z? mo sumptio: qd est abolutu: nec p pns est de eentia ei? hac ondo sic: ipole est q; ide realr maneat r corrupat: als eet r no eet sil: qd est oppo? p pns: s; manere r exite accite absoluto no manet inherencia actualis. g. r. minor p; in sacro eucharistie: vbi accia separata existit sine inherencia actuali: als si illa maneret: maneret suba pants: qd est falsus. C. Sed s; ista z? s; ne spalt instat multiplr. p sic illud quo accitit est fozalet ens est sibi realr ide: s; accitit est fozalet ens p inherencia ad subz. g. talis inherencia e sibi ide realr r eentia: liter. pb? mi. q; b in lra d;: q; accia snt entia i eo q; snt realr entis. g. fozalet ro entitatis in accite e inherere talr entia. i. sube. C. Cofirmat: q; 4? b? d;: q; ens d; de suba r accite: sic sanu de sanitate in aiali r in vrina: s; nihil fozalet dicit sanu de vrina nisi bitudine ad aial sanu. g. nec ens dcm de accite dicit aliqd nisi bitudine ad subz. ergo accitit non erit ens fozalet nisi p inherencia ad subam. C. P. Si inherencia no e de eent? accitit est aliud r inheret ipsi accitit: q; accitit d; inherens fozalet: q; r ee de illa inherencia z? q; p? inherencia inheret accitit: aut ipa e eode ipi accitit vlt p? inherencia: aut aliud. si est eade pari rone stadu fuit in p. si e aliud: erit pcessus in istu. C. P. Respect? accitit ad subz no est min? ide accitit q; respect? creatu re ad deu est ide creature: s; ille e ide creature: put nuc suppono. g. respect? accitit ad subz: q est inherencia e ide realr accitit. maior p; q; creatura no diffinit p ipsaz eentia dinā addita in sua diffone: q; tuc nihil hiet diffone in suo gne: cu d; sit ee gen? accitit n; p suu respectu ad subz: necio diffinit p subz: vt d; ifra in b eode 7? g. ille respect? accitit ad subz no min? est ide sibi q; respect? creatu re ad deu. C. P. Si iste respect? accitit ad subz eet aliud ab accite. g. erit posterior accite. pns est falsus. g. rans. p; q; respect? e posterior sudameto. falsitas pntis pbat: tu q; accitit no regit subm: nisi pp ipz respectu que bz ad ipz: s; si ille respectus e posterior pt accitit manere illo re? circūscripto: r pns pot no depedere ad subz: qd est falsus: tu q; si accitit est pus illo re? g. p; coplete p; sine illo re? r pns coplete diffiniri: sic pus sine posteriori: s; no regit subz nisi pp respectu: que bz ad ipz. g. pot diffiniri sine subto: qd est s; pbs i b 7?. C. P. Si inherencia est aliud: r posterior accite saltē vt ee p; p; ei? passio: q; nihil vt imediat? inherere accitit q; bitudo ad subz: s; subz p se ee sine p; passioe icludat dictione. g. ipole est accitit ee sine p; passioe: r p; pns no differunt realr. pb? mino. q; alioq; nulla e eet simplr scibilis: q; q; q; pbat passione de subto: si aut p? passio posset separari a subto nulla talis e eet simplr necia: s; p; gnes: nec p; scibilis. C. Rudeo tenedo dicitas gnes: d; edo: q; neutra inherencia: q; accitit inheret subo est de eent? accitit: puta albedis: r inherencia aptitudinalis sit ide realr accitit: m inherencia actual? distinguit realr.

z? pclusio.

Aptitudo no distinguit ab eo: cui? e aptitudo realr.

z? pclusio.

At d. 1. d. 2.

Et 1. pmi pncipij.

Argumenta Joantis.

Tex. co. 28

T. c. 2. idē in hoc. 7. t. c. 15 Et 1. ad sanū dcm de alalt. vel sic: nisi in bitudine ad aial sanū.

Vide Scotū in. 2. d. 1. q. 5.

T. co. 4. r se.

T. c. 4. r se.

Cur subz nō pot ee sine p; passioe. Et 1. p; passioe.

Risat pclo.

Ad argumēta Zanonis.

In eo qd po test accipi mltipliciter. Tex. cō. 23.

In exēplis p̄siderādū ē sile r dissile.

Alde in scōo di. p. q. 5. r in 4.

Cur subz po nit in diffōne accētis.

Alde instātiā in. i. d. 3. q. 5. soluendo ter tiā rōne pen.

Diffinitio duplex.

Ad primū data maio. dico q minor est falsa: cū pbat p Ari. hic in lra: dico q pbatio peccat ex equocatiōe hui? vocabuli in eo q: nō enī semp in eo q est nota cāe foālis illi?: qd pcedit: nā vt dī 5° b^o ca. de 2^m q: vel in eo q: quotiēs dī cātoritēs dī in eo q: vel fm q: ipm. ḡ in eo q pot eē nota cuiuscūqz cāe illi?: qd pcedit: r iō cū suba: vt p̄dicū ē exponēdo lras: sit ali qua cā accētis: s; nō de eēn^o ei?: iō accētis est ens in eo q est talr entis. i. talis cāe: r in tali ordine cāndi: nec tñ illa bitudo ad q̄cūqz cām est ens foāle: v̄ eēntiale in cāto: qz tūc nullū cātū eēt foālr absolutū. ¶ Ad p̄firmatio nē de 4° hui? dōm: q sicut iā dcm̄ fuit ibidē: q illō sile nō currit sup̄ quoz pedes: dcm̄ enī est: q in exēplis est p̄siderare sile r dissile: nā q in oib^o est sile idē vtiqz est r nō exēplū: vt ait Dama. est ḡ sile in p̄posito: qz sic est ordo eēntialis v̄tine ad aīal in eo q est dici sanū: ita est bitudo eēntialis inter subz r accētis in hūdo entitatē: s; ē dissile: qz ille ordo eēntialis ad subm: nō est de essētia accētis: sic rō signi est eēntialr sanū: vt dī de v̄tina: in v̄tina enī nō est aliq̄ foā absolutā: a q̄ dīcat̄ sana: in accēte autē sile fund absolutū pp̄ qd foālr dī ens: s; sup̄ illō ab solutū r sile ordo ad aliō. s. subz. ¶ Ad aliō p̄cedo: qz iherētia iheret accētis: puta albedinē: aliogn albedo non eēt foālr iherēs: r cū q̄ris de illa z^a iherētia: dico qz illa est realr eadē p̄: r ita ē ibi stat^o: qz illa relo est eadē fūdamēto: sine q̄ fūdamētū eē icludit d̄dictionē: h̄ ē illa iherētia iherētis: qz d̄dicio est iherētia albedis ad sup̄ ficie esse in actu: v̄l aptitudine: r nō iherere actu: v̄l apti tudine: s; pp̄ rōnē oppositā nulla iherētia foāe absolute est sibi eadē: qz nō est simplr repugnātia formā absoluu tā simplr eē: r nō tñ inesse. ¶ Ad aliud nego ma. r cum pbat p̄ rōnē creature ad deū: dico q nō est sile: cū ar guit de diffōne dōz: q idētitas respect^o ad fundamētū: vel nō idētitas: vel depēdētia eēntialis vel nō eēntialis nō est rō: q termin^o talis respect^o vel depēdētie cadat in diffinitioē fundamēti depēdētis: qz tūc de^o magis po neres in diffōne cuiuscūqz creature q̄ suba in diffōne accētis: s; cā est: qz nulla foā pot h̄ie p̄ceptū p̄fectū ge tatiū r qd d̄ditiū: nisi cointelligat̄ illō: cui^o est foā: dif finitio aut exp̄mit p̄ceptū p̄fectū diffinitū: r iō q̄tūcūqz eēntialia foāe exprimerent sine illo: cui^o ē: r qd d̄ditas ei^o indicaret: nō tñ eēt p̄cept^o p̄fect^o getās intellectū: iō nec diffō: s; creatū: qd est in se qd d̄ cōpositū subsistēs si p̄ci piat̄ in se: itell^o gescet ibi nō regrēs aliud cointelligere. ¶ Ad aliud p̄cedo: qz ille respect^o est posterioz accēte: r cū dicit p̄: qz tūc accētis nō necio regrit terminū respec tus. nego p̄nāz: bñ enī pot aliqd depēdere a termino re spect^o: r tñ nō depēdere a respectu si respect^o sit poster ior: eo: r cū dī: q nō regrit terminū nisi pp̄ istū respectū: dico qz verū est pp̄ istū respectū: vt p̄ntē necio nāz fun damētū: s; nō tñ vt req̄sitū ad nām fundamēti tāq̄ p̄s ipso: qd aut sic est pp̄ aliud nō opz: q in eodē ordine re quirat̄: in quo termin^o respect^o. ¶ Lū dicit z^a: qz possēt p̄cipi sine illo re^o rē: dōz qz accētis possēt vtiqz intelligi q̄to ad qd l: qd p se p̄cludit̄ in p̄ceptū foāli accētis: nihil oīno nō itelligēdo de illo re^o. ¶ S; dices. ḡ p̄t dif finiri p sua eēntialia: dico qz bñ pot assignari aliq̄ rō in dicās totā essētiā accētis: s; illa nō eēt diffō: qz nō eēt expressiua p̄fecti p̄cept^o: itell^o enī h̄ns illū p̄ceptū semp depēderet ad aliqd aliud terminās depēdētia illi^o: r cū dī si respect^o ille nō necio cointelligit̄. ḡ nec termin^o re spect^o regrit ad p̄ceptū accētis. nego p̄nāz: loquēdo de p̄ceptū getātē itellm: ad illū enī regrit cointelligētia ter mini: nō tñ respect^o ad terminū talis respect^o: siue depē dētie. ¶ Ad aliud dōz: qz illa iherētia actualis nō est p se passio accētis: sed est accētis p accētis: r respect^o ē ex

trin secus adueniēs saltē cuiuscūqz absoluto. Et cum dī: qz imediate iheret: dico qz est falsuz: imo si accētis: puta albedo h̄z aliq̄ p̄p̄iā passionē: illa imediate^o iheret sibi q̄ illa iherētia: illa enī passio sit. a. a. necio inest albedini: siue p̄iuncte subto: siue sepate: iherētia aut inest cōtingē ter: r nō ex nā albedinis: s; a cā extrinseca: albedo enī nō facit seipam iherere: s; ipz agēs albificans. ¶ Possēt ad dī. 4° qz illa iherētia actualis est eadē realr accētū relatiuo z^a mō sūpto: h̄ac oīdo sic. Illa relatio est eadē fundamēto: sine q̄ fundamētū eē icludit d̄dictionē: sed iherētia actualis accētis relatiui est h̄o. ḡ rē. p̄bō mī. qz respect^o est realr bitudo iter duo extrema: r iō sicut tol lere terminū ad quē ip̄si^o respect^o est destruere respectū: ita tollere illō cui^o est respectus: est destruere respectū: r rōnē respect^o: r p̄ p̄nāz d̄dicio est respectū nō iherere: qz enī respect^o est respect^o: iō regrit necio subm vel funda mētū: cui actualiter iheret. Sic ad questionem.

Ad primū in oppositū dōz q est: qz iherentia aptitudinalis sit eadē realr vel eēntia liter accētū iuxta z^a mō sūptū: qz nō est de eēntia ei^o iuxta p̄mā s̄nē: ali^o r ali^o p̄cept^o formalis r qd d̄ditiū sufficit ad p̄cognosci r cōcludi. ¶ Alr forte possēt dici: qz eēn^o passiois p̄cognoscit̄ q̄tū ad qd nois: s; demonstrat̄ q̄tū ad qd rei: r iō nō obstat cōtra z^a mō sūptū. ¶ Ad z^a mō facit p̄ s̄nē: nā cū iherētia distinguit̄ ab accēte ex nā rei nō est nugatio: dicēdo accētis iherēs: sic nec dicēdo ens v̄tū: r sic p̄cedo: qz iherētia nō est de eēntia accētis. ¶ Ad p̄m^o pro pte opposita r̄iuz est in corpe qōnis: nā iherentia illa differēs ab accēte vtiqz iheret: nō qdē alia iherē tia: s; eadē sibi realr: ita qz stādū est in z^a. ¶ Ad aliud de Boe. dico: qz itelligit̄ qz accētis h̄z de nā sua: qz iste sal tē in aptitudine: non tamen qz iherentia talis sit de con ceptu eius intrinseco r formali.

Quare primū ens r nō aliqd ens: s; ens simplr suba vtiqz erit: multipl̄r qdē igit̄ dī ipsuz primū. Sed substātia oīuz primū rō ne: r notitia: r tēpore.

Questio. II.

Veritur Utrū sit veruz: qz suba sit p̄m^o oīum accētium tpe. Utrū qz nō: nā eterno nihil est p̄s tpe: sed aliqua accētia sunt eterna: sicut mor^o ex 8° p̄p̄si. ḡ tali accēte nō ē suba p̄oz tpe. ¶ P̄. Si sic. ergo suba p̄cedit tps tpe. p̄ns est falsum: qz esset tps ante tempus in infinitū. p̄nā p̄z: qz tēpus est accidēs qd dam. ¶ Contra. p̄philosopbus hic in litera.

In ista qōne p̄mo excludā multiplicem opinionē. z^a dicam aliter ad questionem.

Quātū ad p̄m^o est vna opinio Lōmē. 2° 4° hui^o: cui^o snia stat in hoc: qz si accētis aduenit corpoz: postq̄ est corpoz vt accētis separabile: tūc est p̄s tpe oi ta li accēte adueniēte. si xō nō est accētis aduenit corpoz: r sp̄ sil cū eoz: tūc suba cōposita non p̄cedit accētis tpe: s; p̄cedit a mā sube cōposite. ¶ S; d̄b arguit: nūz qz hec opinio nō est ad mētē p̄h̄: tū qz i se est falsa: ex p̄ via arguit̄ nā p̄h̄. s. in eodē libro pbat: qz suba est p̄m^o ens: r q̄lr sit p̄m^o ens: puta tpe: s; p̄m^o nō est verū de mā: p̄ bat enī subz esse p̄mā: qz p̄dicat̄ simplr in qd: r qz alia sunt entia: qz sunt taliter entis: s; neutri est vez de mā. p̄m^o nō: qz 9° meta. dī: qz mā p̄dicat̄ denotiatiue de māto: r nō in: qd. z^a mō ē nō est verū de mā: nā accētia nō dicū tur entia qz māe: qz nō sunt in mā: vt in subto saltē acci dētia p̄fecta. qd ḡ dī de accētib^o inseparabilib^o: qz. l. mā p̄cedit ea: nō est de intētiōne p̄h̄. ¶ P̄. De eodē pbat p̄h̄ p̄mitatē t̄p̄io: r cognitiōis: r diffōnis: s; mā nō p̄ce dit cognitiōe: qz est scibilis p analogiā ad formā ex p̄mo p̄p̄si. r qz

Alde. i. d. 3. q. 5. c. i. esse immo diao.

4° clusio. Alde instātiā ex p̄lat̄ b̄lbus. qd. v̄tina.

Tollere ter minū nō est destruere respectū.

Ad p̄m^o r gumam.

Ad secundū.

Ad p̄m^o in oppōitū.

Alr p̄m^o Al. l. entium.

T. c. side. i. d. 9. r. 11. ma. Secundo.

T. c. 4. d. 5. ma. cap. de p̄oz. r. 11.

T. c. 2. e. d. e.

Alr. p̄m^o. Lōmē. 2° p̄m^o.

Cōtra Cōmē ta. opinio. Al. de eodē p̄bat. Tex. cō. 12. Arguit ad hōim: qz v̄tā nōstrā mā p̄dicat̄ qd d̄ditiū fra. q. 12. r. 11. et in hoc. 7. c. 34. r. 12. c. 4. r i cōmē. 10. Tex. cō. 69. Tex. cō. 11.

phy. 1. 2. qz actus est prior cognitione qz po^o ex 9° meta. ma aut est in po^o respectu accitit: silr nec pcedit diffõ. ne: qz suba cõposita cadit in diffõne accitit: r nõ mã: mã 7. meta. d. 2. qz accitã copulata hit diffõne p ppiũ subz. **C** Ex 2° via arguit sic. Si mã pcedit accitit tpe: aut hoc est verũ de mã f3 se: aut vt est sub aliq foza. nõ p mõ: qz vt sic nõ est sub tpe cũ sit ingiãibilis: r icorruptibilis ex p phy. nec z^o mõ: qz aut vt est sub foza accitit: r sic nõ est por tpe: qz vt est sub foza nõ est por foza: aut vt est sub for ma subali: r tũc b3 ppositum: qz suba cõposita est prior. **C** Si sic. legẽ qz aliq sint accitã: q nõ pcederent ab aliq suba. f. accitã ppiã corpoz sup celestiu: qd est cõtra p h m. pbõ pñe: qz in celo vel est mã: vel nõ. si nõ: vt di cit Lõmẽ. in de suba orbis: tũc talia accitã nõ pcedũt: qz mã nõ pcedit. nec pñe dicit qz pcedant a suba cõposita: qz illa accitã sũt inseparabilia. si aut sit ibi mã: illa nõ pcedit tpe subz cõposita: cũ suba celi sit ingiãibilis r eter na fm p h m: r p pñs non pcedit accidentia.

Alia est opio q dicit qz suba duplr pñderat: vno mõ inqũtũ beca: sic nõ pcedit necio accitit tpe. alio^o inqũtũ suba cõitã: r sic est por accitit tpe. pbat sic. nam illud qd puenit spẽi nõ repugnat gũt: nec alicui inferiori rõne gũtis: mã si b3e alas puenit aut: nõ repugnat aiali ha bere alas: nec alicui inqũtũ aial: f3 aliq suba pcedit tẽpo re oẽ accitit. f. pma cã. g sube inqũtũ suba nõ repugnat p cedere oẽ accitit tpe r duratõe: r p pñs nõ repugnat alic cui sube inqũtũ suba est. **C** Cõtra istã opionẽ sũt rõnes pbãtes Lõmẽta. expositione nõ eẽ ad metẽ p h m: pñe: qz nõ sequitur deus: q est simplr pñs pcedit. g suba: q est posterior pcedit: mõ videtur peccare fm pñs: tũm qz deus nõ est in aliquo genere: vt videtur ratio opionis supponere in mi. Item saltẽ deus non pcedit tempore vt superius arguebatur.

Alia est opio q dicit qz ppõ p h m est xã p se r falsa p accitit: r pñs pñones inueniunt a p h m frẽqn ter: vñ in 6° phy. pñõm p h m: qz in mobili sit accipere motũ velociorẽ r tardiorẽ in infinitũ: r tñ in 8° dicit: q aliq mor^o ita veloz est: q nullus sit velocior: sicut mor^o pñm: illa eni ppõ vera est p se. f. rõne mor^o in se accipiẽ do mouẽtia pportionalia mouit: est tñ falsa p accitit. vt. f. p h m ad talẽ motũ: vel talẽ: silr in ppositio sube inqũtũ est de se nõ repugnat pcedere oẽ accitit tpe: ex quo nõ depẽdet ab aliq accitit: mã pceptus cõplet: r qdditatu^o põt d suba b3i circũ scripto oi accitit: repugnat tñ alicui sube: f3 accidit: r ideo ppõ p h m est vera p se: r falsa p accitit. **C** Cõtra: qz sic g p celo demõstratione nõ est p se necessaria. pñs est falsus ex p poste. qz demõstratio est necessariõ: r eorũ tñs: que sunt per se. pbatio pñe: quia neciũ est: q non contingit aliter se hẽre ex 9° meta. ca de necio: sed per te subm põt esse sine passione: quare pñu git aliter se hẽre qz passio in sit subto. **C** Cõfirmat: qz quero vñ sit illa accitã: rãtas nõ ex pte passionis: qz sem per inest subto: nec ex pte subto: qz ipz est cã necia passio nis: quõ ergo est falsa p accitit illa ppositio.

Quartũ ad 2° dico tria. p^m est: qz qñ suba d3 prior tẽ pore: nõ accipit bic tps vt diffinit. 4. phy. mã pmitas tps est ipsius sube inqũtum suba est: sed tps nõ est mẽtura nisi mor^o r quietis: r eorũ que sunt in mo tu r quiete: suba aut fm se nõ est aliq tale: sed abstrahit a motu r qet. g rẽ. **C** Scõm dem est: qz nõ accipit bic tps p quacuqz duratõe: vel mẽtura extrinseca succesi sua alia ab eẽntia reitã: de illa esset qd: qz tũc suba posi set illã pcedere eũ sit ei accitit: r sic pcederet illam duratõe: r tũc qraẽ de illa duratõe: r sic i diffinit. **C** Ter tiũ dicit: qz pñs tpe bic accipit: sicut p3 in litera: sepa ratim eẽ sine alio: r aliud nõ sine ipso: r isto mõ suba est

por omni accitit vno mõ: r alio mõ nõ. **C** Unde scien diũ est: qz prius tẽpore: vt dem est: est posse hẽre sine aliã exñtia actualẽ r priorẽ qñtũ est d scita. f. qz sibi nõ repu gnat: eo qz in nibilo depẽdet ab eo: r tale pñs satis pñe di ci pñs nã: nibil eni eẽ pñs nã: qd nõ sit et illo mõ pñs tpe: qz aut aliq d possit pcedere aliõ illo mõ pñe eẽ dupliciter. vno mõ: qz nõ depẽdet ab illo. alio mõ: qz nõ eẽ cã necia illi: qd pbat p ppositũ: qz si nõ põt ab illo separari: b est: vel qz depẽdet ab illo: vel qz est necia cã illi. **C** Ad ppositũ dico: qz suba cõparata ad accitã separabilia eẽ por tpe vtroqz mõ: cõparata aut ad accitã inseparabile: pu ta ad ppiã passionẽ: est por vno mõ: qz. f. nõ depẽdet: f3 nõ alio mõ: qz. f. est cã: imo b3 cãz necia re^o passionis: iõ nõ est por isto mõ: p g mõ est separabilis mõ pẽppo sito: r vt sic nõ repugnat sube existere sine qñqz accitit.

Ad primũ pncipale p3 ex dictis: mã equocat de tpe: f3 eni nibil sit pñs motu eterno: accipiẽdo tps p mõ: tñ tali motu põt eẽ suba por tpe: pu ta suba mobilis: qz nõ depẽdet ab eo: qñtis forsan non possit separari inqũtũ cãt necio. **C** Ad 2° mõ: qz tps pñi deraf duplr: vno mõ: vt eẽ passio pñi mobilis: alio mõ vt est mẽtura: p mõ pcedit tpe a p mobili: f3 nõ 2° mõ. **C** Cõtra: qz oẽ qd pcedit tpe ab alio nõ est tũc qñ pce dit. f. si g tps: vt passio pcedit tpe: r nõ vt est mẽtura: legẽ qz illud tps realr sil erit r nõ erit: qz tps vt passio nõ est qñ pcedit: r tps vt mẽtura est: qz nõ pcedit: sed tps pas sio: r tps mẽtura sunt idẽ realr. g idẽ realr est r nõ eẽ sil. **C** Alr g oẽm sic pñs: q nõ accipit bic tps pñe: vt est sil numerus mor^o: suba ergo pcedit tps pñe: dicitur tẽpo re impoprie dicto: quatenus non dependet a tẽpore.

Sed suba oium primũ rõne. Qd. III.

Verif Utrũ suba sit p^m oius accititũ diffõne: ita q suba cadit in dif fõne: cuiuscũqz alteri. **C** Ut qz nõ mã dif finitio ppiã r sufficiẽs cõstituit ex gñe p/ prio r dĩa: f3 oẽ accitit b3 gen^o ppiũ r p/ priã dĩa. g diffõ ppiã r sufficiẽs põt b3i de accitit sine suba. maior p3 ex 8° meta. vbi di: qz in diffõne est qd r qle. f. pcept^o gũtis: q est qdditatu^o: r pcept^o dĩa: q est q/ lificatiũ. minor p3: qz diuerforũ generũ: r nõ subalterna tim positõz sũt diuerse spẽs r dĩa: suba aut r accitit sũt in diuerso gñe. **C** P. Rõ quã signat nomẽ est. diffõ ex 4° meta. f3 nomẽ accitit nõ signat subam. g suba non d3 pñõ in ei^o diffõne. **C** P. Si sic. g erit nugatio dicen do natus symm^o. pñs est f3. g rãns. pbõ pñe: qz ad vi dedũ nugationẽ ponẽda eẽ rõ p noie: f3 posita rõne sym miã est f3 te natus cau^o. p3 qz dicẽdo natus symm^o: est dicẽre natus natus cau^o. **C** P. Accitit põt eẽ sine subto. g subz nõ d3 pñõ i diffõne accitit. pñã est euidẽs. pbõ anũs: tũ qz de^o est cã pfecta simplr: pfectũ simplr est qd nõ b3 excedẽtia: vt p3 5° hui^o ca. de pfecto: f3 si p^o cã cuz 2° possit facere: qd nõ pñe p se b3et excedẽtia: qz ipã cũ 2° excederet seipz solã. g si p^o cã põt facere accitit pcurrẽ te subto vt cã scõda: poterit ipz facere p seipz sine subto: r de facto facit in sacro altaris: tũ qz aliq accitã diũr sepa rabilia: pñt g separari: r p pñs sine subiecto diffiniri. **C** Contra Aristo. in litera.

Rõdeo ad qõnẽ: r dico cũ p h m istã pñe. f. qz suba est p^m oius cñtũ diffõne: ita q necio cadit in diffõne cuiuscũqz alteri: hãc pbo sic. Dis diffõ pfecta exprimit pfectũ pceptũ r getatiũ intells: f3 nulla diffõ accitit sine suba est b3. g necessario suba cadit in diffõ ne cuiuscũqz alteri. f. accidẽtis. maior p3 ex rõne diffõnis. pbatio minoris: qz oẽ accidens b3 rõnẽ foze inherẽtis: de tali aut nõ põt b3i pfectus pceptus getans intellectũ

solone: r i. 2. d. r. q. 5.

Quid prius tpe: r idẽ qd pñs nã: r est duplex.

Cur aliquid nõ põt separari ab alio.

Et. l. cãltatẽ. vel sic est cau sa necessaria.

Ad primũ argumentũ.

Ad secundũ tps duplex.

Et. l. quando

Allo ordĩe. Scõm ordĩe nat bas. q. Et. l. entium. Argũ pñõ. Et. l. 6. top. capi. 4. Et. l. 2. r 6. r. 9.

Aide in ante pdicamẽtis. Secundo. Et. l. 28. Aide oppõñ ti in 7° hui^o. Tertio.

Quarto.

Et. l. 21.

Accitã põt eẽ sine subto.

Et. l. 4. Ad qõnẽ fm mĩcẽ pñãz.

6° topi. c. 4.

sine illo: cui inheret: cōceptus autē pfectus forme inherens nō pōt hāc gētās intellm: nisi cōintelligat id cui? est: z cui inheret. C. P. Et reddit in idē sicut puenit aligb^o qd: sic z viffō: sed acciā nō hnt qd: nec sunt entia: nisi qz entis idest sube: z p pns in eozus diffōne dz poni substātia.

Alde in hoc 7. tex. cō. 15. 7. 4.

Ad primum

6° topi. c. 2. 7. 4.

Capit. secūdo

6° topi. c. 4. viffō duplex.

Ad secundū Alde idē in pdicamento ca. de dñomi natūis.

Ad tertium.

Tex. cō. 19.

Euclides. 3. pcone in cōceptōe pma.

Est enī acciō cōiunctum. Ad quartum Alde in. 2. d. 1. q. 5. vbi ad ducit Augu. ad pponituz.

Ad primū In oppositū vdm: q nō oē pstitutū ex ppzio gñe: z ppzia vīa est pfecta diffinitio metaphy. loquēdo: z iō in pposito tale aggregans genus z dñiaz acciōtis nō erit viffō pp cām dicitaz: qz nō expmit qdditatē oīno z pfecte: ptermittēdo habitudinē ad subam: qz g viffō dat cā inotescendā notitia z pceptū getatio: intellect: qd nō sit in pposito: nisi suba addat: iō opz addere subz. C. Cōtra: qz qd predicat de alio ppzie pdicat fm rōne alicui? pdicatorū pposito: rū p topicorū: vel sub rōne alicui? de quinqz vlib: s: vī cēdo sic. albedo est color. a. intelligēdo p. a. ppziā dñiaz: nō est pdicatio: nisi vt diffinitio: vt pz iductiue: z qz pbs describēs diffōne dicit: qz viffō est oīo indicās quid est eē rei: s: color. a. est hō indicās rōne z qdditatē albedis. ergo zc. C. Rñ vno mō q logice loquēdo color. a. pdicat de albedine: vt viffō: qz logicus extēdit diffōne ad illā: q est ex gñe z dñia solū: nō aut metaphy. loquendo: qz nō exprimit pceptū pfectū illi? cui? est: si illud sit depēdēs. C. Alr pōt dicit: qz reducī ad aliqd illoz: sicut hō est suba aiata sensibilis: nec est gen?: nec dñia zc. reduciē tñ ad pdicatū de diffōne: s: nō sit vera viffō hōis: qre nus nō expmit cōplete totā rōne z eēntiā hōis: qd tñ dz facere viffō: s: hō dīo i pposito. C. Ad aliud dñz: qz acciō in pcreto dat itelligere subz i suo signato: pp qd dz poni in ei? diffōne. C. Cōtra: qz tūc acciō abstractū nō diffinit: p subm: cū nullo mō det itelligere subm: z cū acciōes abstractū sit veri? in gñe acciōis: hō pposituz: qz in diffōne acciōis: qd est maxime acciōis: non ponit subm. C. Alr: qz dñz: qz nō est pp modū signandi pcretū: qz ponit subm in diffōne acciōis: s: iō est: qz acciōis fm se de pēdet saltē aptitudinalr: z nō ē ens nisi depēdēs sit: z pp hō ponit subm ad hō: qz cōplete diffinit: pp ipiaz rez significatā: z vt habeat pcept? pfect? gētās intellz. C. Ad aliud dñz: qz nō est nugatio dicēdo natus symm? Ad p. bationē vdm: sicut dicit pbs ifra: qz rōnes tales: seu diffinitōes nō sūt certe: qz natus nō ē p se de itellu symmi: s: ē additū. C. Cōtra: qz tūc nō differt dicere natus symmus: z natus cau?: z p pns idē erit symm? z cau?: pns est falsum. pbatio pñe: qz tolle equalia ab eqlib?: z qz relinquant sunt eqlia. si g tollas ly natus hō: inde remanet ly symm? z cauus. g symm? z cau? erūt idē. C. Rñdeo qz si symmū nō hz p seipuz natus intra itellz suū: vt dicitū est: nihilomin? tñ nō ē idē symmū z cauū: qz symmū nō dicit tñ cōtū: sed aliq certā habitudinē ad natus: rōne cuius differūt. C. Ad aliud de pma cā: pcedo anis: sed nego pñam: qz dato: qz acciōis esset separatū: tñ dependet saltē aptitudinalr ad subaz: rōne cui? sine suba nō possit pfecte diffiniri: z cū dz acciōis ē separabile: dicēdū qz nō est separabile: qz possit separari z eē p se sine subro: nisi p po^m diuinā: s: dz separabile: qz corrupit post sepatio: nē ēt manēre subro: sicut ex alia pte dñr acciōis inseparabilia: qz non possunt non esse subiecto existerē.

Sed substantia omnium primum rōne z notitia zc. **Questio. III.**

Veritur Utrum suba sit pmiū oīuz entīuz cognitione. Videtur q non: nā omnis nostra cognitio oīa sensu: sed accidentia sunt sensibilia nō suba. ergo acciōis prius cognoscitur qz suba. C. P.

Argt pmo. Alde p^o po. z de sensu z sensato. Secundo.

Primo de aīa dñz: qz accidentia magnā pte cōferūt ad cognoscēdū qd quid est. ergo accidentia precognoscuntur ipsi quod quid est z substantie.

Contra. Pbs septimo metaphy. sic. In ista qōne pmo pmitā vnā dīstinctionē. z oīdā duplicē pñem.

Respondēdo. ad p^m sit ista p^o dīstinctio: qdam est pmitas gñationis: qdā pmitas pfectionis: q aut sūt pōza gñōne: sūt iperfectioza: z eē: q sūt pōza pfectione sūt posteriora gñōne: vt pz ex 9° metaphy. sic.

Quartū ad 2^m sit ista p^o pōlo. suba nō est p^m oīum entīuz cognitione pmitate gñōnis. Hāc ostēdit due rōnes facte ad oppositū: pz. C. Sēda pōlo sit ista. suba est p^m oīuz entīuz cognitione pmitate pfectionis. Hāc ostēdo. nā cognitio ipsi? qd qd est: est pfectissima: vt dz in eodē 7°: qd g maxime hz qd qd est: est pfectius cognoscibile: s: suba pfectissime hz qd qd est. g est cognoscibile pfectissimū. maior pz: qz ēt i his q nō hnt simplr qd qd est: vt sūt acciōa pfectissima ē eoz cognitio: qñ cognoscit qd eoz eo mō q hnt qd: z h est rō pbi in lra.

Ad argumētū In oppositū vdm: qz arguit dīstinctionē gñationis: vt dicituz est. C. Cōtra: qz accidentia sunt priora cognitione: z pōtate pfectionis. nā cognoscibile nō cognoscit: nisi qz eius spēs est in cognoscēte: sed in itellctū est spēs acciōis nō sube. g acciōis pfectius cognoscit. maior pz: s: pma pars minoris affirmatiua pbat: qz itellz agēs est abstractiuis illorū q sūt in phāta: s: spēs acciōis sunt in vīute phāta: s: g zc. 2° pars negatiua pbat: qz nihil est in itellctū pns fuerit in sensu ex p poste. si g spēs sube eēt in itellctū pns eēt in sensu: z sic possit suba cognosci a sensu: qd est falsuz: qz oīa sensibilia sūt acciōia: puta qñtas: qualitas zc. C. Rñdet negādo minorē: eo q spēs sube est in sensu inuoluta cū specie acciōis: nō tñ facit sensuz: nec est pñm sentiēdi: s: apprehēta specie acciōis a sensu vīrus supior: puta itellz suffodiēdo sub specie acciōis spēs sube cognoscit subaz p pziā spēs. eo mō: quo est matūa in agno p spēm inimicitie: quā suffodit p spēm apprehētam p sensuz: cognoscit inimicitia lupi: s: spēm inimicitie nō cōprehendat p sensuz. C. Cōtra: qz illud qd pñs imutat itellctū: ei? abñtia pōt cognosci qñ non imutat: sicut vīsus cognoscit tenebrā qñ nō imutat a lumine ex 2° de aīa: si g itellz pōt cognoscere nālī pñtia sube pñs: ita z abñtia in sacro altaris possit cognoscere: qd est enīdēter falsuz. C. Alr dz: qz in itellctū nō est nisi spēs acciōis: q imēdiatē causat ab acciōe: z mediatē a subaz: iō p repñtat acciōis. 2° subaz. C. Cōtra: nulla spēs pōt dīstincte repñtare illud qd est pfect? eo cui? est species: s: suba est pōz qz acciōis ēt cognitio: vt hic dz. g spēs acciōis nō pōt dīstincte repñtare subam. maior pz: quia als siliūdo alicui? albi remissi repñtaret albū intensuz: z tūc qñcūqz videret albū remissiuz: videret albū intensum: qd est falsuz. C. Cōfirmat. Qz cū aliqñ acciōis sit p se: vt in sacro: quo mō spēs acciōis repñtabit secundario subam: cū ibi sint sola acciōia. C. Alr dz: qz suba cognoscit p dīscursum ab accidentibus arguēdo ad subam. C. Cōtra: qz cū oīs cognitio dīscursiua sit iperfecta. seqt qz suba iperfectius cognoscere qz acciōis: qd est 3° pñm hic. C. Alr g dñm: qz suba est pfectius cognoscibilis simpliciter: tñ aliqd aliud pōt pfectius cognosci a nobis s: pportione cognoscibilitatis suē: nec illa repugnāt. Exēplū: spēs alicui? albi remissi pfectius mibi repñtat ipm albū: cui? est spēs: qz spēs solis repñtet oculo aquile ipsō lē: z magis video albū fm pportionē visibilitatis suē qz aquila solē fm pportionē visibilitatis suē: s: simplr sol sit pfectius visibile qz tale album. C. Ad formaz: cū dicit

Text. cō. 4. Alr. pma. pmitas duplex in cō dē gener. 7. 15. idē. pby. t. c. 3. Alr. cō. 4. p^o pñtia. 2° pñtia. Tex. cō. 17. Alde. c. 17. 7. 15. b. 7. Alde. c. 17. 7. 15. b. 7. Tex. cō. 4. Ad pñtia. argumētū. Alde. c. 17. 7. 15. b. 7. p^o de aīa. Ex in lra z sensu. Tex. cō. 19. Alr. p. 3° d. 1. q. 5. b. 7. Tex. cō. 19. Thomas. Cōis optio Alde. Secū. plogo. q. 3. q. lateral. Segur. t. q. pmo. cogno scerant. Alde. c. 17. 7. 15. q. 2. 7. 15. q. 2. 7. cō dēta in flantia. Alde in pñtia. Secū. d. 3. q. 4.

nihil remanet eode genito: et corrupto. **C**ontra: quod prius nālr corrupēdū nō est aīq̄ gīatū fiat. q̄ si nihil corūpēdū manet in p̄ istāt: in quo gīans gīat nihil sibi p̄supponit i qd̄ agat. q̄ gīat de nihilo: et p̄ n̄s gīatio erit creatio: qd̄ est falsum. **C**Dices: q̄ p̄ducere de nihilo: v̄l nō aliquo pōt esse duplr: vno mō subiectiue: alio mō initia sine: agēs nāle p̄ducit de nō aliquo subiectiue: sed nō initia sine: q̄ p̄ducit ex termino a quo: deus aut̄ vtroq̄ modo p̄ducit ex nihilo: et talis p̄ductio est creatio: nō sic i p̄posito: cū illa p̄ductio nālis sit de aliquo saltē initiatiue: l̄z nō subiectiue. **C**ontra: agēs h̄ns in sua virtute actiua totū effectū nō minus illū p̄ducit: l̄z nō apponat aliud: p̄ cui⁹ p̄ntiā magis debilitat̄ v̄tus eius q̄ fortificat̄: sed p̄ actionē in h̄iū magis debilitat̄ v̄tus actiua agētis q̄ fortificat̄: q̄ agēs nāle agēdo repatit̄. q̄ si p̄ te ignis generans h̄z in sua virtute actiua totū effectū: cū nihil eius supponat: seq̄t̄ q̄ ignis gīans ignē ex aq̄ nō min⁹ p̄ducit ipm sine aq̄ q̄ cū aq̄: et p̄ n̄s talis p̄ductio erit de nihilo taz subiectiue q̄ initiatiue: et per p̄ns erit creatio. **C**onfirmatur: q̄ agēs nāle potēs in aliquē totū effectū: necio aliq̄n ipm faciet nō ipediri ex 9° meta. ca. 4. sed per amotionē h̄y: siue corrupēdū amouet̄ ipedimētū agētis: q̄ ex actione in h̄iū ipedit̄ in sua actiōe. q̄ nō posito ipō corrupēdo in qd̄ agat: necio p̄ducit totū effectū illū ex nihilo vtroq̄z mō. q̄ creabit̄. Nec cogit illud qd̄ adducit̄ de p̄ho: q̄ totū mutat̄ in totū: illa enī pp̄ Ari. vera est: si totū accipiat̄ cathegorematicē: est enī sensus: q̄ totū constituit̄: puta aer mutat̄ in totū aliud puta i aquā: nō aut̄ est vera si totū accipit̄ sincathegorematicē: q̄ esset sensus q̄ ql̄ibet ps mutat̄ in ql̄ibet partē: qd̄ est falsum: q̄ manet mā cōis. **C**Ad cui⁹ euidētā est notandū: q̄ ille dictiones dicunt̄ cathegorematicē: q̄ significant rez vel dispōnes rei: q̄ subycit̄ vel p̄dicat̄ in enūtiatione. verbi gr̄a: hō alb⁹ currit: hō enim significat̄ rē: q̄ subycit̄: alb⁹ hō dispōne subit̄: ly currit: significat̄ rē q̄ p̄dicat̄. Dictiones aut̄ sincathegorematicē dicunt̄ q̄ nō significant rez: nec dispōne rei: sed magis modū rei determinant. vbi gr̄a: ois hō currit: ly ois: est dicitio sincathegorematicē: q̄ nō significat̄ rē: neq̄z dispōne: s̄z determinat̄ ipaz rē: puta hominē accipi distributiue p̄ suis p̄tib⁹ subit̄is. **C**Ad p̄positū: totū acceptū cathegorematicē significat̄ ipam rē p̄stitūtā ex partibus: et sic cū in gnōne simplr fiat mutatio in foza subalīa q̄ p̄ncipalr est eē rei: sic tūc totū dicit̄ trāfire in totū: q̄ totū eē aeris in totū eē aq̄: vel ecōuer/so: totū at̄ acceptū sincathegorematicē d̄terminat̄ ipam rē accipi p̄ ql̄ibet sui p̄te: et sic accipiēdo esset sensus: q̄ res p̄m ql̄ibet sui p̄te trāfiret in ql̄ibet p̄te alteri⁹: totū: et ille sensus est falsus: vt p̄z ex p̄dictis. **C**Ad p̄ncipale: mā est fundamētū et receptaculū oīuz formaz nāliū: vñ p̄hs z^o de gnōne: vocat̄ eā p̄daseos in receptaculū formaz: mā enī p̄ se est ps rei: vt d̄z isra in b⁷: mā ē ēt p̄ se subz gnōnis: vñ Ari. p̄ de gnōne ait: q̄ mā p̄ quā ibi vocat̄ yle: est maxie subz gnōnis et corruptionis: mā est ēt p̄ se termin⁹ creatiōis p̄m Aug. 12. p̄fessionū: est ēt ingiābilis: et incorruptibilis p̄ phy. est ēt p̄ se cā et p̄m: vt p̄dictū est: s̄z certū est: q̄ oīa p̄dicia nō p̄nt cōpetere nō enti. q̄ mā nō ē nō ens: s̄z de ē ens. **C**z^o d̄ctū ē: q̄ mā ē ens in po^o. **C**Ad cui⁹ euidētā est notādū: q̄ sicut dicitū fuit in 4° et in 5° hui⁹: ens in po^o d̄z duplr. Uno modo vt obm po^o in quo est po^o. Alio mō sicut termin⁹ potentie ad quē est potētia. Exēplū p̄mi: superficies dealbāda. Exēplū sc̄d̄: albedo gīanda: p̄ma potētia dicit̄ subit̄ina: sc̄da d̄z obtiua: nec sunt eadē ille due potētie: p̄nt enī separari: qd̄ enī nūc est creabile: puta angelus est i potētia obtiua nō subit̄ina: q̄nq̄z tñ sūt in eodē: q̄ eadē po^o: vt est i subit̄o d̄z subit̄ina: et illa eadē: vt est illi⁹: ad qd̄ est dicit̄ obtiua:

et sic rosa nō exis cōpata ad subz ē in po^o subit̄ina cōpata rata ad agēs d̄z ēē in po^o obtiua. **C**Ad p̄positū: mā d̄z ens in po^o nō obtiua: sicut albedo aīq̄ sit: tū q̄ eēt simpliciter nō ens: tū q̄ talis po^o obtiua numerat̄ h̄z numerū actiū: mā aut̄ est vna respectu oīuz foza: tū q̄ ens i po^o obtiua nō est subz trāsmutatiois: s̄z termin⁹: mā aut̄ ponit̄ subz: s̄z mā ponit̄ ens in po^o subit̄ina: eo mō q̄ sup̄ficies est in po^o ad albedinē: ita q̄ mā est ens receptiū act⁹ subalīis p̄mo: et act⁹ accit̄alis sc̄dario: mā q̄ sit ens actu entitatiuo: q̄ est aliqd̄ distinctū ex cām suā: tñ dicit̄ b̄it p̄ ens in po^o: q̄ maxie est receptiua act⁹: est q̄ ens in po^o subit̄ina: et magis q̄ subm accit̄is: q̄ sic minus h̄ns actualitatis i se: et magis capax actualitatis: vt p̄z de se. **Ad primū** in oppositū d̄z vno mō: q̄ p̄hs loq̄t̄ fm opinionē aliorū: qd̄ p̄z ex duob⁹. p̄mo ex epilogo. Ex bis ergo speculātib⁹: z^o q̄ statim arguit ad oppo^o. S̄z ipole ē rē. **C**Alr d̄z: q̄ loq̄t̄ de diuidentibus ens p̄ se: vñ seq̄t̄: nec aliquid̄ hoz q̄b⁹ ens de terminat̄. Sic ēt forma nō est nec quid: nec q̄le: q̄re nec mā: nec foza sunt p̄ se in gīe: sed p̄ reductionē. **C**Ad 2^m p̄cedo: q̄ in argumēto Ari. vniformiter negat̄ eē a subit̄ogīationis: et affirmat̄ de subit̄o motus: et loquit̄ de eē formalr: et specifico: et p̄fecto: nā subz motus est aliqd̄ ens in esse p̄fecto et formalr: mā hō nō: s̄z ex hoc nō seq̄t̄: q̄ sit nihil: sed est aliqd̄ ens distinctū extra suā cāz. **C**Contra: q̄ motus est act⁹ entis in po^o ex 3° phy. s̄z nō videt̄: q̄ subm motus sit ens in actu. **C**Rūdeo de rōne subiecti motus vt sic non est: q̄ sit actu: sed potentia tamen est qd̄a p̄dō necio p̄comitans: sicut enī esse q̄tus: est p̄ditio p̄comitās sentientē: sic entitas actualis est p̄dō mobilis: et hoc sufficit p̄ho ad distinguēdū gnōne a motu: vnde dico: q̄ subiecto motus vt sic: accidit q̄ sit ens in actu p̄fecto: l̄z hoc sit quoddam necessario concomitans. **C**Singulum enim non aliud videtur esse a suinet substantia: et qd̄ quid erat eē dicit̄ singuli substantia rē. **Questio. VII.**

Elerif Utrū qd̄ qd̄ est sit idē cum eo cui⁹ est qd̄ qd̄ est. **U**t q̄ nō: nā 3° de aia dicit̄: q̄ aliud est magnitudo: et magnitudinis esse: et caro: et carnis esse: sed per magnitudinis esse intelligit̄ qd̄ quid est magnitudinis: sit de carne rē. **C**Ad p̄. p̄hs in hoc 7° ca^o de partibus diffōnis dicit̄ q̄ in cōceptis cū mā nō est idēz qd̄ qd̄ est cū eo cui⁹ est: s̄z oīa nālia cōcipiunt̄ cū mā ex p̄ phy. et 6° hui⁹. q̄ in talib⁹ nō est idē qd̄ qd̄ est cū eo cui⁹ est. **C**Ad p̄. Si sic. q̄ qd̄ qd̄ est: est gīabile et corruptibile: sicut illud cuius est. p̄ns est falsum. q̄ et aīis. p̄ns p̄z: q̄ si idem sunt: sequitur q̄ simul generantur et corrumpuntur: falsitas p̄tis p̄z ex capitulo sequenti: vbi dicitur: q̄ nec species generatur: nec qd̄ quid est. **C**Contra. Philosophus hic et in septimo. **Rūdeo.** In ista qōne sic p̄cedā. p̄ vnā opinionē p̄ tractabo. z^o alr ad qōne respondebo. **Quantum** ad p̄m est vna opinio. Cuius p̄mū dicitū est: q̄ ipsum qd̄ quid est est illud qd̄ colligit̄ ex p̄dicatis in quid: vt dicitū fuit supra in ca^o illo: et p̄ dicemus. **C**z^o dicitū est: cū illa predicata in qd̄ sint fozialiter talia p̄ rōne: seq̄t̄ q̄ qd̄ qd̄ est sit suba per rōne dicit̄ s̄z se: illa. s̄que h̄nt intellectū cōpletū p̄ aliq̄z d̄iaz p̄p̄y gīis. **C**z^o dicitū est: et sequit̄ ex p̄cedētī: q̄ talia simplr loquēdo nō sunt nisi sube: nā accit̄ia: l̄z habeat̄ d̄iam p̄p̄y gīis: tñ sp̄ depēdēt ad subm: iō seq̄t̄: q̄ solū sube h̄nt qd̄ quid est: et nō accit̄ia cū icludat̄ subiectū. **C**Ex bis dicit̄is cōcludunt̄ tres p̄nes. **C**p̄ria est qd̄ qd̄ est:

Producere de nihilo dicitur p̄r p̄ngit.

Al. sup̄dat

Aide i tracta cū Ant. and. tū p̄nci. q. 2. et Scot. in 2. d. 12.

Tex. c. 10.

Que dicitōes cathegorematicē: et que sint cathegorematicē.

Accia dicitur tur dispōnes rei.

Totū cathegorematicē et sincathegorematicē sūptum quid.

Tex. c. 4. Aide. i. meta phy. c. 17. et p̄ phy. Tex. c. 34. Tex. c. 24.

Al. ergo.

Ens in potētia duplex.

Aide canonici cū. i. phy.

Quoniam nā est ens in potētia. vide 3. phy. c. 10.

Ad primū

Al. sic qd̄ ens in cōditōne Tex. c. 8.

Ad secundū Aide. s. li. 4. q. 6. ad hoc.

Tex. c. 6. r. 10.

Al. sc̄ntē.

Argi p̄mo.

Tex. c. 9. Aide Scot. in 3. d. 12. Tex. c. 34. 41. Aide cū 20. r. 21. Tex. c. 1. Aide 2. phy. c. 26. Aide. 5. c. 2. metaph. Aide. 4. metaph. c. 35. Tex. c. 30. 1. 3. exp̄tū.

Tex. c. 10.

Ad qōne fm mētē aliorū. Tex. c. 11. huius. 7.

Al. i. habet. Aide. c. 14. r. 15. hui⁹. 7. Sole subit̄a t̄ie h̄nt qd̄ qd̄ est.

qd qd est: est idē cū subto eo cui⁹ est in subys: qd pz per
 phm ex his dictis: nā qd qd est non est nisi eoz: qd hnt
 pdicata in qd r talia: vt dicūt sūt sube spēs. ¶ 2^a est:
 qd in dictis p accns qd qd est: nō ē idē cū eo cui⁹ est: qd
 pbat p arg^m phiqz si sic: qd qd est bois albi eēt idem
 cū boie: qz hō alb⁹ nō subycit nisi rōne alteri⁹ ptis: qd est
 suba. ¶ 3ª est: qd picularia nō hnt qd qd est: idē sibi:
 qd sic pz: qz singularia nō hnt pdicata in qd: nisi pdica/
 ta spēt: r iō nō hnt qd qd ē: ppriū: s; solū hnt qd qd spēt:
 qz tñ icludūt aliqd in se: qd est ex rōne spēt: iō non sunt
 idē cū qd qd est spēt: nec hnt aliō qd qd est. ¶ Cōtra
 istā optōne: r p illa dicta arguit sic. Quia nihil est for/
 malr ens: nisi suū qd qd est sibi istit. si qd qd est eēt ex
 pdicatis in qd collectū f; rōne nihil eēt foialr ens: nisi
 p p̄siderationē itellz: qd facit pdicata in qd: qd est icōne/
 niēs: qz tūc nullū eēt ens reale: s; rōnis tm. maior pz in
 Bca⁹. vbi dicit: qd cui nō inest bo^m: eēt est bo^m: r s; r cui
 nō inest ens foialr: non est ens. ¶ 2^a. bic in lra dī. Sin/
 guli. n. nō aliud v; a suimet suba: r qd qd erat eēt dī sin/
 guli suba. si qd qd est: eēt suba fm rōne: vt ipsi dicūt:
 singuli eēt ens rōnis: r nullū eēt ens reale. ¶ 3^a. Ueri/
 tas i itellū cōponētī orit: r catur ex re ex B. f. qd aliq
 sūt cōposita in re: sic ibi dicitur: ita qd nātr sibi pōr est
 idētitas in re q; i itellū. si qd hō: r qd qd est bois f; rōne
 sūt idē: segt qd hō anq; p̄sideret ab itellū sit idē qd dita
 sit sue pter oēm itellz. Uñ v; dicit: qd qd est idē qd
 res: nec depēdet a pdicatis in qd: nec ab itellū: s; est idē
 sine oi itellū. ¶ Ad auctē pbi: qd adducit dōm: qd ibi lo/
 quit logice: vt ipsemet dicit: vñ cū accipiūt p se illā lraz
 in q̄ tgr nō ierit rōne ipz dicēte ipz: bec rō. n. qd qd erat
 eēt singularis: accipit ibi qd qd erat eēt genitiue r nō noia/
 tiue ad denotādū: qd accipit qd qd erat eēt logice: vt est
 qd dā collectū ex pdicatis in qd: r p se p mō: r bec est rō
 et. ¶ 2^a. Pria hō eoz: r z^a pcedat: qz sunt pbi: r eoz p
 z^a hne peccet fm accns: vt dicitur in smiando literaz.
 ¶ 3^a. 3^a p̄ne arguit sic. Nā qd qd est: est idē cū eo
 cui⁹ est: est aut in substātys idem et fm te: s; p^a suba est
 maxie suba: r maxime ens. qd p^a suba: que est singularis
 maxie h; qd qd est: r p̄ns est idē suo qd qd est. ¶ 2^a.
 Illud qd singulare addit ad spēs qd qd sit: aut facit vñū
 per se cū nā spēt: aut nō. si nō: tūc cū illud additū sit de
 essentia p̄me sube: segtur qd p^a suba est ens per accns: r
 p̄ns nō generabit: neq; corrupet p se: qd est falsuz:
 vt pz ex p̄mo huius in p̄logo: qz oēs generationes per
 se sunt circa singularia. Si hō facit vnū per se. ḡ totuz
 illud est idem sibi vere: r potest habere ppriū qd qd
 est: s; includat aliud a natura speciei.

Quantū ad 2^m p̄mittā aliquas distōnes. 2°
 onidā aliquas p̄nes. ¶ De p̄ sit ista p̄ma
 distō idē qnq; p̄cipit p̄fute: qnq; distictē. p̄ mō signat
 per nomē. 2° mō significat per diffōne: r sic p̄ mō dī il/
 lud cuius est qd qd est. 2° mō dī qd. vñ qd qd est: r illū
 cuius est nihil differūt: nisi in diuerso mō p̄cipiendi idē.
 ¶ 2ª distō sit ista: sicut foia pōt sumi duplr: ita r mā:
 nā mā r foia opponunt relatiue ex 2° p̄by. r quot mo/
 dis dī vñū oppositoz tot modis r reliquuz ex p̄ topic.
 Forma aut sumit duplr: vel p foia ptis: vel p foia to/
 tius. Ex^m p̄mi: aia bois. Ex^m scōi: qd ditas bois: que est
 humanitas. S; r mā dī vno: qd corrīdet foie ptis: r sic
 mā est ps eēntialis cōpositū: qz p̄stituit cū foia vñū ens
 p se de ḡne sube. Alio mō dī mā: qd corrīdet foie totius
 p̄bens qd ditate ad eē h; r bec est pprietas indiuidualis:
 qd cū ipsa qd ditate specifica p̄stituit ipz indiuiduū spēt
 vñū ens p se: de qd mā dicitur fuit 5° hui⁹ ca⁹ de vno. ¶ 3^a
 distictio est: qd eoz qd sunt: qdā sunt entia p se: qdā
 accns. Ex^m p̄mi: decē ḡia: r ois spēs oium genez: r oia

indiuidua: qd sunt p se in ḡie: q. f. nō icludūt res diuerso
 rū genez. Exēplū scōi: oia aggregata ex reb⁹ diuersoz
 pdicamentoz: siue diuersis noib⁹: vt hō albus: siue vno
 noie: vt albū noiet: nā albū cū sit p̄cretū accns itcludit
 diuersas res. f. subam r accns. ¶ 4^a distictio sit ista:
 qdā hnt qd qd ē p r p se: vt hō: r qz spēs cōposita vltis.
 nā spēs dī hie qd qd ē p^o r p se: ex B qd ditas p nihil
 aliō aduenit eis: s; alijs. f. indiuiduis p ipsas cōuenit: hoc
 enī est hie aliqd p ex p̄ poste. qdā aut hnt qd qd ē p se:
 s; nō p. vt hie hō singularis abstrabēs ab exntia r tpe: r
 tale indiuiduū ē p se i ḡie: qz nō icludit res diuersoz ge/
 nez: tale aut indiuiduū h; qd qd est p se: qz nihil icludit
 tollēs vnitatē p se entis: tñ qz qd ditate h; p aliō. f. p spe/
 cie quā p̄cipiat: iō nō p h; qd qd est: qdā tñ hnt qd qd
 est nec p̄ nec p se: s; p accns: vt hie hō exns r ens in tpe:
 nā tale indiuiduū icludit aliqd accns ex rōne qd ditate:
 puta exntia: r eē i tpe: r alias p̄dōnes māles: qd tollūt p
 se vnitatē entis. Uñ r si hō alb⁹ beat aliq̄r qd qd est
 h; ipz mag; p accns q; hie hō exns: nā hō alb⁹ ē magis
 ens p accns q; hie hō exns: qz icludit exntiam: r si acci/
 piat hie hō alb⁹ exns adhuc addit aliud accns: puta al/
 bedinē: si ē hō alb⁹ accipiat vt abstrabit ab exntia ad/
 huc est magis ens p accns q; hie hō exns: qz albedo est
 pprie r ve accns: exntia aut nō est pprie accns exntie:
 nisi put accns alicui dī large: qd qd formalr nō est idē
 illi. hō alb⁹ magis h; qd qd ē p accns: q; hie hō exns.

De scōo sit ista p̄ma. ¶ In dictis p se est idem
 qd qd est: cū eo cui⁹ est. Dec pbat ex ar/
 gumētis pbi. tuz qz singulū nō v; aliud q; suimet suba:
 sed qd qd est: est suba cuiuscūq; extēdedo subam ad oē
 gen⁹ entiu: vt sumit p essentia cuiuscūq; rei. tum qz alr
 nulla res eēt scibilis. tuz qz nulla res esset foialr ens: vñ
 scire pfecte rē sit scire suū qd qd est: nec aliqd ē ens for/
 malr: nisi qz sibi iest qd qd ē: vt pz i textu. ¶ 2^a. Sit. b.
 qd qd ē ip̄. a. tūc sic: vel. b. icludit p̄se idē qd. a. vñ in/
 cludit plus vel min⁹ q; a. si idē p̄se: b; p̄. si min⁹. ḡ
 nō est ppriū qd qd ē. nā diffō ē termin⁹ rei: termin⁹ at
 est itra quē icludit tota res: r nihil ē ex 5° hui⁹ ca⁹ de
 termino: si icludit plus abyciat ipz additū ab ip̄so. b. r
 tūc qd remanet ē ipz qd qd ē ip̄. a. nihil icludēs plus
 q; a. r sic h; p̄. ¶ 2^a. scōo sit ista: in dictis per accns
 nō est idē qd qd ē cū eo cui⁹ est. Hāc onidō sic. Qd non
 h; qd qd est nō est idē cū eo: s; ens p accns nō h; qd qd
 est p duplex significare: vt dictū fuit. ḡ r.

Ad primū in oppositū dōm: qd carnis eē accipi/
 tur p qd ditate: r caro p carne hnt
 mām indiuidualē: qd est p̄cūlare: vult ḡ p̄hs: qz ipz qd
 qd est carnis in spe nō ē idē p se r p̄ indiuiduo: sic nec in/
 diuiduū h; p se: r p̄ qd qd ē: est tñ sibi idē p se non p̄: sic
 ē h; qd qd est nō p̄ ex 4° distōne. S; r dōm est de ma/
 gnitudine: r magnitudis eē: h. n. v; est regulr r vlr: qz
 eo mō qd res h; qd qd est: h; ipz idē sibi. si p se p̄/ p se p̄.
 si p se nō p̄/ p se nō p̄. si h; qd r p accns: h; qd r p accns.
 singulū. n. nō v; aliud a suimet suba: ē qd qd erat eēt dī
 singuli suba: fm phm hie in lra. ¶ Alr dicit: qd qd est
 spēt nō est idē cum singulari: qz singulare aliqd addit
 supra spēm. f. mām indiuidualē: tñ singulare est idē cū
 suo ppriū qd qd est. ¶ Ad 2^m dōm: qd p̄hs accipit ma/
 teriā que est pprietas indiuidualis: qn dicit: qd in p̄ten/
 tis cū mā nō est idē qd qd est cum eo cuius est: r sic cō/
 cedo: qd in talibus nō sit idē p se p̄mo mō p̄p̄posito: r
 tunc minor rōnis nō sumit sub maior: sed equocat de
 mā: vt pz: r sic nihil mali segt. ¶ Ad 3^m cōcedo p̄ns. si
 illud cui⁹ est r ḡiabile r corruptibile: qz qd forzes ḡiat
 p se: ḡiat suū qd qd est: tñ qd qd est bois: vt hō est ip̄s:
 nō ḡiat p se: sic nec ipsa spēs: r bec est itētio p̄bi: vt pz

Anū signat r
 aliō cōnotat.
 Dicit qd qd
 est in triplici
 dīa. Et quid
 est p^o r nō p^o
 habere.
 Tex. cō. 114

Alde in lra dī
 r p̄her. q. 11.
 Dicit qd exntia
 est modus
 intrinsec⁹ nāe

Tex. cō. 20.
 Suba in oi
 ḡie reperit.

Tex. cō. 4.

Termin⁹ qd

Ad primū
 argumentum

Tex. cō. 20.

Ad secundū

Ad tertium.

na
 ens
 vid
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

Tex. cō. 53. A. l. huic.

in sequenti caplo: vbi dicit d̄ Platonē q̄ nō generatur domus esse: sed q̄ huius: sed in particulari. Quedam enim 7 illic eadez 7 ex spermate fiunt 7 sine spermate. Textu cōmentī vī gesimūtertij. Questio. VIII.

Queritur Utrū generata per putrefactionem sine spermate: 7 gnāta p̄ ppagationē cū spermate distinguātur sp̄ci in nā. Uidet q̄ sic: nā alterius mae est altera forma: aliogn nō esset forma propria huius mae: 7 tunc q̄libet ex quolibet generare: sed altera est mā sic generatoz: qz ppagata gnānt ex spermate: putrefacta aut nō: sed ex aliquo corpore putrefacto. q̄ hnt alias formas: 7 p̄ p̄ns sp̄e distinguuntur. C̄ p̄. Generata a nā 7 a casu non sunt eiusdes sp̄ci: als hō vt vī posset generari ex spermate asini: 7 ex infinitis materijs: sed ppagata sunt generata a nā putrefacta a casu: vt dicit hic in septimo. ergo 7c.

Arguit p̄mo

Alde p̄hm. 1. de gnōne aialium cap. 1.

Tex. cō. 22. Tex. cō. 27.

Huic. opio. 15. de aialib.

Alde. 2. 8 aia que sunt aialia perfecta. Cōmē. opio. Alde. 2. di. p̄. p̄te scōa. q. 4. Alde p̄mē. 3. celi cōmē. 72.

Contra p̄mē.

Contra p̄hs 7° metaphy. qui dicit: eadē sunt que fiunt ex spermate 7 sine spermate. Una est opinio Auic. vt sibi imponit Cōmentator 8° p̄hy. cōmē. 4. 6. q̄ omnia que generant ex semine: eadē sp̄ci p̄nt per putrefactionē sine semine generari: que opinio cōmuniter non tenet: qz tunc aialia perfecta: puta homo: equus: 7 huiusmodi possent per putrefactionem generari sine ppagatione: qd̄ est absurdum: 7 de homine contra fidem.

Alia est opinio in extremo: que est Cōmentatoris in 8° p̄hy. cōmen. 4. 6. q̄ eadē fm̄ sp̄z nō generant ex spermate 7 sine spermate. Cui⁹ p̄bō est: qz vnus nāe vnus d̄ esse modus cōicandi: que q̄ hnt diuersos modos cōicandi sunt alterius nature: 7 p̄ p̄ns alterius sp̄ci: sed ppagata 7 putrefacta sunt hō: q̄ 7c. maiorē ipse p̄bat p̄ rōnes positas in pede. C̄ S̄ 3̄ illam opinionē arguit p̄ Augu. 3° de trini. cap. 9° dicentes op̄positū. Cuius rō est ibidē: qz generatū per putrefactionē ppagat alia iterū ppagantia: 7 tunc sunt vniuoca generans 7 gnātū a se. q̄ ppagata 7 generata per putrefactionē sunt vniuoca 7 eiusdē sp̄ci. aīis p̄z in apibus: in muribus: 7 hō: 7 euidenter p̄z de plantis: qz plante equo ce gnāte. i. nō de semine: postea p̄ducit semen vniuoce: ex quo generant alie plante eiusdē sp̄ci. C̄ p̄. Ipse Cōmentator vī sibi alibi d̄dicere: nā 2° de celo 7 mūdo cōmento. 4. 2. cōcedit q̄ in accitibus nō est semp gnatio ab vniuoce: 7 ponit exēplū de calore: nā calor gnāt equo ce ex motu 7 cōcursu radioz: gnāt 7 vniuoce a calore i substituys 7 p̄z idē: qz ignis gnāt vniuoce 7 equo ce. C̄ Dicit 7 idem 3° celi 7 mundi cōmento. 56. q̄ exitus ignis a lapide nō est de cap. translationis: sed de caplo alterationis: h̄ est nō generat p̄ translationē: sed p̄ alterationē: generat 7 ignis p̄ motū locale: vt ipse dicit. 1. 2. metaphy. cōmē. 18. 7 p̄z p̄ metheo. de gnōne ipressionū ignitaz: sed oia p̄dicta gnāta equo ce sunt eiusdē sp̄ci cū gnātis vniuoce. q̄ 7c. p̄batio allumpti: ga hnt eiusdem opōnes: 7 circa eadē obta: ab eisde 7 p̄seruant: 7 ab eisde corrupunt: eodēqz motus hnt: siue q̄ntū ad sursum: siue q̄ntū ad deorsū: siue q̄ntū ad motū p̄gressiuum: 7 eadē hnt organa motus p̄gressiu: ex vnitare aut mot⁹ p̄cludit p̄hs p̄ de celo 7 mūdo: vnitare nāe: 7 idēz Cōmentator. cō. 8° dicit: q̄ mot⁹ vnus nō puenit nisi ex vnitare nāe. C̄ Cōfirmat: qz vt d̄ p̄mo de aia. mēbra leonīs nō differunt a membris cerui: nisi qz aia differt ab aia: 7 aliqua sic: 7 sic gnāta hnt membra eiusdē sp̄ci: p̄z de muribus: 7 apibus: 7 hō. ergo hnt aiam eiusdē sp̄ci: 7 p̄ p̄ns eadē nām: 7 gnālīr quecūqz media p̄nt p̄cludere

Alde. 1. q. p̄ logi Scotum nō sube cognoscuntur.

Tex. cō. 5.

Alde opinio. Tho. 1. sentē. Tex. cō. 53.

vinitatē specificā: siue sumptā ex actib⁹: siue opōnib⁹ cōcludūt p̄positū de vnitare specifica sic 7 sic generatoz. C̄ p̄. Sibi d̄dicit magister suus Ay. hic in 7°: 7 paruz iferi: vbi vult q̄ sic aliq̄ sūt ab arte 7 a casu: q̄n. f. p̄m⁹ est in mā siue arte: qd̄ eēt p̄m⁹ mot⁹ factionis: si idē fie: ret ab arte: ita vult q̄ qdā nālia fiant a nā 7 a casu: qdā nō: ibidē vult Cōmēta. q̄ illa p̄nt gnāri sine semine: 7 p̄ p̄ns fm̄ ipz equo ce: in quoz mā p̄t iduci v̄tute celesti aliq̄ v̄tus s̄lis v̄tute in ppagatis. C̄ Ad ei⁹ rōnē dōm: q̄ assumit maiorē falsaz. f. eiusdē nāe nō p̄t eē nisi vn⁹ modus cōicandi. C̄ Ad p̄bōnes eius dicit statim.

Est ergo tertia opinio quā teneo: qz ppagata 7 putrefacta sūt eiusdē sp̄ci p̄ rōnes 7 Cōmē. adductas: nec teneo cū Auic. qz oia aialia p̄nt vtroqz mō gnāri: nihil. n. vniuoce gnabile est gnabile equo ce: nisi sit ita ipsectū q̄ tā cā vniuoce qz equo ce sufficiant ad ei⁹ gnōnē: 7 iō ipsecta entia: vt sunt plāte: 7 qdāz alia p̄nt vtroqz mō gnāri. f. vniuoce 7 equo ce: p̄fecta at nō.

Ad primū in oppo^m cū d̄: qz alteri⁹ māe est alia tera foia: dōm qz: vt p̄z 5° hui⁹. ca^o d̄ cā: mā est ex q̄ fit aliqd: cū isit: 7 addit cū isit ad d̄iam oppositū: ex q̄ trāsmutato 7 corrupto sit res: nō tñ ineri sit rei facte. Si q̄ intelligas qz foia eiusdē rōnis est māe eiusdē rōnis: loquēdo de ppria mā: q̄ est inextris rei: cōcedo: s̄ si accipis mām p̄ oppositū: ex q̄ corrupto gnāt oppositū: tūc nego: ignis. n. eiusdē sp̄ci gnāt: siue ex aere corrupto: siue ex aq̄ corrupta: seu ex q̄cūqz alio corru: p̄to: in ppagatis aut 7 putrefactis est mā eiusdē rōnis p̄ mō: s̄ nō 2° mō. C̄ Ad aliud nego maiorē: qz sic p̄z ex textu p̄hi eadē p̄nt fieri vtroqz mō. f. a nā 7 a casu.

Et gnōnes aut nāles he sūt: quaz gnō ex nā est: hoc aut ex quo fit quā dicim⁹ mām: hoc aut a quo eoz q̄ nā aliqd sunt: hoc aut aliqd: hō: vel plāte: vel aliqd aliud taliū: q̄ marie subas dicim⁹ eē. Textu p̄mēti vigesimifecūdi. Itē tex. p̄mēti vigesimifecūdi. **Palam igitur ex dictis:** quia qz quidem vt sp̄s: aut vt suba dicit non fit: synodus aut fm̄ hanc dicta fit 7c. Questio. IX.

Queritur Utrū tm̄ cōpositū ex mā 7 forma gnēt per se p̄mo. Uidet p̄mo qz nō: nā illud nō inest alicui p̄mo: qd̄ tm̄ inest sibi fm̄ vnā p̄te ex 5° 7 6° p̄hy. s̄ gnō inest fm̄ vnā p̄te tm̄. f. rōne for: ma q̄ cōpositū nō gnāt p̄ se p̄. C̄ p̄. Qz nō tm̄ cōpositū arguit sic. Forma p̄ se gnāt. q̄ nō tm̄ cōpositū. p̄ntia p̄z. p̄bō autis. tum p̄: ga mutatio nō denoiat nisi a p̄ se termino: aliogn denoiaret a re cuiusl̄z gnāt cum possit esse ad re cuiusl̄z gnāt p̄ accit̄s: sed gnō nālis denoiat a forma: nā forma est nā ex 2° p̄hy. Et ibidē d̄: qz gnatio est nālis: qz est via in nām: s̄ nō in nāz q̄ est mā: qz mā p̄existit: nec in cōpositū: qz cōpo^m nō est nā: s̄ h̄is nāz: vt ibidē d̄. q̄ d̄ nālis: qz est in nām: q̄ est foia. q̄ forma est p̄ se termin⁹ eius. Tum 2°: qz qd̄ de nouo h̄z eē post nō esse illd̄ p̄ se gnāt: s̄ foia sola est h̄z: ga tota mā p̄supponit: 7 in cōposito nihil est nisi mā 7 foia. q̄ forma p̄ se gnāt. C̄ p̄. Nā p̄ se gnāt. nō q̄ tm̄ cōpositū. p̄ntia est euidēs. p̄bō autis. Tum p̄: qz 8° hui⁹ cap^o p̄ p̄hs vocat mām gnabile 7 corruptibile in istis iferiorib⁹. Tū 2°: qz 3° p̄hy. post datā diffōnē mot⁹ exp̄plicitat de generatione 7 corruptione dicit: qz gnatio est act⁹ gnabilis: in q̄ntū gnabile: 7 corruptio act⁹ corruptibilis in q̄ntū cor

Tex. cō. 23. 7 c. 3. v. d. 29. men. 29.

Alde cōmē. totū. 31.

Propriū. Hui⁹ p̄te. noce 7 mō. ce gnāt: q̄ non.

Alde p̄mēti. Tex. cō. 27.

Alde secūdi.

Arguit p̄mo

Tex. cō. 11. Tex. cō. 50. Secundo.

Alde. 5. p̄hy. t. c. 4. 7 alia.

T. c. 10. 7. 11. Alde hunc cō. trib⁹ p̄ncipiū. t. c. 12. A. l. causā.

Tertio.

Tex. c. 4. 1. Tex. cō. 5. Tex. cō. 6.

Utrum igitur est quedam sphaera propter has: aut domus propter lateres: aut nunquam facta est: si sic: erat hoc aliquid: sed quia tale significat: hoc autem et determinatum non est. Q. X.

Arguit primo

Et. I. gnosis.

Et. II. d. 4. Secundo.

Tertio.

Et. III. d. 8. et. 30.

Quarto.

Et. IV. d. 28.

Aristo. et Lomen. opinio.

Et. V. d. 56.

Euafo.

Lomen. 31.

Agens extra primum dependet a materia

Et. I. sed Et. I. d. 14. di. p. q. ultima. et 2. celi co. 42. hinc arg. q. corpa celestia sunt composita vel manifesta dicitio in dicitio auctoris.

Veritur Utrum ratio philosophi includat contra Platonem. scilicet si idee vel forme separate sunt cause generantes: quod genitum non erit hoc aliquid. Videtur quod non: nam forma in composito est primum generandi compositum: quod est hoc aliquid. si per se esse idem ageret. prima pars a se. nam calor calefaceret sicut separatus sicut coniunctus. Nullum agens particulare agit: nisi mediatis qualitatibus actibus et passivis. si nullum tale agens inducit formam subalteram per primum inducit ab aliqua forma separata. prima pars a se. quia nullum agens inducit aliquid perfectius et nobiliter quam sit forma per quam agit: omnis autem forma subaltera est nobilior: quia cuiusque qualitate activa et passiva. Contra. Dicitur quod generantur ab uniuoco: ut pars hic in terra: sed in putrefactis non est generans uniuocum: nisi sit aliquid uniuocum separatum. Et. Consequentia Aristotelem non valet: nam anima intellectiva non est a generante: sed a creatore: est pura forma separata: et tamen genitum est hoc aliquid: non ergo valet consequentia Lomen. et Aristotelem.

Contra. Philosophus hic in littera.

Respondetur

hic a Lomen. cum magistro suo: quod ratio valet: quod probat tripliciter.

Primo sic. Agens imale non dependet a materia in agendo: sed idea separata si ponitur est pura forma. generans imale non dependet a materia in agendo: tunc sic: vel producit sibi simile: vel non. si sic: habet primum positum: quod sicut idea non est hoc aliquid: sic nec generatum est hoc aliquid. si non: hoc habet esse per defectum ex parte materiae: quod idem semper facit idem de generante: materia circumscribitur a tali genere. si generans est forma tamen generans: et non erit hoc aliquid sicut nec generans. Si generans est hoc aliquid generans per transmutationem materiae generans erit compositum et non forma tamen. probatio prima: quia pura forma non potest transmutare materiam. si generans non est hoc aliquid et compositum generans. Dicitur ad hoc quod idea in generatione non habet rationem disponens: sed introducentis formam: ita quod in generatione operis dare duplex agens. unum agens compositum disponens materiam. et aliud inducens formam: quod est pura forma. nam sola forma potest inducere formam. Hanc rationem excludit Lomen. dupliciter: tum quia sequeretur quod genitum esset duo in actu: ex quo respectu ipsius ponuntur duo agentia: unus scilicet disponens materiam. aliud inducens formam: ut quod unus effectus est per unum generantem a duobus agentibus: et hoc est contra rationem Lomen. quod procedit ex unitate compositi excludendo predictam rationem: sed iste rationes non concludunt. Prima non concludit: quia assumitur falsum in maiori. scilicet quod agens quod non est in materia non dependet in agendo a materia: quod omne agens extra primum requirit materiam in qua agit: et tamen est aliquid agens imale preter primum. Secunda est ratio assumitur per rationem falsam. scilicet quod im materiale non potest transmutare materiam. Tum primo: quia si sic. prima causa non posset transmutare materiam. primum est falsum: quia quod potest causa secunda effectiva: potest et prima. prima pars: quia prima causa est maxime imale: et nullum imale est ita separatum: sicut prima causa. Tum secundo: quia impossibile est aliquid transmutare aliud per medium: nisi transmutet medium: sic Lomen. in fine istius compositi. d. quod forma separata potest transmutare materiam mediante corpore celesti. si potest transmutare illud corpus medium. aliter procederet in infinitum: et illud corpus medium est materia: ut nunc suppono. Tum tertio: quia ex dictis patet sicut dicit sibi: dicitur. n. quod corpa celestia in illis: que generant per putrefactionem dant eis aliquid loco seminis: scilicet corpa celestia sunt forma: ita quod non est ibi materia receptiva forme subaltera nisi ipsa in de suba orbis. si sola forma

potest transmutare materiam. Tum quarto: quia transmutans transmutat in quantum est in actu ex se: et in quantum tale accidit sibi habet primum potentiale. generans autem transmutatum habet materiam et esse compositum. Tertia ratio assumpta ex impugnatione rationis: non valet. unum est primum argui sic. Nam est a deo: quia ingenerabilis et incorruptibilis: forma autem a generante particulari. generans compositum seu materia et forma erunt duo in actu: non valet: quod sint duo in actu: quia tota materia est in potentia et actu: seu forma adueniens facit unum in actu. Contra tertium arguitur sic. In causis essentialiter ordinatis operis omnes simul concurrere ad effectum: ut ostensum fuit de huiusmodi: sed aliquid unum effectus est ab agente particulari. generans idem erit effectus ab omnibus causis velibus essentialiter ordinatis: et verum est quod ab illo particulari: non generans est in conueniens aliquid unum effectum actu esse a duobus agentibus: imo hoc est necessarium: sic forte diceret Plato quod agens disponens materiam: et agens inducens formam sint agentia essentialiter ordinata.

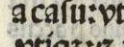
Dicendum

aliquid generans ad generationem: quod philosophus probat ideas non esse necessarias ad generationem: non quod sint poles: sed quod non sunt necesse: et hoc sufficit philosopho: quod autem non sint necessarie. probat: quia nunquam ponenda sunt plura: ubi unum sufficit ex parte philosophi. Anaxagoras: scilicet generans uniuoco potest saluari sine ideis. generans non operis ideas ponere per generans: non tamen probat. philosophus quod ideas non sint: et hoc sonat littera: dicitur. n. si sint idee propter singularia nihil viles essent ad generationem: unum non vult eas simpliciter non esse: sed quod propter generationem uniuocam non est necesse eas ponere.

Ad primum

in oppositum posset negari prima. scilicet quod si forma in composito est primum generans compositum. generans si sit se esse: non sequitur: quod si est per se separata: quod posset esse primum: quia non est in composito est tamen primum: quod non est primum: quod forma. n. sic est primum: quod non quod. Aliter posset dici: quod per probones quod adducit de calore separato. scilicet quod non est ipse forma separata esse primum generandi compositum: tamen non est necius. et hoc probat ratio: et hoc sufficit philosopho contra Platonem: ut dictum est. Ad tertium nullum particulare agens agat: nisi mediante qualitatibus actibus et passivis: non tamen est intelligendum: quod qualitates actus sint imediatum primum agendi formam subalteram: nulla. n. qualitas attingit terminum generationis subaltera: sed solus alterationem et disponens materiae procederet forme inductionem: et per tanto agens generans dicitur agens mediatis qualitatibus talibus. Ad quartum dictum est in inueniendo littera: quod omnia alia qualia sunt ex uniuoco: quia agens vel habet formam quam producit formaliter: tunc est generans simpliciter uniuoco: vel habet eam tamen virtualiter: tunc est uniuoco secundum quod: et sic uniuocatio generationis potest saluari et in putrefactis sine positioe ideae. Ad quartum procedo argui: quod non probat aliter: nisi quod genitum: et hoc aliquid potest esse a pura forma prima tamen philosophi est bona modo perpositio: quia sufficit philosopho: quod si genitum est hoc aliquid: et compositum: non operis generans esse formam separata: sed sufficit ipsum generans esse compositum.

Subiabit autem aliquid: quare alia sunt arte et a casu: ut sanitas: alia non: ut domus et terra. sic tamen utique: et ignis per hoc et cetera. Q. XI.

Veritur Utrum in materia rerum naturalium sit aliquid per forme generande compositum: vel aliquid quod sit transmutabile in formam. Ut philosophus sic. Nam Lomen. secundo meta. d. quod ex actu et potentia non sit unum nisi per agens extrinsecum ad actum: quod non largitur ei multitudinem: sed perfectionem: dicitur et in eodem secundo quod illud quod est in actu non est aliud ab eo quod est in potentia: sed illud quod fuit in potentia est in actu: et non sunt duo diuersa: sed si nihil forte peristeret in materia agens extrinsecum: vel educens potentiam ad actum non tamen largiret perfectionem: sed multitudinem. Item illud quod est in potentia: et illud quod est in actu essent aliquid duo diuersa: cuius oppositum ait Lomen.

Et. I. d. 11.

Ex tertio...

Seco. opinio...

Et. III. d. 35. 41. et 50.

Et. IV. d. 28.

Ad primum...

Et. I. d. 4. di. 11.

Ad secundum...

Ad tertium...

Ad quartum...

Et. I. d. 14. di. 18. et in...

Arguit primo...

et. I. d. 11.

Contra phs hic in lra. d. q. sicut domus fit tibi ab extra: sic tamen vitus et ignis. g. respectu ignis nullum ponitur actuum intra passum: sed solum sufficit ipsa materia. ergo nihil aliud preexistit.

Rudeo circa ista quod dicitur quod sic: et quodammodo non pars affirmativa pertractabitur. sed pars negativa declarabitur.

Quantum ergo ad primum dicitur quod in materia aliquid tale preexistit: quod probatur duplici via. prima scilicet ex parte vitade creationis in generatione naturali. et ex parte salvade naturalitatis. Ad hoc enim quod forma non fiat de nihilo: nec creetur: ponitur aliquid in materia preexistens: ex quo fiat forma. Ad hoc etiam videtur quod non violenter ponitur illud esse actuum: quod agens extrinsecum agens. Ex primo via ar. sic. Si nihil preexistit in materia: quod in forma naturaliter transmutetur. g. pductio forme naturalis non erit generatio: sed creatio. et non est salus. g. et animus. et materia probatur: quod creatio est de nihilo factio: sequitur et eadem ratione: quod quia forma naturalis corruptibilis: quod animaliter: quod res recipitur in idem redit et resoluitur. g. agens naturale posset creare et annihilare: quod falsum est. Ex secundo via ar. sic. Si nihil in materia preexistit: quod generatio forme naturalis non erit naturalis. est falsum. g. et animus. et materia arguitur. tum primo quod hic in lra dicitur: quod a natura sunt in quorumcunque materia est aliquid per se: quod sic motus materiam: sicut movetur ab extrinsecum: auctoritas est expressa. tum secundo: quod omnis generatio naturalis habet primum intrinsecum actuum naturalem: quod natura est primum motus et actus eius in quo est ex se per se. et per se dicitur natura ab artificialibus: ut ibidem dicitur: sed illud primum actuum non est forma inducenda: quod nodum est: nec materia: quod eius non est agere. g. aliquid transmutabile in forma: tum quod violentum est: cuius primum est ab extrinsecum per se: quod per se vim passo ex se ethico. si g. nihil est in materia coactum generationis forme: nullam vim per se passum: sequitur g. quod generatio ista esset violenta non naturalis: tale autem preexistit dicitur: quod est in materia a create non a generate: et est coactum materiae: ex quo postea fit forma naturalis: et illud quod dicitur coactum vocatur inchoatione forme: quod dicitur pre forme generade: quod forma imperfecta: quod ratione seminale: quod potentia actuum materiae per se ponentes illud coagere extrinsecum agens: quod dicitur vocatur illud purum potentiale. Contra hunc opinionem tenens pre affirmativa habet quatuor modos obediendi. Primus modus dicitur est: quod in materia est una forma generalis composita ipsi materiae: quod est ratio seminalis respectu generis proximi: et viteri aliorum sequentium: videlicet ad formam ipsam ipsissima. unde Lome. per met. dicitur: quod materia recipit formas viles: et sic deinceps. Sed dicitur: quod forma generis prioris: vel est per se forme generis posterioris: vel non: puta: quod forma sube sit per se forme corporis: et sic deinceps si non est per se. g. non evaderet creatio nec: quod forma corporis erit non de aliquid sui. si sic. g. forma prior eadez numero realiter est per se formaz: dicitur sibi mutuo per generationem succedentium: quod videtur ipse. et materia per se: quod illa forma per se manet per se: et est una in una materia. Contra dicitur: per generationem naturalem vel aliquid novi pducitur: vel nihil. si aliquid. g. non evades creatione: quod illud quatuor modis modicum fiet de non aliquo. Si nihil. g. erit nulla generatio: sed erit quodlibet in quolibet: omnis. n. pductio novaz respectu terminum novum. Sed dicitur modus obediendi est: quod ponit respectu cuiuslibet forme propria inchoatione: nec: et idem tot quot sunt forme educibiles de materia: et illas inchoatione dicitur esse a create: et ea vocatur pre forme: vel formam incompletam: quod pfecta a generate. Contra dicitur: quod quomodo ex parte precedere: et pre sequente fiat unum: quod vel sicut ex parte actus: vel sicut ex parte homogeneis eiusdem rationis: non per se modo. tum quod forma est actus. tum quod forma pfecta ex illis partibus composita non est simplex: nec quod modo: quod vel per se adveniens immediate educeret de materia: vel media te per se. i. de materia per se. si per se frustra ponitur per vitadum creatio nec: quod sine illa eadem immediate educeret. si per se per se ipse est duas partes forme eiusdem rationis sic se habet: quod una sit

terminus: et alia subz transmutationis. tum secundo: quod quicquid per se activa eque respicit quodlibet: in quo salvatur ratio obediendi per se. g. per se generativa eadem poterit in parte: per se sic in parte subsequente: ex quod ponunt eiusdem rationis: imo plus cum per se per se sit ipse: sequitur. g. per se per se non erit ingnabilis: nec coeva. Contra dicitur: Illud inchoationem intrinsecum et actuum vel est sufficiens per se actuum ad generationem vel non si sic. dicitur: tum primo: quod nihil ipse: actius est sufficiens actuum respectu pfectiorum: quod semper ageret: cum sit agens naturale habens semper passum appropinquatum. g. forme sit educeret semper: vel saltem illa: cum per se activa vel inchoatio eest fortior: quod est evidenter falsum. Sinon. g. agens extrinsecum plus agit quod intrinsecum: aliter intrinsecum semper egisset: ipse: in illo g. per se ex quod intrinsecum non agit erit actio violenter per se. non g. evites in naturalitate generationis. Terminus modus dicitur ponit cuiuslibet forme propria inchoatione: sicut et scilicet: sed illa dicitur esse tota forma: ita quod tota forma preest in materia: non tamen unita materia: nec in forma: sed post per se generans fit unio forme cum materia: ut eam actu in forma met. Contra dicitur: tum primo: quod ponit actus sine subiecto: quod forma accidentale non in forma materiae: tum secundo: quod ponit formam materiam separata et non in forma materiae. tum tertio: quod ponit materiam sine forma in forma: quod omnia sunt in potentia per se. Contra dicitur: Nulla actio realis naturalis per se terminatur ad relationem: quod ad aliquid non est motus ex se per se. sed unio est relectio. g. actio naturalis agens: quod videtur est realis non terminatur ad illam unione forme cum materia: ut tu dicitur. Quartus modus obediendi ponit: quod tota forma preexistit et unita materiae: sed preest forma esse incompleta accipiens completum esse per generationem: ita quod totum positum preexistit sub alio modo essendi. si sub esse incompleto. Contra dicitur: quod omnis actio realis habet terminum reale: sed generatio est actio realis. g. et. Iste terminus per se est modus essendi pfectus et novus: tunc sic. vel ille modus essendi est actus: et tunc generatio erit alteratio: vel erit substantia: et tunc vel erit materia vel forma vel compositum: quicquid des: sequitur quod non totum compositum preexistit: sed ipsius: vel aliquid eius noviter pducitur. Contra dicitur: sic: quod omnis pductio subalis nova habet terminum subale novum: sed generatio simpliciter est habens. g. et. tunc idem quod plus: quod tunc totum compositum non preexistit. Contra dicitur: Sequitur quod materia simul in forma et omni forma dicitur: quod g. buscuqz specificis distinctis: quod est absurdum forma propria: tunc. n. rediret opinio Anaxagorae. quod quodlibet est in quodlibet. Quintus modus obediendi ponit in materia natura quadam pure potentiale: quod vocatur primum potentiale: quod preest in materia: distincta tamen a materia transmutabilis: tamen in forma per actionem agens naturalis: et ista est per se materia: de qua educuntur forme corporales. Contra dicitur: quod primum potentiale: vel accipit per se obtinere vel subiectiva. si subiectiva: tunc non est aliquid aliud a materia de materia. n. ponit sic per se subiectiva. Si accipit per se obtinere: ista nihil ponit: sic. n. est in per se actibus: et albedo futura nondum ens. g. pure potentiale esset nihil. si g. ipse est transmutabile in forma: tunc forma fiet de nihilo: et sic non vitabis creationem. Contra dicitur: Illud purum potentiale si est aliquid extra nihil est creator vel creatura. non creator. per se: si creatura dicitur: quod omnis creatura habet respectum reale et actualis ad creatorem: cuiuslibet respectus realis actualis est fundamentum reale actualis: quod non minoris entitatis est fundamentum respectus fundat. g. primum potentiale est aliquid ens actualis reale. Contra dicitur: Illud purum potentiale vel est primum: vel est per se forme generate: vel non: ut plus alios modos ponendi arguitur: ita quod vel non creatio vitabit: vel per generationem naturalem nihil novum pducet: quod videtur ipsi reputant ipse.

Quantum ad secundum principale est opinio negativa que dicitur: quod videtur in materia ponenda est ratio seminalis: non tamen coeva materiae: vel transmutabilis in forma: ita quod aliquid forme perigat in materia: de qua fiet forma. Ad cuius evidenti suppono quod sit ratio seminalis: et in quod sit ex his: quod dicta sunt in finiendo circa primum huius lectionis. Et videtur

Aide i plogd pmi. q. 3. et in fra in 6. huius

A. l. cuadeoz Tertio modus.

Contra tertium modum.

Ter. co. 10.

Quartus modus.

Contra quartum modum.

Aide. i. pby. et alibi.

Quintus modus. A. l. primum

Contra quintum modum A. l. primum Aide in tribus principijs copiosius ista.

A. l. primum

Negativa opinio. A. l. nec Aide pmi. 2. de generatione animalium: quere Octavi in 3.

Quid semen.

Processus in na.

Ad qd ponit semen.

Alde. r. de generatione. c. c. 18. r. 20. r. 7.

Ad qd ponit semen.

Ad. 4.

Ad q forma ta in aiatu q in no aiatu pro ducitur.

Alde in scdo vbi supra.

Alde i Aug. 5. de trini. ca. 46. vide phz 2. b gnone aia lium ca. p mo

Ad quo diffor mit. ad in effca

terias. p declabit de semine: q semen sit. z° ad qd sit se-
 men. r 3° ad qd sit rō seminalis. ¶ Quo ad p^m pono ta-
 lē rōnē de semie. Semē est qdā corp^o ipsectū pductū
 a gnante: cui^o foza nō est intēta a nā pp se sed pp altez:
 vt ex ipso gnet aliqd file gnānti. ¶ Ad cui^o euidētia est
 sciēdū: q in nā est duplex pcessus: vn^o ascēsiuus r gna-
 tiuus. x. g. pcedēdo a foza semis vsqz ad formā sangui-
 nis: r vltra ad foiaz embzionis: r vltra ad formā pfectā
 in spē: puta asini vel bouis: r iste pcessus est ab ipsecto
 ad pfectū. Alius est descēsiuus r resolutori^o: vbi grā. re-
 soluedo aial in cadauer: r cadauer in elnta vsqz ad māz
 p^mā: r iste pcessus est a pfecto ad ipsectuz: illud autē
 a quo icipit nā in p^m pcessu est semē: r pz: q ibi nō sicut
 sz pcedit vltra vsqz ad formā vltimā pfectā: ecduerfo
 est in z° pcessu: ex qbus pz: q semē est qdā corp^o iper-
 fectuz pductū a gnante: vt sit via ascēdēdi ad formā vl-
 teriore r pfectā. ¶ Quātū ad z^m dico: q semē nō ponit-
 tur: vt sit p^m actiūū gnōnis attingēs terminū formalez
 gnōnis: q est ipsa foza: h^o pbo duplr. p sic. qd nō est: nō ē
 p^m pductiūū subeagere. n. p^m supponit eē: sz semē in in-
 stāti gnōnis nō est: qz gnō hui^o ē corruptio alteri^o. g. rē.
 ¶ Dices q est p^m dū est. Contra: qz semē ē aliqd de p-
 ximo quertibile in illud qd d^o gnāri: sz oē tale bz rōnez
 passiuū magis qz actiūū. ¶ p. z° sic. Nuluz ipsectū est
 p^m sufficiens pducēdi pfectū: sz semē est qd ipsectiūs
 regenerāda. igit maior pz: qz oē p^m pductiūū: vel est
 vniuocū: vel equocū qcad def: vel est eq pfectū: vl pfe-
 ctū terminū pducto: r nullo mō ipsectū. ¶ Dices q se-
 men agit in v^ote decidētis: r nō in v^ote ppaz: sic pōt
 pducē subaz r formā vnigeniti. ¶ Cōtra in v^ote non
 entis eo mō quo nō est: nihil agit: sz decidēs cū nō insit
 in reuz nā: puta p^m mortū: vel ēt si sit: nō est p^m
 corpi in qd d^o semē agē: iō ē nō ens: vl h^o rōnē nō en-
 tis. g. in v^ote illi^o nihil agit. Si g agit semē: vel agit v^ote
 ppa: vel alicui^o sube actuali coexistit. ¶ Cōfirmat:
 qz i causis ordiatu accidētali: nō opz sit pcurrere oēs ad
 effectū: vt ostēsius est z° hui^o: sed decidēs: r ipsuz semen
 sunt accidentaliter ordinata. ergo rē. semen ergo non
 agit in v^ote decidētis.

Sed occurrit

dubiū a quo illa foza pducit: si
 nō a semine: nec a p^m. ¶ Rñ
 deo in gnātis mediāte semie: r maxie p ppagationē: vt
 sūt aialia: opz recurrere ad v^ote dinā: r dico q imedia-
 te a deo pducit. pbatio: qz nō a semie: vt pbatū est: nec
 a p^m: qz eo mortuo pōt filius gnāri: nec a foza: vel v^ote
 celi: qz ipsa est ipsectioz qz foza aiatū. nā fm Aug. 11. de
 ciui. cap. 16. oē viuēs est p^mātū: nō viuente: pponunt. n.
 viuētia nō viuētū. Nec pducit ab intelligētia: vel ab
 angelo: uz qz sz cōez scholā: nō pnt iducere vel educē
 formā de po^a māe: tum qz agūt mediāte motu celi. si g
 celū nō pōt: nec angelus mediāte motu celi pōt. relinq-
 tur g q de rē. ¶ Cōtra. g oēs iste forme nāles creant.
 ¶ Rñ deo ad illud: si detur p^m nō v^o aliqd ipole: vel
 alr negē p^mtia. saltas huius p^mtie patebit ifra. ¶ De
 gnātis autē imediate: r sine semie: puta cū ignis generat
 ignē: nō opz sic dicere: de his eni nō pcludūt rōnes fa-
 ete sicut pz: semē g nō ponit: vt sit p^m actiūū respectu
 termini formalis gnōnis: sz magis p^m passiuū r māle.
 ¶ Sed nūqd semē agit ad alterationē p^mtiā: vel p^m-
 cedētē terminū gnōnis. ¶ Dōm q nō agit: vt sufficiēs
 actiūū: nā v^ote actiua agētis vniformis nō pōt causare
 effectū difformē in passū vniformi: sz virtus seminis est
 vniformis: vt pz: r mā silr. g v^ote seminis nō pōt effcē
 tantā difformitatē qzta appet in organis aialiu: nec per
 p^m pōt alterare ad tātā difformitatē. ma. pz: qz diffor-
 mitas in effectū vel accidit ex difformitate agentis vel

passi. Quid g: dico q v^ote q facit tātā difformitatē oz-
 ganoz in corpe aialis: opz q sit agēs difforme: r illū est
 actio difformis influētie: siue caloris celestis: q q^m ad B
 psona est v^ote dine: nec puto icōueniēs si ad istā actio-
 nē difformē aliquo mō pcurat semē vt p^m causa.

Quātū

ad z^m dico: q rō seminalis nō ponit vt sit
 p^m pductiūū foze subalis sicut nec semē:
 r pp eadē rōnes. ¶ Itē sic semē nō est sufficiens alte-
 rās sine influētia celi: vt oñ suz est: sic nec rō seminalis:
 que est aliq forma: siue v^ote actiua seminis. Sunt tñ r
 semē r rō seminalis nō sufficiētē: sed aliq^m r^o causatiua:
 r coactiua nō ad formā subalē: sz ad alterationē p^mtiā:
 Ex p^mdictis oibus pcludit. q nihil p^mxit in mā: vt in-
 choatio foze: vel actiūū forme: qd in ipsaz formas nāl^o
 gnātā nāl^o trāsmutat: r sic ad qd nē. ¶ Ad argumenta
 alteri^o opionis. Ad p^m de creatione. nego p^mtiā: r ad p-
 bationē auz d^o q creatio est de nihilo facto. Rñ deo q
 ly de nihilo pōt dicere bitudinez termini vel subri. Si
 dicit bitudine termini: sic nō distinguit creatio a gnōne
 nāl^o: vtraqz. n. est pductio de nihilo: si dicat bitudine
 subri: sic est tñ creatio r nō gnō nāl^o: creatio. n. est p^m-
 ctio de nihilo: r nullo p^msupposito: ita q excludit calita-
 tē cuiuscūqz cāe: tam mālis qz formalis: qz ēt efficiētis
 creati p^mcausantis ipsi creati: sz aliq^m p^mtiā: vt p^mte-
 rius: v^ote si res creata suscipiat in aliq susceptibili:
 oppo^m hui^o semp accidit in actione nāl^o: qz ibi p^mxiq^m
 subm: r mā p^mcausans: q est in po^a nāl^o ad formā h^o in-
 clinationē ad eā tāqz carēs r apta nata nāl^o suscipe eā:
 vñ si p ipole foza nāl^o pducere a nā nō pcurrētē mā:
 nec trāsmutat p nām: talis pductio eēt creatio. ¶ Cū
 nōn^o q creatio est pductio iter ens r nihil simplr: gnō
 xō est iter ens r puationē: q puatio est nihil sit fozal:
 tñ p^msupponit aptitudinē r inclinationē nāl^o in subro ali-
 quo p^mcausantē nō sic creatio. ¶ Ex h cessat instātia de
 grā r aia intellectiua: qz ad istoz pductionē nō pcurrit
 aliq cā p^mcaus ipsi pducētū: cū iste forme nō educant de
 po^a māe: vñ r deus posset eas pducē sine susceptio: r
 tunc pz: q nihil sibi coageret: nūc ēt pus ex nā rei p^mtiā:
 cūnt a deo nulla alia cā p^mcaus: r in z° signo nāe vniumē
 qz suo susceptiūū. sz grā aie: r aia intellectiua corpi. pz g
 q agēs nāle nō creat: r eadē rōne non annihilat: esto q
 pducit formā nō p^msupposito aliquo in mā: qd in foiaz
 nāl^o trāsmutat. ¶ Ad z^m cū inferi. g gnō forme nāl^o
 nō est nāl^o. nego p^mtiā. Ad cuius euidētia p^msupponē
 dū est: q nāl^otas gnōnis r modus nāl^o accipiēda est ex
 pte passū ad foza nāl^o inclinat: r nō ex pte pncipiū actiūū
 inexistit ipsi mobili: vt pbatū fuit p rōnes tres 5° hui^o
 cap^o de nā. Hoc p^msupposito ridetur ad pbōnes p^mtiā.
 ¶ Ad p^mā dico: sicut dixi in sentētiādo: q p^m h^o bic in
 lra loq^m de pte forme nō fozal: sz v^oteualr eo mō q dicit
 calorē eē p^mte sanitatis: r hoc mō rō seminalis pōt dici
 pars forme gnānde: sz sit fozalr nihil illi^o forme. ¶ Ad
 z^m p^m bationē cū d^o q ois gnō nāl^o hz p^m actiūū d^o: q
 falluz est cū dicit: q nā est p^m mot^o eius: in quo est: d^o
 co q est p^m passiuū nō actiūū: r p hoc nāl^o differunt
 ab artificialib^o: qz in nāl^oibus p^m passiuū hz determia-
 tā inclinationē ad formā: in artificialib^o nō: sed ibi vel
 inductio forme est cōtra inclinationē māe: vt pz in edifi-
 cys r erectionib^o. nā i inclinationē grauiū est q ponant
 sursum: vel saltē mā est in po^a neutra ad formas artifi-
 ciales. ¶ Cōtra: qz nā d^o magis de foza qz de mā ex z°
 pby. ¶ Rñ def nā vt p^m passiuū d^o de mā r de foza:
 nā p forma: per quā res est talis p candē est receptiua
 passionis p^mtiā formā. ex^m p eandē formā: qua hō est
 homo: est receptiua risibilitatis r qua graue est gra-
 ue: vel leue est leue: competit sibi talis vel talis motus.
 ¶ Ad z^m

Ad argum opionis. Densio 2.

Ad argum opionis. Densio 2.

Ad argum opionis. Densio 2.

Ad argum opionis. Densio 2.

Ad argum opionis. Densio 2.

Ad argum opionis. Densio 2.

Ad argum opionis. Densio 2.

Ad argum opionis. Densio 2.

Ad argum opionis. Densio 2.

Ad argum opionis. Densio 2.

Ad argum opionis. Densio 2.

Ad 3^{am} pbatōne: q; violentū rē. dōm q; ly nō pferente vim/ d; cōstrui cū ly passō/ r non cū ly pñ^m extra: vt sit sensus: q; violentū est: cuius pñ^m est ab ex ipō pas/ so nō pferere vim: pferat aut vim passuz nō actiue: s; inclinatue r dispositiue: qñ. s. h; nālē r determinatā iclinationē ad formā iducēdā: qd nō est veruz de violēto: vt cū lapis fert sursum: s; ex h; nihil habes: sufficit enim q; mā nālē sit iclinata ad formā nālē ad saluādā nālitate generationis: esto q; nihil actiuū sit ex parte materie.

Ad cōmē. in opp^m dōm: q; in illis duab; auctib; largit multitudinē s; pfectionē: r illd qd est in actu r in po^o nō sunt duo diuisa: ga albedo in actu nō ē alia: nec ē cōpositior seipsa vt ē in po^o obitua: s; ē pfectior: sed loquēdo de po^o subitua: sic agēs nālē largit pducēdo for^{am} aliq; d nouo. Itē ens i po^o. s. mā r ens i actu. s. for^{am} sūt duo diuersa: r realr distincta: r sic nihil mali sequit.

Sz hīc quidē pmittat: ex qb; nō substātia est: vt p trib; pscrutandū est. Si igit est h; qdē mā: illud nō spēs: aliud ex his: r substātia est materia r spēs: r qd ex his est qdem vt mā pars alicuius dicit. Qd. XII.

Uerit Utrū in reb; nālē mā sit pars qd dicitatis rei specificē. C. U. q; nō. nā s^o hui; ca. de cā: d; q; oēs pres diffōnis sunt forme. g mā nō p̄inet ad diffōne: nec psequēs ad quidditatē rei. C. P. I bidem r 2° de aia: r alibi frequēter Arist. noiar formā: qd qd est rei. g mā nō pertinet ad qd qd est rei. C. P. dicit in 7° parū post d;: q; aia est suba aiati: r spēs: r qd qd erate: nō materia. s^o huius d;: Plato. q; oīs dīffō h; qd r qle: r op; B eē vt mā: illd nō ex forma.

Contra Rūdeo hīc est opio tenēs pte negatiua pp aucto ritates adductas in opp^m r ples consilios. C. P. Ar. rōnib;: r p sic. q; qd h; māz est gñabile r corruptibile: s; qd qd nō p̄t gñari r corrupti. qd qd est rei nō icludit mām. maior pbat ex B 7° ca 5°: mā est q res p̄t eē r nō eē d; s; p̄m ibidē in oib; gñatis: siue ab arte: siue a nā est mā: ga qd talē est pole esse r non eē. mior h; in lra: vbi d; q; qd nō p̄cipiunt cū mā: s; sine mā: vt rōnes. i. qd dicitates sp̄rū: solū h; nō corrum p̄unt. C. P. Qd qd est: est pñ^m cogitēdi illd cui⁹ est: vt dicit sūt sup i h eodē 7° ca 4°: s; mā nō est pñ^m cogitē di rē: ga vt d; paruz post mā est de se ignota: r ibidem Cōmē. ait: q; mā siue sensibillis: siue itelligibil f m se est i qta. g mā nō p̄inet ad qd qd est rei. C. P. Nihil p̄inet ad qd dicitatis rei qd p̄hibet qd qd est idē eē cū eo cui⁹ est: s; mā est h; g mā nō p̄inet ad rei qd dicitatis. maior est qsi euidēs ex termis. nā nihil p̄t p̄hibē idē dicitates iter rē r suā qd dicitatis: nisi sit eē nū a rei qd dicitatis: vñ supra ca 4° pbat: q; in dicit s; se: qd qd est idē est cū eo cui⁹ ē. m. h; in lra in B eodē 7° ca 5° mā est oīs ei: qd nō ē idēz cū suo qd qd est: r iferi⁹ ē d;: q; p̄cepta cū mā nō sūt idē. g rē. C. Sz ista opio nō placet pp rōnes inferi⁹ p̄ponen das p 2° opione: nec rōnes isti⁹ opionis pcludunt.

Ad primū in opp^m cū dicit: oē qd h; māz rē. dōm: q; corruptibile dicit po^{am} ppi: quā vel remota: corruptibile in po^o remota dicit illud qd h; vñ possit corrupti: non tñ potest extire in actu: nisi prius sit in po^o p̄pinq;: sicut calefactiū in po^o remota dicit: qd h; vñ possit calefacere: s; nō p̄t actu calefa cere nisi sit in po^o p̄pinq;. s. q; nō ipediat: r q; passuz sit sibi p̄ns. C. Ad p̄positū ignis est corruptibilis i 2° mō dicitū p se: sicut color est visibilis ex 2° de aia: tñ ignis

nō ē in po^o p̄pinq; vt corrupt: nisi sit i eē exstie: qd g est gñabile r corruptibile p̄rio h; māz dicit ad exstia: sic aut qd qd est: nec ē gñabile nec corruptibile: vt dicit P̄hs: nec plus pcludit rō: s; h; nō obstatē: qd qd est sp̄i h; māz nō dicit. C. Ad 2^{am} cū d;: q; qd qd est est pñ^m cognoscendi rē. illa rō reducit sic: nihil p̄t p̄fecte cogno/ sci nisi cognitis oib; suis causis: vñ 2° hui; ponit: q; cāe nō sunt infinite: loquēdo tā de causis mālib; q; de aly: tūc sic: nihil est neciuz ad cognitionē rei: nisi qd qd est h; te: sed mā est necia ex 2° hui; g mā icludit in ipso qd qd est. C. Ad for^{am}: dōm q; l3 cognitio māz regrit ad cognē rei mālis: tñ alr est rō cogitēdi formā: alr māz: nā sic cause differūt in pfectione r entitate r cālitate in cādo: ita r in cādo cognē rei cui⁹ sunt: sic g for^{am} magis est ens q; mā: ita magis causat entitatē r cognoscibili tatē rei: ga ē mā nō h; eē nālē nisi p formā causantem ei⁹ eē in effectu: r iō ē for^{am} fac cognoscē māz: tñ vtrūq; postea est cā cogitēdi cōpositū. d; g mā ignota: ga non est p̄ rō cogitēdi illd cui⁹ est: nec potissima. C. Alr d;: q; Az. loq; de cognitōe sciētifica: r de mā dicit ad eē exstie: illa qd est ignota sciētifica: r cā p̄tingēte rei: iō nō fac cognitōne sciētifica: s; si abstrahant a sensu il la: quoz est talis mā: non est de eis nisi opio. C. Ad 3^{am} cū d;: nihil p̄inet rē. dico q; mior est falsa. C. Ad p̄bō: nē dōm: q; Arist. loq; ibi de mā dicit p̄existere vel de mā q; est p̄prietas idiuidualis: in his eni nō est idēz qd qd est cū eo cui⁹ est p se: sicut Arist. itē dicit: l3 sit idēz eo mō quo hūit qd: vt ostēdēz est sup in B 7° caplo 4°.

Alia est opio tenēs pte affirm^{am}. C. Ad cui⁹ euiden tiā suppositis trib; distōnib; positis in sen tētiādo: q; rū p̄ est de sp̄alia de mā: alia de sit toto: de clarabo qnque p̄nes. C. P. rīa p̄ sit ista: mā nō dicit q; ē ps potētiālis accepta absolute r vlr p̄inet ad qd dicitatē specificā hāc ostēdo sic. Arist. 8° hui; cap 2° recitat opione diffiniētū res māles: quoz qdā diffiniēbant p māz solū: qdā p actu: qdam p vtrūq;: r isti vltimi diffiniēbāt p̄fecte: vñ ibi cōmēdat architā: q; cōplex⁹ est in diffōne māz r for^{am}. C. P. I bidē cap 3° dicit: q; opz ter minū eē dōne lōgā: r in diffōne eē h; qdē vt mā: illud nō vt for^{am}. C. Itē in B 7° iferi⁹ dicit: q; parabola aialis: quā p̄sueuit Socrates iunior dicē nō hū se h; supflūū eni est auferre māz a qd dicitatib; rerū: q; rū qdā sūt h; in B. i. forma in mā: B ē vt dicit alibi frequēter in B 7° r in 8°. C. P. Argū p rōnes. p̄ sic: eēntia r qd dicitas cuiuscunq; sube est rō irriseca sufficiens eēndi rei: cui⁹ ē circūscripta qd cūq; alia realr differēte: s; p te for^{am} ignis est tota eēntia r qd dicitas ignis. g ignis est ignis sine mā: r p̄ns mā ē supflūū in nā: qd est absurdū. ma. p; ga albedo ē rō su p̄ficiē eēndi albā. g multo mag igneitas eēndi ignem. C. P. Cui⁹ eēntia est icāta: r ipz est icātū: p̄dicatū iclu dit in subro: ga cū eēntia rei: r ipa res sint idē realr p̄fecta idē dicitate: si vnū ē icātū r reliquū. g addito vtrōiq; illd cui⁹ est eēntia icāta a causis irrisecis ipz est icātūz a cāis irrisecis: s; si qd dicitas rerū māliū nō icludit māz: nec erit cāta mālr. g nec res mālis erit cāta mālr. g fru stra ponit mā in reb; mālib;: nec mā erit cā: ga nō p̄t eē cā nisi irriseca: qd ē absurdū euidēter. C. P. Qd ens cōpletū in gñe nulli alteri vnū ad faciēdūz vnū p se: s; si vnū facit vnū p accūs cū eo vel vnū aggregatiōe vt aceruus: sed si qd dicitas ignis est ipsa for^{am} ignis sine mā: for^{am} ignis est ens cōpletū in gñe. g cui⁹ cūq; vnū fac vnū p accūs: s; māē vnū. g h; ignis cū mā nō ē vnū p se: s; p accūs: vel aggregatiōe vt aceruus: qd falsuz est. ma. p̄n cipalis pbat: ga q; faciūt vnū p se nō sūt cōplete gñe: s; p reductionē: vt sūt pñ^m r pres rei. mior p; ga ignis est cōplete in gñe. g r forma ignis si sit tota qd dicitas ignis.

Ad secūduz. Sc; ad op^m. L. cō. 9. r. 13.

Abi supra.

Cur mā dicit ignota.

Aide. t. c. 35.

Ad tertium.

L. cō. 20.

Scō. opinio. Aide literam r expōitōez. Que mā p̄inet ad qd dicitatē: que non. L. cō. 6. Aide Scotū in. 6. hui; q. i. vbi vñ velle q; metaphyfi cus non diffi nit per mām L. cō. 9. L. cō. 39.

Aide hāc. q. in Scō. et ibi videbis varia loca p̄i ad hanc opi.

Esta istātia s clementis in mixto: r de p ub; numeri.

¶ Quid non includit aliq̄ q̄ dicitur in ḡne: nec aliq̄ q̄ dicitur in ḡne includit ip̄s: nec ē i ḡne p se: nec p reductio-
 nē: s̄ p te mā ē b̄: vt oīdā. ḡ mā nō ē p se i ḡne: nec per
 reductiōez. ḡ erit nihil: ga nullū ē ens eē gen^o nisi deus:
 mā nō ē de^o. ḡ nihil. ma. p̄: ga q̄qd ē i ḡne p se ē q̄ dicitur:
 vl̄ includēs q̄ dicitur vt ignis: r̄ q̄qd ē i ḡne p re-
 ductiōez includit i q̄ dicitur alicui^o b̄ n̄t q̄ dicitur. mi. ē eui-
 dēs: ga si mā nō p̄tinet ad q̄ dicitur: nec ē includit q̄ dicitur
 tate: nec includit: vt dicit. **¶** Quidcūq̄ aliq̄ rō cōis cō-
 uenit p̄lib^o: puenit eis p aliq̄d cōe: cui p̄tinet p̄ illa rō: vt
 p̄ ex p̄ poste. r̄ z^o d̄ aia: s̄ facē p se vnu puenit huic for-
 me r̄ huic māe r̄ illi. ḡ r̄. illd̄ cōe ē ip̄a mā r̄ for^o cōiter
 accepte: q̄ p̄ faciūt p se vnu qd̄ nō eēt nisi ip̄a mā p̄tinet
 ret ad q̄ dicitur rei cōiter accepte. **¶** Quicqd̄ po-
 nit i d̄ffōne sube mālis p̄tinet ad q̄ dicitur ei^o: ga suba
 nō h̄z d̄ffōne p additamētū: s̄ mā ponit i d̄ffōne s̄be
 mālis ex s̄buius. ḡ r̄. **¶** z^o s̄ sit ista. mā d̄cta p̄ d̄cti-
 uationē p̄tinet ad q̄ dicitur s̄l̄ tot^o: qd̄ ē id̄iuidū s̄be
 d̄ffōne s̄ v̄le. h̄c oīdo sic: singulariuz s̄t c̄e singula-
 res ex s̄^o hui^o. cap. de c̄a: mā aut r̄ for^o s̄t c̄e intrinsece
 rei. ḡ id̄iuidū erūt cause id̄iuidue: mā ḡ id̄iuidū erit
 c̄a intrinseca r̄ q̄ dicitur: r̄ id̄iuidū sube sic accepte.
¶ z^o s̄ sit ista. mā d̄cta p̄ ex̄t̄ia p̄tinet ad q̄ dicitur s̄l̄
 tot^o ex̄t̄is. p̄batio hui^o: p̄ma eēntialia cōpositi ex̄t̄is
 s̄t ex̄t̄ia: nō enī est itelligibile q̄ ex non ex̄t̄is b̄ cōpo-
 nit intrinsece aliq̄d ex̄t̄is: s̄ mā est p̄n^o eēntiale rei. ḡ com-
 positi ex̄t̄is erit mā ex̄t̄is. **¶** 4° s̄ sit ista: mā accepta
 p̄ p̄te integrali remota p̄tinet ad q̄ dicitur rei nō p̄p̄te r̄
 directe: s̄ p̄ reductiōez: q̄ nō p̄p̄te r̄ directe oīdo sic: il-
 lud qd̄ nō irat d̄ffōne rei non p̄tinet p̄p̄te r̄ directe ad
 q̄ dicitur ei^o: nā d̄ffō est termin^o includēs q̄ dicitur est de
 q̄ dicitur rei: s̄ mā accepta p̄ p̄te integrali remota nō i-
 trat d̄ffōne rei: ga semicirculus nō est de d̄ffōne circu-
 li: vt d̄ hic in s̄ra. ḡ r̄. s̄z q̄ p̄tinet ad q̄ dicitur rei p̄
 reductiōez: ostēdo sic: nā q̄qd p̄ncipiat p̄n^o p̄ncipiat r̄
 p̄ncipiatū saltē p̄ reductiōez: ga q̄qd est c̄a eēst c̄a
 c̄a: s̄ mā sic accepta est p̄n^o p̄ncipy immediati. s̄ māe p̄-
 xime r̄ imediate: nā circulus q̄tū ad suū eē māle proxi-
 mū cōponit ex semicirculis: sicut paries ex lapidibus.
 ḡ r̄. **¶** 5° s̄ sit ista. mā d̄cta p̄ acc̄is p̄ter necessarium
 nullo mō p̄tinet ad q̄ dicitur rei. h̄c ostēdo sic: qd̄ pōt
 p̄fecte eē: r̄ p̄fecte itelligi in sua q̄ dicitur sine alio non
 depēdet ab eo: nec includit illd̄ in sua q̄ dicitur: s̄z sylla-
 ba cōposita ex l̄ris cereis pōt p̄fecte eē r̄ itelligi in sua
 q̄ dicitur sine cera vel l̄ris cereis. ḡ cera vl̄ l̄re ceree nō
 p̄tinet ad q̄ dicitur syllabe: nisi dicas syllabe ceree. ma.
 p̄: r̄ minor ēt̄ga bec syllaba/ba/pōt eē r̄ itelligi p̄fecte
 sine. a. r̄. b. cereis: ga. b. r̄. a. p̄t̄ eē cupree: vel ferree: vel
 sine oī tali mā posset p̄ferri bec syllaba/ba. **¶** Aditen-
 dū t̄n q̄ mā d̄cta q̄cūq̄ mō nō ē de rōne q̄ dicitur spe-
 cificenā nā specifica abstrabit a q̄cūq̄ d̄ctiōe accepta
 p̄m q̄tuor p̄clussionses vltimas: r̄ ideo soluz mā accepta
 mō abstracta: r̄ in v̄le ē de eēntia sp̄ei: vt p̄^o s̄ p̄cedit.
¶ Ad auctoritates **¶** p̄bi in opp^o. **¶** Ad p̄m^o
 nis sunt forme: oīdm q̄ nō sunt forme s̄b̄iuidue: cōpa-
 rate: sed re^o d̄ffōnit: ga de ip̄so formalr̄ p̄dicent. **¶** Ad
 scd̄az de z^o de aia cū d̄: q̄ forma est qd̄q̄derateē: d̄bz
 q̄ h̄ d̄i approp̄iate ex eo q̄ forma est p̄ncipalior c̄a: r̄
 cōpletua d̄ffōnis r̄ q̄ dicitur rei: nō quin mā ēt p̄cur-
 rat. **¶** Ad 3°: q̄ aia est suba aiari: oīdm q̄ Aristo. acci-
 pit ibi subaz: r̄ qd̄q̄derateē p̄ notiozi p̄te d̄ffōnis: r̄ nō
 p̄ tota d̄ffōne: qd̄ p̄z p̄ ip̄met glosantē se statz ifra:
 it̄ qd̄ ait altera: r̄ nō ē aia aial: r̄ sic h̄ qd̄ oīdm: h̄ autē
 nō oīdm: sicut ḡ non vult q̄ aia sit aial: sic non est d̄ffō
 aialis: s̄z p̄ncipalior pars: ideo sicut ait oīdm: sic aut nō:

ita q̄ vno mō d̄i d̄ffōnitio: alio modo non.
¶ Abentes vō ex actu: nō palam vtruz q̄
 dez sunt: aut non sunt: sed semp̄ dicuntur r̄
 cognoscuntur v̄lis rōne. **Qd̄. XIII.**

Veritur Vtrū singulare sit p se a no-
 bis itelligibile. **¶** Vtrū q̄ non
 p̄ h̄m hic in s̄ra q̄ dicit: q̄ abentib^o a sensu
 nō est palā: an sint: aut nō sint. **¶** Item z^o de
 aia d̄: q̄ sensus est singulariū itells v̄lium. Ex his sic
 arguit: sicut se h̄z sensus ad suū obtū: sic se h̄z itells ad
 suū. ergo p̄mutatiz sicut sensus ad itelectū: sic obtm sen-
 sus ad obtū itells: sed sensus nō est itells. ergo nec obtm
 sensus: qd̄ est singularis est obtū itells. **¶** Cōfirmat: ga
 diuersarū potentiarū sunt diuersa obta. ergo singulare
 qd̄ est obtū sensus nō erit obtū itells. **¶** Qd̄ qd̄ est
 obtū itells ex 3° de aia: s̄z singulare non h̄z p̄p̄e qd̄q̄
 est. ergo r̄. p̄batio minoris: tuz ga alias singulare esset
 d̄ffōnibile: r̄ de ip̄so eēt p̄p̄e sc̄ia: quoz vtrūq̄ est cōtra
 p̄h̄m in h̄ 7° tuz ga infinite possent eē sc̄ie cum infinite
 nō repugnet singularib^o: tuz ga h̄ns notitiā p̄fectam de
 spe sp̄alissima d̄et ip̄fecta: r̄ in po^o de quoz singula-
 ri: sicut h̄ns p̄fectā notitiā de ḡne h̄z ip̄fecte r̄ in potē-
 tia notitiā de spe q̄libet ip̄si: s̄z h̄ p̄ns est falsum: nam
 agēs p̄ cognitionē nō pōt p̄fectissime se dirigere in agē
 do: nisi p̄fectissime cognoscat agibile q̄tū sibi pole est:
 sed artifex p̄artē de domo t̄n v̄lem p̄fectissime se diri-
 git in faciēdo h̄c domū p̄ticularē ita p̄fecte: sicut si eā
 dē pus: aut vidisset: aut nouisset. ergo dom^o facta nō est
 apta p̄fectius cognosci ab artifice q̄m in v̄li. **¶** Ad
 principale: si singulare p se itelligit. ḡ v̄le nō p̄ se itelli-
 git. p̄ns est falsuz. ḡ r̄ aīns. p̄batio p̄ntie: ga si v̄le r̄ singu-
 lare p se itelligant: aut ḡ v̄le itelligit p eādē sp̄em per
 quā singulare: aut p aliā. nō p eādē: tuz ga sic idē rep̄-
 taret aliqd̄ sub rōne d̄ffōnit r̄ id̄ffōnit: tuz ga si sic. i. per
 eādē: aut vna sp̄es q̄ est ip̄si^o v̄lis eēt oīuz singularium:
 aut q̄cūq̄ ē alicui^o singularis p̄p̄a est ip̄si^o v̄lis. nō p̄: ga
 nulla sp̄es vnica ē rō cognoscēdi pla: vt pla. nō z^o mō: ga
 tūc quot eēt itelectiōes singulariū tot eēt v̄liuz: tuz
 ga ambo. i. v̄le r̄ p̄ticularē semp̄ itelligerent s̄l̄: nisi itel-
 lect^o v̄teret spe nūc ad h̄: nūc ad illd̄: r̄ illum v̄liuz opoz-
 teret q̄ p̄cederet cognitio hui^o r̄ illi: tuz ga illa eadem
 sp̄es aut eēt ip̄si^o v̄lis p̄: r̄ sic non posset rep̄tate singu-
 laria: ga eēt id̄distincta r̄ p̄fusa: vel eēt ip̄si^o singularis p̄:
 r̄ ex p̄nti v̄lis: r̄ tūc quot eēt sp̄es singulariū tot essent
 sp̄es v̄liuz: r̄ sic sp̄es multiplicarent in infinite s̄i debe-
 ant oīa singularia cognosci. **¶** Si vō deē alia ps: q̄ p̄ aliā
 sp̄em cognoscit: h̄ nō v̄: tuz ga vtrūq̄ sp̄es eēt c̄q̄ ab-
 stracta cū ab eodē p̄batafmate ḡgnat: r̄ virtute eiūdē
 itells agētis: q̄re ḡ vna erit magis v̄lis: r̄ aliā p̄ticularis
 nō v̄: tuz ga si p̄ ḡgnat sp̄es itelligibilis singularis
 ex p̄batafmate: aut ḡ ḡgnat alia v̄lis ex eodē: vel etiaz
 de illa spe: r̄ tūc tot erūt sp̄es v̄les quot p̄ticularēs: r̄ sic
 eiūdē v̄lis eēt infinite sp̄es: aut non necio ḡgnat sp̄es
 v̄lis: s̄z t̄n volūtate: s̄z est irrōnabile oīno: cum ḡgnati-
 tio sp̄ei sit n̄alis: aut sp̄es z^o v̄lis redit in idēz cū p̄ma: r̄
 anget eā: r̄ sic cognitio v̄lis poterit in infinite itēdi: r̄ ēt
 sequeret q̄ q̄to plura singularia video: tāto cognoscā
 perfecti^o ip̄m v̄le: quoz vtrūq̄ est manifeste falsum.

Contra. Intellectus complexus presupponit incoplexū:
 s̄z itells cōponit v̄le cū singulari: d̄icēdo
 fortes ē d̄: r̄ cognoscit cōponē eē v̄le vl̄ falsuz: ḡ cognoscit
 vtrūq̄ extremū icoplexū: als cōponeret ignorās.

Respōdeo. Ista qd̄ ē metaph^o. q̄tū q̄rit de itel-
 lectiōe simplr̄ singulariū: r̄ ēt aia
 itica. i. p̄tinet ad lib̄ū de aia: q̄ten^o q̄rit d̄ itelectiōe sin-
 gulariū

tex. cō. 17.
 Sicut p̄stam
 d. 35. ar. 7.
 vna limitatio
 nem.
 tex. cō. 2.
 tex. cō. 3.
 Sicut 2. p̄b.
 t. c. 38. r̄ ifra
 r. 12. met. 18.
 r. 19.

Arguit p̄m
 tex. cō. 35.
 Secundo
 tex. cō. 60.
 Et d̄. 1. p̄b.
 r. cō. 40. r̄
 post ad
 Et d̄. 2. d̄
 t. cō. 33. r̄ 37.
 Tertio
 T. c. o. r̄
 vbi supra

Quarto

Et d̄. 1. voluma
 r̄ 16.

In oppositū

gularium respectu intellectus nostri: pmo qd ptracta bitur vt metaphysica. secudo vt animastica.

Quantu ad pmo pmitta tres distones. 2o osteda tres nes. C De p sit ista p disto: singu lare est 3o qda abstrahes ab exntia: no eni. Singulare determiat qtu est de se ad exntiaz: sic nec yle: r tale p ticular e p se in gne nihil icludēs pter nam spet: r ppe tate idiuidualē p qua e h: qz at coordinatio pdicame si abstrahit ab exntia. 2o mo sumit inqtu est exns sin gulare: r no icludēs aliqd accns: r tale singulare pot vi si sit totuz: vt ocm fuit supra: exntia at no e de rone ali cui: nec inqtu qd: nec inqtu pncipat qd: ga exntia est oino ex qdditate formalē saltē i creaturis. 3o sumit sin gulare inqtu icludēs no solū exntia: s; alia accntia cir cūstātia: vt qritate: qlitate: locū: tps: r h; r sic e ens ag gregatū: r vnu p accns. C 2o disto e: q intellectio est 2o qda q dī qdditativa seu abstractiua: r hec abstrahit ab exntia obri respiciēs solū qdditate ei: vt qdditate e. alia est intellectio q dī intuitiua visio: r hec respicit p se obriuz pns i sua exntia: ita qd e exnt: vt exns est. C 3o disto sit ista. obri itells qda est p itellm: qda no p dī obz p i tellm: qd adeqt actū itelligēdi: no p at itellm dī: qd no adeqt. Exm in sil: qū vī qū bipedale ipm totū adeqt vissonē: s; at ps ei p se videat: no tū adeqt visionem. Silr at est de intellectu cū itelligit spēs: puta bō: ipa spe cies tota itelligit: r adeqt itellectionē: r e p itellm: s; p tes spēs: puta gen? r dīa: s; vtrūq; p se itelligit: no tū p: ga neutru adeqt p se itellectionē talē. C De 2o sit ista p? Singulare qz mo sumptū e p se itelligibile qtu est ex nā sua: hāc ostēdo sic: singulare e vere ens. g vere p se itelligibile. pna pz: ga itelligibilitas absolute seqt entitate cū ens sit obri itells: vt pbatū fuit o hui? p bō anis: singulare icludit totaz entitate qdditativā supio ruz: icludit vltra h ppetatē idiuidualē r exntia: vī ali qd accns: quoz neurū diminiuit: s; addit ad entitatē. g ad itelligibilitatem. g rē. C p. Probat de singulari p mo spāl: nā tale singulare nihil icludit aliō vltra yle: nisi qdū vltie actualitatis r vnitatis: q est ipa dīa indi uidualis: s; a tali singulari no excludit itelligibilitas rone alicui? iclusi in vī supio: ga tūc yle non eēt p se itelligibile: nec rone alicui? addit: ga tūc angelus pnci laris no eēt itelligibilis: nāz si repugnet singulari vt singulare e posse itelligi āgelus no possit seipz itellige re: nec de seipm: cū sit singularissimus. C 2o sit ista. Singulare qlibet mo sumptū est p itelligibile qtu e de se: h appet ex significato nois: qd est p: qd cūq; enim aliud a singulari itelligit non icludit singulare cōplete qtu ad qd qd itelligibilitatē e i eo: ga no icludit illū gra dū: seu dīaz idiuidualē: q singulare est singulare: s; ipz singulare icludit cōplete qd est itelligibilitatis in q: cūq; supio: cū icludit i suo pceptu oia supio: r si e s. singulare q no e natū itelligi: vt ps iclusa in p itellecto: s; tū vt p: in quo alia supio: p se icludunt. C 3o sit ista. Singulare pmo mo est itelligibile p se re? intel lectiois abstractiue: tū r singulare 2o r 3o mo est p itelli gibile itellectioe intuitiua tū: hec pcko hz duas pres: vt ps ex scda distone: nam itellectio abstractiua abstrahit ab exntia obri: intuitiua aut est exntis obri: vt est exns. ergo singulare pmo mo qd abstrahit ab exntia est obz intellectiois abstractiue solū: r singulare 2o mo r 3o mo do: ga icludit exntia est obri cognitiois intuitiue solū: pna est euidens de se ex significato terminozum.

Quantu ad 2o osteda tres nes. pma pcko sit ista. Singulare quocūq; mo sumptum est p se itelligibile a nobis p statu isto saltē itellectioe abstractiua: hāc ostēdo sic: nā cognoscēs p se dīam ex

tremoz p se cognoscit illa extrema dīe: nā cūq; dīa sit p se qda relo no pot cognosci no cognitis extremis: s; itells nī p se cognoscit dīaz iter singulare r yle. g per se cognoscit vtrūq; extremū. Sic eni arguit Aristo. 2o de aia de sensu cōi. C p. Intellus discurret a singulari ad yle: r e cōuerso. g cognoscit vtrūq; extremū discursus. pna pz: ga alr discurreret ignorās. pbatio pntie: ga sicut p sylm cognoscimus pnezita p iductionē pna ex p poste. s; nulla po? arguit discurredo iductiue nisi itells. g notiozes sunt sibi pmissē q nes. ergo p se in telligit singularia a gb? arguit discurredo. C p. Intel lect? no iponit noia reb? qz ignorat: s; itells iponit r at tribuit noia singularib? gb? et attribuit scdas itētiōes: puta singulare idiuidualuz r h; r de his facit et ppōnes r opniōes: q oia prinēt ad itellm. g itells nī no igno rat singulare. C p. Incognita no possum diligere fm Aug. s; magis r plus diligimus singulare q yle: ga p ceptū de dilectōe magis est singularis q vīs: vī pma Joānis. Qui no diligit fratē suū quē videt: deū quē no videt quō poterit dilige: g itelligim? singulare. C Cō firmat: ga nisi itells p se itelligeret singulare: voluntas non posset p se velle actū singularem: nec p pns posset peccare. pns est falsuz. pna pz: ga volūtas non pot p se velle: nisi qd e p se actu ab itellu cognituz. C p. Quic qd pfectiois est in po? inferio: i. sensitua est in po? supe riori q e itells: s; pfectiois est in sensitua cognoscē sin gulare p se. g multo magis in itellu. C p. Spēs p se res pntat illō a quo gignit: s; qz spēs itelligibilis gignit a singulari: pz. ga no ab itellu agēte: ga tūc eēt ei? spēs r pna itelligēdi ipz itellm agēte. g p se repntat ipm singu lare. C p. Nulli? e distincta memoria: nisi cui? pcectit di sticta apphētio: s; itells hz distinctā memoriā actuum suoz: q no sūt sensibiles: r h iquātū sūt singulares: pz. g hz distinctā notitiā eoz qn isunt. C 2o sit ista. itells nī pzo statu isto no p se itelligit singulare sub rone ppria singularitatis: nec sensus sentiet. Hoc pbat sic. ois po? cognoscēs aliqd obri sub ppa rone pot illō cognoscē: r ab alyz distiguere oī alio circūscripto ipso solo manen te: s; nec itells nī: nec sensus est h; respectu singularis. ergo nec itells nī: nec sensus itelligit singulare sub rō ne ppa singularitatis. maior est euidēs: sed pma ps mi noris pbat: ga ois po? cognoscēs suū obri fm aliquaz vnitatē pot illō distiguere ab oī alio qd no est vnu tali vnitatē: s; itells nī no pot hoc respectu singularis. pba tio hui? ga distinctissima cognitio singularis vī esse ali cui? itētiōis: quā itells disticte cognoscit: sit illa. a. s; po sita illa sola amota dīa: r tēporis: r loci: r amoto alio: r alio gradu itētiōis: r sic de alyz accntib? illi itētiōni no vī: q itells sciat distiguere. a. si ostēdat sibi. a. q cūq; alia re eiusdē itētiōis: r eiusdē spēs. g itells no cogitit singulare fm rone seu vnitatē singularitatis. 2o ps mi noris pz p idē: ga si hec albedo ponit in eodē loco cūz hac albedie: manet qdē hec hec: r illa illa: ga hec no est hec: nec distiguit ab illa p eē in loco: nūq; tū sensus di scernit duas eē numero has albedies si sint eque inten se: silr no distigueret itells inter duo singularia circū scripta distone accntali q est p locū: magnitudinez: r fi gurā: r h; puta si essent simul tpe: r bient eadē figurā: r magnitudinē: r eundē colorē: talia enī tā itells q sen sus iudicaret eē vnu: pz etiā: ga sensus non discernit di uersitatē radioz solariū: s; ponantur cōiter pntue va rriari. Rō hui? miozis pncipalis assignat: ga po? cogni tiva in nobis cognoscit rē: no fm suā absolutā cogitibi litatē: in quātū. i. in se est manifesta: s; solū inqtū e mo tiva potētie: ga po? cognitiva p isto statu mouēt ab ob iecti: s; nā singularis no mouet s; gradu singularitatis:

Ex. ob. 146.

Al. antio.

Ex. ob. 1.

9. de ciul. c. 3. 2. 4. Caplo. 4.

Alde. 45. di. quart.

Alde. 3. li. 1. q. 7. r. 8. vis in. 2. d. 3.

Alde in. 2. d. 1. c. 1.

Alde in thed rema. in pn.

hā singula rō si mouet.

Questio. 5.

Tex. 60. 10.

Nota ordinē in cognoscendo. vide. 3. d. pmi. q. 1.

Ad quē cōceptū ducimur p statū isto.

Ad primū.

Quoniam mō sensus est singularium.

Questio. 5.

tus ga ille gradus nō est p^m actiōis: s; limitatiuus p^m cipioz actiōis: tus ga idē est p^m agēdi r assilandi: gra- dus aut singularitatis nō est p^m assilandi: s; magis p^m cipiu distiguedi: nā aut mō est p^m assilandi. ¶ Si ar- guas: ga actiōes sunt p^m singulariū. ¶ Rñdeo sic dcm fuit in p^m hui: q; si itelligit de p^m quo: dico q; illō ē nā: non tñ sine singularitate: ita q; singularitas pcurrit: sic cā sine q; nō eo mō: quo color nō v; nisi in q;ritate. g; i- tell; r sensus cognoscūt singulare fm vnitates nāe que vnitās est mior vnitare numerali: prior tñ vnitare vli: vt pbatū fuit supra: non tñ sine singularitate. ¶ 3° p sit ista. itell; n; pzo statū isto itelligit singulare p lineā re- flexā reflectēdo ad pbātāsmata: nā fm Arist. 3° de aia: itell; itelligit singulare p lineā reflexā. Lōmē. No h; p lineā spherale: r ipse sic exponit: q; in itellectiōe sin- gularitatis qdditas abstrabit a qdditate: donec restat qdditas a qua nō possit abstrabi vltari. ¶ Cōtra: ga tūc eēt lineā recta r nō spherale: neq; reflexa. ¶ Alr g; exponit: q; sic nā in agēdo nō p se itēdit vli: ga tūc cor- pore gñato: qd est vli^o q; aial vli^o hō: nō pcederet vltra ad gnōnē aialis vel hois: nec itēdit p idiuidū signatū: ga tūc gñato vno tali: puta forte cessaret actio nāe: qd ē falsuz: s; itēdit p iducere nāz in aliq; supposito: r h; ē in- diuidū vagū. Silr i pposito: spēs in pbātāsta: ad quā se puertit itell; p repñtat idiuidū vagū: in qd p fertur cognitio itell;: qd p; ga qñq; itelligit singulare: igno- rado in q; spe sit: in h; p signo in ipsa pbātāsta ē pfuluz subz cū accñtib;: vli mutuo accñtia se mutuo dñtia. 2° repñtat nāz absolute. s; qñ itell; abstrabit vli: r fert in nām pñte nō pñderādo ei^o singularitatē. 3° reflectēdo pñderationez nāe ad circūstātia signatas: vt. itelligat singulare. i. nāz q; est hec nō in q;ntū hec cōponit subuz cū accñtib; p puz determinatib; talem nāz: r p tales circūstātia: puta ga est hic r nūc: r cū tali figura: r cum tali colore r h; ita q; illi^o reflexiōis termin^o a quo: r ter- min^o ad quē est qd pfuluz: r in medio ē distinctiō: nā g; i- telligit dñerminatū istis: r est ibi pcept^o nō simplr sim- plex vt ens: nec ē pcept^o simplr qdditatiuus vt hō: sed tñ pceptus p accñs: r ille est determinator pcept^o: ad quē deuenim^o in vita ista: nā ad nullū pceptuz singula- ris deuenim^o in vita ista: cui dñctorie repugnat in esse alteri: pcept^o at singularis h; rōnē singlaritatis repugē dñctorie inē alteri: s; illū nō hēm^o: ille g; pcept^o p accñ- dēs est q; magis disticte possum^o itelligere singulare.

Ad argumēta In opp^m ad Arist. in lra p; q; loq; de singulari vt exis est: r de tali verū ē: q; nō ē scia ppe dca: als scia fieret si scia: ga mutato obto mutat r habit^o idē manēs. ¶ Ad aliō de 2° de aia: r ad oēs autētes pñles: dcm q; sensus est singulariū cū pñsiōe: ga nō ē vliuz: itell; aut ē vtri- usq;. ¶ Ad rōnē de mutata pportioe dcm: q; ille mo- dus arguēdi nō valet in termis se hñtib; fm sup^o r ise- ri^o. Exēplū. arguere sic: sic se h; hō ad nō hoiez: sic aial ad nō aial. g; pmutatiz: sic hō ad aial: sic non hō ad non aial: s; ois hō ē aial. g; ois nō hō ē nō aial: qd est falsuz: ga aīn^o ē nō hō: nō tñ nō ē nō aial: iō ē falla pñtis: ar- guēdo a destructiōe aītis ad destructiōnē pñtis: nā nō hō in plus se h; q; nō aial. Silr in pposito: ga obū in- tell; est cōiuz q; obuz sensus cōitate vlitatis r pdica- tiōis: ga obta sūt subordinata: sic r po^o: iō nō pōt iferri: q; sic se hēat obū ad obuz: sicut po^o iter se: sicut nec in alijs subordinatis fm sub r supra: nā obūm pñet sub obto. ¶ Ad pñmationez dcm: sic fuit dcm in p hui: r in 5° ca^o de vno: q; po^o disparatarū sūt oino obta dis- parata: vt p; de sono r colore: r. i. vīus r audir^o: s; in potētys subordinatis: op; q; sic po^o sunt subordinate: ita

r obta: ita q; obū po^o inferioris est et obuz po^o supio- ris: sic se hñt sensus r itell;. ¶ Ad 2° pncipale dcm: q; singulare nō h; qd qd est pziū distictū a qd qd est spēi: ga nō h; qd qd est p se: s; h; nō hēat p h; tñ p se: vt di- ctū est. rō g; nō plus pbat nisi q; singulare nō itelligit a nobis sub rōne ppa singularitatis: ga nō h; aliud qd a qd spēi: illud aut qd addit vltra spēm magis pñet ad beccitātē q; qdditatē: r sic pcedo q; singulare non est diffinibile: nec scibile alia diffōne vel scia q; spēi: r sic nō seq; ifinitas eē scias singulariū ifinitoz: ga vna est oiuz cōis. ¶ Cū ēt arguif de notitia ipsoctar: r in po^o: dcm q; arāfer p itelligit domū in supposito vago: r ex- pñti: r p accñs itelligit domū hāc: ga nām dom^o p se in- tellectā seq; singularitas in eē: r iō fac domū singulare p accñs: ga p accñs facit: qd nō p se cogit: cognito enī vli p accñs singulare itelligit. ¶ Ad 3° nego pñas. Ad pbatōnē d; q; p eādē spēs cognoscit vli r pñulare: alr tñ pñderatā: ga vt dcm est: illa spēs sine sit impñsa itellectū: sine in pbātāsmate h; duas opiones. p repñ- tat nāz in aliq; supposito vago. 2° nām absolute. 3° sin- gulare signatū: qd ē ipsa nā circūstātionata accñtib;: r tūc nō hēo p incōueniēti: q; eadē spēs sic: r sic accepta aliq; lb rōne disticti r idisticti repñtet: sic ēt eadē spēs q; ē vli ē oiuz singulariū: ita q; ē eadē spēs: r rō cogno- scēdi pta h; aliā r aliā rōnē: vt posset dari alia ps: q; q; cūq; spēs ē alicui^o singularis sit r vli: nec seq; tot eē i- tellectiōes vliuz q; singulariū: nā oēs spēs singulariū nō repñtant nisi vni vli. Qd g; addit: q; ambo vli. s; r pñulare sil semp itelligunt: dico q; nō op;: s; p pēriū volūtatis itell; pōt vni spe nūc ad h; nūc ad illō: ga in- telligim^o cū volum^o ex 3° de aia: r cū dicis: q; illū vsum pcedit cognitio hui^o r illi^o: dico q; pcedit ordie pñcto: ga illa spēs. pmo repñtat nāz in supposito vago. 2° nāz absolute. 3° singulare signatū. Lūz addit q; illa eadem spēs: vt est ipsi^o vli p rē. p; p idē qd sit dcm: nā pmo est ipsi^o idiuidū vaginē: nec ex h; seq;: q; sūt spēs sin- gulariū tot sint vli: ga oia singularia non repñtat nisi vni vli: nec op; spēs multiplicari in ifinitū: nisi forsan successiue: si oia singularia debēt cogit: r qd; itelligat ppa spe. 2° illa eadē spēs repñtat illā nāz vliēz absolu- te: r ex pñti: r p accñs ipz singulare signatū mō p ppo- sito. ¶ Alr d; ad hāc 3° rōnē: q; v; pbare q; p nullam inellectiōnē: quā nō hēm^o magis abstrabēdo sit pole dare modū: quo vli p se itelligit: r singulare p se: r facit pro secūda cōclūsiōne secūdi articuli principalis.

Si ergo gen^o simplr nō ē pter eas: q; vt ge- neris spēs: aut si ē qdē vt mā est. Textu cō- menti quadagesimitertij. Qd. XIII.

Verit^o Utrū pcept^o gñis sit ali^o a cō- ceptū spēi. ¶ Uf q; nō: nāz h; in lra d;: q; gen^o nihil ē pter eas q; sūt gñis spēs. ¶ Si sic. ergo genus nō pdicaret de specie. psequēs est falsum. g; r aīis. pro- batio psequēte: ga tūc genus esset pars spēi: s; ps non pdicat formalr de toto. g; nec genus de specie.

Cōtra. Si nō: aut pcept^o gñis est idē pceptū vni^o spēi. si p mō. g; gen^o nō pdicat nisi de vna spe tñ: qd ē falsuz. si 2° mō. g; tot eēt pcept^o gñis q; dñtarū: vli si tñ est vnus pceptus generis illi vni pceptū erūt oino idēz cōceptus differentiarū. ergo inter se erunt idem: quoz vtrūq; est falsuz. ergo necessario conceptus generis est alius a pceptū differentie: r per psequens speciei.

Respōdeo. In ista qōne primo pñctabo vñā opionē. 2° aliter dicam ad qōnez. Quantū

Ad secundū
Ad 3° de aia
De articulo cognoscendo edificante do- mum.
Ad tertium
Ad 1° de aia
Pmi. q. 6.
Tex. 60. 8.
Ad 1° de aia
in 1° ca. 10. 11.
De rñto magis sapie.
Arg^o pmo
Tex. 60. 4.
Secundo.
4. op. c. 11.
In oppositū

Quantū ad p^m est vna opio q̄ dicit pte negatiuas pp ratiōes positas in pede q̄ōnis. **Mo-**
 dus ponēdi est iste: gen^o r̄ dōia nō sūt synonyma: differ-
 rūt enī penes modos p̄cipiēdi eūdē p̄ceptū: q̄ rōnes
 determinabil^{is} r̄ d̄terminātis: ita q̄ rō ḡiis ē rō d̄terminā-
 bilis: rō d̄tie v̄l sp̄ei ē rō d̄termināti. **C** S̄z 3. q̄a si sic.
 ḡ i diffōne ē nugatio. p̄ns: ē falluz. ḡ r̄ āns: p̄na p̄z: nā f̄z
 te idē p̄cept^o p̄ gen^o r̄ d̄tia. ḡ idē bis dicere. **C** R̄n̄
 def: q̄ excusat nugatio pp diuersos modos p̄cipiēdi.
C Cōtra. q̄a tūc ē nugatio q̄n̄ possit diffōnib^o p̄ noib^o
 idē bis d̄: vt ait p̄hs h̄ in lra parū post: s̄z possit noib^o
 ḡiis r̄ d̄tie idē p̄cept^o bis d̄: nō obstāte diuerso mō cō
 cipiēdi. ḡ erit nugatio. **C** Cōfirmat: q̄a p̄ p̄hm̄ h̄ i lra
 parū post: h̄ est nugatio: bipes pedes h̄ns: r̄ t̄i ē alia rō
 p̄cipiēdi. ḡ diuisa rō p̄cipiēdi nō excusat nugationem.
C P̄. Isti modī p̄cipiēdi aut sūt eēntialr̄ itra p̄ceptū
 ḡiis r̄ d̄tie: aut nō: s̄z sūt accitales: p̄petates: sub ḡb^o cō-
 cipiunt. si z^o mō nō vitat nugatio: ex q̄ ille ratiōes sunt
 ex p̄ceptū: quē ponis vnuz. si p̄ mō: aut ḡ vtraq̄ rō est
 eēntialis itra p̄ceptū sp̄ei aut nō. si non. ḡ diffō eēntialr̄
 includit qd̄ nō p̄inet ad sp̄em eēntialr̄. si sic. ḡ p̄cept^o
 ḡiis r̄ d̄tie sunt simplr̄ aluz: q̄a p̄ alias rōnes q̄s eēntia-
 liter includūt q̄ sunt de p̄ se cōceptū sp̄ei. **C** P̄. Diffini-
 tio d̄ esse p̄i. adequate eadē cū diffinitio: s̄z concept^o ite-
 ratus nō est p̄ idē. ḡ alter conceptus generis vel d̄tie su-
 perfluit in diffōne: q̄a alter sufficeret. ergo illa respōsio
 non est bona: r̄ stat ratio contra opinionem.

Quantū ad z^m: p̄mo ostēdā duas p̄nes. sc̄do duo
 dubia excludā. **C** De p̄mo sit ista p̄ cō-
 clusio. p̄ceptus ḡiis est in se vnus. **H**ac ostēdo sic. ois i-
 tell^o h̄ns in se certitudines de aliquo: r̄ dubitās de oib^o
 determinanti^o illud h̄z de illo: de q̄ est cert^o p̄ceptum
 vnū aliū ab alijs de ḡb^o dubitatio: aliq̄n̄ eēt cert^o de ni-
 hilo: q̄a de nullo p̄ceptus: sed intell^o p̄t eēt certus de in-
 herētia p̄cept^o ḡiis alicui: dubitādo de quocūq̄ conce-
 ptū sp̄ei: vt si p̄ p̄prietatē puertibilē cū genere demon-
 straret ip̄m genus de aliquo demōstratione q̄a puta si
 per mouere demonstraret de aliquo q̄ sit aīal: de quo
 nescit aliq̄ sp̄es ḡiis: sed dubitat. ḡ intell^o h̄z de illo
 ḡiis aliq̄ vnū p̄ceptum aliū a p̄ceptib^o sp̄eruz de ḡb^o
 dubitat. **C** P̄. D̄tia sunt diuersa aliq̄ idem entia ex s^o
 huius: r̄ ex d̄ctio: ita q̄ magis vnū sunt d̄tia in illo in
 quo p̄ueniūt q̄ sūt in illo i q̄ d̄nt: aliq̄n̄ non eēt d̄tia:
 sed p̄ diuersa. ḡ illud in quo sūt idē est in se magis vnuz
 q̄ illa in ḡb^o d̄nt: sed sp̄es ḡiis pp̄rie d̄nt differentuz:
 r̄ sunt idē ḡiis. ḡ gen^o ē magis vnū q̄ d̄tie ḡb^o d̄nt: qd̄
 nō eēt nisi ḡiis eēt vnū p̄cept^o: nā si p̄les ita eēt illi di-
 uer^o: sicut p̄ceptus d̄iarū quo ad hoc: q̄ sp̄es nihil vnū
 eēt. **C** P̄. Sen^o pp̄rie r̄ in aliq̄ p̄dicatē de spe. ḡ fm̄ ali-
 quē cōceptū non eūdē sp̄ei: q̄a tunc eēt p̄dicatio eūdē
 de se. ḡ fm̄ aliū p̄ceptū a p̄ceptū sp̄ei: r̄ s̄l̄r est de q̄cūq̄
 sp̄ei: s̄z ille ali^o q̄cūq̄ spe est vnū in se: als tot essent ḡiis
 quot sp̄es: qd̄ ē absurdū. **C** Cōfirmat vltio: q̄a als nō
 mē ḡiis nō eēt vnūocū nisi significaret vnū p̄ceptus.
C Si q̄ras quō p̄cept^o ḡiis est vnū: R̄spondeo: q̄ genus
 z^o cōcipit. **U**no^o p̄ se p̄: vt obtū adequās itell^o. **A**lio^o
 per se nō p̄: q̄n̄. s̄z cōcipit in aliquo cōcepto adequatē itel-
 lectionē in q̄ gen^o includit: puta in spe vel idiuiduo. p̄mo
 mō p̄cept^o ḡiis est vnū: nio: s̄z itellectio est vna nio et
 ḡiis: ita vnica itellectioe nio intelligit magis v̄le: s̄z
 minus v̄le. z^o mō p̄cept^o ḡiis distinguit in diuersis sp̄i-
 bus: ita q̄ s̄z in se sit vnū: nio: nō t̄i vt ibi p̄cipit: sed est
 tot nio in quot includit: ita q̄ p̄cept^o ḡiis nat^o est eē vnū
 nio q̄n̄ p̄cipit p̄ se p̄ r̄ idifferēs ad oēs alios: r̄ est disti-
 ctus nio vt inclusus in alijs: r̄ p̄cipit p̄ se nō p̄. **E**t f̄z h̄
 est verū illū qd̄ d̄i decimo h̄d^o: q̄ gen^o fm̄ se est diuer-

luz in diuersis sp̄ib^o. **C** z^o p̄ sit ista: p̄cept^o ḡiis est ali^o
 a p̄ceptū d̄tie. **H**oc statiz p̄z: q̄a d̄tia nō p̄cipiat genus:
 nec eē. sed sunt oīno alterius rōnis: vn̄ conceptus ḡiis
 est ita aliū a p̄ceptū d̄tie q̄ est p̄mo diuersus in nullo
 p̄ueniēs cū eo: vt patebit in sequēt q̄ōne: r̄ ex h̄ legē q̄
 est aliū p̄ceptus a cōceptū sp̄ei: sicut partialiter a totali:
 nam sp̄es essentialiter r̄ formaliter includit conceptus
 generis r̄ d̄tie: si ḡ est ali^o a cōceptū d̄tie: sequitur q̄ est
 aliū a cōceptū sp̄ei: non totaliter: sed partialiter.

De sc̄do est vnū dubiū ex p̄missis. s̄z qd̄ d̄terminā-
 te p̄cipit p̄ gen^o: r̄ qd̄ p̄ d̄tia. **C** R̄s^o per
 d̄tia p̄cipit vltim^o act^o: q̄ sp̄es ē illū qd̄ est: r̄ p̄ gen^o p̄ci-
 pit potētiāle re^o illi^o act^o vltimū: h̄ d̄claro sic. nā p̄ p̄hs
 caplo p̄cedēt: sicut rō. i. diffinitio se h̄z ad rē: sic partes
 diffōnis ad ptes rei: r̄ ē octauo hui^o d̄z q̄ terminum. s̄z
 diffōne opz eē oīonē lōgā: r̄ exp̄mē qd̄ r̄ q̄le: in spe autē
 q̄ pp̄rie diffinit^o nō sūt nisi due ptes eēntiales. s̄z vlti-
 mus quo sp̄es est illū qd̄ est: r̄ potētiāle re^o illi^o act^o vlti-
 mi. ḡ d̄tia vltima specificā a q̄ est vnitas rei r̄ diffōnis
 includit p̄cise de suo per se intellectu actū vltimū in re
 qui est cā vnitatis rei cōpletua: genus autē p̄ximū p̄cise
 includit p̄ se p̄ximū potētiāle respectu illius actus.

Secundū dubiū occurrit: qd̄ istis p̄ceptib^o ḡiis
 r̄ d̄tie corrūdet in re. **C** R̄s^o d̄ctaz
 q̄ in re sufficit d̄tia intētiōis: q̄ qd̄ d̄tia nullā d̄tia nec
 cōpōnē actualē ponit in re: sed t̄m potētiāle: sic itelli-
 gēdo q̄ ipsa res est nata facere diuersos p̄cept^o in itelle-
 ctu: ita q̄ ista d̄tia actu est solū in intellu p̄cipiente nec
 vt dicūt sufficit ad h̄ d̄tia rōnis q̄ est q̄n̄ res nō est nata
 facere nisi vnū p̄ceptus: qui t̄m p̄cipit sub diuersis mo-
 dis p̄siderādī: vn̄ fm̄ istā opionē d̄tia rōnis nō sufficit
 ad d̄tia ḡiis r̄ d̄tie: vt argutū ē in p̄ articulo 3 p̄imā
 opionē. **C** S̄z 3. q̄a nec ista d̄tia itētiōis sufficit: nā con-
 cipiēdo gen^o aut p̄cipit aliq̄ rei in spe: aut nihil: s̄l̄r de
 d̄tia. si nihil. ḡ istī p̄cept^o vn̄ fictici nō reales: nec p̄ cō-
 sequēs dicunt de spe. **S**i aliq̄: aut idē aliq̄: aut aliū. si
 idē: tūc erit idē p̄cept^o ḡiis r̄ d̄tie: qd̄ est falluz. si aliud
 habeo p̄p̄m: q̄ in re est aliq̄ d̄tia p̄or d̄tia cōceptum.
C Dices: q̄ aliq̄ rei p̄cipit r̄ idē: nec legē. ḡ idē conce-
 ptus: q̄a eadē res nata est facere diuisos p̄cept^o. **C** Cō-
 tra vna res nata est facere vnū p̄ceptus adēq̄tū: q̄a als
 nō eēt vnuz cōḡscibile: nec vnico actu cognoscibile: sed
 fm̄ illū p̄ceptū sibi adēq̄tū formādo vt imutare itell^o:
 q̄tū natū est ip̄m imutare. ḡ nō formabit nisi vnū p̄ce-
 ptū. **C** P̄. Ad p̄ncipale ois d̄tia p̄or nāl̄r oī actu rōnis
 est d̄tia ex nā rei: sed obta nāl̄liter p̄cedūt actus r̄ distin-
 ctio obroz diffōnē actuz: maxie q̄n̄ hec illa causat: vt
 hic ponit. ḡ d̄tia intentionis: q̄ est in p̄ceptibus p̄cludit
 d̄tia p̄orē in obis q̄ est realis: vel saltē aliq̄ ex nā rei.
C Alr̄ ḡ d̄bz: q̄ ne habeamus p̄cedere p̄ceptus simp^o
 diuersos ḡiis r̄ d̄tie eē ficticios: opz q̄ illis corrūdeant
 aliq̄ in re realr̄ diuersa vel distincta aliq̄ mō ex nā rei
 sic q̄ circūscripta oī opatiōe intell^o agētis vel possibili-
 lis: r̄ oī actu in intellu p̄supposito vel cōcomitāte est in
 re differētia: sed talis d̄tia h̄z gradus f̄z q̄ genus r̄ d̄tia
 p̄nt sumi ab alia r̄ alia re: puta si sint diuerse forme in
 aliq̄ spe sicut in hōie: ita q̄ ab vna sumatur genus: r̄ ab
 alia d̄tia: vel possunt sumi ab alia r̄ alia realitate: puta
 si sit sp̄es simplex: vt albedo: p̄ma d̄i d̄tia realis: secun-
 da dicit d̄tia formalis: vtraq̄ t̄i est ex natura rei.

Ad primū In oppositū iā d̄ctū est supra in sen-
 tētiādo: q̄a auctoritas allegata ē trū-
 cata: vn̄ addit: aut si est qd̄ vt mā: r̄ hec z^o ps̄ disum-
 ctive est vera: vt p̄dictū est. **C** Ad z^o nego q̄iam: ad p̄-
 bationē cōcedo: q̄ p̄ceptus ḡiis est partialis: pars autē
 lz nō p̄dicet de toto p̄ moduz p̄tis: t̄i significata deno-

Eccept^o ḡiis
 aliū a conce-
 ptū differen-
 tie r̄ speciei.

Quid p̄ gen^o
 r̄ p̄ d̄tia cō-
 cipitur.

Ter. cō. 33.
Ter. cō. 9.
T. c. 13. p. 7.

Quid corrū-
 det in re his
 conceptibus.
Thomas.

Aide in. 2. dī.
 r. q. 5. simile.

Cōtra opp^o.

Euasio.

Risio p̄p̄ia

Aide l. 4. dī.
 11. q. 3.
Aid p̄ximū
 21. l. q.
Aid secūduz.
Pars p̄dicat
 de toto.

Que denoiatio excludit pdicationem i quid.

minatiue pdicant: gen^o aut lz sit ps sp^{el}: tñ denoiatiue pdicat: r sic figt totū vel pte p modū totū: vt ait Auic. 5° metaphysice. in abstracto aut vltima abstractioe nō predicat: vnde ista est falsa. hō est aialitas: vel humanitas est aialitas. Cōtra. ga pdicatio denoiatiua excludit pdicationē in gd: sed genus pdicat de spe in gd. ergo rē. Cōspōdeo duplex est denoiatio: vna subti ab accēte: alia totius a parte essentiali. pma spedit pdicationē in gd. r scda nō excludit ipaz: r talis est denoiatio spēi a gñe: genus aut est ps essentialis speciei.

Cōtra animalis hñtis pedes: differētiā scire opz in quantum habēs pedes: quare nō est dicendum habētis pedes aliud alatu: aliud nō alatu: si qd est: est bene dicit: sed ppter nō posse facit hoc: s; si aliud hñs scissos pedes: aliud nō scissos pedes: be nāq; sūt differētiē pedis: nam scissio pedis pedalitas quedam est rē. **Questio. XV.**

Uerit Utrū dñā diuisiua gñis inferioris icludat formāl dñā supiorē. Cōtra. Uidet q sic. nā qd pdicat de alio p se pmo nō icludif formāl in illo: sed dñā supior est hō respectu inferioris. g rē. minor pbat hic in litera vbi dī: q in diuisioe generis opz pcedere per dñas p se: r tūc z^o diuidit porē p se: nā scissio pedum est pedalitas: qd aut pdicat de alio in abstracto pdicat p se p mō. Cōtra. Si nō. g dñe specificē eēt pma pdicata. pñs est falsuz. g r añs. pbatio pñtie: ga tūc nō hñent genus aliqd dcm de eis p se: ga genus supius nō pdicatur de eis: nec dñā supior p te: illa aut sūt p pdicata: r pñs gñalissima de qb^o nō pdicat pdicata pora p se: r tūc sequit q ppō negatiua negās dñā vñā ab alia: puta rōnale nō est irrōnale est imediata. Cōtra. Quia si nō. g dñā iferior nō diuersificat ipm genus p se. pñs ē falsum: ga aial h ipm qd est: est diuersuz per dñas diuersas: vt dī decimo hui^o. pbatio pñtie: ga in gñe diuisio si sit intermediū: nō est nisi genus supius: r dñā pstitutiua eius: sed gen^o sup^o nō icludif in dñis iferiorib^o. pñs. nec dñā pstitutiua: puta sensibile cōstitūēs aial non distinguit p dñas vltiores: ga ipsa nō icludif in illis s; te. g gen^o intermediū se hz ad ipsas dñas iferiores: sic potētia ad actū: sed potētia nō distinguit fm suā eētā per actū q est extra rōnē eius: r eouerso. ergo rē.

Arguit pmo

Tex. cō. 43.

A. l. pedis. Secundo.

Tercio.

Tex. cō. 92.

In oppositū

Aide. 5. r. 10. huius.

Thomas Tex. cō. 43.

Contra. Quia si sic. g in dñis erit pcessus in ifi^o. pñs ē falsuz. g r añs. pbō pñtie: ga si dñe iferiores icluderēt supiorē. g eēt dñtes: nā dñā sūt diuersa aliqd idē eētā. in aliq g uenirēt. s; in dñā supiori r differēt dñs: r tūc qñā de illis vtrū icludat dñas supiorē vñ nō: qñe vel pcedit in ifi^o: vñ stabit ad aliq dñas q in nullo ueniūt nec icludunt aliqd cōe. Cōtra. Si sic. g dñā iferior erit spēs. pñs ē falsuz: ga tūc essent pla gñā qñ decē cū talis dñā nō sit spēs alicui^o illoz generū. pbō pñtie. oē qd hz pdicatu de eo in gd: r dñas dī ctā in qñe ē spēs: ga cōpositū ex gñe r dñā: s; talis dñā iferior hz supiorē dī ctā de ea in gd fm ter: r aliam q dāt ab opp^o dñā q dī de ea in qñe. ergo est vere spēs.

Rñdeo. Dic ē vna opio q dī q dñā supior icludif i iferior: qd pbat p textū. Pñs. Tum ga hō dī q vltia dñā seu finalis ē suba rei qd nō eēt nisi icluderet alias pcedētes: alr nō eēt suba rei. Tum ga hō dī q in dñōne nō opz ponē alias dñas: s; solūmō vltimā: ga si alie apponant cū p^o erit nugatio: vt dicēdo aial bipes hñs pedes trāspōnēdo dñōnes: nā dīcto bīpede supfluū est ponere hñs pedes. Tum ga hic dī: q in

suba nō est ordo: s; si iferior dñā non icludif supiorē erit ordo: ga vna pōz: alia posterior. Cōtra istā opio nē arguit reducēdo rōnes: r p p^o qñ vñ q vltia dñā ē suba rei. Cōtra: ga dīctō idicat subaz totā rei: s; de suba dīctō nō solū sūt oēs dñe: s; et gen^o. g gen^o vel est dī p se in itellu dñe vltie: vel gen^o supfluit in dñōne: quozū vtrūq; est falsuz. g illud ex quo seqt. s; q finalis dñā sit tota suba rei. Cōtra. Dis dīctō hz pies: r sicut tota dīctō totā rē exprimit: sic ps pte: sed dñā finalis est ps dīctōnis. g exprimit pte rei: r nō totā subaz rei. Cōtra. Cōfirmatur: ga eodez mō tractat hic pñs de dñōne: r in octauo hui^o: vbi dī q in dñōne duo ponunt rē: quoz vñū est vt mā: aliud vt for^o. Cōtra. Ad formaz dico sic dcm est exponēdo lram. pñs nō intelligit q dñā sit tota suba rei nisi cōpletue: qñen^o ab illa dñā est tota suba rei cōpletue. Cōtra. rō reducif. s; q ad dicta sua seqt nugatio r nō nobis: nāz ois dīctō vel dāt p gen^o r dñas itermedias vsq; ad vltimā: vel p gen^o pñm r dñas vltimā specificā: si p mō seqt hō te nugatio: ga tūc dñā itermedia ponēt in dñōne: r dñā vltia icludif oēs itermedias: vt tu dīctis. g dñā itermedia dī bis semel in se: r semel in vltia dñā. si z^o mō seqt idē nā gen^o pñm icludif dñā suā pstitutiua: r vltia icludif eā filr: vt tu dīctis. g bis dīctis: puta dīctō aial rōnale: ga sensibile icludif i aial qd pstituit: r et in rōnali s; te. g bis dīctis. Cōtra. Dices: q dīctō nō sic dāt: s; p gen^o pñm r dñā vltimā. Cōtra. tu ga est dī pñm hō in lra: ga ois dīctō vel dabit p gen^o pñm r vltimā dñas: vel p p^o gen^o cū alys itermedys. Tum ga hō vult Boeti^o expōse lib^o dīctōnis vbi dīct: q in dñōne accipiedū est genus cū dñā: r vñ dēdū est de dñōne si sit quertibilis cū spe dīctōda: r si min^o fuerit accipieda est alia dñā: r gen^o cū dñā pōz erit loco gñis: r sic quozūq; reddat spēs dīctōda. g nō solū p^o gen^o ponēdū est cū vltia dñā: s; et cū oib^o itermedys. Cōtra. Ad formā dñōm: sic dcm est exponēdo lram: q nō est intētio pñi gn sine nugatiōe possēt vari dīctō p gen^o r dñas multas: sed q vltia dñā est cōpletua r pfectiua sube rei: ga si nō: seqt nugatio vt dcm est in exponēdo lraz. Cōtra. rō reducif. pbado: q in suba ē ordo: nā ois suba dīctōna cōponit ex qd r qñi ex s^o hui^o: r for^o est pōz mā r magis ens: vt dcm est. s; r act^o est pōz pōz r pfectiōe ex s^o hui^o: s; in dñōne vñū est vt pōz mā: aliud vt act^o r for^o. g ibi est ordo. r p pñs i suba dīctōnabili ē ordo. Cōtra. Ad for^o iā dcm est in exponēdo lraz. s; q pñs icludif: q al^o r alius ordo nō facit nec tollit nugatiōē qñ semp seqt nugatio negādo hō: q ab vltia dñā sit vnitas: r suba rei cōpletue. Cōtra. Alr g dīctō ad qōnē: q dñā iferior nō icludif formāl supiorē pp rōnes tactas: tū ga eēt pcessus i ifi^o i dñis: tū ga dñā eēt vna spēs: tūz ga semp nugatio eēt in dñōne.

Ad argumenta in oppo^o. Cōtra p^o dico q minor est falsa. Ad pbōnez dico q auctas Az. icludēda est nō pdicatiue: s; diuisiue: nō eni vult pñs nisi q dñā supior diuidat p dñas iferiores p se: ga scissio pedis solū diuidit hñs pedes: r nō q pedalitas pdicat de fiffione pedis p se p modo. Cōtra. Ad z^o nego pñas. Ad pbōnē dōz: q hñe pdicatu in gd uenit z^o: formāl r directe: vt solū dñoiatiue r idirecte: dñā at nō hz pdicatu in gd formāl: ga dñe non hñt cōe pdicatu de eis in gd p se p itellige de dñā q solū est dñā: nā ois talis est se tota diuisa: s; tñ dñā hz pdicatu in gd nō solāl: s; dñoiatiue. s; ipz gen^o: qñen^o saltē idirecte est in gñe: r pp hō nulla dñā est gñalissimū: ga eē in gñe qñcūq; mō repugnat gñalissimū. Cōtra. Ad z^o nego pñā z ad pbōnē dñōm: q gen^o siue iferi^o: siue sup^o se hz vt potētia: r distinguit p dñas: sic mā p formā: nec reputo

Cōtra oppo Aide. l. 4. r. 11. q. 3. art. 1.

Aide. S. hui Aide. z. hui

Tex. cō. 43.

Eufio. Tex. cō. 43.

Tex. cō. 92.

Tex. cō. 7. hui septimi.

Tex. cō. 13.

Aid rōnem.

Poropā opio

Tex. cō. 43.

Aid pñm.

Aid secundū dīctō pdicatu in gd cōmō gñi dupl.

Aid tertium.

Tex. cō. 43.

est falsum: vt pz supra hic in 7° et in 4° metheo. ergo et
ais. pbatio pntie. ga quecuq; differunt realr: vno corru
pto: no est necessariu reliqu corrumpti: sed hoc posito
forma totius et forma partis realr sunt distincte. g cor
rupta forma coi: puta aia: vel quacuq; alia pot remane
propria forma manus: et sic eadem que prius.

Contra. Actio qlz notificat formaz: ga for^a dat ee et
age. g diuise actoes et specificice disticte argu
unt formas specificice distictas: sz ptes aial^{is} organice hnt
opones specificice distictas. g et foras specificice distictas.

Rñdeo. Lz ista qd possit hie magnu tractatu q
tenus erit de multitudine et plalitate for
maru: de q ma recolo me plixi^o dixisse in qdam qone
ordinaria: tñ quatu ad psens sufficit sic pceda. pmo pre
mitta vna opinionone. 2° dica aliter ad questionem.

Quantu ad primu est vna opinio tenes pte nega
tiua: modus ponedi est iste: q in bzuto:
aut in qucuq; alio viuo: esto q est aliq forma mixti pce
des aiam illa est vna realr: sz ples virtualr pntes mul
tas pfectiones: fm quas pstituit diuersa organa: q sunt
pn^o imperfecta diuersaru oponu. Uteri^o et si de q aia
pntet talē formā mixti nō opz ponere pter vna formā
saiam q sit diuersaru oponu et pfectionu virtualr con
tētia. C Arguit aut p ista opione multiplr. p ga plu
ralitas nō est ponēda sine necessitate: sz in pposito nul
la est nēcitas ponēdi tales formas ples: cuz vna pfecta
forma possit gēd ille ples: qru est virtualr cōtētia.

Ad 2° maior appet distō in corpib^o organics inqstuz
aiata sūt: qz inqstuz mixta sūt: pz de videre: audire: et bz
sz pp illā diuersitatē nō ponunt tales piales for^a inte
grates vna aiaz sensitiua. g nō opz ponere hāc diuersi
tatē in for^a mixti. C P. Diuersa spe nō pntuāt: sz anī
mal est vnu pntuū. g nō pstat ex ptrib^o specificice distin
ctis. maior pbat: ga qlz illaru formarū pficeret māz: q
g eēt rō pntuādū nō vī posse dici. C Cōfirmat: ga ex
duob^o distictis nūo nō sit vnu nūo: vt pz. g multo mi
nis ex duob^o specificice distictis que magis dnt. C P.
Diuiso verme vtracq; ps viuūt: sic pz. vel g est aia vni^o
spēi in vtracq; pte: vel alteri^o spēi: si pmut. g in toto erat
pzi vna forma spe: et bz. ppo^m. Si 2° mō. g vnus xmis
diuisus erit multa aialia fm spēz: qd nō vī. C P. Sic
aligd est ens sic est vnu: et pfectus ens pfecti^o est vnu:
sed aial est pfectus ens qz ignis. ergo pfecti^o est vnu:
qd nō videt si aial tot formas bz: et ignis nō nisi vna.
C P. Quēlz forma subalis cū sua mā pstituit suppo^m
de genere substātie. ergo aial vnu eēt plura supposita
si tot bz formas subales specificice distictas: sic enīz ar
guit pbs p ponētes elemēta manere in mixto bz suas
formas pfectas vel ipfectas: ga tūc mixtu eēt plura
supposita. C P. Ex duob^o entibus in actu non sit vnu:
vt dēn est supra: sed plures forme sūt plura in actu: nā
forma eētialr est actus: aial aut est aliqd vnu. g nō p
stare ex plurib^o ptribus habentibus plures formas.

Quantu ad 2° est alia opinio tenens pte affirma
tiua quā reputo veram. C Pro q sic ar
guit. pars aliq aialis pot separari ab aiali sine gnōne:
sz nō manet in actu post separtionez p formā totius: B ē
euidens. g p formā ppiā quā hēbāt prius. maior pz p
sentum: vt si os abstrahat a corpore aialis nō pot dici
q noua forma generē: ga ita subito sicut pot ee illa ab
scisio si sit in istāti nō pot ab agente nāli noua forma i
troduci sine alteratiōe pcedente. C Dices q forma di
uidit sicut in aialibus anulosis. C Cōtra: ga os nō vi
uit separatu. g nō bz formā aiati: nec prez ei^o. C Dices
q bz partē forme mixti q nō est in aia. C Cōtra. ga di
uerse mixtiōes sunt in diuersis partib^o q nō vident ee:

ab eadem forma mixti: sed ab alia et alia saltē partiali.
C P. Una forma mixti nō vī posse iformare materiā
dispositā p rarys repugnātib^o mixtionib^o: sz in corpo
re aialis sūt tales mixtiōes ex p de aia: et pz ga cerebri
est fridū et cor ē calz. C P. fm vīā bz. i li. de aial. cor
aialis pus ēt tpe gñat qz alie ptes aial: et sic ē assignare
multas mutatiōes cōpletas: vna an aliā i gnōne aialis
terminatas ad ples formas. g et. C Si dicas: q non ge
nerat nisi vna for^a mixti: legē q gñatio aial est vn^o mo
tus plixissim^o: et q mltē mutatiōes pnt se hntes ad vna
formā terminēt: qru vtrūq; ē falsuz: et spāl^r z^m: ga plu
riu mutatiōnū nūo plures sunt forme terminantes.

Est aut vnu dubiu a q for^a aial bz vnitate: ē ne sic
acertuus: Rñdeo q bz vnitatez a for^a mi
xti: vī a for^a aiati q ē vītia et specificica: sz magis vī a for^a
mixti pp vnitate cadaueris suādā corrupta aia vel se
parata. C Sz 3° ga vni^o pfectiōis ē vnu pfectibile pre
suppo^m: ita q vnitas pfectibil^{is} p supponit vnitatem pfe
ctiōis: nec est ab ea: sz talē vnitate nō pot dare pfectibi
li pcedēti formā mixti: ga illa vī acertuus vel cumulus
gdā. C Cōfirmat: ga sequēdo vīā istā nō pot iproba
ri: qre toti^o vniuersi non ē vna mā cōis et for^a: vel qru
cunq; disparatoz. C Rñdeo ad p^m: q ptes iste māles
pcedētes formā mixti nō hnt tāta vnitate qstā hnt po
stea a forma: dico igit q sufficit vnitas ordis in illis p
tib^o. f. q mā cū illis formis plib^o ordinet ad formā illā
cōem aliqlr illimitatā vt ad actū adequatū: re^o cui^o nā
earū seorsuz est po^a adeqta. C Ad vfirmatiōē dōz: q
nō est silc: opatio enī arguit formā: vbi igit videm^o vī
tra p pias opatiōes corrēdētes ptrib^o bz p pias formas
aliquā cōem: sic in aiali est sensatio: ibi nēcio arguit ali
qua for^a cōis actiū cōiter oēs formas: in toto aut vni
uerso B nō appet: q enī est opatio ignis pter ignire: aut
q opatio cōis ignis et aq: et sic de alijs nō videmus.

Dico ergo ad qōne q in quolibet viuo preter for
mā animati est alia forma cōmunitis corporis
et mixti: et pter has que sunt cōes toti aiali vel viuo: sūt
alie partiales specificice disticte tot quot organa distin
cta: nec rationes alterius opinionis cogunt.

Ad primū dico q ponere istas plures formas
est necessitas vitade dictionis: que
est maxia necessitas: nā alr ps sepata sine gnōne: vt pri
ma rō pcedit silis eēt et nō eēt: cuz ee nō possit sine for^a
ppia. C Ad 2° cū dī de maiore distōne apparente in
organis: inquātū aiata sunt et. dōm q nō est silē hic et
ibi: nā ibi nō appet necessitas vitade dictionis: sic hic
que est necessitas ponēdi ples formas tales. C Ad 3°
cū dī: q diuersa spe nō pntuāt: B autē manifeste fal
suz ē nā man^a arida pntuāt corpi viuo aialis: et ramus
siccus ramo viuo i arborē: cū tñ mortuū et viuū spe di
stiguant: et cū dī q aial ē vnu pntuū: dico q nō ē vere
pntuū: nisi solū bz lineā reflexā: ga ei^o nō ē nēcio vnus
mor^o: pnt enī moueri man^o pede gescēte: sz ē me^m iter se
vere pntuū et pntuū. Et cū qris q for^a eēt rō pntuādū:
dico q forma cōis q ē alia ab illis. C Ad pfirmatiōē
cū dī: q ex duob^o nūo et. nego pntiaz: ga qto aliq sunt
magis vnu vnitate idētūtatē tāto min^o nata sunt vniri
ad pntuēdū vnu p se. Exēplū. albū et nigrū magis sūt
idē qz mā et forma q sūt oino alteri^o rōnis: et tñ ex mā et
forma sit vnu per se: nō aut ex albo et nigro: sz sūt idēz
gñe primo. C Ad 4°: qd pcedit de verme diuiso dōz:
q pres ille diuise hnt aiaz eiusdē spēi: sz si forsan habēt
organa disticta hnt formas distictas pter illā cōez: q q
dē nō sūt for^a aiati: nec p nīs xmis ē pla aialia. C Ad
5° dico: q cōpo^m est veri^o vnu: sz nō idiuisus. duplex ē
enī vnitas. f. pfectiōis et idiuisibilitatis. Et cum dicis q

Ter. cō. 58. et
alibi.
Eide. 3. de p
tib^o aialium.
cap. 4°
Euasio.

Et q for^a aial
bz vnitatem.

Instatu.

Et. l. sed talis
vnitas nō pot
dari in pfecti
bili pcedem
te formam.
Rēspōsio.

Et. l. et ipō^o

Distictas for
marū i viuo.

Ad primū.

Ad secūds.

Ad tertium.

Que for^a est
rō pntuādū
in aiali.

Eide in. 3. de
1. q. 1.

Ad quartū.

Ad quintū.
Euasio 2°.

aias non est pfecti vnu q ignis si tot bzet formas: dico q falsuz e: ga maior vnitas no semp est mag simplex.

Ad sextum.

Ad 6^m qd pcedit de supposito: dico q in eodex esse sup^o pla zi po: vt sut pres i copo: z fz alia z aliam pre mae no e icoueniens: sic e i pposito: fz bñ arg^m pce: dit illa opione de mixtione: ga cu qlz ps mixti sit m/ rta in qlz pre mixti eent qmor supposita z quior for: quaru vna ad alia no ordinaret vt pfectibilis per eaz.

Ad septimū.

Actus 2°.

Ad vlt^m cu dicit: q ex duob^o entib^o in actu no fit vere vnu: dico q veru e qñ sut i actib^o vltimatis: z no caret pfectiori actualitate: fz no e sic i pposito: na oia pceden tia sunt in potētia respectu forme cois z perfectiois.

Ad principale argumentū. Pde manus a piderari.

Ad argumentū principale cui inferit: q ma nus mortua no eet manus equoce cu viua: ddm q manus pot duplr piderari. s. vel man^o vt man^o: vel manus vt organū officiosum ad exercēdū op^o vite: sic est de oculo z alyz silr. Si p mō dico q e man^o vniuoce qdū manet sub forma man^o. Si z mō sic e man^o equoce: ga sine aia non pot exercē op^o vite: sic nec oculus vidē: sic itelligit illd 4° metheo rozz: z metaph. sed hoc nihil cōtra nos: quare zc.

Tex. cō. 55. Tex. cō. 35.

Qm̄ ho copositū ex aliquo: vt vnu sit oē: fz no vt cumulus: fz vt syllaba: z syllaba aut no est elinta: nec idez. b. z. a. nec caro: ignis: z terra: dissolutis qdē eni his bec no adhuc sunt vt caro z syllaba: elinta ho sut z ignis z terra: est igit aliquid syllaba no solū elinta zc. vocalis vel cōsonas zc. Qd. XVIII.

Vide in. 3. di. 2. ad ppositū.

Veritur Utrū copo^m p se vnuz di cat formalk aliqz entitatē distictā realk ab entitate pñū. U^o qñ p p Lōmē. p pby. vbi vi dicē: q totū e aliq la qlibz premō tñ ab oib^o sil sumpt. C^o p. Ad idē arguit sic. ga si sic. g. distō no dic torā qdditate diffiniti. pñs est falsuz. g. z añs. pbō pñtie: ga tūc in cō pposito eent tres res. s. mā z for^o: vel gen^o z oia: z illa 3ª entitas quā ponis. Diffō aut no est nisi due res. s. mā z forma: vl gen^o z oia. C^o p. Si sic. g. forma vñit mate rie mediāte 3ª entitate. pñs est falsuz: ga tūc vita vniretur viuo mediāte: z p pñs circularitas erit magis intrinseca circulo qz vita viuo: ga illa circularitas non vnitur circulo p me^m: fz vita vñit viuo p me^m: qd e icoueniens: seqt ēr pcessus i ism^o: ga iter illā māz z entitates est alia mediāte q mā vñit sibi: z sic vltēri^o in ism^o. C^o Un^o aut ali^o arguit sic: ga si sic. g. ternari^o erit qternari^o: qd e cui dēter falsuz. pñs p: ga tūc ternari^o vltra tres vnitates q sut pres ei^o hēbit aliā qrtā: quā tu ponis aliaz a pñb^o: q e entitas totū: fz qrtā vnitas addita trib^o fac qterna riū. g. ternari^o erit qternari^o: z silr pt argui: qz qternari^o erit quinariū z sic de alyz.

Tex. cō. 17. Applica Eō mētorē z se ipm. 3. de aia c. 5. circa me diū. vide ipz p^o pbyficouū com. 69. vñ ipz. 3. celi cō. 7. vide optie 5. mēta. cō. 6. ad finem.

Tex. cō. 60.

Contra. Pbs hic in lra: q expsse vult q caro est aliquid aliud pter ignē z terras: z q bec syllaba/ab/ est aliud ab elntis que sunt. a. b.

Ad qdē pñ mēte pñtaz. Vide in. 2. d. 16. vbi vñ te nere idem de toto itegrall. 66. c. 22. z. 23.

Rūdeo. Ad vidēdū mētez pñi i b declabo tres snes: quarū p^a est bec. Cōpositū p se pu ta copo^m ex mā z for^o: dic formalk aliqz entitatē distictā realk a suarū pñū entitate. hāc ondo sic. copo^m e ter min^o gnōnis p se d. g. dic aliqz entitates realk a pñb^o di stictā. añs pz ex b^o sup^o. pbō pñtie: ga termin^o gnōnis bz aliqz pñtiā entitatē pductā p gnōnē allogn terminā reā ad nihil. C^o Lōfirmat: ga si ambe pres existerēt ni bilomin^o eēt pductio copositi. Ex^m i resurrectioe: nā re suscitatio: z silr gñatio est ad eē copositi: z no ad eē aie vl corpis. C^o p. Entitates pñū pñt existē corrupto cō

posito. g. distiguunt realk a coposito. pñtia e euidēs: ga alr idē sil eet z no eēt: qd est oppo^m p^o pncipy: fz añs pz p^o pñz h in lra de ista syllaba/ab/ q corrupta pot manē feozsuz. a. z. b. Silr e d toto coposito z pñb^o ei^o: vel rea liter: vl saltē apō itellm: z i sua rōne no repugnat pres manē no manēte toto coposito. C^o p. Lac intrinsece cō positi aliqd cānt no se: nec altera alterā: ga pñ^o no sunt ex alterutris ex p pby. g. cānt aliō. s. copo^m: fz oē copo^m cātū realk distiguūt a cāis: ga nihil cāt seipz. g. zc. C^o p. Dis ppa passio z ppa opatio hñt aliqd subz: cui p isūt: fz illd no est mā nec for^o: pz igit aliqd aliō: illd e copo sitū. C^o p. Dec e expssa itētio pñi in p pby. vbi p mo ter dubiū de pre z toto: vtrū vñū: aut pla sut pres z to tū: seqt z soluit: z si toti vñū vtrūqz. i. si vtrāqz ps e vñū z idē cū toto: est sic idiuisibile. s. ipz totū: qm eadē eisdē i. tūc pres erūt idē iter se: sic sut idē toti: qre sequit totū eē idiuisibile cū no hēat distictas pres. At ho si totum est: sic vñū idiuisibile nullū erit qstū: nec qle: qd e absur dū. C^o z^o s^o ista: entitas copositi alia ab entitate pñū est entitas absoluta: s. appet z rōnes pcedētes. Tuz ga gñatio no ē p se ad respectū nec corruptio ē p se a re^o. Tuz z^o ga absolutū: z maxie intrinsecū no cāt aliqd for malr respectiū: ga absolutū no ē ps eēntialis respecti uī: mā aut z forma sut intrinsece z absolute pres copositi. C^o p. Si no. g. oia entia coposita sut vñū gñū. pñs est falsū. g. z añs. pñs p: ga respect^o a re^o intrinsec^o aducniēte: qñs eēt iste no distiguūt gñe. C^o Lōfirmat: ga tunc oia entia eent formalk respectiua: qd tāqz icoueniēs infer t pñs 4° hui^o opione de veritate appentū. C^o p. Si no. g. nullū copo^m erit p se vñū. pñs e falsū. g. z añs. pñs p: ga ille respect^o ēt si sit eēntial opēdētie no suffic ad vnitate p se: ga ēt test vni p accis: accis eni opēdet el sentialr ad subz: cū q fac vñū p accis. C^o Lōtra istam opione arguit Aureolus: ga oē absolutū pt de^o facē exi stere sine qcūqz allo: a q realk distiguūt: fz copo^m e ab solutū p te: z distiguūt realk a mā z for^o: g. copo^m pt exi stere sine mā z for^o: qd e euidēter falsuz: ga tūc aliqd e ignis vl ignēū sine for^o ignis. C^o Rūdeo: qz maior ēve ra: si illd absolutū ē pus no depēdēs eēntialr ad aliō: z sic in pposito de^o pot facere mā z formā sine coposi to: sed tūc minor est falsa: ga copositū est poster^o essen tialiter depēdēs. C^o Lōtra: tūc deus no possēt accis fa cere sine subto: ga est poster^o z essentialr dependēs ad subm. C^o Rūdeo: qz no est simile: ga accis no bz subz pro cā intrinseca: sicut copositū bz mā z formā: nul lus aut effectus simplr depēdet ad cām extrinsecāz p terqz ad primā: qtenus oēm causalitatē extrinsecāz pot deus supplere sine cā secūda: no sic de intrinsecis: cum cause intrinsece icludunt impfectionē. s. eē pre causatiō ad expōnez maioris illius: dico qz no est verū si sit po ster^o eēntialr z intrinsece pstitūtū ab absoluto pozi. C^o z^o s^o sit ista: entitas copositi disticta a partibus est for^o ro ti^o que est qdditas. C^o Ad cui^o euidētiā declabo gnque per ordinē. C^o p^o dictū est: qz forma totius no est alia a forma pris: puta in boie ab aia: q sit supueniēs illi z ali quid ipsius totū: z dicat eē forma totius: eo q pfecti^o pstituit copositū qz forma pris. pbatio hui^o: ga tunc in boie eēt aliq forma pstitūēs boiem que eēt pfectior qz aia intellectiua: qd est absurdū dicere. C^o z^o dcm est: qz forma totius no est aliqd medū vñiēs māz forme ad pstitūendū per se vñū cū mā. pbatio: ga quero de illo: quō facit per se vñū cū mā z forma pris: ga non est da re medū: sed etiā ipsa ex se vñit: z sic stādū fuit in p: vl est processus in infinitū. C^o z^o dcm est: qz forma totius non est aliqua forma vtra formāz partis quasi perit cēs māz z formā. pbatio huius: ga oē qd pfiatū ab

Tex. cō. 44

Tex. cō. 17

Tex. cō. 18

Tex. cō. 27

Intar. 2. d. 1. c. 10.

R. d. pñs.

Intantia.

R. d. pñs.

Int. 2. d. 1. c. 10.

De forma totius vide dcm.

Circa libru octauū metaphyſice. Querit primo. Utruz in motu alterationis opz manere idēz ſubtuſ ſimplr ſub vtroz terminoz. ¶ Uide tur q̄ ſic. per p̄hm bic in lra: z babeſ idē p̄ de gnōne: vbi diſtinguitur gñatio ſimpliciter ab alteratione per hoc q̄ in

alteratione manet idē ſubtuſ ſimplr ſub vtroz terminoz: nō ſic in gñatione: ſz totū trāſmutat̄ in totum.

Cōtra. Nā ſi ex aq̄ genereſ ignis p̄cedit alteratione illa alteratio durat vſq̄ ad iſtans: quo iroducitur gradus vltimus forme ignis: illa aut̄ calefactio cum ſit mutatio finita: opz q̄ terminet̄: vel ḡ terminabit̄ in iſtāti quo iroducit̄ forma ignis: vel in alio iſtāti citra. ſi detur p̄mū: habeo p̄poſitū: ga tūc eſt ignis z nō aq̄: q̄ fuit ſubm alterationis in termino a quo. Si det̄ z nō: cum iter q̄ ſz duo iſtātia ſit t̄ps mediū: ſeq̄ q̄ in iſto tpe iter medio cū ceſſet illa diſpō: ſiue alteratio non magis eſt diſpoſita mā aq̄ ad formā ignis q̄ in p̄n: q̄ eſt incōueniēs: ga tūc fruſtra fuiſſet alteratio. ¶ Uel ſi dicat̄: q̄ manet diſpō iducta p̄ alterationē: ſz alteratio ceſſet: h̄ nihil valet: q̄re enī nō ſtatim in fine alterationis iroducit̄ forma ignis: cuſ facta ſit in mā p̄fecta diſpō: fruſtra enī expectaret̄ p̄ illō t̄ps mediū. ¶ Dices: q̄ iſta alteratio terminat̄ in vltio iſtāti: q̄ icipit̄ eē ignis: z in codez deſinit̄ eē aq̄: ga nō eſt icōueniēs in code iſtāti vnū icipere eē: z aliō deſinere eē ſine aliq̄ tpe medio: imo h̄ eſt neceſſariū in oi gnōne: ga in code iſtāti in q̄ deſinit̄ forz corrupti icipit̄ forma gñati: at̄ eēt̄ q̄nq̄ dare māz ſine forz: ſilr eſt in p̄poſito: nā iſta alteratio hēbit̄ idē ſubtuſ ſub vtroz termino. ¶ S̄z nō euadit̄: ga nō loquor de incipere z de ſinere: ſed de eē: ga certū eſt: q̄ alterabile in termino alterationis nō deſinit̄ eē: ſz d̄ſinit̄ eē tale: alſ mobile in termino motus ad quē nō geſceret: q̄ eſt h̄ p̄hm 6° p̄hy. q̄ aut̄ in eodē iſtāti idē ſit aq̄ z ignis eſt ipole. ¶ S̄z Ad p̄ncipale arguo ſic z: tota aq̄ caleſcit̄: ſit. a. a. alterat̄ qdē: z nō ſit cōtinua de p̄ditio: z reſolō ſube aque: ita q̄ deuenit̄ ad vltimā p̄tē ipſius a. ſit. b. certū eſt: q̄ a. z. b. nō eſt idē ſubz ſimplr: z nō a. e. terminus a quo: z. b. termin⁹ ad quē. ḡ. in iſta alteratione non manet idē ſubtuſ ſimplr ſub vtroz termino.

R̄ideo Ad q̄onē ſic. Duplex eſt alteratio: q̄dam pura cui nō eſt annexa gñatio ſimplr: pu ta cū hō mutat̄ de albedie in nigredinē ſine aliq̄ corru p̄tione ſue ſube: qdā eſt non pura: cui eſt annexa ſimplr gñatio: eo mō quo dicim⁹ q̄ alteratio diſponit̄ māz ad formā ſubale: z q̄ gñatio eſt termin⁹ alterationis: in p̄ alteratione manet idē ſubz ſimplr ſub vtroz termino: ſic loquit̄ p̄hs p̄ de gñone: z in iſto loco: in z^o vo nō: ſz hoc accidit̄ alterationi vt alteratio eſt: ga h̄ eſt rōne generationis ānexe: z iō p̄hs vbi cūq̄ loquēs de alteratōe ſimplr: z de his q̄ ſibi p̄ ſe p̄ueniūt nō curās de his que accidūt: p̄cedit̄ ſimplr q̄ in alteratōe manet idē ſubtuſ ſub vtroz termino: ſz nō maneat aliq̄ idē rōne gnōnis annexe: z ſic alteratio q̄ eſt calefactio in exēplis ſupra poſit̄ nō terminat̄ ad calozē aq̄: ſz ad calozē ignis: ita q̄ termin⁹ a q̄ eſt in aq̄: ſz termin⁹ ad quē eſt in igne gñato. ¶ Cōtra ſi ſic. vel acciſ migraret̄ a ſubto in ſubm: vel ḡdus forme acq̄ſitus in p̄n alterationis nō erit idē numero cū forma terminare alterationē: eo q̄ acciſ cor r̄upit̄ ad corruptionē ſubniet̄ ſi ſit q̄litas ſymbole cor r̄upta. ḡ aqua cor r̄upit̄ gradus calozis p̄cedēs: quozuz vtroz v̄ ipole. ¶ R̄ideo z^o pars diſtinctionis eſt vera: nec reputo incōueniēs in tali caſu: q̄ gradus p̄cedēs non ſit idem numero cum forma terminante.

Qui octau qōnes nō ſag ordiat̄ corru dēt̄ ordini te x^o. q̄re ḡ lo ca in qd^o ſun dantur. ¶ Arguit̄ p̄mo Eide in. 4. d. 10. q. 2. z diſ. 11. de ſubis trāſmutatio num. ¶ Tex. cō. 4. ¶ T. c. 10. z 23. ¶ In opp^o p̄^o.

Si ponereſ vt. j. li. 11. ge neratio ignis ſucceſſive argu^m nō curre ret: ſz dic cō ſequēter. ¶ Excludit̄ ca uillationez.

t. c. 32. z 37. z alibi. ¶ Secundo. ¶ Eide Cōmē. 3. celi. cō. 67. ¶ Alteratio 2^a. ¶ Eide 6° p̄hy. ¶ Tex. cō. 68.

Inſtar. ¶ R̄ideo.

aliq̄ vna forma hz rōnez vni^o p̄fectibilis: ſed mā z forz nō ſunt hō. ḡ zc. ¶ Uz p̄: ga ſunt alterius rōnis. ¶ Tum z: ga vni eſt p̄prie p̄fectibile: z aliud eſt actus p̄ficiens: z bec eſt rō: q̄re faciunt vnum per ſe ex 8° buius. ḡ mā z forma nō p̄ficiunt̄ ob aliqua vna forma cōi. ¶ 4^m di cū eſt: q̄ forma totū eſt ipſa tota nā: ſiue qd̄ditas cōſti tuens totā entitatē: ita q̄ nō eſt forma iſormās: ſed for ma qua ſuppoſitū eſt ens qd̄ditatiue: nō ſic itelligēdo: q̄ forma totū ſit cā ipſi^o totū: q̄ ſi cauſans totū cū mā z forma p̄tis: ſz eſt ipm totū p̄ſice z absolute p̄ſideratuz: eo mō quo loq̄t̄ Auic. 5° metaph. q̄ equas eſt t̄m eḡnitas. ¶ 5^m d̄c̄m eſt: q̄ forma totū eſt alia realr a forz par tis: h̄ appet̄ ex dictis: z ex p̄ma h̄ne: ga totū dicit̄ aliam entitatē: ſz illa entitas eſt forz totū. ḡ zc. ¶ S̄z iſta ar guit̄ Aureolicus: q̄ro inq̄ quomō imaginariſ iſtā entita tē: aut̄ enī ſic: q̄ ipſa ſunder̄ ſup mān z formā p̄tis: aut ſic q̄ ſolū ſup mān: ita q̄ mā ſit eius p̄n^o ſubriūū: z for ma p̄n^o formale. nō p̄ mō: ga tūc forma in cōpoſito en tificaret̄ z qd̄ditaret̄: nō aut̄ entificare t̄q̄d v̄ falſum: nec z^o mō: ga effect^o formalis non differt a forma p̄tis: cui^o eſt effect^o. ¶ S̄z iſta rō peccat̄ multipl̄. ¶ Tum p̄: ga q̄rit̄ fundamētū illi^o cui^o nō eſt fundamētū p̄p̄e. ¶ Tū z^o ga ego dico q̄ fundamētū ei^o nō eſt mā z forz: nec al terū illoz: ſz ei^o fundamētū p̄p̄riū z p̄ximū eſt ipz ſup poſitū vel cōpoſitū: qd̄ p̄batū eſt eē aliō a p̄tib^o: oi enī entitati formali cor r̄idet̄ adeq̄te aliq̄d: ſic cor r̄idet̄ hu manitati h̄ qd̄ dico hō: nō corz^o vel aia: z h̄ dato totus p̄ceſſus rōnis erit nullus. ¶ Tū 3° ga dato q̄ eius funda mētū eſſet mā z forma p̄n^o formale: ad huc nihil p̄bat: aſſumit̄ enī falſuz q̄n̄ dic̄ effectū formale nō diſſerre a forma: v̄ois enī effect^o realr diſtinguit̄ a ſua cā: nihil. n. cāt ſe. v̄i illo qd̄ eſt effect^o formalis nō ſepat̄ a forma: ga im pole eſt aliq̄d eē formale albū ſine albedie: ſz nō ſeq̄. ergo non diſtinguntur. Et ſic ad queſtionem.

Ad primū In oppo^o dico: q̄ Lōmētatoz ibidē nō diſtinguit̄ inter illad qd̄ eſt p̄ ſe: z qd̄ neceſſario p̄currit̄: ſic aut̄ ſe hz vniō partiu: z eē to tius q̄ neceſſio p̄currit̄: nō t̄m opz q̄ ſint idē. ¶ Ad 2^m de diſſōne d̄: vno mō: q̄ diſſō dicit̄ totā qd̄ditatē diſſini ti nō cōp̄rehēſiue: ſz explanatiue z idicatiue: q̄tenus ex plicat̄ p̄ncipia iſtrinſeca entitalia diſſinitū. ¶ Alr̄ dicit̄ ur: q̄ diſſinitio eſt qd̄dā totum habēs p̄reſiſcut̄ z diſſi nituz. Sicut̄ ergo p̄reſ diſſōnis ſe habēt̄ ad partes diſ ſinitū: ſic totum ad totuz: ſicut̄ ſupra d̄c̄m eſt in hoc 7°: z ſic tota diſſinitio eſt aliud a ſuis p̄tib^o. tota ergo diſſō indicat̄ totā eſſentiam diſſinitū: non obſtante q̄ diſſi ſit aliud a ſuis partibus. ¶ Ad 3^m d̄m: q̄ p̄cedit̄ ex falſa imaginatiōe: nō enī forma vni^o materie mediāte enti tate totū: vt̄ d̄c̄m eſt in z^o d̄ico tertie h̄nis: nā illa enti tas ſequit̄ vniōnē cāruz: ſicut̄ effect^o cām: nec illō quod addit̄ eſt p̄p̄e d̄c̄m: ga tūc vita vniēt̄ vniō mediāte: nā vita nō eſt forma q̄ vni^o: ſz magis eſt ſequēs vniōnem aie cū corpe: ga viuere viuēt̄ eſt eē h̄z p̄hm in 3° de aia. ¶ Ad 4^m nego p̄nam. Ad p̄bōnē d̄m: q̄ non ois vnitās addita facit̄ aliū numerū: ſed t̄m vnitās partia lis z mālis: qualis nō eſt vnitās totius: z iō nō ponit̄ in numerū cū alijs. ¶ Et bec de ſep̄timo metaphyſice.

Qd̄ nō ſubſtantia eſt mā palam: nam in oibus oppoſitis mutationib^o eſt aliq̄d: qd̄ ſubijc̄t̄ mutationibus: vt̄puta ſm locū qd̄ nunc hic: iterū z alibi: z ſm augmētuz: qd̄ nunc qd̄em eſt t̄m: iterū minus: aut̄ maior z ſm alterationem: qd̄ nunc quidem eſt ſa num iterum laborat̄ zc. ¶ Qd̄. I.

Quam pluribus modis dicuntur esse omnes operationes dicere causas contingentes ut homines: quae nisi materiae equidem menstrua: eius autem nihil manens equidem sperma. Textu commentarii. xv. Quid. II.

Uide i. 3. d. 4

Argi pmo. Tex. co. 17. T. c. 7. 7. infra

Tex. co. 12.

In oppositu

Art. opinio Uide. 2. de generatione animalium.

Contra oppo.

Tex. co. 25.

Lapso. 8.

Uide. 9. c. 8. 7. 9.

Uide Ricardus in 3. d. 19

Valent opinio qua insequitur doctor.

Licet pcurren tes ad eadem effectum in duplici sunt dicit.

Uide. 3. d. 8. q. 7.

Ad prima.

Queritur Utrum ad formationem corporis plis nisi actuue aliqd coopef. **C**Uf q non: na ma nihil agit ad gno: ne vl trasmutatione: na vt dicitur 12. huius: ma no seiplaz transmutat ad formaz: sed h bz facit agens: sz mf non operat ad formationez corporis plis: nisi mediante mēstruo: qd se bz vt ma: vt h dicit. ergo etc.

Contra. q si no. g no magis eet mf plis q alicuius aialis: puta vermis gñati ex putrefactioe in mīce. qñs est euidēter falsum. g 2 añs. qñs p: ga tūc eq̄lr se hēnt hinc 7 inde in po pure passiuā.

Rūdeo. In ista qōne sūt due opiones fm q recitat Auicē. p cañ. fen p cap de membris.

Cuna est Ari. 15. de animalibus: q semina in tali plis gñone no coopat actuue: sz soluz se bz passiuue. Modus ponēdi est iste: q solus p bz rōne actiui: 7 m rōne passiuui: ita q ipa ministrat totā māz plis: 7 in solo semie pñs est vis actiua formatiua plis. Un ibidē 1. de animalibus: comparat vntē in semie pñs arti: 7 māz ministratā a matre cōparat ligno: de q artifex facit statuā. fm h g tota formatio actiua ē a pte viri: cui semē no cedit in subaz plis: sz pñs in spm 7 calozē: q b mediātib agit in semen mulieris ad formationē plis: semē aut mulieris est tota suba plis. **C**Sz h hāc opionē arguit. naz for^m eius: dē spēi pseq^t po nālis eius dē spēi: sz masculus 7 femina sūt eius dē spēi ex 10° huius. g si formā vni^o pseq^t vis actiua gñatiua: 7 sūt alterius. **C**Lōfirmat: q aīr po gñatiua h^o 7 illi differēt: sic actiua 7 passiuā: 7 ita eēt po alteri rōne. **C**Sz p nālr diligit filium suū: sicut vnusqz diligit op^o suū ex 8° ethi. sz m plus diligit filiū suū ex 8° ethi. g vī q fili^o sit aliq mō op^o ei. **C**Sz fil^o qñq plus affilat mī q pñ. g in mē ē aliq virt^o actiua. añs p: sz qñs pbat: q a agēs intēdit affilare sibi effect^o: ita q effect^o nulli affilat nisi pp aliq ei^o actioez.

CAlia est opinio Valentini: quā puto verā: q mē ē cā actiua cū pte re^o formatiois corporis plis: tñ min^o pncipal: 7 scđaria q cū pte integrat vñā cām totalē. **C**Sz ad hoc intelligēdū distiguo de plib^o causis pcurrentib^o ad eundē effectū: qdā eni ex eq^o pcurrūt: sic duo hoies trahentes aliqd idē corp^o: puta nauē: qdā pcurrūt nō ex eq^o: sz hñtes ordinē essentialē: qd pōt eē 2°. Uno mō q cā sit perior moueat iseriorē: ita q iserior nō agat nisi qā mota a supiori. Exēpluz de po motiua que est in manu 7 baculo moti eni aliqd idē corpus. Alio mō sic: q cā sit perior nō moueat iseriorē: nec dat ei virtutez quā mouet: sz supior hz de se virtūē pfectioez agēdi: 7 iserior i pfectioez: quā nō recipit a cā supiori q est virtutis pfectiois. Exēplū hui^o est in pposito: qā virt^o actiua mris: 7 po actiua pñs pcurrūt in gñone plis: vt due cāe paritales: ordinate qdē: qā altera est pfectior reliq: nō tñ i pfectior recipit cālitatē a pfectiori: nec ēt tota causa litas est in cā pfectiori: sed aliqd addit cā i pfectiori: itātū q effectus pōt esse pfectior a cā pfectiori: cū im pfecta: quam potest esse a sola pfectiori. Hanc opinionem teneo ppter rōnes cōtra primam factas.

Ad argumentū in oppositu factū: dōm ad minorem: q mēstrua non solum sunt materia: sic q in eis nulla sit vis actiua. Ad p^o h m exponit: q mater nō est cā agēs pncipalis: ipa eni ministrat mām plis: qā corp^o plis plus format de mā ministrata a mē: q de mā ministrata a pte: 7 pp h

appropriate menstrua dñr mā plis: alr negat pbs in pposito: qā Salenus qui fuit magis expertus in talib^o dicit oppo^o: 7 in istis expertis magis credendum est.

CDupliciter eni h ex h: aut qā pncipium erit: aut quia ex resolutio in pncipium etc. Textu commentarii. xv. Questio. III.

Queritur Utrum i oi gñone 7 corruptioe simplr fiat resolutio vsqz ad mās pñā. **C**Uf q no: qā vel in eodez istātū eet in mā forma corrupti 7 forma gñati: vel in alio 7 in alio. si in eodē. g simul erūt 2^oie forme i mā: qd est absurdū. si in alio 7 in alio: cū inter qlibet duo instātia sit tps mediū: eet aliqd tps in quo mā pñā esset sine oi for^o: 7 cū ipsa de se sit indifferēs ad oēs formas: nō magis gñaret ex vna forma q alia: 7 pñs nā frustra egisset ad disponēdū mām in toto tēpore pcedēti.

CSed cōtrarium videt velle pbs hic in litera.

Rūdeo q in oi gñone 7 corruptioe simplr opz fieri resolonē vsqz ad pñā mām: 7 h statim: vel nō statiz: statiz qdē in hñtib^o vñā formā: sed nō statiz in hñtib^o ples formas. In hoie eni in q nō dubito eē ples formas sepata vltima for^o specifica 7 corrupto hoie: puta in morte remanet mā sub for^o icōpleta corporis q non est in aliq spe spālissima: sz est nālr in pñuo fluxu vsqz ad mās pñā añqz de illa mā aliqd specificē distinctū gñēt: q corruptioe cōpleta pñs ordie nāe itroducit ab agēte nāli for^o aliq specifica: puta for^o xmis vel plante. **C**Sz gñatio vni^o est corruptio alteri: sz hō in morte corrupit. g statiz aliqd gñat: qre hz te non opz fieri resolonē vsqz ad mām pñā. **C**Rūdeo: q hō in morte nō corrupit corruptioe vltimata. h. qñtū ad oē illud qd est aliqd ei^o: qā ad huc remanet for^o aliq: q fuit de eēntia hois: pfecta aut 7 vltimata corruptioe necio aliud gñat: qā mā nālr nō existit sine forma: 7 sic corruptio vni^o est gñatio alteri^o 7 eē. sed in hñtib^o vñā solā formā nō opz tñi expectare: sz corrupto aere statim gñat ignis: si ignis debeat ex aere gñari. **C**Ad aliqd obycit: dōm q pcedit ex falsa imaginatiōe: nō eni est intelligēdū q in eodem istātū: vel alio 7 alio fuit in mā for^o corrupti 7 forma gñati: sz in eodē istātū vna dñsint eē: 7 alia icipit p eē: nec ex h seq^t q in eodē istātū sint in mā for^o 2^oie: sz qā in vno istātū vna icipit: 7 alia desinit: 7 ideo nō est dare instās vel tempus in quo sit materia sine forma: nec per qñs natura frustra agit: qā in illo instātū materia est ita disposita ad vnam formā: q nō ad aliā: nec est dare materiaz nudam.

CHec omnis mā est: sed quozuz generatio est 7 transmutatio adinuicem: quēcūqz autem sine transmutatione sunt: horum autē non est materia etc. Questio. III.

Queritur Utrum suba corporis sempiterni: puta celi sit vere cōposita ex mā 7 for^o. **C**Uf q sic. nā in eo qd mouet opz imagiari māz ex 2° huius: mor^o eni docuit mām: sz celū: vt p. mouet. g celū hz māz. **C**Sz Corp^o celeste est aiātū. g cōpō^o ex mā 7 for^o. añs p: p pbs 2° de celo 7 mū. 7 Lōmē. ibidē: 7 12° metaph. ex itētoe silr Aui. 9° metaph. sue expresse dicit: q celū est aiātū. qñs p: 2° de aīa: qā aīa est actus corporis phisici etc.

Contra h dicitur in textu: q nec omnis rei est materia: sz quozuz est generatio 7 trasmutatio adinuicem: quēcūqz eni sine trasmutari sunt: et nō est horuz mā: tūc sic illa que nō sunt trasmutabilia adinuicē nō hñt mām: sed corpora celestia sunt hz. p: ergo etc.

In ista

In ista qone pp argumeta sca snt duo videda. Pri
mo vtru corpus celeste sit vere copositu ex
ma & forma. 2o vtru sit aiatu. Ad vtruqz istozuz pot
duplr rrideri. s. fz via Aris. r fm via theologoz. Si fm
via Ari. sic dico duas hnes. Prima s sit ista. In celo no
e copo ex ma & foza. Hac oido sic. ois po passiva ma
est in po dictionis ex 9o hui. s. nec celu nec aliqd in ce
lo est in po dictionis. g in celo no est ma. pbatio mi.
nullu sempiternu est in po dictionis: qz qdcuz sempi
ternu est neciu ex 9o hui. sed celu est sempiternum fm
p h m in plib locis. g celu no est in po dictionis: nec
aliqd qd sit in ipo. C Lofirmaf ro: qz si ma sit in celo. g
celu est naly corruptibile. pns est falsuz: r s p h m p celi
r mudi. oia p baf: qz ma est annexa puatio: q sp machi
nat ad maleficiu p phy. ma et est q res pot ee r no esse
ex 7o b ca. 7. C Rndet vno mo: q i celo est ma: no tñ
est corruptibile: qz no bz dñi agēs: qd possit ipm corrupi
pere: r io remanet incorruptibile: qz de qd corrupit / a
suo dno corrupit. C Lotra duplr. Tu qz illa solutio no
etiacuatur qz celu sit corruptibile qtu est de se: qz bz in se
p m corruptionis. s. mam q res pot esse r no ee: sic ignis
esto q no corrupat: qd p h s negaret. Tu qz fm p h m
oi po passiva rridet in na aliq po activa: si igit celu est
corruptibile de se: vt hēs pcedere ponedo ibi māz: opz
in na vare aliqd agens: qd possit ipm corrupere. C Alr
rridet q in celo est māno tñ eiusdē rōnis cū mā istozū
inferiorū: r io illa mā no est in po dictionis: nec p qtu
est de se trāsmutari ab vna foza i alia. C Lotra: qz si sic.
g erūt due mae p alteri r alteri rōnis. pns est falsuz. g
r aīs. p bō falsitatis pns. Tu qz no snt duo fines pmi
nec duo efficiētes pmi alteri rōnis. g snt: nec due mae
alteri rōnis. Tu qz dubiu est vñ sit illa alteritas in hac
mā r illa: cū sola foza distinguat r separet ex 7o hui. Tu
qz cōcessa hac alteritate saltem illa mā in celo est in po
ad hāc formā quā bz: r ad puationē hui foze: r ita de se
erit in po dictionis: s. mā no est de se rō corruptibili
tatis in qtu ē in po ad aliā formā ab ea: quā bz: s. qtu
est in po ad puationē forme: quā bz. g celu est corrupti
bile. C Alr rridet: q in celo est mā r eiusdē rōnis: no tñ
est in po dictionis: qz forma eius cōplet r satiat touz
sui appetitū: r io ista sibi sufficit. C Lotra: qz nulla for
ma cōplet appetitū sue mae respectu alteri foze nisi qz
dat actū oppositū puationi isti foze: sed foza celi no dat
actū oppositū puationi forme ignis: p aliter celuz esset
formaliter ignis. g foza celi no cōplet appetitū sue mae
respectu foze ignis. maior pz: qz si mā in celo est r eiusdē
rōnis est capax foze ignis r cuiusqz. C S. Nulla forma
cōplet appetitū sue mae: nisi fozalr: vel saltē virtualr cō
tineat in se oēs formas: qb sua mā est puata: s. foza celi
no ē hō. g rē. p bō minoris: qz no fozalr: pz ēt q no vna
liter: pz de aia intellectiva: nullū eni imperfectū dñet vna
liter pfecti se: aia aut intellectiva ē foza pfectissima oīuz.
C z a celo sit ista: corp celeste fm via p h i no ē aiatu.
Doc apparet ex p a hne: qz si sic: necio bz mān cū aia sit
acr corpis rē. C S. Uel eet aiatu fozalr aia intellectiva
tñ: vel cū h alia aia: puta sensitiva qd des: segt q bz
mām: cū aia sit acr corpis: vt dictū est: r p pns corrupti
bile: vt deduct p a s. C S. Uel celu eet tñ aia. s. intellecti
ua: qz p h i no poneret tñ aiaz nisi intellectiva: vel pter
aiaz: q eet de eēntia celi erit aliqd aliud p se pfectibile p
aiaz. no pot dari p m: qz cū celu: sic pz: sit fozalr qtu: segt
q solus itellr erit qtu: qd no est intelligibile. nec pot da
ri z m: qz tūc celu eet in po passiva: r in po dictionis. g
no erit sempiternū r neciu. C Sed s p h s z de celo r
mūdo: dicit celu ee aiatu. C Rndeo si Ari. siue Lomé.
ponat celu aiatu fozalr aiaz: q sit p se de eēntia celi statim

recedit a p a hne: r dicit sibi ipsi exponit tñ. Ubi sciēdū
q aia bz duplex offm re corpis. s. formādi r mouēdi:
nā est foza corpis: r ē motrix corpis: vbiqz g p h s vo
cat aiaz celi: exponēdū fm dōnē: q aia est motrix: r no
foza: r illa aia est intelligētia ppria puata huic orbi in rō
ne mouētis: r no in rōne isformātis. Et q bec sit intentio
p h i vñ posse pbari ex. s. phy. vbi dicit p h s: q p m mo
bile diuidit in duo: quoz vñū p se mouet: r aliud est per
se mouēs imobile oino: r p se r accūs: illud q mouet
est celu: s. mouēs imobile est intelligētia: s. si intelligētia
eēt foza celi: tūc moueret saltē p accūs. s. ad motuz celi.
C Sedz aut via theolo. dico duas hnes. p a s sit ista: cor
pus celeste est vere copositū ex mā r foza: nā s eos illō
chaos qd ab eis ponit attingit vsqz ad celu empyreuz
erat mā oīuz corruptibiliū pterozū sub celo empyreo: r
ista mā qtu est de se est eiusdē rōnis in oib: vñ illud
Sen. p. In pñ creatū de? celu r terrā rē. celu illō fuit ce
lū empyreū plenū angelis: r terrā. i. māz isformē oīuz de
terra vsqz ad celu empyreū: ita q de ista terra de? fecit
p lucē: r sic de alyz fm opa sex dierū. C Sz nūc est du
biū quō celu sit icorruptibile si beat māz eiusdē rōnis.
C Rndeo qz celu simplr loquēdo est corruptile cū ha
beat mān q pot ee r no ee. Uñ theologī hnt discorda
re a p h o in ppōne illa: qz celu est neciu r incorruptibi
le: qz qtu est ex nā sua ē simplr corruptibile: qz sibi iest
po ad actū dñi: tñ est incorruptibile fm qd: qz corp ce
leste no bz dñi agēs: r ita no pot corrupi a dno agēte.
Tu qz foza celi ē alteri rōnis a formis eltoz: r io celu
no est capax qtitatū dñiarū: r io non est alterabile: nec
corruptibile p nām. Tu qz foza q no pot p duci a nā: no
p corrupi a nā: s. foza celi est hō. g rē. est. n. pfectissima
iter oēs fozas corpales: excludēdo corp bñanū: cū aia
no pot cari a nā: sic g foza celi a solo deo creat: sic a solo
deo pot corrupi: vñ Dam. lib. z. ca. 6. dicit qz celu de se
est corruptibile: tñ volūtate dei est icorruptibile: qz de?
disposuit illō n corrupi: s. ppetuo pseruari: r io tātu sub
est volūtati dñe: vñ sili mō elnta qtu ad se tota pñt di
ci icorruptibilia: tñ qz no hnt dñi agēs corrupēs totam
formā elnti: tñ qz de? disposuit elnta ppetuo pseruari: s.
snt corruptibilia fm ptes suas: r ēt totalr qtu est de se.
C z a s est ista: corp celeste no est copositū ex corpe r
aia: ita q sit aiatu. Doc pz p Dam. ca. 1. z. vbi dicit expse:
q corpa celestia snt inaiata. Silr Hiero. sup illō Jsaie.
Audite celi r aurib pcpie terra: vñ ibi glo. qz ppheta
no allegē inaiata. s. celu r terrā: s. hitatores celi r terre.

Ad primū In oppo dōz: q p h s sic nūqz po
sunt formā: nisi quā arguit opatio: ita
no posuit māz: nisi quā pot arguere mo: i celo aut fm
ipz no est mo: ad formā: s. tñ ad vbi. g i celo no ē mā:
nisi q ē in po ad vbi: r vñ quo: vt dī. r z. h. r Lōmen. de
suba orbis: s. talis po no ē mā: q ē altera ps copositū:
lis. n. mā est idē: qd ee subz susceptibile mo: r io tal mā
est i pura foza: si pura foza: puta angelus sit p se mobilis:
s. no loqmur hic de tali mā. C Ad z m nego aīs. Ad p
bōnē dōz: q p h s: Lomé. r Aut. vel snt negādī dīcētes
sibi: vel snt exponēdi mō p dīcto in corpore qōnis.

Ad secundū Quā vō qdā sine gnōne r corruptiōe snt
r no snt: vt pūcta si qdē snt: r totalr spēs r
forme: no. n. albū sit: s. lignū albū: aut ex ali
quo: r oē aliud qd sit: sit rē. **Qo. v.**

Veritur Utrū accūs sit ppositū ex
p h i eēntialiter distinctis.
Uf q sic: nā oē gñabile r corruptibile est
copositū ex mā r foza: s. accūs: s. sunt corru
pibilia. g rē. maior pz ex 7o hui: vbi dicit

Aia duplicē effectū agit in animato.

Tex. cō. 40. r. 43. A. l. motum in se.

Ad qōnē fm mētē theolo. gourni.

Quo celu incorruptibile r corruptibile sit fm theolozos.

Forma celi pfectissima iter corpales fozas.

Quo elnta corruptibilia r incorruptibilia sint.

A. l. libro. 2. vbi supra. Cap. 24.

Ad primum

Tex. cō. 10.

Ad secundū

Argf pmo.

Tex. cō. 22.

Secundo.

quod materia est qua res potest esse et non esse. Si accens est forma simplex...

Et de 8. d. p. m. q. 2.

Et de 8. d. p. m. q. finali.

In oppositi 2. c. 12. r. 14 Et de in. 4. d. 12. q. 5.

Ad quod est in mente aliorum

Tex. c. 6. 9.

2. c. 14. r. 15 et infra. 2. c. 22. r. 26 et 27.

2. c. 13. r. 22 et infra.

Tex. c. 6. 33.

Contra oppositum. Et de simile 2. d. 16. contra bonauenturam.

Contra

Indeo

Quatu

Philosophus hic in ista vult quod accens non habet materiam ex qua... In ista questione sic procedat per unam opinionem...

do: sic ex aere fit aqua: quod est per philosophum in multis locis: quod vult sub...

Quatu

ad 2. per philosophum ista dicitur: quod ostendit duas res: et hec copo potest dici realis...

Ad primu

in oppositum dicitur: quod est in corruptibile dicitur. Per se generabile est illud cuius...

2. d. 16. q. 1. p. 43. r. 1. p. 43. r. 1. p. 43. r. 1.

Et de in. 4. d. 12. q. 5.

Et de in. 4. d. 12. q. 5.

2. c. 11. r. 2. q. 1. anima.

Ad primu corruptibile et compositibile dicitur. 2. c. 11. r. 2. q. 1.

Ad secundu

Et de in. 4. d. 12. q. 5.

Et de in. 4. d. 12. q. 5.

det a plib: a qru qlz recipit aliq pfectione: ad qua nul
 lu p se sufficeret: vñ coiter cata pfectio: q no imediate
 sut a deo a plib: cais depedet: q pp eo: maior pfectio
 ne no sufficit ad candu ea: ita pauce cae: sic ad canduz
 alia impfecta. **C** Ad p^m 2 ad z^m p p^m a p^m oione odz: q fa
 ciut p z^a p^m ne: vt ia dictu est: sufficit eni ad saluandu ista
 ponere copone ex realitate 7 realitate: nec opz ponere
 copone ex re 7 re. **C** Ad 3^m odm: q lz ens p accis non
 sit vnu sic suba: no m est nullo mo vnu: nec ita multa: sic
 qñ subz 7 accis manet sepata: vt h⁷. b⁷ ca. de vnitare
 diffonit: sic eni est vnitatis aliq: ita illud totu e aliq ens:
 7 istu totu est gñatio: 7 h p se: sic in illo gie est gñatio p
 se: 7 m p accis re^m gnōnis sube: q est simplr p se: sic totu
 est ens p accis re^m sube. **C** Ad 4^m odz: q lz idē sit subz
 in se acceptu re^m coloru 7 saporu: puta suba m differt: vt
 est subz hoz 7 istoz fm diuersuz modū mixtiōis: nā cū
 vnu qd qz elntu mltas beat qlitates: id f3 diuersam mi
 stione istaz qlitatu elntariū pseq^m imediate aliud 7 aliō
 gen^o qlitatu mistaz: puta si cōmitione ignis in qñtū lu
 ces cū terra in qñtū terminata 7 aer 7 aq: in qñtū pspicia
 pseq^m gen^o coloru: s3 cōmitione ignis 7 aeris: in qñtū
 cala digerētia hūozē aqueū cōmitione terrestri sicco pseq^m
 tur gen^o saporu: 7 sic de alyz: no g opz q rere aliud 7 aliō
 subz: puta intrinsecū coloru 7 saporu: s3 ad h sufficit idē
 subm extrinsecū: puta suba: qd sit p m 7 p p riu horum
 7 illoz fm diuersam mitione qualitatum diuersarum
 elementarium: 7 sic saluatur Aristo. decimo huius.

C Palā aut: 7 qz si sint aliq r numeri sube:
 sicut sunt 7 no sunt: vt qdā dicunt vnitatu:
 nā diffinitio numerus qdam diffinibilis: qz
 eni 7 i diuisibilia: no eni ifiniterōnes 7 nu
 merus: aut tale: 7 que ad modū nec a nume
 ro ablato aliquo: aut addito ex qb^o numer^o
 est no adhuc idē nūc^o est: s3 alter qñuis mi
 nimuz auferat: aut addat: sic nec diffō: nec
 qcqd erat eē: nec adhuc erit ablato aliquo:
 aut addito 7 c. **Tex. cōmēti dōmi. Qd. VI.**

Elerit Utrū in qdditate foiaz nā liū
 suscipiētiū magis 7 min^o sit da
 re g dūs eēntiales intrinsecos: fm quos ipsa
 suscipiat magis 7 min^o. **U** q no mā bic in
 lfa d: qz foie sūt sic nūeri: 7 sic nūerus stat
 m diuisibilia: ita q nihil pōt sibi addi: vl dimini: qn mu
 tet spēs: sic ē de foiaz: p pñs no h3 g dūs. **C** P. Ille gra
 dūs addit: vel p rinet ad qdditate specificā foie: vl nō: si
 sic. g albedo remissa nō est pfecta i spē albedis: qd ē flz.
 si nō. g itē albedo erit vnu p accis: qz icluderet g dū: q
 nō p rineret ad eēntiā ei^o. Itē spēs nō diceret totā eēntiā
 idiuidui: cū ille g dūs non p rineret ad spēm.

Contra. Impole ē aliq fo: am cōicare se alicui f3
 magis 7 min^o nisi in sua eēn^o beat g dūs:
 aliogn f3 eūdē g dū p ricipare: a qñqz subto: s3 fo: a d q
 q rē cōicat se alicui f3 magis 7 min^o. g i sua eēn^o h3 g d^o.

Rūdeo. Ita qd magnū h3 tractatū: supponit etiā
 aliqz foiaz suscipe magis 7 min^o: 7 est du
 biū: q fo: sint tales. **U**tz fo: subalis: de q als: 7 spāl r d
 foia subali dicef foiaz aliqd in 11 libzo. **T**ū qz de ista
 mā recolo me pliri^o dixisse alibi in qdā qōne ordiaria:
 id qñtū ad pñs sufficit sic. pced. p p iprobatiōe q rūdā
 opionū dñes aliqz declarabo. 7 ad qōnē rūdebo.

Quātū ad pñm ista p^a s3 appozimatio vl remotio
 a suo dno nō ē cā suscipiēdi magis 7 min^o.
 Vāc oñdo sic: qz si sic. g vbi nullū ē dñi: ubi nō ē magis

7 min^o. pñs est flm. g 7 añs. pñs p: falsitas pñtis pbat:
 tū qz lumē i medio pōt eē f3 magis 7 min^o: 7 tñ i medio
 nullū ē dñi luminis. **T**ū z^o: qz eādē vntē pñt diuersi p
 ricipare fm magis 7 min^o: nō p ricipado aliqd de vito
 dno: puta tēperatiā: vel iustitiā. **T**ū qz in statu inocētie
 fm magis 7 min^o fuiset grā i diuersis: 7 ē hodie de facto
 i bñs: vbi tñ nullū ē dñi pñm. **T**ū qz bic sepamur ab
 iuicē in p dīcamēto hir^o: vbi f3 dñozē sex pñm nullū ē
 dñi: 7 tñ f3 eūdē hir^o suscipit magis 7 min^o: qz armatioz
 est eques pedite. **C** P. Ad pncipale accipiat albedo p
 mista nigredini: fiat itēstioz 7 pfectioz: 7 tollaf nigredo:
 tūc sic: aut illa albedo intēdī p aduētū alicui^o positū:
 vel tñ p remotionē nigredis. si p^m: h3 ppo^m. si z^m: s3 ga
 nullū effect^o positū p r ee cā puatiua: s3 intēdī ē effect^o
 positū: amotio aut nigredis ē tñ cā puatiua. g illa nō p r
 eē cā illi^o intēdīōis. **C** Cōfirmat: qz mor^o venoiaf a ter
 mino ad quē ex 5° pby. s3 illa itēstio albedis est d albatio
 ex eodē 5°. g termin^o ei^o est aliq albedo: 7 p pñs nō ista
 sepatio nigredis. **C** z^a s3 sit ista: nulla fo: suscipit magis
 7 min^o f3 dispōnē subti: vel f3 eē i subto remanēte eius
 eēn^o imutata. **D**āc oñdo sic: qz illud eē seu dispō: vel est
 idē cū eēntia fo: vel nō. si idē: h3 ppo^m: qz cū illa dispō
 sit maior 7 minor. g 7 eēn^o fo: cui ponit eē idē: suscipit
 magis 7 min^o. si nō est idē: qro d illo: vtrū f3 suā eēntiā
 suscipiat magis 7 min^o: vel nō. si sic: h3 ppo^m. si nō: h3 eē
 pcessus i ist^o. **C** P. Dito termino sub rōne q terminus
 cessat mor^o: qz hitib^o pñtib^o in mā cessat ois motus 7 ge
 neratio: p de gnōnes: s3 p te in pñ calefactionis h3 calitas
 f3 rōne: q est termin^o calefactiōis. g in pñ cessabit mo
 r: qd est absurdū dicere. p bō minoris: qz oē qd mouēf
 h3 aliqd d termino a q: 7 aliqd de termino ad quē: ex 6°
 pby. g in pñ calefactiōis in ipō calefactibili est aliqd de
 eēntia caloris. si igit eēn^o caloris nō suscipit magis 7 mi
 nus: in pñ erit calor pfectissim^o: f3 quē modū ē termin^o
 mor^o. **C** Dices q: calor nō ē termin^o f3 pfectionē eēntie
 s3 f3 pfectū eē in subto. **C**ōtra: qz si mor^o ē ad pfectū: vl
 ad pfectū eē in subto: illd qd ē eē in subto: vl est idē cum
 eēntia caloris: aut aliud. si idē. g si illd eē nō est pfectū. g
 nec eēn^o caloris: 7 sic h3 ppo^m. si ē aliō: 7 accis cū illd su
 scipiat magis 7 min^o: h3 ppo^m. **C** Cōfirmat: qz inter ca
 lozē maiorē 7 minorē ē p se mor^o ex 5° pby. s3 calor ma
 ior 7 minor sūt qdā fo: de gie qlitatis. g aliqd de gie
 qlitatis ē p se termin^o mor^o: 7 tūc idē qd pus. **C** z^a s3 sit
 ista: radicatō maior vel minor fo: in mā nō est cā susci
 piēdi magis 7 min^o. hāc oñdo sic: qz illa radicatō: vel ē
 qd distinctū a fo: vel nō. si nō: h3 ppo^m: qz cū ista radi
 catō sit maior 7 minor. g 7 foia. si ē aliqd distinctū: vel ē
 foia absoluta vel respectiua. si absoluta: h3 ppo^m. si respe
 ctiua: sily h3 ppo^m: qz magis 7 min^o i foia respectiua oñt
 ex magis 7 min^o i absoluta. **C** P. Si sic. g vbi foia est
 magis radicata: ibi subz ē magis tale. pñs est flm: nā fm
 medicos febris ethica est magis radicata qz tertiana: tñ
 tertiana ē itēstio: id tertianari^o est magis febricitās: sily
 verecūdus ē qñqz rubicūdior: 7 tñ rubor ē i eo min^o ra
 dicat^o: qz in aliquo q nō ē tā rube^o: puta sanguineus.

Quātū ad z^m p ad euidentia tñtū aliq p m r tūnt. z^o
 ex dictis veritas qōnis pcludet. **C** De p: qz
 ponit in qōne vtrū in qdditate foie 7 c. 11 dñm: q duplex
 est qdditas: qdā specificā: qdā idiuidua. **A**d cui^o euiden
 tiā nōn^o: q in hac albedine idiuidua ē tria p r d r r e. p
 nāz specificā. z^o gradu idiuidualē eēntialē: q est tāntas
 eēntie idiuidui. 3° dñā idiuidualē: q idiuidui albedo est
 bec. **C** Ponit z^o: q sit dare gradus: 7 qz gradus arguit
 qñtātē: nōn^o q triplex ē qñtās. 1. qñtās mobilis vel
 dīmēsiōis: 7 qñtās pfectiōis: q respicit esse rei: 7 qñtās
 vtuālis: q respicit agere: 7 forte z^o coincidit cū 3°: qñtenus

Hec opz re
 currere ad te
 nebrā: qz ē pu
 ra puatiō.

Nō negat do
 ctōz q nō fiat
 talis: s3 negat
 q sit causa.
 P dñariūz
 nō ē cā positi
 ui: s3 p suppo
 nat aliquādo
 Tex. cō. 4.
 T. cō. 8. 7. 9.
 Cōtra Tho
 mā 7 Egidū

A. l. crit.

Tex. cō. 55.

T. c. 2. r. 32.
 7. 57.

Euasio.

Tex. cō. 19.

Cōtra Tho
 mā 7 Egidū

Hic de verbis
 hic: q addu
 cit instātia
 medicorum.

Declaratio et
 tūh.
 Quidditas
 duplex.

Quidditas tri
 plex.
 Hic. 5. in. 5.
 q. 13.

regime
 opione.

lra. b.
 4.

lra. b.
 4.

lra. b.
 4.

lra. b.
 4.

lra. b.
 4.

lra. b.
 4.

lra. b.
 4.

lra. b.
 4.

lra. b.
 4.

lra. b.
 4.

lra. b.
 4.

lra. b.
 4.

lra. b.
 4.

lra. b.
 4.

lra. b.
 4.

lra. b.
 4.

lra. b.
 4.

lra. b.
 4.

In gradus
sint.
Intellige fm
alia rone indi
viduale r no
specificam.

agere seqt ee. Hoc viso de gradib⁹ foze: de qb⁹ qrit.
p videdu est an isti gradus sint, z^o qd sint, z^o quales sint.
C Si qrit an sint, pbo q sic, na ipole est eada forma
ee sil in diuersis fm alia r alia rone pncipatam: nisi illa
foza copatit secu p lalitate illaz ronu: sz aliq foza: puta
albedo pncipat a diuersis fm alia r alia rone. g r illas
rones dico ee gradus. C P. Impole est aliq forma sil
plib⁹ coicari: nisi in se sit aliq lr illimitata. ex^m de eentia
dina: q vna exns coicat trib⁹: sz oe illuminatu bz rone
qti gradualis. g ois foza: q sil plibus coicat bz gradus.
C P. Dis foza q in rearl distinctis rearl diuidit: est in
se rearl diuisibilis. Sz aliq foza: puta albedo rearl diui
dit i plib⁹ idiuuis albedis rearl distinctis. g ipsa est in
se rearl diuisibilis: r ptes illas in qs diuidit voco g dus.

Quid sint
gradus. Et
Joanem ca
nonicum. 5.
pbyic. q. 3. r
istum in sine
ria pncipio
rum,

C Si qrit qd sint isti gradus: assigno tale rone: gradus
foze: de q nuc est sermo: est portio pfectialis foze speci
fice ex ei⁹ pceptu qdditate: in ipsaz forma specificā infra
snu pceptu eentia r icludēs r iclusa rearl intra coceptu
indiuuis: ista descriptio e satis euide iuēt. C Si que
ras isti gradus qles sūt. Non^m. q gradus qdā sūt foaz:
qdā eentiaz: qdā pfectionū vnitiue pteaz in aliq vno:
r h vltio mō icelligo gradus: de qb⁹ nuc qrit. C Ex his
pcludit: q diuersitas hoz graduū nō diuersificat spēm
cū sint portiones eiusdē foze specificē. C Itē q foza spe
cifica est idiuuisibilis qtu ad graduū specificū: diuisibilis
ho qtu ad graduū pfectionalē. C Itē q plalitas hozuz
graduū nō e positue ifra pceptu posituū specificū foze
specificē: sz solū pmissiue: sz ifra pceptu idiuuisozz positi
ue reddēdo singula singulis: p: q idiuuisū cōpō^m ex
foza specifica r prietate idiuuisuali pntet vnitiue istos
gradus. C Ponit 3° magis r min⁹: vbi sciēdu: q magis
r minus: r mal⁹ r minus pueniūt r differūt: pueniūt du
plr. Tū qz vtrobiz est qdā cōparatio. Tū z^o: qz vtro
biz est cōparatio disperatiē ex difformitate extremo
rū. Sz differūt multiplr: p qz mal⁹ r min⁹ ipotāt cōpa
rationē vni⁹ ad vnu i se p cise: sz magis r min⁹ ipotāt
cōparatiōē vni⁹ ad alterū nō p cise: sz in cōparatiōē ali
cui⁹ tertij: qd pncipat: puta alicui⁹ foze. z^o qz magis r mi
nus sūt aduerbia: iō distinguunt sic modi: sz mal⁹ r mi
nus sūt noia: iō sumuntur nō modalr: sz noialr: r signant
formas nō modos forme. z^o qz magis r min⁹ nō dir de
foza pncipata: sz de ipsis pncipantib⁹: sz magis r minus
e: sic p 4° qz magis sp p supponit i foza mal⁹: sz nō e: sz
sic p 3° de qstitate: qz aliqd nō dī magis qtu: qtuus mal⁹
re beat qstitate. C De z^o dico ad qōnē pte affirmatiuā
sz q foza suscipiēs magis r min⁹ bz intrinsece dictos gra
dus: dico ē q p cisa rō suscipiēdi magis r min⁹ est latitu
do graduū in foza: sine q idē est illimitatio foze: q pnci
pat. pbo h⁹. Tū ex iprobatiōē oīuz opi. pcedētū: nec v
aliq via pbabilis nisi ista. Tū qz ipole e forma pncipa
ri fm magis r min⁹: nisi i se sit aliq lr illimitata: qz opp^m
pdcari ifert opp^m subtr: dato eni q nō sit illimitata qūo
pncipabit sz aliū graduū r aliū. Tū 3°: qz sz simpliciu
sup pdcamēta ca^o de qlitate: vbi recitat multas opi. de
causis suscipiēdi magis r min⁹: r eas iprobāt cōmedat
opi. Archite dicēs sic. Mirabilr Architas breui fermōe
cāz ei⁹: qd e magis r min⁹ istnuat dicēs: qlitas. n. qz ifini
tatē qdā pncipatiō sz rōnē ei⁹ est: q suscipiat magis r
min⁹: r non ex partcipantibus: r sic ad questionem.

Al. q.

Abalus r mi
nus.

Abalus r mi
nus.

Abalus r mi
nus.

Abalus r mi
nus.

Abalus r mi
nus.

Abalus r mi
nus.

Abalus r mi
nus.

Abalus r mi
nus.

Abalus r mi
nus.

Abalus r mi
nus.

Abalus r mi
nus.

Abalus r mi
nus.

Abalus r mi
nus.

Abalus r mi
nus.

Abalus r mi
nus.

Abalus r mi
nus.

Abalus r mi
nus.

Abalus r mi
nus.

Ad primū in opp^m dōm: qz ex duob⁹ in actu
dōm: qz ex duob⁹ in actu nō fit vnu p se ex 7° hui⁹:
sz mā r foza sūt duo i actu. g rē. pbo mino
ris de foza. p 3° qz foza est act⁹: de mā ēt p 3° ex
7° hui⁹: qōne de entitate māe. C P. Que magis distant
minus sūt nata facere vnu: sz mā r foza maxime distāt
cū sint alteri⁹ rōnis. g ex eis minime est natū fieri vnu.
pbo maio. qz ptes pntui faciūt p se vnu: q sunt eiusdem
rōnis: partes aut in toto etherogeneo minus faciūr vnu:
quia non sunt eiusdem rationis.
C Contra. philosophus in litera.
Rūdeo ad qōnē dōo cū pbo q sic: cui⁹ nō est alia
cā: nisi qz h est acus: illud ho po⁹: vt. d. p.
C Ad cui⁹ euidentā sciēdu: q sic vnu in cōi imediata cō
seqt ens in cōi: ita q illa ppo ens ē vnu: est imediata: qz
nullū est mediū nobis notus ad hoc demrandū: nec for
te aliqd medū aliō in re a qdditate extremozū: vt dōm
fuit p hui⁹. q. p. ita singula entia sz pncipos gradus entū
tatis pseqt imediate ppria vnitas: nec ē alia rō diuerse
vnitatis nisi alia entitas: quā pseqt imediate. Ex^m simpli
cia sunt vnu r cōposita sūt vnu: itē alr r alr: qz alia r alia
ē entitas: sic g oino simplex se toto ē ens r vnu: ita cōpo
siti ē ens r vnu ex pncipis eentialib⁹: es sūt mā r foza:
q sola nata sūt aliqd ens p se pstituiere: vñ tale cōpositū
est p se vnu ppria vnitate alteri⁹ rōnis ab vnitate sim
plicis: sic r ei⁹ entitas est alia ab illa entitate. Si g qra
quare ex mā r forma fit vnu p se: dōz: sic dicit. p. qz hoc
est po⁹: illud ho act⁹. C Si aut qras qre ex mā r foza
fit vnu p se: r nō ex subro r accite: cū subz sit vt po⁹: acci
dēs ho vt foza r act⁹. Rūdeo: q sic i gñali nō est rō: qre
ens ē sic vnu: ita ēt nō ē cā: qre ex istis ptib⁹ fit h vnu:
nisi qz sūt tales ptes: qre eni ex quoz elctis natū ē fieri
mīstū fm vñā opi. r ex lapide r carne nō ē natū fieri: nō
ē cā. nisi qz iste sūt ptes tales: r ille tales. C Sic g i p
posito ex mā r foza fit vnu p se: qz foza subalis ē tal act⁹
r mā tale potēiale: ex subro at r accite fit vnu p accis:
qz accis est talis actus: suba talis po⁹: ita qz act⁹ r po⁹ in
telligāt pportionabilr vnitati. si p se p se. si p accis per
accis: sz qre ille act⁹ est p se act⁹ r ille p accis nō est: nisi
qz ista est foza subalis: r ille accitatis: r be sunt ppōnes
p se pmo note: r iō nō est qrendū pp qd. i. aliqua causa
intrinseca: sz solū extrinseca: v: agēs: vt. d. p. in litera.

Ad primū in oppositu dōm: qz ex duob⁹ in actu
formali r pfecto nō fit vnu p se: r sic
icelligit. p. mā aut lz sit ens in actu entitatio ex eo: qz est
aliqd ens

vna dictio: r tūc sensus est si qdē cū mā. i. inferiorib⁹ in
diuiduis: q respectu ei⁹ sūt mālia: nulla igit maioritas ē
in qdditate: vt qdditas: qz vt sic abstrabit ab oi pōne
māli r idiuuisuali. C Ad z^o dōm: qz iste gradus nō pti
net ad qdditate specificā: vt dictū est: r cū dī. g foza intē
sa erit vnu p accis nō seqt: qz illi gradus: r si nō sint de
eentia spēi: sūt tñ de eentia idiuuis: vt pdictū fuit. Ulte
rius cū inferi. g spēs nō dicit totā eentia idiuuis: non
sequitur: qz nā specificā: est in suo pceptu abstrabit a qū
bet gradu: tñ est idem cum quolibet gradu realiter: r in
cluditur realiter in quolibet gradu.

Palam itaqz: qz sic qdē acceptātib⁹: vt cō
suerūt diffinire r dicere nō ptingit redde
re r soluere dubitationē: si aut vt dicimus
hoc qdē mā: illud ho forma: r hoc quidez
potētia: illud ho actus: nō adhuc dubitatio
vtiqz videbitur esse qd queritur. Textu cō
menti decimiquinti. Questio. VII.

Veritur Utrū ex mā r foza pstitua
tur p se vnu. Utrū q nō: m. 3
ex duob⁹ in actu nō fit vnu p se ex 7° hui⁹:
sz mā r foza sūt duo i actu. g rē. pbo mino
ris de foza. p 3° qz foza est act⁹: de mā ēt p 3° ex
7° hui⁹: qōne de entitate māe. C P. Que magis distant
minus sūt nata facere vnu: sz mā r foza maxime distāt
cū sint alteri⁹ rōnis. g ex eis minime est natū fieri vnu.
pbo maio. qz ptes pntui faciūt p se vnu: q sunt eiusdem
rōnis: partes aut in toto etherogeneo minus faciūr vnu:
quia non sunt eiusdem rationis.

Contra. philosophus in litera.
Rūdeo ad qōnē dōo cū pbo q sic: cui⁹ nō est alia
cā: nisi qz h est acus: illud ho po⁹: vt. d. p.

Ad cui⁹ euidentā sciēdu: q sic vnu in cōi imediata cō
seqt ens in cōi: ita q illa ppo ens ē vnu: est imediata: qz
nullū est mediū nobis notus ad hoc demrandū: nec for
te aliqd medū aliō in re a qdditate extremozū: vt dōm
fuit p hui⁹. q. p. ita singula entia sz pncipos gradus entū
tatis pseqt imediate ppria vnitas: nec ē alia rō diuerse
vnitatis nisi alia entitas: quā pseqt imediate. Ex^m simpli
cia sunt vnu r cōposita sūt vnu: itē alr r alr: qz alia r alia
ē entitas: sic g oino simplex se toto ē ens r vnu: ita cōpo
siti ē ens r vnu ex pncipis eentialib⁹: es sūt mā r foza:
q sola nata sūt aliqd ens p se pstituiere: vñ tale cōpositū
est p se vnu ppria vnitate alteri⁹ rōnis ab vnitate sim
plicis: sic r ei⁹ entitas est alia ab illa entitate. Si g qra
quare ex mā r forma fit vnu p se: dōz: sic dicit. p. qz hoc
est po⁹: illud ho act⁹. C Si aut qras qre ex mā r foza
fit vnu p se: r nō ex subro r accite: cū subz sit vt po⁹: acci
dēs ho vt foza r act⁹. Rūdeo: q sic i gñali nō est rō: qre
ens ē sic vnu: ita ēt nō ē cā: qre ex istis ptib⁹ fit h vnu:
nisi qz sūt tales ptes: qre eni ex quoz elctis natū ē fieri
mīstū fm vñā opi. r ex lapide r carne nō ē natū fieri: nō
ē cā. nisi qz iste sūt ptes tales: r ille tales. C Sic g i p
posito ex mā r foza fit vnu p se: qz foza subalis ē tal act⁹
r mā tale potēiale: ex subro at r accite fit vnu p accis:
qz accis est talis actus: suba talis po⁹: ita qz act⁹ r po⁹ in
telligāt pportionabilr vnitati. si p se p se. si p accis per
accis: sz qre ille act⁹ est p se act⁹ r ille p accis nō est: nisi
qz ista est foza subalis: r ille accitatis: r be sunt ppōnes
p se pmo note: r iō nō est qrendū pp qd. i. aliqua causa
intrinseca: sz solū extrinseca: v: agēs: vt. d. p. in litera.

Ad primū in oppositu dōm: qz ex duob⁹ in actu
formali r pfecto nō fit vnu p se: r sic
icelligit. p. mā aut lz sit ens in actu entitatio ex eo: qz est
aliqd ens

Ad secundū

Uide in al.
3. q. 6. in fine
vbi a r r
nit docto.

Argi pnto
Ter. cō. 49.

26. 7.
Secundo.
Uide in 1. 2.
12. q. 1. pmo
diuersū.

Ter. cō. 15.

Ad qōnē fm
māc pncipio

Uide in p
tas indom
strabilet
indiuuis.

Uide in scō
o. 12. rōnem.
Secū. q. 1.

Quare ex mā
r foza fit vnu
p se nō ē ex
subro r acci
dēt.

Ad primū

Ad primū

aliquod ens est nihil: vt onus est in 7°: est tñ ens in po^o op
 posita actui foiali: 7 iõ ex tali po^o 7 actu opposito pt sic
 ri vnu: vt ponus est. ¶ Ad 2° dõs: q vnitas est duplex:
 qdã vnionis: qdã idẽtitatis: cũ g dõs: q q magis distat mi
 nus faciut vnu: dõ q falluz est de vno vnitate vnois:
 imo qto aliq sũt magis diuersaz rõnũ tato magis sunt
 nata facere tale vnu. Si aut maior itelligat de vno vni
 tate idẽtitatis: sic pt cedi totũ arg^o: 7 tñc nihil d nos: qz
 qto sũt magis vni^o rõnis tato sũt min^o vnibilia: vt ex eis
 fiat vnu: 7 iõ min^o fieret vnu ex duab^o fois vni^o rõnis qz
 ex mã 7 foia: q sũt alteri^o rõnis: lz forte fieret magis vnu
 vnitate idẽtitatis. ¶ Cõtra: qz totũ hõgenet: cui^o ptes
 sunt vnus rõnis est magis vnu et vnitate vnois qz totũ
 etherogeneũ: cui^o ptes sũt alterius rõnis: 7 sic pcedebat
 pbõ maioris. ¶ Rñdeo in toto hõgenet: lz ptingat qd
 dõ: tñ p se ptes in quas est diuisio totũ: q pprie dñr eẽ
 ntales: sic potẽtiale ppruũ 7 actuale nũq pnt eẽ vni^o rõ
 nis: lz necio sũt p diuerse: qdũqz aut sũt vni^o rõnis: sũt tñ
 itegrale: 7 pntent oes sub vna pte eẽntiali. s. sub mãli 7
 potẽtiali: vt in pposito de ptrib^o hõgenet: q oes se tenet
 ex pte mãli 7 potẽtiali: 7 nõ sub illo: qd est aliquid actua
 le a quo est vnitas compositi completiue.

**¶ Quapropter inq̃tum simul natum est ni
 bil patitur ipsum a seipso: vnum enim 7 nõ
 aliud est 7 c. Libri noni. Questio. I.**

Ircã libru^o 9° meta. Querit pmo.
 Utrũ aliqd possit moueri a
 seipso. Ut q nõ. Tũ qz dõ in lra qnihil
 aprũ est pati ipz a seipso: vnu eni 7 non
 aliud est. Tũ ex diffõnib^o po^o actiue 7
 passiue: nã po^o actiua est pñ^o trãsmutã
 di aliud inq̃tũ aliud: 7 po^o passiuã ab
 alio inq̃tũ aliud. ¶ Si sicut tale sp ageret in seipz.
 pñs est flz. g 7 aũs. pbõ pñe: qz actiua nãli 7 passiuo suf
 ficiẽter approximatis 7 nõ ipeditis necio seqt actio: vt
 dõ in fra ca^o 3°: lz sic eẽt in pposito lz te: qz actio illa non
 depederet ab extra: ex quo idẽ est agens 7 passum.

**¶ Cõtra. pñs 8° pby. vult q oia aialia moueat seipsa.
 In ista qõne pmo vna opi. ptractabo. 2°
 ad qõnem aliter respondebo.**

¶ Rñdeo. ad p^o est vna opi. q gñalr tener illã ñne nei
 gatiuã: q. s. nihil mouet semisi forte p ptem:
 ex eo. s. q vna ps monet aliã: lz nõ est qz aliq ps eẽn
 tialis mouet aliã: lz qz vna ps q̃titatiua mouet aliã disti
 ctã loco. ¶ Pro ista opi. arguit triplr. p rõne sumptã
 ex 7° pby. vbi dõ: q nihil mouet a seipso p: qz tñ nõ ge
 sceret ad getẽ alteri^o: lz qdã mobile gescit ad getẽ alte
 ri^o: qz ad getẽ ptiã: nã oẽ mobile hz pte: q gescete pz: q
 totũ nõ mouet. g nihil mouet a seipso p. ¶ 2° ipole
 est idẽ lz idẽ eẽ sũl in po^o 7 in actu: lz moues mouet inq̃tũ
 est in actu: 7 mobile nõ mouet nisi inq̃tũ est in po^o: vt pz
 ex diffõne mor^o. g ipole est: q idẽ moueat seipz. ¶ Con
 firmat: qz agẽs 7 patiens sũt ñia ex p dõgnõne: lz idẽ non
 ñiat sibi ipsi. ¶ 3° ipole eẽ relones reales oppositas
 fundari in fundamẽto vno limitato: lz actiũũ 7 passiuũ:
 sũte motiuũ 7 mobile referũt lz relones rales 7 opposi
 tas pntinẽtes ad 2° modũ relatiuũ: vt pz ex 5° hui^o ca. d
 ad aliqd. g ipole eẽ idẽ eẽ actiũũ 7 passiuũ siue motiuũ 7
 mobile: maior declarat: qz fundare relones reales oppo
 sitas attribuit eẽntie diue rõne sue illimitatiõis. ¶ Ex
 hac ñne gñali dõ in spãli p ordine: p nullũ subm eẽ effe
 ctiuũ sui accũtis: siue sit accũs coeũũ: 7 p se: siue p accũs.
 2° q nihil mouet seipz ad vbi. 3° nihil mouet se ad q̃tita
 tẽ: vñ aiata aia vegetatiua nõ mouet se in nutritiõne: vel
 augmẽtatiõne: lz mouet alimẽtũ: qd in se quertunt. 4° q

nihil mouet se ad q̃litatẽ: vñ nec aq̃ cala sit frigida a se
 effectiue: nec semẽ aiari alterat seipz: lz semẽ maris disti
 ctũ loco 7 subto agit in semẽ a mre mĩstratũ. 5° q nulla
 po^o cognitiuã est pñ^o actiũũ cognitõis: lz tñ passiuũ:
 obiectum aut est actiũũ: idem dicitur de potẽtia appeti
 tiua 7 ad singula ipsoz adducuntur diuersa.

¶ Quãtũ ad 2° eãlia opi. quã teneo: q lz pte affirma
 tiua: ad cui^o euidẽtia declaro tres ñnes. p^o ñ
 sit ista gñalis. pole est q aliqd agat in seipz: q ñ est dõ
 ctoria p^o ñnis alteri^o opi. hãc oñdo sic. extrema actiũũ 7
 passiuũ sunt adẽq̃ta sic itelligẽdo: q qdũqz actiũũ respi
 cit. p p obto tale passiuũ. vbi gñã: tã calefactiuũ in cõi qz
 qdũqz calefactiuũ pũcũlare respicit. p p obto calefacti
 bile i cõi: 7 nõ lz vel illud. Ex his bz ista. ppõ: q qdã cõ
 tẽtũ sub p obto alic^o e p se obz eiusdẽ: lz nõ p: vt qdũqz
 calefactiuũ respic qdũqz calefactibile p p se obto: 7 eẽ
 qdũqz calefactibile respic qdũqz calefactiuũ: bucaqz
 maior: lz pole e q aliqd sit actiũũ lz a. eo mõ q aliud e
 actiũũ lz a. vt p. a. itelligat foza pducibilis: idẽ et sit passi
 uũ fm. a. sic qdũqz aliud est passiuũ lz a. g idẽ in rõne
 actiũũ ita hz seipz p obto i rõne passiuũ: sic qdũqz aliud.
 g ita pti i seipz agere: sic i aliõ. maior est manifesta ex lz:
 qz resõ actiũũ 7 passiuũ i cõi hñt extrema cõia adẽq̃ta. p
 batio mi. mlti effcũs sũt nati pducĩ ab actiũũ equoco: 7
 nõ vniuoco: vt pz de leuitate in igne gñato: istã formã
 actiũũ equocã opz ponẽ for^o subalẽ: aut aliqz aliã q̃lita
 tẽ. hñs g istã for^o e p se leuificatiũũ. i. effectiuũ leuitatis:
 lz tal foza pte eẽ aliq leuificabili: vt pz i ex^o pdcõ d igne:
 nã qdũqz foza i igne gñante ponẽt actiũũ re^o leuitatis
 eadẽ e in igne genito: 7 e poz nãlr ipsa leuitate: pz cũ sit
 pñ^o actiũũ. g nõ est dõctio: qz ipa iũt igni genito leuitate
 nõ exĩte: 7 tñ pz: qz pte iesse illi. g sine dõctiõne idẽ pte esse
 leuificatiũũ 7 leuificabile. Rñdet ad mi. qz ipa pcessã ne
 gat vltia pñã ex eo q agẽs dõ eẽ approximatu passõ: 7
 ita distictũ situ: sic at nõ pte se hñe idẽ ad seipz. Cõtra: tũz
 qz bec approxiatio ñ vñ necia ad agẽdũ: vt icludit distõ
 nẽ sit: nisi qñ maior pñtia nõ e polysiter actiũũ 7 passiuũ.
 si g lz pñtia sufficit. g mltõ magis maior pñtia suffi
 cit: ista. s. q e sine distõne sit: tũ qz aliogn si põeret ignis
 i exĩs aq: sic angelus i exĩs celo: lz nõ foza: tẽ nec ignis
 calefaceret aq: nec agelus moueret celũ: q sũt absurdã:
 tũ qz nõ agẽs eẽ pñs patenti: nisi qz vñ agẽtis ñ pte au
 gere idistãtã ipzopõtionatã vt aliqd pficiat: lz si passuz
 eẽt secũ pfecti^o attigeret aũtute agẽtis. sic g idẽ eẽt sibi
 pñs si e actiũũ 7 passiuũ lz idẽ eẽ aliõ pofz eẽ sibi pñs:
 sic xñssime saluat illa pdcõ pp quã appropiãnt: real. n.
 nõ pte eẽ maior pñtia qz eiusdẽ ad se. g xñssime erit actio:
 stat igĩ rõ quã reputo achillẽ: ex q rõne si atẽdit dõcedo
 i gñali: pz q rõ dca ñ pbat idẽ posse i se agẽ nisi actiõne
 equoca: 7 lz qñ e capax for^o: q nata e terminãt actionẽ eg
 uocã for^o actiue iã hñe: 7 sic itelli^o e regulr: q solũ tũc 7
 vlr pte aliqd i se agẽ qñ pcurrũt illa duo. s. qñ hz formãz
 q est pñ^o agẽdi equoce: 7 qñ cũ lz est capax talis actiõis.
 ¶ 2° ñ sit ista. 1 libll pte se mouẽ cãndo i se for^o subalẽ:
 hãc oñdo: nullũ ipfecti^o e pñ^o actiũũ re^o pfectioris: qz si
 ue sit actio equoca: siue vniuoca sp pñ^o actiũũ est eã pfe
 ctũ: vel pfecti^o termino pducto: lz nulla foza subalis pte
 nouiter aduenire: vt faciat cõpo^o p se vnu qñ illa sit pfe
 ctior qũqz entitate pcedẽte ipaz: qz i formis subalibus
 spylterior e pfectior. g nihil pte se mouere cãndo in se for
 mã subalẽ. ¶ 3° ñ sit ista: nihil pñ^o in se aliqd agere q.
 cũqz vniuoca actiõne. hãc oñdo: qz si sic. g duo indiuidua
 ab soluta 7 eiusdẽ spẽi pñt sil eẽ in eodẽ. pñs e flm: vt pz
 5° hui^o. pbõ pñe: qz tũc rõ seu pñ^o q agẽdi: 7 terminus
 actiõis eẽnt eiusdẽ spẽi: ex q pñt actio vniuoca: 7 tñ dif
 ferret nũero: qz nihil e pñ^o agẽdi se: 7 pz qz vtrũqz tam

¶ I. istozum.
 Ad qõnẽ fm
 mĩcẽ ppruz.

¶ I. dẽ. 3. q. p.
 logi.

¶ I. dẽ. 3. q. p.
 logi.

¶ I. dẽ. 3. q. p.
 logi.

¶ I. leuifica
 bile.

¶ I. aliqd pte
 in se agere: 7
 quando non.

¶ I. gẽs semp
 pfecti^o vel eã
 pfecti^o termino
 no pducto.
 In formis
 subalib^o vlt
 rior est pfecti
 or.

¶ I. dẽ. 3. q. p.
 logi.

Quantū ad p^m dico tria. Primus dicitur est: q^d ista dicitur intelligēda est de potētis actiuis tū vt sit sensus: q^d po^a actiua irrōnalis cuiusq³ cōparet: siue actiōi quā elicit: siue terminō quē p^aducit: sic ē illi^o q^d manētē eadē nā ipsa nō pōt cē actiua alteri^o q³ ei^o: cui^o ex se pōt: friditas. n. manēs friditas nō pōt cē p^aductiua caloris: nec elicitīua calefactiōis: si tū est de se actiua: nā q^d circa ipsaz friditate fieret: s; illōd possit aliqd facē ad eē caloris: nūq³ tū friditas faceret ad b. Silr po^a rōnalis sic ē actiua oppo^a: siue sint dicitur: siue dicitur q^d manēs nā vna q³ tū ē de se est sufficiēs p^aductiū oppo^a sitoz p^aductoz. si est oppo^a p^aductoz: r sufficiēs elicitīū oppositaz actionū. si ē opp^a actionū. C z^m dicitur est: q^d illa dicitur est sic intelligēda: vt p³ ex p^o dicitur: q^d po^a rōnalis sit oppo^a actionū: siue actiōis r negōnis ei^o. i. q^d possit agē r nō agē. Si at actio accipiat ē r re acta vel p^aducta: tūc sic est oppo^a actoz: sic ē oppositaz actio: nūq³ tū nō intelligēda ē h: vt. i. est actiōis r negōnis ei^o: vel actiōis oppositaz: vt patebit in seqnti artic^o. C z^m dicitur est: q^d po^a actiua accipienda ē: nō p^o re^o: q^d est ad oppositos effcūs: s; p^o p^adamēto re^o: q^d ē p^m actionis.

Quantū ad z^m supposita illa cā: q^d vt p^o hī posita sup^o in z^a le. h^o noni. Ad maiorē ad huc evidētiā p^o vidēdū est de dicitur i se. z^m de intentione p^o hī circa ipsaz. C De p^o sciēdū ē: q^d p^o dicitur po^a actiue ē s; dicitur uersū modū eliciēdi opōne: q^d n. po^a agat circa b obm: vel circa illōd: s; aliq³ mō distiguat r ondat distōne potētiaz: nō tū ita immediate: nō. n. po^a cōparat ad obz: circa q^d opat: nisi mediāte opōne quā elicit h vel illo mō. Iste aut modus eliciēdi p^ariā opōne nō pōt cē in gñe: nisi duplex: nā po^a actiua aut est d se determinata ad agēdū: ita q^d q³ tū est ex se nō pōt nō agē q³ nō ipedit ab extri feco: aut nō ē ex se dterminata: s; pōt agē huc actū v^o p^o positū: pōt ēt agē vel nō agē: p^o dicitur cōter nā. z^m dicitur dicitur volūtas: vt p^o dicitur p^oncipioz actiūz ē i nāz r volūtatē seu p^o. sic p³ ex z^o p^o. vbi p^o hī ponit duas cās monētes p^o accūs. i. casuz iuxta nāz: r fortuna iuxta p^o positū r volūtatē. Si g^o q³rat cā hui^o dicitur: q³re. i. nā est vni^o tū determinate. i. cuiuscūq³: vt q³ricūq³ ē dterminata est ex se illi^o vt illoz: volūtas est oppo^a. i. ex se ideterminate est hui^o actionis vel opposite. aut actionis nulla non actiōis: p^o q³to pōt agē vt nō agē. Dicitur q^d hui^o nulla est cā: sic. n. effect^o immediat^o ad cām cōparat ex se r p^o sine cā media: aliq³ nō itē i i^o: ita cā actiua vt immediate se hīe ad suā actionē incipit ipaz elicit: nec est dare aliq³ cām: q³re sic elicit: nisi q³ est talis cā: s; h^o ē illōd cui^o cā q³rebat. Sic g^o calz calefacit: q³ calz: nec ista p^o calz calefacit est mediata: s; ē immediata i z^o vt 4° p^o se sic r hec: calz ex se dterminata calefac. Silr ista: volūtas vult r voluntas nō vult ideterminate: in dterminatiōe ex se: vel itra se. C S; h^o ē vni^o dicitur: quō volūtas reducitur ad actū si est ideterminata ex se ad agēdū r nō agēdū. C Rfideo: z^m est ideterminatio: vna ē q^d ē ex i sufficiētia: q^d est ex potentiale r defectu actualitatis: sic mā nō hīs for^a ē ide: terminata ad actū for^a. Alia ē ideterminatio supabūdāns sufficiētia: q^d est ex illimitatiōe actualitatis: vel simplr: vel q^d dā mō. C P^o nō mō ideterminatū nō reducitur ad actū: nisi p^o dterminet p^o foraz ab alio z^o ideterminatū pōt se dterminare: si. n. h^o possit hīo actū limitatū: multo mag³ si h^o illimitatū: q³ tūc nō caret aliq³: q^d fuit simplr p^o agēdi: aliq³ nō de g^o est sūme ideterminat^o ad q³: cuiq³ actionē ideterminatiōe illimitationis nō possit aliq³ q^d agē: q^d est falsū: ideterminatio aut q³ ponit i volūtatē: nec est mālis: nec ipfectiōis: incipit ipsa est actiua: s; est excellētis pfectionis r po^a aliq³ illimitate nō alligate ad dterminatū actū: r nō pōt seipsaz dterminare. C De z^o

vt du^m quō ea q^d dicta sūt faciāt itentionē p^o hī: nā ipse nō ponit dicta dicitur iter nāz: r volūtatē: s; iter po^a rōnalis r irrōnalē: p^o rōnalē intelligēs solū itellm vel sciaz: p³ in lra. C Rfideo itells r volūtas pōt cōpari ad act^o p^o prios q³ eliciūt: vt ad act^o aliaz po^a rōnalis: i q³ hīnt aliq³ calitātē: puta itells ostēdēdo r dirigēdo: volūtas nō in volēdo r iperādo: r p³: q^d p^o cōpō est eētialior: p^o mō itells cadit sub nā: est. n. de se dterminat^o ad intelligēdū: r nō h^o i p^o tate sua intelligē: r nō intelligē: assentire r nō assentire p^oposito obio: volūtas aut oppo^a mō se h^o ad p^o p^a actū eliciēdū r nō eliciēdū: r p^o h^o i dicitur ponit due p^aductiōes: vna p^o modū nāe: cui^o p^o n^o ē itells: ita q^d itells ē idē p^o cū nā. alia ponit p^o modū volūtatē: lo: quēdo g^o sic: itells cadit sub po^a irrōnalē: nihil. n. sciaz r est libez: nisi volūtas: s; hāc p^o cōpōne nō loq³ p^o h^o in de itellu. C z^m nō cōpō vt q³ si accūtalitatis: q³ ille po^a nō cōparat ad act^o aliaz po^a nisi mediātib^o actibus p^o prius: vt v^o q³ p^o illis alys sūt porēs: r h^o mō nūq³ itells ē p^o alicui^o opōnis exterioris sine volūtatē p^o rēte r dterminatē itellz: r h^o mō loq³ hīc p^o h^o d^o itellu: r alibi frequētē: vt de volūtatē nūq³: vel paz loq³ p^o h^o: vt distiguat ab itellu p^o actiū: q³ p^o n^o opōnis exterioris dirigēdo po^a exequētes: vbi sp^o p^o rrit volūtas iperās executionē opis: vñ p^o h^o aliq³ distiguat nāz d^o artē r d^o itellz: aliq³ d^o p^o seu volūtatē: q³ p³: q^d p^o oia illa intelligit vni^o p^o i artificialib^o: nā ad opus artis p^o rrit illa tria itegrātia vni^o p^o p^o p^o artificialium. Ex q³ p³: q^d po^a rōnalis z^m pōt sumi. i. incōplete r cōplete: i. cōpleta q^d po^a rōnalis ē itells vel ars: vt p^o cedunt volūtatē: r de tali v^o hīc loq³ p^o h^o cū dicitur opz illā d^o d^o rriari p^o volūtatē: vel p^o h^o s; volūtas aut d^o rriari itells est po^a rōnalis cōpleta: vt saltē p^o rrit ad cōpleta: r sic v^o ē po^a rōnalē eē oppositoz mō p^o p^o rrit: q³ p^o h^o hic allegat in textu: p³ q^d loq³ de po^a rōnali cōpleta. C Ad p^o in opp^a nego p^o n^o. n. rōnalis: put d^o eē volūtas: ē d^o rrit: nō sil faciedo: s; pōt se dterminare ad alterutrū. C Ad p^o bōne d^o: sic Arist. rīdet i lra: q^d hīnt po^a rōnalē nō h^o po^a faciedo oppo sita sil. C Cōtra in illo nūc: i q^d est vni^o oppo^a: q³ro aut est po^a ad altez oppo^a: aut nō. si sic h^o p^o: vt v^o q³ pōt opp^a sil. si nō. g^o po^a illa i h^o nūc nō ē nisi vni^o oppo sitū. C Rfideo: q^d in eodē nūc pōt agē ad oppo^a nō in sensu cōpōnis: s; in sensu dicitur: q³ sic p^o rrit se h^o ad vni^o: ita ad reliquū: sicut in eodē nūc: q³ fortes sedēs pōt nō sedē in sensu dicitur: nā p^o rrit se d^o rrit: r iō nō se g^o: q^d possit in opposita sil. C Ad z^m dicitur: q^d si arguit de volūtatē illa pōt in actū nulla dterminatiōe in illa p^o cēte actū: ita q^d p^o dterminatio: r tpe r nā est i pōne act^o. Cū d^o q³ nihil pōt nisi p^o dterminet: falsus est de volūtatē. si aut arg^o de itellu cogitēte oppositaz est po^a rōnalis cōpleta: tūc est v^o q³ r^o extrinseci nō pōt aliq³ nisi dterminet aliūde: q³ illoz ex se est p^o modū nāe non potēs se ad altez dterminare: vel g^o ambo agēt: vel nihil: s; si de itellu p^o cludat q^d nō ē sufficiēs po^a rōnalis p^o cēdit^o fm p^o dicitur: imo si p^o ipole solus itells eēt cū vni^o r it^o r it^o r it^o sine volūtatē nihil possit fieri: nisi dtermina to mō nāe: q^d nulla eēt po^a sufficiēs ad faciēdū alterum oppositoz. C Ad aliud arg^o de sole iaz sup^o dicitur est: q^d for^a solis r q³ cūq³ for^a nālis si est illimitata: r p^o n^o op positoz in diuersis māys: sic est illoz dterminata: sicut illa forā q^d est vni^o est illi^o dterminata: nā nō est in p^o tate sua alterutrū illoz agē p^o tate passio receptiū for^a huius r illius: sicut nec si eēt vni^o n^o: vñ sol presente passiuo liquefactibili: sic liquefacit: q^d nō p^o nō liquefacere: silr est p^o tate passiuo p^o stringibili: po^a aut rōnalis: puta volūtas agēs: siue circa b oppo^a i q^d pōt: siue circa illōd nō

Intelle r vo. lūtas pōt cō. parari ad duo

Hic. 2. d. 5. p^o. 2. q. 4. ad finem.

Potēda rō. nalis duplex. Tex. cō. 10.

Ad primū. Hic p^o celi. L. c. 19. ad h

Ad secundā.

H. l. q³ ex se ē illoz p^o modū

Ad tertium. Hic in exp^o. ne lre lectōe. z. huius noni.

est p^m determinatiu ad vnu: s; idifferēter ē dēterminatiuū
 sui ad alterutru: ē: ita q; circa qd; pōt agē z nō agere.
 Ad p̄firmationē sic dicitur: oēs po^a passiue sunt
 ex se dicitiois: actiue xō sic ibidē dicit: p̄hs nō ex se:
 s; q̄si p̄ accūs: z aliud ē q̄ten^o passiui pōt ad eē: vel nō
 ad eē: s; b; accidit po^a actiue: nā si sit irrōnalis necio agit
 p̄ite passō z remoto oī ipedimēto non sic po^a rōnalis.
 Ad vltimū p̄z ex p̄ articulo: q; frigus nūq; facit ad
 eē caloris p̄ se: facit t̄i aliqd: q; facto aliqd aliud pōt ma
 gis calefacē: puta q; p̄stringit poros: ne calor iterior dis
 fundat z exhalat: z ita calor vnit^o magis calefacit: frig^o
 aut nūq; calefacit directe. De p̄iectioe pile dōm: q; mo
 uens violēter aliqd ad vbi: mouet ad oē vbi pole acq;
 ri p̄ illū motū: z si indirectū pōt sic mouet si nō redit: z
 b; donec fact^o fuerit mot^o p̄portionabilis po^a mouētis:
 hoc autem nullam talem indifferentiam ponit: vel con
 tingentiam: qualis est in potentia rōnali: p̄z ex dictis.

Ad itaq; tali prior est actus rōne z suba.
 Textu cōmenti tertiūdecimi. Qd. III.

Veritur Utrūq; vtz sit: q; actus sit
 por po^a s; rōne. Utrūq; nō:
 reducēdo rōne p̄hi: nā illō v; p̄us aliq; dif
 finitione: p; qd; aliō bz diffinit: s; nō solum
 po^a diffinit p̄ actū: s; act^o p; po^a g; rē. p̄bō
 ml. nā act^o z po^a referūt: opz ēt in relatiuis in vtrozūq;
 rōnib; vtrūq; vtiq; s; p̄z: p̄phyrium.

Contra P̄hs hic in s̄ra. C dōm: q; sicut p̄z ex s^o
 hui^o: relatiue opposita p̄t dupl; intelli
 gi. s; vel mutuo: v; nō mutuo. Illa qdē mutuo referūt:
 quoz vtrūq; bz bitudinē p; se ad altez. nō mutuo refe
 runt illa: q̄rū vnu p; se bz bitudinē ad alterū: z non eē.
 Ad p̄positū dico: q; act^o z po^a nō opponūt relatiue
 p̄ mō: nā cū talia sint sil nā z diffōne: sequerēt q; actus
 nō eēt prior rōne q; po^a: nec rō po^a sumeret ab actu ma
 gis q; eē: qd; est s; p̄hs in s̄ra. Opponūt aut z^o. Nam
 po^a dicit ordinē ad actū: z ille ordo eēntialr ē respectus
 ad actū: z nō eē: q; rō act^o est absoluta: q̄lr aut possēt eē
 p; se relo ad aliqd absolutū: p̄z s^o hui^o. ca^o de ad aliqd
 de scia: q; eēntialr referēt ad scibile: z nō eē: nā nō idē est
 referri z relonē terminare: imo vbi occurrit in eodē vtrū
 p̄ accūs p̄iucta: sic forsan ē in relonib; mutuis. b; z^o p̄t
 dici creaturā referri ad deū sine oī correlatiōe i deo: vñ
 po^a z act^o: deus z creatura: z oīa silia vñ p̄tinere ad z^m
 modū relatiuoz: q; igit po^a eēntialr ad actū depēdet.
 z nō eē: id bz diffinit p̄ actū: z nō eēuēto: z p̄ p̄hs vt
 dicit p̄hs actus est prior potentia rōne: z nō eēuēto.

Ad argumentū in opp^m dōm: q; minor est
 negāda ad p̄batōne dico:

q; p̄z: p̄phyrius loquitur de relatiuis: que mutuo referūt
 tur: cuiusmodi nō sunt actus z potentia.
 Quozūcūq; igit aliqd alterū ē: qd; sit pre
 ter vsuz: hoz act^o in facto est: vt edificatio
 in edificato: z cōtextio in cōtexto: silr aut z
 in alijs: z totaliter motus in eo qd; mouet
 tur z c. Textu cōmenti. xvj. Qd. III.

Veritur Utrū actio sit in passo sic in
 subto. Utrūq; sic p; p̄hs in s̄ra
 q; dicit q; edificatio est i edificato: z p̄textio in
 cōtexto. b; idē dicit expresse in z^o p̄hs.

Contra passio est i passo. g; actio est in agēte: z p;
 p̄hs nō i passo. nā p̄z a sil: q; for^o v; eē
 in eo qd; denoiat: actio aut nō denoiat passū sed agens.

Rūdeo. in ista questione p̄mo p̄mittā duplicē z
 distōne. Scōo oñdā triplicē p̄clonem.

Quantū ad p̄m supponendo distōne de actione:
 qua ponit p̄hs de trāseūte z imanēte.

Sit ista p̄ distō: q; actio q̄tū ad p̄hs spectat triplr oī.
 vno p; re^m trāsmutatōis ad trāsmutatū: iuxta illā descri
 ptionē libri sex p̄m^o: actio est s; quā in id qd; subycitur
 agē dicimur: z bec ē actio p̄ductiua d; ḡie actiois: q; est
 p̄itū p; se: q; foialr est for^o respectiua sūdata sup p̄m^o: qd;
 est po^a actiua: vñ p̄hs s^o meta. z ēt q^o describit potētiā
 actiua: qd; est p̄m^o trāsmutatōis in alio in q̄tū aliō p; qd;
 dat intelligē: q; actio p; quā po^a actiua agit ē respect^o trāsmu
 tatōis ad trāsmutatū. alio^o d; actio d; opōne imanēte:
 pur visio: z intellectio: z volitio d; actio: vt fuit iā dictū: z
 actio isto^o sūpta est for^o absoluta: z acta: seu p̄ducta per
 actionē p̄ mō dictā: vñ in intellu: z silr volūtate distiguūt
 z^o actio: vna p̄ductiua: z de ḡie actiois: q; in intellu vo
 cat dicit: z i volūtate vocat spirare alia acta: seu p̄ducta
 q; est for^o absoluta: q; in intellu vocat intellectio: in volūtate
 xō vocat volitio: seu amor. C Alio^o sumit actio pro
 opōne trāseūte: q; q̄nq; ēt est for^o absoluta: z acta: z p̄du
 cta p; motū z actū d; ḡie actiois: puta q̄ntas: aut q̄ntas:
 aut vbi: s; vbi sit for^o respectiua. C z^o distō sit ista: q; re
 spect^o est z^o in ḡie: vñ intrisec^o adueniēs: ali^o extrisecus
 adueniēs: voco respectū intrisecū adueniētē illū: q; necio
 seg^o sui sūdamentū: posito termino: z talis respect^o est de
 ḡie relonis. voco at re^m extrisecū adueniētē: q; nō seq̄
 necio extrema ambo sil posita i acur: z sub b; mēbro ca
 dūt illa sex p̄m^o: de qd; agit ille auctor: p̄z. n. de actioe z
 passioe: q; pole ē actiui z passiui eē: z et approximata:
 z nō nō hēz istū respectū. s; q; agēs sit illud a quo trāsmu
 tat: nec passū sit illō qd; ab ipso trāsmutat: puta si
 sit aliqd ipediēs: z p; tāto illa sex p̄ncipia non sunt spēs
 relonis: q; relatio dicit respectū intrisecus adueniētē: z
 illa xō dicit respectus extrisecus adueniētē.

Quantū ad z^m sit ista p̄ s^o. Actio accepta p̄ mō: q;
 est re^m de ḡie actiois ē in agēte subriue
 nō i passo. Hāc oñdo sic. In eodē ē re^m: q; ē sūdamentū:
 b; appz ex rōne sūdamentū: nec opp^m ē intelligibile: s; po^a
 actiua q; est sūdamentū h^o re^m z actiois est i agēte: sic eui
 des ē g; talis actio z re^m est i agēte nō alr q; subriue: p̄z.

C p̄. In q̄cūq; ē for^o aliq; foialr illō est simplr tale p;
 ista for^o: ipole. n. ē effectū foialē separa foia: z q; foia
 sit i aliq; foialr: q; nō p̄stinaat ipz i foiatū p̄m ip̄sas. g; sil
 actio ē foialr i passo: seg^o q; passū erit foialr agēs: qd;
 oino ē eē rōne. g; erit i agēte. C p̄. In pole ē re^m oppo
 stos eē sil necio i eodē: s; passio vl re^m passiois vlr est
 in passo. g; nō necio erit i eodē re^m opposit^o g; est actio.
 C Sic g; itelligo s̄ne: q; actio ē re^m extrisec^o adueniēs
 in agēte vt i supposito vl subto: i foia at q; po^a actiua:
 vt i sūdamentū prior: silr passio dicit re^m oppo^m cōr̄ndē
 tē isti q; est i passo: vt i supposito z subto: z i po^a passiuā:
 vt in sūdamentū. C z^o s; sit ista: actio accepta z^o: que est
 opō z foia imanēs absoluta est i agēte: vt in subto: b; ap
 paret p; p̄hs hic q; dicit q; visio est i vidēte: z speculatio
 in speculāte. C p̄. per rōne. Dis p̄fectio p̄ducta p; actio
 nem de genere actionis est in p̄fectibile: qd; est in potē
 tia ad ip̄sas: nō enim est intelligibile: q; aliqd sit in potē
 tia ad aliquā formā: que nō sit in ipso q̄n est p̄ducta:
 s; actio: seu opatio z^o mō dicta est h^o: z ip̄sas agens si
 ue opās ē p̄fectibile: qd; ē i po^a ad ip̄sas. g; q̄n ē p̄ducta ē
 in agēte. ml. p̄z: q; talis actio ē p̄fectio agētis: puta visio
 vidētis z speculatio speculātis. C Aduertēdū t̄i q; re
 spectū talis opōnis ipz opans bz rōne agētis z passi: n̄
 s; aliā z aliā rōne: oñ sū. n. fuit supra i qdā qōne q; q̄n i
 agēte ē aliq; for^o: q; ē p̄m^o actiois eguocē: z cū b; ē capax
 termini illi^o actiois pōt seipz mouere ad ip̄sas formā: q;
 est nata terminare actionē talē: z p; b; in intellu distiguūt

Side lectione
 9. huius. 9.
 Actio triplex

Tex. cō. 1.
 Tex. cō. 1.
 Tex. cō. 1.

Actio in quō
 13.
 In intellectu
 volūtate
 actio. vidē.
 dicit. p̄m.

Side. 1. 13. 2.
 11. 7. 13. 2.
 Respect^o p̄
 11. 7. 13. 2.

Side. 1. 13. 2.
 11. 7. 13. 2.
 Respect^o p̄
 11. 7. 13. 2.

Side. 1. 13. 2.
 11. 7. 13. 2.
 Respect^o p̄
 11. 7. 13. 2.

Side. 1. 13. 2.
 11. 7. 13. 2.
 Respect^o p̄
 11. 7. 13. 2.

Side. 1. 13. 2.
 11. 7. 13. 2.
 Respect^o p̄
 11. 7. 13. 2.

Side. 1. 13. 2.
 11. 7. 13. 2.
 Respect^o p̄
 11. 7. 13. 2.

Side. 1. 13. 2.
 11. 7. 13. 2.
 Respect^o p̄
 11. 7. 13. 2.

Side. 1. 13. 2.
 11. 7. 13. 2.
 Respect^o p̄
 11. 7. 13. 2.

Side. 1. 13. 2.
 11. 7. 13. 2.
 Respect^o p̄
 11. 7. 13. 2.

Ad vltimū

Arguit p̄mo

Capto de spē
 Tex. cō. 13.
 Ad qōne s̄m
 mentē p̄p̄ia.

Potētia dicit
 ordinem ad
 actum.

Side. 30. dis.
 p̄m.

Ad p̄mūm.

Arguit p̄mo
 Tex. cō. 16.
 Tex. cō. 18. z
 infra.

In oppositū

Side. 27. di. i
 repositis z
 14. di. 4. z. 13.
 q. quoll.

Intellectus agens et politus: ut per unum ipsa anima sit productiva intellectus actionis: et per aliud sit receptiva eiusdem. Sicut in voluntate et in sensu potest distinguere agens et patiens: de quo alius dicitur. **C** 3° sit ista: actio accepta 3° modo: quod est opus et for^{is} transiens absoluta: seu respectiva est in passio: ut in subiecto: sicut appetit per rationem factam ad 2^{am} hanc. nam talis actio seu opus est ipsa for^{is} acta: seu producta per motum: et ideo necio est in ipso passio et mobili: quod movetur: et dum est fluens est idem: ut patet cum ipso motu: nam motus est for^{is} fluens: motus autem in mobili est 3° per se. **C** Ad arg^{um} in opposito dicitur: quod philosophus 9. meta. 7. in 3° per se. loquitur de actione 3° tertia acceptatione: quod est ipsa forma acta seu producta: et sic facit per 3° hanc: necio autem loquitur de actione per modo: quod est predicamentum et formalis respectus: talis autem actio est in agente subiective. **C** Et hec de nono metaphysice.

Quare si quod est in passioibus: et in qualitatibus et in quantitatibus: et in motu numeris extrinsecis et in uno aliquo in omnibus numeris: quod quidam: et ipsi unum aliquid unum: sed non hoc ipsum subiectum: et in subiectis necesse est sicut se habere dicitur. **Textu** commentarii septimi. **Liber. X. Q. I.**

Arca **L**ibrum decimus meta. occurrit dubium: quod sit subiecta illa una: quod est per se et mensura dicitur subiectum. **D**icitur autem quodam expositore: et est in fine 2° com. 7° com. ubi philosophus dicit esse unam primam subiectam quod sit mensura alia: et vult 2° com. quod illa est de^{us} vel primus motor: sed hec expositio nulla est. **T**unc quod non videtur habere intentionem. **A**rg^{um} si per se ex se sit in subiectis sit aliquid unum: quod est mensura alio: et an sit ipse unum. per bar ex intentione. **P**latone: quod non sit ipse unum sed aliquid cui pervenit ipse unum: sicut est in omnibus aliis generibus: et includit in fine: quod sit in passioibus et qualitatibus et quantitatibus: et ipse unum aliquid unum: sed non sit ipse subiectum: et in subiectis necesse est sicut se habere supra quam se habet ponit 2° com. ubi dicitur: sicut si per se motor ponat mensura ipsi generibus subiectis: sicut si per se unum ponere mensura: quod per se motor per se similitudine: multo verius est ipse unum quod est idea. **P**latonis. **T**unc quod si sic. ergo sicut in aliis generibus. per se est aliquid illius generis: ita per se motor est aliquid de genere subiectis: quod est erroneus: quod deus non cadit in genus per se sui infinitate. **Q**uid ergo est mensura prima illius generis: respondeo: aliqua subiecta illi generis prima: cui convenit unitas sit. a non autem primus motor est mensura intrinseca illius generis: sicut nec aliorum.

Opponunt autem unum et multa secundum plures modos: quorum uno unum et multitudo: et indivisibile et divisibile: quod quidem. n. divisibile: aut divisibile: multitudo quod dicitur: indivisibile non autem non divisibile unum. **Q**uia ergo quatuor modis opponuntur dicitur: et horum 3° privatione dicitur alterum 2° via utique erunt: et neque dicitur: et neque ut aliquid deca dicitur. **Textu** commentarii noni. **Q. II.**

Veritur **U**trum unum et multa opponantur ut dicitur. **U**trum non: nam unum dicitur non constituit alio dicitur in esse: sed unum constituit multa in esse: quod unitas est per se per se multitudo. **C** 3°. **U**num et multa opponuntur relative. **G** non dicitur. **A**ns per se: quod habet se sic mensura et mensura unum. **P**robat: quod aliter frustra ponerentur quatuor species oppositis distincte: si una coincideret cum alia.

Contra philosophus hic in litera dicitur.

Respondeo **D**ico duo. **P**rimum est. quod dicitur dicitur 3° for^{is} materia sub eodem genere: ut dicitur infra: et ideo cum ali-

qua dicitur esse dicitur: quod dicitur eorum sumendum est 3° quod habet for^{is}: et non 3° quod est per se habitus for^{is}. **C** 2° dicitur: quod non est inconveniens aliquid esse opposita uno: puta si considerentur 3° se: ut habet for^{is} mas suas proprias: et alio non esse opposita si considerentur ut alterum includit in altero: et per se alteri: sic. n. est per se habitus for^{is} materia. **E**xemplum: cor^{is} 3° se: et ut est absque anima: considerat ut habet aliquid for^{is} propriam: et sic modo opponit aialis: sic inaiatu aia: to: 3° non quod considerat ut per se aialis: et informatu aia: sic non opponit aialis: sed est ei^{us} malis per se. **C** Sicut est de duobus speciebus numeri: puta quaternario vel ternario: nam quaternario considerat 3° se et suam formam propriam est diversus species a gnario. si non considerat ut includit in gnario: et per se ipse: sic non distinguitur specie ab ipso. **C** Ad pro^{mo} dico sicut: quod ipse unum in se acceptum: ut habet for^{is} suam propriam opponit multitudi: nisi: nec unum est multa: nec est: opponit autem non aliter quod dicitur: ut post se fuit per divisionem. si non unum considerat ut quod dicitur: icoplem: et ut includit in multitudine: et per se ipse: sic non opponit sibi: et sic modo procedit per arg^{um}. **C** Ad 2° nego dicitur. **A**d probationem dico quod non est inconveniens diversitas species oppositiois concurrere in eodem subiective: quatenus idem diversis modo superius potest diversis oppositionibus opponit: tamen ille diverse oppositiones erunt inter se formaliter distincte.

Quare ratione prior multitudo indivisibile propter sensum dicitur. **Q. III.**

Veritur **U**trum pluralitas seu divisibile sit per se indivisibile secundum rationem. **U**trum quod non: quod si sic. ergo erit circulus in rationibus. **R**espondeo: est falsum: quod tunc idem est notum et ignotus eodem. **G** et ans. **P**robat dicitur: quod indivisibile et unum est de ratione multitudinis: nam multitudo diffinitur quod est aggregatio unitatum.

Contra. philosophus hic in litera.

Respondeo **U**trum dicitur satis habet: quod nihil prohibet aliquid secundum rationem esse per se et posterius eodem: aliter tamen et aliter considerat. **M**ultitudo igitur potest considerari: vel quantum ad illud quod multitudo est: vel quantum ad ipsas divisiones: quia per se quod dicitur: ratione dicitur multitudo est per se 3° rationem quod unum: nam unum diffinitur: quod est illud quod non dividit: secundum autem illud quod multitudo est: sic est posterius 3° rationem quod ipse unum: nam multitudo diffinitur: quod est aggregatio unitatum. **C** Adverendum tamen quod ut dicebat 5° dicitur: visio quod presupponit rationem: seu diffinitionem unum: quod dicitur tamen cum ente: non est visio per se quod dicitur. **I**tem visio: quod est per se numeri: sed est visio: quia cat dicitur. **I**tem quod per se illud ens dicitur divisibile: eo quod per se ens non est illud ens. **E**rgo iste ordo ex parte rei: quod in 3° ipse unum: quod per se divisionem: et in 4° ipsa multitudo quod ex unitatibus aggregat: sed. n. ea quod divisibile sunt multa sint: non tamen habent rationem multorum: nisi postquam isti et illi attribuitur: quod sit unum. **C** Ad arg^{um} in opposito: per se quod dicitur sit ex predictis. **C** Notandum tamen quod 3° unum et multa divisibile et indivisibile: ut sic non opponantur relative: tamen secundum quod habent rationem mensurati: et unum mensurat multa: et indivisibile divisibile: sic utique opponuntur relative.

Si itaque generes ipsi materiae ex se sunt: aut ex se et ex se bitu: aut privatione aliquid speciei et for^{is} palam: quod dicitur privatio: et quod dicitur utique ois: privatio non ois for^{is} san dicitur dicitur. **Textu** commentarii decimisepti. **Q. III.**

Veritur **U**trum sit politus transmutatio in privatione in bitu. **U**trum non: nam a privatione in bitu non est transitus: ut dicitur in postpredicamentis. **C** Confirmat: quod in ois transitu dicitur sit transitus a termino a quod ad terminum ad quem: sed privatio non potest esse terminus a quod re^{us} bitus: nam

Alia diversitas modo considerata sunt et non sunt opposita.

Vide in expone lre lectione quarta. Ad primum. Ad secundum.

Arguit primo

Text. 6. 9. Vide in 5. 19 t. 6. 4. quere Euclidem. Ad quod est secundum mentem propriam. Multitudo potest considerari duplici.

Et dicitur dicitur unum et multitudo multiplex.

Ad ordinem In tertio. n. si gno est multitudo radicaliter non autem for^{is}. Ad primum. Quod unum et multa opponuntur relative

Caplo de oppositione. Vide. 5. 7. 6. p. 11. Vide. 2. celi. Text. 6. 18.

termin^o a q^o pcedit terminu ad quez: s; puatio no pcedit bitu: s; e^o g^o no poterit ee trasmutatio a puatioei bitu.

In oppositi. Tex. co. 16.

Contra Phs hic in lra: g dicit: q mutatioes sunt no solu ex foza: seu bitu foze ad puatione: s; et econuerso a puatione ip^o r forme ad habitum.

Tex. co. 7.

Confirmatur: qz s^o pby. dicit: q est aliqua mutatio a non subto in subm. i. a puatione in habitum.

R^oideo r pmo declarabo tres distiones. Scdo res/ spondebo ad questionem.

Aide in post. predicamentis. Et dicitur 2°. Et dicitur 4. r. 5. pby.

Quantu ad p^o sit ista pma distinctio: q mot^o est duplex: qda acqstitiuus: qda depditiuus

di: mot^o acqstitiuus ille p que aliqd positue acqritur: r ille largo mo di gno: puta siue sit ad subaz: vt cuz gnat ignis siue ad accns: vt cu gnat albu: r sic de alus: mot^o aut depeditiuus di: ille p que aliqd depdit: r nihil acq rit positue: vt mot^o q est ab albo in no albu: r ille mot^o largo mo di corruptio: siue sit in suba: siue in accnte: est aut dia iter istos duos mot^o qtu ad terminos: na i mo tu acqstitiuo termin^o a q est puatio: r termin^o ad que est bit^o: in motu aut depditiuo est e^o. p. r i o qz mot^o veno minat a termino: ad que ille di acqstitiu^o: ille ho depdi tiuus. C^o 2° disto sit ista: termini mot^o sumit duplr: na qda sit pmi: qda pcomitates pmos: termini pmi sut ba bit^o r puatio: r de istis di s^o pby. q sut icopoles: termini aut pcomitates dnr q anectunt istis: vt sut duo dia vt albu r nigz: na nigredini e anera puatio albi: r e^o: qn g aliqd subz sit d nigro albu. si illi mot^o psiderent penes terminos pmos: dret ee a no albo i albu: r e^o a no nigro in nigru. Si ho psideret penes terminos pcomitates: dret ee a nigro i albu: r e^o. C^o 3° disto sit ista: puatio est duplex: qda q bz immediat ordinē ad subz: nec respicit subz mediate foza. Ex^o tenebra respicit mediu isto: qda est puatio: q bz ordinē ad subm: no tn nisi mediate foza: qten^o est qda corruptio illi foze. Ex^o pluz: cecitas respicit oculu isto mediate visu r mors corp^o mediate vita: no sic est de puatione p mo: naz dato q aer nunqz fuisset luminosus: nihilominus esset tenebrosus.

Termini mo. tus duplices. Tex. co. 6. Et dicitur 10. r. 11. d. 4. q. 2. r. 2. d. 2. Et dicitur b. 10.

Puatio 2°.

Aide in post. predicamentis.

Ad qone fm mone. ppria.

Quantu ad 2° dds: q loquedo de puatioe p mo: sic pot ee e^o. aer. n. de lucido sit tenebrosus: r lucidus d tenebrosus: sic ma trasit d fo: ignis ad puatione: r a pu atione ad formā ignis: vñ dato: q nulla aliqn fuisset fo: in ma: nihilomin^o ma esset susceptiua fo: cuiuscuz: r puata qcuqz: r silr e de qcuqz fo: q pot acqri p muta tionē nālē: loquedo at de puatioe z^o: sic no e trasit a pu atioe i bitu nisi forte p refolone vsqz ad pma man: vt dcin e s^o hui^o. C^o Ad arg^o i opp^o dds: q phs loq^o in p dicanitis de puatioe z^o. C^o Ad pfirmationē dds: q no sp puationē pcedit bit^o: loqndo de bitu: q p motu acqri tur: vñ s^o pby. pbat phs q ges e puatio mot^o: no illa q est i termino ad que: s; q e in termino a q: claru est: q pu atio: q est in termino a q pcedit motu. si g illa pp^o: q bit^o pcedit puationē bz vitatē: itelligeda est de puatioe z^o. C^o Alr dr q puatio est posterior bitu s; cognitionē: na puatio bz cognosci p habitū: s; in esse qnqz puatio pce dit bitu. C^o S; r rone phs: qua h iducit in lra arg^o: na vñ arguere i quoz terminis: qz termini ex qb^o arguit non eode mo sumunt in maior: r in minor: qz in maior su mit termini pcomitates: i minor ho termini pmi: vt p. C^o R^oideo q dia no sut termini mot^o: nisi in qm^o inclu dnt bitu r puationē: cu g di i maior: q dia sut ex qb^o accipiunt: vt icludit puationē r bitu: r sic hnt rone ter minor. g vñ foz miter: nec arguit ex quoz terminis.

Ad 3°. Ad pimum.

Tex. co. 54.

Puatio pri or r posterior habitu.

Q^o m^o aut^o r^o ioz ptingit mediu ee aliqd: r quozda est necesse ex p^o rarijs ee: oia naqz

media in eode sunt genere: r quoz sut me dia: media. n. bec dicitur in quecuqz pmutari prius est necesse q pmutant. Textu co menti. xxij. C^o Itēz omnia vtiqz ex p^o rarijs media erunt. Textu comenti. xxij. C^o Itēz qd qdē. ergo media in eodez genere oia: r intermedia p^o rariaz: r coponunt ex p^o rarijs oia palā. Textu comenti. xxij. Q^o. V.

Ueritur Utrum media r^o ioz sint vere pposita ex extremis. U^o q sic per phs hic in lra: r idē dicit in de sensu r sensato ca^o de colore: qz medu co lozes sunt copositi ex extremis: idem ēr dē ibidem de saporibus r odoribus medys. C^o Itēz per rone illd qd pncipat aliq fm magis r min^o ē copositu ex illis: s; media r^o ioz sunt hui^o respectu extremoz. g media r^o ioz sunt coposita ex extremis.

Arguit pmo Tex. co. 21. r. 2.

Secundo.

Contra. qz auctor sex p^o rarijs dicit: q foza est coponi p^o rarijs simplici r inuariabili eēn^o p^o rarijs: s; media r^o ioz st qda foz. g sut i eēn^o simplici no p^o rarijs r premittā pmo aliquas distictiones. Se cundo ostendam aliquas cōclusiones.

In oppositi

R^oideo ad p^o sit ista p^o disto: q copo est dup^o: qda totalis r eēntialis: qda p^o rialis. Uo/ co copone totalē r eēntialē illā q aliqd coponit ex aliq bus eēntialr r totalr. S; voco copone p^o rialis illā q ali qd coponit qtu ad sui pte: r no qtu ad sui totū. Ex^o pmi: ho coponit ex aia r corpe. Ex^o scdi: ho coponit ex carnib^o r ossib^o: manib^o: r pede. r. q no pponit nisi pte hois. s. corp^o. C^o 2° disto sit ista: p^o rialis tota lis est z^o. s. qda ex p^o ralis realr distictis: vel eēntialr disti ctis: qda ex p^o ralis foialr tm distictis. Ex^o pluz: pmi: copo sube ex mā r foza: puta hois ex aia r corpe. Ex^o scdi: copo spēi accntis ex gne r dia. C^o 3° disto sit ista: copo p^o rialis ē z^o: qda hōgenea: vt caro hois: q coponit ex p^o r bus: q ēr sunt carnes: qda etherogenea: r bec est z^o: vna ex p^o ralis distictis foialr r situ: alia ex p^o ralis distictis foz malr: s; no situ. Ex^o pmi: copo man^o hois ex ossibus: neruis: r carnib^o. Silr copo parictis: q est ps dom^o ex cemeto r lapidib^o. Ex^o scdi: copo elntoz in mixto s; opone: q ponit miscibilia manere in mixto: n. ipsa elnta distinguunt foialr: vt p. no tn siueo: q qbz pars mixti est mixta p de gnōne. C^o Dis dicitis: q qbz op ponit simplicitati: r quot modis di vnu oppositoz tot modis r reliquū ex p^o topicoz: iō pnt dari distiones de simplicitate corndetes istis. C^o Et sit ista p^o: q simplici tas est duplex: qda p^o rialis copone totalē essentialē: qda puas copone p^o rialis: q pot dici simplicitas p^o rialis. Ex^o pmi: aia s; se lūpta. Ex^o scdi: spēs accntis: puta albedo: cui^o ptes. s. gen^o r dia sut silr simplices saltem dia qcyd sit de gne. C^o 2° disto sit ista: simplicitas eēn tialis vel totalis est duplex: qda puas copone ex p^o ralis realr r eēntialr distictis: qda puas copone ex p^o ribus foialr distictis: p mo spēs accntis est foza simplex. z^o mo dia vltima specifica qcuqz sit est foza simplex isto mo: cu beat pceptū silr simplice. C^o 3° disto sit ista: sim plicitas p^o rialis ē duplex: qda q puat copone ex p^o ribus hōgeneis: vt est vntas vel pūr: qda q puat copone ex p^o ribus etherogeneis tm: vt ignis r alia elnta: r gualr qd/ libet totū hōgeneū. Ex p^o ralis ifero corre^o: qd idēz pot dsci simplex r copo^o s; diuersos modos. Ex^o ignis r qbz aliud elntū est corpus simplex simplicitate oppo sita mixtioni: r tm est vere copositu ex mā r forma: vñ phs sepe vocat elementa corpora simplicita.

Compositio duplex.

Et a. l. e.

Essentialis co positio dup^o.

Partialis co positio.

Tex. co. 86. Laplo. 12. Simplicitas duplex.

Essentialis simplicitas duplex.

Partialis simplicitas duplex.

Idē simplex r copositu.

Ex. co. 22. Ex. co. 2. Ex. co. 3. Ex. co. 23. Ex. co. 24. Ex. co. 25. Ex. co. 26. Ex. co. 27. Ex. co. 28. Ex. co. 29. Ex. co. 30. Ex. co. 31. Ex. co. 32. Ex. co. 33. Ex. co. 34. Ex. co. 35. Ex. co. 36. Ex. co. 37. Ex. co. 38. Ex. co. 39. Ex. co. 40. Ex. co. 41. Ex. co. 42. Ex. co. 43. Ex. co. 44. Ex. co. 45. Ex. co. 46. Ex. co. 47. Ex. co. 48. Ex. co. 49. Ex. co. 50.

Quantū ad 2^m sit p^a ista forme medie dicitur
 nō sunt cōposite cōpōne eēntiali totali:
 q̄ est ex p^{ri}b^{us} reāl^{it} r eēntial^{it} distinctis. p^{ri}b^o hui^{us}: nam
 oē cōpositū isto mō est de g^{en}ie sube g^{en}abile r corrupti-
 bile p^{er} se nā oē tale h^{ab}et mām p^{ar}te sui: q̄ pōt eē r nō esse ex
 7° meta. sed foie medie dicitur nō sunt h^{ab}et p^{ri}b^{us}. n. q̄ nō sūt
 de g^{en}ie sube: nec sunt p^{er} se g^{en}abiles r corruptibiles: sicut
 nec ipse foie extreme: vt p^{ri}b^o 7° r 8° meta. s^{ed} sūt r nō sūt
 sine g^{en}ari r corrupi. g^{en}tales foie medie nō sunt cōpositi-
 te isto mō. Ex h^{ic} ifero v^{er}ū corre^{ptio}: q̄ media dicitur sunt
 simplicia simplicitate opposita isti cōpōni. C^{on} 2° d^{icitur} o
 sit ista: foie medie dicitur sūt res cōposite cōpōne totali
 eēntiali: q̄ est ex p^{ri}b^{us} saltez formal^{it} distinctis. p^{ri}b^o
 hui^{us}. nā q̄ q̄d est p^{er} se in g^{en}ie est cōpō^{si}o isto mō: cui^{us} oē
 tale sit spēs: r p^{ri}b^o cōpositū ex g^{en}ie r d^{icitur}: q̄ sūt saltem
 foial^{it} distincta: s^{ed} forme medie dicitur sūt p^{er} se in g^{en}ie: vt
 p^{ri}b^o 10° meta. g^{en}erūt cōposite isto mō. C^{on} Ex h^{ic} ifero cor-
 relarie: q̄ media dicitur non sunt simplicia simplicitate
 opposita isti cōpōni. C^{on} 3° d^{icitur} o sit ista: foie medie dicitur
 r nō sunt cōposite aliq̄ mō: q̄ cui^{us} cōpōne p^{ri}ali. p^{ri}b^o
 hui^{us}: q̄ oē sic cōpō^{si}o: vel est q̄ntitas p^{er}tinua: vel h^{ab}et q̄nti-
 tate: s^{ed} foie dicitur nō sūt h^{ab}et q̄ntitati nihil est d^{icitur}: vt
 d^{icitur} in p^{ri}ncipal^{it}is. g^{en}tales foie medie nō erūt cōposite
 cōpōne p^{ri}ali q̄ cui^{us} q̄. C^{on} Ex h^{ic} ifero corre^{ptio}: q̄ media cō-
 trario: sunt simplicia simplicitate opposita isti cōpō-
 ni: r p^{ri}b^o v^{er}ū: q̄ foie medie nō sunt v^{er}o cōposite ex
 extremis: imo sūt eā foie simplices sic extrema: extre-
 ma. n. nō se h^{ab}et vt genus r d^{icitur} respectu medio: vt sic
 possent dici cōpōni ex extremis cōpōne eis poli r p^{er}pe-
 tente. C^{on} Ad p^{ri}b^o in oppo^{si}o d^{icitur} mō: q̄ 10° meta. r libro
 de sensu r sensato: accipi cōpōne p^{er} quadā p^{ri}ncipal^{it}: r
 q̄nti p^{ri}ncipal^{it} v^{er}ual^{it}is: q̄ media magis p^{ri}ncipal^{it} cū extre-
 mis q̄ extrema iter se: eo mō q̄ fm aliā opionē mixtus
 d^{icitur} cōpōni ex elntis: nō q̄ maneāt in mixtis h^{ab}et eē inten-
 sus: nec remissus: s^{ed} q̄ d^{icitur} mixtus h^{ab}et maiorē p^{ri}ncipal^{it} cū
 elntis q̄ elnta beant iter se: v^{er}ū r forme elnto: d^{icitur} vir-
 mal^{it} manere in foia mixti: vt in p^{ri}ncipal^{it}. C^{on} Ad rōnes
 p^{ri}ncipal^{it} maiorē sit v^{er}o p^{ri}ncipal^{it}: r tunc minor est falsa:
 q̄ medie forme nō vere p^{ri}ncipal^{it} extrema fm magis
 r minus: nisi tū p^{ri}ncipal^{it} p^{ri}ncipal^{it} p^{ri}ncipal^{it}: quare rē.

**Dico. n. generis dicitur diversitate: q̄ diui-
 sus facit h^{ab}et dicitur: rietas igit erit bec: palā aut
 r ex iductioe: oia. n. diuidunt oppositis: r
 q̄ dicitur in eodē genere sūt: ostēsus est: nā cō-
 trarietas erat dicitur p^{ri}ncipal^{it} rē. Q^{uod}. VI.**

Veritur Utrū formalis repugnan-
 tia q̄ est iter formas substā-
 tiales sit repugnātia dicitur. U^{trū} q̄ nō: nā
 a dicitur in dicitur deuenit p^{er} mediū r motū: se d^{icitur}
 in suba nō est mor^{is} ex 5° p^{ri}b^o. g^{en} nec dicitur.
 maior p^{ri}b^o. s. i p^{ri}ncipal^{it} ca^{us} hui^{us} decimi. C^{on} Cōfirmat: q̄ 5°
 p^{ri}b^o. p^{ri}b^oat p^{ri}b^o: q̄ i suba nō ē mor^{is} p^{ri}b^o nō eē sube dicitur.

Contra. oē q̄d corrupit a suo dicitur corrupit ex p^{ri}
 celi r mūd^{it}: r ex p^{ri}b^o d^{icitur} g^{en}one: s^{ed} in suba est
 vera corruptio. g^{en} dicitur. C^{on} Cōfirmat: q̄ cum forma
 corrupēda a mā expellit: quero a quo: nō a se: nec ab
 aliquo simili. p^{ri}b^o: relinquit ergo q̄ a dicitur.

Rūdeo. In ista qōne est vna opinio cōis tenens
 p^{ri}ncipal^{it} negatiua. C^{on} Pro qua sic arguit: cō-
 trarietas est q̄dā maxia d^{icitur} d^{icitur} h^{ab}et q̄dā p^{ri}ncipal^{it}
 tatē: vt ab extremo nō p^{ri}ncipal^{it} in extremū: nisi trāseū-
 do p^{er} oia media: tūc sic: a dicitur in dicitur nō p^{ri}ncipal^{it} nisi p^{er}
 mediū: s^{ed} nulle due forme subales sūt h^{ab}et. g^{en} nō sūt dicitur.
 p^{ri}b^o minoris: q̄ mā exuta vna forma subali imediate
 pōt indui quacūq̄ alia: v^{er}ū 2° d^{icitur} g^{en}one d^{icitur}: q̄ si ex igne

fiat aqua: vel terra nō op^{er} trāfire p^{er} mediā elnta. C^{on} P^{ri}b^o.
 A dicitur in dicitur deuenit p^{er} mediū r motū: s^{ed} in suba non
 est mor^{is}. g^{en} nec dicitur. p^{ri}b^o minoris: q̄ si sic: in medio mo-
 tu: puta si ex igne fiat aer: mā subiecta tūc h^{ab}et de foia
 ignis q̄ntū de for^{is} aeris: r sequunt^{ur} duo icōueniētia. P^{ri}b^o
 mū q̄ erit aliq̄d corp^{is}: q̄d nō est in aliq̄ spe determinā-
 ta. S^{ed} cōm q̄ ip^{si} nō erit ip^{si}: nam in illo medio punctali
 aer nō est aer: nec ignis erit ignis. C^{on} P^{ri}b^o. Cōtraria sūt cir-
 ca idē: s^{ed} foie subales nō sunt circa idē. g^{en} nō sūt dicitur. p^{ri}
 batio minoris: q̄ mā sub diuersis formis nō est eadez
 simpl^{it}: sed diuersa: cū habeāt diuersa esse. C^{on} Cōfirma-
 tur: q̄ p^{ri}b^o hoc q̄ substantie nihil est dicitur: mutatio
 sube d^{icitur} esse a nō subiecto in subm: vel ecōuerso: vt ha-
 betur ex 5° p^{ri}b^o. C^{on} Sed ista opinio nō placet: si absolu-
 te r v^{er}ū intelligat: nec rōnes p^{ri}ncipal^{it}: vt infer^{re} ostē-
 det. C^{on} Ad qōne igit al^{it} d^{icitur}. Ad cuius euidentia decla-
 rabo p^{er} vna d^{icitur}. 2° p^{ri}b^o duplicēz p^{ri}ncipal^{it}.

Quantū ad p^{ri}m^o sciēdū: q̄ dicitur dupl^{it} p^{ri}ncipal^{it} sumi. s.
 stricte r large. si dicitur accipiat stricte:
 sic v^{er}ū h^{ab}et sex p^{ri}ncipal^{it}: vt pōt colligi ex p^{ri}ncipal^{it}: r ex
 hoc 10° metaphy. C^{on} P^{ri}ma q̄ dicitur est oppositio di-
 stinctoz specie: eoz d^{icitur} aut genere: dicitur aut dicitur: que
 sunt sub eodē g^{en}ie: r maxie distant. C^{on} 2° cōditio est: q̄
 dicitur est dicitur extremoz dicentū naturā posituam:
 r per hoc distinguit ab oppositione p^{ri}ncipal^{it}: vbi alterū
 extremū. s. p^{ri}ncipal^{it} nihil ponit: sed est formal^{it} pura ne-
 gatio. C^{on} 3° est: q̄ p^{ri}ncipal^{it} est maxima distantia: vt vi-
 cebat in ista ibi: q̄m autēz differre rē. r ex hoc infer^{re} ibi
 p^{ri}b^o q̄ est dicitur p^{ri}ncipal^{it}: q̄ si maxia. ergo p^{ri}ncipal^{it}. C^{on} 4°
 est que sequit^{ur} ex 3°: q̄ v^{er}ū vni dicitur soluz: vt superius
 d^{icitur} est: ibi multipl^{it} dicitur dicitur rē. C^{on} 5° est: q̄ dicitur
 est oppositio eoz: q̄ circa idē susceptibile nō sūt: s^{ed} vicis-
 sim existūt: r mutuo se expellūt: nisi alterū istē determi-
 nate a nā: vt calitas igni: s^{ed} hic possit saluari: q̄ vicissim
 insūt si referant ad p^{ri}ncipal^{it} subz: q̄d est mā p^{ri}. C^{on} 6° cō-
 ditio: q̄ in dicitur h^{ab}et mediū nō p^{ri}ncipal^{it} ab extremo i
 extremū: nisi trāseūdo p^{er} oia media: vt superius d^{icitur} sūt:
 r declarati p^{er} exēpla tā in fontis q̄ i colorib^{us}: ibi: q̄m aut
 dicitur. C^{on} Si aut dicitur accipiat large: sic d^{icitur} dicitur:
 cui deficit aliq̄ istaz p^{ri}ncipal^{it}: isto mō est i suba dicitur:
 q̄ ē ibi repugnātia: q̄ tū nō ē d^{icitur}: nec fm p^{ri}ncipal^{it}:
 nec bitū nec h^{ab}et relonē: r iō necio h^{ab}et reduci ad oppōnez
 dicitur: si disto spēs oppōnis quā pōit p^{ri}b^o sit sufficiēs.

Quantū ad 2^m sit ista p^{ri}ncipal^{it} d^{icitur}. C^{on} Repugnātia
 formaz subaliū nō est repugnātia dicitur:
 tatis stricte accepte. Vāc ostēdo sic. Illa oppositio nō est
 dicitur stricte accepta cui deficit aliq̄ d^{icitur} de p^{ri}ncipal^{it}:
 s^{ed} oppō: seu repugnātia foiaz subaliū ē h^{ab}et. g^{en} minor
 p^{ri}b^o d^{icitur} p^{ri}ncipal^{it} p^{ri}ncipal^{it} d^{icitur}. P^{ri}ncipal^{it} qdē vel scōa
 nō d^{icitur}: q̄ due for^{is} subales repugnātes pōt accipi sub
 eodem g^{en}ie p^{ri}ncipal^{it}: r vtraq̄ dicit aliq̄d posituū: deficit
 tū tertia r quarta: nō eniz est accipere duas formas sub-
 stantiales sub eodez g^{en}ie: que maxie distant: ita q̄ clau-
 dant in medio oēs alias eius dē g^{en}is: q̄ sicut arguit h^{ab}et.
 tū v^{er}ū vni dicitur: q̄d est falsus i p^{ri}ncipal^{it}. p^{ri}b^o: q̄ cū ois
 gnō sit ex dicitur vel medys ex p^{ri}b^o p^{ri}b^o. r ex terra generē
 ignis r aq̄ aer: r et ecōuerso seq^u: q̄ terre cōtrarietur
 ista tria: r ecōuerso: r oia elementa: r oia generabilia: r
 corruptibilia dicitur sibi inuicē isto mō: r sic multa vni:
 q̄ igit 4° cōditio seq^u ex tertia: cui nō inest 4°: nec ter-
 tia a destructione p^{ri}ncipal^{it}. Quinta aut d^{icitur} d^{icitur} foiz
 mis subalib^{us} vno: alio: nō: nā si idēntitas susceptiui acci-
 piat p^{ri}ncipal^{it} idēntitate simpl^{it} et entis in actu p^{ri}ncipal^{it} sibi nō
 cōpetit: q̄ mā nō h^{ab}et idē eē: p^{ri}ncipal^{it} sub diuersis formis:
 si aut accipiat p^{ri}ncipal^{it} idēntitate subali q̄ cui^{us} mō cōpetit sic:
 q̄ mā vna nuō in eēn^o manet successiue sub vtraq̄z foiz

Ex. co. 7.
 Ad qōne fm
 mentē p^{ri}ncipal^{it}.
 Contrarietas
 dupl^{it}.
 Sex p^{ri}ncipal^{it}
 p^{ri}ncipal^{it}.
 Ex. co. 13.
 Ex. co. 24.
 Vide p^{ri}b^o celli
 t. co. 14. r. 17.
 Ex. co. 22.
 Que dicitur
 est in suba.
 Ex. co. 47.

ma. Sexta autē dō: si foze subales hnt mediū nō cōpe-
 tit eis: qz vt arguebat: mā exuta vna foza imediate pōt
 foziari q̄cūqz alia: nec opz forsan trāsire p media: si autē
 diceret: qz foze subales sūt dria imediata: tūc illa dōditio
 nihil est ad ppo^m. ¶ 2^a s̄ sit ista: repugnātia formaru
 subaliū est repugnātia drietatis largo mō sūpre. Danc
 ondo sic. Nā 2^a de gnōne ca^o illo. Dia aut mixta: vbi p
 bat oia elnta pcurrere ad gnōne mixti dī: sicaer autē r
 ignis sunt dria terre r aq: terra aut aeri: aq̄ aut igni dria
 est: vt ptingit subaz sube eē dria: ita qz ly vt vj additio
 viminiēs nō distrahens oino. ¶ 3^a. Prio phy. dī qz in
 gñe sube est vna p^a drietatis: ad quā oēs reducunt. ¶ 4^a.
 Dic in lra pbat p̄hs ex itētone: qz dria s̄z spēs est dria
 drietatis: qd pbat iductiue r syllogistice: vt dcm est in
 exponēdo lraz. ¶ Rñdef ad has auctes r files qz Az
 logt de drietate: vt reducit ad puationē r habitū: q̄ten⁹
 vna foza hz rōne ip̄fecti r puationis re^m alteri⁹. ¶ Con-
 tra: qz puatio nihil est fozalr: sed due foze sunt fozalr ali
 qd positiū. q̄ cū fozalr opponant: opz qz alr foze oppo-
 nant q̄z puatio r hitus: lz. n. vna foza icludat puationē
 alteri⁹: nō tñ p̄cise: s̄z aliqd vltra addit. ¶ Confirmat:
 qz s̄ ē mō oia opposita se hnt: vt hit⁹: r puatio: r vt ddi
 ctoria: q̄tenus vñū extremū icludit puationē r negōnez
 alteri⁹: s̄z s̄ dī iprozic: nā alr nō cēt q̄tuor spēs oppo-
 sitionū realr disticte. ¶ 5^a. Ad p̄ncipale due foze suba-
 les opponunt. q̄ aliq̄ spē oppōnis: s̄z vt appet discurre
 do nulla alia oppōne opponunt: q̄z relinqt qz dria oppo-
 nunt. ¶ Dices forte: qz iste forme nō sunt oppositē: sed
 dispat. ¶ Contra: qz vel sunt dispartate duo indiuidua
 eiusdē sp̄ei: vel vt dispartata diuersaz sp̄ez: vel diuer-
 soz generū. non p̄m: qz nullus p̄hs diceret: qn plus op
 ponat forma ignis: r foza aque q̄z fortes r plato. nec 2^m.
 qz plus opponūt due foze q̄z fortes r brunellus. nec 3^m.
 qz plus opponunt q̄z lapis r albedo: p3. ¶ 6^a. Ad p̄nci-
 pale drioꝝ motū: seu mutationū sūt dny termini ex 5°
 phy. sed gnō r corruptio sūt dria. q̄ r eoꝝ termini: q̄ sūt
 foze subales gnānde r corrupēde. ¶ 7^a. Cōtrarioꝝ sūt
 p̄trarie cause. 2^a de generatione: sed calor r frigiditas
 sunt cōtraria. ergo r eaz cause: que sunt forme subales:
 nā mā cū forma est cā oiuꝝ accētū ex p̄ physicoꝝ.

Ad primū alteri⁹ opionis est dōm: qz maior est
 vera: vbi foze hnt mdituz: s̄z foze for-
 san subales sunt dria imediata: r iō nihil ad pposituz.
 ¶ Alr pōt dici: qz arg^m p̄cedit de drietate stricte sūpta:
 vt p3 ex p̄ articulo: r iō nihil facit d̄ 2^m p̄ne. ¶ Ad 2^m
 nego minorē: qz in suba est v̄e motus: vt onda r^o hui⁹.
 r cōcedo: qz in medio punctali mā eq̄lr hiet de vtraqz
 forma. r cū ifert p̄m icōueniēs: qz aliq̄d corpuz nō est in
 aliq̄ spē determinata: dico qz hoc nō est icōueniēs: imo
 neciuz q̄dū est in fieri: r in fluxu: sicut ēt p̄cedit de em-
 brione quousqz pueniat ad formā specificā vltimatā: q̄
 est aia. 2^m icōueniēs nego: imo eo mō quo est: est ip̄z: nō
 simplr: s̄z fm qd: ignis q̄ in illo p̄cto fm qd est ip̄m: r
 aq̄ silr: sicut de scuro cuius medietas est alba: r medie-
 tas nigra: est dōm qz nec est albū: nec nigrū simplr: sed
 vtrūqz s̄z qd: p3 p̄ elenchoꝝ. ¶ Ad 3^m nego minorē: qz
 tunc mā circa quā sūt forme subales: s̄z nō sit idē susce-
 ptiū in eē fozali r specifico: vt est sub diuersis formis:
 est tñ idē fm eē p̄p̄iū: q̄tenus vna mā fm essentia est
 susceptiua oium formaz. ¶ Ad p̄firmationē dōm: qz
 in suba dī eē mutatio a nō subto in subm: vel ecōuerso
 appropriatē: nō qn possit sic esse in q̄libet mutatione si
 cōsiderent termini p̄mi mutationis: qz sunt hitus r pu-
 tio: vt 1° hui⁹ ampli⁹ onda. ¶ Ad p̄bōne de 5° phyfi.
 dōm: qz p̄hs logt de suba appropriate: qz in ea non sit
 mor⁹: vt ēt patebit in vndecimo hui⁹: s̄z in suba vere sit

motus: loquitur et de p̄trietate stricte sumptarde qua
 concedo qz non est in substantia: vt dictū est: q̄re rē.
Quonia dō p̄traria diuersa sp̄e: corrupti-
 bile aut r icorruptibile p̄traria: p̄riuatō. n.
 in potetia determinata: necesse diuersuz eē
 gñe corruptibile r icorruptibile r ē. Textu
 cōmenti vigesimisepti. Qd. VII.

Queritur An corruptibile r incor-
 ruptibile differant genere.
 Videt qz nō: nā sunt in eodē p̄dicamēto. q̄
 in eodez gñe. p̄ia est euidēs. p̄batio aūtis:
 qz suba p̄dicamētalis diuidit p̄ corporea r
 incorporea: aliq̄ aut corpea est corruptibilis: ois aut in-
 corporea est incorruptibilis. ¶ 2^a. Qd p̄dicat vniuoce
 de aliquo nō distinguit gñe ab eo: aliq̄ nō p̄dicat
 vniuoce de eo: sed substantia predicatur vniuoce de cor-
 ruptibili r incorruptibili. ergo rē.

Contra. p̄hs hic in litera.
Rñdeo p̄mo p̄mittā vnā distinctionē. Scdō ostē-
 dam duplicem conclusionem.

Quantum ad p̄m sciēdū: qz duplex est gen⁹: qd
 dā est physicū: qd dā logicū. Primū
 gen⁹ dī subycibile. Scdō dī p̄dicabile. Uoco gen⁹ phy-
 sicū: siue subycibile ipsaz mām: siue subm: vñ illa dñr
 eadē gñe isto mō: quecūqz hnt idē subm: vel eadē ma-
 teriā cōem circa quā p̄nt hie trāsmutationē: r q̄ nō ha-
 bent nō sunt idē gñe isto mō: vñ supiatus in s̄ decimo dī-
 ctū est: qz gñe differūt: qz nō est cōis mā. Uoco autē ge-
 nus logicū vel p̄dicabile aliq̄d cōe: qd est predicabile in
 qd de plurib⁹ sp̄e dñtib⁹: vñ illa dñr idēz gñe s̄ mō q̄
 cōtinent sub aliq̄ tali cōi p̄dicabili in qd de ip̄sis. Ex s̄
 infero correlarie: qz nō ē icōueniēs aliq̄ esse idē genere
 logico r differre physico: s̄z nunq̄ p̄tingit ecōuerso.

Quantū ad 2^m sit ista p̄ celo: corruptibile r icor-
 ruptibile differūt gñe physico. p̄batio
 hui⁹ illa sunt idē gñe physico: q̄ hnt idē subm vel mām
 circa quā p̄nt vicissim trāsmutari: s̄z corruptibile r icor-
 ruptibile nō sūt h̄z. q̄ rē. maior p3 ex dictis. p̄bō mino-
 ris: qz incorruptibilia: vel nō hnt mām fm vias p̄hoꝝ:
 vt dictū est 8° huius: r h̄z p̄positū: vel si hnt: non tñ ha-
 bent talē: circa quā possint cū corruptibilibus hie trāns-
 mutationē: qz iā nō eēt icorruptibilia. q̄ rē. ¶ 2ª celo
 sit ista: corruptibile r icorruptibile nō dñnt gñe logico.
 Doc p3: qz hnt aliq̄d cōe predicabile de eis in qd: puta
 suba. q̄ sunt idē gñe logico. p̄ntia p3 ex dictis: r intelli-
 tur in de corruptibili causato r finito ad excludēdū p̄m
 ens: qd rōne sue illuminationis est oino extra genus.

Ad argumenta In oppositū p3: qz conclu-
 dunt de gñe logico r faciūt
 p̄ scdā celone. ¶ Et hoc de decimo metaphysice.

Quā aut ois mor⁹ p̄mutatio qdā: p̄muta-
 tiones aut tres dicte: harū aut q̄ s̄z gnōnez
 r corruptionē nō motū: be aut sunt: que s̄z
 d̄dictionē: necē aut eaz q̄ ex subto in subm
 mutationē eē solā rē. Libri. XI. Qd. vnica.

Ircā Libruz vndecimū metaphy-
 sice. Querit. Utz generatio r
 corruptio sit mutatio successiua. Videt
 qz nō: qz si sic. ergo gnatio est mor⁹. p̄ns
 est falsum: vt p3 in litera. q̄ r aūis. p̄ntia
 p3: qz motus r mutatio vñr differre pe-
 nes successiuum r instantaneū: nāz mo-
 tus est in tempore: mutatio dō in instanti.

Contra

Tex. cō. 49.

Tex. cō. 56.
 Tex. cō. 24.

Euafo.

Tex. cō. 48.
 r. 49.

Tex. cō. 56.

Tex. cō. 48.
 r. 49.
 Tex. cō. 56.

Tex. cō. 50.
 Ad p̄mum.

Ad secundū.

Aliq̄d corp⁹
 nō esse in aliq̄
 spē d̄terminare

Caplo. 4.
 Ad tertium.

Arguit p̄m

Et. l. aliquo
 Et. l. d. s̄m
 guatur.
 Et. l. ab eis.
 Et. l. de eis.
 Tex. cō. 26.

Genus 2^a.

Tex. cō. 12.

Tex. cō. 48.
 Tex. cō. 56.

Ad q̄ntē fm
 in autē p̄p̄ia.

Qd. 4.

Incorruptibi-
 le duplex.

Cap. 10.

Etide hunc in
 tractatu trituz
 p̄ncipioꝝ.
 q. 8.

Caplo. 10.

Contra Nullū agens cuius suba est in tpe agit in nō tēpoze: vt dī penultima ppositione de cāis: s; suba gñantis est in tpe. g; agit in tpe: r p pñs generatio mensuratur tpe. ergo erit successiua.

Rñdeo. In ista qōne qdā tenet q nō: qdā tenet q sic. p ergo ptractāda est opio negatiua. z opinio affirmatiua.

Quātū ad p^m dī q foza subalis introducī in instā ti: r p pñs gñatio erit in istā: idē itelligēdū est de corruptiōe. Modus ponēdi ē iste: qz si ex aq gñetur ignis in toto tpe pcedēti pcessit alteratio: puta calefactio dispositiua māe aq ad introductionē foze ignis r in vltimo instāti alteratiōis foza ignis introducī: r foza aq remouet: vel corrupit: ita q gñatio ignis ē termin⁹ alteratiōis pcedēt. C^o Pro ista s^{ne} ar. sic. qz si gñatio ē successiua: vel eēt ex pte māe q subycit: vel ex pte foze: que acgrit nō ex pte māe: qz ipa ē idiuisibilis: nec ex pte foze me. Tū qz ipa ē simplici r inuariabili eēn⁹ pñsistens f^m Auctore lex pncipiū. Tū qz foze sunt vt numeri ex s^o bui⁹. sic rō numeri stat i idiuisibilitate: ita q nihil pōt ad dī vel dīminui a nūero qn mutet spēs sic de foza: vt ibi dī. Tū qz successio in motu f^m Lōmē. 4° pby. ca. de va cuo: vel ē ex resistētia mobilis ad motorē: vel medū ad mobile: s; in gnōne nō pōt dari p^m: qz mobile ē ipa mā: q nō hz de se vñ resistat: cū foza vniat māe sūme r vltimate disposite. nec z^m pōt dari: qz nullū est mediū in generatiōe foze. Tū qz foza imediātē vñt māe: r agēs imediātē passo sūgīt. Tū qz termini gnōnis sūt dīctorū. s. eē r nō eē: vt dī hic in lra: s; si est successio. g mediū: iter dīctoria aut nō est mediū ex. 10. bui⁹. gī gnōne nō erit successio. C^o S. Ad pncipale: qz si sic. g foza subalis suscipit magis r min⁹. pñs est falsuz. g r añs. pbō pñe: qz si gñatio talis foze eēt successiua: neciō illa foza hiet gduz: r p pñs pōt pncipari f^z magis r min⁹. falsitas pñis p^z p pñm in pdicamētis. ca. de suba: vbi dicit: q suba non suscipit magis r minus. C^o S. Si sic. g foze subali ē aliq dīuū. pñs est falsuz. vt dī i lra parū post. pbō pñe: qz gñatio eēt mor⁹: ois aut motus est inter dīa vel media: vt oem est. s. C^o S; istā opi. nō teneo: cui⁹ improbatio qñtū ad s^{ne} patebit ex pfirmatione opinionis seqntis. C^o Cōtra modū ponēdi ar. sic. qz si sic. g accūs nālī eēt sine subro. pñs ē falsuz. g r añs. pbō pñe: qz alteratio vñ foza ista: f^z quā est alteratio pcedēs si fundat in aliquo subro f^z erit mediātē foza subali: calor g pcedēs formas ignis f^m te fundabit in mā aq mediātē aliq foza subali qro mediātē qua: nō mediātē foza aq: qz cū foza aq repugnet calori magis erit cā corrupēdi calorē qz essēdi ipsuz in mā aq: nec est ibi mediātē foza gñanda ignis: qz illa nō dū est: r ē qz accūs ē posteri⁹ foza subali: median te q fundat in subro: calor aut iste pcedit formā ignis f^z te. g erit sine subro: nec rōnes hui⁹ opionis cogūt. C^o Ad cui⁹ euidētiā est notādū: q motus pōt accipi duplī: cōi ter. s. r dīte: eo mō q loq^r pbs p topicoz de pprio: naz ppziū f^m eū ibi cōiter acceptū uenit diffōni r ppzie passio: r tñ illud nomē cōe dētū approximat ppzie passio: r retinet nomē cōe: r dī appropriate ppziū: diffō aut noiat termin⁹. Silt^r in pposito: mor⁹ qñqz sumitur cōiter ad oēz mutationē: sic hic iseri⁹: r in 3° pby. vbi diffiniit mor⁹: q ē act⁹ entis in po⁹ rē. vñ 3° pby. explanans Ari. diffōne mor⁹ p exēpla: exēplificat de gnōne r alteratiōe: r oī alia mutatiōe: qñqz aut accipit mor⁹ dīte: vt dī stinguit gñōne r corruptionē: vt hic r in 5° pby. C^o Et notādū: q gñatio r mor⁹ dīte accept⁹ nō dīnt penes successiū r instāteuē: s; tñ penes terminos. C^o Ubi sciēdū q termini cuiuscūqz mutatiōis duplī pñt sumi. s. vt termini pñi: vt termini pcomitātes: termini pñi in qua

cūqz mutatione dñr hius r puatio. ex^m: ex nō albo fit al bū r e^z: r ex nō igne fit ignis: r e^z: s; termini pcomitātes dñr: qz ambo sunt affirmatiui: qz tñ vñū includit puatio nē alteri⁹ dicant cōcomitātes puationē r bitū: q sunt termini pñi. ex^m: ex nigro fit albu: r e^z: ex aq fit ignis: r e^z. Ad ppositū: ois mutatio dī gñatio accipiēdo terminos pños: illa enī est mutatio a nō subro in subz: vel e^z: que ab Ari gñatio r corruptio noiat in quocūqz gñe fit: ois ē mutatio dī mor⁹ accipiēdo terminos pcomitātes: r il la est mutatio a subro in subz q ab Arist. dī mor⁹: q aut gñatio r mor⁹ nō distinguant penes successiū r instāte neu: p^z Ari. 5° pby. vbi distinguēs gnōne a motu collo cat mutationē a nō albo in albu sub gnōne: q tñ mutatio est alteratio: r p pñs successiua nullo dubitāte. C^o Cōtra igit ois mor⁹ est gñatio si sumant termini pñi. q sūt ba bit⁹ r puatio: r e^z ois gñatio est mor⁹ si sumant termini pcomitātes: q sunt ambo affirmatiui. C^o Rñdeo pcedo q infer^r. C^o Cōtra: qliter g in sua suba spālī negat esse mor⁹ hic ifra: r 5° pby. plusqz in alyz gñib⁹: cū in quozz gñe possit dici eē gñatio r mor⁹ f^m terminos sic: vel sic acceptos: C^o Rñdeo q subm gnōnis subalis. s. mā est minus ens qz in alyz mutationib⁹: vñ hic r p de gnōne: mā dī eē nō ens simplr: iō in suba dī magis appropriā te mutatio a nō subro in subz: vel e^z qz in alyz gñib⁹: pp hoc nō ita pfecte in suba dī eē mor⁹: q ē iter duos termi nos positiuos dīos: distinguēdo g motū a gnōne penes terminos: dico: vt pdixi: q in suba est mor⁹ r gñatio: r si militer in qñitate r qñtitate: excepto q in suba est gñatio simplr: r in alyz f^m gd: vt dī in lra. C^o Ad pñā rōne dī co: q pōt eē successio ex pte vtriusqz: cū dī de mā: q ipa est indiuisibilis: dico q vep est de se: tñ est diuisibilis p accūs rōne qñtatis: cū postea dī de foza: q est indiuisi bilis r simplex: dico q est indiuisibilis f^z eē specificū: qz sic abstrahit ab oī gradu: r sic itelligit ille Auctor: r Ari. 8. bui⁹: vt ibidē dictū fuit: s; b nō obstāte ipa hz gradus indiuiduales eēntiales: f^z quos pōt intrinsece participari. C^o Ad z^m pbōne dico: q successio pōt eē in pposito tā ex pte māe qz forme: cū arguit de mā q non hz vñ resi stat: dico q verū est de se: s; tñ vt est sub foza r dispōne dīa foze inducēde hz vñ agēti resistat: r sic est resistētia mobilis ad motorē: est ēt ibi resistētia medū ad mobile put dispō dīa t^z locū medū. Tū aut addit: q foza ime diātē vñt māe rē. dico q verū est corrupta pma forma: verū tñ pus ex nā rei corrupit p⁹ qz z^m introducat: r illud pus mediat inter formā r formā: r agēs r passuz. C^o Ad 3^m pbōne: cū dī: q termini gnōnis sunt dīctorū: dico q falsuz est: s; sūt puatio r bitus: vñ p eē r nō esse intell git Ari. puationē r bitū: vt declaratū fuit. 4° bui⁹ in qdā qōne. C^o Ad rōne z^m pncipalē cū infer^r. g foza subalis suscipit magis r minus: pcedo pñs. C^o Ad illud de pdi camētis: q suba nō suscipit magis r min⁹ itelligēdū est de suba f^m eē specificā: r nō f^m eē indiuiduale: qz si sic includit gradus: vt pbabit. C^o Ad 3^m dico: q sube est ali qd dīuū accipiēdo large dīetate: vt fuit oñ sum. 10. bui⁹. C^o Ad probationē dicēdū: q loquitur de ptractate stri cto modo: vt ibidē m dictum fuit.

Quātū ad z^m vt meli⁹ appareat opio affirmatiua declaro tres s^{nes}. C^o Prima sit ista: q foza subalis hz gradus intrinsecos eēntiales: f^m quos suscipit magis r min⁹ r intrinseca diuisione. Dac oñdo sic. pmo ex qñitate ppzia cōparata ad subm: cui⁹ est: r arguo sic. calidum intēdi r remittit. g ignis: r hz p^m. añs p^z ad sensuz. pbō pñe. cā nālī silt^r se hñte: cātū silt^r se hz: s; ca lor i diuersis indiuiduis ipsi⁹ ignis nō silt^r se hz: mā vnus calor ē itēstoz alio: p^z g q ignis q ē cā nāl caloriz nō silt^r se hz: s; vñ⁹ est itēstoz qz alius. maior: pbaf: qz ois causa

Cur ois mu tatio dī gene ratio r mor⁹.

Tex. cō. 7.

Slide in. 4. dī 10. q. 2. t. c. 12 7. 22.

Cur nō perfe cte ē motus i substantia.

Ad pñimum oppo. C^o S; diuisibi lis r indiuisi bilis r ē fo⁹.

Que suba su scipit magis r minus: r q non.

Dō. 6.

Ad qōne f^m niētē ppziā r tener pte affir matiua nō a bilr: s; a pau cio teneatur.

ppositū
cōis
moder
pñica
caplo
vñba. r vi
cō. 10.
cō. 11. in fi
cō. 12. in scō
cō. 15.
cō. 16. bui⁹
cō. 17.
cō. 18.
cō. 19.
cō. 20.
cō. 21.
cō. 22.
cō. 23.
cō. 24.
cō. 25.
cō. 26.
cō. 27.
cō. 28.
cō. 29.
cō. 30.
cō. 31.
cō. 32.
cō. 33.
cō. 34.
cō. 35.
cō. 36.
cō. 37.
cō. 38.
cō. 39.
cō. 40.
cō. 41.
cō. 42.
cō. 43.
cō. 44.
cō. 45.
cō. 46.
cō. 47.
cō. 48.
cō. 49.
cō. 50.

nālis agit q̄tus p̄or: r̄ fm vltimū potētie: r̄ sic ois causa
 eque p̄fecta causabit effectū eque p̄fectū. ḡa destructio
 ne p̄ntis effectū nāli nō eq̄ p̄fecte: r̄ non s̄l̄r se h̄ntem: nec
 cā nālis s̄l̄r se h̄bit. ¶ Sed diceret: q̄ diuersitas calo
 ris causati accidit p̄p̄ d̄iuz agēs ipediēs: nam ipse ignis
 q̄tū est de se semp̄ causaret calorē eq̄ itēluz: s̄z ipedit p̄
 d̄ia: iō q̄nqz intēluz: q̄nqz remissuz causat. ¶ Contra,
 excludat̄ oē d̄iuz: p̄z q̄ diuidua ignis sibi derelicta non
 s̄nt eque calida: q̄ maior: ignis calidior est paruo igne:
 ceteris parib⁹. ¶ Alr̄ d̄ negādo minozes: q̄ calor non
 causat̄ ab igne effectiue: s̄z ignis est in sola potētia passi
 ua respectu calozis. maior aut̄ rōnis h̄z veritatē de cau
 sis nālibus effectiuis. ¶ Contra: q̄ ois po⁹ māe passi
 ua est d̄dictionis po⁹ hui⁹: s̄z ignis non est po⁹ d̄dictionis
 ad formā calozis: alr̄. n̄. possit eē calidus r̄ nō calidus. ḡ
 nō est in po⁹ māe passiuā ad calorē. ḡ crit cā ei⁹ effecti
 ua: r̄ tunc idē qd̄ pus. ¶ 2⁹ p̄ncipalr̄ arguit̄ ad idem ex
 qualitate p̄p̄ia cōpata ad aliud subm: sic in alteratiōe
 p̄cedente corruptionē aq̄ in ignē itroducit̄ calor. ḡ r̄ for⁹
 ignis nō p̄fecta. ḡ remissa: r̄ sic h̄z p̄positū. aīz et p̄z s̄z
 eos. p̄ p̄ntia p̄bat̄. Tum q̄ nullū p̄p̄iū accūs est sine
 p̄p̄ia forma sui subit: vñ corpa in aq̄ vel aere nō tan
 gunt se imediatē: q̄ h̄uiditas aeris nō est sine aere: nec
 aq̄ sine aq̄ ex p̄ de aia. sed calor est p̄p̄iū accūs ignis:
 r̄ maxie calor ḡiatus in alteratione facta ab igne. Tuz
 q̄ eadē rōne totus calor igneus possit eē in aq̄ sine for⁹
 ignis: qd̄ vñ oino ex rōnē. 2⁹ p̄ntia p̄ncipalis p̄bat̄: quia
 forme specificē repugnātes: ipole est q̄ sint in eadē mā
 s̄z eē itēluz. ḡ h̄nt̄ ibi eē s̄z eē remissuz: puta for⁹ aque r̄
 for⁹ ignis in p̄posito. ¶ 3⁹ ar. sic. De qd̄ mutat̄ p̄tiz
 est in termino a q̄ r̄ p̄tiz est in termino ad quē: ex ō p̄p̄yfi.
 vbi dicit̄ Lōmē. q̄ h̄z v̄itatē in q̄tuor ḡnib⁹: r̄ p̄ p̄ntis in
 mutatiōe subali alr̄ nō eēt nisi in trib⁹: tūc q̄ro ly p̄tiz r̄
 p̄ti aut̄ accipit̄ p̄ diuisibilitate for⁹: s̄z quā est mor⁹: aut
 p̄ diuisibilitate subit: qd̄ mouēt̄. si p̄ h̄z p̄po⁹: q̄ forma
 subalis est diuisibilis. si 2⁹. Tuz q̄ p̄p̄o p̄bi erit fal
 sa: nā illa vna ps mobilis sit. a. puta pedalis: illd̄. a. per
 mutat̄: r̄ tñ s̄z rē nō est p̄tiz sub vtroqz termino: s̄z in al
 tero solū. Tuz q̄ p̄tiz aliqd̄ totū sil alterari ex s̄o p̄p̄y.
 r̄ in de sensu r̄ sensato: igit̄ in tali alteratiōe p̄tiz r̄ p̄tiz
 nō p̄nt accipi ex p̄te mobilis. Tuz q̄ Arz. peteret p̄n̄m:
 vult. n. ibi pbare q̄ oē mobile est diuisibile: accipet. n.
 qd̄ vult pbare. nā si mobile h̄z p̄rim r̄ p̄rim est diuisibi
 le. ¶ 4⁹ arḡ sic. Ois p̄fectio q̄ p̄t numerari in plu
 rib⁹: maiorē p̄fectionē dicit̄ in plurib⁹ q̄ in vno fm̄ Aug.
 4⁹ de trinitate caplo p̄: s̄z foza ignis est numerabilis in
 plurib⁹ idiuuidis. p̄z. ḡ r̄. si igit̄ duo ignes iungantur r̄
 fiat vn⁹: q̄s deberet ambigē: q̄ ille vn⁹ ignis p̄fectionez
 r̄ intēsiore formā h̄eat q̄ duo. ex q̄b⁹ cōponit̄ seozlum
 s̄p̄tri: nā duo p̄fecta p̄fectius aliqd̄ ponūt q̄ vnū tm̄: ce
 teris parib⁹. ¶ 2⁹ p̄clo sit̄ ista: forma subalis nālis est
 actu extēsa h̄ns p̄tē ex p̄tē. Vāc oīdo sic. Ois foza: que
 nō respicit̄ māz indiuisibilr̄ extēdit̄ ad extēsiōnē māe:
 r̄ h̄z p̄tē ex p̄tē: s̄z q̄daz foza subalis nālis est h̄z. ḡ r̄.
 maior: p̄z: q̄ de aia buntoz: de qb⁹ forte minus v̄: dixit̄
 Aristo. p̄ r̄ scd̄ d̄ aia. q̄ diuidit̄ ad diuisionē corp̄is: si
 cut̄ inducit̄ in aialib⁹ annulos: q̄ diuisa in p̄tes sentiūt̄
 r̄ mouent̄: r̄ p̄ p̄ns aia diuidit̄ in cis. Dico aut̄ formam
 subalē nālez: que est de mā educibilis p̄ nām ad exclu
 dendā aiaz rōnalē: q̄ illa nō est extēsa: nec diuisibilis
 in eēntia. ¶ 3⁹ p̄clo est̄ ista: generatio forme subalis est
 successiua. Hoc p̄z ex p̄dictis: q̄ cū h̄eat gradus: r̄ sit ex
 tēsa h̄ns p̄tē ex p̄tē nō p̄t induci in instanti. ¶ 4⁹
 3⁹ p̄p̄yfi. Data diffōne motus exemplificat̄ p̄hs de ge
 neratione r̄ corruptione: ga. s̄. gnātio est actus gnābilis
 in q̄tū generabile: r̄ corruptio actus corruptibilis i q̄tuz

corruptibile: sic: ois mot⁹ est successiua trāsmutatio:
 s̄z gnātio est mot⁹: vt dicit̄ Ari. 3⁹ p̄p̄y. ḡ r̄. ¶ Sed dices
 q̄ Ari. 3⁹ p̄p̄y. loq̄t̄ de motu large p̄ oi mutatiōe: s̄z diui
 dit̄ eā in spēs 5⁹ p̄p̄y. r̄ ibi separat̄ gnōnē a motu: p̄bans
 q̄ generatio: que est a non subiecto in subiectum non est
 motus: qui est a subiecto in subiectum. ¶ Contra: q̄ si
 sic. ergo vsqz ad locum illum vbi diuidit̄ mutatiōnē in
 suas spēs loq̄t̄ de mutatiōe large r̄ cōiter: s̄z pus aīz illd̄
 caplm̄ d̄ iuxta p̄n̄m anti: r̄ h̄z hic in l̄ra: q̄ in oi motu reg
 rit̄ ips. ḡ in oi mutatiōe: r̄ p̄ p̄ns ois mutatio erit successi
 ua: r̄ sic h̄z p̄positū. p̄ 20 ista p̄ne h̄nt̄ multe auctoritates
 tā in sexto: q̄z in septimo p̄p̄y. quas cā breuitatis omitto.
 Recolo enī me h̄ac mām p̄lixius pertractasse in quadā
 q̄ōne ordinaria: r̄ intellige de corruptiōe: qd̄ dictū est de
 gnōne in illa q̄ōne: q̄ eadē rō est vtriusqz.

Ad argumētū in opp^m cū insert: q̄ gnātio ē
 motus: cedo p̄ntis r̄ ipm̄ p̄ntis:
 p̄mo mō exposito i corpe q̄ōnis: r̄ ibidē dictū est ad id
 qd̄ allegabat̄ de p̄ho h̄ic: r̄ in 5⁹ p̄p̄y. Et hec de 11ª meta.

Postea qz quecūqz ex vniuoco sit substā
 tia: nam r̄ que nā sunt substantie: r̄ alia r̄ c̄.

Liber duodecimus. Questio. I.

Ircā libru duodecimu metaphy.
 Qnerit̄ p̄. Vñ ois p̄ductio
 vel inductio cuiuscūqz foze sit vniuoca.
 Vñ q̄ nō: nā ois p̄ductio vniuoca reg
 rit̄ similitudinē forme iter p̄ducēs r̄ p̄du
 ctū: p̄ hoc enī distinguit̄ ab equo ca: sed
 nō ois p̄ductio forme est h̄z. ḡ r̄. m̄i
 noz p̄z in p̄ductione calozis vel plāte facte a sole.
 ¶ Contra. p̄hs hic in litera: r̄ idē h̄z septimo huius.

Indeo. primo p̄mittam triplex distinctionez. 2⁹
 concludam vnam cōclusionem.

Quātū ad p̄m cū ois p̄ductio vniuoca necio regrat
 similitudinē foze aliquo mō inter p̄ducēs r̄ p̄
 ductū sit ista p̄o distinctio: q̄ similitudo realis est duplex:
 qd̄a formalis: r̄ qd̄a v̄malis. Prima est q̄n agēs h̄z for
 mā quā producit̄ formalr̄ in se vt hō ḡnat̄ hoies: equus
 equū. 2⁹ mō est q̄n agēs h̄z formā quā p̄ducit̄ in se v̄tus
 liter nō foialr̄: vt cū sol ḡnat̄ calorē in medio. ¶ Scd̄a
 distinctio sit hec: similitudo foialis est duplex: qd̄a s̄z spēs:
 qd̄a fm̄ aliquid cōius. ex^m p̄mi. hō ḡnat̄ hoies. ex^m scd̄i.
 cū equus generat̄ mulū: q̄b⁹ est forte genus aliqd̄ cōe: pu
 ta iumētū: vel aliqd̄ tale: in quo p̄ueniūt̄ equus r̄ mulus:
 vt dicebat̄ 7⁹ huius. ¶ 3⁹ distinctio sit hec: similitudo fm̄
 speciem specialissimam est duplex: quedam in forma
 r̄ modo effendi forme: quedam in forma solū: r̄ non in
 mō eēndi forme. Exēplū p̄mi: hō ḡnat̄ hoiem: p̄z exēplū
 scd̄i: artifex p̄ducēs archā: nā lz foza arche sit in vtroqz:
 tñ in artifice existit̄ fm̄ modū intēcionalē: in archa autē
 fm̄ modū realē. ¶ Ex his p̄nt̄ h̄z q̄tuor gradus in simi
 tudine r̄ gnōne vniuoca. p̄mus est p̄fectissim⁹ q̄n. s̄. simi
 do est inter ḡnans r̄ genitū in foza: r̄ in mō eēndi foze. se.
 cūdus aliq̄tulū deficit a p̄mo: q̄n. s̄. similitudo in foza: non
 aut̄ in mō effendi. terti⁹ q̄n est similitudo in foza nō s̄z spēs
 sp̄alissimā: s̄z fm̄ aliqd̄ cōius. quartus est q̄n est tñ simi
 tudo virtualis r̄ nullo mō formalis: r̄ talis vniuocatio ē
 improp̄yissime dicta: r̄ s̄z qd̄. ¶ Ex his p̄cludo correla
 tiū: q̄ aliqua p̄ductio est vniuoca fm̄ vnū gradus: r̄ tñ
 equoca fm̄ aliū gradū in q̄tū deficit ab alio. Cui⁹ rō est:
 q̄ q̄n inter duo extrema ponunt̄ plura media q̄to me
 diū recedit̄ ab vno extremo: tanto accedit̄ ad alterum: r̄
 cōuerfor̄nūc aut̄ vniuocatio r̄ equiuocatio stricte sum
 pta: sunt quedam extrema: inter que cadunt̄ predicti gra
 dus vniuocationis vt media: r̄ ideo q̄to aliquis gradus
 recedit̄

Euasio.
 Euasio.
 Al. mere.
 Tex. cō. 17.
 Al. mere.
 Tex. cō. 113.
 Tex. cō. 7. r̄ 32.
 r̄ 37.
 Vide in. 2. d.
 2. q. 9.
 Tex. cō. 23.
 Cap. 8.
 Vide in q̄ro
 d. 44. q. 1.
 Tex. cō. 95.
 Tex. cō. 20.
 Que forma
 subalis exten
 sa: r̄ que non
 Tex. cō. 6.

Abi supra.
 Euasio.
 Tex. cō. 7. r̄
 infra.
 Tex. cō. 5.
 Vide in p̄
 cipia buo
 croia.
 Al. illo.
 Argf p̄mo.
 Tex. cō. 15.
 Tex. cō. 32.
 Realis simi
 tudo duplex.
 Foialis simi
 do duplex.
 Tex. cō. 28.
 Vide in plo
 go p̄mi. q. de
 p̄ari ad linē
 Gradus ḡna
 tiōis vniuoc
 Vide Scotū
 in fili de me
 dicina: vbi. 6.
 Tertio.
 Tex. cō.
 Tex. cō.

recedit ab vniuocatione stricte sumpta: que est fm pmi gradu: tanto accedit ad equiuocatione: que est fm vlti mu gradu: r id generatio muli ex equo pot dici equoca si coparet ad gnone bois ex boie: pot et dici vniuoca si coparet ad generatione plante ex virtute solis.

Quatu ad z^m sit ista celo respouia ad qone: q ois pductio cuiuscuzqz forme est vniuoca: acci piedo large vniuocatione fm aliqne gradu predictoruz: r sic intelligit philofophus.

Ad argumentum in oppositu ccedo ma rione stricte. Aliter neganda est vt pz ex dictis.

Abouet aut vt amati: moto no alia mouet r c. Tex. co. trigefimiseptimi. Qd. II.

Veritur Utru pmi celu mouetur imediate a p pno. C Dm fm rei veritate: q pmi mobile bz duo mouetia: vnu separatu: qd est de^o moues in rone amati r desiderati: aliud iunctu: qd est intelligetia scda imediate post deu: r q imediate mouet in rone amatis: r mediate illa de^o celu mouet: r h est ex pressa snia Ari. 9. meta. C S; qd de intentione Ari. dicit vn^o expozitor: q snia sua est: q celu mouet imediate a p pno: qd est de^o. S; h no vt valere: qz supius dixit: q p^m moues mouet p^m motu in rone amati: opz q sit aliqd moues: qd moueat in rone amatis: de quo dixit. s. q ipz psegit maxima delectatio ex h: q intelligit r amat p^m moues: r illud est alia z^o intelligetia: q vocat aia celi no in rone iformatis: s; in rone mouetis: vt onsz e s^o hui: r bec est expsa snia Lome. s^o pby. vbi exponit p^m affi gnas p celo duplex moues: vnu iunctu: r aliud separatu: h et vt expsa snia Ari. in s^o pby. q po^o infinita non pot mouere corp^o i tpe: qz sic alia po^o finita possit moueri in eqli tpe: eo q augmetata vntute motiua minuit tps: in q mouet: fm h g bz: q de^o no pot imediate care motu p prie dictu: q cu sit successiuus necio erit in tpe: posuit g duo mouetia ordinata: quozu pmi mouet mediate: quia dat vntute z^o: r q ppetuo dat ista vntute: id est ca ppetuita tis in motu: finitas aut vntutis recepte si finita sit: qn non est aliud a na angelig est z^o moues est ca successiois in motu: qz illi vntu si po^o finita pot ee aliq resistetia i mobili: q no possit ee re^o vntutis ifinite: h vt itetio Ari. ipse tn vtruzqz moues vt accipere p vno: r illud pmittere in coputatione subaz imaliu: quaru numerus accipitur fm numerum mobiliu celestium. vt patet infra.

Stensuz est aut: r qz no ptingit hie hac substaria magnitudine vlla: veru sine pre i diuisibilis: mouet. n. p infinitu tps: r no bz potetia ifinitaz finitum r c. Texti comentu quadragesimiprimi. Qd. III.

Veritur Utru Ari. posuerit oes itel ligetias vntutis ifinite: r per pns quosda deos. Ut q sic na supius. c. 4. repetit onsz ee s^o pby. q no puenit p^m moues hie magnitudine ex eo: q bz po^o ifinita: r po^o ifinita no pot ee in magnitudine finita vel ifinita. C Itē post illud caplm statz in pⁿ. 5. ca. qrit vtrum ponedu sit tn vna tale subaz ee: aut ples: r determinat q ples fm numeru lationu. g vt ee itetio sua coparado qne pcedete ad qne seqntie: q ples sut sube sine magnitudine: qz ples po^o ifinite. C P. In eode s^o ca. post pⁿ di. cit: q tot subas est necesse ee na sempiternas r immobiles fm se r sine magnitudine pp pdicta caz. s. q dicta fuit in 4° ca. q est hie po^o ifinita: qz illa no pot ee in magni

tudine finita vel ifinita: r hoc mo fuit lra pus exposita. C P. In si. b^o ca. d. q si qs accipiat h solu a pms pbs: q pmas subas deos existimauerit: dine itaqz dcm esse putabit: r fm veri similitudine: in qb^o verbis vt approbare sniaz illoz: q subas separas posuerit deos ee: r pns potetie ifinite. C P. 4° qz. p. in plogo: r 6° hui^o vocat ista sciaz theologa r dina: qtenus est de subys sepatis a motu: r a ma: no solu hz p consideratione: s; et hz ee: qd no valet nec vt valere nisi oes ille sube eent oy pp istas auctes: qda tenet pre affirmatiua huius questionis.

Contra qa nulli auctoz vt ee iponeda falsa snia: nisi expse bea^o ex dictis suis: vel euidenter sequat ex dictis suis: s; itelligetiam seu angelu ee po^o ifinite: seu ens ifi^m r a se: r quoddā necesse ee: siue deum no solu est falluz: sed valde absurdum qz ei^o opposituz pot demostrari: vt patebit infra: nec illud sequitur ex li tera phi. g no vt h sibi ronabilr imponendum.

Rudeo. g sequedo doctrina scotica declaro duas pnes. C P^oia s^o sit ista: itelligetias alias a p^o no ee po^o ifinite est veru: qd pot demfari. pbo hui^o: ipole ee ples deos. g ples nas simplr ifinitas. ans sup ponit p nuc: qz iferi^o i fine b^o opis oz demfari. p. 6. vias qone de vnitae pncipis vniuersi. pna ee euides: qz glibz de^o si eent ples hiet po^o ifinita: r ee qdā necesse esse. C 2° s^o sit ista no ee ples deos: seu ples subas po^o ifinite est veru ex itetioe phi pcessuz. Hac ondo qdruplr. p ex itetioe ei^o in h 12° meta. na iferi^o ca. vlti. pcedit oia entia hie iter se ordinē r ad vnu p^m: s; ifinitu itetioe no pot ee subordinatu eentia^o alicui alteri: nec sic ad finē: qz bo nu ifinitu no est pp aliud: s; bonu totu vniuersi vtroqz mo se hz. s. r in ordine entiu iter se: r in ordine eorum ad optimu separatu nec ifinitu pot ee alteri subordinatu vt pncipati: qz ipm hz vntute ifinita: r tn fm Ari. in fine hui^o. r z. entia no volut male disponi. vn^o g pnceps: r per pns no erit pla ifinita: qz no eent ordinata dicto modo. C Rudeo q Ari. pcedit ordinē in entibus separatis: qz ca z^o depeder a p^o: s; no sit causalr ab ea: sic est in spib^o figuraz r numeroz: qz posterior spes nueri r figure no est calster a pozi spei: s; depeder ab ipsa. C Contra: qz nihil est depedes ab alio i eendo: a quo no bea^o ee in aliq gne cae. opp^m pdicati vt iferre opp^m subti: r pslr de p manetia: nec obstat illud d numeris: qz numerus minoz malr r potetia^o accept^o est ps numeri maioris: ps aut hz rone maē: vt pz s^o h^o. c. de ca: ptes ingt ton^o: vt ex q cae sū: r ibide: hoz aut h qst subz. i. mā vt ptes: mueris ho minor actualr r foialr accept^o no est ps maioris: nec ab ipso sic accepto depeder maior numerus in eendo.

C P. Supius ca. 4. dicit de p mouete: qd mouet sicut appetibile r itelligibile mouet no motu: sic aut mouet itelligetia sibi pxima. g cat itelligere illi: s; illd itellige re: vt isti onz hz Ari. c. seqnti est ide cu suba itelligetie. g cat subaz z^o itelligetie: r p pns itelligetia est cata ab ipo. g no est de^o: nec po^o ifinite. C Dices: q illud mouere pmi est metaphozicu: r no est pprie aliqd care. Contra: ois itellectio q no est eade obto causat ab obto: r vt q effectiue p Lome. q vult q balneu in mete mouet vt cficiēs. C 2° pbat ide ex itetioe Ari. s. pby. vbi pbat q moues po^o ifinite no pot imediate mouere celu. g mouetur imediate ab aliquo mouete finito: illud est itelligetia ppa motrix: vult g q itelligetia sit finita: r p pns no de^o. C P. Ibidē s^o pby. vult q moues po^o ifinite mouet celu motu ifinito r no imediate: vt dcm est. g mediate itelligetia: r hac asserit Lome. ee itetioe ei^o in h. r. s. q moues finitu mouet imediate: sūt g illa duo mouetia ordinata: tuc sic: qncuzqz sunt agentia eentia^o r ordinata: aut z^o accipit ee a pmo exēplū de celo r agente pncialr

Quarto. Tex. co. 50.

Tex. co. 21. Est quantum argumētū si illa pma duo cōiungant r ponant catz. Thomas r Henricus. Vide Scotū in quo. q. 7. querit Sepā in quo.

Ad qone fm mēie ppia.

Tex. co. 52.

T. co. vltim.

Hen. euasio.

Tex. co. 34.

Tex. co. 36.

Tex. co. 39.

Euasio.

Co. 36. h^o. 12. Tex. co. 79. vel. 75.

Lome. 41. r alibi. Agētia ordū nata se habēt adinuenem in triplici oia.

ri corruptibilis: aut accipit aliquā influentiā a pmo. exēplū
 baculo accipit motū a manu vt moueat lapidez: aut 3°
 ambulo agētia attingūt eūdē effectū immediate. exēplū de
 pie 2 mfe re^m gnōnis plis: vt oñsuz fuit. 8. hui⁹. q̄ro ḡ quo
 istorū triū modoꝝ se hñt illa duo agētia i mouēdo celū:
 nō 3° mō: qz statī seq̄t: q̄ in eqli tpe: imo i eodē moueret
 vñs finita 2 infinita: qd̄ est 3° supp^m. Si def 2^m hī ppo^m:
 cū fm Ari. nihil recipiat in itelligētia aliud ab ei⁹ nā: si
 def 3^m p3 euidēter: q̄ h̄ ē ppo^m: p3 q̄ ḡ Ari. sic itellext
 illa agētia sic ordinata: qz 2^m esse depēdeat a p̄: tūc p^m
 mouet mediate: qz dat eē: 2^m vñtē p̄mo mouēti: qz p̄
 petuo dat esse illud 2^m virtutem: iō est cā p̄punitatis in
 motu: finitas aut vñtū recepte: q̄ nō est aliud a nā ange
 lūest cā succēssōis in motu: qz illi vñtū pōt eē aliq̄ resti
 stētia i mobili: q̄ nō posset eē re^m vñtū infinite: vt iā supi⁹
 dictū fuit exponēdo lras. ¶ 3° pbat idē p Lōmē. q̄ de
 intērone Ari. loquēs i de suba orbis. ca. 7. dicit qz corp⁹
 celestē nō idiget tñ vñtū mouēte i loco: s̄ ē vñtū largiē
 te in se 2 in suba sua pmanētia eternā: 2^m legi: dixerūt aut
 ip̄s. s̄ Ari. nō dicere cāz agētē torū. i. celū: s̄ tñ cāz mouē
 tē: 2 illud fuit valde absurdū: 2 tñ illud. i. celū dixit eē for
 malr neciū: vt p3 9° hui⁹. ca. 7. est aut nihil in po⁹ semp̄
 termū. ḡ ita pōt stare cū intērone p̄hi: qz de⁹ eēt cā eē 2
 sube ip̄s? itelligētē: sic fm Lōmē. fuit itētiō ei⁹ de celo.
 ¶ 4° pbat idē p Aui. 9. meta. ca. 4. q̄ vult ex itētiōe: qz
 ois itelligētia creata est a p̄: s̄ 3° quedā ordinē: nā scōz
 itelligētia dicit eē cāz a p̄: 2 tētia a 2°: 2 sic de alijs: 2
 forte in h̄ nō solū nō dicit p̄ho: s̄ explicat illō d̄ mō 2
 ordine pductōis: qd̄ Ari. nō explicat: vel si dicat Arist.
 posuisse oēs itelligētia eē immediate pductā a p̄: tūc Aui.
 dicit sibi q̄tū ad ordinē quē ponit: s̄ in pposito p̄cor
 dar. s̄ q̄ itelligētia sit pducta: 2 p̄ nō est de⁹ nec pō
 infinite: de mō at illi⁹ cātiōis 3° itētiōne Ari. 2 Aui. nō est
 p̄tis speculōnis inq̄rere: sufficit. n. hie itētiōne Ari. q̄tū
 ad 3° nē: de q̄ q̄rīt qd̄. ¶ Ad p̄mā autē q̄ allegat dōz: qz
 vltima 3° illi⁹. 4. ca. nō est illa: qz p̄mō mouēs est sine ma
 gnitudine: 2 p̄ infinite: s̄ post istā seq̄t alia qz. i. suba imā
 lis est ip̄abilis 2 alterabilis: oēs enī aly mot⁹ sūt poste
 riores eo: qz est 2^m locū: hie at ē maior 2 supplet minor:
 qz illa suba nō ē mobilis fm locū: vt h̄ ex p̄dictis: 2 seq̄t
 celo. ḡ nō est mobilis aliq̄ motu posteriori: 2 ita i altera
 bilis: 2 ita seq̄t p̄m⁹. s̄ c. Utrū aut vñā talem 2 c. ita qz illa
 qd̄ referēda est ad suba: i alterabilē: de q̄ immediate p̄es
 sit fermo: 2 nō ad illā subam: q̄ est po⁹ infinite: de q̄ fuit
 fmo p̄s: tūc p̄cedo subas i alterabiles eē p̄les iuxta nūc
 rū lationū 3° itētiōne p̄hi. ¶ Ad scōz autē odz: qz
 negatio alicui⁹ p̄t p̄cludi de aliq̄ pp qd̄ per tot media:
 quot p̄t eē cāe in ip̄o repugnāte ad affirmatiōne oppo
 sitā: qz si aliqd̄ vñū sit cā adeq̄ta repugnāte illd̄ erit me
 diū adeq̄tū ad oñdēdū talē negatiōne. ex^m ad oñdēdū:
 qz hō nō est lapis pōt sumi p̄ medio: qz hō est alia: qz est
 risibilis: qz est rōnalis 2 forte rōnale: qd̄ est oīa specifi
 cā hoīs est h⁹ negatiōis 2 repugnāte cā adeq̄ta. ¶ Ad
 ppo^m dico: qz infinite itētia est cā vna repugnāte ad
 hie magnitudinē: s̄ nō adeq̄ta: purū enī intellectuāle non
 pōt hie magnitudinē: qz for⁹ intellectualis nō est extēsi
 bilis: s̄ si aliqd̄ intellectuāle sit q̄tū: h̄z mām q̄ p̄ficiat a for⁹
 itellectuāli: 2 tūc recipit q̄tū: nō rōne intellectuālitatis:
 s̄ rōne mātē: quā p̄ficiat forā intellectuālis: sicut est in
 hoie: opz ḡ illa duo iūgi. i. intellectuālitatē 2 imālitatem
 ad hñdū mediū sufficiēs: qz sic nō sufficit sola itellectus
 litas: vt p̄ i hoie: sic nec sola imālitas: vt p̄ i celo: qd̄ nō
 h̄z mātē 3° mētē Ari. vt p̄bat est. 8. h⁹. hec ḡ ppo^m ē 2
 h̄z infinite po^m nō h̄z magnitudinē: 2 h̄ ē 2a: itelluale
 nō h̄z mātē nō h̄z magnitudinē: ibi igit 2° h̄z si. 4. c. p/
 bat nō hie magnitudinē p̄ hie po^m infinite: s̄ illd̄ nō est

mediū adeq̄tū re^m p̄dicati: vt dictū est supius. 2. 3. c. post
 p̄m⁹ de sepatis subys h̄z: qz opz eas sine mātē eē: semp̄ter
 nas. n. eē opz: si 2 aliqd̄ aliō sepitemū actu igr: 2 postea i
 p̄n⁹. 4. c. h̄z: quō ille sube mouētes sūt itellectuales nāc:
 qz oēs a p̄mōuēt: 2 appetētes 2 itelligētes. Ex istis ergo
 duob⁹ h̄z vñū mediū ad remouēdū magnitudinē: qz est
 intellectualitas sine mātē: 2 h̄ est mediū adeq̄tū respectu
 hui⁹ p̄dicati: qd̄ est nō hie magnitudinē: q̄ ḡ d̄ ca. 5. qz
 opz tot eē subas sine magnitudie pp cāz p̄dicatā: h̄z d̄z in
 telligi de illa cā adeq̄ta: q̄ est itelligibilitas sine mātē: que
 d̄ca est in p̄n⁹. 3. 7. 4. c. Et 3° h̄z ista lra alr exponēda ē q̄
 expōsita sit p̄us in sniando lras. s̄ qz nō d̄z referi ad illas
 p̄pōnē q̄ tacta est in fine. 4. c. de infinite po^m: qz h̄re po
 tētia infinite: vel nō est cā: vel saltē nō est adeq̄ta: qz p̄di
 catū p̄uenit oi itelligētie: hie aut po^m infinite soli deo cō
 uenit. ¶ Ad 3° autē d̄m: qz illud nō dicit affirmatiue: qz
 si quis inq̄t h̄ accipiat putabit d̄ine eē dictū: loq̄t ḡ non
 qz ipse hoc intēdar: s̄ qz aliquis ali⁹ forte h̄ putabit d̄ine
 eē dictū: qz multi antiqui 2 maxie vulgares: vt ibidē in
 nuif: putauerūt q̄sdā hoies sepatos deos eē. ¶ Ad 4°
 d̄m: qz ista scia d̄i diuina: seu theologia: qz est de subys
 sepatis: nō qz oēs sint qdā d̄y p̄ter p̄mō mouens: nisi forte
 denoiatiue: q̄tenus ille sube sunt p̄pingores deo in ordi
 ne eniū: sed d̄i theologia 2 diuina p̄p̄ie: quatenus est de
 p̄mo mouente: qui solus 2 vñus est deus.

¶ Deinde palā: qz aliud aliqd̄ erit digni⁹ q̄
 itells. i. itellectuū: eteni itelligere: 2 itelligē
 tia erūt indignissimū itelligēti: q̄re fugiēdū
 hec eadē: eteni nō videre qd̄ qdā digni⁹ q̄
 videre: vt si sit optimū itelligētia 2 c. Textū
 cōmēti quinquagesimiprimi. Qd̄. III.

Querit Utrū itells p̄mi mouētis
 intelligat aliud a se. Utrū qz non
 p̄ rōne p̄hi in textu: qz si sic. ḡ aliqd̄ aliud
 est nobili⁹ eo. p̄is est falsus. ḡ 2 añs. falsitas
 p̄tis p3: qz ip̄s est nobili⁹ quociūqz. p̄na p/
 bat: qz oē mouēs: vt sic est nobili⁹ 2 p̄i⁹ moto: obz aut
 est mouēs po^m. ¶ P̄. potētia h̄is aliqd̄ p̄ obto adeq̄
 to nō pōt in aliqd̄ vltra: qz alr nō eēt adeq̄tū si po⁹ exce
 deret obm: s̄ itells p̄mū: ḡ est de⁹ h̄z eētia sua p̄ obto
 adequato. ḡ non itelligit aliud ab eētētia sua.

Contra sic se h̄z itellectus artificis ad artificialia:
 sic itells diuin⁹ ad oia creabilia: nam de⁹
 oius est artifex oēs h̄is vñtū 2 c. s̄ itells artificis intel
 ligat artificialia oia: q̄ ab ip̄o p̄ducunt cū opef p̄ cogni
 tiōne. ḡ itellectus diuinus itelligit oia creabilia ab eo.
 ¶ P̄. Si nō: nō erit itells infinite. p̄is est falsus: vt p3 ex
 d̄icns. p̄na p3: qz alr posset itelligi excedi ab aliq̄ itellu
 q̄ oia itelligit: 2 p̄is nō eēt itells infinitus.

Rndeō circa istā mātē. 6. p̄nes declarabo. ¶ Pri
 ma 3° sit ista. p̄mū mouēs est forālr itelli
 gens. h̄c oñdo sic. De agēs p̄ se agit pp finē ex 2° p̄hy.
 vbi p̄h̄ h̄ p̄bat de nā: de qua min⁹ vñ: sed p̄mū agēs
 p̄ se agit aliq̄n nō esset p̄m⁹: qz oi cā p̄ accūs est p̄o aliq̄
 cā p̄ se: ex 2° p̄hy. ḡ agit pp finē: tūc sic: oē agēs pp finē
 vel cognoscit finē: vel ab alio determinat ad finē: s̄ p̄m⁹
 agēs nō pōt determinari ad finē ab aliquo: qz illd̄ de
 terminas esset p̄us 2 nobilius eo. ḡ ip̄suz est formalr in
 telligēs. ¶ Cōfirmat: 2 est. q. idē: qz p̄mū efficiēs dirigit
 effectū suū ad finē. ḡ vel nāliter dirigit nō cognoscēs vt
 ignis: vel cognoscēdo finē: nō p̄mo mō: qz nō cognoscēs
 non dirigit nisi vñtū cognoscētis: qz sapientis est alia
 ordinare ex p̄mo buius in prologo: sed p̄mū efficiēs in
 nulli⁹ vñtū dirigit: sicut nec cāt: qz alr nō eēt p̄m⁹. ḡ vñi
 git cognoscēs

Questio. 2.

I. c. 39. 2. 51

Alia cā p̄p̄e
mitans 2 suc
cessiōis i mo
tu.

Tex. cō. 17.

Etide. 5. di. p
mi. 2. 1. disti.
fedi 2 p̄⁹ disti.
quaru. q. 1.

Ad p̄mū
Abi sup̄a.

Ad scōndā

Questio. 4.

Tex. cō. 30.

Tex. cō. 36.

Et. itello
cualitas.

Ad tertium.

Ad quartum.

Argū p̄mo
Tex. cō. 51.

Tex. cō. 37.

Etide. 5. di. 1.
2 Aug. super
genc.
Secundo.
Etide. 35. disti.
reponit.

In oppositi

Sapientū. 71

Ad q̄ntū
mētē p̄p̄ie.
Tex. cō. 91.
75. 2. 49.

Tex. cō. 66.

Etide. 2. di. 1.
mi. q. 1.
p̄mū agēs
ē formalr in
telligētia.

git cognoscēs & intelligēs formalr ipm finem. ¶ 2° s̄ sit ista. Prīmū mouēs est foialr volēs. Dāc ondo sic. Prīmū mouens agit pp finē: vt ocm̄ est: aut ḡ finis mouet ipsuz vt amat^r tm̄ nāl: aut vt amat^r actu volūtatis nō pōt dari p^m: qz p^m agēs nō amat nāl: finē aliū a se: sicut graue dī appetere: siue amare centrū nāl: r mā formā: qz p^m agēs esset isto mō ad finē: qz iclinat^r ad istū finē: ḡ esset aliū a se: qd est ipole: qz si eēt ipfect^r carēs aliq̄ pfectione eēt: se nec amat tm̄ nāl: finē ḡ est ipse: qz hoc nihil aliud est q̄ ipz eēt ipm: nec h̄ vī saluare rōnez cāe in ipso. ḡ opz dare p^m. s. q. finis mouet agēs p^m vt amatus actu volūtatis: r h̄ ppo^m. ¶ 3° Aliq̄ causā in rebus ptingēter. ḡ pma cā ptingēter cāt. ḡ volēs formalr cāt. anis est euidēs. p bō pntie pme: qz cā z^a cāt inq̄: ū mouet a p^m. ḡ si pma cā necio mouet: qz alia necio mouet: r qz necio cāt. si igit aliq̄ cā z^a ptingēter mouet: se quis qz pma cā ptingēter cāt: qz z^a cā nō cāt: nisi in vtu: te pme: qz inq̄: ū mouet ab ipsa. p bō pntie z^a: qz nullū est p^m ptingēter opand: nisi volūtas: vel aliq̄ cōco/ mitans volūtate: qz qd̄z aliū agit necessitate nāe. si igit p^m cā ptingēter cāt: se quis qz volēs. ¶ 3° s̄ sit ista. Volitio pmi volētis respectu sui vt obri nō est aliud ab eius eēntia. Dāc ondo sic. causalitas finis est simplr pma. ḡ causalitas pmi finis est simplr incausabilis: anis p3 per An. 6. meta. q. dicit: qz si de qz cā eēt scia: illa que esset de cā finis: eēt p^m. pntia p3: qz si eēt cābilis ab aliq̄ non eēt p^m nec pmi finis. est ḡ penit^r incābilis p3 q̄cūqz causationē in qz q̄ne cāe: tūc sic. cālitās pmi finis est mouere p^m efficiēs: sic p^m amantū: sed idē est p^m finē mouere p^m efficiēs vt amantū ab ipso: qd est p^m efficiēs amare p^m finē: qz nihil aliud est obz amari a volūtate q̄ volūtate amare obz. ḡ p^m efficiēs amare p^m finē est penitus incābile: r p^m pns ex se nece eēt: ita erit idē pme nāe. ¶ 4° firmat: qz si p^m amare est aliud a nā pmi: seq̄ qz illd est cābile: r p^m pns est effectibile. ḡ ab aliquo p se efficiente amante finē: r sic an̄ p^m amare esset aliud amare: qd est ipole. ¶ 5° B̄ ifero correlariū: qz volūtas pmi est idēz sue nāe r eēntie. p bō hui^r. Tū qz volitio p̄supponit volūtate: qz velle nō est nisi volūtatis. ḡ si volitio est incābilis: multo magis volūtas: cui^r est ista volitio. ḡ erit nece eēt: ita idē nāe pme. Tū qz velle intelligit q̄ si p̄steri^r volūtate. si igit est idē illi nāe. ḡ multo magis ipsa volūtas q̄ p̄ntelligit vt ppingoz ip̄si nāe pme. ¶ 4° s̄ sit ista. Intellectio pmi mouētis re^r pmi vt obri nō ē aliū ab ei^r eēntia. Dāc ondo sic. Volitio sui respectu sui est idēz eēntie sue. ergo intellectio. anis p3 ex 3° p̄clone. pntia pbat: qz nihil amat nisi cognitū. ḡ intellectio pmi itelligit vt ppingoz illi nāe q̄ volitio. ḡ si amare se est: ex se nece eēt: r p^m pns idē nāe pme: seq̄ qz intelligē se est nece esse: r idē illi nāe. ¶ 5° per rōnē phi in textu: qz si nō. ḡ p̄mū nō est optima suba. pns est falsuz. ḡ r anis. pntia bat: qz intelligere est venerabile r honorabile: r declaratur sic: qz ois entis in actu p̄ vltima pfectio est in actu z^o quo p̄iungit. optimo: maxie si sit actiū: r non tm̄ factiū: s̄ p^m mouēs est nāe intellectualis: r p^m pns actiūz. ḡ vltima ei^r pfectio est in actu z^o. si ḡ ille act^r nō sit eius suba: seq̄ qz ei^r suba non erit optima: qz aliqd aliud est suū optimū. ¶ 6° Alia rō est pbi: qz si nō. ḡ laboriosa esset p̄ntiatio intellectiois B̄ declarat sic: qz p^m solū receptiua est p^m dicitōis: ad potētia aut dicitōis legi labor fm̄ ipz. ¶ 7° s̄ ista rō nō est demōstratiua: s̄ tm̄ pbat: bilis: vt ipsemet. p. dicit: r dicitū est in exponēdo lram. ¶ 8° Et hac 4^a p̄ne ifero duplex correlariū. Prīmū est: qz intells pmi est idē sue essentie: qd pbat sicut pus de voluntate: qz p̄ntelligit: vt ppingoz essentie q̄ intel

lectio: qz intelligere non est nisi ipsius intells. si ergo intellectio est incausabilis r idem essentie pmi: multo magis intells. ¶ 2° est: qz rō intelligēdi se est idē nāe pme: qd p3: qz si ipsuz intelligere est ex se nece eēt: r idem essentie pmi: multo magis rō intelligēdi se: cū p̄ntelligat ex nā rei ip̄si actui intelligēdi: vt intellectui p̄p̄m quoz. ¶ 3° p̄clo sit ista. Nullū intelligere respectu cuius: cūqz obri pōt eē accūs eēntie: seu nāe pme. Dāc ostēdo sic. Prīmū mouēs est p^m effectiū. ḡ ex se h̄z vī possit cāre qd̄cūqz causabile circūscripto oi alio a se: saltez vt pma cā illius causabilis: s̄ circūscripta itellectione illi: nō h̄z vī possit illud cābile cāre ḡ itelleccio cuiuscūqz alterius nō est aliud a nā sua. pbatio minoris: qz nihil pōt causare nisi ex amore finis velit illud: alioquin non ageret ppter finē: nec p pns esset per se agēs: s̄ ip̄si velle alicuius ppter finē p̄ntelligit ip̄suz intelligere. ergo seq̄: qz ante p^m signū: in quo intelligit causans: siue volens p̄ntelligit necio intelligens: r p pns circūscripta itellectione nō posset illud causabile cāre. ¶ 4° Dēs itellectiones eiusdēz intells h̄nt similit̄ habitudinē ad itellm fm̄ idēntatē eēntialē vel accitālē: sicut p3 de oi itellectu creato: r de ei^r itelleccionib^z: cui^r rō est: qz vīr pfectiones eiusdēz ḡnis. ḡ si vna est idē eēntialr: r oēs: r si vnū est accūs: r oēs: s̄ aliq̄ itelleccio nō pōt eē accitālis in p̄: vtilia q̄ est suū p̄suz ex 4^a p̄ne. ḡ nulla alia erit sibi accūs. ¶ 5° p̄clo est ista. Intells pmi mouētis itelligit sp̄ r necio oiā itelligibilia actu distincto r pus nāl: qz illa sint in se: h̄c s̄ est directe ad qd̄nē. p^m ps. s. qz itelligit qd̄cūqz itelligibile. pbat sic: qz B̄ est pfectionis in intellectu posse distincte r actu cognoscē qd̄cūqz itelligibile: B̄ igit attribuēdū est intellectui p̄s: itells pmi nullā pōt b̄re itelleccionē nisi eadē sibi. ex 5^a p̄ne. ḡ cuiuscūqz itelligibilis h̄z intelligere r actuale distinctuz: r p pns necio cū illud sit idēz sibi. z^o ps. s. qz pus nāl q̄ illa sine in se. pbat sic: qz qd̄d est idem sibi est nece eēt: r p pns pus nāl oi itelligibili alio a se: cū nullū tale sit nece esse: sed intelligere respectu cuiuscūqz est idē sibi. igitur est pus nāl q̄ qd̄cūqz aliud itelligibile sit in se. ¶ 6° firmatur tota p̄clo: qz artifex distincte cognoscit oē agē: dum ante q̄ fiat: alr non pfecte operaret: qz cognitio est mensurata iuxta quā operat: sed deus est pfectissimus artifex oium alioz a se. ergo oium pducibiliz a se h̄z nō stiam distinctas r actualem r p̄iozem eis.

Ad primum in oppositū nego pntia. Ad p bō nē oōm: qz nulluz aliud a deo h̄z rōnē moriū: nec p̄ficiētis respectu itells diuini: r h̄ mō intelligit p̄hs: qz intells pmi nō intelligit aliud a se: qz tunc vilesceret: r tm̄ h̄ nō obstante intelligit oia: alia a se itelligendo eēntia suā: in q̄ vtuāl r eminetissime p̄ntetur: r itellectui diuino clarissime r distinctissime p̄ntatur: vt actū est in exponēdo lram. ¶ Ad z^o pcedo maiorē sic itelligēdo qz nō pōt in aliqd: qd̄ sub subro eius adeq̄ro nec foialr: nec vtuāl p̄ntet: r tūc minor est falsā: ganec in eēntia diua oē aliū a se r vtuāl: r eminetissime p̄ntet. ¶ Nōn^m: qz itells pmi entis p̄cise itelligit se ipsuz vt obri adeq̄m: r itelligēdo se itelligit qd̄cūqz aliud nobiliori ēt mō q̄ habeant esse in se: nam essentia diuina vtuāl p̄ntet pfectionem r entitates cuiuscūqz rei: vī ēt res simplr loquendo nobilior esse habent in essentia diuina q̄ in se ipsi: r ideo pfectissime r distinctissime p̄sentant intellectui diuino in essentia: vt in speculo pfecto: r ideo ipse res create: s̄ forte terminēt actū intellectus diuini: nō tm̄ mouent ipsum ad intelligēdū: qz hoc argueret impfectionē in ipso intellectu: qz omne mouens vt sic est prius r dignius ipso moto.

Nullū itelligere pmi itelligētis est sibi accidens.

Intellectio pmi itelligētis in itelligit semp r necessario oia: r ante q̄ sit.

Ad primum

Hic de itelleccione dei optime.

Hand agēo
formalr
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Entia non volunt male disponi: nec bonus pluralitas principatium. vnus est princeps. Q. 6. V.

Utrum principatium et regno vniversi presit vnus princeps: q est deus bndictus. Uidet q non: et argt sic. Deus est. q du sunt. pbatio pntie: ga singulare et plurale idem significant: et differant in mo significandi. g includunt idem predica tuz pportionalr acceptu. g sicut singulare includit singularitate: ita plurale pluralitate. Si ergo esse couenit deo singulr: couenit oys pluralr. C. P. Omne ens per pncipatione reducitur ad aliqd tale p essentia: sed indiu du cuiuscunq spci create sunt entia p participationem: qz alr no essent plura. g reducunt ad aliqd tale p essentia. erit g aliqs ho p essentia: et no p participatione: sed qd est ens p essentia et non p pncipatione est deus. g sunt plures du. C. P. Quicunq sunt meliora sunt ponenda in vnuerso: s; plures deos ee est melius q paucos: quia plura bona sunt meliora paucioribus bonis. ergo plures du sunt ponendi in vnuerso.

Arguit pmo
Secundo
Tercio

In oppositu
L. co. vltim.

Ad qone fm
mente ppta.
Al. ipsam.

Abi supra.

Abi supra.

Dei esse vnus
ex multiplici
via.

Ex pma via.

Al. ipius.

ad xlii
quodlibet
vltimo q. 6

Euasio.
Al. similitudo

Contra. pbs hic in litera: et superius: vbi pbat vnitatem p cae ex vnitatem pmi mobilis.

Indeo. In ista qone celo affirmatiua est certa et fm fidez: et fm pbiaz: vni ad pbadu ista pnt. pmo pmitit multiplicaz supponem. et ex illis suppositionibus deducam vnam conclusionem.

Quantum ad pma pma suppo est: q de est itellectus ifinitus: et ifinitu itelligibile: vt patere pot ex ca. 7. q. pcedenti. C. 2. suppono: q deus est voluntas ifinita: et ifinitu itelligibile: B apper. qz est for malr volens: et est infm bonu: vt pz ex predictis in B. 12. C. 3. qd suppono est: q de est infm bo: qz infm ens: et pfectissimu. C. 4. qd suppono est q de est ifinite potente: vt pz ex 8. pby. et ex hoc eode. 12. supra. C. 5. qd suppono est: q deus est necesse esse: hoc ostensuz fuit p pbatu supra. C. 6. qd suppono est: q deus est oipotens: vt pz ex scriptura sacra. Iste autem sex suppones sunt quasi vie ad pbandum conclusionem qonis: vt patebit.

Quantu ad 2m ex p via arguit sic. Si no est tm vnus deus: da oppo: sint duo: et sint. a. et b. tuc arguit sic. Duo sunt du. g itells ifinitus no itel ligit oe itelligibile qtu itelligibile est. pns est saluz. g r ans. falsitas pntis pz: qz itells ifiniu cogitit qdcunqz pfectissime qtu in se itelligibile est: als no esset itells pfectus et ifinitu. pbatio pntie. ipsuz. a. itelligit. b. g p essentiaz istuz. b. vel no. si no. g cu. b. sit itelligibile p essentia: ipsuz. a. no cogitit pfectissime ips. b. qd tm est cogno scibile: mibil. n. itelligibile p essentia pfectissime cogno scit: nisi cognoscat p eentia: vel p aliqd pfecti: in q sua essentia includat pfecti qz ipsa sit in se eentia aut ipsi b. in nullo icludif pfecti qz in. b. aliogn no erit deus. si aut cognoscat. b. p eentia ipsuz. b. g acq itelligedi ipsuz. a. erit posterior nalt eentia ipsi. b. qz acius cognoscedi q no est ide obto est posterior obto: no. n. est prior: neqz sil na cu tali obto: qz tunc posset act itelligi sine obto: sicut e: se qz q ipsuz. a. no est deus: qz cu suus act in telligedi sit ide simplr ipsi. a. si ille act est posterior. b. et ipsuz. a. est posteri: et p pns no est de. C. Dices q in telligit ipsuz. b. p essentia ipsi. a. q silis est ipsi. b. aut q a. itelligit ips. b. in rone spci cōis ipsi. a. et b. C. Contra: qz cognitio alicui siue in singulari tm siue in vli no est cognitio pfectissima: qz no est intuitiua ipsuz rei in se: et ita. a. no cognosceret. b. intuitiue: nec pfectissime: neutra g rnsio saluat q. a. itelligit pfectissime ipm. b. et bi ppo.

Ex eadez via arguit 2o sic. Duo sunt du. g vnus act itelligedi sut duo obta adeqta. pns e fallu. g r ans. falsitas pntis pz: qz tuc act adeqre alicui obto sub alia qua rone: q substracta no minus adqref: qz adbc re maneret aliud obz adeqtu. pbō pntie: ga. a. est obz adeq tu suo itellectu cu sit in infm itelligibile: et b. est obz ade quatu eide. si. a. posset sil itelligē ips. b. ipole est g in telligat vnica itellectioe sil. a. et b. pfecte. C. Dices q. a. bz itellectioes duas reatr vdistas: ita qz alia itellectio ne itelligit se: et alia itelligit ips. b. C. Contra: qz tuc. a. non est de: ipole est. n. dare in deo duas itellectioes distin ctas reatr: qz h non stat cu sumā simplicitate. C. Ex 2o via ar. sic. Duo sut du. g voluntas ifinita no diligit oe di ligibile qtu diligibile est. pns est saluz. g r ans. falsitas pntis pz: qz voluntas ifi e recta. g diligit qbz diligibile qtu diligibile e. pbō pntie. si. a. e vn de: et b. e ali de. g b. e diligedu i ifi: cu sit obz ifi a voluntate potete dilige in infm: qlis est voluntas ipsi. a. s; b est ipole: ga. a. nalt plus diligit se qz. b. pbō bui: qz vnū qd qz nalt plus diligit ee suū qz ee alteri: cu no e ps vl effect. rone pmi or: qz ps nalt plus diligit totū qz seipaz: na p salute ipsi totū: cu e ps exponit se piculo rone scdi creatura plus dz et nalt dilige deū qz seipaz: s; a. nibil est ipsi. b. nec ps: nec effect. g plus diligit se qz ips. b. s; voluntas libera qz est recta pformae voluntati nalt: aliogn voluntas naltis no eet semp recta. g si bz voluntate libera recta plus diligit se actu elicito qz ips. b. g no diligit. b. ifinitu: et p pns no qtu diligibile est. C. P. Ex eadez via ar. sic. Si duo sint du. s. a. et b. aut. a. frui. b. aut vni. si vni. g ei voluntas est iordiatas: qz vni fruedo. si frui. g. a. est btus ta in b. vt in obto qz in. a. et ita est btus i duob obto: qz neu trū ab altero depeder: s; b pns est salu et ipole: qz nihil pot ee actu btus i duob obto btificis totalib. pbō: qz vtroqz eoz destructo nihilomin eet beatu. g in neutro btificat: v; et necuz: qz totalr getatu in vno obto adeq to no possit totalr in alio obto getari. C. Ex 3o via argi sic. Duo sut du. g bonu ifi no pot getare pfecte volun tate nostra. pns est saluz: qz b est rone boni ifinitu q no sit quietatiu cuiuscunq voluntatis. pbō pntie: qz vo luntas ordiata pot appetere mai bonu: s; plura bona ifi nita si sint polia plus includit bonitatis qz vnu infm. g voluntas posset ordiate plus amare plura bona ifinita qz vnu bo infm: et p pns vnu bonu infm no posset eaz getare. C. Ex 4o via ar. sic. Duo sut du. g euidē effecti sut due cae totales in eode ordie cae. pns est saluz. g r ans. falsitas pntis pbat: qz tuc aliqd posset ee semp ca alicui a q no semp depederet: nubil. n. eentia: r depedet ab aliq quo no exite nihilomin erit. si g. et bz duas to tales caas. s. a. et b. in eode gne et ordie: tuc destructo. a. ni bilomin erit ipm. et ab ipso. b. et silr destructo. b. ipm. c. erit ab ipso. a. ex q vtruzqz ponit ca totalis ei. pbō pse queie: qz po ifinita est totalis ca re cuiuscunq effect. si g. a. et b. sunt du qlibet est po ifinitu: et p pns ca totalis cuiuscunq effect: et p pns erut due pme cae totales in eode ordie cae. C. Ex 5o via argi sic. Duo sut du. g per necessitate sut ifinitu nud. pns e euideter saluz. g r ans. pntia pbat: qz spes multiplicabiles: siue plurificabiles in indiuiduis no determinant ex se ad certu numerum indiuiduo: s; qtu est ex se no repugnat sibi ee in ifinitis indiuiduis: si pz de spe buana: r de alyz obz corruptibi liu ipbz. g si ro ipsi deitatis sit plificabilis i indiuiduis no determinat se ad certu terminu: sed qtu est ex se co patit secū ifinitate: sed si pnt ee ifinita necesse ee: p ne cessitate sut ifinita: als no eent necesse ee: s; polia ee. ergo erut ifinitu du: qz qz est necesse ee. C. P. Ex eadez via

Euasio.

Ex scda via

Ad dicit de
lectioe sui e
aliquo. vlt
et in articulo

Ex vltima

Ex qra via

Dependere
essentia: ab
aliquo.

Ex qra via

Al. munitudo
Eidez qz
L. co. vltimo

argr sic. Si sint plures dy: 7 p nris plura necesse eē: opz
 q aligb^o pfectiōib^o realib^o distiguant: sint. a. 7. b. tunc
 sicut illi duo dy distincti p. a. 7. b. si foialr nece eē p. a. 7.
 b. aut nō. si nō. g. a. 7. b. nō sunt foialr rōnes eēndi neces
 sario. g. p nris nec de^o icludēs. a. est nece eē. p. bō: qz iclu
 dit aliqz entitatē: q̄ formalr nō est entitas neēia eēndi:
 nec neēia ex se. s. ipm. a. silr est de deo icludēte. b. ¶ Si
 No illi duo dy distincti sūt foialr nece esse p. a. 7. b. 7 vlt
 tra s̄ vtrūqz est nece eē p̄ illd in q̄ uenit vnu cū alio: qz
 ex q̄ ambo sūt dy in aliq̄ uenit 7 i aliq̄ dnt. g. vterqz
 de^o hz in se duas rōnes: q̄rū vtraqz est nece esse: sed hoc
 est ipole: qz neutra istarū icludat alterā. g. vtraqz circū
 scripta de^o ille eēt necesse eē p̄ reliqz: 7 sic aliqd eēt for
 malr nece esse p̄ aliqz rōnē: q̄ circūscripta nihilominus
 eēt nece eē: qd̄ est ipole. ¶ Ex 6° via ar. sic. Oipotēs est
 q̄ suo velle pōt qd̄cūqz pole facē esse: vel nō esse: ita q̄
 suo velle pōt p̄ducē oē pole: 7 suo velle pōt ipedire oē
 pole: vel d̄struere oē pole si iaz hz eē p̄ 3 sniaz Ricar. 2°
 de tri. ca^o vltio: tūc sic duo sunt dy. g. nullus istoz est oi
 potēs. p̄ nris est enidēter fallum. p̄ bō p̄ nris: qz a. pōt suo
 velle. p̄ducere oia in eē: ex q̄ ponit oipotēs: s̄ nō est ne
 cesse q̄. b. velit oia illa eē q̄ velit. a. qz volūtas ipsi^o. b. cō
 tingēter se hz ad illa: sic volūtas ipsi^o. a. ex q̄ de^o est. g. b.
 pōt nolle illa eē: 7 p̄ nris nullū istoz erit. g. si duo sūt oi
 potēs vterqz faceret aliū nullū potētē p̄hibēdo. s. per
 suū velle qd̄ ali^o veller eē. ¶ Dices q̄ ambo p̄cordāt
 in volūtate sua: s̄ nō de neēitate: s̄ q̄ fecerūt pactū: vt
 qd̄ velit vn^o velit ali^o. ¶ S̄ 3° 2. Tuz p̄ qz illd pactuz
 nō est neēiuz. g. p̄ nris pōt se aliter hie: vt. s. d̄struāt pa
 ctū: 7 tūc idē qd̄ p̄us. Tū 2°: qz esto ad huc sequit q̄ neu
 ter eoz eēt oipotēs. nā si. a. est oipotēs pōt p̄ducere suo
 velle oē possibile: 7. b. silr qd̄ est ipole: nam impossibile
 est duas causas totales esse eiusdem effectus: vt p̄ostē
 suz est. g. seq̄ q̄. b. nō est oipotens. Et sic ad qōnem.

Ad primū in oppo^m nego p̄ntiā. Ad p̄bōnē di
 cendū: q̄ in grāmatica numerus non
 est talis modus signāndi: q̄les sunt alij modi grāmati
 cales: nā alij dicūt p̄cise modū p̄cipi absqz aliq̄ reali cor
 rīdente tali mō p̄cipiēdi: s̄ numerus v̄e icludit rē sub
 strata: v̄n̄ seq̄ hoies sunt. g. realr plures hoies sūt. g. pla
 aialia rōnalia sūt: s̄ nō seq̄. de^o ē ḡn̄is masculini. g. de^o
 realr est masculinus: qz ad masculinitatez sufficit aliqd
 in re quo ille modus possit accipi: puta actiuitas: dico ḡ
 plurale p̄ 3 q̄ icludat illa duo icludat rōnē q̄si in se falsa:
 7 dico q̄ illud solū ex p̄re subit: qd̄ dī dy: icludat d̄dictio
 nē: vt p̄batū est p̄ plures rōnes: 7 iō modus cōcipiēdi
 repugnat ei: qd̄ p̄cipit sub mō. cū ḡ p̄bat p̄ntiā: qz idēz
 significat plurale 7 singulare: 7 idē icludat: dico q̄ nō est
 silr: qz singulare icludat p̄ceptū: 7 modū p̄cipiēdi sine re
 pugnātia: 7 iō singulare icludat q̄si in se rōnē verā: put
 icludat p̄ceptū 7 modū p̄cipiēdi: plurale aut̄ p̄t icludat
 illa duo: icludat q̄si in se rōnē falsā: cui^o p̄res repugnāt:
 7 iō nō seq̄: qz plurale sit v̄ez de plali: sic singulare de
 singulari: qz de subto: cui^o rō de se est falsa nihil vere p̄
 p̄dicari: ista. n. est falsa: hō irrōnalis insensibilis currūt:
 7 sic de alijs silib^o. ¶ Ad 2^m oōm: cū dī q̄ oē ens p̄ p̄ti
 cipationē reducūt r̄c. oōz: qz illa p̄pō maior nō est p̄: s̄
 reducūt ad istā. oē ens imperfectū reducūt ad p̄fectum:
 sed qz oē ens p̄ p̄ticipationē est ip̄fectū: 7 t̄m illud ens ē
 p̄fectū: qd̄ est ens p̄ essentia: iō seq̄ illa maior: qz oē ens
 p̄ p̄ticipationē r̄c. illa aut̄ p̄pō oē ip̄fectū reducūt ad p̄
 fectū: sic itelligēda est: nāz aliqd est ip̄fectū duplr. vno
 mō p̄ 3 p̄fectionē simplr: q̄. s. nō neēio hz ip̄fectionez an
 nexā: qz nō icludat in se limitationē: vt h̄ bonū: 7 h̄ vnu:
 h̄ ens: h̄ sapiēs: 7 silia. alio mō est aliqd ip̄fectū nō fm

p̄fectionē simplr: s̄ 3 p̄fectionē q̄. s. de rōne sui icludat
 limitationē: vt hic hō: hic bos: hic asin^o r̄c. 7 iō neēio hz
 annexā ip̄fectionē: ip̄fectū p̄ mō reducūt ad p̄fectū eius
 de rōnis: puta ad bo^m: ad vnu: ad ens: ad sapiēs: q̄ ipoz
 tant p̄fectionē simplr: 7 ista pōt dici reductio vnioca:
 s̄ ip̄fectū scōo mō nō reducūt ad p̄fectū p̄ eēntiaz eius:
 de rōnis: puta ad rōnē specificā: qz ipsa aliquid icludat
 ip̄fectionis: qz limitationē: 7 iō fm illā nō pōt eē aliqd
 p̄fectū simplr p̄ limitationē: sed reducūt ad p̄fectū p̄ mō:
 qd̄ est p̄fectū simplr: equoco t̄m 7 eminet̄ icludēs illaz
 p̄fectionez: 7 ista ponit̄ reductio equoca: bonū ḡ ip̄fer
 cutz reducūt ad bonū p̄fectū: sed h̄ hō: q̄ est ip̄fectus: 7
 silr h̄ bos nō reducūt ad hoiez: vel bouez simplr p̄fe
 ctū: sed ad sūmū ens 7 sūmū bonū: qd̄ est de^o. q̄ illā p̄fe
 ctionē v̄ualr icludat: nō ḡ est dare hoiez: nec bouez per
 essentiaz qz dy p̄nt appellari. ¶ Ad 3^m q̄ dī: qz q̄cūqz
 sūt meliora sūt ponēda in vniuerso: dico qz v̄ez est si il
 la oppositio sit polis 7 nō incōpolis: s̄ eē plures deos
 est incōpole 7 icludēs repugnātia: vt ostensuz est mul
 tiplr: 7 iō nō est melius eē plures deos: qd̄. n. nō est me
 lius: nisi expōne icōpossibiliū nō ē meli^o: imo nec bo^m
 simplr: sic illud qd̄ nō est nisi expōne ipoli: 7 repugnā
 tia icludēte est oino: sed nō ipole est ipsuz esse vel poni
 in esse. B̄n̄ ergo p̄cludit p̄ h̄s q̄ nō est bonū in vniuer
 so pluralitas p̄ncipatum: vnus ergo est p̄nceps totius
 vniuersi qui est deus b̄ndictus viuens 7 regnans super
 vniuersam creaturā a seculo: vsqz in seculum. Amen.

Ad tertium.
 Et de. 2. di. p̄
 p̄re. 7. soluen
 do tertius p̄n
 cipale.

Explicunt qōnes subtilissime super. 12. libris meta
 phy. Aristo. excellentissimi artium 7 sacre theologie do
 ctoris Antony Andree ordinis minoruz: accuratissime
 emendate. Venetys impressē Mandato 7 ipensis be
 redum nobilis viri dñi Octauiani Scoti cuius modoe
 tiensis: 7 locioz. Anno dñi. 1523. Die. 12. Aprilis.

Registrum

a b c d e f g b i k
 k Duemus. Alij terni.

6
299
#

89

77

77

231

